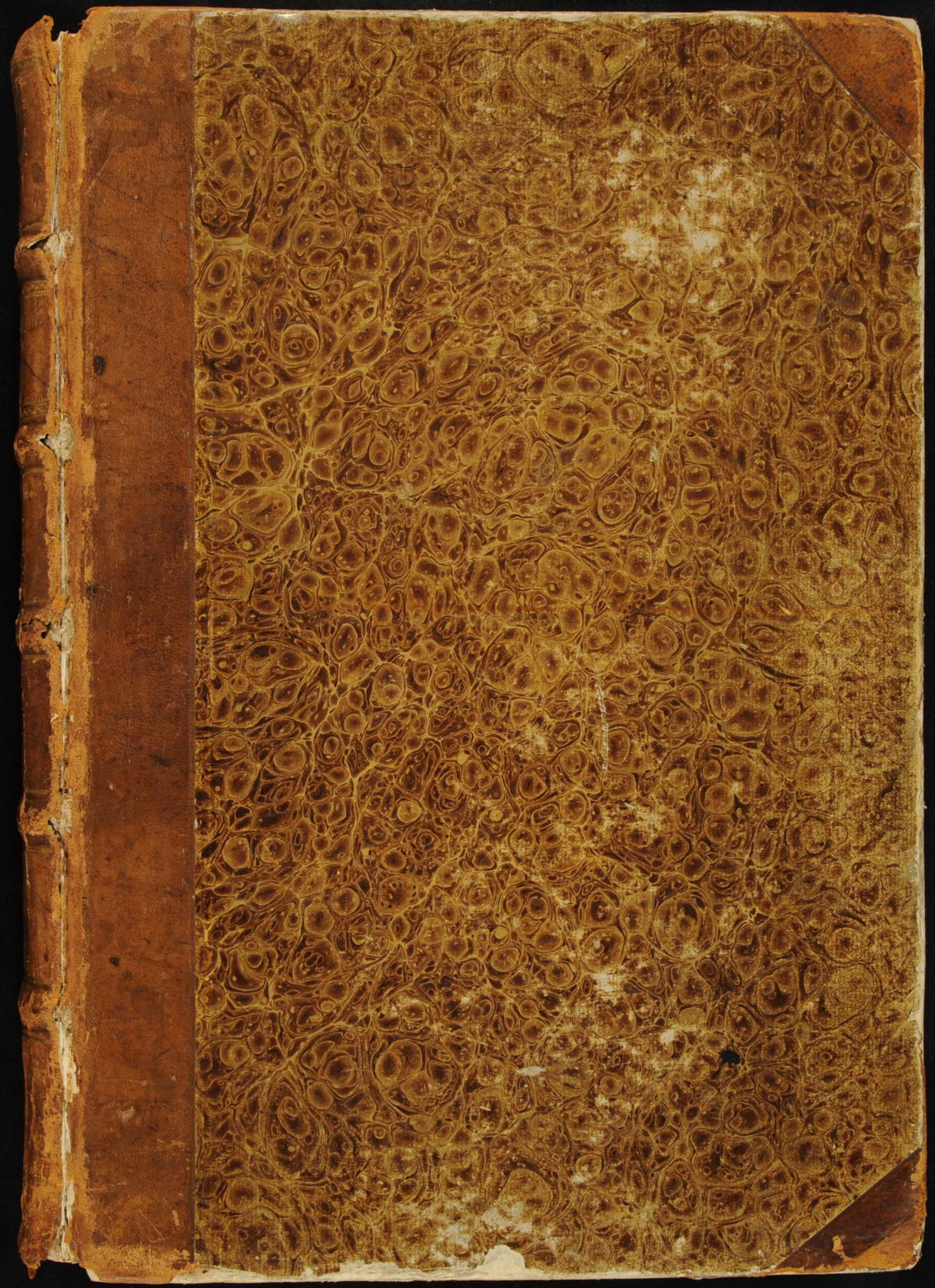

GRADVAL

RMK.
658

In Biblioth. Hung. Jank. sub C ord 14.

RMK. I. 658.

1. péld.

(Hiányz. I. rész 209-210. és 459-460. lap. A II. rész 267-268. lapja csonka. — A mű végéhez járuló 4 sztl. lap elül, a címlap után van bekötve.)

Bibliothecae Hungariae Nicolai Jankovich

Liber Rarissimus — Auspiciis Principis Georgii Rákoczy, et Sumptibus excusus, — Exemplaria non ultra, quam 200. Typis excusa — Exemplar gaudet Originali Chyrographo ejusdem Celviss. Principis — qui illud Eccles. Reformatae in Dév-Asena donavit, apposito Symbolo suo usitato.

RMK I. 658.

AZ KERESZTYENI

IDVOZITŐ HIT-

NEK EGY NYOMBAN JARO IGAZSAGAHOZ INTEZTETETT EKES RHYTHMUSU HYMNUSOKKAL, PROPHETAI LELEKTŐL ízeresztetett szent Sóltárokkal, örvendetes notáju Prosákkal és több sok nemű, szűletett nyelvünkre fordittatott lelki Ditséretekkel és esztendőszakai templumbeli kegyes Ceremoniákkal tőkelletesen meg tőltetett őreg

GRADVAL,

MELLY MIND AZ ELSŐ FORDITASBAN VAGY ujjonnan való szeresztetésben, s-mind penig az egy exemplárból másban való irattatásban esett fogyatkozásoktol szorgalmatoson megtisztogattatott, és sok hozzá kévántatott szükséges részekkel meg öregbittetett.

KESERVI DAJKA JANOSNAK
ÉS
GELEJI KATONA ISTVANNAK
ERDELY ORSZAGABAN LEVŐ MAGYAR Keresztyén Reformata Ecclesiaknak Püspökinek, és az GYULA-FEIRVARINAK Lelki Pásztorinak, faradtságos munkájok által.

Es elsőben az bóldog emlekezetű Felséges BETHLEN GABOR Fejedelem Urunknak gondviseléséből, ez itt való FEIRVARI Ecclesiabéli szólgálatra, kézzel nagy öreg betűkkel le iratott.

S-mostan immár Isten kegyelméből, annak székiben ülő kegyelmes Urunknak, RAKOCI GYŐRGY Fejedelmünknek, keresztyéni szorgalmatoskodásából, az Istennek ditsőségére, és az Christusnak az Magyar nemzetségben lévő Ecclesiának, közönséges javokra, még az irottnál is sokkal tellyesebben és tisztábban ki nyomtattatott.

GYULA FEIR-VARATT
AZ IGENEK MEG TESTESÜLESE UTAN
MDC XXXVI. ESZTENDŐBEN.

Eph. 5. verſ. 18. 19. 20.

Ne réſzegedgyetek meg borral, az melyben buiáſág vagyon, hanem tellyetek meg Lélekkel, ſzólván magatok kőzőtt Pſalmuſokkal, Hymnuſokkal, és lelki Odákkal, énekelvén és Sóltározván az ti ſziveitekben az Vrnak, hálákat adván mindenekről, az mi Vrunk Ieſus Chriſtuſnak nevében, az Iſtennek és az Atyának.

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRÁBÓL

Coloſſ. 3. verſ. 16. 17.

Az Chriſtuſnak beſzéde lakozzék ti bennetek bővſęgeſſen minden bőltseſéggel, tanitván és intvén egymáſt Pſalmuſokkal (Sóltárokkal) Hymnuſokkal (Ditséretekkel,) és lelki Odákkal (Enekekkel) kedveſſęggel énekelvén az ti ſziveitekben az Vrnak. Es valamit művelendetek beſzéddel avagy tselekedettel, mind az Ieſuſnak nevében művellyétek, hálákat adván az Iſtennek, és az Atyának ő általa.

AZ KEGYES OLVASOKHOZ ES ENEKLŐKHŐZ TETETETT RŐVID INTES, EZ GRADVALNAK NYOMTATTATASABAN ESETT VETSEGEK ES AZ IGAZ MAGYARAN VALO IRASNAK MODJA FELŐL.

Noha az menyire tőlem tőbb foglalatoſſágim kőzőtt lehetett, attol fogva az hól az én kezemre kőlt, ſzorgalmatoſon ügyekeztem ugyan rajta, hogy ez Eneklő kőnyv minden vétek nélkül nyomtattatnék ki, ſ-én miattam, merem-is mondani, hogy tsak mi kitsiny és keves vétſég-is benne nem eſett, a' mikor honn lehettem, de bánatoſon kell ez ſok fogyatkozáſoknak illyen hoſzu Laiſtromokot látnő, és le irnom, mellyeket ejtett az kőnyvnyomtató, réſz ſzerent eſzeskedéſeből a' maga itéletit kőzbé vetvén, réſz ſzerént talám reſtſége miatt, hogy a' probát, a' mint tőlem el vitte, meg nē, *corrigálta*, hanē tsak ugy hagyta, ſ-reſz ſzerént penig az irott Graduál-is adott okot reá, mert ugyan-is vétkes példárol nehez igaz himet varrani, a' mellyben tsak amaz igen kőz paraſzt, és gyermeki Magyar iráſnak módja kővettetett, én ſem kévántam minden aprólékért az ſzép kőnyvet motskolni.

Az vétſęgek azért ebben az Magyar Gradualban, mind egy, ſ-mind más okból, két félék: Kőzőnſégeſek és kiváltképpen valók.

Kőzőnſęgeſen egy falkáig ſemmi külőmbſęg nem tétetett az i, y, j, bőtük kőzőtt, hanē válogatás nélkül eggyik az máſikért vétetett, holott éppenſéggel külőmb külőmb nemű bőtük legyenek, ſ-ſokkal más képpen-is *pronunti*áltaſſęk az i, ſ-másképpen az j, az *ypſilont* penig tsak ott kelleſſęk vetni az Magyar nyelvben, az hól az *conſon*ánſt, kiváltképpen az g-et, az l-et az n-et, és az t-et *molli*álni, meg lágyitani, kelletik, mint *gyik*, *gyikény*, *ajánlyuk*, *nyel*, *nyelv*, *tyuk*, *ſarkantyu*, &c. Diſztelenül iratott tehát: *kőniőrűly* pro *kőnyőrűlly*, *raitunk* pro *rajtunk*, mert amugy egy *ſyllab*ával mind nagyobb lenne az ſzó, ha ugy mondatnék ki; Iſmet *kőnyőrőgy* pro *kőnyőrőgj*, *világya* pro *világja*, *uy pro uj*. Továbba az meg kettőztetendő bőtük helyett nagy ſok ſzókban tsak egy egy nyomtattatott, mint *erőſitetik* pro, *erőſsittetik*, *épitetik* pro *éppittetik* &c. Viſzont ellenben az eggyes bőtük helyett kettőſők, mint *ditsőſség* pro *ditsőſeg*, *békeſſég* pro *békeség*, *eggyetemben* pro *egyetemben*, *tőlle* pro *tőle* &c. mellyről a' nyomtatót gyakrá meg intettem, ſzamtalan ſok helyeken ki-is tőrlőttem. Ez-is meg jegyzendő, hogy az e-helyett ſok ſzámu igékben i-t tőtt, mint *igiét* pro *igéjét*, holott *ige*, ſ-nem *igi* a' *them*ája, *itilet* pro *itélet*, *igiret* pro *igéret*, *kéſirtet*, pro *kiſértet*; Ezt az ſzót-is *mennyekben*, ſok helyütt nyomtatták paraſztul *menyégben*. Az *ſz* helyett ſok ſzókban éltek tsak *z-vel*. mint *kereztyénk*, pro *kereſztyének*, *kereztſég* pro *kereſztség*. Ezeket az ſzókot-is egy darabon mind igy nyomtatták a' vétkes irásból, *minnyájan* pro *mindnyájjan*, hogy már mind nyájjaſtol, ſeregeſtől; *kivályképpen* pro *kiváltképpen*, hogy már máſok kőzzül való ki-vált-képpen.

Az *tsét-is* hol tſ-el, hol cs-el nyomtatták az kéz irásban mindenütt cz-vel vólt, noha nem igazán, mert ugyan azon bőtükkel irta a' *czélt*, az *aczélt*, az *czégét*, és tőbb igéket-is. A' ts annak leg igazabban való le irattatáſa, mint ſok ſzókból őn kényenki haſad, ugymint *kővetség*, *ſetitſeg*, *veſzetség*, *iſméretség*, *sűketség*, *romlottſág*, *omlottság*, *bomlotság*, *barátság* &c. mellyeket ſenki tſ-nél egyebbel igazán ſoha nem irhatna, holott az *radix*okban, *kővet*, *ſetit*, *veſzett*, *iſméret*, *ſüket* &c. vagyon. Noha mind azon által némelly ſzókban dſ-el is iratik, mint ezekben, *amádság*, *ſzabadság*, *fáradság*, *ſzomſzédság*, *rővidség*, *ſzelidség*, *bolondság*, &c.

A' cs-el való iráſt az Magyar nyelvben idegennek alitom, mert tsak egy ſzó ſem adathatik példájul reá, az mellyben az cs-tséſen *pronunti*áltatnék, mind az által ſok helyüt ugy nyomtattatott itt-is, el unván mindenüt ki tőrlem. A' cht, az mint is irják némellyek, leg idegenbnek tartom az mi nyelvünktől.

Tudom

Tudom penig hogy némelly ſzóknak irattatáſok az én Magyar *Orthographiá*mban ſem fog elsö tekéntettel mindeneknek tetſzeni, de ha magokban ſzálván az ſzóknak eredeteket fel kezdik nyomozni, helyben fogják hagyni; mint *hagyd, vegyd, vigyd, tegyd &c.* az mellyekben *ſyncopa* vagyon, pro *hagygyad, vegyed, tegyed.* Viſzont *tartſd,* pro *tartſad, rontſd* pro *rontſad*, mellyeket ſzükſegképpen igy kel irni, mikor *tertia perſóna* mellé tétetnek, ugymint *hagyd* el az gonoſzt, *vigyd* vagy *vegyd el* az mi tied, *tegyd* dolgodat, *tartſd* meg az törvényt &c. Ha ſzintén a' *pronunciatió*ban ugy ki né Magyarázhatni-is az d-et, mint némelly ſzókban az g, az l, az ſ, és több *conſonanſ*ok utan, mint *üld, áſd, vágd, éld, öld, üld, áſd, véſd, üſd, süſd &c.* De mikor *ſecunda perſóna* mellé adatnak, akkor az d-nek el kell maradni, mint ne *hagygy* el minket, *tégy* jól velünk, *tarts* meg engem, ne *ronts* el bennünket &c. Ez-is igen uj dolognak látſzik, jól képzem, némellyeknek, hogy az *verbum ſubſtantiuumot* gy-nal irtam vég felé néhól néhol, az mellyel én közönſégeſen élek az magam iráſában; ugy-mint *vagytok, vagynak*; de ne gunyollya meg rántz ban ſzedett orrával, vagy ki-pittyeſztett ajakával, mig az eredetit meg nem tekénti, az melly ez; *vagyok vagyon*, a' honnan immár, *vagynak, vagytok*, nem *vadnak*, mint ha vólna fene vadnak, vagy *vannak*, és *vattok*. Vagynak több meg jegyzendö, és meg valtoztatandó fogyatkozáſok-is a' Magyar ſzóllásban, és irásban, az immár bé tsuſzott és meg rögzött ſzokásból, az mellyek között ez majd leg tettetesb, hogy immar az mi Magyarink ſemmi külömbſéget nem teſznek ſzólláſokban az *activa* és az *paſsiva voxok* között, hanem az *paſsiva*kot-is mind *activè* mondják ki. Mint: Az embernek *teremtéſe* pro *teremtetéſe*, mint ha az ember teremtett vólna; Az embernek örök életre való el *válaſztáſa* pro *el válaſztatáſa*, mert az ember maga magát nem válaſztotta, hanem az Iſtentöl válaſztatott. Az Iſtennek *imádáſa*, *ſegitſégül való hiváſa*, mint ha az Iſten imádna, vagy hiuna ſegitſégül valakit; az bünnek *meg botsátáſa*, hogy már *meg botsáttatáſa*, és több è féle ſok illetlen ſzólláſok, mellyek káromkodás nélkül-is alig vagynak néhánykor. Haſonló ehez az-is, hogy az *poſſeſsivum*okot *in plurali* né tudgyák az mi moſtani Magyarink ki mondani, az kik ugyan alittyák-is magokot valakiknek lenni, hanem mind tsak *ſingulariter* mondják ki: Az *fiaknak* bötsülniek kell *az ö ſzüléjeket* ugy ſzólnak, mint ha tsak egy vólna az o ſzüléjek, holott ketten vagynak, és igy kellene ſzólniok; *az ö ſzüléjiket*; Iſmét; Az *ſzüléknek* jól kell nevelniek az ö *fiokot, leányokot*, mint ha ſoha né vólna több egynél, holott azt-is igy kellene mondaniok, *az ö fiaikot, leányikot*. Az lelkes ember meg nem foghattya azokot az mellyek az Iſtennek *Lelkéje*, igy magyarázzák, holott igazán igy kellene magyarázniok, az mellyek az Iſtennek *Lelkejei*. Adgyátok meg az Tsáſzárnak *az mellyek az Tsáſzáré*, az Iſtennek-is *a' mellyek az Iſtené*; igy ſzólnak; Maga igy kellene Magyarul ſzólniok; *az mellyek az Tsáſzáréi, az mellyek az Iſtenéi*; Mert ez, *az mellyek, plurale*, ez penig az Iſtené, és az Tsáſzáré, tsak *ſingulare*, és igy egy kellemes *Totiſmuſt* ejtenek vele; Egy illyen kortsos Magyarſág ez-is: A' pogányok biznak az ö lovokban, mint ha valamenyin vagynak mind tsak egy lovok vólna, ſ-arra duzzadnának fel biztokban, holott az igaz Magyarſág è vólna; *az ö lovaikban*. Mert *in ſingulari lova, in plurali* ha tsak egygyé, *lovai*, ha többeké *lovaik*. Az irásban penig ez az nagy otrombaſág, hogy ſemmit az ſzónak eredetire nagy ſokak nem néznek, hanem tsak áz mint az ſzó a' ki mondattatásban eſik, ugy irják ki; Mint *eczer ſ-mind*, hogy már *egyſzer ſ-mind*, *jedzi*, hogy már *jegyzi*, *hedzi* hogy már *hegyzi*, *máſotzor*, hogy már *máſodſzor*, *ſzenyvetz*, hogy már *ſzenyvedſz*, és több è féle elmétlenſégböl és itéletlenſégböl ſzármazott tsufos iráſok, melly miatt az Magyar nyelv, immár ſzintén majd el paraſztul. De ne mondgyák hogy én uj *Grammatikat* irok, és az Magyar nyelvben magamnak *Profeſſorſágot* tulajdonitok, elég légyen ezekröl ez alkolmatoſſággal, mint egy mulólan emlékeznem, tudö az tanuló és az meg iſmért fogyatkozáſokot örömeſt el hagyó emberek ezekböl egygyet máſt ſzedegetnek elméjekben, az kik penig inkább akarnak az köſſéggel az vétkes ſzokásban meg maradni, mint valakivel iráſokban és ſzólláſokban jóbbitáſt tenni, ſzabad, ſenki ököt né erölteti. Nem vólna talá jobb mint az minnen ſáját régi ös bötüinkel élnénk, az mellyekben mindenre kiváltképpen való bötük vagynak, és azok ſzerént az irásban egymáſtol nem külömbözhetnénk; melly bötük még nálunk jelen vagynak, de felö hogy el ne temetödjenek

jenek

jenek laſſan laſſan, melly bizony kár ſ- ſzégyen léſzen minékünk, ha az mi eleinknek bötüik az mi gondviſeletlenſégünk miatt veſznek el. Iele hogy azoknak *virtus*iktol el-fajultunk.

A' kiváltképpen való vétſégeket-is minek elötte meg mutogatnám, kérem atyafiſágoſon az emberſéges és Iſten félö Cantorokot, hogy mig nem ez könyvböl az Eccleſiában énekleſnének, ne reſtellyék ezt a' kis fáradſágot fel venni, hogy kereſsék fel ezeket à vétſégeket, ſ-*corrig*állyák meg az ſzerént, az mint én meg jegyzegettem; hogy penig motsok ne eſsék ez könyvben, egy kis tiſzta papyroſt ragaſzthatnak néhól enyvel az vetkes igének határa, ſ-azon felül irhattyák, vagy irathattyák máſokkal, ſzép nyomtatás formán, ſ-tsak meg ſem teſzik rajta. Ha én né reſtellettem az egéſz könyvet által olvaſni, ſ-az fogyatkozáſokot belöle ki ſzedegetni, ne reſtellyék ök-is a' jó atyamfiai azokot az meg mutogattatott fogyatkozáſokot fekéſekben fel keresgetni, és meg e-mondálgatni, mert egyébként ſok helyeken nagy hiba, vagy akadék, avagy ugyan benne ſüléſ-is eſik az éneklés közben miattok.

Itt-is penig az a bötü az Gradualnak kezdetitöl fogva az *Pſalmu*ſokig való réſzt, az b. penig az *Pſalmu*ſoktol fogván mind végig valot mutattya.

Folio 2. a. *linea* felül ólvaſván alá, 11, *lege* Fiának. *fól.* 3. a, *lin.* 4. *lege* ſzólgállyunk, *fol.* 5. a, *lin.* 11. *leg.* hiveknek. *Ibidem linea penult. lege* világja. *fol.* 6. a. *lin.* 3. *lege* legény. *fol:* 10. a, *lin.* 4. *lege* levö, *fol.* 32. a. *lin.* 2. *lege* és ezt mi meg. *fol. eodem lin.* 8. *lege* hirdeſſük, *fol.* 46. a, *lin.* 7. 8. *pro* ki minket, *cane,* ki Fia, *fol.* 51. a, *lin.* 11. *lege* ſetitited. *Ibidem lin.* 12, *lege* nyugoſd. *fol,* 55. a, *lin* 7. *pro* Vr Iſten, *lege* Vr Ieſus. *fol.* 63. a *lin.* 2. *dele* mi. *fol* 64. a, *lin.* 8. *dele* az. *fol.* 68. a, *lin.* 11. *lege* teremtsünk. *fol.* 86. a' *lin:* 6. *ſcr.* Pſal. 35. & *lin'* 7. *lege* kit. *fol.* 87. a, *lin.* 1. *lege* im ezt. *fol.* 95. a, *lin* 3. *dele* az. *ibid. lin,* 7. *ſcribe pro* Vr Iſten, Vr Ieſus. *ibid. lin.* 12. *lege* halálig. *fol,* 98, a, *lin,* 5, *lege* meg válta. *fol,* 118. a, *lin* 21. *lege* foglalál. *fol,* 119, a, *lin,* 4, *lege* fel menni. *fol.* 125. a. *lin.* 6. *lege* ötet. *fol.* 130. a. *lin.* 18. *lege* Sz. Lélek kérünk irgalmazz. *fol.* 134. a. *lin.* 5. *lege* ſok nyelvekre oſzlott. *fol.* 153. a. *lin.* 3. *ſcr.* ki ſzüztöl ſzületék. *fol.* 60, a *lin,* 7. *ſcribe* mérſékhetetlen, *quaſi* merſékelhetetlen. *fol.* 171. a. *lin.* 4. *lege* kit. *fol.* 174. a. *lin.* 13. *lege* Sz. Lelkeddel. *ibid. lin.* 24. *leg,* el ne boritnák. *fol.* 175. a. *lin.* 13. 14 *leg,* hogy a' viz, és a' föld mind tsak egy ne leñe. *fol.* 176. a: *lin. penult. leg,* öld meg. *fol.* 180. a. *lin* 2. *lege,* alkonyodik. *fol.* 186. a. *lin.* 2. *ſcr.* Ezt nem mi nagy. *fol.* 196. a. *lin. ante penult. leg,* erös egyſég. *fol.* 209. a. *leg* ſzólgállyatok. *fol.* 258. a. *lin.* 5. *lege* és ki önté. 261. a. *lin.* 4. *lege* törvénye. *fol.* 257. a. *lin. ult. adſcrib. in ſpatium quod ibi relictũ eſt,* SECVNDA SECVNDI DIEI. *fol.* 259. a *lin. ult. appone* TERTIA SECVNDI DIEI. *fol.* 261. a. *lin.* 6. *inſcr.* PRIMA TERTII DIEI. *fol.* 263. a. *lin.* 4. *ſcr.* SECVNDA TERTII DIEI. *fol.* 292. a. *lin.* 5. *ſcribe,* Euangeliſta. *ibidem lin.* 6. *ſcribe* Ieſus. *fol.* 301. a. *linea ult. ſcribe,* Euangeliſta. *fol.* 312. a. *linea ult. lege* meg feſzitteték. *fol.* 327. a, *lin.* 5. *lege* veſztegettetéſe. *fol.* 417. a *lin.* 5. *ſcribe* I. VERBVM CHRISTI IN CRVCE. *fol.* 428. a. *lin.* 1. *ſcr.* V. VERBVM IN CRVCE. *fol.* 429. a. *lin.* 4. *ſcribe* SEXTVM VERBVM CHRISTI IN CRVCE. *ibidem lin.* 6. *ſcribe* VII. VERBVM CHRIST: *ibid. lin.* 7. *lege* mennyei, *fol.* 443. a. *lin.* 1. *ſcr.* DOMINICIS ADVENTVS. *fol.* 450. a. *lin.* 5. *ſcribe* DOMINICA I. POST EPIPHAN. *fol.* 460. a, *lin.* 5. *lege* Atyátok. *fol.* 463. a. *lin.* 6. *ſcribe* IN FESTO RESVRRECTIONIS DOMINI. *fol.* 470. a. *lin.* 5. *ſcribe,* FERIA II. PASCHATIS. *fol.* 471. a. *linea* 7. *lege,* vigaſztaló. *ibidem pro* vigaſſágnak *ſcribe* igazſágnak. *fol.* 479. a. *lin.* 2. *ſcribe,* DOMINICA TRINITATIS. *fol.* 483. a. *lin.* 5. *ſcribe* Pſal. 49.

Folio 1. b. *lin.* 10. *pro* ki, *ſcribe* Ki, *ut ſit principium rhythmi. ibidem lin.* 14. *pro* h[illegible]nem, Hanem. *lin.* 17. *pro* ſem, *ſcribe* Sem, *majori S. rhythmi enim in hoc Pſalmo* 1. *non ſunt* [illegible], *linea* 19. *pro* de, *ſcribe* De. *lin.* 21. *ſcribe* Es Szent. *lin.* 22. *ſcribe* Moſt. *fol.* 2. b. *lin.* 2. d[illegible]. *lin.* 12. *lege* válaſztottam. *lin.* 18. *ſcribe pro* és, Es. *fol.* 7. b. *lin.* 21. *lege* ditsöſégei. [illegible] *lin* 1. *pro* itily, *lege* itelly *ibidem lin.* 4. *ſcribe,* Mert. *ibidem lin.* 6. *ſcribe* Ki. *fol.* 8. & 9. b *linea ult. lege* eröſitetted. *fol.* 9. b *lin.* 13. *lege* juhokat, *ibidem lin.* 17. *adſcribe* Ditsöſég. *fol.* 10. b *lin.* 10. *cane* az meg nyomorittattat. *fol.* 14. b *lin.* 6. *lege* puſztittatáſokért. [illegible] b *linea* 13. *pro* mind, *ſcribe,* mint, *ibidem poſt* koporſó *pone colon: fol.* 16. b. *lin.* 3. *adſcribe* [illegible]itsöſég. *fol:* 19. b *lin.* 8. *ſcribe,* XVIII. *fol.* 20. b *lin.* 4. *lege* az homály. *fol.* 26. b *lin.* 9. *pro* ö, *ſcribe* jó, *ibidem linea* 19. *lege,* veted. *fol.* 30, b, *linea* 4, *lege* lakoſi, *fol,* 32, b *linea* 9, *lege,* tekénts, *fol,* 36, b, *lin,* 7, *pro*

neve-

nevedet, *ſcribe*, népedet. *fol.* 38. b *lin.* 17. *lege* viſelly. *fol.* 58. b. *linea ultima lege* ſokaſágon. *fol.* 60. b. *lin.* 9. *lege* bevigyenek. *fol.* 63. b. *lin.* 11. *pro* igiéjert, *ſcribe* igéjéért. *fol.* 65. b. *lin.* 5. *lege*, tsődültenek. *fol.* 71. b. *lin.* 4. *dele* X, *ut ſit* LI. *fol.* 79. b *lin.* 7. *lege* akarattyát. *ibid. lin.* 17. *dele* ſ el, & *cane* én elömben. *fol.* 79. b. *lin. ult: adſcribe* Ditsőſeg. *fol.* 80. b. *lin. antepenultima lege*, és azt mondgya. *fol.* 81. b. *lin*, 20. *pro*, levetéd, *cane*, nevetéd. *fol.* 83. b. *lin.* 4. *pro*, fogadtaſſanak, *ſcribe*, fogattaſſanak. *fol.* 85. b. *lin* 26. *lege*, azén. *fol.* 89. b *lin.* 27. *pro* aalt, *ſcribe* alatt. *fol.* 91. b *lin.* 18. *cane*, Sálmonnak. *fol*, 97. b. *lin.* 22. *lege* váráſom. *fol.* 99. b. *lin.* 17. *lege* fiának. *fol.* 104. b. *lin.* 1. *lege* jeleinket. *fol.* 105. b. *linea ultima pro* igazakeinak, *cane* igazakei, *délendő ſillabam finalem*, nak. *fol.* 106. b *lin.* 2. *pro* Sidó Orſzágban, *ſcribe*, Iuda Orſzágában. *fol.* 111. b. *lin.* 23. *lege* nem veſzté az Atyákot, *addendo*, az. *fol.* 120. b. *linea* 4. *ſcribe* Siſerával, *fol*, 123. *lin.* 14. *lege*. azén. *fol.* 125. b *lin.* 10. *lege*, forráſim. *fol.* 131. b. *lin.* 6. *lege*, gyalázattyokrol. *fol.* 135. b. *lin.* 9. *cane*, Az igaz virágozik. *fol.* 142. b *lin.* 17. *lege*, ſámolyánál. *fol.* 148. b *linea penultima lege*, kövétivé. *fol.* 149. b. *lin.* 25 *pro* fiai, *lege* fái, *ibidem linea* 28. *cane*, jegenye. *fol.* 160. b *lin.* 4. *lege*, tsuda. *fol.* 161. b. *lin.* 8. *ſcribe* barmaikat. *fol.* 175. b. *lin.* 7. *cane* ártatlanok. *fol.* 186. b. *lin.* 3. *ſcribe*, KVPH. *fol.* 192. b az foliumoknak ſzámok el vétődött, *fol.* 203. *lin.* 1. *poſt vocem* kéván, *pone colon*: & *in ſequenti vocula*, az, *ſcr. magnum* A. *ut ſit caput ſecundi rhythmi*. *fol.* 218. b *linea penult. cane*, Fiunak, *ibidem lin. ult. leg.* Sz. Leleknek; Avagy, Fiué és Sz. Leleké. *fol.* 223. b. IJ. *pro*, és egy máshoz, *cane* ſ-egymáshoz. *fol.* 229. b *lin.* 7. *pro* IVDICVM, *ſcr.* IVDICA. *fol.* 257. b, *lin.* 21, *dele* mi, *fol.* 260. b *linea* 9. *cane* bátrakot. *fol.* 263. b. *lin.* 17. *lege*, meg botsátni. *fol.* 266. b, *lin.* 21. *ſcribe*, erejeket. Ezeken kívől-is ha mi aprolekos fogyatkozások ſzemed eleiben akadnak, vagy az *virgula*kban, vagy a' *punct*okban, vagy az *accentus*okban, vagy bötükbé vagy penig a' kotákban értelmes Cantor magad-is meg jóbbithatod. Az Vaſárnapokra való *Reſponſoria*knak az végeken oda kellett volna kotáſon nyomtatni az gyermekekért. *Ditsőség Atyának és Fiunak, és Szent Lélek Iſtennek* &c. de el fogtuk felejteni, hanem könyű léſzen oda irni *fol.* 240. *lin.* 16. Sokaig élly kegyes ólvaſó, és az mig élſz az Iſtennek ditséretet énekelly.

A MÚZEUM KÖNYVTÁRA

AZ ATYANAK KEGYELMET, AZ FIVNAK, SZERELMET, ES AZ SZENT LELEKNEK VIGASZTALO ALDASAT KEVANNYVK KEGYELMETEKRE MIND FEJENKENT TERJEDNI, AMEN.

VAlamit az teremtő Vr Iſten ez világon, az ég alatt, az földön, és az vizekben teremtett, nagyobb részént mind az Emberekhez való ki beſzélhetetlen nagy ſzeretetinek indulattyából teremtette. Az embert penig ő magát alkotta az ő nőn ditséretire, azt ſem annyira azért, hogy más módját-is ditséretinek nem találhatta, avagy ſzükölködőtt vólna, nála nelkül, hanem azért, hogy mennél ſzepb, ekesb, hozza haſonló teremtett állattya légyen az többinel, annál világosban megismértetteſſek, az Iſtennek mind böltseſége, igazſága, és irgalmaſſágának-is mérhetetlen, és veghetetlen határa, es magát ollyak által ditserteſſe, az kik nekváltságokért az ő tulajdon ſaját Fiát, (kinel drágább kentse nem vólt,) adgya, botsátya; Még az Adamnak el eſett-is, (ugy elmélkedem,) az Iſtennek ditsőſége, irgalmaſſága, es az emberi nemzethez ki mutatando nagy kegyelmeſſége, kevánta, es hogy nevenek ditseretire es az hálá-adóſágra-is az embereknek tágaſſabb mezőt terjeſzſzen eleikbe: S-noha az madarak-is, es majd ſemmi teremtett állattya nints az Vr Iſtennek, az ki az ő módja, ſ-az termeſzetnek beléjek óltatott ereje ſzerént nem ditserné és nem áldaná; De ezeknél az ember fellyeb való lévén ſokkal, ugymint nemeſſebb és főbb teremtett állattya, és ugyan azt mondom, hogy igen fellyeb való, kinek az Vr Iſten, értelmet, okoſſágot, iteletet-is adott, mellyért annyi hála-adáſſal, ditsérettel, és buzgóſágos imádſágokkal tartoznék, hogy ha életének minden oráit, ſzempillantaſit, abban töltené el-is, még-is nem tehetne vele tött ſok kegyelmeſſégiért, eleget, ha az Iſtennek irgalmaſſága, az Chriſtus érdemes áldozattyának nagyſága, elől nem venné, és azt érette ki nem töltené.

Meg emlekezven azért én-is hogy az mi vagyok, Iſten kegyelméből vagyok, az-is elmémbé forogván, hogy engemet-is az Vr Iſten, az ő nevének ditséretire, igaz Euangeliumanak, Anyaſzentegyházanak nem tsak óltalmára, de egyſzer ſ-mind terjeſzteteſére-is, ſ-nevenek ditseretire, állatott es hivott, az utólsó fogyatékara jutott, nemzetünk végehez közelitő idejeben, igyekezetem ez vólt mindenkoron, hogy En-is az én Iſtenemtől kezemben bizatott Giratskával, ugy kereskedheſſem, hogy jó ſzólgának találtaſſam, és az en Iſtenemnek velem tött ſok kegyelmeſſégét, belső, belső ellenſégim, gonoſz akaróim, ellen, panaſz nélkül való óltalmazáſáért, illami kis ezikke hála-adáſomnak fengéjét ő felſegenek be mutathatnám: De mi-

vel bár mindent meg tselekedtem vólna-is, vagy tselekedhetném-is, ugyan tsak azt kellene mondanom; haſzontalan ſzólga vagyok, az mivel tartoztam, azt tselekedtem; Meg vallom bizonyára, hogy én kevesebbet tselekedtem ſok graditsal annál, az mint kellett vólna, avagy magam-is akartam vólna. De mivel nem vakmerőſégem, ſem buzgoſágtalanſágom, añál inkább ſzivemnek nem idegenſégei vóltak előttem akadályok, (hanem az hatvan hat holnapoknak el forgáſok alatt elómben gördült, ſ-találkozott ſok méltatlan buſuláſim es háborgattatáſim) kiert lakem iſméreti hálá legyen az en Iſtenemnek, bizony nem támadott reám, ez után-is igyekezetem az leven, tellyes erőm, tehetſegem ſzerent valamig az en Iſtenem életben tart, hogy ne ſzűnnyem meg az ő nagy nevèt ditserni, es igaz Anyaſzentegyházának terjeſztetèſében, es óltalmaztatáſában, kéſz ſzivel lelekkel, ſőt eletem fogyáſával-is munkalkodni es fáradozni.

Ezt előtt közel négy eſztendőkkel kezdettem vala az Graduált nyomtattatni, az Vr Iſtennek nevének ditséretire, es az Kereſztyén Anyaſzentegyháznak-is éppűletire: Kinek el kéſzittetéſében-is vóltak akadályok, de legyen hálá az Vr Iſtennek im bóldog végét engedte érnűnk; Kiben kegyelmeteknek egy *exemplárt* kültűnk ajándékon, *(mivel a' nyomtatott két ſzáz exemplarokban egygyet-is pénzen el nem hagytunk adni.)* Mellyel hogy keglmetek ſok bóldog eſztendőkig az Iſtennek tiſztеſſégere, ditsőſégére, az kegyelmetek *Eccleſia*jának nevekedő éppűletire lelki buzgoſagos nagy örömmel élhеſſen, ſzivűnk ſzerent kévánnyuk, ſzüntelen imádván az Vr Iſtent, hogy kegyelmeteket egéſz *Eccleſia*jul, még az pokolnak fel tátott torka ellen-is igereti ſzerént, vègye kegyelmes gondviſelеſe, Atyai oltalma alá, és azok ellen-is (ha lennének vagy vólnának) kik az kegyelmetek lelki iſmeretin erővel akarnának uralkodni, védelmezze ugy kegyelmeteket, hogy azoknak-is igyekezeteket, tartoztaſſa, zabolázza, avagy lelkek iſmèretiben győzze, és rettentse meg őket, ne ſanyargathaſſák az Iſtennek Anyaſzentegyházát kegyelmetekbe, hanè inkabb engedgyék az Euangeliumnak ſzabadoſſan való hirdettetéſet, ſ-hallaſzſzák ám bár az Iſtennek itèletire vallásunknak igazſágát az jövendő itéletben, ha ők meg nè akarják iſmérni. Segitse az Vr Iſten kegyelmeteket-is bóldogul arra, hogy az melly pállya futáſnak és nemes hartznak ereſzkedet, azt idvőſſegeſen es ditsèretеſen el végezvén amaz meg hervadhatatlá koronát el veheſſe, mellyről emlekezet vagyon Szent Ianoſnak Mennyei látáſról irt kőnyvenek 2. réſzében az 10. versben; *Légy hű mind halálig, és néked adom az életnek koronáját, Amen.* Irtam Gyvla Fejervaratt Fejedelemſégemnek ſzékes helyen, Szent Iván Havának nyoltzadik napján. Ezer hatſzáz, harmintzhat eſztendőben; Ez világi pállya futáſomnak tellyes negyvenkettődik eſztendejében, ez gondos és igen bajos Fejedelemſégemnek hatvan hatodik hólnapjában.

ERDÉLYI MÚZEUM KÖNYVTÁRA

Georgius Rakoczy
Ffffa
Honeſtaurrenti negotiorum ſedulo exercen
Dñi
Ahnat eccleſiaje

AZ TISZTELETES FEJEDELMI MELtóſsággal tündöklő, és igazgatói felsőſéghez illendő

DITSERETES KÜLSŐ BELSŐ JOSZAGOKKAL FENYESKEDŐ

RAKOCI GYÖRGYNEK

ISTEN KEGYELMEBŐL ERDELY ORSZAGANAK FEJEDELMENEK, MAGYAR-ORSZAG RESZEINEK URANAK ES SZEKELYEK ISPANNYANAK, AZ CHRISTVSNAK

szegény meg allyasodott nemzetünkben lévő tzondorlott Anyaſzentegyházának, és abban ISTEN könyörületeſſegéből az emberi ujjitáſoktol, és hiuſagos babonáktol, tiſztán maradott igaz tiſzteletinek, kegyes Tutorának és Gyámolának, nékem kegyelmes Uramnak, &c.

Az Atya Iſtentől, az Ieſus Chriſtus nevében, kegyelmet, békeſeget, bóldog igazgatáſt, jó ſzerentses hoſzszu életet, ſ-minden kereſztyén Fejedelemſéghez kévántató ſzükséges lelki ſ testi, és elmei ajándékokat kévánok.

AMAZ minden tsuparanyaſzülőtteknél bőltseſéggel fellyeb bővölködő bőltes Salamonhoz illendő bőltes mondás, Kegyelmes Uram, az mellyet az ő Példa beſzédinek 16. réſzében, az 4. verſetskében, irva hagyott. *Az magától lévő Iehova Iſten,* ugymond, *mindeneket magáért tselekedett. Magáért,* azt, mondja, az az, a' maga ditsőſégéért és tiſzteletiért. Nem mint ha ő Iſteni felſsége magán-is tökélletes ditsőſegű és tiſzteletű nem vólna, és mint ha kűvől az ő terméſzet és állat ſzerént való ditsőſeges, és tiſzteletes vóltához még valahonnan, és valakitől, több valami járulhatna, az melly nélkűl gyalázatos és tiſzteletlen vólna; hanem hogy az ő magán lévő, és ſenkitől nem vótt, ditsőſége és tiſztеſſége, az ő tselekedetinek munkái által nyilvábban valóvá tétеſſék, és ez egéſz világon ſzerén ſzerte mindeneknek ki hirdettеſſék, az melly értelemben mondatik az Iſten meg-is igazittatni. *Pſal.* 51. *v.* 6. Nem mint ha hamisból igazzá tétetnék, távol légyé, mert az a' tökélletes igazhoz, sőt nіerő igazsághoz, nem kévántatik, hanem hogy az ő magán való igazsága mindenek előtt ki nyilvánoztaſſék, és meg iſmértеſſék. Ez vólt az Iſtennek minden, üdővel végben vitetendő münkáinak, őrőktől fogván el intéztetett, és tzélul fel tétetett, végek, hogy az ő neve ditsőittеſſék belőlők. Ez nélkűl ſoha ſemmit, ſem az égben, vagy az égen, ſem ez földön nem teremtett, hanem őrökkön őrökké tsak egygyes egyedűl lőtt vólna. Erre mint egy fő végekre irányoznak és igyekeznek az Iſtentől belejek óltatott terméſzet és indulat ſzerént, minden teremtetett állatok, mind égiek, ſ-mind földiek, mind érzékenyek, ſ-mind érzéketlenek, mind okoſſak, ſ-mind oktalanok, mind teſtes láthatók, ſ-mind penig teſtetlen láthatatlanok, és annál tökélletesbeknek tartatnak, mentől chez az ő végekhez leg közelebb juthatnak. Innen vagyon hogy; *Az egek beſzélik az Iſtennek ditsőſéget, és az ő kezeinek munkáját hirdeti az meg erősſittetet,* és mindenkor egy nyomban járó, *tsillagos ég; Az nappal az nappalnak ſzóll beſzédet, és az étſzaka az étſzakának jelent tudományt,* mint az Királyi Propheta ékeſſen énekli. *Pſal.* 19. 1. 2. Az mellyre képeſt ám ugyan, mint egy tiſztekre emlekeztetvén, nogattya-is

őket

őket az Istennek, az ő teremtőjőknek, ditséretire. *Pſal.* 148. 3. 4. 5. *Ditsérjétek*, ugymond *ötet*, (az Vr Istent) *Nap és Hold, ditsérjétek ötet minden fenyes tsillagok; ditsérjétek ötet egeknek egei és az vizek mellyek az égen felül vagynak; ditsérjék az Iehovanak nevét, mert ő parantsolta és teremtettenek.* Az láthatatlan lelkek, az Angyalok-is, erre való kőtelesſégekből ditsérik az ő teremtőjőkőt az egekben ſzüntelenül nagy fen ſzóval ezt mondván; *Szent, Szent, Szent az Seregeknek Vra Istene, tellyes az egész föld az ő ditsőségével,* mint az Eſaias füleivel hallotta; *Eſa.* 6. *v.* 3. Az mint őket-is arra ám ugyan ſerkengeti az énekes Propheta ekképpen meg ſzóllitván; *Ditsérjétek ötet minden ő Angyali, ditsérjétek ötet minden ő ſeregei, v.* 2. Fen az levegő hig égben termő tüzes és vizes állatok, *meteoromok*-is, az benne repeső madarakkal egygyűt azont tselekeſzik, mint az vizzel ſpongyia módjára meg rakodott, és meg terhelődött felyhők, és egyebek, mellyeket az Propheta az Istennek ditséretire imigyen nógat; *Ditsérjed az Iehovát te tűz, és jég eſső, hó, és pára, és forgószél, &c.* Mitsoda izgattya vallyon az kis filemilét, az bé ſzivó égnek lakoſát, hogy még éjeli álmát-is meg ſzakaſzſza, és mindjárt éjfél után néki ſerkennyen, torkát néki nyiſſa, ſ-az ligeteket, erdőkőt. berkeket ezer módon változtató *diſcanti*zálaſával zengedezteſſe, hanem az ő teremtőjéhez való buzgóſága? Hogy én a' madaraknak több nemeiket, ugy mint az fetskéket, patsirtákat, és többeket itt elől nem ſzámlállyam, mellyek közzül, hogy tudnám, egygyet-is az Iſten némán nem teremtett, hané mindeniknek adott valami tulajdon ſzólláſt, az mellyel, az ő módja ſzerént, ötet ditsérje, az mellyre-is az buzgó Propheta őkőt lá hogy rezzegeti; *Ditsérjed*, ugymondván, *az Iehovát minden te ſzárnyas madár*, Az alatt lévő földi állatok-is nem maradnak ebben hátra, ugy annyira hogy tsak egy ékes ſzinű, és gyönyörű illatu virág ſzálatska-is, az Istent magában jelen lenni mutattya, és tsak nem ugyan ki rajzollya, az verſetske ſzerént;

Præſentem monſtrat, quælibet herba Deum.

Ezen okon kénſzergeti az buzgó Propheta az földi állatokat-is imillyen bizváſt, hogy tiſztek ſzerént az Istent ditsérjék; *Ditsérjétek*, ugy mond, *az Iehovát ti ſárkányok, ti hegyek és halmok, gyümölts termő fák, és minden Cedruſok, minden oktalan állat és barom, tenyſző, mászó férgek.*

Hát ezekhez képeſt gondolod-é menyivel tartozzék inkább az ember az ő teremtettetéſének végét korosként elmejében forgatni, és az ő teremtő Vrat Istenét, tellyes életében ditsőiteni? Annyival bizonyára, a' menyivel minden állatok felett való uraſágra, ſ-méltóſágra emeltetett, és az Istennek bővebb kegyelmében részeltetett, az mint ezt-is, az Szent Lélek ihlette Sz. David Propheta, az 8.dik Soltárban nagy álmélkodva tsudáltattya és *celebrálly*a; *Mikoron látandom*, ugy mond, *az te egeidet, és az te ujjaidnak munkáit, az höldot és az tsillagokat, mellyeket alkottál; Mondok: Vram, mitsoda az ember hogy meg emlekezel ő rola, és az embernek fia, hogy meg látogatod ötet? Mert tsak egy keveſſé tötted ötet alsóbbá az Angyaloknál, ditsőſéggel és ekeſséggel meg koronáztad ötet, uralkodóva tötted ötet a' te kezednek munkáin, mindeneket az ő labai alá vetettel, juhokot, és ökrőket, minden féle barmokot, még az mezei vadakat-is; Az égi madarakot és az tengeri halakot, és mindent valami az tengernek öſvényin által mégyen.* Nem heában őſztőnözi és költőgeti tehát az immár ſok izben neveztetett Sóltár ſzerző az több állatok után az embereket-is az Istennek ditsértetéſére azon 148. Sóltárban, imillyen ſzókkal? *Az földnek Királyi, és minden népek, az Fejedelmek és az földnek minden birái, az férjfi gyermekek, és az ſzűz leányzók, az vének az iffiakkal eggyütt, ditsérjek az Vrnak nevét.*

Ditsérhetik penig az embereknek külömb külömb nemei, és rendei, az Istent az ſok módok közzül imez kétképpen; Tselekedettel, tudni illik, és beſzéddel. Tselekedettel akkor, az mikor az ő tselekedetiket az Iſten ſz. törvényének rámájához igazittyák, ſ-az ő parantsolatinak és tilalminak korláttya közzé ſzorittyák, el követvén mind azokat az miket meg hagyott, és parantſolt, ſ-el távoztatván ellenben az miket meg tiltott. Avagy, az mikor életeket, és külső magok viſeléſét, olly ſzentül és ſedhetetlenül rendelik, hogy ſenki, még az ő utánok tzirkáló ellenſégekis, dolgokban ki vetőt, és feddendőt nem talál, fortélyt, és rágalmazáſra való okot, hozzájok nem foghat, ſem Iſteneket, ſem vallásokot belőlők lelki iſméreti ellen nem ſzidalmazhattya, hanem inkább

inkább kedve ellen-is ditséri és javallya. Ezt kévánnya az ő Apoſtolinak ſzemélyek alatt mindnyájinktol az Istennek Fia *Matth.* 5. 16. *Vgy tündöklyék*, ugy-mond, *azti világoſságtok az emberek előtt, hogy láſsák azti jó tselekedeteiteket, ſ-ditsőitsék azti Atyátokot, az ki az égben vagyon.* Mert ellenben az mi gonoſz tselekedetinket, és feslett erkőltsinket, az emberek, főképpen penig ellenkezőink, látván ſzidalmazzák, ſ-káromlyák mind Istenünket, ſ-mind hitünkőt érettek, az melly ſzintén annyit téſzen, mintha minnen magunk káromlanok, és ſzidalmaznok az Istent ſzemtől ſzemben. Azt ſajnálá leg keſervesben az Iſten az David két ſzarvas vétkeiben, hogy az ártatlan Uriáſnak kegyetlenül való meg ölettetéſével meg káromlattatá az ő nevét az Ammonitákkal, az ő ellenſégivel, ſ-azért-is nem botsátá el véle, hanem meg ölé az ő fiát érette, 2. *Sam.* 12. 14. Ezzel ortzázza vala az ſzent Pál-is az kereſztyéni név alatt pogányul élő Romaiakot, hogy ő miattok káromlattatik az Pogányok között az Iſtennek neve, *Rom.* 2. 14.

Beſzéddel avagy ſzóval ditsőitik az emberek az Istent akkor, a' mikor az ő jó tétemenyit nyelvekkel hála-adóképpen hirdetik, az ő tselekedetit, mind az teremtés, mind az váltſág, ſ-mind penig az gondviſelés, és igazgatásbeli munkáit, magaſztallyák, ditsérik, és minden ő javaikot, mind ez jelen való, ſ-mind az kövétkezendő életnek bóldogſágára tartozandókot, merőn tsak egyedül ő néki köſzönik, ſ-az ő kegyelmének munkáinak lenni iſmérik, és hirdetik. Igy ditsőitették az Istent az régi ſzent Atyák és Prophetak, az kik az ő ekeikkel közlött nagyſágos és tsudálatos jó tétemenyit ottan ottan buzgó elmével, és hálaadó ſzivel elől ſzámlálták, és az Istent érettek áldották, magokat penig háláadatlanſágokért vádolták, mint erre ſok helyek közzül. *Pſal.* 78. 80. 81. 1. *Paral.* 20. és többütt, láſs példákat.

Szóval avagy beſzéddel-is az Iſten kétképpen ſzokott az emberektől ditsőittetni; Avagy tsak az ő közönſeges ſzavok járáſa ſzerént; Avagy penig neminémű kiváltképpen való meſterſeges ſzólláſnak neme ſzerént, verſel és ének ſzóval, tudni-illik. Viſzont az ének ſzóval való Istent ditsőitéſ-is két nemű; Avagy meſterſeges eſzközökkel, avagy penig tsak természet ſzerént valóval lévő. Az ének ſzóval való ditséretbéli meſterſeges eſzközök, az orgonák, regálok, kornéták, hegedűk, lantok, cimbalmok, trombiták, és több affele kintőrnák. Az természet ſzerént való éneklői eſzköz penig az ſzó, avagy az ſzáj, az nyelv, az pofák, és ajakak, hogy az tűdőt, torkot, és gégét ne emlitsem. Az honnan amaz *Inſtrumentalis Muſica*nak, imez penig *Vocaliſ*nak hivattatik. Mindeniknek eredetek és templumbéli *uſuſok* felől terjedek immár valámenyire killyebb tzélom ſzerént az beſzédben.

Az *Inſtrumentalis Muſica*nak, az az, vigaſságra inditó meſterſeges ſzerſzámoknak első eredeteket, és találtatáſokot ſzorgalmatoſon nyomózzák és viſgallyák a' mindennek végére menni akaró agyaskodó emberek, és azt ki egyre ſ-ki máſra viſzi közzülők. Mert ki az Orphæuſt, ki az Linuſt, ki az Amphiont, ki az Apollót, ſ-ki penig az Pant akarja azoknak külömb, külömb nemeiknek találójokká tenni, az kiknek őſzve békeltettetéſekben, vagy meg-hartzoltattatáſokban én itt nem munkálkodom. Amaz ſzent *Coſmographus* az Moyſes Propheta el igazittya köztők az dolgot, mert az az orgonának, és az hegedűnek első találtattatáſát az Jubalnak tulajdonittya, *Gen.* 4. 21. Az orgonán értvén minden fuvos és tömlős ſipokat, az minemű a' Magyaroknak első *Muſica*jok, az bordó ſip, avagy duda-is, mellyhez, oſztán ůdő folytában egy-is találá, ſ-máſ-is valamit. *Polidorus Vergilius Lib.* 1. *de invent. rerum. cap.* 14. ugy okoskodik felőle, hogy az muſicai meſterſéget az természet adta légyen ajándékon az embereknek, mellyet egy néhány jelekből és haſznokból akar hiteleſſe tenni. Elsőben-is penig ebből, hogy az ember mindjárt világra való ſzületéſe után, kezeinek lábainak egyenesen való neveltetéſekért, az böltsőben való le kötöztetéſét neheztelvén, és azon való békételenkedéſből ſiránkozván, rugodozván, kapálozván, az Dajkának ének ſzóval való rengetéſével kérlelődik meg, és tzenderedik el. Továbbá azt ebből képzi, hogy az uti járás, avagy akar mi dolog tételbéli munkának faradſágát-is meg enyhiti, ha tellyeſſéggel el nem űzi-is, tsak valami paraſzti dudolás, danolás, és ſüvöltés-is, mentől inkább tehát az meſterſeges muſikai zengedezés? Hogy ne emlitsek némelly oktalan barmokot, az mellyek-is természetek ſzerént tsengetyűknek

nek zengéſekben, és trombitáknak hurſogáſokban tsuda melly igen gyönyörködnek, és vélek ugyan vidámodnak.

Az honnan immar egy illyen kérdés hasad ki, hogy ha az Muſica ſzerſzámokkal szabad-é az Kereſztyéneknek élnek az Isteni tiſzteletben? F. Az régi Pogányokot tudgyuk, hogy az friſs vendégſégekben, ſ-kazdag lakodalmokban, az hegedű, lant, és egyéb kintorna mellett, az ő Isteniknek, és nagy hirű nevű, hazájok, ſ-nemizetek felől jól érdemlett Vri eleiknek ditséretes viſelt dolgaikot énekleték légyen. De azon Muſicai eſzközöknek zengéſek, pengéſek mellett az igaz Isten-is ditsérték, jól tudgyuk, az régi hivek, mint arra az O Teſtamentumbá mind parantsolatokot, ſ-mind példákot találunk. Parantsolatokat ólvaſunk *Pſal.* 150. az hol a' ſzent David a' buzgó hiveket az muſikai eſzközökkel való Isteni ditséretre ekképpen kiſztegeti, *Ditsérjétek az Iſtent trombita harſogáſſal; ditsérjétek őtet dobbal és ſippal, ditsérjétek őtet huroknak zengéſekkel, és orgonával; ditsérjétek őtet vigaság ſzerző hangos cimbalmokkal.* Peldákot-is látunk, az Maria Propheta aſzſzonyban, az ki az ő meg ſzabadulásokért, az ő előttök két felé állott veres tenger fenekén való által ſzaladásokért, és az ő utánnok indult ellenſégiknek abban való veſzéſekért, az Iſtent ének ſzóval ditsérvén, egygyik kezében dob vólt, és hogy az *rhythmuſ*ok végei ſzépben esének, minden verſen az máſik kezével azt jol meg buffantotta. *Exod.* 15. 20. A' Davidban továbba 1. *Paral.* 16. 42. és 2. *Paral.* 29. 25. 26. &c. Az mellyekre nézve mint ha ugy tetszhetnék, hogy ugyan azont szabad, sőt szűkſégeſ-is légyen a' Kereſztyénſégben moſt-is tseleked-ni. De kűlőmben vagyon az dolog. mert az-is az több *ceremoni*ákkal egygyütt az Levitai árnyékozó tiſztelethez tartozott, melly az Uj Teſtamentomra, a' CHRISTVS ődejére, által nē szállott; Egyébként az többi-is, ugy mint az kűrtők, az mellyekkel az Sidók az ſzent gyülekezetet ősſze hiják vala, az áldozatok, továbbá, és egyebek, mind azon régi *rigor*okban, divattyokban, és *uſuſ*okbá, maradtak vólna, holott azok az ISTENI tiſzteletben levő muſikálások, az áldozatokkal mind egy tzélra nézők, és egy határbá útközö ſ-ſzűnő ſzerzetek vóltanak, és ha ezek meg ſzűntenek, azoknak-is meg kellet ſzűnniek, ſ-meg-is ſzűntenek, mint ez tsak ebből-is minden déli napfénynél világosban meg látſzik, hogy felőlők az uj Teſtamentomban ſem parantsolat ſohol az Chriſtuſtol, vagy az ő Apoſtolitol, ſem penig példa az eleinten élt ſz. férjfiakban, és azoktol fundáltatott *Eccleſi*akban nem találtatik, hanem ſok *ſeculum*okkal azok után kezdetett egytől-is máſtol-is gondoltatni, és laſſan laſſan tziſraſagnak okáért az *Eccleſi*ákban bé tsuſzni máſzni. Marianus Scotus az ő *Chronica*jában, CHRISTVS Urunk ſzületése után 757. eſztendőkkel irja, hogy az Orgona be ment légyen Francia országban, az Conſtantinus Tsáſzártol küldetvén ujſagban Görög Országból Pipinus Királynak, mint erről Iohannes Aventinuſ-is *lib.* 3. *Annalium Bojorum*, majd meg ő nálánál-is bővebbeden ir. Balæus Angliai Pűſpők, az Orgonának ujjonnan való ősſze raggattatáſát, és az templumban való fel fuvaltatáſát, egy Vitalius Signius, avagy Campanus nevű Pápának tulajdonittya, mint ám Mantuanus Baptiſta ugyan versben irta:

Signius adjunxit molli conflata metallo
Organa, quæ feſtis reſonant ad ſacra diebus.

Platina-is, az Pápák *vitáinak* meg irója, köz hirből ugy tudta, mint annak a' Vitaliuſnak *Vita*jában emlekezik rola. Az penig élt 683. eſztendő tájban. A' honnan mi ugy viſgálodunk és elmélkedünk; Hogy ha az Uj Teſtamentomi *Eccleſia* hét ſzáz eſztendők alatt, az mig még az tudomány és tiſztelet tiſztább és virágzóbb vólt, az Orgonáknak bőgéſek, és az hegedűknek vintzogáſok, nélkűl el lehetet, moſtan immar annál inkább el lehet; Mert nem vólt olly feledékeny az Szent Lélek, hogy ezt az Apoſtoloknak eſzekben nem jutatta, és meg nem parantsolta vólna, ha ſzükſég lőt vólna, ſem az Apoſtolok, és azoknak *ſucceſ*sórik, nem vóltanak olly ſzó fogadatlanok, hogy azokat annak akarattyából fel nem vőtték vólna. Nékünk penig az ISTENI tiſztelethez tartozott, melly az Uj Teſtamentomra, a' CHRISTVS ődejére, által nē ſzállott; Egyébként az többi-is, ugy mint az kűrtők, az mellyekkel az Sidók az ſzent gyülekezetet ősſze hiják vala, az áldozatok, továbbá, és egyebek, mind azon régi *rigor*okban, divattyokban, és *uſuſ*okbá, maradtak vólna, holott azok

ficát, ugy mint a' ſerjſiaknak el lágyitóját, és aſzony emberekké való változtatóját, kőzőttők meg tiltották, mint Polydorus Vergilius Diodorusból ki hozza. De az templumban őket az Iſteni ſzólgálat kőzzé ögyeliteni tellyeſſéggel né javallyuk, Agoſton Püſpőkkel egygyűtt, ki tsak azt-is bánta és ſiratta, hogy valaha az templumban az Muſicai zengedezéſekre figyelmezett, mert azok miatt az Iſten igéjének halgattatáſára való figyelmetesſége el vétetett, a' honná azokat nagy büntetéſt érdemlő vétket mondgya hogy tselekeſznek, az kik az Muſikákra inkább figyelmeznek, mint az igére. Mindenek azt kénſzerittetnek penig tselekedni, valakik azokot halgattyák; mert az embernek elméje terméſzet ſzerént muſica ſzerető. *Lib. Confeſſion.*

Az ſzájjal és ſzóval való ditsőitéſnek-is két nemei vagynak; Mert az avagy *Figurás*, avagy penig *Simplex*. Az *Figurás* éneki tiſztelet az, a' mikor az éneklők nem mind tsak azon egy *tonuſon*, és *tenoron* viſelik ſzavokot, hanem mind más más kűlőmbőzőn, leg alább hat félén, imez *Syllabák* ſzerént. *Vt, re, mi, fa, ſo, la*, az mellyet kőz néven, az vékonyabb és fentebb járó *tonuſtol Diſcant*nak neveznek. Ezt-is én, magában nem otsárlom, mert igen ſzép meſterſéges, bőlts találmány, az hét Deáki *Arſok* kőzőtt egygyik, de az templumokhoz és az Iſteni ſzólgálathoz ſzintén ollyan illetlennek, és haſzontalannak alitom és állató lenni, mint az ſzerſzámos muſicát vagy orgonázáſt. Okát egygyiket ezt adom, mert ez ſintsen ſemmi lelki éppűletre, hanem vagyon tsak valami teſti gyönyőrkődtetéſre, holot nintsen az zengedezéſen kűvől ſemmi értelem benne. Mert bár egy egéſz oráig halgaſsa-is valaki, ſ-bár hozzájok kőzel, avagy ugyan kőztők, légyen-is, még-is tsak azt-is nehezen veheti eſzében mit énekelnek, nem hogy minden ſzónként értené beſzédeket. Sőt bár ugyan tudgya-is mit énekelnek, de még ſem érti az ő ſzájokból, ugy annyira hogy erre nézve minden énekléſek tsak magyarázás és értelem nélkűl való vintzogás, és tsak az viſzkető fűleknek vakargattatáſokra, ſ-kedvek tőlt ſziveknek győnyőrkődtetéſekre, ſ-né penig az tanuló elméknek éppittetéſekre való. Immár penig az Keresztyének énekleſének értelemmel, és az halgatoknak éppűletekkel, kell lenni, mint az ſzent Pál jelenti, 1. *Cor.* 14. 15. Egyébként az éneklők tsak magoknak énekelnek, ſ-nem az halgatóknak, az kik nyavalyáſok tsak ugy járnak, mint az ki az ſuhogó petsenye ſzagot érzi, vagy az pénznek pengéſet hallya, ſ-az petsenyéjében és pénzében nem leſz ſemmi réſze.

Máſikat ezt, mert az gyűlekezet vélek eggyűtt né mondhattya, a' melly meg kévántatnék, holott az Gyűlekezetben ſzabad, ſőt ſzűkſégel-is légyen, még az aſzony népeknek és leányzóknak-is énekelniek; Mert nem arrol kell az Szent Pálnak ama' tilalmát érteni; *Az aſzonyiállatok az Gyűlekezetekben halgaſſanak, mert nem engedtetett meg nékiek, hogy ott ſzóllyanak*, 1. *Cor.* 14. 34. hanem tsak a' Prædikállaſtrol. Félette ditséretes ſzép ſzókás tehát az jól rendeltetett Eccleſiákban, főképpen az Keresztyén Német, Frantzuz, Anglus, Belga, nemzetſégek kőzőtt, hogy őſzveſéggel mindnyájjan, kitsintől fogván nagyig, gyönyőrűſeges egygyező zengéſſel mind egy *tactuſon* énekelnek a' ſzent gyűlekezetekben, mellyel neminéműképpen az egekben meg dűtsőűlt, és immár győzedelme után *triumphál*ó, *Eccleſia*nak állapattyát ábrázollyák, az mellyben-is az bőldogok, az Iſtennek kőzőnſegeſſen mind valamenyin vagynak, énekelnek. Bár mi-is ezt tselekednők az mi gyűlekezetinkben, az mint hogy tselekeſzük-is réſz ſzerént.

De ſemmiképpen né tselekedhetni ezt az muſikálókkal egygyűtt, mind azért, mert azon egy ſzót nagy ſokaig el hajtonak, és tsak azon egy bakot nyuznak, ſ-mint penig azért, hogy inkább tsak idegen nyelven, Deákul karatyolnak, az mellyet ha tsak egy ſzóra mondanák-is, az kőſség, és az aſzony nép nem értené, ſ-nem értvén nem tudna reá *Ament* mondani, az ſzent Pál mondottaként. 1. *Cor.* 14. 16. Ez-is tehát tsak valami kűlső mulatſágra, ſ-nem penig az ſzent Gyűlekezetbéli Iſteni tiſzteletre való.

Mind azon által igen ſzép és haſznos dolognak alitanám lenni, ha Anyai nyelveken való ditséretet énekelnének, annyi féle módon váltaztató ſzóval, ſzép halkva; *diſtinctè*, *articulatè*, az ſzókot egy maſtol meg ſzaggatva, meg kűlőmbőztetve, és értelmeſen ki Magyarázva, mert ugya' kegyes győnyőrkődés mellett az haſznos éppűlet-is meg lenne. Az mi Deákinknak penig ha többet nem-is, de annyit ſzűkſégesképpen kévántatnék az Muſikához érteniek, hogy az kotákból

avagy

vagy *clavi*ſokból, az lineákhoz képeſt ottan meg tudhatnák magoktol-is akar melly *Pſalmu*ſnak, *Proſa*nak, *Antiphoná*nak, és egyéb *cæremoni*áknak notájokot, hogy igy az mondásban, mind egy huron pendűlne az ſzavok, ſ-ne huznák vonnák, ide, ſ-tova, az mint ſzokták. De az Olaſzok buzgóſágához, ſ-az Németek bőjtihez, bár oda adgyuk az Magyarok muſikáját-is. Melly egy réſzént az Cantoroknak ha nem tudatlanſágoktol-is, de reſtſégektől vagyon, hogy a' Templumon kűvől, az Scholában, az Deákſágot, és gyermekſéget az éneklésben nem gyakorollyák, és az notákra meg nem tanittyák, hanem az *Chorus*ban tsak néki kezdik, ſ-azonban az Deákſág utánnok zendűlven, ha magok jól tudnák-is, az ſzájokból ki vonſzák, melly miatt gyakorta igen diſztelen, és az halgatok előtt kedvetlen énekléſt téſznek. Erre nézve avagy el kellene inkább az korás énekeket hagyni, ſ-tsak egy *tonuſon* járó kőz notájuakkal élni (mert ugyan-is, hogy én tudgyam, azokkal az Magyarokon kűvől, több *Euangelicus* Keresztyének az őnnőn nyelveken ſem élnek) avagy az Cantorok felől kellene nagyobb gondviſeléſnek lenni: de mit mondjak? ha olly izetlen akaratos emberek vagynak kőzőttők, hogy nem ér az emberſeges ember véget vélek, hanem ottan ſzemben ſzőknek véle ha ſzólni kezd nekiek; Az ki nem ollyan nevegye az jámbor magára.

Az *Simplex*, avagy egyűgyű ſzóval való éneklés, jő immár előnkben, mellynek-is mind eredeti, mind haſzna, mind nemei, ſ-mind penig igaz modja felől egy vagy két ſzóval emlekezem. Az éneklés a' Keresztyének kőzőtt (hogy az régi Sidókrol, és Pogányokrol halgaſsak) mindé ellenkezés kűvől régi ſzokás; Mert az Nap keleti Eccleſiákban, mindjart az Apoſtolok űdeje után, ſőt még az fen álván-is, az ének ſzóval való Iſteni ditséretek ſzokásban kelének, mint ezt az Pliniuſnak, Aſiának *Proconſul*ának, Trájánus Tsáſzárhoz irt levele, nyilván meg mutattya, az mellyben *Lib.* 10. az Keresztyének felől azt irja, hogy azok bizonyos ſzábott napokon, jó reggel, nap fel kőlte előtt, őſzve gyűlekezni, és az Chriſtuſnak, mint egy Iſtennek, verſeket énekleni ſzoktanak. Melly Trájánus űdejét érte az ſzent János Euangeliſta, és Apoſtol.

De ha valaki erre azt mondaná-is, hogy ének ſző nélkűl is mondhattanak légyen verſeket, főképpen az akkori űdőnek mivóltához képeſt, az mikor a' Keresztyének az kegyetlenektől való feltekben igen titkon és orozva gyűlekeznek vala egyben; az ſz. Pál Apoſtol iráſából-is minden homály nélkűl ſzedegethettyűk, hogy az Sóltár éneklés az ő űdejében-is immár ſzokásban lőtt légyen, mert ugy ir 1. *Cor.* 14. 16. *Az mikor őſzve gyűlendetek, kinek kinek Sóltára vagyon*; Mellyet immár nem érthetni ugy, mint ha azt tsak ólvaſva, és nem énekelve mondták vólna. De ha valaki még ahoz azt foghatná-is, nem fogyatkoznánk meg annál előbb való bizonyſagból-is, mert ám az ſzent Mathe nyilván irja, hogy az Vr Chriſtus az vég vatsorától fel kelvén, *hymnuſt*, ditséretet, éneklett az ő Tanitványival, ſ-ugy ment ki az vendég fogadóból az Olaj fáknak hegyére, *Matth.* 26. 30. Az ſz. Pál felől azt irja az ſzent Lukáts, hogy Philippi városában ártatlanul az tőmlőtzben vettetvén, éjfélkor néki kőltenek, ſ-*hymnuſ*okot éneklettenek *Act.* 16. 25. Hogy ne emlitsem a' mennyei ſz. Angyalokot, az kik még az előtt a' ſzabaditó Vr Chriſtus ſzületéſének etſzakáján, fel emelt ſzóval éneklettenek az Iſtennek hálá-adó ditséretet. *Luc.* 2. 13. A' mellyre nézve az ſzent Pál, ugyan inti-is, mint egy parantsolásképpen, az Epheſusbéli hiveket az kegyes énekléſekre. *Eph.* 5. v. 18. 19. *Teltyetek meg*, ugy-mond, *Lelekkel, ſzólván egy más kőzőtt Pſalmuſokkal, és lelki énekléſekkel, énekelvén, és ditséretet mondván az tiſziveteknek az Vrnak.* Az Coloſſébéliekhez haſonlatosképpen, *Coloſſ.* 3. 16. *Az Chriſtuſnak beſzéde lakozzék ti bennetek bőſégeſen minden bőltéſéggel, tanitván és intvén egymáſt Pſalmuſokkal, Hymnuſokkal, és lelki énekléſekkel, kedveſéggel énekelvén az Vrnak az ti ſzivetekben.* Chriſtuſi és Apoſtoli ſzerzet tehát, meg tetſzik, az éneklésnek cæremoniája, és vólt mind az Chriſtus űdejétől fogva az Eccleſiákban, az Nap keleti országokban.

A' Nap enyiſzeti tartományokban, és Eccléſiákbá, kéſőbbedkén kezdének énekleni, ſakkor-is penig egy elsőben tsak imillyen álkolmatoſſággal, hogy a' Juſtina Auguſta, az Valentinianus Tsáſzár nője, az Arius dőgleletes métellyébé kápván, annak fajzatinak egy templumot akar vala Mediolanumban adni, mellyet hogy amaz nagy Ambrus Püſpőkmeg előzhetne, és kezekről

el út-

el úthetne, több hivekkel egygyűt belé mene, és mikor az Gottus vitézeket a' Tsászárnő fegyveres kézzel reájok küldötte volna, hogy őket az templumból ki hánynák, Ambrosius meg felele, s-azt mondá, hogy ő az ő nyájja mellől semmiképpen el nem mégyen, hanem ha meg akarják ölni, kész ott az templumban azzal egygyűt meg halni: Illyen szorossan lévén az lábokon az kapza, és mint egy markokban viselvén az lelkeket, meg szeppene szegény jámbor, s-el ajánlá magát, és ugy rendelé hogy azt az ő életekre engedtetett rövid űdőt Isteni szólgálatban foglalnák, és az Nap keleti Ecclesiáknak szokások szerént, *Psalmus*okat és *Hymnus*okat énekelnének. Az ődőtől fogva osztán fel kele az a' szokás, s-bé vétették az Nap nyugati Ecclesiákban. Ditseretes és kegyes cæremonia tehát az éneklés az Ecclesiában még most-is, ollyan mind azon által, a' melly nintsen tellyességgel az Isteni szólgálatnak állattyából, a' melly miatt valami viszálkodásnak vagy szakadásnak kellene lenni az atyafiak között, és vagy azoknak a' kik között az éneklés bé vőtt szokás, kellene kárhoztatniok azokot, az kik között nem szokás, mint az Tigurumbéliek között, avagy penig azoknak az kik között szokatlan, azokot az kik között szokás. Az miképpen nem ólvassuk, hogy az Nap keleti és Nap nyugati Ecclesiák között a' felett valami villongás lőtt vólna egész 370. esztendőkig.

Hasznai és végei ennek a' kegyes szertetnek sok félék, leg főbb penig azok között az Istennek ditsősége, a' melly ez által sokkal tettetesbé és tündöklőbbé tétetik; Mert sokkal nagyságosb es pompásb az a' ditseret, az halgatoknak szivekben-is nagyobb figyelmetességet és álmélkodást szerez, a' melly rhythmusokba foglaltatván, fen szóval, ékes ének notával, hirdettetik, annál az melly csak lassu szóval leppegve beszeltetik. Innen lőtt kétség nélkül, hogy régenten-is az Istennek kiváltképpen való jó téteményit az Leviták, hálaadásnak okáért, gyönyörűséges ének szóval hirdették. Az frigynek ládáját-is mikor fel vőtték, és vele az Israelnek ellenségi ellen indultak, hangos szóval ezt eneklették: *Kelly fel, oh Iehova, és oszlattassanak el az te ellenségid, és fussonak el az te ortzád előtt az te gyűlőlőid.* Mikor penig véle meg állonak vala, ismet nagyon fel zendűlvén, ezt kiálttyák vala: *Térj meg, ő Iehova, az Israelnek tiz ezernyi ezereihez.* Sőt a' mennyei szólgáló lelkek, az szent Angyalok-is, az Istennek ditsőségét leg buzgóbban, és Isten előtt kellemetesben, akarván hirdetni, s-magasztalni, az ének szót válaszották, az kőz szóllás felett, mert ám azt irja Esaias, hogy kiáltva, az az, ének szóval, hallotta légyen imez ditséretet tőlők; *Szent, Szent, Szent az Seregeknek Vra Istene teljes minden föld az ő ditsőségével, Esa.* 6. 3. Amaz negy lelkes állatok, és huszon négy vének-is az Christust, az ő drágálatos jó téteményeért, a' váltságért, nem tudták illendőbb móddal ditsőíteni, hanem ének szóval, mint az szent Ianos füleivel hallotta, és kezével bizonyságul le irta; *Es énekelének*, ugymond, *uj éneket mondván; Méltó vagy az ki el vegyed az könyvet, és annak petsétit meg nyissad, mert meg őlettél, és meg váltottál minket az Istennek az te véred által. Apoc.* 5. 9. Senki nintsen ez világi Fejedelmek kőzzűl-is, az ki inkább nem ditsekednék az ő jól viselt dolgainak versekkel való énekeltetésekben; mint azoknak tsak suttogva való rebesgettetésekben; Akképpen az Isten-is inkább kedvelli az ő nagyságos tselekedetinek ének szóval az gyülekezetben való hirdettetéseket. S-ezert nogattya az szent David Prophéta az hiveket annyi sok helyeken az Istennek való énekléstre. Sőltárban, sőt maga-is ettől viseltetett, hogy az Istennek ő vele, és az egész Ecclesiával, tőtt kegyelmességit énekekben szerzette, és az Cantoroknak adta az kőz helyen való énekeltetésre.

Ez az jó vége, és haszna a' kegyes énekléstnek, az Istenre vitetik, de vagynak ezen kűvől mi reánk, emberekre, hárámló hasznai és gyűmőltsei-is, ugy mint elsőben az gyönyörkődtetés, mert az szép tiszta vékony szóval való énekléssel az embereknek, mind éneklőknek, s-mind halgatóknak, elmék tsuda melly igen meg vidulnak, holott ugyan-is az emberi elme egészlen és merőn nemnemű természet szerént való *Harmonia*val őszve szerkeztetett Musica légyen, mint Plato mondotta régen; S-immár penig minden hasonló gyönyörkődik az magához hasonlóban. Volt ertetésekre ez az enneklésben való vidámító jósag az Saul Király szólgáinak, s-azért hivaták hozzá

hozzá az Isai kissebbik fiát, a' Davidot, hogy hegedűlésével és énekléssével, mellyekben igen fő vala, az dűhősködésre inditó gonosz Lelket el űzné tőle, s-nem-is veszte véle, hogy engede beszédeknek. 1. *Sam.* 16. 16. 23. Volt ezen dolog tudtára, az Istennek amaz nagy lelkű hű Prophetájának, az Eliseusnak-is, mert mikoron az Israel Királlyára, az Joramra, az Isten ditsőségének kissebségéért, s-a' bálványoknak tiszteltetésekért, erősképpé meg haragudt vólna, élméjének meg tsendesedésére egy éneklőt hagyá hogy néki vigyenek. 2. Reg. 3. 15. De ez magunkon-is eléggé meg tapasztaltatott dolog, hogy alkalmas busulást-is meg enyhit, avagy ugyan el-is feledtet, velünk, az szép ének szó.

Ez-is elég nagy haszon az éneklésben, de majd nagyobb még ennél, hogy az munkabéli faradságnak terhét-is mint egy könnyiti, mellyet az emberneke a' természet *dict*álván dolgai között énekelni szokott. Az kapás, az erdőllő, az hajo vonó, az evező huzó, az mezei Pásztor, az szántó, fonó, és egyéb munkások, énekléssel szokták az űdőt meg tsalni, és faradságokat, s-unalmokot el űzni, mint Ovidius *Lib.* 4. *Trist. Eleg.* 1. énekli.

Hoc est cur cantet vinctus quoque compede fossor,
Indocili numero cum grave mollit opus.
Cantat & innitens limosæ pronus arenæ
Adverso tardam qui trahit amne ratem,
Quique refert pariter lentos ad pectora remos,
In numerum pulsa brachia pulsat aqua,
Fessus ut incubuit baculo, saxoque resedit
Pastor, arundineo carmine mulcet oves,
Cantantis pariter, pariter data pensa trahentis
Fallitur ancillæ, decipiturque labor. Virgiliusis.
Hinc alta sub rupe canit frondator ad auras.

De még mind ezeknél-is drágálatossabb haszon ez, hogy az kegyes, és szűbéli buzgó éneklés által az Szent Lélek ugyan hozzá közősődik az hű emberhez, és az ő ajándékát belé önti; mellyet hitelesen szedegethetűnk ebből az szent Pálnak szólásából: *Tellyetek meg*, ugymond, *Lélekkel*, tudni illik, Szent Lélekkel, *szólván magatok között Psalmusokkal, Hymnusokkal, és lelki ditséretekkel, énekelvén, és ditséretet mondván az Vrnak Eph.* 5. 18. 19. Mert noha a' fele szűből való Istenes szent enekléses az Szent Léleknek munkái, az ki azokra, mint az könyörgésre-is, az hiveket fel gerjeszti; de viszontag azok által az Sz. Lélek-is, avagy az ő ereje, és hatható munkája, az szivekben mint egy fel serkentetik, a' miként az Ige, és az Sacramentomok altal-is Ettől vagyon, hogy mikor az Keresztyén, ujjá szűletett, ember, szive szerént valami szép és szent *materia* ju ékes *Rhythmus*ú, és gyönyörű notáju, ditseretet mond, vagy hall, ugyan fel buzdul az Istenhez való ajitatosságra belől az szive, és az örőm miatt meg telnek az szemei könyvel; tsak né ugyan tapsol kezeivel, és tombol lábaival, mint az örvendetes zengedezésre, kiáltozásra és trombita harsogásra fel buzdult David az Istennek frigy ládája előtt, 2. *Sam.* 6. 14. 15. Mert ugyan-is illyen állapatban az Istent felő hű ember, mint egy meg részegednék az nagy buzgóságtol, és az Szent Lélektől szivében öntetett Isteni szeretetnek forrosagától, az mint hogy ime az Apostol-is erre az értelemre intéz, midőn igy szól: *Ne borral részegedgyetek meg, az mellyben bujaság vagyon, hanem Szent Lélekkel tellyetek meg, szólván egy más között Soltárokkal.* Az hól az Szent Lelket ellenében veti az bornak, s-az bortol meg részegedteknek énekléseket az Szent Lélekkel meg töltteknek énekléseknek, illyen értelemben; Az miképpen hogy az kik az bor italtol meg kajdulnak, és meg melegednek, ottan danolni, és gajdolni kezdenek: Azonképpen az kik az Szent Leleknek tüzetől fel gerjednek, és buzgósággal meg telnek, ottan meg nyittyák szájókot az beszédre, es énekléstre, de nem ollyanra mint az bor ittasok, mert azok trágár beszédre, fajtalan, s-pajkos énekekre, és egyéb hiuságokra eresztik meg nyelveket; De az Sz. Lélekkel meg töltek, es meg részegedtek, az Istennek nagyságos dolgainak beszélgettetésekre; mint az Szent Lélekkel

 meg

meg tőlt, és annak Uj Testamentomi kegyelmének sengejével, es musttyával meg részegült, Apostolok *Act.* 2. 4. 11. tselekedének; és lelki, az az, Isteni, ditséreteknek énekeltetésekre; mint im az szent Pál jelenti. Erténk az kegyes énekléſnek végeiről, mind az Istenre, ſ. mind az emberekre terőkről, értſünk immár rővideden annak nemeiről-is.

A' szent Pál az immár ſok izben emlittetett helyeken, *Eph.* 5. 19. és *Col.* 3. 16. a' kegyes énekléſnek három nemeiket emliti, ugy mint az *Pſalmuſ*okot, *Hymnuſ*okot, és *Oda*kot, mert azoknak neveztetnek az Gőrőgben. Az *Pſalmuſ*okon értetnek az Prophetáknak énekei, mellyeket Magyarul Sőltároknak hivunk, nevezet szerént az *Pſalterium*, avagy a' Soltár könyv, a' mellyből ſzáz Soltárokból áll, mellyeket egy néhány szent emberek, ugymint az Aſaph, a' Moſes, az Ethan Ezrahites, az Salamon, a' David és egyebek, Prophetai Lélekkel szerzettenek, noha főképpen a' Davidtol neveztetnek; Az *hymnuſ*okon azok az énekek értetnek, az mellyekben az Isten valamikiváltképpen való jó tételeményeért ditsértetik, az honnan Magyarul ugyan ditséretnek-is mondatik, az minémű az Moſes-é, és az Miriám-é *Exod.* 15. a' Deborá-é és az Bárák-é *Iud.* 5. az Anna-é 1. *Sam.* 2. az három iffiak-é az tűzben *Dan.* 3. az Szűz Mariá-é, és Zacharias Pap-é, *Luc.* 1. az Simeon Prophetá-é *Luc.* 2. és többek-é, mellyek más néven Deákul *Canticum*oknak-is mondatnak. Az *Oda*kon, melly-is, mint az két elsők, Gőrőg szó, az Poéták értik ama'külömb külömb *genuſa*, nemű, kurta *rhythmuſa* verſetskéket, a' mellyeket lant mellett szoktanak vala mondani, az honnan ugyan *Lyricum*oknak-is hivattak; de az Apoſtol érti rajtok az ollyan énekeket, a' mellyekben nem csak az Isteni ditséretek, hanem egyszer ſ-mind inteſek, tanitások, jövendőléſek és hálá-adások-is vagynak. Egy illyenek az Salamon Enekeinek éneket, az mi *Antiphon*ainк, *Proſa*ink, *Verſiculus*ink, *Benedictio*nk, avagy az énekleſt be rekeſztő Áldáſink, és több affélék.

Ezeket az Szent Pál, hogy amaz tiſztátalan szerelemről irt pajkos énekektől, mellyekkel gyakrabban az bortol meg zajoſodott váſott ledérek magokat gyönyőrködtetik, meg külömbőzteſſe, *lelkieknek* nevezi, amazokot ellenben teſtieknek, az az, tiſztátalanoknak, jelenti lenni. Mert azok mind fertelmes teſti indulatokból származnak, és buja kévánſagoknak bűdős ſeppedékéből fakadnak, mind otsmány, szemtelen, és bordelyból kőlt parázna szókból állonak, ſ. mind penig az gonoſz kévánſagoknak taplójának, az halgatokban való fel gyujtatáſára, és az szemérmes szüzeſségnek kiſergetteteſére mentől szű hatobb, notára lehet, mondatnak. De imezek az Szent Lelek ihléſének tiſztaſagos *vena*jából folyamnak, idvőſſeges lelki jókrol vagynak, kegyes, szent, és tiſzteſſeges szókból állonak, és az Isten ditsőſségere, ſ. az halgatoknak az Isteni félelemben és szeretetben való gyarapodáſokra szólgálnak. Illyen éneket kéván az Apoſtol mi tőlünk Kereſztyénektől, midőn azt irja; *Az Chriſtuſnak beſzéde lakozzék ti bennetek* (az Chriſtuſnak beſzéde, azt mondgya, ſ. nem valami fajtalan, latrikámos fűszfa Poétának szemtelen beſzéde) *bővſséggel, minden böltseséggel*, nem meg koltſagoſodott nyalkálkodaſſal, vagy valami roſz személynek szerelmétől való meg bolondulaſſal) *tanitván, intvén egymáſt*, nem az teſtnek az bujaſagra terméſzet szerént való hajlandóſagát izgatván, szirkálván, és az tűzet olajjal öntőzven) mint amaz szavokot tsontozó, poklos száju, kerítő tzenek, szánt szándékkal tselekeſznek, kiknek énekik felől imigyen gyalázatoſon értett és szóllott régen Chryſoſtomus. *Az miképpen* ugy mond, *hogy az koſzmóval*, mellyet fül váſárának-is hiunak; *avagy az sárral, az teſtnek fülei be dugodnak; azonképpen az lator parazna énekekkel az elmének fülei meg undokittatnak*; Mert mint ha ganéjt tsapnának a' fületekben, szintén ollyan mikor az otſmány beſzédeket halgattyatok. De mind károsb és veſzedelmesb még ennél, hogy az Szent Lelket velek meg szomorittyátok, és tőletek el idegenitsetek, mellytől az Sz. Pál kegyeſſen tilt bennűnkőt *Eph.* 4. 29. 30. *Semmi rothadt beſzéd, az ti szájátokból ki ne menjen és meg ne szomoritsatok az Iſtennek szent Lelket, az ki által el petsételtettetek az valtſagnak napjára.*

Ez meg külőmbőztető igével, *Lelki*, az felül emlittetett virág, avagy szüzeſségnek virágát el hullato, énekék után, ki rekeſzti az Apoſtol, az Chriſtus beſzédéből álló lelki énekek kőzül,

zül, kárhoztattya egyszer ſ. mind, amaz tudomány nélkül való balgatag buzgóſagnak hagymázától meg őrjült Barátoktol szereztetett bálványozó énekeket-is, az mellyekben nem az teremtő Isten, hané tsak az teremtetett állatok ditsőittetnek, kőſzőntetnek, idvőzőltetnek, segitſégre hivatnak az gyülekezetekben, az miném̃ek, az Maria *Pſalterium*ja, melly nem az Chriſtuſnak, vagy az ő szent Lelkének, beſzédéből álló lelki ditséret, hanem egy oktalan *devotio*nak ſzeſzétől által veretett fejű Barátnak, Bonaventurának, tépelődéſiből őſzve aggattatott, raggattatott, kellemes virág ének, a' mellyel mind a' mondókot, ſ. mind az hallókot, a' ſz. Szüzzel való bálványozáſra, kiſztegeti, mert abban mindenűt az *Vram* helyett, *Aſzonyomat*, az *Iſten* helyett penig *Máriát* irt; *Monda*, ugymond, *Az Vr az én Aſzonyomnak, üly én Anyám az én jóbbomra. Pſal.* 109. *Te benned reménlettem aſzonyom, ſoha meg ne ſzégyenüllyek. Pſal.* 30. *Kellyen fel az Maria, és oſzollyanak el az ő ellenſegi. Te hozzád kiáltottam aſzonyom az én nyomoruságomban. Pſal.* 67. *Az te kezedben vagyon Aſzonyom, az idvőſség és az élet, Pſal.* 71. *Aſzonyom az te nevedben ſzabadits meg engemet, Pſal.* 53. *Az te nevedben*, azt mondgya, ſ. több affele, kegyes ſülektől még tsak halláſra-is iſzonyu retteneteſſegek, az mellyekkel az az ember, avagy ő általa az pokolbeli őrdőg, az szent Davidnak lelki Sőltárit rutul meg motskolta, ſ. még-is nem általlyák nemellyek kőzzülők érette menteget-ni. Egy kohból kőltek azzal az Maria tiſzteletire tsináltatott ſok *hymnuſ*ok, *Litania*k, es egyebek, az mellyekkel az *Breviarium*ok, *Officium*ok, *Roſarium*ok, *Mariálek*, *Miſſalek*, és több affele babonás könyvetskék, rakvák; Mellyekből többi kőzőtt az Máriának imillyek gajdoltatnak; *O felix puerpera, noſtra pians ſcelera, jure matris impera Redemtori. Oh bóldog gyermek ſzülő*, ugymond, *ki a' mi bűneinket el tőrlöd*, (hól hát a' Ieſus Chriſtus vére, a' melly minden bűneinket el tőrlötte? 1. *Iohan.* 1. 7.) *Anyai méltóſágoddal parantsolly az meg váltónak*. Vgy tetſzik hogy nem tsak azon Istenkednek itt Máriának, hogy könyőrgeſével nyerjen őrők életet nékiek az ő Fiától, hanem ugyan parantsoltatnak-is néki vele. Oh oſtoba fejek, hogy parantsolhat az ſzólgáló az ő Vrának? Viſzont: *Maria mater gratiæ, mater miſericordiæ, tu nos ab hoſte protege, & hora mortis ſuſcipe.* Az az; *Oh Maria kegyelemnek annya, irgalmaſságnak annya*, (irgalmaſſagnak Attyát iſmér az Irás, de annyát nem) *te oltalmazz meg minket az ellenségtől, és fogadgy hozzád halalunknak oráján.* Ezeket minden Szentek tsak egyedűl az Iſtentől kévánták. Nem emlitem itt a' ſzámtalan ſok ſzenteknek imádtatáſokra ſzereztetett *hymnuſ*okot, *Litania*kot, *Collecta*kot, és Iſten tudja mind mi veſzélyeket, a' mellyekkel az Iſten ditsőſségének irégylője az őrdőg, minden ő tiſzteleteket bálványozáſra forditotta.

Igaz és illendő módját-is immár végezetre az kereſztyéni énekléſnek az Apoſtol meg jegyzi, imez igékben; *Enekelvén az ti ſziveteknek az Vrnak, és hálákot adván mindenkor mindenekről, az mi Vrunk Jeſus Chriſtuſnak nevében az Iſtennek és az Atyának.* Az mellyekben azt javallya és tanatsollya, *elsőben*, az Apoſtol, hogy az éneklés ſzűből légyen, és nem tsak ſzinből, ſem penig nem tsak nyelvel és ſzájjal; Az az, Iſtenhez való ſzűbéli ájitatoſſagból, és nem tsak az ajakaknak zengéſekkel, mert az ollyan nem hat az Iſtennek füleiben, ſem nem talál kedvet ő előtte, amaz kőz verſetske szerént:

Non vox, ſed votum, non cordula muſica, ſed cor,
Non clamans, ſed amans, cantat in aure Dei.

Az az; *Nem az ſzóllás, hanem az fogadás, ſ. nem az pengő hur, hanem az buzgó ſzű, ſem penig nem az kiáltó, hanem az ſzerető énekel az Iſtennek füleiben.* Korpázza ez az ollyan éneklőkőt-is, az kik tsak ſzájjokkal rikóltnak, ſ. gondolattyokkal ſzéllel nyargalnak, mert az mint hogy az könyőrgés buzgóſág nélkül tsak ollyan mint az diſznoknak röhögeſek, azonkeppen az ének léſ-is, az Iſtenhez való kegyeſſég nélkül, ſzintén tsak ollyan mint az ökröknek bögéſek. Dorgáltatnak amaz hegyke Deákok-is (az kegyes iſiaknak bőtsület) az kik vagy fel ſem nyittyák az ſzájokot az *Chorus*ban, reſtelvén, vagy ſzégyenlvén, az Isteni ditséretet, hanem tsak ugy állonak az *Pulpitum* előtt mint egy néma bálványok, maga még az szent Angyalok ſem ſzégyenlik az ő Vrokot Isteneket, fel emelt ének ſzóval ditsérni; vagy ha énekelnek-is, de tsak ſzájokkal zengede-

gedeznek, ſ. ſzemeikkel penig tova más felé egerésznek, hirével ſints az ſziveknek, az mit az torkokkal ůvöltnek; Es igy az nyelvek ſzentebb a' ſziveknél és az ſzemeknél, nẽ gondolván meg hogy ott még az ſziveknek gondolatit-is által laró Felſéges Iſtennek ditsőſégés ſzine előtt állonak, az ki előtt még az ſzent Angyalok-is ſzemérmereſen bé fedik ſzárnyaikkal ortzájokót, lábaikot. Summa; Nem tsak ſzájjal, hanem ſzivel kell elsőben énekelni. Kinek, továbbá azt-is meg jelenti: *Az Vrnak*, ugy mond, az az, az Vr Iſtennek, avagy az Vr Chriſtuſnak, az ki kiváltképpen mi-egy Vrunknak mondatik az ſzent Páltol 1. *Cor.* 8. 6. ſ-nem penig az Venuſnak, vagy az Marinának, vagy valami egyéb ki mult ſzentnek.

Az Coloſſébelieknek második módját-is irja az énekléſnek eleikben, ezt tudni-illik, hogy kedveſen énekellyenek, az az, mind az éneklők magokra nézve jó kedvel, vig elmével, ſzabad akarat ſzerént, nem komoron, nem kedvetlenül, ſem valami hajtzivájjal, ſ-mind penig az halgatokra képeſt, nagy kedveſſéggel, hafzonnal és éppülettel énekellyenek, ugy hogy abból az igaz bőltseſségre tanittaſſanak, az jó erkőltsőkre és Iſteni félelemre inteſſenek.

Feddendők azért a' Pápa ſzerzeteſi, az kik az ő Templumikban idegen iſmeretlen nyelvé, Deákul, énekelnek, a' mellyhez a' Deáktalá kőſség tsak egy kapa vágáſt ſem ért; ſ-tsak ollyan mint egy malomban hegedülnének, vagy a' ſüketeknek befzéllenének meſét, ſőt még magok kőzzül-is ſokak, mint az paraſzt Barátok, és Barátnők, nem tudgyák mit mondonak, hanem tsak mint amaz ſzólni tanult ſzajkok és pellicánok ugy tsevegnek. Ez illyen énekléſt kárhoztattya az Sz. Pál 1. *Cor.* 14. az ki nem ugy ſzokott vala az gyülekezetben énekleni, hané a' kőſségnek nyelvén értelmeſen. *Eneklek*, ugy-mond, *lélekkel, de éneklek értelemmel, verſ.* 15. *mert noha én, Iſten kegyelméből, mindeniteknél többet tudok az nyelvekhez, mind azon által inkább akarok az Eccleſiában öt ſzokot értelemmel ſzólni, hogy másokot oktaſſak, mint tiz ezer ſzokot iſmeretlen nyelven v.* 19. Egyebeket-is arra int alább, *v.* 26. *Kinek kinek közzületek éneke vagyon, mikoron őſzve gyültők, mindenek éppületre legyenek*, ugymond. Ezt kellene az *cantaló* Pápiſta ſzerzeteſeknek-is tselekedniek, az kik az Apoſtoli *ſucceßio*val, és vállaſoknak azoktol való maradáſával, olly nagy fennyen kérkednek, de ez mellől régen el mentek, és annyira eſtek mint Mako Ieruſalemtől. Mi bézzeg ezt tselekedgyük, és ſe té ſe tova ez mellől el nem mégyünk, hanem az ſzent Propheták Sóltárit ő ſzintek, és azok mellet az Iſten beſzédéből, az ſzent Irásból, formáltatott, es az kőzőnſéges Keresztyéni hitnek ágazatihoz alkolmaztatott, *hymnuſ*okot, lelki ditséreteket, éneklyük ſzivünkből, az Vrnak, az minnen nyelvünkön, egymáſnak tanuſágára, és intettetéſére, az Iſtennek az ő velünk való jó tétemenyiért való hálá-adáſra.

Az mellyeket noha az mi bóldog eleink, az Pápiſtaſágból való ki jövetelek után, az mint egy elsőben ollyan hirtelenſéggel, az Euangeliumi vallaſnak egyúgyű ſzelidſégéhez képeſt, az *Reformation*ak első űſzőgében, lehetett, az Deákból Magyarra eleg illendőképpen forditottanak, de oſztán egygyik *exemplár*ból máſokban való ſokſzori által ſ-meg által irattatáſok miatt kőzzéjek ſok tápaſztalható és el ſzényvedhetetlen fogyatkozáſok ögyeledtenek, az *exemplar*ok-is egymáſſal ſokban nem egygyeztenek, mert az énekek egyben ſokkal többek, ſ-kűlőmbek vóltanak mint másban. Ezt látván, tagadatlan mondom, hogy iffiuſágomtol fogva, miulta valami itéletetském kezdett lenni, mind vonattam neminémű kegyes indulattol arra az kevánſágra, hogy tánaſztana Iſten valakit az Eccleſiáknak ŏr állói kőzzűl, az ki azoknak kőzőnſéges *uſuſ*okra egy minden féle énekekkel tőkélletes tellyes, az ſok fogyatkozáſoktol penig üres, Graduált (az mint az notáknak graduſikért hiják) kéſzitene, hogy abból oſztán, mint egy példából többeket is irhatnának le. Melly kévánſág mind annyiſzor izgattatott bennem, valamenyiſzer az éneklésben valami vétket vőttem eſzemben. Az mint hogy ezen okért tsak nem mind annyiſzor kévánom az Gradual mellett lévő kiſſebb *Cantion*alét-is meg jóbbitani, az menyiſzer annak énekeit hallom énekeltetni, mellyre-is talám még Iſten valaha reá ſegit, avagy én kűvőlőtté máſt valakit fel indit. Nem ohattam néhányſzor ſzó nélkül Udvari Papſágomban-is, némelly fogyatkozáſokot és illetlenſégeket, hanem az idvőzült *Prædeceſſor*omnak, Keſerűi Dajka Janos Vram-

Vramnak, az Erdélyi *Orthoxa Eccleſiá*knak akkori ditséretes Püſpőkjőknek, az Iſteni ſzólgálat után rebeſgettem, jelengettem, és előtte mint egy ujjal ſzurdaltam, mellyeket ő kegyelme-is meg iſmérvén, és az jóbbitaſt ſzükſégeſnek lenni itélvén, addig oſtromlám egyſzer-is máſzor-is *ratio*immal, hogy reá vevé magát az *reforma*laſra, kévánván az én ſegitſegemet-is, ſ-meg indula bóldogul benne, ſ-az *Hymnuſ*okot, igen ſzép Magyarſággal, (mert jeles Magyar ember vala) egygyező végeződésű *rhythmuſ*okra, (mivel az ének ſzerzésben-is vólt módja) az Deák *Exemplar*ok ſzerént, meg igazitá, az mellyek penig Deákul nem találtathattak, azokot az kereſztyéni hitnek és vallaſnak rámájára ſzabá, és az notákhoz alkolmaztatott ékes verſekre formálá, mint az ki ólvaſſa, ſ-az előttiekkel őſzve veti, könnyen meg iſmérheti a' keze ſzennyét rajtok. Ez annak az Iſten félő jámbronak ezen az Gradualon való derekaſſáb munkája; Ez után iſmet az, hogy az iminnen amonnan Városokrol, még onnan kűvől Magyar országból-is, bé kéregettetett Graduálokból az miénknek hijját ki potolta, és ki tőltötte. Végezetre hogy az más fél ſzáz Sóltárokot, (az mint látom az bóldog emlekezetű Carolyi Caſpar forditáſa ſzerént) mivel az előtti Graduálokban tsak egy néhány Sóltárok vóltak (azok-is nem *literaliter*, hanem tsak *perrhaſticé*, az az, bővebbedkén való kőrül járó beſzéddel, az mint az kiſſebbik *Cantionale*ban kell lenni) verſenként ſzaggatván az notával való énekléſre egéſzlen le irta, ſ-az Graduál irónak eleiben adta. Ez minden munkája annak az tudos fő embernek ezen az énekes könyvön.

Az *Lamentatio*kot, avagy az Jeremias ſiralmit (mellyeket én nem tudom mi okon vőtték vólt fel az mi eleink, hogy az Nagy Héten énekellyék) az *Paſsiot*, avagy az mi meg váltó Urunk Ieſus Chriſtuſnak értünk való kenſzenyvédéſinek hiſtoriáját, az ſzent Mathe ſzerént, egy Huſvéti űdnepre én *corrigál*tam vala meg, oſztan tsak abban maradának. Sok rut vétſégeket hánytam belőlők ki, mind az iráſnak módjára, ſ-mind az *materi*ára, avagy hiſtoriára nézve, mert Szent *Mathe ſzerént* vólt ugyan az *titulus*a az *Paſsio*nak, de ſok vólt közzé elegyittetve az tőbb Euangeliſtákból-is, ugyhogy ſem egygyik ſem máſik ſzerént nem vólt igazán, hanem egéſzlen le kelletett irnom igéről igére az ſzent Mathéból, ſ-ugy kellett ujjonnan meg kótáltatnom. Az *Proſa*kot, *Antiphona*kot, *Te Deum*ot, *Litania*t, és tőbb kótás cæremoniákot-is nem bántotta, hané tsak az előtti állapattyokban hagyta, maga bizony azokot-is meg ólvaſni igen ſzükſéges lőtt vólna.

Midőn azért illyen módon, Iſten kegyelméből, az munkában ſzegény *Prædeceſſor*om, elől haladott vólna, egykor a' kévánatos és kedves emlékezetű kegyelmes Urunkhoz egy darabot, az mint le *minutal*ta vala, fel vink benne, és ólvaſgatván igen tetſzék néki, és nagyon meg ditséré, ſ-igéré kegyelmeſen, hogy az le irattatáſa felől illendő gondviſeléſſel leſzen, mellyet meg-is tselekedett, mert az maga őregbik Cancellariáján lévő jó kezű Deákkal, régál papyroſra, nagy őreg bőtükkel le iratá, és igen ſzép aranyaſon bé kőtteté, tábláit az ſzegeleteken ezüſtel kazdagon meg boglároztatván, eleit, avagy az fel nyiló felét, meg kaptsoſztatván, az oldala kőzepire két felől az maga tzimerét ſzegeztetvén. Tsuda melly igen gyönyőrködőtt ſzegény Iſtenben el nyugodt Vrunk abban az könyvben, ſ-méltán-is penig, mert az kegyes énekles az Iſteni ſzólgálatnak nem kiſſeb réſze, hanem inkább az mind kezdete, ſ-mind végeződeſe; mellynek jó móddal való elrendeltetéſe, az Kereſztyén Fejedelmeknek nem utólſó tiſztek, mint amaz Iſtennek ſzive ſzerént való emberének, az David Királynak, példája, mint egy tükőr meg mutattya, ki az külőmb külőmb képpen való énekléſre-is az Vrnak Sátorában Cantorokot rendele 1. *Paral.* 25. és maga ira nagy réſzént énekeket-is külőmb külőmb ügyeiben eleikben, hogy énekelnek az gyülekezetekben. Ha ſemmi az Graduálban az Sóltár könyvnél nem vólna-is, méltó vólna minden Iſtent félő embernek olly bőtsben tartani, az minéműben amaz Macedonoknak hatalmas Monárchájok, az Nagy Sandor, az Homerus verſes könyvét tartya vala, melly ő néki mindenűt el maradhatatlan uti társa vala, még aluttában-is mindenkor az vánkoſa alatt áll vala. Mert az Sóltár könyv,

 ollyan

ollyan mint egy kazdagon minden orvoſſágokkal poltzonként meg rakatott patika, ugy mint mellyben minden fęle lelki háboruk, probák, kiſértetek, és *caſuſ*ok ellen kéſz orvoſſágok, vigaſztalások, intések, és tanitások, jelen vagynak: Mellyekből mind az bóldog és kedves, ſ-mind penig az bóldogtalan, és kedvetlen, ellenkező, állapatokban, mint ſ-hogy kelleſſék kinek kinek akar mi rendbéli embernek-is magát viſelni, meg tanulhattya; Innen adta Nazianzénus imez diſzéretes *encomiumok*ot hozzája; *Pſalmi juventutem delectant, ſenectutem elevant, militum clypeus, triumphantium corona, lugentium & triſtantium conſolatio* *Az Sóltárok*, ugy mond, *az ifiuságot gyönyörködtetik, az vénſéget könyebbitik, emelitik, az vitézeknek az hartzon pajiſok, az győzködőknek az hartz után koronájok, az ſiránkozóknak és ſzormorkodóknak vigaztaltatások.* Melly Sóltár könyvet, hogy én több ſzókkal ne *commenda*állyak, méltán tanátsolhatom azt felőle mindeneknek, az mit Horatius tanátslott az Görög könyvek felől az tanuló iffiaknak: *Nocturna verſate manu, verſate diurna. De arte Poet.*

Eddig ez mind ebben lévén, Napunk azonban hervadozni kezde, és ſzekerének, ſ-lovainak igazgattatáſokot ſok untatáſi után Phaethonára bizá, mellyeknek gyéplőjöket el enyiſzéſe utá kezében-is fogá, és igazgatá az mig, és az mint igazgathatá; de mivel őtet az természet ollyan bajos kotsiſságra nem teremtette vólt, az minden felé való könnyen hajlandóſág miatt ſoha az közép úton járni nem tuda, az fellajtárok *dictat*ván onnan elől hátra az ülésben néki, és rángatván egy felé-is más fele-is a' gyéplőn gyenge kezét, ſzintén hanyat eſik vala ki az elſő ſaroglyából, és mind magát, ſ-mind bennünket fel perſel vala, ha Iſten végső romlásunkot Atyai könyörületeſſégéből meg ſzánván, és az Nagyſágod ſzivét, kímés Urunk, Sz.Lelkével meg ſzálván, a' gyéplőt kezéből véle ki nem véteti vala. Mert ugyan-is az Erdélyi ló meg hánnya meg az jó lovag férjfiat-is, és ſemmivel nem kiſſébb baj azt meg ůlni mint az Sándor Bucephaluſát. Valánk mint amaz kormányos meſter nélkůl, az ellenkező ſzeleknek, és az egy máſt toló haboknak, ereſztetett hajóbélick, kik egyebet nem várhatnak, hanem avagy hogy kőſziklában, avagy más hajóban ůtközzenek, avagy penig iſzapban fenekellyenek, és oda veſzſzenek. Mellyet Nagyſagod nemzetéhez, ſ-Iſtenéhez való ſzeretetiből az parttol hivolkodva nem nézhetvén, néki vetkeződek, és életét, ſ-fejét ſzerentsére vetvén, útánnunk ugrék, és hozzánk bé uſzván, az kormányt ragadá, az hajót alattunk viſzſza tsaváritó, és Iſten után bennünket az ſzárazra ki ſzállita, melly velünk való jó tétményeért méltán kelleő jutalom helyett oſztán az birodalom, annak az kinél immár akkor lenni kezdett vala, Nagyſágodért és mindnyájinkért való maga meg alázáſa, és engedelme által, kezénél marada. Abban bóldogul bé állattatván és *confirm*áltatván, az mint illett, Nagyſágod leg első gondolattyát-is az Iſten tiſzteletinek elől gyámolittatáſára forditotta, és meg látván azt az nagy irott GRADVALT templumunkban, elmejét ottan annak ki nyomtattatáſára birta, imillyen okoktol viſeltetvén. *Elsőben*, hogy az képtelen nagy és potrohos, az melly miatt, az nagyſága mellett az terhe-is meg lévén, egy embernek nagy baj egy helyből más helyben emelni, ſ-nehéz-is penig, avagy ugyan lehetetlen-is jól ki nyitni. *Továbba*, hogy noha az ollyan nagy teſtes, de még ſem ſzintén egéſz és tökélletes, hanem ſok hijjával vagyon. De végezetre *harmadſzor*, az mi még ezeknél-is leg fontoſab, és nagyobbat nyomó ok, az bár képeſſégſzerént való nagyſágu, és mindenképpen egéſz, vólna-is, ugyan tsak egy vólna, és egy helynél többekre nem terjedhetne *uſuſa*; de ki nyomtatva mind kiſſebb, ſ-mind penig több lehetne, és haſzna tovább terjedhetne. Ezektől az terhes okoktol indittatván Nagyſagod, Iſten áldomáſából az nyomtattatáſához kezdete.

De, mivel minden jó ſzándéknak nagy akadéki ſzoktanak lenni, ezt az jó igyekezetet-is nagy le dölt ſa fekvé által, mert midőn még az munka az egygyes H bőtűig jutott vólna, az ſzegény Keſerű Ianos Vram kőzzülünk, Eccleſiáinknak nagy károkkal, ki hala, és mind tiſzti, ſ-mind ennek, a' tsak kezdésben lévő munkának baja, Iſten rendeléſéből, érdemetlen öltomra, reám ſzálla. Fejemet noha föld gondja fogta, és elmémet ſok felé való gondolat járta, mind az által több gondjaim között ezt ſem hagytam hátra, ſem fel vetett, és immár valameddig ſzőtt váſz-

váſznunkot, a' munkának nehézſégétől meg ijedvén, zubollyárol le nem metſzém, hanē néki válalkozám, és Iſtent hiván ſegitſegůl *continu*álni kezdém. Leg *elsőben-is* penig az irott GRADUALT mind meg ólvaſam, és mind az értelmét, ſok helyeken meg jóbbitám, ſ-mind az irásnak vétſégét, az mint lehete, *corrig*álám, mint az melly értelmes ember az nyomtattatott *exemplar*okot az irottal őſzve veti, világoſon eſzében veheti, mert én itt az ki hányt fogyatkozáſokot lajiſtrombā nē akarom ſzedni. Noha meg vallom, hogy még ſem mindenůt ugy vagyon az mint én ſzeretném, hanem az nyomtató az kézi iráshoz, avagy az maga tetſzéſéhez képeſt, ſok helyeken az kőſſegi irásnak paraſzt formáját kővette; az értelemben-is eſett néhól vétek, mellyet az könyv végen meg jegyzegetek. *Továbbá* némelly ſzükſéges ůdnepi ceremoniakot, mellyek még az irothoz kévántattak, vagy máſunnan fel keresgettem, és ſok bennek lévő fogyatkozáſoknak ſzemetektől nagy munkával meg tiſztogatván, az nyomtatothoz ragaſztottam, ugymint az négy Euangeliſták ſzerénr való hoſzſzu *Paſsiot*, és az Vaſarnapi Euangeliumokból való *Antiphon*ákot, az mellyek az kézzel irott Graduálban nintsenek; azok nélkůl penig melly tsorbás és hijjános lőtt vólna az Graduál, akarki el gondolhattya; Avagy némellyeket magam elmémmel ſzerzettem hozzá, mint az minden Vaſarnápokra való *Reſponſoria*kot, *Verſiculuſ*okot, és *Benedictio*kot, avagy az egéſz énekléſt bé rekeſztő Aldáſokot, az mellyekben az egéſz eſztendőt által való Euangeliumoknak ſummájokot, és velejeket, *rhythmuſ*onként rővideden fontos ſzókkal bé foglaltam, az mellyek ſoha még eddig egy Graduálban ſem láttattak, mert ugyā nem-is vóltak. Olvaſd meg őket az Graduál végén, ſ-ugy tégy itéletet felőlők, és valamig te ſzépbeket, és jóbbakot nem irſz, addig ſoha ne otsárollyad. Az én itéletem ſzerént az Gradualnak egéſzſégéhez azok-is ſzükſégesképpē kévántattak, mert tsak az jeles ůdnep napokra vóltanak, ſ-az Vaſarnapokra penig nem. Igy, az mint hozzá irányzok, az irott GRADUALT negyed réſzényinél többel öregbitettem, és fel réſzént valóból tökélletes egéſz-é tőttem, ugy hogy én immár nem látom, mi kellene ſoha több hozzá. Iſten mondhatná meg menyit bajlottam légyen véle, három eſztendőktől fogva, mert minden kotás énekeket kétſzer kellett ki nyomtattatnom, elsőben tsak puſzta lineákra, ſ-azokot az Cantorral meg kotáltatván az Metſzőhőz kellett küldenem, az ki ki metſzvén, iſmet ujjonnan kellett kotáſon le nyomtattatnom. Oh menyi bajom vólt az kotáknak igazgattatáſokkal, kevés probát hoztak az mellyben egy néhány hiba nem lőtt vólna, ſ-meg máſzor kellett metſzetnem; Ez késlelte egygyik az munkát meg; noha el hittem hogy még-is nē mindenůtt eſett az kotálás ugy az mint némellyek ſzeretnék, az mellyért engemet ſenki ne kárhoztaſſon, hanem azt tsudállya inkáb, hogy igy-is lehetett, igy ſem lőtt vólna, ha én reá nē vigyáztam vólna. Nem ſzánő ſemmi fáradtſágomat, penig hogy Iſten bóldog véggel meg áldotta, hanē áldom inkább érette az én Vramot, hogy engemet, illyen gyenge edényt, rendelt vólt eſzkőzül ennek az régen ohajtott, ſz. munkának véghez vitelére. Melly mind azon által, az kinek nem fog tetſzeni könyű léſzen nála nélkůl el lenni, ſenki erővel az nyakára nē kőti, tűrjőn az előttivel, ſ-azzal-is meg éri, mert ebben ugyan nem-is jut mindennek; tudom én azt, hogy Iſten ſem találná mindéneknek kedveket. De én ebben, meg vallom, tsak hijjában fáradoztam vólna, hogy ha az mi kegyelmes Vrunk, Fejedelmünk, nagy kőltſegével és ſzorgalmatos gondviſeléſével benne, Iſten után elől nem ſegitett vólna, mert talám ezt máſok-is véghez vitték vólna még én előttem, ha egy RAKOCI GYÖRGYÖK lőtt vólna. Az mint azért, hogy az irott Graduálért, az mellyből ez-is nagy réſzent eredetet vőtt, az nehai Felſeges BETHLEN GABOR Fejedelmet, ugy az ki nyomtattatottért, az mőſtani Kegyelmes Urunkat, RAKOCI GYÖRGY Fejedelmünket, illeti, Iſten után, az kőſzönet.

Kinek ajánlyam tehát, ez földi emberek kőzzül, ezt az ſzép uj Graduált, kegyelmeſ Vram, hanem az Nagyſágod méltóſágos ſzemélyének? Annak kelletik nyilván egyedůl az Nagyſagod ſok fęle lemire nézve, az mellyeknek elől ſzámláltattatáſokra és meg mutogattatáſokra itt énném tágas mező nyilnek előmben, és ki terjedhetnék az Nagyſagod Iſtenhez, és az ő ſzent tiſzteletihez való kegyes buzgóſágának, annak ditsőſegének killyebb killyebb terjeztetéſęben való

szorgalmatoskodásának, Templuminak, és Veteményes kerteinek, az Scholáknak, éppittetésekbé, es az jó indulatu iffiaknak tanittatásokban, mind itt hon, s mind az kűlső idegen Országokban való *liberalitas*ának, bőv kezűségének, hazánknak meg maradására való serény vigyázásának, az igaz tőrvényeknek folytatásokban való győnyőrködésének, és végezetre józan, mértékletes, tiszta életének, melly igen ritka dolog az Fejedelmekben, és egyéb benne tündöklő, jószágoknak álmélkodással való hirdettetésekre; de tudván azt, hogy Nagyságod az szemben való ditsértetésben nem győnyőrködik; én sem akarván hizelkedőnek itéltetnem, azon itt fel hagyok, főképpen holott mostan-is talám kelletinél majd hoszszabbadkán nyujtám ez könyv eleiben függeszteteti Ajánló levelemet, de ez rővidebben ennél nem lehetett, mert az sok dolgokrol ember nem szólhat kevés szókkal világoson, hanem ha homályoson, mint az Poêta mondotta; *brevis esse laboro, obcurus fio. Hor. de arte Poet.* Az az; Mivel rővid akarok lenni, homályos leszek; En penig inkább akarek hoszatska lenni, hogy világos lehessek. De; *Non sunt longa quibus nihil est, quod demere possis*, azt szokták mondani. Avagy penig ha mostanrol valami el maradott az Nagyságod méltó ditseretiben, készitgetek Isten kegyelmességéből, több egy néhány rendbéli munkákot-is, mind Deákul, Magyarul, az mellyeknek, ha ő szent Felségétől rendelve lészen, rővid időn való ki borsáttatásokban, adatik arra való bőv alkolmatossagom.

Ezt mostan, mig azok el érkezhetnek, tekéntse Nagyságod jó kedvet mutató tsendes vidám ortzalattal, és fogadgya tőlem Fejedelmi kegyelmességgel, hogy abból bizodalmat és bátorságot vévén, sőt ugyan őszintőnőztetvén, az több szintén végeződőlen levő munkáimnak ki tereszteteséekben-is serényebben és jóbb kedvel munkálkodhassam. Istent szivemnek Nagyságodhoz való tiszta indulatibol minden napi alazatos kőnyőrgésimben kerem, hogy Nagyságodat kiválképpen való kegyelmével kőrnyékezze meg, Fejedelmi székit óltalmának istápjaival minden felől támogassa, es erősitgesse meg; azokot a' kik annak fel dőjtetésére ok nélkül igyekeznek, szándékokban gátollya, és igyekezetekben szégyenitse meg: mint ekkedig-is némelly fel fuakodott kevély irégyit tsudálatoson meg szégyenitette; Az alatta lévőkez hozzá való tőkellétes hűségben tartsa meg, minden keresztyén igazgatóban kévántató szűkséges ajandekokkal hová tovább mind inkább inkább ruházza fel, hogy e' sok változások alá vetteteti szegény hazát, bőltsen, és kegyelmességgel mértékeltetett keménységgel birhassa, lakosit, mint az jó Musicus az kűlőmb kűlőmb hurokot egy zengesre, ugy egy *vox*ra, egy értelemre, igazithassa, a' jámborokot, és érdemes szólgálatuakot illendő jutalommal, az latrokot tőrvény szerént való bűntetésel, illethesse, és azon ügyekezhessék, hogy mindenek szeressék inkább mint félnének tőle, hogy őket érdemek felett való adakozásaval-is magához ügyelhethesse, és hűségére szorosabban kőtelezhethesse, kegyelmességét mindenkoron az szoros igazságnál, az Istennek példájára, fellyeb bővölködtethesse, és mindenek felett szivel lélekkel az Istennek nyomorodott és rongyollott Anyaszentegyházát éppithesse, hogy ez földön még hólta után-is boldog légyen az mi emberink közőtt hire, neve, s az egekben penig az mi Istenünknél légyen őrökké való terhes ditsősége. Amen. Irtam Gyula Fejirvaratt. Anno 1636. die 25. Janu.

Az Jesus Christusnak haszontalan szólgája, s Nagyságodnak méltatlan Lelki Pásztora.

GELEJI KATONA ISTVAN ERDELYI
ORTHODOXVS PŰSPŐK.

MV-

M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA

MVTATO TABLAIOK

EZ EGESZ GRADVALBAN LEVŐ MINDEN FELE NEMŰ ENEKEKNEK.

Noha az esztendőt-szakai Cæremoniák az űdnepeknek RENDEK SZERENT EGYMAS UTAN VAGYNAK HELYHEZTETve, ugy annyira, hogy tsak az szerént-is könnyen fel találtathatnának, de még-is az éneklőknek kedvekért, azoknak kűlőmbőző nemeiket kűlőn kűlőn való laistromban tetszék szedegetnem, kezdeteknek fejeit az Abece szerént meg jegyzegetvén.

De ebben, kegyes éneklő, erről akarlak meg inteni, hogy az levél szálaknak számáltatások az Psalmusokon meg szakadt, melly innen lőtt, mert az kota metszőnek késedelme és szaporátlansága miatt az nyomtatás gyakorta meg szűnt vólna; hogy azért az mig az metsző reá érkezett, addig az nyomtató ne hivolkodnék, az Psalmusokon munkálkodott, és ez okon az leveleknek számokot nem tudhatta meg irányzani, hanem új szert kellet kezdeni.

Az a, bőtű azért az Graduál eleitől fogva az Psalmusokig való részt, az b, penig az Psalmusoktol fogva mind az vegeig valót, jegyzi.

ADIVTORIA.

VRam Isten sies minket — Folio 1. a.
Könyőrűly rajtunk Ur Isten — fol. 1. a.

ANTIPHONÆ.

A

Abraham az ti Atyátok őrőmmel. 460. a.
A' békességnek Királlya 49. a.
A' Christus szűletése hirdettetek 448. a.
Adgyátok meg az Tsászárnak 501. a.
Aldott Urunk Iesus Christus 23.42. 446. a.
Aldott légven a' mi Urunk Istenünk 451. a.
Aldgy meg minket Atya Ur Isten, 167. 479. a
Aldott légyen mindeneknek teremt. 209. a.
Aldott Vr Isten segits meg 86. 462. a.
Alleluja, az mi Husvéti bárányunk, 466. a.
Az mi Urunk Iesus Christus 110. 467. a,
Az Angyalnak tekénteti vala, 110. a.
Az Atya Isten váltságot küldé 23. 43. a,
Az Atya Isten ez világra botsátá, 42, 447. a,
Az Atya Isten monda az ő sz: Fiá: 43, 449, a
Az Apostoloknak láttokra 474, a,
Az Aszszonyiállatok űlvén 87, 113, a,
Az bűnnek földgya az halál 488, a,
Az én életemre eskűszőm, 74, a,
Azért esett fogságban az én népem, 490, a,
Az hamis emberek támadnak 215. a.
Az irás bűn alá rekesztet mindeneket 492. a.
Az Iesus nevében minden térd 460. a.

(:) Az Ie-

Az Iesus Christus meg hólt 468. a.
Az Istennek Angyala le szálla 108, 468, a;
Az Istennek Angyala monda, 108, a,
Az kegyelmes Iesus Christus 108, 470, a,
Az jó Pásztor az ő életét 471. a.
Az mi bűneink Uram Isten napon: 220. a.
Az mi Atyáink mindnyájjan, 454. a.
Az melly mag jó földben esik, 455. a.
Az mi bűneinkről tartsunk pœnit: 458. a.
Az mi nagy bőtsűletben vagyon 483, a,
Az melly mértékkel ti mérendetek 486, a,
Azonképpen jő el, 473, a,
Az Samaritanus másod napon 492, a,
A' Sidó seregek ruhájokot teren: 77, 462, a,
A' Szent Lelek önnön maga, 488, a,
Az Szombatnak estvéjén 466, a,
Az te magzatódból teszek 39, a,
Az te hiveidnek szerelme Vr Isten, 88, a,
Atyámfiai ne bánkodgyatok, 502, a,
Az ti szomorusagtok őrőmre fordul, 471, a,
Az te házadnak szerelme Vr Isten, 464, a,
Az te magodból teszek 23, 445, a
Az Ür ugy jő ki mint Orias, 19. 444, a
Az Vr óltalmazta az régi 217, a,
Az Vr Istennél vagyon az irgalm: 220, a,
Az utólsók lésznek elsőkké 453, a,
Az űdő bé télvén 110. a

B

Békességnek Vra, ez világra 41, 448, a,
Bé-tellyesedének az Apostolok, 478, a,

Bizo-

Bizonyos beſzéd és méltó arra 216, a
Bizony bizony mondom tinéktek 460, a
Bóldogok az kik halgattyák 459, a
Bőltsek látván az tsillagot 47, 449, 450, a

C

Chriſtus Vrunk ez mai napon 124, 474. a

D

Ditsőſég magaſſágban Iſtennek 41. a
Ditsőſeg Davidnak Fiának, 77, a
Ditséret néked ſzent Háromſág 480, a
Ditséret légyen néked ſz: Hárſ: 166, 481, a
Ditséret és örők ditsőſég 166, 482, a
Ditsérjétek kereſztyenek az Vr Iſtent 208, a
Ditsérjétek kereſztyének az Felſ: 216, a
Ditsérendő az Iſten ki minket 501, a
Ditséretet mondgyunk mi mindn: 479, a

E

Egy hatalmu légy én velem 206, a
El jőttenek nékünk poeniten: 73, 461, a
Elek én azt mondgya az Vr Iſten 220, a
El marada a' gyermek Ieſus Ieruſal: 450, a
Elő állanak az földi Királyok 87, a
Emeld fel kereſztyén ember, 444, a
En előttem nem vólt Iſten, 445, a
En el temettettem vala 111, 467, a
En el aluttam és alomban 113, a
Enekellyünk kereſztyének 208, a
En Iſtenem ſzabadits meg engemet 463, a
En ſzent Atyám meg jelentettem 475, a
En vagyok az ki vagyok 112, a
En vagyok Abrahamnak Iſtene 497, a
En vagyok az kezdet és végezet 468, a
Es mikor mennének 493, a
Ez az mit mondott vólt Iſten Ioel: 476, a
Ez bizony, amaz Propheta, 459, a
Ezeket irták meg az mi 489, a
Ezkédiglen nem kértetek 472, a
Ezképpen jő el az Chriſtus 474, a
Ez napon Chriſtus ſzületék, 40, a
Ez napon bé tőltenek 141, a
Ez világnak fiai az ő 489, a

F

Felelvén az Vrnak Angyala 469, a
Fel kelvén Ieſus meg feddé 452, a
Fel ménvén Chriſtus mennyekben 124, a
Fel mégyek Atyámhoz 125, 474 a
Fel támadván az Chriſtus meg jelenék 109, (470, a

Fel támada az Ieſus Chriſtus 112, a
Fel támadt az Chriſtus 471, a
Fel tévék az ő halálának okát, 464, a
Fiam juſſon eſzedben 483, a
Fordits hozzád minket 457, a
Fordulván Ieſus az vérkorſágbéli 502 a

G

Gabriel Angyal felele 23, 446, a
Galilæabéli férjfiak mit néztek 125. 473 a

H

Ha az Moſeſt és az Prophet: 484, a
Ha embereknek és Angyáloknak 74, 220, (455, a
Ha én el nem menendek 472, a
Ha inkább nem bővölködendik 482, a
Harmán vagynak kik menyben 168, 481, a
Három tsudákkal meg ékeſittetett 49, a
Hátra térjenek és meg ſzégyenülljenek: 87. a
Ha te meg nem tartaſz 210, a
Hatalmas Iſten az te akaratodból 213, a
Ha valamire elegek vagyunk 491, a
Holval reggel Huſvét napján 109, 167, a
Huſvét napján hajnalban 108, a
Huſvét nap után ötven napok 478, a

I J

Igaz hitből kerünk 168, a
Igen örömeſt ditsekedem 454 a
Imé az Vrnak neve meſze 22, a
Imé az Ur Iſtennek ſzent Lelke 140, a
Imé el jött az mi idvözitő Iſten: 22, a
Imé el jött az Atya Iſtennek Fia 21, 447, a
Imé kiről az Propheták ſzólnak vala, 447, a
Imé moſt vagyon az kellemetes üdő 456, a
Irván vagyon, né tſak kenyérrel 75, 457, a
Intlek titeket hogy ugy járjatok, 496, a
Iſtennek bőltseſsége Ieſus Chriſtus 445, a
Iſtennek ſzent Fia 211, a
Jóbbitsátok meg életeteket 21, a
Jól tőtt mindeneket 492, a
Jöj el Vr Iſten minket ſegiteni 20, a
Jövel ſzent Lélek Vr Iſten, 140, 476, a

K

Kegyeſſégnek és minden jóſág; 214, 215, a
Kérem az én ſzent Atyámtol 112, a
Keſerűlőm ez ſokaſagot 488, a
Kezeit fel emelvén 125, a
Kész ugyan az menyekző 499, a

Könyörgünk Vr Iſten tenéked, 43, a
Könyörülly rajtunk nagy Vr Iſten 218 a
Könyörülly Vr Iſten mi rajtunk 206, 457, a
Könyörgők Iſtennek, hogy az ti 500 a

L

Lator ſzólga, mind azjegéſz adoſ: 500, a
Leg előſzőr kereſſétek az Iſtennek 495, a
Légy jó reményſégben fiám 498, a
Légy ſegitſéggel Vr Iſten 480, a

M

Magaſztallyuk mindnyájan az Vr 219, a
Meg iſmérék az Vrat 270, a
Meg feſzitvén Atya Iſtennek Fiát 87, 465, a
Meg oſzták ő köztök az én ruhá: 86, 464, a
Meg ſokaſultanak az mi ellenſégink 210, a
Meg tartya az nagy Vr Iſten 212, a
Meg váltót küldé az Vr Iſten 39, a
Mennyetek el ez ſzéles világra 472, a
Menny ki hamar az Városnak 484, a
Menyorſzágban ment az Chriſtus 475, a
Menynek földnek nemes teremtője 207, a
Ments meg minket Vr Iſten 85, 462, a
Meſter, tudgyuk hogy igaz mondó 501, a
Mi Iſtenünk ſzabadits meg 87, 219, a
Miképpen Ionas vólt három nap 465, a
Miképpen az villámás ki jő 503, a
Mikor el tőlt vólna az ötvenedik nap 477, a
Mikoron bé tőltenek vólna a' Pünk: 478, a
Mikor el jövend az Embernek Fia 491, a
Mikor menyegzőben hivándonak 496, a
Mikor ſzületék nékünk 451, a
Mikoron bé tőltenek vólna az ötv: 139, a
Mikoron el jövend az vigaſztaló 142, 471, a
Minden teremtet állatoknak 48, a
Minden hű kereſztyén 219, a
Minden háboruſág ſzenyvedéſre 213, a
Minden az ki fel magaſztallya 491, a
Mindeneknek felette vegyétek fel 499, a
Mint egy vőlegény az Vr Iſten 38, a
Mit kellett vólna mégis tennem 493, a
Mitsoda az mit minékünk mond 471, a
Monda Ieſus az ő ranitványinak 455, a
Monda Ieſus az Sidóknak 461, a
Monda Chriſtus; az én házam 461, a
Mondnak vala az Aſzonyiállatok 111, a
Monda Chriſtus Vrunk az ő Tanit: 126, a
Mondom tinéktek örőm léſzen 485, a
Mondom tinéktek az kik hallyátok 485, a
Mutaſd mi hozzánk Vr Iſten, 24, 208, a

N

Nagy békeſéggel ki mulom ez 88, 465, a
Nagy bőſéggel önteték Iſtennek 39, a
Nagy ditséretes ditsőſéget 167, 482, a
Nagy ſok hamis tanuk reám tá: 86, 464, a
Nagy Propheta támadott mi köz: 495, a
Ne alitsátok hogy én törvényt törni 487, a
Ne emlekezzél meg Ur Iſten 209, a
Nem hagylak titeket árvájul 477, a
Nem hagynak követ kövön 490 a
Nem hivott minket az Ur Iſten 218, 458, a
Nemde nem tizen tiſztulának meg, 494, a
Ne legyetek ſzorgalmatoſok mond: 494, a
Ne legyetek eſztelenek 499, a
Nem minden ki mondgya nékem V: 218, a
Nem tsak kenyérrel él az ember 75, a

O Ő

Oh tsudálatos eggyeſülés 48, 451, a
Ojjátok meg magatokat 489, a
Örők mindenható Iſtennek végh: 42, a
Őt árpa kenyerekkel 460. a.
Ő tőle való feltekben 469, a

P

Parantsoló Ieſus mind az étſzaka 487, a
Puſztában mégyen vala Ieſus 486, a

R

Régen el mult üdőkben 20, 443, a
Régi üdőktől fogva hallottuk 21, 443' a

S

Segits meg minket minden: 206, 480, a
Senkit ſohol meg ne bántsatok, 456, a
Senki meg ne tsallyon titeket, 459, a
Szedgyetek ki elsőben az konkoly: 453, a
Szemek láttára fel emelkedek 125, a
Szereſſed az te Vradat Iſtenedet 497. a
Sidóknak ſerege vűnek 77. a
Sidóknak Iudas illyen jegyet ada 86, 463, a
Simon aluſzol? nem vigyázhattálé 463, a
Szólla énnékem az én ſz: Atyám: 38. 448, a
Szólly minekűnk Vr Iſten 48, 450, a
Szólgállyatok az Vrnak félel: 209. 220, 451 a
Szólnak vala kűlőmb kűlőmb: 139, 477, a
Szűz Mariának ditséretivel 212, a

T

Tsak az Vr Iſten nékünk minden 214, a
Téged egynek állatban 167, 479, a
Téged az Atya Iſten, 40: 448, a

Tégedet teremtő Atyát 482, a,
Te parantsolád Vr Isten, 214, a
Te veled vagyok én Atya Isten 39, a,
Tudgyátok hogy közel vagyon, 20, 446, a,

U V

Ujjullyatok meg az ti elméteknek, 498. a
Uj szivet teremts én bennem 217, a,
ülly nékem jóbb kezem felől 208, á,
Uralkodó Vr Isten, Királyoknak 210, a,
Uram ha te akarod meg tisztithatsz 452, a,
Uram emlekezzél meg mi rolunk 495, a
Uram Davidnak Fia könyörülly én 459, a
Uram jöjj alá minek előtte 500
Ur Isten az mi könyörgésünket 214, a,
Ur Istennek szent Lelke bé tölte, 478, a,
Ur Isten neveld bennünk az igaz 209, a,
Uram Isten botsád el 479, a,
Urunk Iesus halálának idején, 88, 467, a,
Valaki engemet vallánd emberek 218, a,
Valaki igaz hitből Christusról 209, a,
Vala penig az ő tekénteti 469, a,
Vallást tegyenek minden féle népek 49, a,
Váltságot küldé az Vr Isten 41, a
Várjuk az mi idvözitő Christusunkot 22, a,
Vigyázzatok keresztyének 73, 457, a,
Vigy fel minket Vr Isten 126, 219, a,

Z

Zugás lőn az égből 140, a,
Zugolódnak vala az Pharisæusok, 485. a,

BENEDICTIONES.

Adventre valók 26, a,
Nagy Karátsonra valók 45, a
Kis Karatsonra valók 46, a,
Epiphaniára valók 51, a,
Virág vasárnapra valók 79, a,
Husvétra valók 114, 115, a,
Christus Menyben menetelire valók 128, a,
Pünkösdre valók 145, a,
Szent Háromság vasárnapra valók 171, a,
Közönségesek, és akar mikorra v, 225, 226, (227, a,
Vr Vatsórája utánra valók 244, a, 265, b,
Az esztendőtszakai Vasárnapokra valók kezdetnek, 252, b,
Könyörgés utánra valók 265, b,
Prædikatio utánra valo 266, b,

CANTICA.

ZACHARIÆ,

Aldott Izraelnek Vra Istene 2, a, 217, b,

SIMEONIS.

Mostan bocsátod el Vram, a' te szól: 218, b

MARIÆ VIRGIN.

Magasztallya az én lelkem az Vrat, 216, b,
Hatalmas Vr Isten kiben semmi 223, b,

HYMNI,

A' bűnök távol legyenek 52, a,
Allatoknak meg tartoja 181, a,
Az széles földnek nagy bőlts terem: 175, a,
Atya Istennek egy Fia 186, a,
Atya Istentől szűletek 29, a,
Az Atyának országából 26, a,
Az étszakai setitség 187, a,
Az nap el jő nagy haraggal, 239, a,
Az nap fel jöven immáron 179, a,
Az üdvözitőt régenten 4, a,

C

Csillagoknak alkotoja 5, a,

D

Ditsérjük az nagy Vr Istent, 65, a,
Ditséretet mondgyunk jer az Vrnak 222, b,

E

Emberi nemnek teremtő Istene 177, a,
Ez világnak fényessége 90, a,

F

Felséges Isten menynek földnek 178, a,
Felséges Isten menynek földnek Vra 173, a,
Felséges Atya Vr Isten 182, a,
Fényik az nap fényességgel 89, a,

G

Gonosz kegyetlen Herodes, 47, a,

H

Halgass meg minket Vr Isten 67, a,
Halgassuk figyelmetesen 64, a,

I J

Idvöz légy Christus ez világnak Vra 190, a
Idvöz légy édes Iesusunk 147, a,
Idvöz legy örök Atya Isten 150, a,

Igaz biró nagy Vr Isten 181. a
Istentől választott népek 6. a
Ier hirdessük mi Vrunknak 81. a
Ier ditsérjük keresztyének 31. a
Iesus Christus mi Királyunk, 118. a
Iesus Christus mi meg váltónk 67. a
Iesus Christus egy Mesterünk 192. a,
Iesus Christus Istennek egy Fia 193. a
Ió Keresztyének kik vagyunk 28. a
Jövel teremtő szent Lélek 129. a
Jövel Szent Lélek Vr Isten 129. a
Jövel Szent Lélek Vr Isten 130. a
Jövel meg váltója népeknek 7. a
Jövel népeknek meg váltója. 30. a

K

Keresztyének örvendezzünk 83. a
Keresztyéneknek serege 90. a
Keresztyéneknek serege 91. a
Könyörögjünk az Istennek 183. a
Könyörögjünk az Istennek 195. a

L

Látod Isten sziveinket 182. a.

M

Menynek és földnek nemes teremtője 174. a
Mennyei Atya Vt Isten 188. a
Mennyei Ige jelenél 3. a
Menyből az Ige le jöve, 3. a
Minden mi szenyvedésinknek 84. a
Mindenkor téged Vr Isten, 185. a
Mindeneknek teremtője 5. a
Mindnyájan kik egyben gyültünk 7. a
Mostan el jöttek az üdők 84. a
Mostani jeles üdnep nap 117. a
Mostan oh Szent Lélek Isten, 180. a

N

Nevét az nagy Vr Istennek 65. a

O ő

Oh áldott Atya Vr Isten 197. a.
Oh magas menynek szentséges Istene 176. a
Oh mennyeknek fényessége 187. a
Oh mennyei mi szent Atyánk 189. a
Oh mi kegyelmes Christusunk 80. a
Oh mi szent Atyánk, kegyes 196. a
Oh nagy hatalmu felséges Vr 177. a
Oh te ditső Sz: Háromság 148. a.
Oh teremtő Atya Isten 149. a
Oh üd-
Oh üdvösséges áldozat 244. a
Örüllyünk most mindnyájjan 93. a

S.

Szent igéjét az Istennek 66. a
Szenteknek te vagy Christus ékessége 92. a
Sok nyavalyánkban Atyánkhoz 184. a
Szükség meg tudni mindennek 238. a

T

Teremtő Vr kérünk téged 51. a
Tellyes ez széles világon 27. 28. a
Tsillagoknak alkotoja 5. a

U

Uj világosság jelenék 1. a
Vrnak vég vatsorájára, 237. a

INTROITVS.

Ditsőség és ditséret teneked 75. a
Emlekezzél meg mindenhato 9. a
Fel támada az mi Vrunk Iesus C. 34. a
Galilæabeli férfiak mit tsudálkoz. 119, a
Gyermek szűletek minékünk 33, a
Idvöz légy áldott Sz: Háromság 151: a
Imé el jött az uralkodó Christus 34, a
Meg alázá önnön magát 95, a
Örüllj és örvendezz Keresztyen: 44, a
Szent Léleknek harmattyát 131: a
Te hozzád emelem 8, a
Vram mindenható Isten 197 a

INVITATORIA.

Az egy bizony Isten Háromságban 154, a
Az mi Vrunk Istenünk igaz és irgal: 35, a
Fel támadott Királyt, Iesus Christ: 104, a
Menyben ment Királyt Iesus Ch: 136: a:

KYRIE PVERORVM,

Irgalmazz nékünk Vr Isten 271, a

LAMENTATIONES.

Minek utánna Sidóság 249, a,
Sionnak útai mind sirnak 251, a
Meg emlékezék Ierusalem 253. a
Miképpen alázá meg az Vr Isten 256, a
Meg vona az Vr az ő ijját 258, a
El hányá az Vr Isten az ő óltárát, 260. a

Miképpen homályosodot meg 261, a
Az szoptató gyermekeknek 263, a,

LITANIA MAIOR.

Téged Isten ditsérünk, 159 a

ORATIO
IEREMIÆ TROPHETÆ,

Ieremias Prophetának imádsa 271, a

PASSIO DOMINI
NOSTRI IESV CHRISTI

Secundum Matthæum,

Az mi Vrunk Iesus Christusnak kén szenyvedése, ekképpen irta meg 273, a

Secundum quatuor Euangelistas,

Az mi Vrunk Iesus Christusnak 324, a

PRECATIVNCVLÆ.

Ez esztendőt meg áldgyad 267, b
Ez Husvét ůdnepében 267. b
Ez Pünkősd ůdnepében 267, b
Támadgy fel Vr Isten mellettünk 266, b
Te Vr Isten, te Vr Isten, 266, b
Tévelygünk mint az Iuhok, 268, b
Vram mi reánk az te szemeid 266, b

PROSÆ.

Az Atya Vr Isten irgalmasságából 14. a
Az mindenható király ez mai napon 120, a
Az Sz: Lélek ajándéka légyen velünk 132, a
Atya Istennek Fia Iesus Christus 232. a
Botsátá az Szűzhöz 10. a
Ditsőség mennyekben Istennek 230, a
Felséges Vr Isten ez nap nagy 100. a
Fel támadott az Christus nékünk 102. a
Menyországban Vr Istenhez 203. a
Mi Atyánk ki vagy mennyekben 198. a
Mi keresztyének áldozzunk 98. a
Mindenható Vr Isten ki teremtéd 234. a
Nagy siralommal fohászkodgyunk 69. a
Szent Angyalok menyországban 229. a
Szent az Atya Isten mindeneknek 152. a

PSAL-

PSALMI.

Az első szám az Psalmusoknak, s az utólsó penig az leveleknek, számokot mutattya.

A

34. Aldom az Vrat én minden ůd: 43. b
103. Aldyad én lelkem az Vrat 146. b
104. Aldgyad én lelkem az Vrat 148. b
144. Aldot légyen az Vr az én kő: 209. b
14. Az bolond azt mondgya az ő szi: 15. b
137. Az Babyloniának folyo vize 201. b
19. Az egek hirdetik az Istennek ditső 23. b
77. Az én szommal az Vrhoz kiál; 107: b
120. Az én nyomorusagomban az 188. b
142. Az én szommal kiáltok az V. 207. b
36. Az hitetleneknek hitetlenségek 48. b
50. Az Isteneknek Istene, az Iehova 69. b
82. Az Isten áll az Istenek gyülekez: 118. b
87. Az Istennek fundálása az szent. 124. b
114. Az Israelnek népe mikor Ægyp: 169. b
91. Az ki lakozik az Felséges Isten: 133. b
125. Az kik biznak az Vrban 191. b
130. Az mélységből kiáltok te hoz: 194. b
44, Az mi fůleinkkel hallottuk U. 60. b
53. Azt mondgya az balgatag ember 74. b
11. Az Vrban vagyon énnékem biz: 13, b
23. Az Vr énnékem legeltető pász: 29, b
24, Az Vré az föld és annak 30. b
27. Az Vr az én világom 34, b
46. Az Vr Isten az mi óltalmunk 64, b
89, Az Urnak kegyelmessegét 127, b

B

73. Bizonyára jó Israelnek az Isten 101, b
1. Bóldog ember ki nem jár 1. b
32. Bóldog ember a' kinek az ő ha: 41. b
41. Bóldog az ollyan ember az ki 57, b
112. Bóldog az férjfi ki féli az Vrat 167. b
119, Bóldogok az kik az ő utok: 175, b
128, Bóldog ember az ki féli az Vrat 193, b

C

62, Csak az Istenben nyugszik az 84, b

D

9, Ditserem az Vrat tellyes szivem: 9, b
106, Ditserjétek az Vrat mert jó 154, b
107, Ditsérjétek az Vrat mert jó 158, b
113, Ditsérjétek Vrnak szólgai 168, b

117, Di-

117, Ditsérjétek az Urat minden 172, b
135, Ditsérjétek az Vrnak nevét 198, b
136, Ditsérjétek az Vrat mert jó 200, b
138, Ditsérlek Uram tégedet tellyes 202, b
146, Ditsérjed én lelkem az Vrat 212, b
147, Ditsérjétek az Urat mert jó 213, b
148, Ditsérjétek az Vrat mennyei 215, b
150, Ditsérjétek az Istent az ő szentsé: 216, b

E

39, El végeztem magamban, 54, b
132, Emlekezzel meg, Vram, 196, b
109, En ditséretemnek Istene, 162 b
81, Enekellyetek Istennek mi erősé: 117, b
96, Enekellyetek az Vrnak uj ének, 139, b
98, Enekellyetek az Vrnak uj éneket 141, b
149, Enekellyetek az Vrnak uj én: 216, b
22, En Istenem, én Istenem miért 26, b
63, En Istenem, én Istenem vagy 85, b
7, En Vram és én Istenem, te ben: 7, b

F

121, Felemelem az én szemeimet 189, b
30, Fel magasztallak téged V: 37, b

G

129, Gyakorta nyomorgattak en: 194, b

H

124, Ha az Vr nem vólt vólna 191, b
127, Ha az Vr nem éppiti az házat 193, b
4. Halgas meg engemet 3, b
17. Hald meg, Vram, az én igazsá. 17. b
20, Halgalson meg tégedet az Vr 24. b
55. Halgasd meg Isten az én imádsá. 75. b
61. Halgasd meg Vr Isten az én kiált. 83. b
64. Halgasd meg Vram az én panasz: 86. b
78. Halgassad én népem az én törv: 108, b
86. Hajtsd le Vram az te fůleidet 123. b
111. Hirdetem az Vrat tellyes szív: 166. b
118. Hirdessétek az Vrat, mert igen 173. b

I J.

133. Imé melly igen jó, és melly 197. b
134. Imé mostan áldgyátok az Vrat 198. b
76. Ismértetik az Isten Iudában 106. b
72. Isten az te itéletedet adgyad a, kir. 99. b
79. Isten bé jöttek az pogányok 114. b
26. Itélly meg engemet Vram, 33. b.
43. Itélly meg engemet én Istenem, 60. b
85. Ió akarattal vóltál Vram 122. b
92. Ió dolog az Vrat tisztelni 134. b

95. Iő-

95. Iővetek örvendezzünk az Vr: 138. b
70. Jöj el én Istenem, az én szab: 96. b

K

101. Kegyelmességet ét itéletet ének: 143. b
68. Kellyen fel az Isten, és oszoll: 90. b
108. Kész az én szivem, én Istenem 161. b
51. Könyörüly rajtam én Istenem 71, b
56. Könyörülly rajtam én Ist: 77. b
57. Könyörülly én rajtam Vr Isten 79, b
67. Könyörüllyön mi rajtunk az Vr 90. b

M

145. Magasztallak tégedet Isten 211. b
75. Magasztalunk tegedet Isten 105, b
49. Meg halgassátok ezeket minden 67, b
2, Miért dühösködnek az pogán: 2, b
74, Miért veretted el oh Isten 103, b
47, Minden népek tapsollyatok 65. b
126, Mikor az Vr visza hozná az 192, b
42. Miképpen kévánkozik az szar: 58, b
8, Mi Vrunk Istenünk melly igen 8. b
52, Mit ditsekedel az gonoszságban 73, b
110. Monda az Vr az én Vramnak 165, b

N

45' Nagy kévánsággal az én szivem 63, b
48. Nagy Vr, és igen ditséretes az mi 66, b
37, Ne boszonkodgyál az Istentel: 49, b
83, Ne halgass, oh Vr Isten, és ne] 119, b
115, Nem nekünk Vram, nem nék: 169, b

O ő

54, Oh Isten az te nevedért szabad: 75, b
80, Oh Israelnek pásztora, halgass 115: b
84, Oh seregeknek Vra Istene 120. b
60, Oh Vr Isten, ki el vetettél vala 82, b
66, örvendezzetek az Istennek: 88, b
100, örvendezzetek az Vrnak 143, b
122, örvendezek én, mikor nékem 189, b
33, örüllyetek ti igazak az Vrban 42, b

P

35, Perelly, Vram, az én velem perl: 45, b

S

12, Szabadits meg, Vram, engemet 13, b
59, Szabadits meg engemet az én 81, b
69, Szabadits meg Vr Isten eng: 93, b
140, Szabadits meg engemet Vram 205, b
18, Szeretlek tégedet oh én Vram Ist: 19, b
116, Szeretem az én Vramat Istene: 171, b

T

16, Tarts meg és őrizz meg engemet 16, b

31, Te

31. Te benned biztám Vram 38. b
71. Te benned bizom Vram, ne ſzé: 97. b
65. Tégedet, oh Vr Iſten, nagy tsén: 87. b
123. Te hozzád emelem az én ſzemem: 190. b
25. Te hozzád emelem fel, Vram, 31. b
28. Te hozzád kiáltok, Vram, 35, b
29. Ti földnek fejedelmi 36. b
105 Tiſztellyétek az Vrat 151. b
62, Tsak az Iſtenben nyugſzik az én 84. b

U V

93, Uralkodik az Vr 139. b
97, Uralkodik az Vr 140, b
99. Vralkodik az Vr, 142. b
3. Uram melly igen meg ſokaſod: 3. b
5. Uram, az én beſzédemet vegyd 5. b
6. Uram, az te buſulásodban ne 6, b
8. Uram, miért állaſz távol tőlünk 11. b
13, Uram, miglen feledkezel el 14. b
15. Uram, kitsoda lakik az te ſátorod: 16. b
21. Uram, az te erőſſégedben örül 25. b
38. Uram, ne fedgy meg engemet 52. b
88. Uram, én ſzabadittatásomnak 125. b
94. Vram, boſzu-állásnak Iſtene 136, b
102. Vram, halgaſd meg az én imád: 144. b
131. Vram, nem fualkodik fel az én 195. b
139. Vram, te meg kiſértettél 203. b
141. Vram, te hozzád kiáltok 206 b
143. Vram, halgaſd meg az én kő: 208. b
90. Vr Iſten te vóltál minékünk 171. b
58. Vallyon, ſ- bizonnyal igazſá: 80. b
40. Várván vártam az Vrat 55. b

RES-

RESPONSORIA,

Adventre valók 24. a
Karatsonra valók 43, 44, a
Epiphaniara valók 50. a
Virág Vaſárnapra valók 78, a
Hufvétra valók 112, 113, a
Aldozó Tsőtörtőkre valók 126. 127. a
Pünkőſtre valók 143. a
Sz. Háromſág vaſárnapra valók 169. a
Kőzönſéges üdőre valók, 221, 222, 223, a
Az eſztendőt ſzakai minden vaſárnapokra valók kezdetnek 224. b

SYMBOLA
APOSTOLORVM.

Mi hiſzünk mind egy Iſtenben 164. a

B. ATHANASII.

Valaki akar üdvőzülni 218. b

VERSICVLI.

Adventre valók 25. a
Karátsonra valók 44, a
Epiphaniara valók 50, a
Virág vaſárnapra valók 79, a
Chriſtus fel támadáſara valók, 114, a
Chriſtus menyben menetelire valók 128, a
Pünkőſtre valók 145, a
Sz. Háromſág vaſárnapra valók 171, a
Akar mikorra valók 224, a
Eſztendőtſzaki Vaſárnap: valók kez: 241. b

ADIVTORIVM.

VRAM Iſten ſies minket megh ſegitteni, ily nagy ſzükſéginkben, Chriſtus Ieſus-ért mi Vrunk-ért és megh váltónk-ért.

Kőniőrűly raitunk Vr Iſten, és halgasd megh az mi imádſáginkat.

SEQVVNTVR HYMNI
juxta ſeriem & curſum feſtorum totius anni, ac primum quidem de adventu Domini noſtri,
IESV CHRISTI.

VY világoſſágh jelenék, réghi tévelygés csendeſſedék, Iſten igie jelenék, uyonnan nékünk adaték.

Evangelium ereiét, Christust, áldot szent igijét, Atia Isten nagy jó kedvét, megh mutatá ő kegyelmét.

Kit sok száz esztendeiglen, eltitkólt vólt Atia Isten, mint megh mondá jövendölvén, Amos Prophéta könyvében.

Ezt az mi hűtetlenségünk, érdemlette tévelgésünk, és nagy telhetetlenségünk, emberbeli reménségünk.

Igaz az Isten igije, kivel ęl ember elméie, kinek megh marad ereie, és el nem vész ő reménye.

Kérünk Vr Isten tégedet, erőssicsd megh hiveidet, hogy vehessük szent igidet, és valhassuk te hűtedet.

Mert csak te vagy bizodalmunk, ördög ellen nagy gyámolunk, testünk ellẽ diadalmunk ez világh ellen óltalmunk.

Dűcsőségh légyen Atiának, és egyetlẽ egy Fiúnak, ezeknek ajándékának, az dűcső szent háromsághnak.

Vgy légyen.

CANTICVM ZACHARIÆ. Luc. 1.

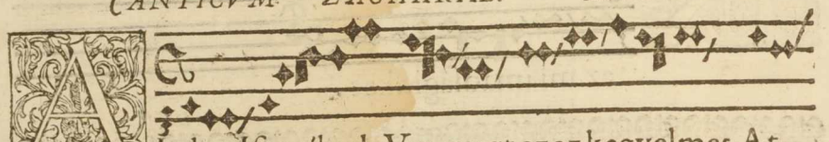

ALdot Iszraélnek Vra, mert ez az kegyelmes Atya, ki mindeneket megh álda, és szent Fiával megh válta.

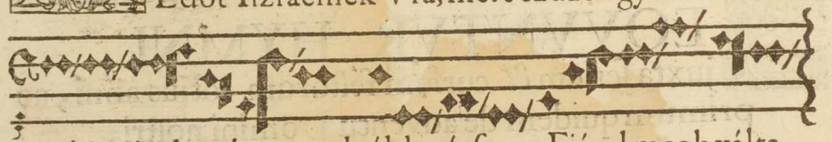

Dávidnak mint megh igire, Prophéták által hirdete, esků véssel erősite, Fiát nékünk el ereszte.

Hogy ki mentene veszélből tőruénnek nehéz átkából, kárhozatból és kétségből, à retenetes fogságból.

Ielentené és jó vóltát, hozánk nagy irgalmasságát, telyesitené mondását, eskűvését, fogadását.

Ezt Abrahámnak fogadá, mikor nékie azt mondá, hogy

magvából

magvából származtatná, kiben mindent megh áldana.

Hogy à nagy kételenségtől, megh szabadúlván à bűntől, kárhozattúl, és kétségtől, pokolbéli ellenségtől.

Néki szentségben szolgályuk, mert Christus à mi szentségünk, ő minékünk igazsságũk kit hittel mi megh kapcsolũk.

Es te-is kis gyermek annak, mondatol Prophetájának, hogy útat nyis te az Vrnak, ki ellene ál pokolnak.

Vezérlez mindent hozzája, mert ez űdvősségnek úta, kit jó vóltából az Atya, az tévélygőknek mutatá.

Ily kegyelmes lőn az Atia, mert menyországbol megh láta, hogy minket megh szabaditná, Fiát erettünk bocsátá.

Azèrt néz réánk Vr Isten, kik vakok vagyunk az bűnbẽ, geriez szẽt lelket szűvünkbẽ, legyünk csendessek lelkünkbẽ.

DIcsiret néked szẽt Atiánk, ki ily gondot viselz réánk, árazd kegyelmedet réánk, könyebbedgyék sok niavalyánk.

Vgy légyen.

ALIVS.

VERBVM SVPERNVM PRODIENS. &c.

MEnniei Ige jelenél, őrők Atiátul ki jővél, testet magadra fel vévél, kezdet után sok űdővel.

Világosicsd elmeinket, szenteld megh mi sziveinket, hogy érthessük szent igidet, utálhassuk bűneinket.

Hogy mikor elijősz itilni, szivek titkait ki venni, az joknak minden jot adni, az gonoszokat bűntetni.

Akkor tűled bűneinkért, ne vessel; lám te azokért, magas kereztfán ontal vért, sőt űdvőzics erdemedért.

Dicsiret és nagy dicsőssęgh, adassék néked tisztessęgh, ki Atyával egy Istensęgh, szent lélekkel vagy egy felsęgh.

Vgy légyen.

ALIVS.

MEnyből az ige le jőve, régen Atiátúl ki jőve, szűleték űdvősęgünkre, és fogságinkbol ki mente.

Te vagy Atyának igeje, kit Adámnak megh igire, és Abráhámnak hirdete, Davidnak-is megh jelente.

Bocsáſd megh azért bűnűnket, világoſics megh ſzivűnket, erőſics bennűnk hitűnket, nierheſſűk üdvőſſęgűnket.

Ielencs megh nékűnk igidet, kiből hiheſsűnk tégédet, és légy minékűnk éppűlet, út, igaſſágh, őrők élet.

Hogy mikor itilni eljőſz, légy kegyelmes fiaidhoz, és végy minket ſzent Atyádhoz, életeddel ajándékoz.

Dicsőſſęg Atya Iſtęnek, és tenéked Ighijének, dicsiret az ſzent Léleknek, ſzent Háromſágh egy Iſtęnek. Vgy légyę

ALIVS.

AZ idvőzitőt régenten, mint megh igirte az Iſten, ezt az útolſo időben, megh adá ſzűznek mehében.

Szűz Máriához az Iſten, Gábriel Angyalt elküldvén, üdvőzle őtet ékeſſen, Iſtennek kedvét jelentvén.

Őrűly, ugymond, ſz. ſzűz igen, kedves vagy az Vrnál ingyen, áldot vagy az te nemedbę, mert fiat fogatz méhédben.

Szent Lélektől fogantatik Iſten fiának hivatik, David ſzekin Vralkodik, orſzága nem végeződik.

Nevezed őtet Ieſuſnak, mert üdvőſſęge népének, kik az ő nevében hiſznek, bűnőkből megh menekednek.

Moyſes régen igy irt vala, aſzſzony allatnak magva, kigyonak fejét meg rontya, és birodalmát el bontya.

Eſáiaſ-is ezenről, ſzűz ſzűl fiat, ugy jővendől, kinek az egéſz nép őrűl, velűnk Iſten leſz nevéről.

Ezt magaſztállya Mária, idvőſſęgét tűle vária, kihez minket-is igazit, mert ez Iſtenhez igaz út.

Imé nagy csuda Iſtentől, Fiu ſzűletik anyától, ki ſzűletet vólt atyától, őrőktűl fogva Iſtentől.

Le ſzála dicsőſęgéből, hogy minket fel vinne (az) földről, lőn mi éretűnk ſzegénnyé, hogy minket gazdaggá tęné.

Folyam-

Folyamjunk azért Ieſushoz, ſzűz Mária ſzűlőttéhez, ki küldeték az Iſtentűl, hogy megh mentene az bűntől.

Vr Ieſus kérűnk tégedet, bocsáſd megh mi bűneinket, adgyad ſzent ajándekodat, hogy kővetheſſűk útadat.

Légyen az Szűznek élete, mi életűnknek tűkőre, hogy kővetheſſűk hitiben, és jó cselekedetiben.

Dicsőſęg légyen Atyának, és tenéked ő Fiának, az mi ſzęt vigaſztalonknak, az dicső ſzent Háromſágnak. Vgy légyę.

ALIVS.

MIndeneknek teremtője, és hivek éltetője, Atyának eggyetlen eggye, Chriſtus bűnőſők reménye.

Halgaſd meg mi kéréſinket, néked attuk mi magunkat, Atyádhoz hogy vigy mind minket, hozzá igazgaſd utunkat.

Ez világnak veſzedelmét, ſzánád és ő nagy eſetét, kedvedet hozzá jelentéd, az teſtet ſzűztől fel vévéd.

Bűnőſőkért te megh halál, minket véreddel megh váltál, pokoltól megh ſzábadittál, Atyád kedvében jutatál.

Te vagy Iácob laytoryája, nálunk atyádnak zálaga, útunk mi nékűnk hozzáia, Angyaloknak vigaſſága.

Te Noe bárkájának ajtaja, menyorſzágnak ſzent kapuja, bűnőſőknek áldozattya, és csak eggyetlen egy Vra.

Azért néked eſſedezűnk, búzgo ſzivből moſt kőnyőrgűnk, életűnkben hogy légy velűnk, ez világh ellen ótalmunk.

Te igidnek ellenſęgét, te hitednek ellenzőiét, tőrd megh hogy te hiveid, népnek mondhaſſák vétkeit.

Dicsiret légyen Atyának, és te néked ő Fiának, ezeknek ajándekának, az dűcső ſzęt Háromſágnak, Vgy légyen.

ALIVS.

CSilagoknak alkotója, hiveknek őrők világya, mindeneknek megh váltoia, Chriſtus életnek adoia.

Ki mi raytunk kőnyőrűlvén, és veſzedelminket nézvé, idvezited ez világot, nyuitván néki otalmadat.

Az avult világnak végén, ágjas házból mint vőlegyén, hozzánk atyad tetzéſéből, jővél ſzent ſzűznek méhéből.

Kinek hatalmaſságának, minden térdek megh hajólnak, menniē fődē mind kik vadnak, nagy engedelmet mutatnak.

Az nap ő el nyugováſát, az hóld az ő ujuláſát, csillagok ragyagáſokat, megh tartyák ő járáſokat.

Téged kérűnk mi megh váltónk, mi Vrunk és mi életűnk óltálmaz minket eſettől, és őrdőghi csalárdſágtul.

Dűcsőſség légyen atyának véle őſzve ő fiának, ezeknek ajándékának, az dűcső ſzent háromſágnak. Vgy légyen.

ALIVS.

Stentől válaztot népek, minyájan egybe gyűlyetek, tiſztaſzűből őrűlyetek, az Vr Iſtent dicsiriétek;

Es néki hálát adgyatok, lélekben magaztallyátok, mert hűſéggel igiretit, bé telliesite mondáſit.

Mig az Próphetak által ſzolt, nékűnk egj királyt igirt vólt, kiaz pokolnak kinnyátul, megh méntene ellenſégtűl.

Kit régen az Szentek várták, kivánſággal ohaytottak, el jőtét ſzentűl viſgálták, lelki ſzemekkel tartották.

Sem kéſik, ſe ſiet Iſten, hatalmas ő mindenekben, bőlcs, minden rendeléſében, nincs hiba igiretiben.

Mert mikor az tellyeſégnek el jőt ideie, Iſtennek ſzent fia teſtben őltőzék, ſzűztől nékűnk megh adaték.

Senki immár az őrdőgtűl, ne fęllyen, ſem az pokoltul, ſe bűntől, ſem ez világtul, ſem az törvénnek átkától.

Sőt minden nagy bátorſágban, légyen az Ieſus Chriſtuſban, ki ki mondhattya magában,, Iſtent Atyának biztában.

Illyen nagy irgálmaſságért, velűnk nagy jótételeiért, az Vr Iſtent ſzivűnk ſzerint, fel magaſztallyűk koroskint.

Annak

Annak mind főldőn, mind menyē, illendő tiſzteſégh légyen, és minden ſzájában zengjen valaki ő hozzá mégyen.

Seregeknek bóldogh Vra, űdveſégűnknek tutora, áldot légy te ſzent Fiaddal, és à mi Vigaſztalónkkal. Vgy légyen.

ALIVS.

Minniáian kik egybe gyűltűnk, Atia Iſten moſt kőniőrgűnk, ez mai napon légy velűnk, hógy ne árcson ellenſégűnk.

Nielveinket óltalmazzad, ſziveinket tiztán tarcsad, lépéſinket igazgaſſad, és gonozra ne bocsáſſad.

Hogy mi téged tiztelheſſűnk, ſziből igazán valhaſſunk, minden jóban épűlheſſűnk, és áltálad megh tartaſſunk.

Dicsiret légyen Atiának, és mi Vrunknak Chriſtusnak, Atja előt ſzóſzólónknak, és az mi vigaztalónknak. Vgy legē.

ALIVS.

Jóvel megh váltóia népeknek, mútaſd megh ſzűléſét ſzűznek, kin ez világh csúdálkozik, hogy ſűztől Iſtē ſzűletik.

De nem férfiui magból, hanem ſzent Lélek Iſtentől, az ige teſtben őltőzék, ſzűznek méhe megh virágzék.

Szűznek méhe nevekedék, ſzűzeſege megh tartaték, tiztaſága épitteték, Iſten méhben viſelteték.

Származék ágyas házából, az ſzép ſzűznek ſzētmehéből, Iſten-s ember égy ſzemélyben. jelenék nékűnk az teſtben.

Szēt Atiától főldre jőve, pokolra ſzállá megh győze, ſzēt Attiához emelteték, Iſten ſzékiben űlteték.

Attia Iſtennek ſzent Fia, ſzűz Máriának is fia, te népednek ſúlyos baia, rád ſzállot leg bai vivója.

Az te jázlód immár fénlik, uy világh éijel tűndőklik, mely miatéy el enéſzik, és setőtségh fogyatkozik.

Dűcsőſégh néked Vrűknak, mi kegyelmes meg váltónknak, dűcsőſſég te ſzent Atiádnak, és az mi vigaſztalónknak.

Vgy légyen. Sequuntur

SEQVVNTVR INTROITVS; PROſæ, antiphonæ et Reſponſoria de adventu Domini noſtri Ieſu Chriſti.

INTROITVS. 1.

Ehozzád emelem én ſzemeimet Vram

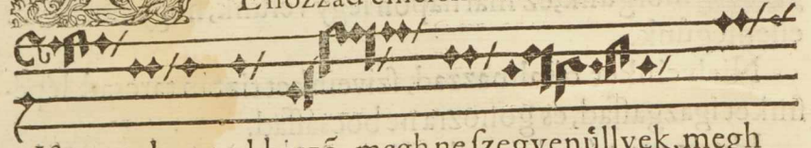

Iſten, te benned bizző, megh ne ſzęgyenűllyek, megh

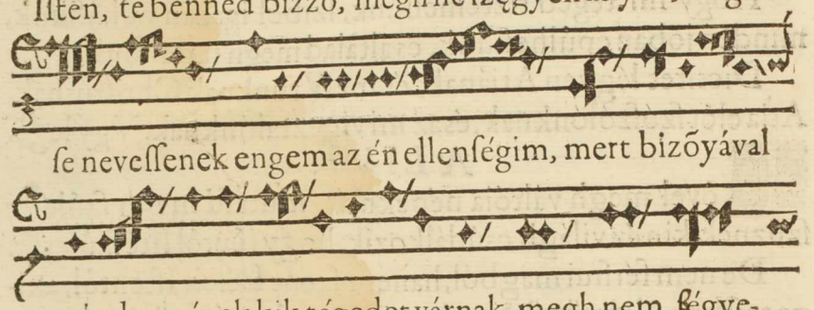

ſe nevelſſenek engem az én ellenſégim, mert bizóyával

minden népek kik tégedet várnak, megh nem ſégye-

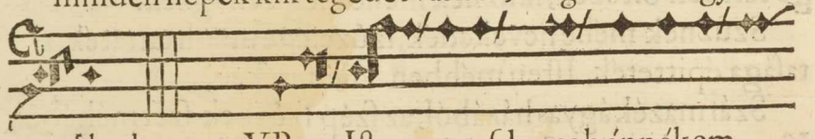

nűlnek. VRam Iſten mutaſd megh énnékem

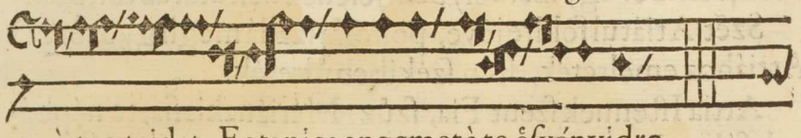

à te utaidat; Es tanics engemet à te óſvényidre.

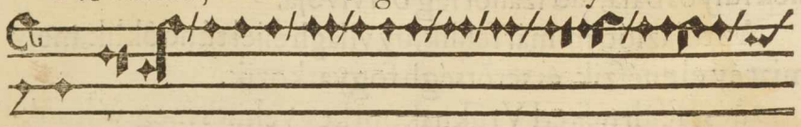

Dűcsóſégh atyának és Fiunak, és ſzent Lélek Iſtennek,

Miképpen

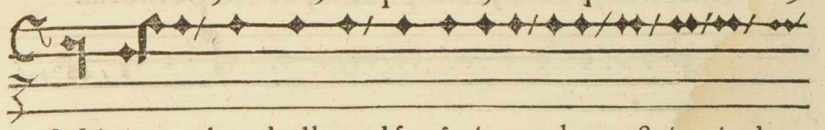

Miképpen kezdedben dűcsóséges vala moſt és mind

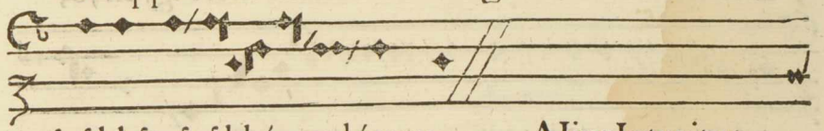

órókkón órókké ugy légyen. **Alius Introitus.**

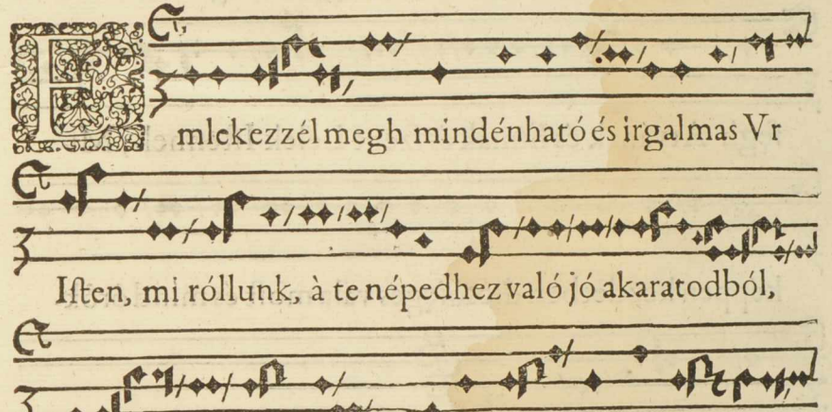

Elkezzél megh mindénható és irgalmas Vr

Iſten, mi róllunk, à te népedhez való jó akaratodból,

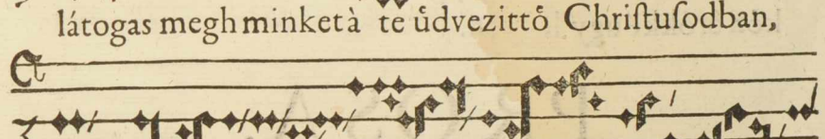

látogas megh minket à te üdvezittő Chriſtuſodban,

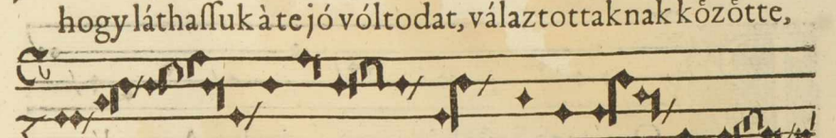

hogy láthaſſuk à te jó vóltodat, válaztottaknak kőzőtte,

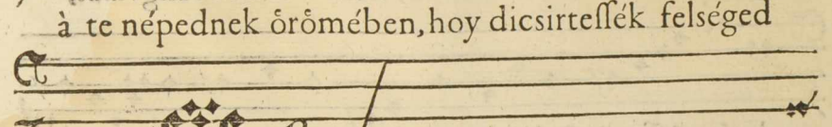

à te népednek órőmében, hoy dicsirteſſék felséged

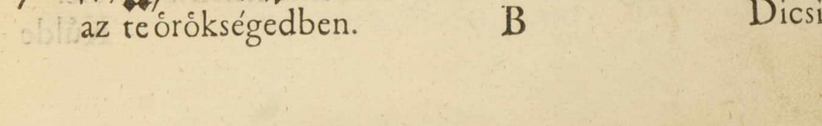

az te órökségedben.

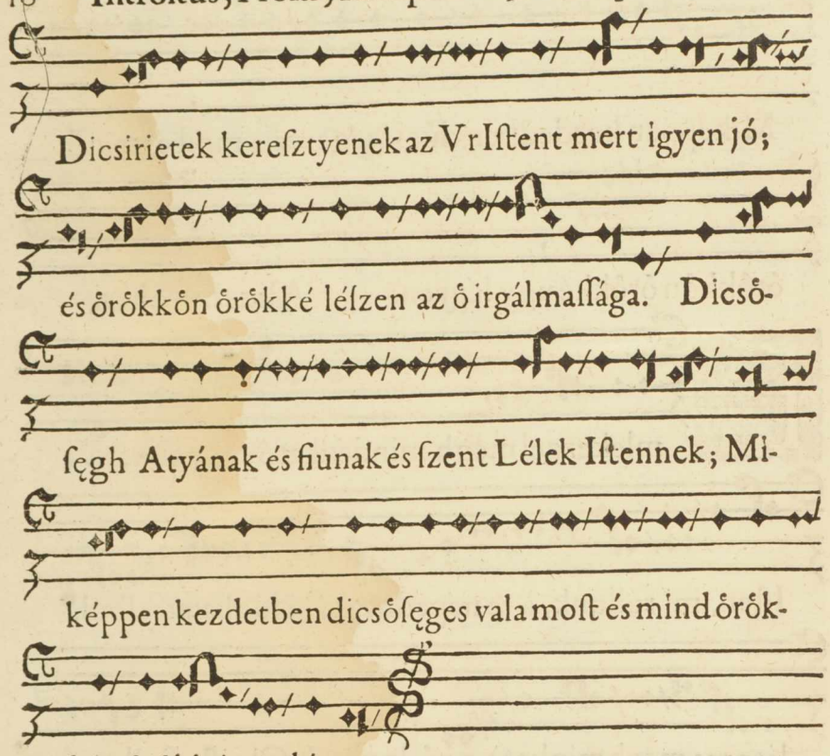

Dicsirietek kereſztyenek az Vr Iſtent mert igyen jó;

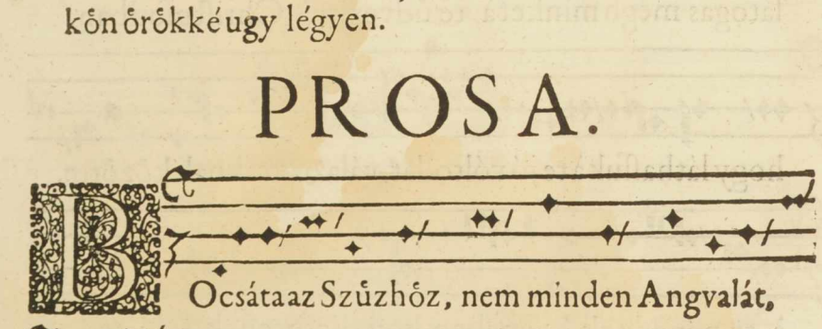

és ôrôkkôn ôrôkké lélzen az ô irgálmaſſága. Dicsô-

ſęgh Atyának és fiunak és ſzent Lélek Iſtennek; Mi-

képpen kezdetben dicsôſęges vala moſt és mind ôrôk-

kôn ôrôkké ugy légyen.

PROSA.

Ocsátaaz Szűzhóz, nem minden Angvalát,

de ô erôſſęgét Gabriel Angyalat, embernek ſzeretôie.

Kűlde

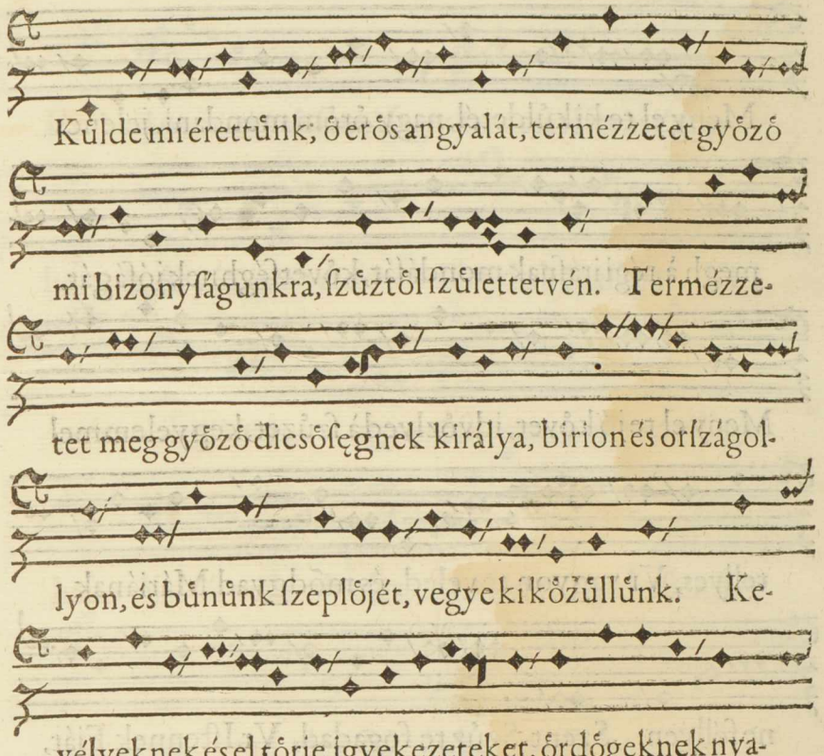

Kűlde mi érettűnk, ô erôs angyalát, termézzetet gyôzô

mi bizonyſágunkra, ſzűztôl ſzűlettetvén. Termézze-

tet meg gyôzô dicsôſęgnek királya, birion és orſzágol-

lyon, és bűnünk ſzeplôjét, vegye ki közűllünk. Ke-

vélyeknek és el tôrie igyekezeteket, ôrdôgeknek nya-

kokat nyomia hatalmával az hatalmas király. Világh

ellenſégét, elkűldgye mi rólunk, és véle orſzágoltaſſon

minket, az ô ſzent attiának orſzágában. B 2 Meny

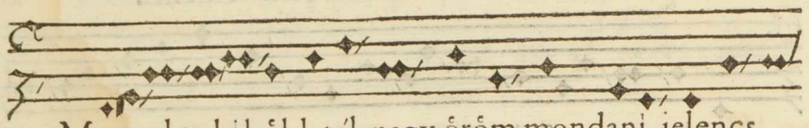

Meny el te ki kűldetél, nagy őrőm mondani, jelencs

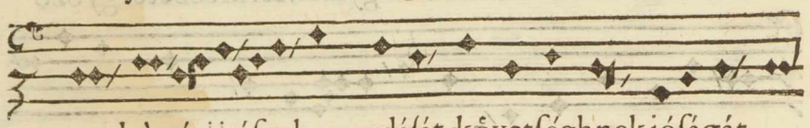

megh à régi iráſnak mondáſát, kővetſéghnek jóſágát.

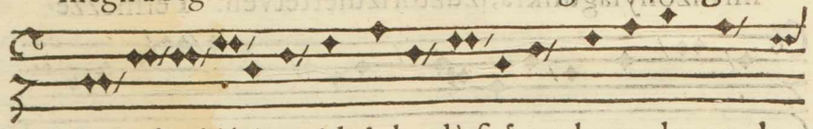

Meny el te jó kővet, idvőzlyed à ſzűzet, kegyelemmel

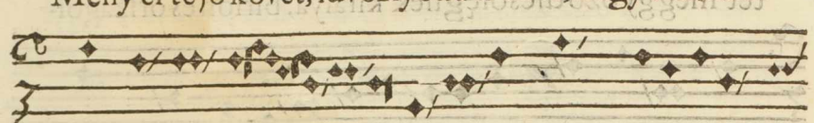

tellyes, Vr vagyon te veled, és mődgyad Máriának

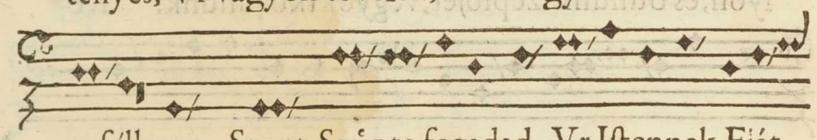

ne féllyen. Szent Szűz te fogadad, Vr Iſtennek Fiát,

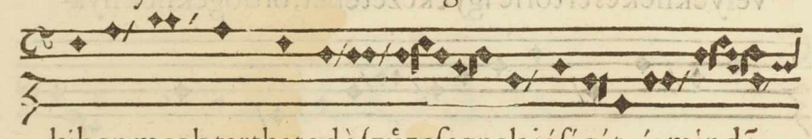

kiben megh tarthatod à ſzűzeſęgnek jóſágát, és mindẽ

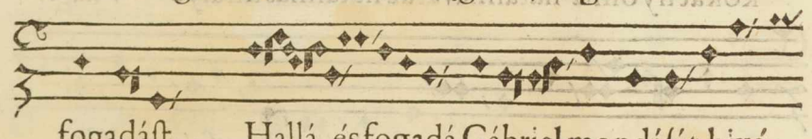

fogadáſt. Hallá, és fogadá Gábriel mondáſát, hivé

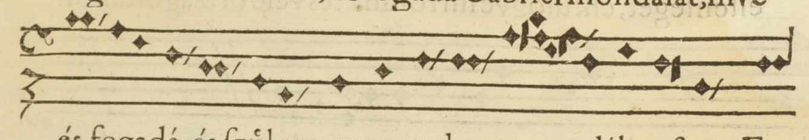

és fogadá, és ſzűle magzatot, de nagy csudálatoſt. Em-

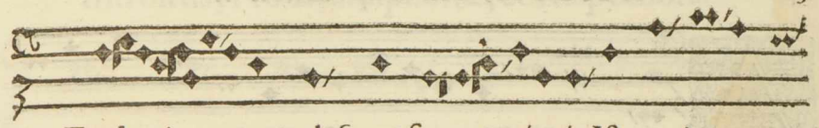

Emberi nemzetnek ſzentſęges tanácsát Iſtent és em-

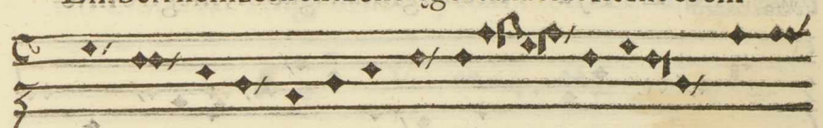

bert, és Atyát, embereknek állando békeſęget. Ki-

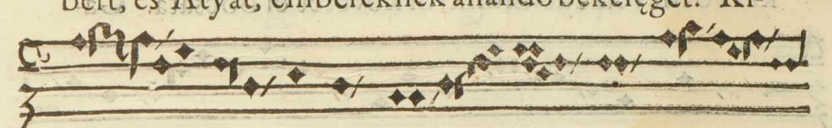

nek erőſſęge, minket ugy erőſsicsen, hogy ez világh

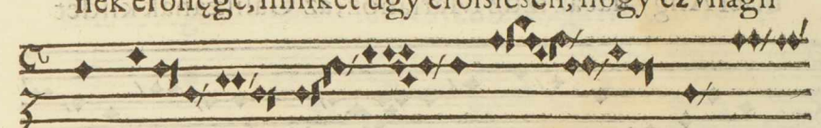

haboruja, és teſtűnk eſeti, minket ne ſęrtheſſẽ. De

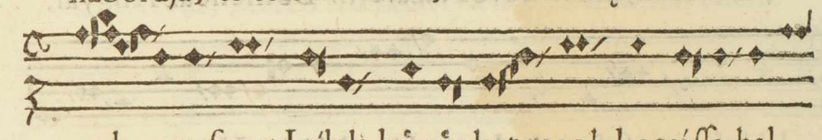

az kegyes ſzent Lélek, bűnűnket megh bocsáſſa, hal-

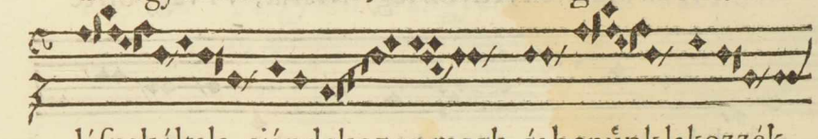

láſnak általa, ajándekozon megh, és benűnk lakozzék.

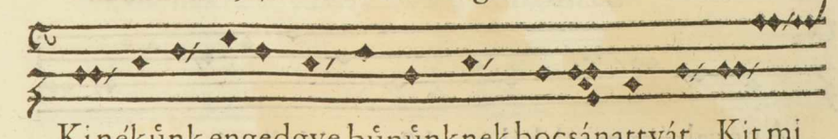

Ki nékűnk engedgye bűnűnknek bocsánattyát. Kit mi

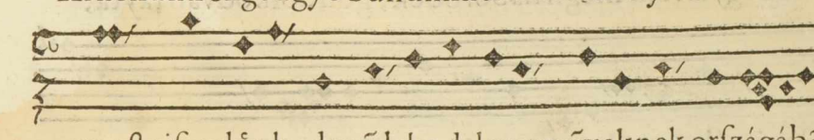

moſt tiſztelűnk adgyő lakodalmat mẽyeknek orſzágábã

AZ Atya Vr Iſten irgalmaſſágából, megh emle-

kezvẽ mi veſzedelmünkről kövétet el bocsata. Ga-

briel Angyalat az ſzűz Máriához, az Gálilæának kiſdet

Varoſában, kinek neve Názáreth. Bémene az Angyal,

kőſzőne az ſzűznek, Idvőz légy Mária, Vr vagyon te

veled, bodog vagy mindenkkoron. Látván ſzűz az

Angyalt ám megh háborodék, gondolkodván rayta,

mi vólna az oka, Angyal követſégének. Es

ES mondá az Angyal, ne fély ſemmit te Mária, mert

az Iſten előt kegyelemben vagy te, az ő jó kedvéből.

Imé te fogacz méhedhen, és ſzűlz drága fiat, kit Ieſuſ-

nak nevez, mert ő ſzabadittya népét minden ellen-

ſéghtől. Nagy léſzen az gyermek, mert ő az Iſten-

nek fia, néki adgya Iſten, à Dávidnak ſzékit igireti ſzerint.

Es uralkodik őrőkké Iácobnak ő házan, kinek birodal-

ma és áldáſa léſzen, minden nemzetſégen. Mon-

Monda az Angyalnak, miképpen léſzen ez, férfiat

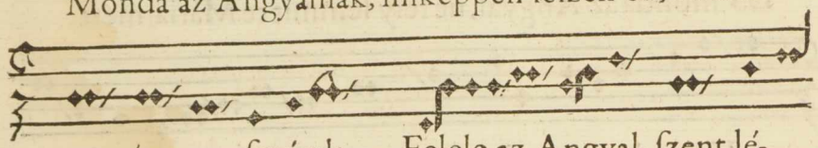

mert én nem eſmérek. Felele az Angyal; ſzent lé-

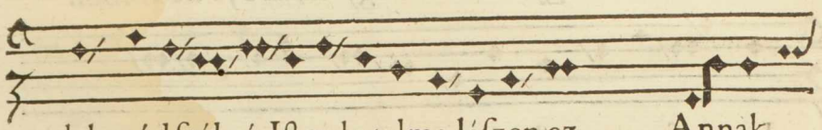

lek reád ſzál, és Iſten hatalma léſzen ez. Annak

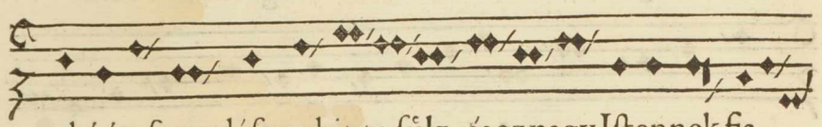

okáért ſzent léſzen kit te ſülz, és az nagy Iſtennek fia.

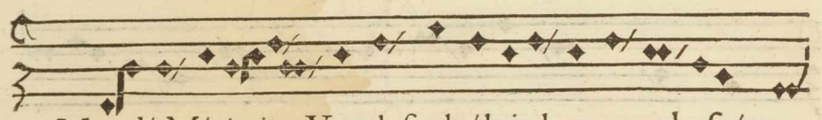

Mondá Mária; im Vrnak ſzolgáloja legyen te beſzé-

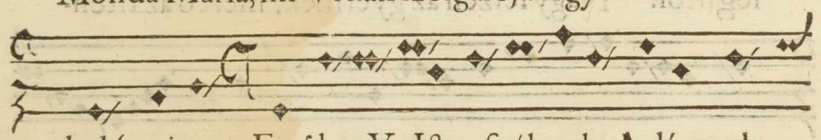

ded ſzerint. Erről az Vr Iſten ſzólt vala Adámnak

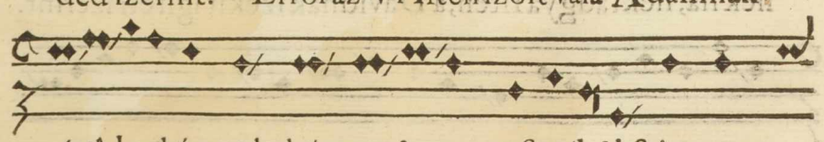

és Abrahámnak, hógy az ő nemzetſégéből ſzármaz-

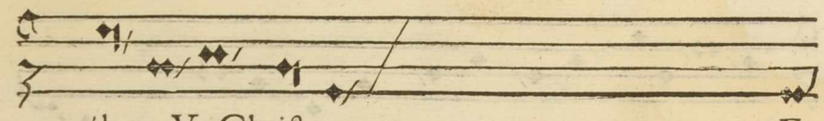

nék az Vr Chriſtus. Es

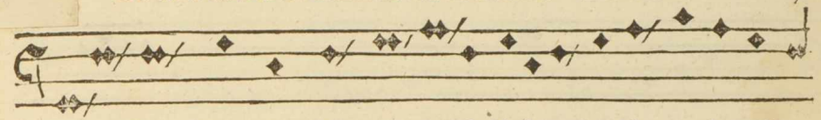

ES à ſzent Prophéták, még à Sibillák-is erről prophétál-

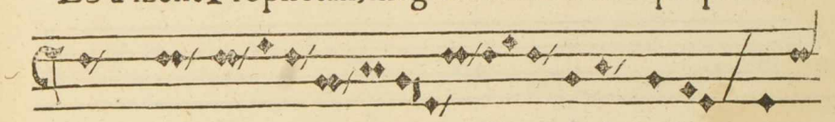

tak, hogy az Iſten az ő fiát ez világra értünk adnaia. Au-

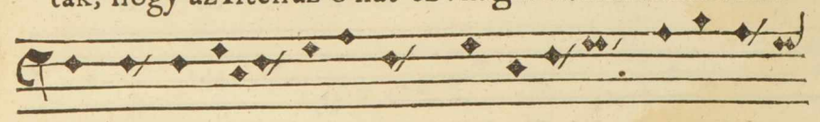

guſtus ideiében, Bethlenben ſzületék, kit Angyalok

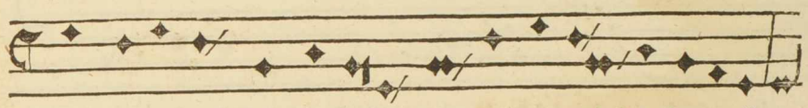

páſztoroknak jelentenék, nagy örömet ők hirdetenék.

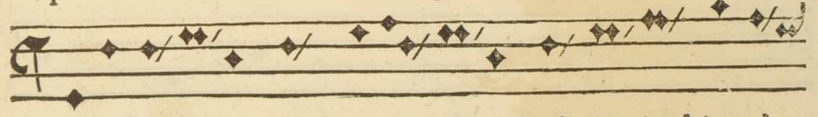

Iövének à bölcsek, imádák à Chriſtuſt, és mint bizonj

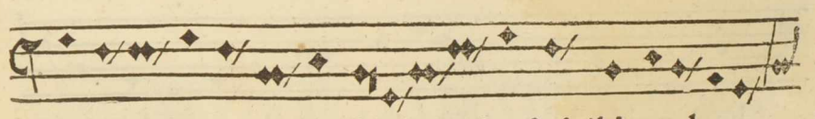

Iſtent, és ẽbert ugy tiſztelik, ki mi éretünk áldozat lenne.

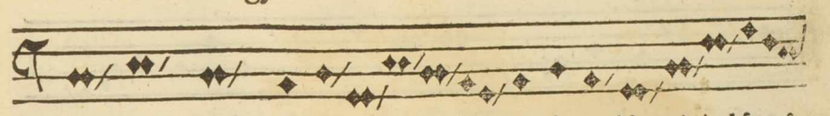

Oh mely nagy csuda az hog' az Iſtẽ emberé lőn, és à dűcső-

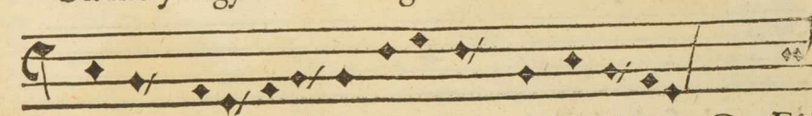

ſégnek örök Vra, mindeneknek ſzolgálni jöve. C Föl

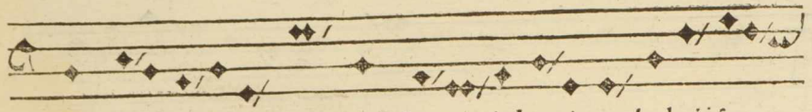

Fôldre jôve Iſten hogy minket az égbe vinne halni jôve,

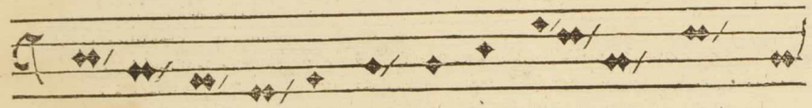

hogy mi meg ne halnánk; ſzegényé lôt hogy megh

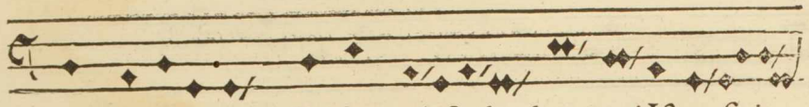

gazdaggittana. Embernek fia lôt, hogy mi Iſten fiai

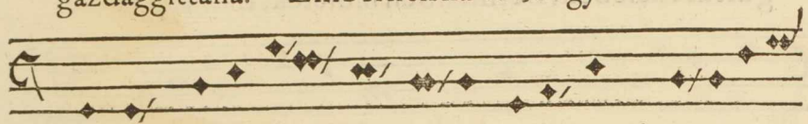

legyûnk, átokká lôt, hogy mi áldottak legyûnk, iga-

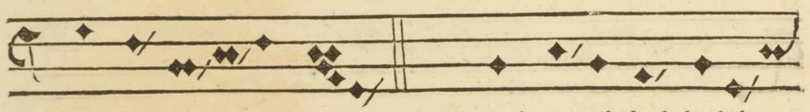

ſágunk lôt, és váltſágunk. Adám nékûnk halált

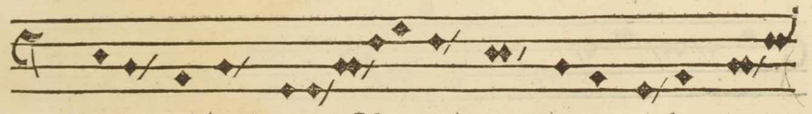

hoza, poklot hoza, és Iſtennek nagy haragyát hozá, és

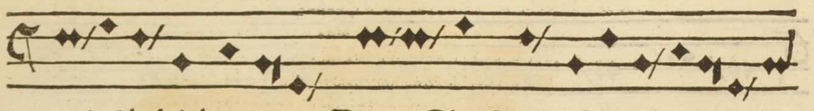

az ôrôk kárhozatot, De az Chriſtus emberé létével,

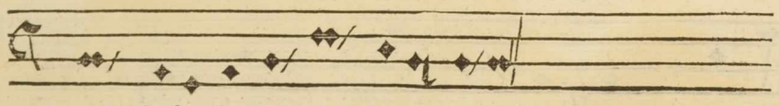

megh ſzabadulánk mind ezektôl, fiai

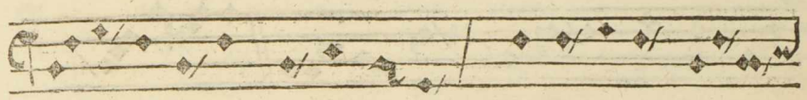

fiai vagyunk immár Iſtennek. Azért immár miis az

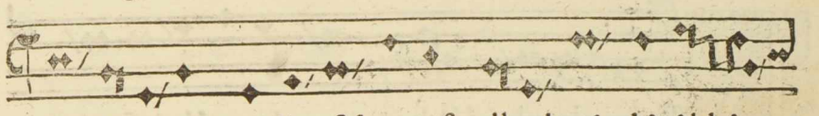

Vr Iſtent minnyáian fel magaſztallyuk mind ôrôkkôn

ôrôkké. Ki nékûnk engette bûnûnknek bocsánat-

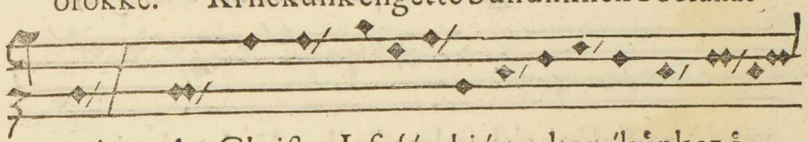

tyát. Az Chriſtus Ieſuſért kiért adta nékûnk az ô-

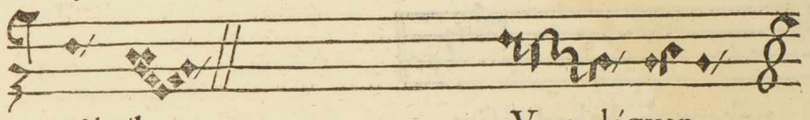

rôk életet. Vgy légyen,

INCIPIVNT ANTIPHONÆ.

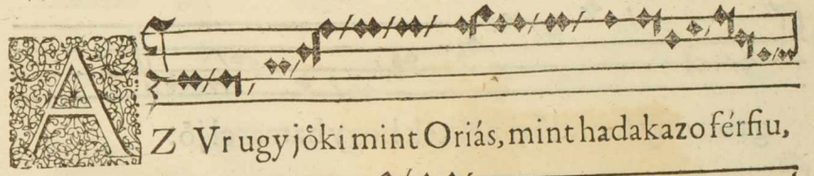

AZ Vr ugy jôki mint Oriás, mint hadakazo férfiu,

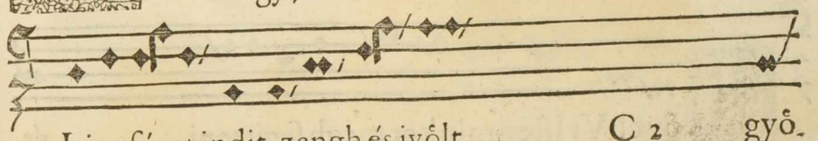

Irigyſéget indit; zengh és ivôlt, C 2 gyô-

győzedelmet vészen az ő ellenségin.

REgen elmult időkben, meg értettük à ſzent

Prophéták által, hogy az atya Iſtennek fia, è világra jö-

vendő, az ördögnek hatalmaſágában lövő emberi nem-

nek megh ſzabaditáſára.

IVdgyátok hogy közel vagyon az Iſtennek orſzá-

ga bizony mondom ti néktek hogy hamar el jö.

SIóy el Vr Iſten minket megh ſegitteni, és

és bocsáſd megh nékünk, az mi ſok bűneinket.

IRobicsátok megh életeteket kereſztyének, mert

imé elközelget az menyeknek orſzága.

IMé el jőtaz Atya Iſtennek fia, és megh jelenté né-

künk az idvőſſégnek utát.

REghi időtől fogva, hallottuk mi az Próphéták-

nak jövendő mondáſokbol; hogy ez az Chriſtus ki jö-

vendő ez világra, ki emberſége ſzerint ſzármazék Ieſ-

Ieſſének nemzetſégébôl; és uralkodik è világon min

den országokon. VAriuk à mi idvezitô

Chriſtuſſunkat, ki ád idvôſſéget az ô egy házának és

meg nylatkoztatya mi hozzánk az ô kegyelmeſſégét.

IMé az Vrnak neve, meſzſze földrôl jôve, és az ô

igaz iſméreti bétôlté mind à ſzéles földet.

IMé el jô à mi idvezitô Iſtenünk nagy hatalommal

és megh vált minket. Ald

ALdot Vrunk Ieſus Chriſtus mi kôzinkbe jôvén

az ô dûcsô ſzent neve bétôlté ſzéles ez Világot.

AZ te magodból téſzek à te birodalmadra fejedelmet.

GAbriel Angyal feléle Mariának, mondván: idvôz

légy kedves ſzép Szûz: Vr vagyon te veled: te vagy ál-

dot aſzſzonyoknak kôzôtte, és áldot te mehednek

gyûmôlcse. AZ Atya Iſten váltſá-

got kûlde minden hiveinek, ô ſzent Fiat Ieſus

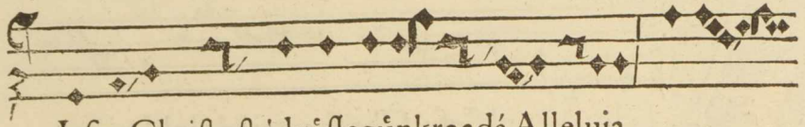

Ieſus Chriſtuſt idvôſſęgûnkre adá Alleluja.

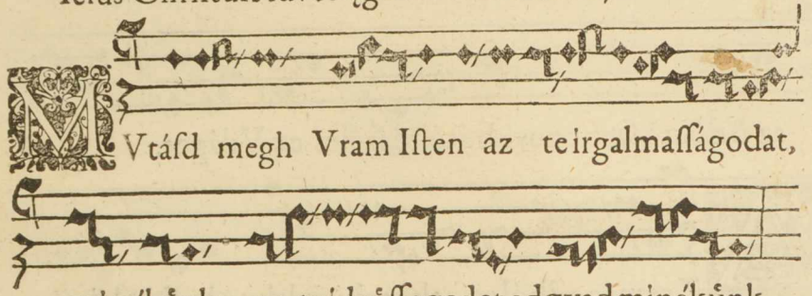

Mi nékûnk, az te idvôſſęgedet adgyad minékûnk.

RESPONSORIA.

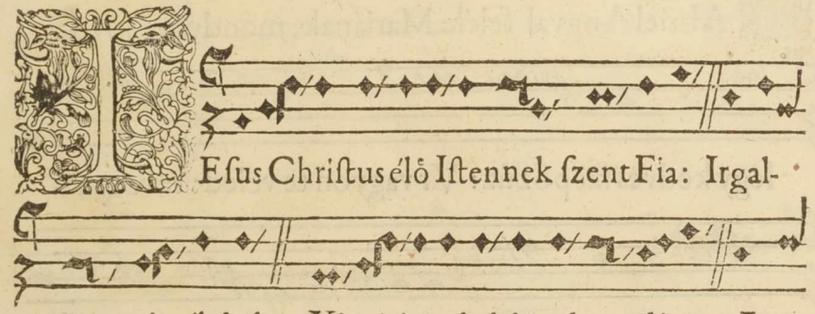

maz mi nékûnk. Ki mi érettûnk jövél ez világra; Ir-

galmaz: Dicsôſęg Atyának és Fiunak és ſzent Le-

lek Iſtennek. Ieſus: VER-

VERSICVLI.

Mutáſd mi hozzánk Vr Iſten; Az te irgalmaſſágodat.
Es az te idvôzitô fiadat; Adgyad minékûnk.
Iôvel ſzabadits megh minket; Hatalmas Vr Iſten.
Es mutaſd megh az te ſzinedet; Es mi idvôzûlûnk.
Bocsáſd el Vr Iſten: Az te hatalmadat.
Es ſzabadics meg minket: Minden nyomoruſágtul.
Aldotaz ki jôt: Az Vrnak nevében.
Bizony Iſten bizony ember: Meg ſzabaditani minket.

ALIVD.

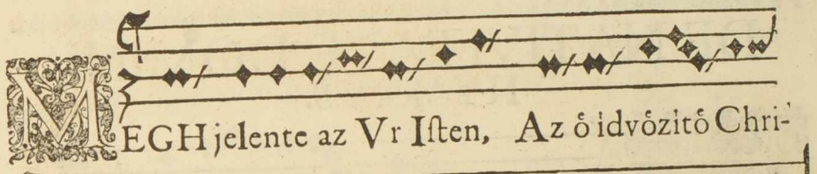

Stuſát, Minden népeknek elôtte megh jelente az ô

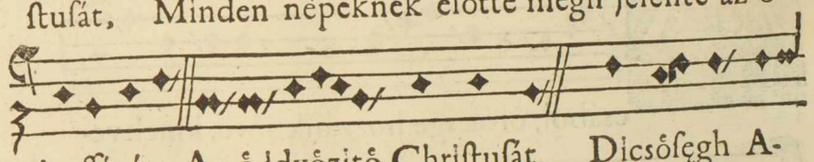

igaſſágát: Az ô idvôzitô Chriſtuſát. Dicsôſęgh A-

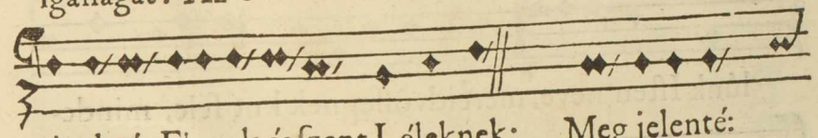

tyának és Fiunak és ſzent Léleknek: Meg jelenté:

ALIVD

HArmatozzatok egek onnet fellyûl: Es kôdôk ſzármaz-
taſſátok az igaz Chriſtuſt.

Megh nylatkozzék à fôld: Es ſzûllye à mi idvôzitônket.

BENEDICAMVS.

Fôrûllyûnk mi kereſztyének, hogy à Chriſtus moſt mi nékûnk, meg jelẽtette ô magát, és irgalmas minékûnk.

Hálát adgyunk az Iſtẽnek ki ſzent fiát mi érettünk: el bocsátá ez világra, hogy minket megh váltaná.

ALIVD.

Jöy mi hozzánk idvôzitô Ieſus Chriſtus ſzẽt Atyáddal; ſzabadics megh bûneinktôl, és ſok nyavalyáinktul.

Kiért néked hálát adgyunk ſzent Atyáddal, ſz: Lélekkel, mind ôrökké ſzent Háromſágh egy felſéges Iſtennek.

DE NATIVITATE DOMINI.

HYMNVS.

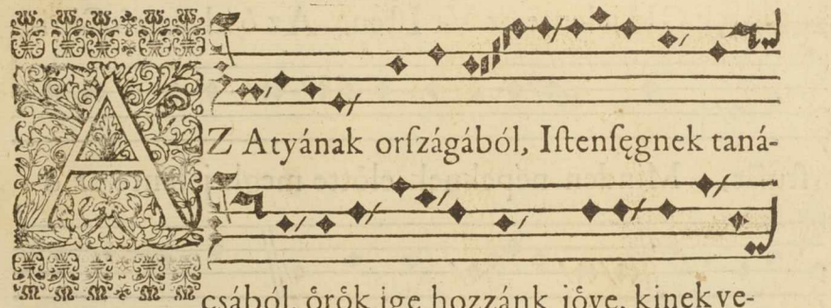

AZ Atyának orſzágából, Iſtenſégnek tanácsából, ôrôk ige hozzánk jôve, kinek vezérlünk Iſten neve, mert idvôſſégnek kut' feie,' mindeneknek éltetôje. Bodog-

Bódogſágos ſzûletés lôn, mikor Ieſus világra lôn, idveſſégh uyonnan megh lôn, mert tômleczbôl minket ki vôn, és haragot rollunk el vôn, velünk ily nagy ſok jókat tôn.

Ennek azért énekelljünk, fôldôn mennyen ezt dicsirjük, minden nielvek magaztallyák, hatalmaſſágok imádgyák, térdet feiet néki haitsunk, s engedelmünket mutaſſuk.

Mert im el jôt az Meſſiás, kirôl jôvendôlt az irás, kit régen várt ſok nyavalyás, mert nála az megh maradás, tôrvénybeli ſok áldozás, ezt mutatta abrázolás.

Téged minden féle népek, vének, ifiak, és giermekek, és mindẽ rendbéli hivek, egyenlô ſzóval dicsirnek, mint ſzabaditót tiſztelnek, mint Vrokat téged félnek.

Mondván, édes Idvôzitônk csak tégedet dicsôitünk, néked ſzivünkben ôrvendünk téged áldunk és imádunk, ſegitſégre hitbôl hivunk, maradgyon áldáſod raitunk.

Vgy légyen.

ALIVS.

A Solis ortus cardine.

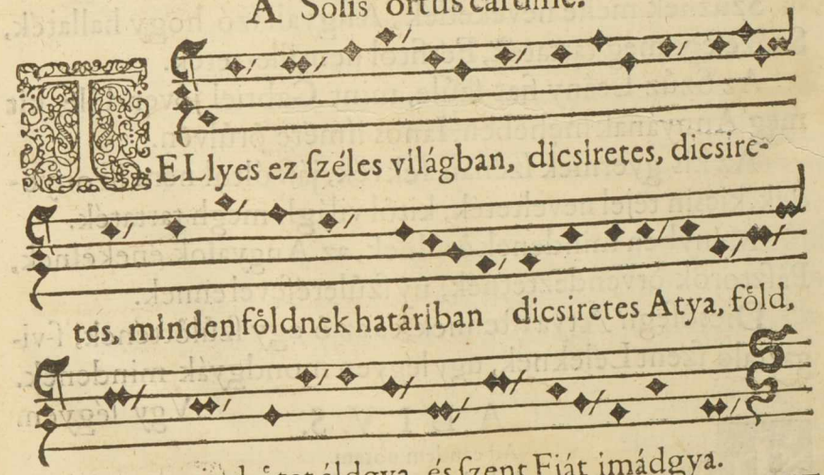

TEllyes ez ſzéles világban, dicsiretes, dicsiretes, minden fôldnek határiban dicsiretes Atya, fôld, meny mind ôtet áldgya, és ſzent Fiát imádgya.

ALTERIVS NOTÆ.

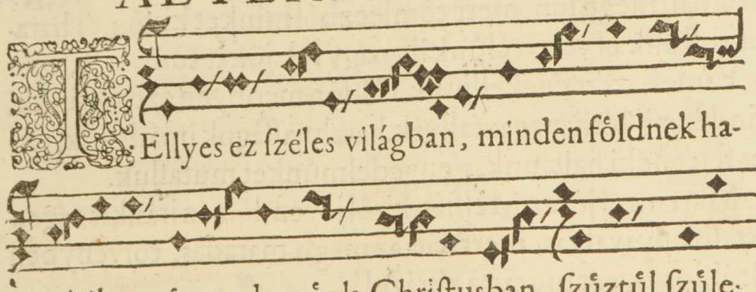

TEllyes ez ſzéles világban, minden földnek határiban, örvendezzünk Chriſtusban, ſzűztűl ſzűletet Királyban.

Ez világnak teremtöie, teſtünket reá fel vevé, teſtel teſtet hogy mentené, teremtéſét ne veſztené.

Méhében az tiſzta ſzűznek, kegyelme az nagy Iſtennek, bé ſzálla hogy viſeltetnék, ſ-ez titok onnét jelennék.

Szűznek méhe nevekedék, Angyali ſzó hogy hallaték, Szűzeſége meg tartaték, Férfitol nem illetteték.

Az Szűz Leány fiat ſzűle, mint Gabriel jövendöle, kit meg Annyának méhében, Ianos iſmére örűlvén.

Az kis gyermek ſzénán fekvék, jáſzóltul nem iſzonyodék, kicsin téjel nevelteték, kitől világh megh tartaték.

Ményben mindenek örűlnek, az Angyalok énekelnek, Páſztorok örvendeztetnek, uy ſzületéſével ennek.

Dicsöſégh Atya Iſtennek, és az ö egy ſzűlöttének, ſ-vigaztaló ſzent Léleknek, ugy légyen mondgyák mindenek. Vgy légyen.

ALIVS.

Ad eandem notam.

O kereztyének kik vagyunk, az Iſtennek hálát adgyunk,

gyunk, ki könyörülvén miraytunk, ſzent Fiát adá érettünk.

Szent Lélektől fogantaték, Szűz Máriától ſzületék, bűnünkért meg feſzitették, idvöſſégünkre adaték.

Dicsirteſſel ſzent Háromſág, Egy Iſten örök bóldogſág, kit meg nem foghat okoſſágh, kitül le ſzál irgalmaſſágh.

Vgy légyen.

ALIVS.

Corde natus ex parentis.

ATya Iſtentől ſzületék, ez világnak kezdeti elöt, elsönek és utolſónak mondatik, ökezdéſe és vége az

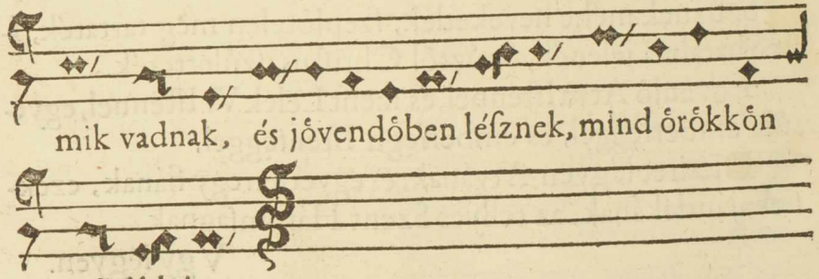

mik vadnak, és jövendöben léſznek, mind örökkön

örökké.

O bóldogſágos ſzületés ez hogy ezt à ſzűz nékünk ſzülé az mi idvöſſégünkre, az ſz. Lélek Iſtentől, és az gyermek lön váltſágunk, mint megh mondták az Propheták, mind örökkön örökké.

Enekellyen az menyorſzág, örűllyenek az Angyalok, és mindē hatalmaſſágok, az Iſten dicsiretire, minden nyelveknek ſzózati, dicsiretet mondgyanak, mind örökkön örökké.

Iméà ki az Atyáknak, régen megh igirtetet vólt, kit à Prophéták megjóvendôltek vólt, menyországból le szállot mindé állatok ô néki tiszteségeget tegyenek, mind ôrôkôn ôrôkké.

Téged vének és gyermekek, atyák, anyák, és szép szűzek, egyenlô szóval és akarattal, mindenkorô dicsirjenek, benned biznak és szeretnek, néked hálát adnak, mind ôrôkôn ôrôké.

Nékedáldot Iesus Christus, az atya Vr Istennel, és sz: Lélekkel egyetemben, légyen nagy dicsiret, tiszteség, és nagy dicsôségh, hatalmas gyôzedelem, mind ôrókken ôrôkké.

Vgy légyen.

ALIVS.

Iôvel népeknek megh váltója, szűznek nemes szép virága, è világnak vigasság, Istennek hatalmasság.

Az ige testben ôltôzék, szűznek méhe megh virágzék, de nem férfiui magtul, hanem szent Lélek Istentôl.

Szűznek méhe nevekedék, szeplôtelen meg tartaték, Isten hatalma jelenék, Szűztôl Christus szűletteték.

Egyenlô Atya Istennel, és szent Lélek Vr Istennel, egyesûle emberséggel, és emberségh Istenséggel,

Dicsiret légyen Atyának, és egyetlen egy fiának, ezeknek ajándékának, az tellyes Szent Háromságnak.

Vgy légyen.

ALIVS.

A Solis ortus, &c. ut supra.

NAP támadattul megh fogván, mind az fôld határáiglan, szűznek szűlôttét nagy vigan, fel magaztallyuk mindnyájan.

Mert világh bôlcs alkotoja, szólgai formát vôn reá, hogy mi értünk vért ontana, pokoltul szabaditana. Istennek el titkolt fia, szűznek méhében bé szálla, miként az természet szokta, egy idéigh ott mulata.

Szűz fiat szűle világra, mint Gábriél monta vala, kit hogy még Annyánál vala, szent Iános megh ismért vala.

AZ kis Iesus szénán fekvék, ez világra hogy szűleték, csak kevés téijel tartaték, ki által élnek mindenek.

Menyben mindenek ôrûlnek, sz: angyalok énekelnek, páztorok fôldôn ôrvendnek, szűletet idvôzitônek.

Dicsôségh légyen atyának, és egyetlen egy fiának; és az mi vigasztalonknak, à dicsô sz: háromságnak.

Vgy légyen.

COMMENDATIO AMORIS DEI ERGA NOS.

AD NOTAM. Az Atyának.

144

ER dicsiriûk keresztyének, nevét à nagy Vr Istennek, ki mi nékûnk bûnôsseknek, fiaért megh kegyelmezet, minket az tôb sok el veszet, emberek kôzûl szeretet.

Sok szántalan bûneinket, megh bocsátta, és már minket, fiui méltoságba vet; azért néki kônyôrôgyûnk, semmit-is ne kételkedgyûnk, mert megh adgya az mit kérûnk.

Melyet ezzel bizonitta; hogy szent fiát nékûnk adta, ez világra bocsátotta, hogy megh szabadicson bûntôl, kárhozattul és ôrdôgtôl, az retenetes haláltul.

Az Prophéták ezt hirdetik, hogy ô nékûnk szűlettetik, értûnk nagy kinra adatik, sôt bûnûnkért megh ôletik, mert bûnûnk rea vettetik, s-vérével el tôrôltetik.

Oh Istennek nagy kegyelme, bûnôsseknek hôz nagy szerelme, hallatlan jó tétéménye, mint meg vala jôvendôlve, szent fia hozzánk el jôve, és kárhozatbol, ki vôve.

Ezért

Ezért vallyõ mi mit adgyunk, néki mivel kedveskedgyünk? holot nincsen annyi erõnk, hogy néki meg felelhessünk, ezt mi meg hálalhassuk, elégképpen megh kõszönyük.

Õ adománya mindenünk neki veszendõ ezüstünk nem kel; de kivánnya tõlünk, hogy mi õ hozá megh téryünk, szét fiában igen hidgyünk, és mi csak õ tõlle fügyünk.

Azért illik keresztiének, hogy mi áldgyuk nevét ennek, gazdagságát kegyelmének, hirdessünk ki mindeneknek, mert nincs vége szerelmének, hozánk valo jó kedvének.

Ezt desiriük életünkben, kiért minket Atya Isten, võt minnyáian szerelmében, ezért állunk kegyelmében, ezáltal, megyünk mennyékben, nagy õrõmmel jövendõben.

Dicsirtessél Atya Isten, áldossal fiu Vr Isten, szent lélekkel egyetemben, sz: háromságh egy felségben, ki uralkodol mennyékben, õrõkkõn õrõkké, Amen. Vgy légyen.

INTROITVS IN FESTO NATIVITATIS QVI ET RESPONSORIA nonnunquam.

PRIMVS.

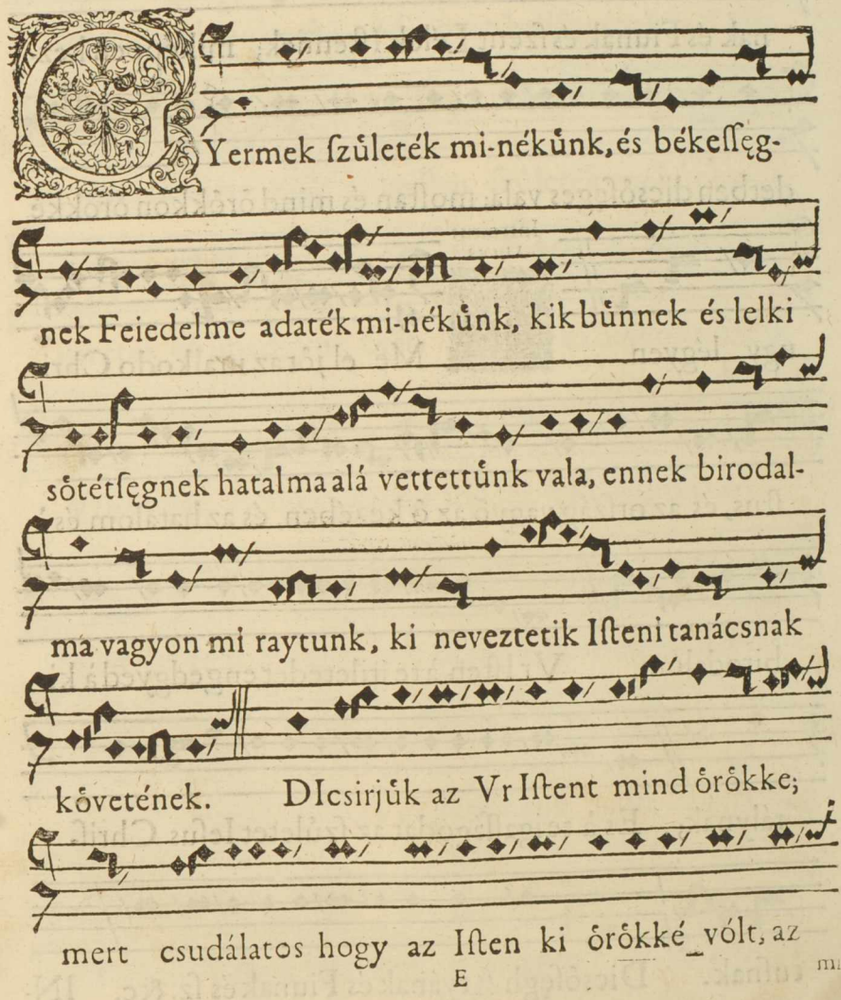

mi idvôſſęgûnkért emberré lőn. Dicsőſęg Atyá-

nak és Fiunak és ſzent Lélek Iſtennek; miképpen kez-

detben dicsőſęges vala; moſtan és mind őrőkkőn őrőkké

ugy légyen.

Introitus ALIVS.

Mé el jőt az uralkodo Chri-

ſtus, és az orſzág vagyő az ő kezében, és az hatalom és à

birodalom. Vr Iſten à te itiletedet engedgyed à ki-

rálynak; Es à te igaſſágodat az ſzűletet Ieſus Chriſ-

tuſnak. Dicsőſęgh Atyának és Fiunak és ſz. &c. IN-

AZ mi Vrunk Iſtenűnk igaz és irgalmas min-

den benne bizóknak; Mikoron hallãgyátok az ő ſza-

vát jővetek el hozzája. Chriſtus ſzűleték nékűnk;

Iővetek el imádgyuk őtet. Iertek el őrvendezzűnk

Vrunkban, és vigadgyunk idvőzitő Iſtenűnkben;

menvén az ő tekintetinek eleiben dicsiretekkel, és vi-

gaſſágos énekléſſekkel énekellyunk néki. Mert nagy

Vr à mi Vrunk Iſtenűnk, és felſęges

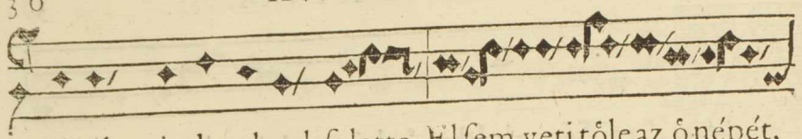

Király mindeneknek felette; El ſem veti tôle az ô népét,

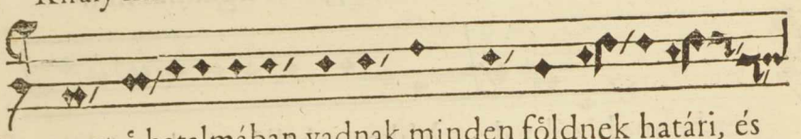

mert ô hatalmában vadnak minden fôldnek határi, és

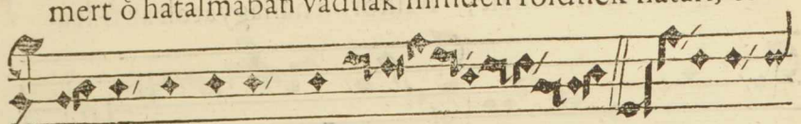

minden hegyeknek magaſſágit által láttya. Mert ôvé

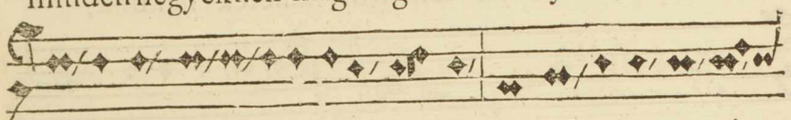

az tenger, és ô teremtette ôtet; Es az Fôldet az ô ke-

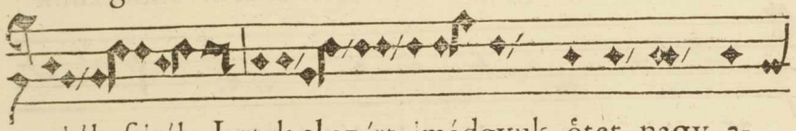

zei ékeſsiték; Iertek el azért imádgyuk ôtet nagy a-

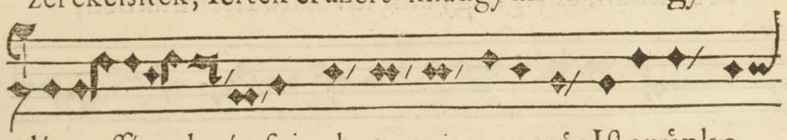

lázatoſſággal, és ſirjunk az mi teremtô Iſtenünke-

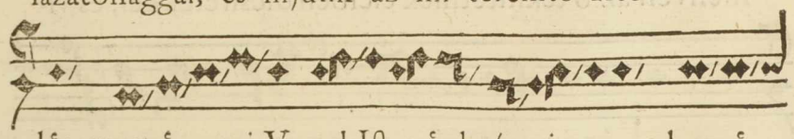

lôt, mert ô az mi Vrunk Iſtenünk, és mi vagyunk az ô

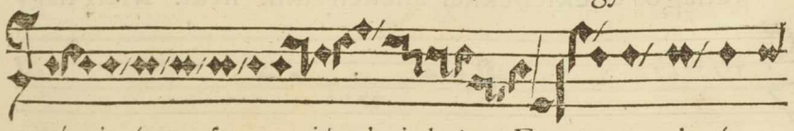

népei, és az ô mezejének juhai. Ez napon ha ſza-

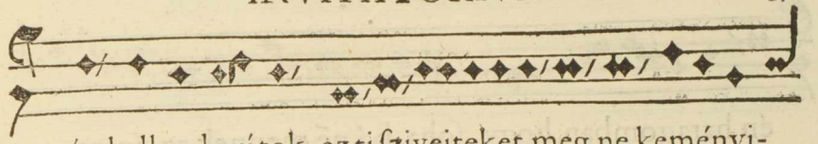

vát hallandgyátok, az ti ſziveiteket meg ne keményi-

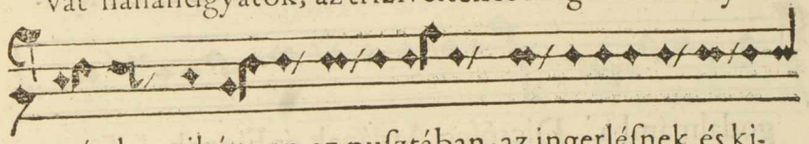

tsétek, miképpen az puſztában, az ingerléſnek és ki-

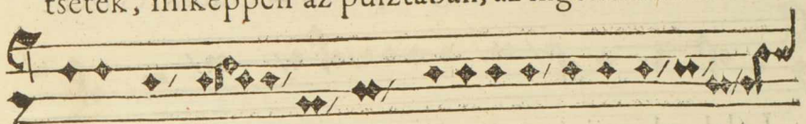

ſirtésnek idején, hól meg kiſirtének engemet az ti A-

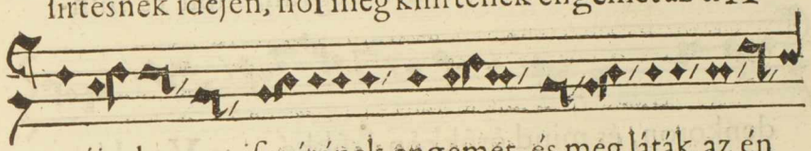

tyáitok, meg iſmérének engemet, és meg láták az én

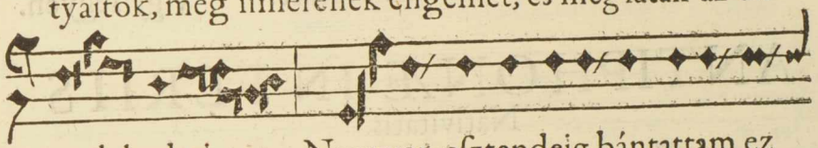

cselekedetimet. Negyven eſztendeig bántattam ez

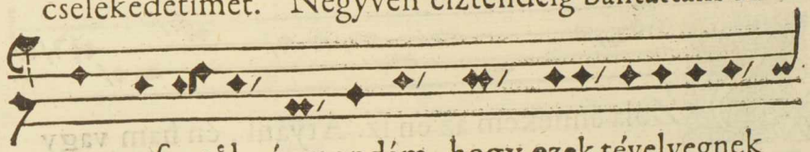

nemzetſęgtôl, és mondám, hogy ezek tévelyegnek

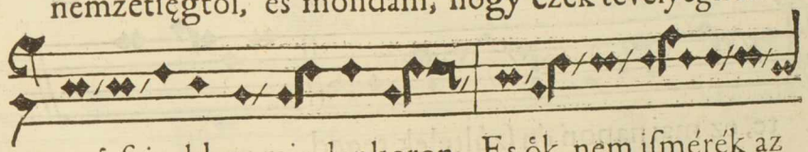

az ô ſzivekben mindenkoron; Es ôk nem iſmérék az

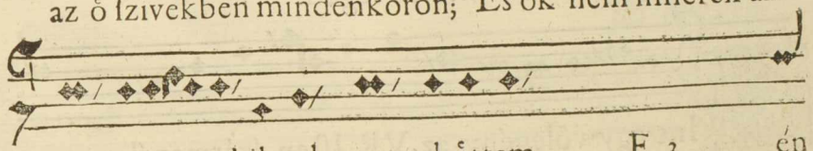

én útaimat, kiknek meg eskűttem

 én

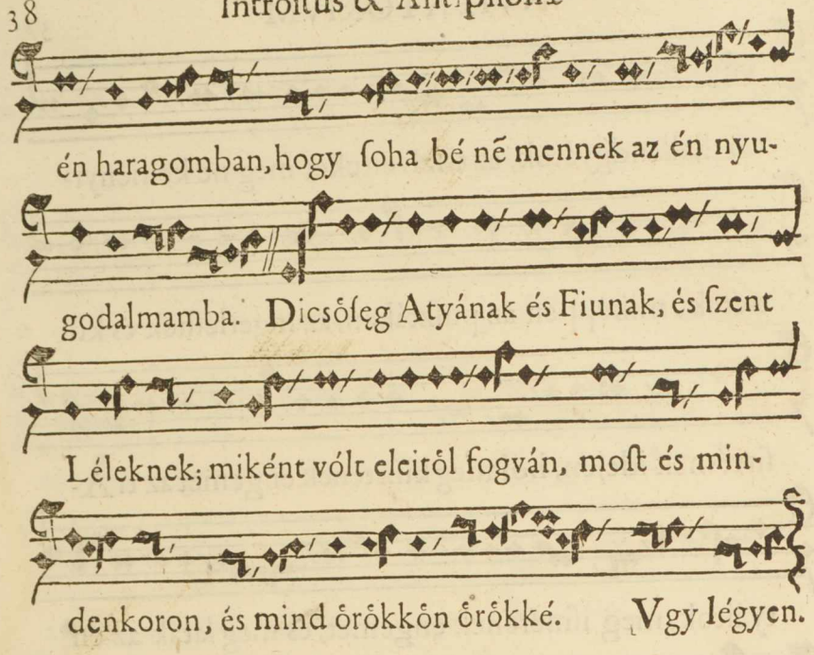

én haragomban, hogy ſoha bé nẽ mennek az én nyu-

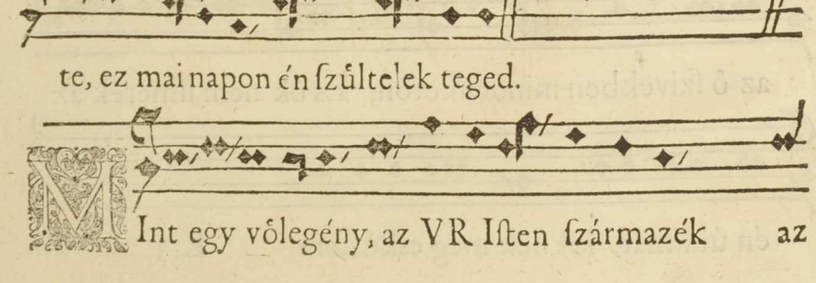

godalmamba. Dicsőſęg Atyának és Fiunak, és ſzent

Léleknek; miként vólt eleitől fogván, moſt és min-

denkoron, és mind örökkön örökké. Vgy légyen.

ANTIPHONÆ IN FERIIS
Nativitatis.

Zóla énnékem az én ſz. Atyám, én fiam vagy

te, ez mai napon én ſzültelek teged.

MInt egy vólegény, az VR Iſten ſzármazék az

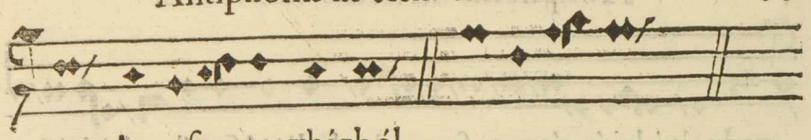

az Anyaſzentegyházból.

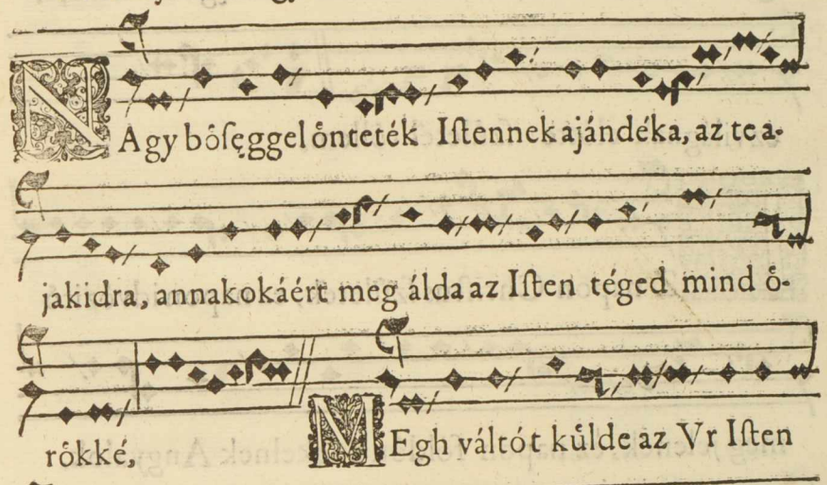

NAgy bőſęggel ônteték Iſtennek ajándéka, az te a-

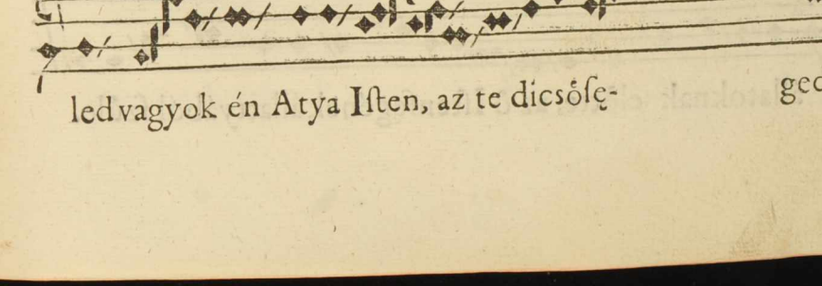

jakidra, annakokáért meg álda az Iſten téged mind ő-

rökké, MEgh váltót kűlde az Vr Iſten

az ő népének, meghagya mind örökké az ő parancsolat-

tyát. AZ te magzatodból télzek az te bi-

rodalmadra Fejedelmet. IE ve-

led vagyok én Atya Iſten, az te dicsőſę- ged-

gednek idején, ésaz te ſzentidnek dicsőſęgéknek idejé-

ez világnak előtte ſzűletél tőllem.

EZ napon Chriſtus ſzűleték, ez napon idvőzitő

meg jelenék, ez napon földön énekelnek Angyalok,

ez napon őrűlnek az kereztyének mondván; Dicső-

ſęg menyorſzágban Iſtennek mind őrökké.

TEged az Atya Iſten, Vr Ieſus Chriſtus, minden

állatoknak előtte, az ő Iſtenſęgének állattyából ſzűle.

IDgyétek mert im el jőt az Ieſus Chriſtus, kit az

Atya Vr Iſten megh igirt vala.

BEkeſſęgnek Vra ez világra adaték, kinek irgalmaſ-

ſágából ſokan idvőzűlnek. VALtſágot

kűlde az Vr Iſten az ő népének, és igire nékik az

őrők békeſſęget DIcsőſęg ma-

gaſſágban Iſtennek, és ez földön békeſſęg ésjó aka-

rat embereknek. F Al-

ALdot Vrunk Ieſus Chriſtus mi kőzinkben

jővén, az ő dicső ſz. neve bé tőlté ſzéles ez világot.

AZ Atya Iſten ez világra bocsátá az ő ſzent Fiát, hogy

benne bizókat meg ſzabaditaná, az ördőgnek hatal-

mából. Eorők mindenha-

to Iſtennek véghetetlen bőlcseſége, im iſtállóban

helyhezteték, ki ez világot biria, és jáſzolban fekűék,

ki menyorſzágban uralkodik. Az

AZ Atya Iſten váltſágot kűlde minden hiveinek, ő

ſz. Fiát Ieſus Chriſtuſt, idvőſſégűnkre adá, alleluia.

AZ Atya Vr Iſten monda az ő ſzent fiának, te vagy

az én ſzerelmes Fiam, ez mayi napon ſzűltelek én té-

gedet. Könyörgűnk Vr Iſten tené-

ked, haſznállyon nékűnk az Chriſtuſnak ſzűletéſe.

RESPONSORIA.

IEſus Chriſtus élő Iſtennek ſz. Fia, Irgalmaz mi-

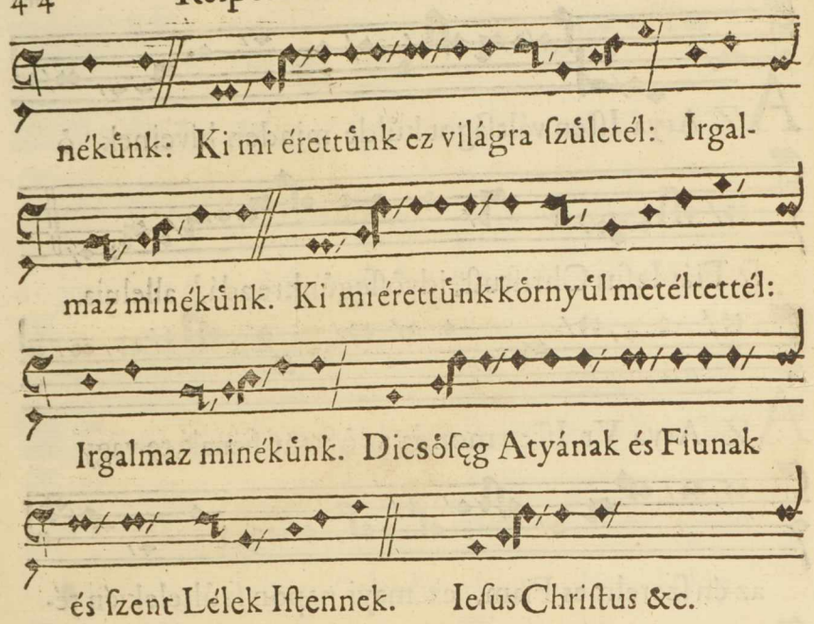

VERSICVLI.

Gyermek ſzűletéknek minékűnk, Es fiu adaték minékűnk.
Es az mi bűneinknek: Váltſágára adaték.
Szűletéknek minékűnk: Az Vr Ieſus Chriſtus.
Hogy minket meg ſzabaditna: Minden bűneinktől.
Gyermek ſzűletéknek nekűnk: Es fiu adaték minékűnk.
Kinek birodalma vagyon: Minden láthato és láthatatlan állatokon.
Az Iſtennek igéie: Emberré lőn érettűnk.
Es lakozik: mikőzőttűnk.
Az mi Iſtenűnk Fia: Adatot minékűnk.
Kiaz ő ſzent ſzűletéſével: Kárhozattol megh ſzabaditot minket.

Kőnyőrűlj mi raytunk mi idvőzitő Iſtenűnk:
Teſzegeny kereztyéniden.
Ki mi érettűnk ez mayi napon: kőrnyűl-metéltettél.

BENEDICTIONES,
SEV CONCLVSIONES
CONCENTVVM.

Adgyunk hálát kereztyének, Chriſtuſnak ő jóvőltáról; mert érettűnk ſzeretetből ſzűleték ez világra.

Egyetemben magaztallyuk, és dicsirjűk az ő nevét; mert csak ő mi bűneinknek érdemes áldozattya.

Aldgyuk mind az Vr Iſtent ki mi értűnk emberi ſzemélt: reá vőn hogy mi bűnűnkből, mind meg ſzabaditana.

Hálát adgyunk Vr Iſtennek, és az ő egy ſzent fiának; Sz. Lélekkel egyetemben mind őrőkkőn őrőkké.

Ieſus Chriſtus ki ez napon az ſzép ſzűznek ſzent méhéből; ſzűlettetél ez világra, az mi vigaſſágunkra.

Atya, fiu és ſzent Lélek, tellyes ſzent háromſágh egy Iſten, lakozzék mi ſziveinkben, mind őrőkkőn őrőkké.

Az ſzűletet Chriſtuſt áldgyuk kereztyének, ki mi értűnk; ez világra azért jőve hogy minket idvőzitſen.

Hálát adgyunk az Chriſtuſnak, mi Vrunknak ki mi nékűnk; ez világra ſzűletteték az mi idvőſſęgűnkre.

Aldgyuk mindnyájan az Ieſuſt ki mi értűnk ſzűletteték; hogy ő minket bűneinkből, mind meg ſzabaditana.

Hálát adgyunk Vr Iſtennek, véle őſzve ő fiának; egyetemben ſzent Lélekkel, mind őrőkkőn őrőkké.

Iárjunk mi moſt kereztyének, idvőſſęgnek igaz után; mert az Chriſtus ez mayi nap, ez világra ſzűleték.

Hogy minékűnk ſzent Atyának, akarattyát jelentené; és bűnűnknek bocsánattyát, ő általa megnyernők.

IN DIE CIRCVMCISIONIS.

IEſus Chriſtus ki mi értünk nem általlád fel vennyie; az kórnyúl-metélkedéſnek ónagy keſerves kinnyát.
Atya, Fiu, és ſzent lélek tellyes ſzent Háromſágh egy Iſten; lakozzék mi ſziveinkben, mind órókkón órókké.

GRATES NVNC OMNES.

HAlát adgyunk mindnyájan, az Vr Iſtennek ki minket ſzületéſével, megh ſzabaditot órdógnek hatalmaſſágából.
Ennek illik hogy énekellyünk az Angyalokkal; dicsőſęg magaſſágban Iſtennek.

IN DIE EPIPHANIARVM.

HYMNVS.

GOnoſz kegyetlen Herodes, uy Királytul vagy fęlelmes, nem véſzen el mulandókat, de ád órókké valokat.

Nap keletről bölcsek mennek, vezér csillagot követnek, melynél világot kereſnek, hogy uy királt tiſztellyenek.

Az kereztſęgnek vizével, mennyei Bárány vérével, moſa Chriſtus bűnünketel, Kiért Attya immár kedvel.

Vrunk elſő nagy csudáját, ez nap tévé: hogy hatalmát, Vőlegénynek meg mutatná, Vizet borrá változtatá.

Dicsőſęg Vrunk tenéked, Ki ez nap magad jelentéd, menyegzőſeket ſegitéd, Canath azzal hireſitéd.

ANTIPHONÆ.

BÖlcsek látván az csillagot, vinek Vrunknak a-

ranyat, temjént, és kenetet. Szóly mi né-

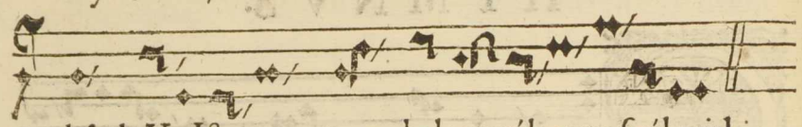

künk Vr Iſten, mert meghalgattyák az te ſzólgaid.

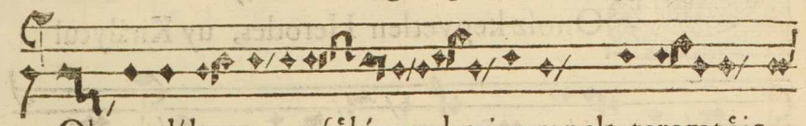

Oh csudálatos egyeſülés, emberi nemnek teremtôie,

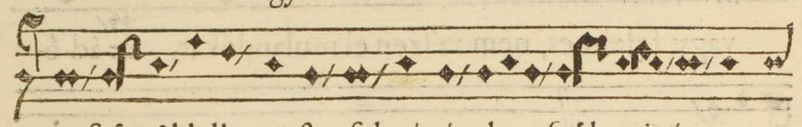

az ſzűztől lelkes teſtet fel vévén akara ſzűletni, és em-

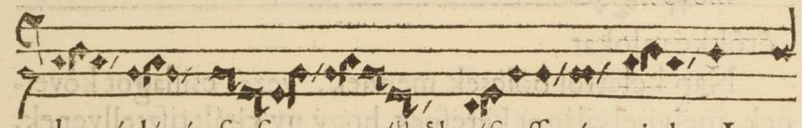

berré, lévén fęrfiu mag-nélkűl, réſzeſſetén minket I-

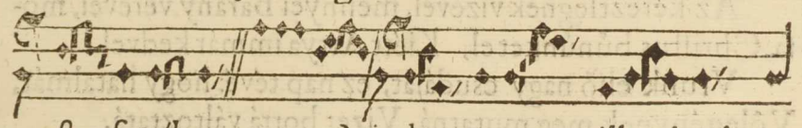

ſtenſęgében. Minden teremtet állatoknak

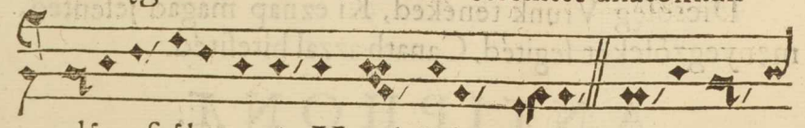

elôtte ſzűlettetvén Vrunk Ieſus Chriſtus, ez napon

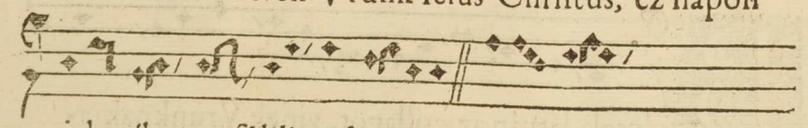

jelenék meg földi embereknek. Há-

HÁrom csudákkal megh ékeſsitetetſzent napot tiſz-

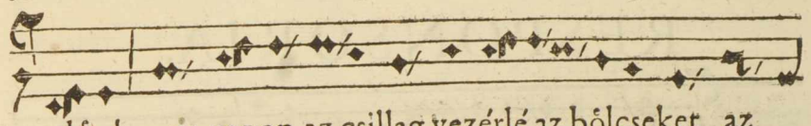

telűnk; ez napon az csillag vezérlé az bôlcseket az

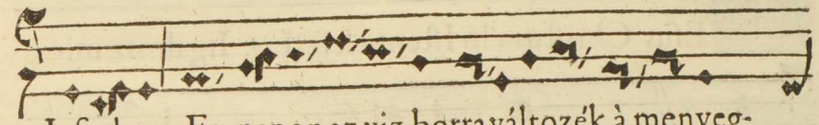

Ieſushoz: Ez napon az viz borra változék à menyeg-

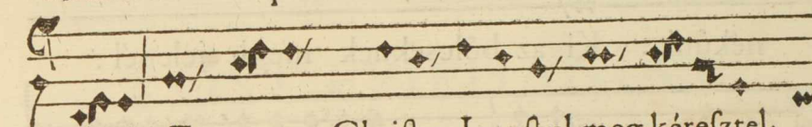

zőben: Ez napon Chriſtus Ianoſtul meg kéreſztel-

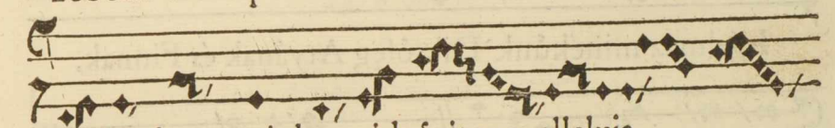

kedék, hogy minket idvôzitene alleluja.

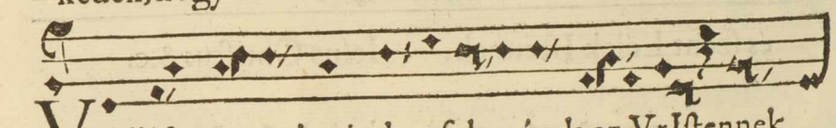

VAlláſt tegyenek minden fęle népek az Vr Iſtennek

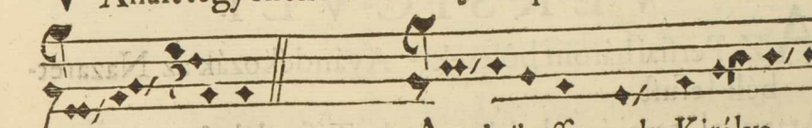

és ôtet dicsirjek. Az békeſſęgnek Királya

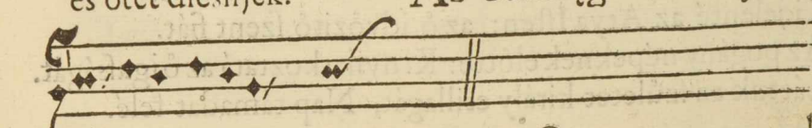

fel magaztaltatot G ki-

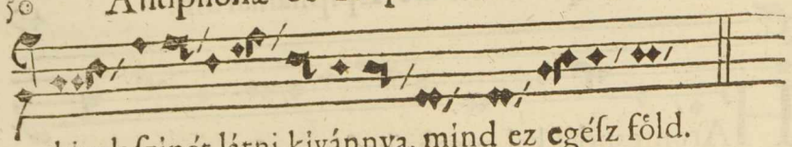

kinek ſzinét látni kivánnya, mind ez egéſz fôld.

RESPONSORIA.

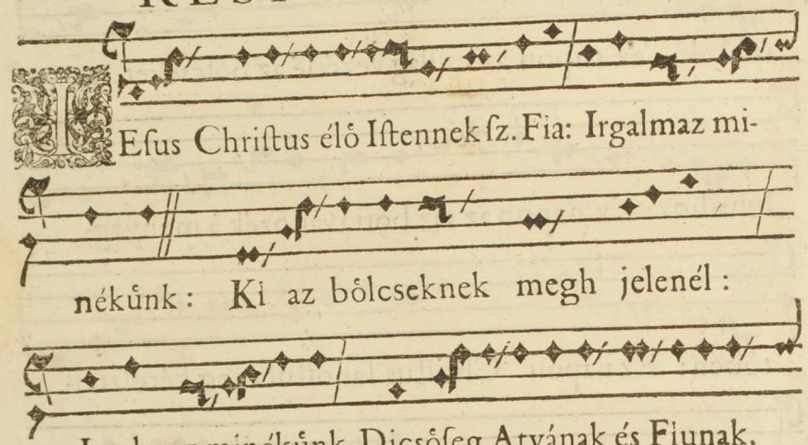

IEſus Chriſtus élô Iſtennek ſz. Fia: Irgalmaz mi-

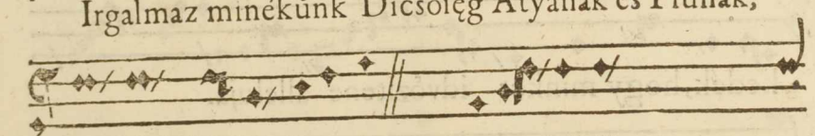

nékünk: Ki az bôlcseknek megh jelenél:

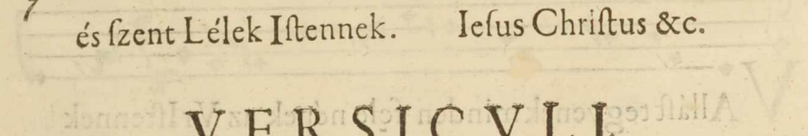

Irgalmaz minékünk Dicsôſęg Atyának és Fiunak,

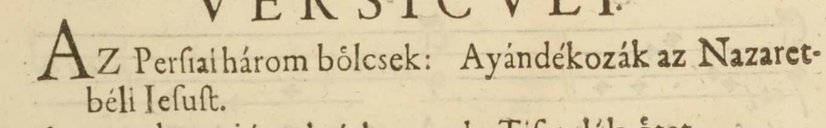

és ſzent Lélek Iſtennek. Ieſus Chriſtus &c.

VERSICVLI.

AZ Perſiai három bôlcsek: Ayándékozák az Nazaretbéli Ieſuſt.

Arannyal, temjénnel, és kenettel: Tiſztelék ôtet.

Ki jelenté az Atya Iſten: az ô idvôzitô ſzent fiát.

Az pogány népeknek elôtte: Ki nyilatkoztatá az ô igaſságát.

Láttuk az ſzûletet király csillagát; Nap támadat felé.

Esjót-

Es jôttünk ajándékkal imádni; az Vr Ieſus Chriſtuſt.

BENEDICAMVS.

IEſus Chriſtus ki ez naponaz bôlcseknek megjelenél, legy vezérünk kérünk téged, az te ſzent atyádhoz.

Atya, Fiu, és ſzent Lélek, tellyes ſzent Háromságh egy Iſten; lakozzék mi ſziveinkben mind örökkön örökké.

POST EPIPHANIAS.

HYMNI.

Deus creator omnium.

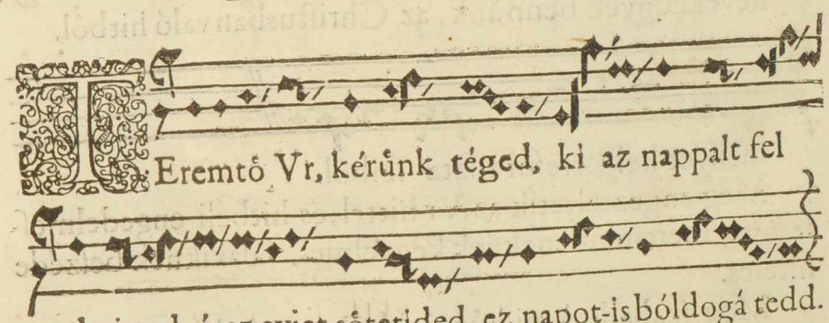

TEremtô Vr, kérünk téged, ki az nappalt fel

deritted, és az eyjet sôtetided, ez napot-is bóldogá tedd.

Teſtünket nyugoſt dologtul, elménket ûritsd gondoktul, és minden gonoſz bánattul, oltalmaz megh nyavalyátul.

Tenéked hálákat adunk, ſ-mind eſtve, reggel kőnyőrgűnk, ved el bűneinket tolunk, mellyekkel tégedingerlűnk.

Gonoz tévelygés mi kőztűnk, és hitetlenſęg mi bennűnk, ne találtaſſęk; Iſtenűnk, tégedet had tiſztelheſſűnk.

Tiſzta ſziből dicsirheſſűnk, tellyes hitből ſzeretheſsűnk, és nagy fel ſzóval áldhaſsunk, ſ-vig elmével imádhaſsunk.

Dicsőſęg néked mennyégben, áldaſſęk neved mindenben, hitűnk ſzent igiretedben, megh nyugot nagy kegyelmedben. Vgy légyen.

IN SEPTVAGESIMA.

AZ bűnők távul legyenek tőlűnk, az jó élet

nevekedgyék bennűnk, az Chriſtusban való hitből,

mellyet kel keresni tiſzta ſziből.

Meg engezteltetik az Vr hittel, és hitbéli engedelmeſſęggel, mert mindeneknek kegyelmes, valakiknek beſzéde hiteles.

Meg ſzabadit à mi bűneinkből, és az ördőgnek csalárdſágától; meg adgya az idvőſſęget, és amaz el veztet őrőkſęget.

Hadgyuk el azért à gonoſſágot, várjűk Chriſtus által vraságot; ez uta dicsőſęgűnknek, hogy fiai legyűnk az Iſtennek.

Légy vezére Chriſtus életűnknek, mert juhai vagyunk te meződnek, kikért mint jó páſztor magad, nagy gyalázatos halálra adad.

Dicsiret légyen Atya Iſtennek, néked Fiunak, és ſzent Léleknek; miképpen vala kezdetben, moſt és őrőkkőn őrőkké, AMEN. Vgy légyen.

LITANIA MAIOR.

VR Iſten: Irgalmaz nékűnk. Chriſtus irgalmaz nékűnk. Vr Iſten irgalmaz nékűnk.

Teremtő mennyei Atya Iſten; Irgalmaz minékűnk.

Megh váltó Fiu Iſten; Irgalmaz minékűnk.

Vigaztaló ſzent Lélek Iſten. Irgalmaz mi-nékűnk.

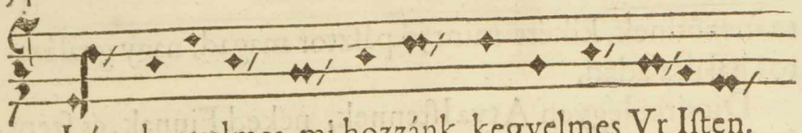

Légy kegyelmes mi hozzánk, kegyelmes Vr Iſten.

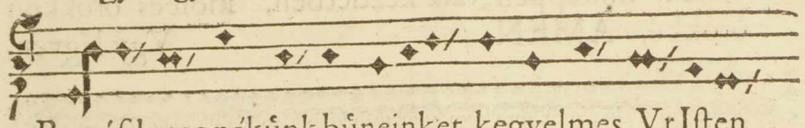

Bocsáſd meg nékünk bűneinket, kegyelmes Vr Iſten.

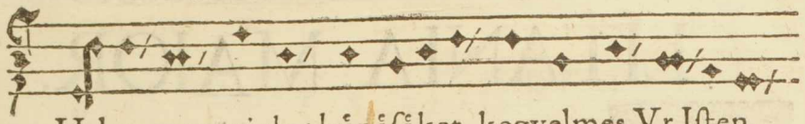

Halgas meg minket bűnöſöket, kegyelmes Vr Iſten.

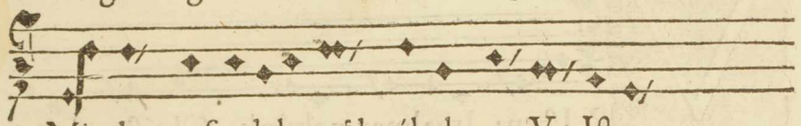

Minden veſzedelemtől, óltalmaz Vr Iſten.

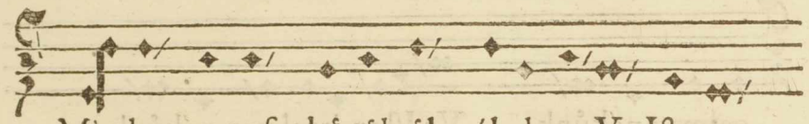

Minden gonoſz bűnöktől, óltalmaz Vr Iſten.

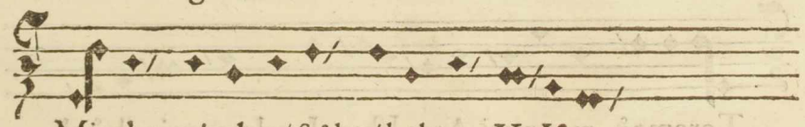

Minden tévelygéſtől; óltalmaz Vr Iſten.

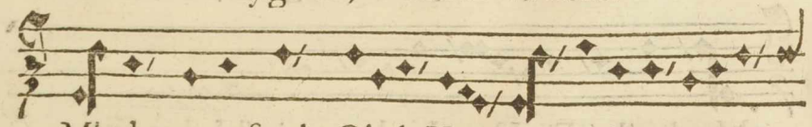

Minden gonoſztul; Oltal: Vr. Es hirtelen haláltul;

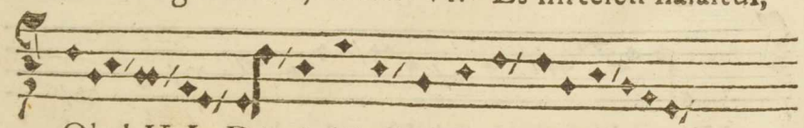

Oltal: Vr I. Dög haláltul, éhſegtől, óltal: Tőr-

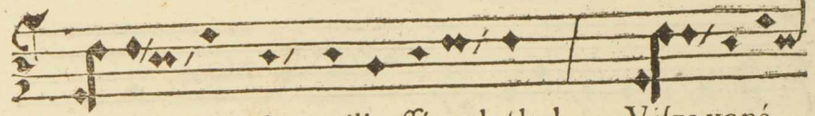

Tőrtől és minden gyilkoſſágtul, óltal. Viſza vonáſtol hadaktul óltal: Ragadozáſtul tolvayláſtul, óltal.

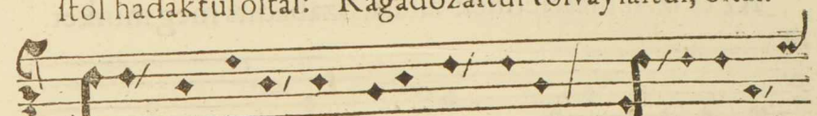

Haragh tartáſtol, gyűlőſegtől: óltal: Kő eſsőtől

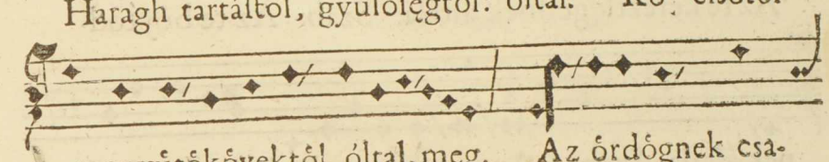

menyűtőkövektől, óltal. meg. Az órdögnek csalárdſágától, óltal: Hitetlenſegtől kétſegtől, óltal:

őrők haláltul, pokoltul, óltal: † Nagy betegſégtől

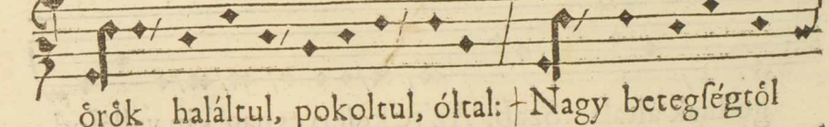

korſágtul, óltal: Könyörgűnk néked Vr Iſten, halgas meg moſt minket.

Az

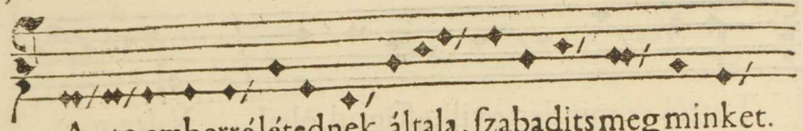

Az te emberré létednek általa, ſzabadits meg minket.

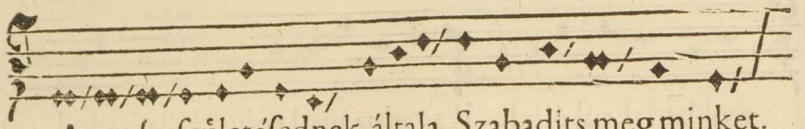

Az te ſz. ſzűletéſednek általa, Szabadits meg minket.

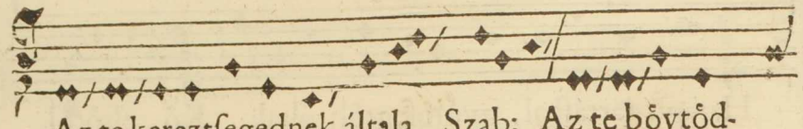

Az te kereztſégednek általa. Szab: Az te bőytőd-

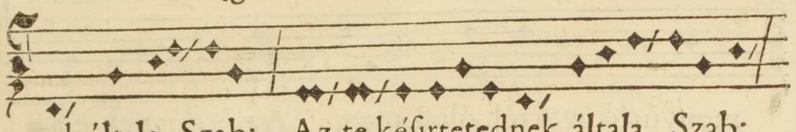

nek általa. Szab: Az te kéſirtetednek általa. Szab:

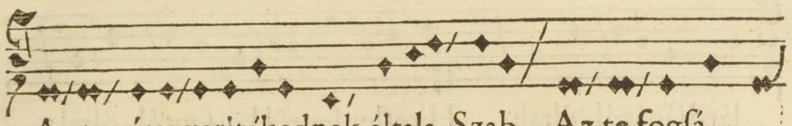

Az te véres veritékednek általa. Szab. Az te fogſá-

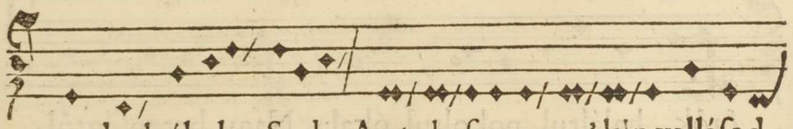

godnak általa. Szab. Az te keſerves nag' kin valláſod-

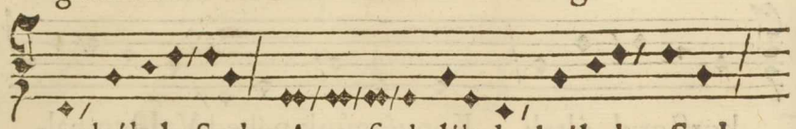

nak általa. Szab. Az te ſz. haláłodnak általa. Szab.

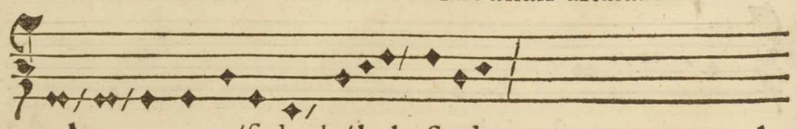

Az te temetéſednek általa. Szab.

Az

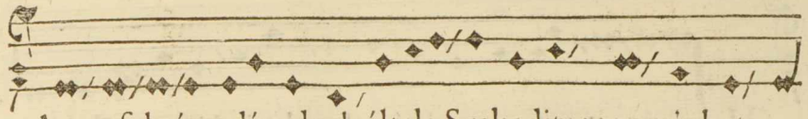

Az te fel támadásodnak általa. Szabadits meg minket.

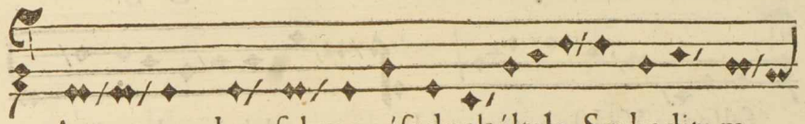

Az te menyben fel menéſednek általa. Szabadits m.

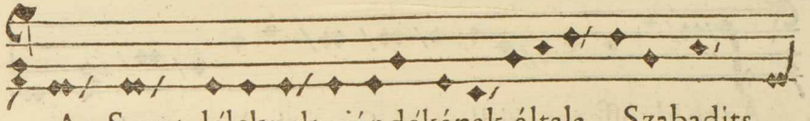

Az Szent léleknek ajándékának általa. Szabadits.

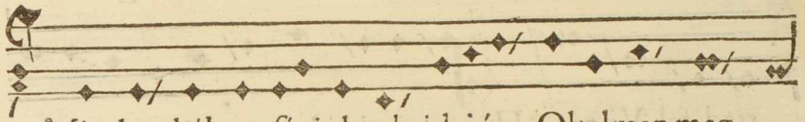

Minden háboruſáginknak idején. Oltalmaz meg.

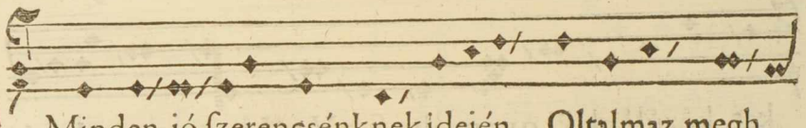

Minden jó ſzerencsénknek idején. Oltalmaz megh.

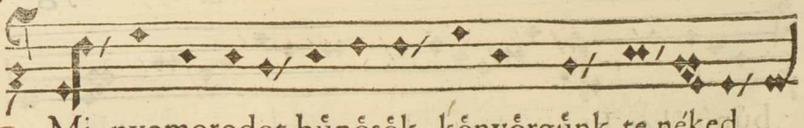

Mi nyomorodot bűnősők, könyőrgűnk te-néked.

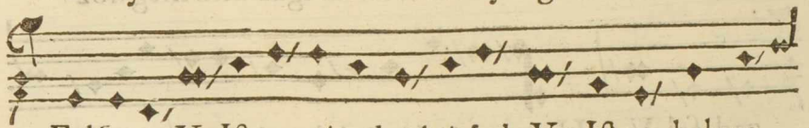

Felſęges Vr Iſten, tégedet kérűnk Vr Iſten, halgas

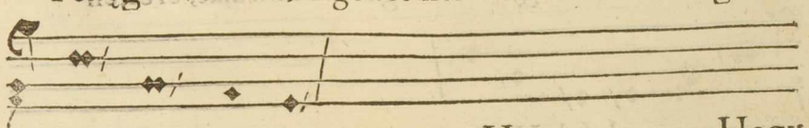

meg moſt minket.

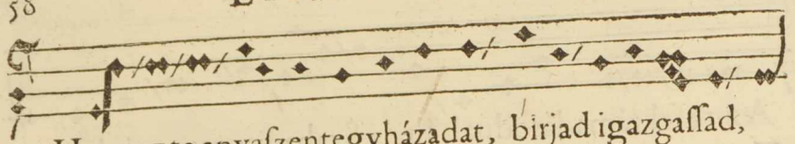

Hogy az te anyaſzentegyházadat, birjad igazgaſſad,

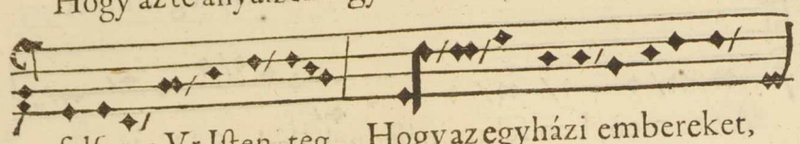

felſęges Vr Iſten, teg. Hogy az egyházi embereket,

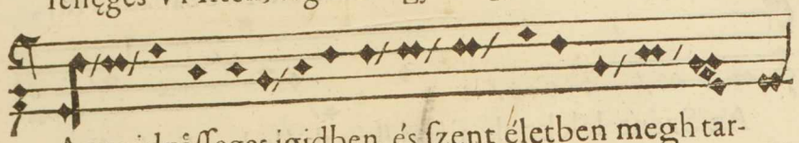

Az te idvôſſęges igidben, és ſzent életben megh tar-

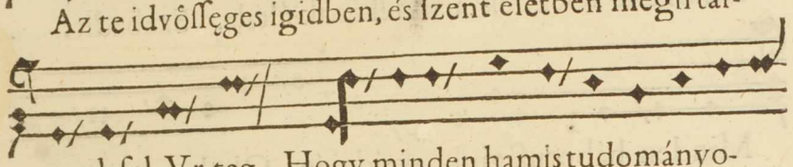

tsad, fel. Vr teg Hogy minden hamis tudományo-

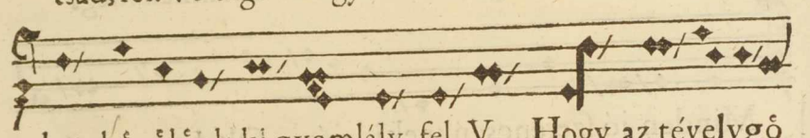

kat, kôzûlûnk ki gyomlály, fel. V. Hogy az tévelygô

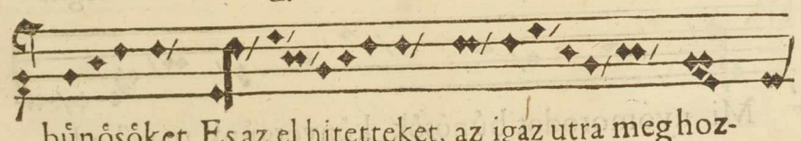

bûnôsôket. Es az el hitetteket, az igaz utra megh hoz-

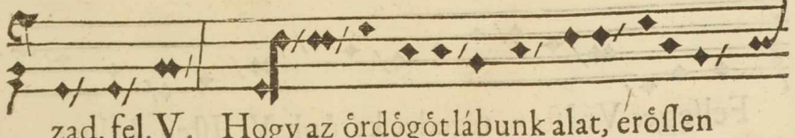

zad, fel. V. Hogy az ôrdôgôt lábunk alat, erôſſen

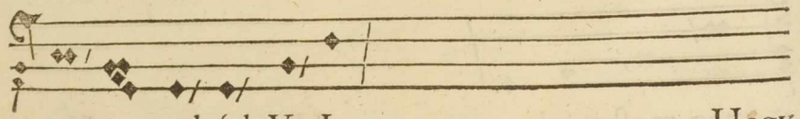

meg roncsad, fel: Vr I. Hogy

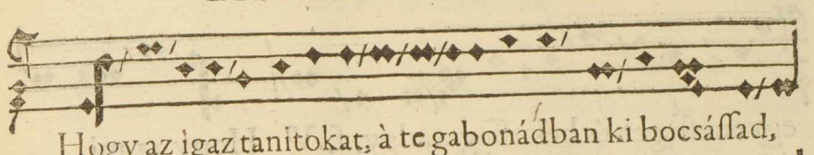

Hogy az igaz tanitokat, à te gabonádban ki bocsáſſad,

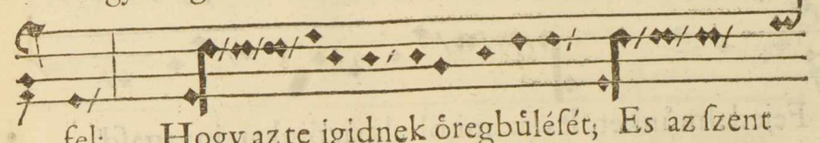

fel: Hogy az te igidnek ôregbûléſét; Es az ſzent

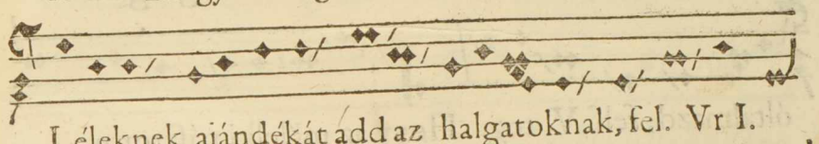

Léleknek ajándékát add az halgatoknak, fel. Vr I.

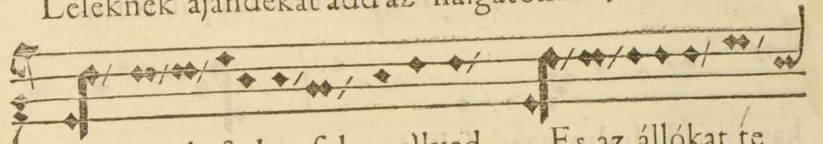

Hogy az el eſteket fel emellyed; Es az állókat te

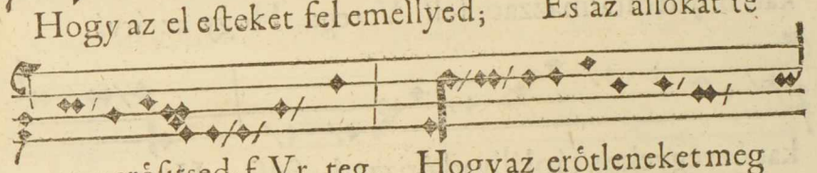

meg erôſitsed; f. Vr. teg. Hogy az erôtleneket meg

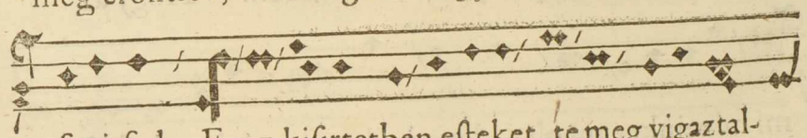

ſegitſed, Es az kiſirtetben eſteket, te meg vigaztal-

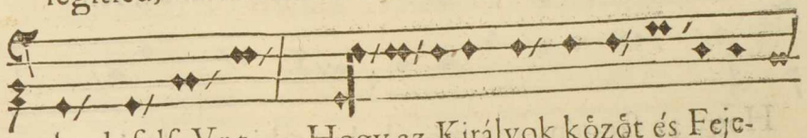

lyad, felſ. Vr t, Hogy az Királyok kôzôt és Feje-

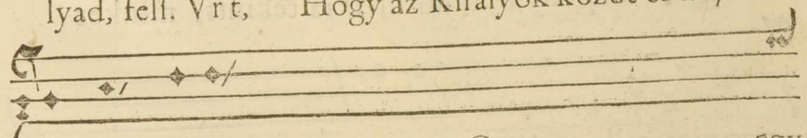

delmek kôzôt,

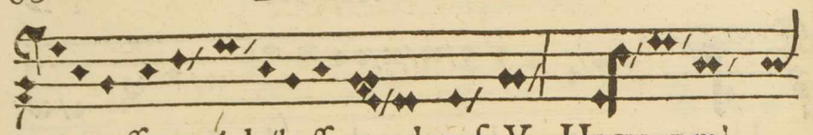

egyeneſſęget és békeſſęget adgy, ſ, V Hogy az mi

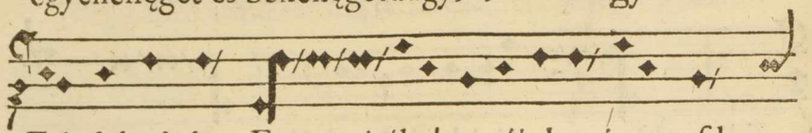

Fejedelmünket, Es az mi óltalmazóinkat, igazgaſd

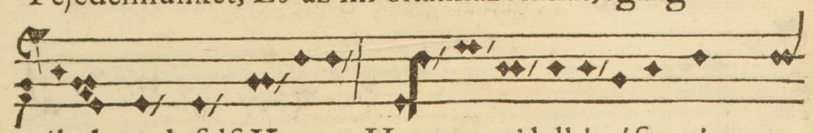

óltalmazd, felſ. V. teg. Hogy az mi lelki páſztorin-

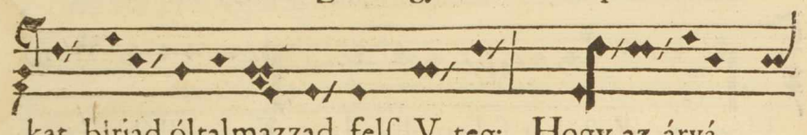

kat, birjad óltalmazzad, felſ. V. teg: Hogy az árvá-

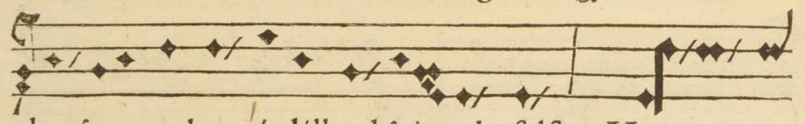

kat özvegyeket, táplállyad őrizzed, felſ. Hogy az

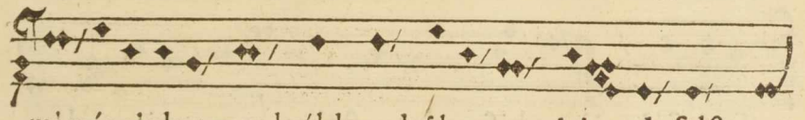

mi népeinket megh áldgyad, őket meg őrizzed, felſ.

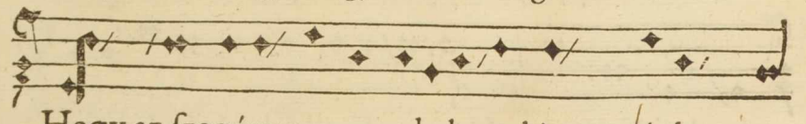

Hogy az ſzegény nyomorultakra tekints, minket

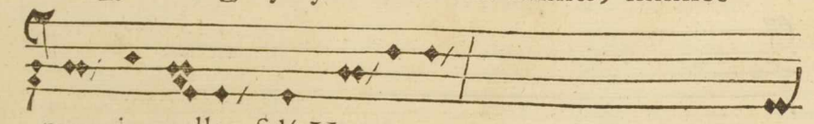

meg vigaztally, felſ. V. teg. Hogy

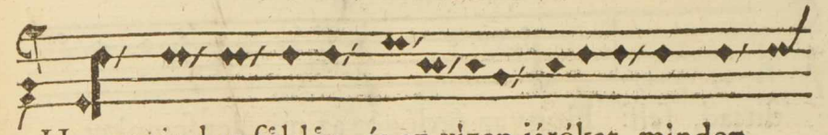

Hogy mind az földön, és az vizen járókat, minden

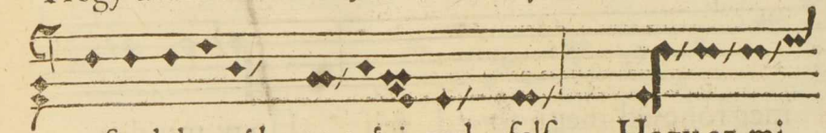

veſzedelemtől meg őrizzed, felſ. Hogy az mi

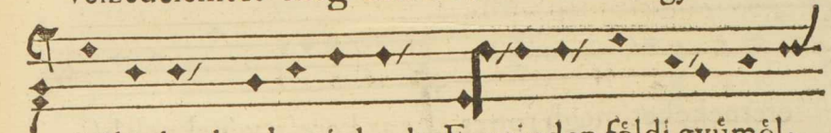

ſzőlőnknek gabonánknak, Es minden földi gyümöl-

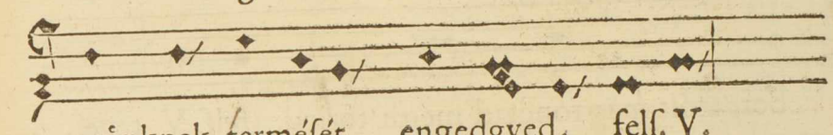

csünknek, terméſét engedgyed, felſ. V.

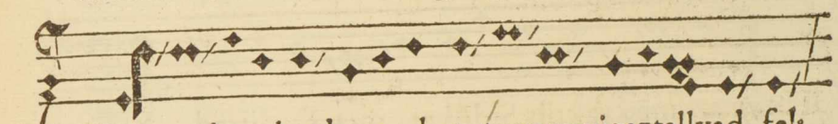

Hogy az korokat betegeket, te meg vigaztallyad. felſ:

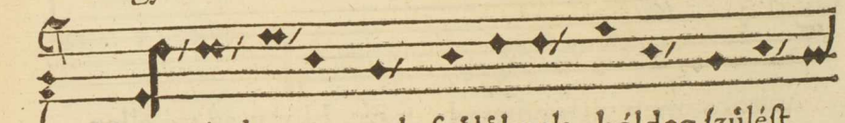

Hogy mind az gyermek ſzülőknek, bóldog ſzüléſt

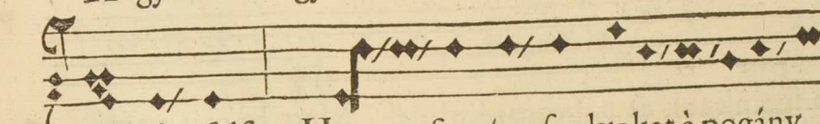

engedy, felſ: Hogy az ſzegény foglyokat à pogány

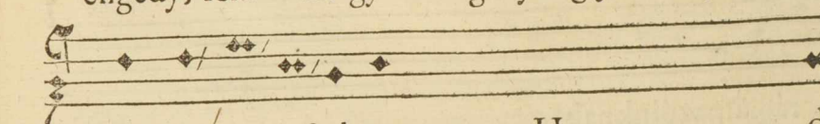

kézből, te meg ſzaba-

di-

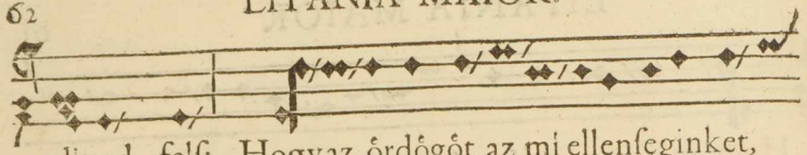

ditsad, felſ: Hogy az ôrdôgôt az mi ellenſęginket,

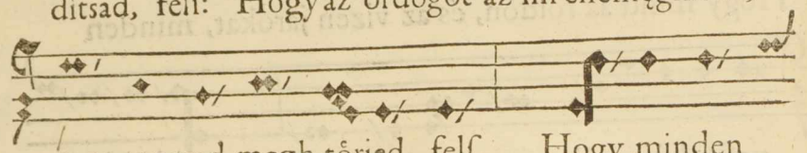

meg roncsad megh tôrjed, felſ. Hogy minden

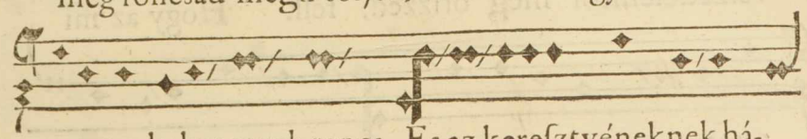

eretnekeket megh roncs, Es az kereſztyéneknek há-

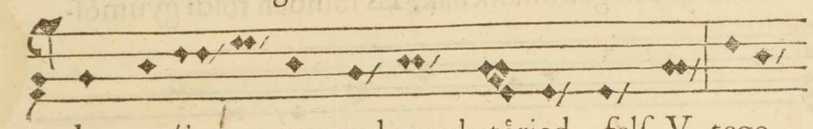

borgatóit meg roncsad megh tôried, felſ. V. tege.

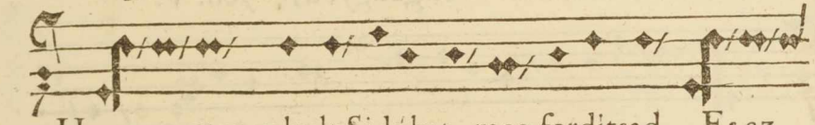

Hogy az meg vakult Sidókat meg forditsad, Es az

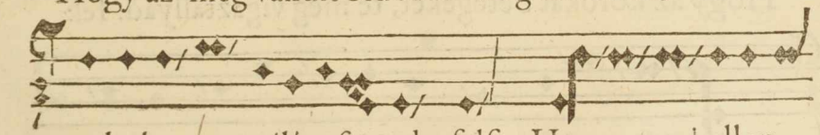

vakokat meg világoſittsad, felſ: Hogy az mi ellen-

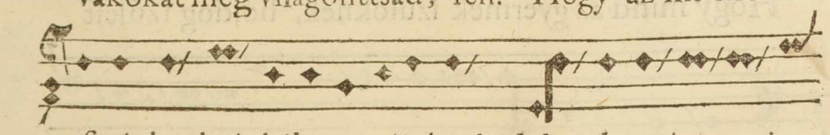

ſęginknek és háborgatóinknak. Meg bocsás az mi

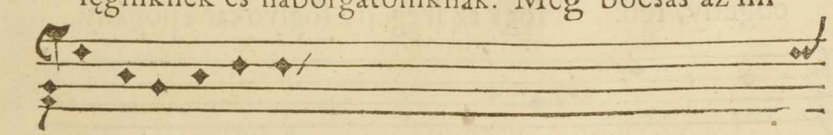

rágalmazóinknak, ôl. et

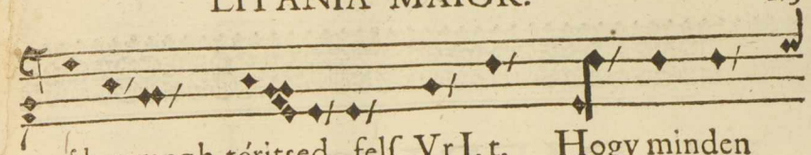

ôket megh téritsed, felſ. Vr I. t. Hogy minden

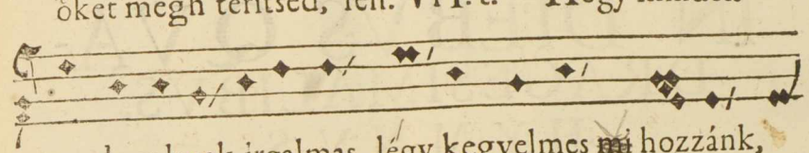

embereknek irgalmas, légy kegyelmes mi hozzánk,

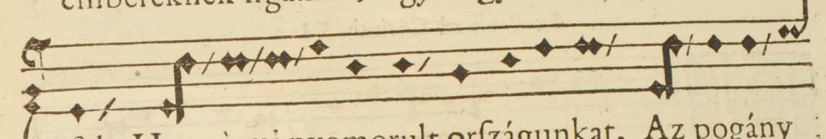

fel. Hogy à mi nyomorult orſzágunkat. Az pogány

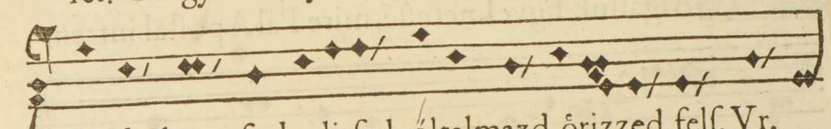

kézbôl meg ſzabaditſad, ôltalmazd ôrizzed, felſ. Vr.

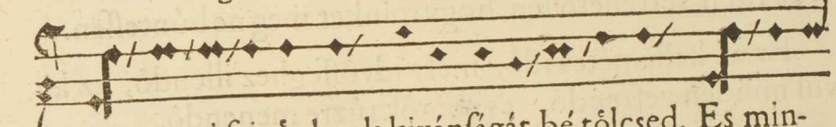

Hogy az mi ſzivůnknek kivánſágát bé tôlcsed, Es min-

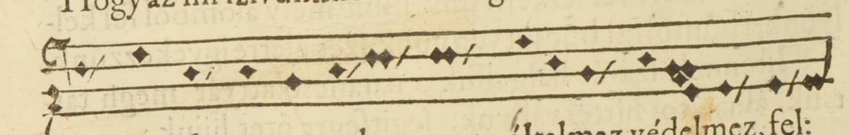

ket minden gonoztul megtarts, ôltalmaz védelmez, fel:

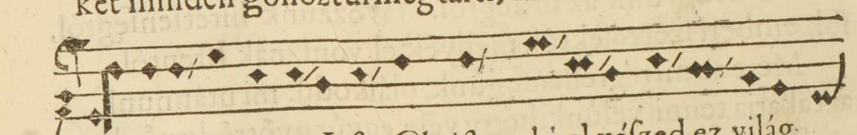

Iſtennek bárányа Ieſus Chriſtus, ki el vészed ez világ

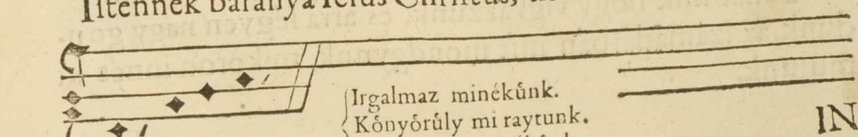

nak bůneit,

Irgalmaz minékůnk.
Kőnyörůly mi raytunk.
Kegyelmez minékůnk.

IN

IN DIEBVS QVADRAGESIMALIBVS.

HYMNVS.

Ex Pauli ad Corinth. VI.

HAlgaſſuk figyelmeteſſé, mire Pál Apoſtal intsen,
az Iſten retteneteſſen, hogy minket meg ne bűnteſſen.

Ez az kellemetes idő, mely idvőſſęghez illendő, az kivűl minden veſzendő, és az örök tűzre menendő.

Immár azért fél ſerkenyűnk, mint mély álomból fel kellyűnk, a bűntől mi bucsút vęgyűnk, Iſtęt életre igyekezzűnk.

Iſtennek ſzavát hálgaſſuk, parancsolattyát megh tartsuk, álhatatos hittel vállyuk, ſegitſęgre ötet hijuk.

Őrizkedgyűnk az ördőgtől, távozzunk hitetlenſęgtől, ſok emberi ſzerzéſektől, mellyek el vonſznak Iſtentől.

Mert az mi régi ellenſęgünk, olálkodik mi utánnunk, aztakaria tenni vélünk, hogy véle egyűt gyötrődgyűnk.

Tehát illik hogy vigyázzunk, és arra légyen nagy gondunk, az ſzámadásban mit mondgyunk, mikoron innét ki mulunk.

Egek-

Ezékre minket ſegéllyen, az Vr Iſten, kinek légyen, nagy dicsőſęg magas mennyben, őrökkőn örökké, Amen.

Vgy légyen.

ALIVS.

DIcsirjük az nagy ur Iſtent, ſzeretettel intűnk mindent; hálákat adván ő néki, mert nagy veſzélyből mente ki.

Az törvény és az Propheták, ezt régen nyilván mondották; hogy Chriſtus leſz mi vezérűnk, életünk és idvőſſęgünk.

Tehát immár ennek éllyünk, kivánſágának engedgyünk, ſzentől, igazán, józanon, éllyünk ez árnyék világon.

Távoztaſſunk minden gonozt, mint mely idvőſſęgtől meg fozt: őrdőgi kegyetlenſęgnek, ne adgyük helt kevélyſęgnek.

Mindnyájan megh unnyazkodgyunk, Chriſtus biró elől ſirjunk, nagy haragját engeztellyük, és imigyen könyörögjünk.

Oh kegyelmes mi megh váltonk, kárhozattol ſzabaditónk, mely igen keſerves nékünk, hogy ellened illy ſok vétkünk.

Eſedezünk felſęgednek, ne nézd ſokſágát vétkünknek, gyarló fiait Adamnak, ne had birni az Sátánnak.

Sőt bocsáſd meg bűneinket, minden jóban épits minket, és ez élet után veled, menyben lakáſunkat enged. Vgy:

ALIVS

NEvét az nagy Vr Iſtennek, áldgyatok hű kereztyének nagy hatalmát rettegjétek, kegyes vóltát reméllyétek.

Aldot légy édes fő Papunk, ki könyörűlél mi raytunk, ſmagad értünk nagy kinokra, adád keſerves halálra.

Távoztas tőllünk tévelygéſt, minden hamis vélekedéſt,

adgyad teheſſünk nevedrôl, bátran igaz valláſt hitbôl.

Erdemedet, téged kérünk, kegyelmeſsẽ kôzôld velünk, és nyery Attyátul ſzent lelket, ki által vigaztaly minket.

Ved el rolunk haragodat, enged meg adoſſágunkat, mutaſd hozzánk ió kedvedet, ſzentely meg minket népedet.

Enged meg nékünk ezeket, hogy ez után életünket, néked ſzentelheſsük éppen, ſ-téged ſzólgálhaſſunk ſzépen.

ALIVS

SZent Igijét az Iſtennek, halgaſſuk hû kereztyének; és magunkat à bûnôktôl, óltalmazzuk mint à tûztôl.

Mértékleteſſég éltünket, és jámborſág erkôlcsünket, álhatatoſſág hitünket, ékeſsittse beſzédünket.

Minden gonozt hátrahadgyunk, ſzûveinkbôl ki rekeſzſzünk, hogy helt nálunk ne találljon, az ôrdôg, és megh ne csallyon.

Kiáltſunk az nagy Iſtenhez, hanyat burulván ſzékihez, hogy kônyôrûllyôn mi raytûk, fejenként imigyen ſzólyunk.

Tégedet mi ſzent Vr Iſten, ſok bûnnel bántunk ſzûntelen, de nagy buzgó ſzûbôl kérünk, hogy légy kegyelmes mi nékünk.

Emlékezzél meg mi rollunk, mert te teremtéſid vagyûk, ne hagy bûnünkben el veſznünk, és ôrdôg torkában eſnünk.

Bocsáſd megh mi bûneinket, hittel ajándékoz minket, hogy nálad kedveſſek legyünk, orſzágodban réſzeſûllyünk.

Enged meg nékünk ezeket, hogy az egekben tégedet, Sz: Fiaddal, ſzent Lélekkel, végh nélkûl áldgyunk ôrômmel.

Vgy légyen.

Alius.

ALIVS

Chriſte qui luxes, &c.

IEſus Chûs mi meg váltôk, bûn sôtetſégét fedezônk,

te vagy igaz világoſſág, kérünk légy nékünk vidámſág.

Oltalmaz minket ez eyel, takargas ſzent kezeidel, hogy mi csendeſſen nyughaſſunk, és jó napra virradhaſſunk.

Bûnnek ſulyſága mi raytunk, ne regnállyon téged kérünk, minden gonoſz ellenſégink, távul járianak mi tôlünk.

Mi ſzemeink hael hunnak, ſziveink rád vigyázzanak, hogy még álmunk-is ſz. légyen, és aluváſunk néked kellyen.

ôriz minket az Sátántul, gonoz ember ſzándékátul, ôrdôgi rut képzéſektûl, és ſzûbéli rettegéſtôl.

Ne feleits el édes Vrunk, hogy véredel meg váltattunk, és mi te ſzólgaid vagyunk, ſ-óltalmat csak tôlled várunk.

Légyen dicsôſség Atyának, és tenéked ſzent Fiának, az ſzent Lélek Vr Iſtennek, nékünk édes vendégünknek.

Vgy légyen.

ALIVS.

Audi benigne cond:

HAlgas megh minket Vr Iſten, tekints réánk ke-

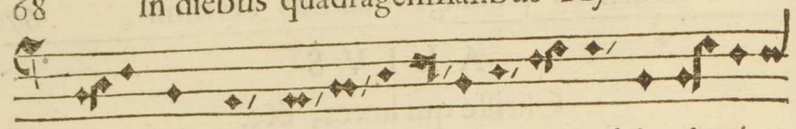

kegyelmeſſen, és ez jelen való napon, kőnyörgé-

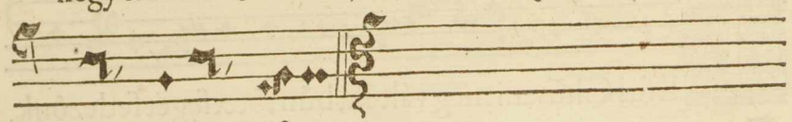

sűnk hozád juſſon.

Te vagy ſzivek viſgálóia, veſęknek által látóia, jól tudod gyarló vóltunkat, és ſok fogyatkozáſunkat.

Ellened igen vétkeztűnk, de légy kegyelmes minékűnk, mert mindnyáian el kel veſznűnk, ha ingyen jól nem téſz velűnk.

Emlékezzél meg mi rólunk, mert te teremtéſid vagyűk, dicsőſęgét ſzent neuednek, kérűnk ne adidegennek.

Vedd el rolunk bűneinket, őregbits bennűnk az hitőt, hogy mi jó gyűmőlcsét annak, teremtsűnk néked Atyánknak.

Igy tégy velűnk ſzent háromſág, kitől árrad minden jóſág, hogy az te ſzent orſzágodban, réſzeſűllyűnk őrők jókban.

Vgy légyen

PROSA

POENITENTIALIS, TAM DIEBVS QVADRAGESIMALIBVS, QVAM TEMpore adminiſtrationis Cœnæ, Imo quovis tempore canenda.

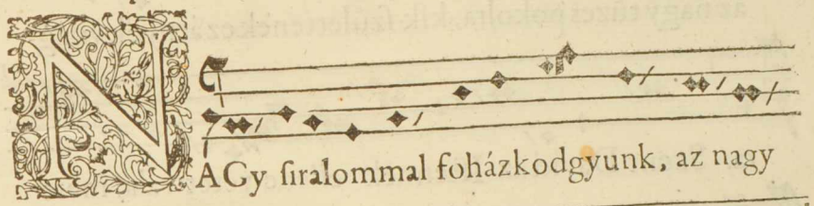

NAGy ſiralommal foházkodgyunk, az nagy

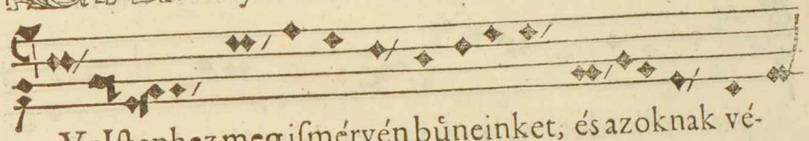

Vr Iſtenhez meg iſmérvén bűneinket, és azoknak vé-

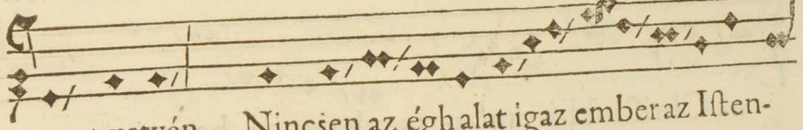

get vetvén. Nincsen az égh alat igaz ember az Iſten-

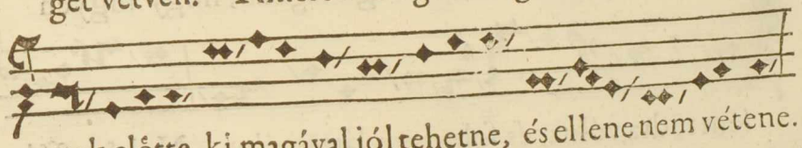

nek előtte, ki magával jól tehetne, és ellene nem vétene.

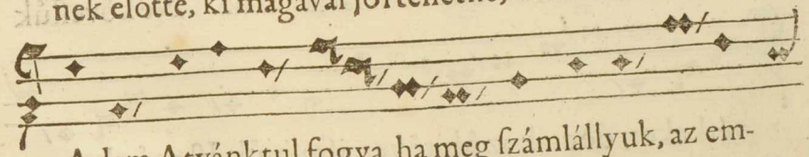

Adam Atyánktul fogva ha meg ſzámlállyuk, az em-

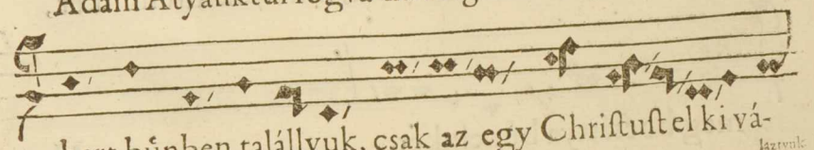

bert bűnben találljuk, csak az egy Chriſtuſt el ki vá-

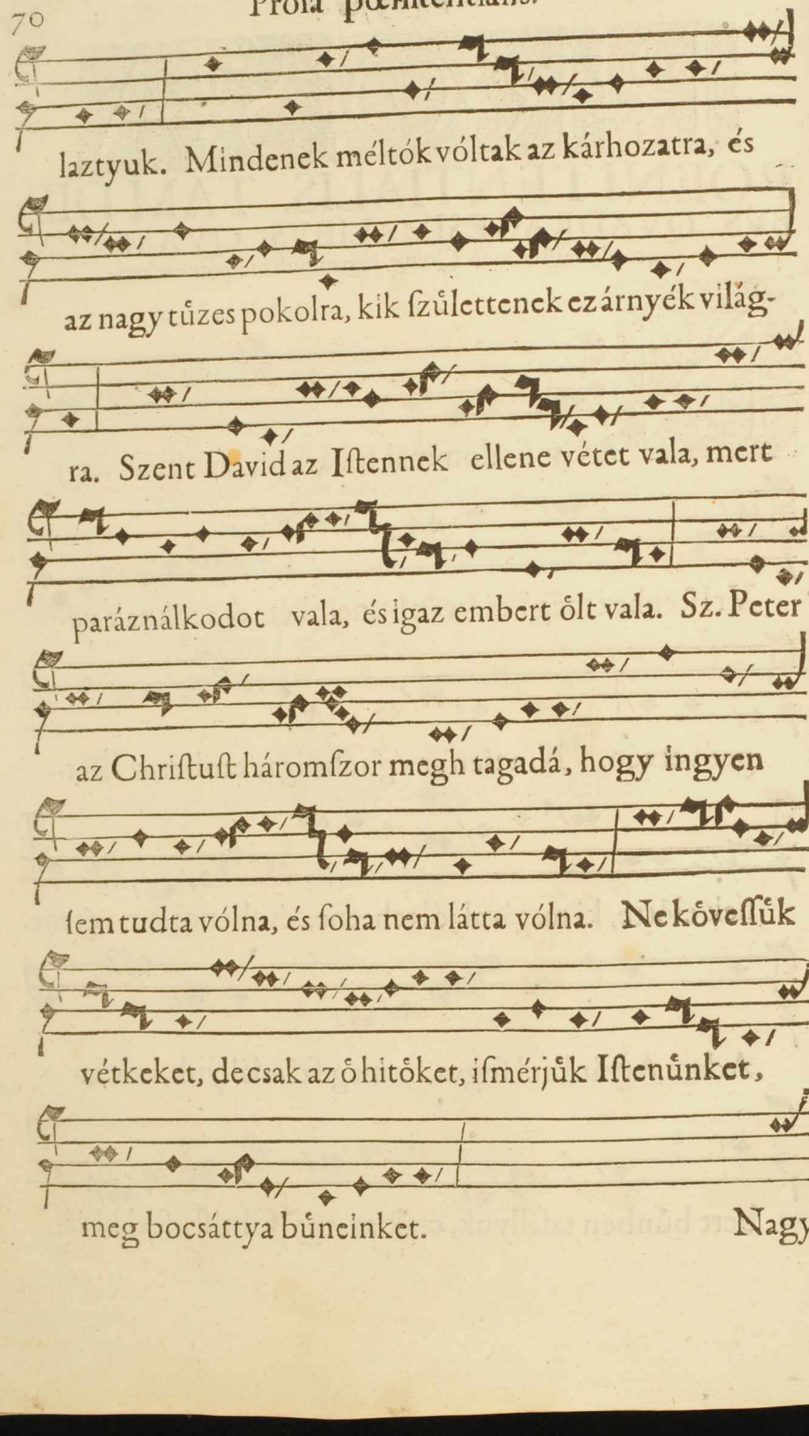
laztyuk. Mindenek méltók vóltak az kárhozatra, és
az nagy tűzes pokolra, kik szűlettenek ez árnyék világ-
ra. Szent David az Istennek ellene vétet vala, mert
paráználkodot vala, és igaz embert ôlt vala. Sz. Peter
az Christust háromszor megh tagadá, hogy ingyen
sem tudta vólna, és soha nem látta vólna. Nekövessük
vétkeket, de csak az ô hitôket, ismérjük Istenünket,
meg bocsáttya bűneinket. Nagy

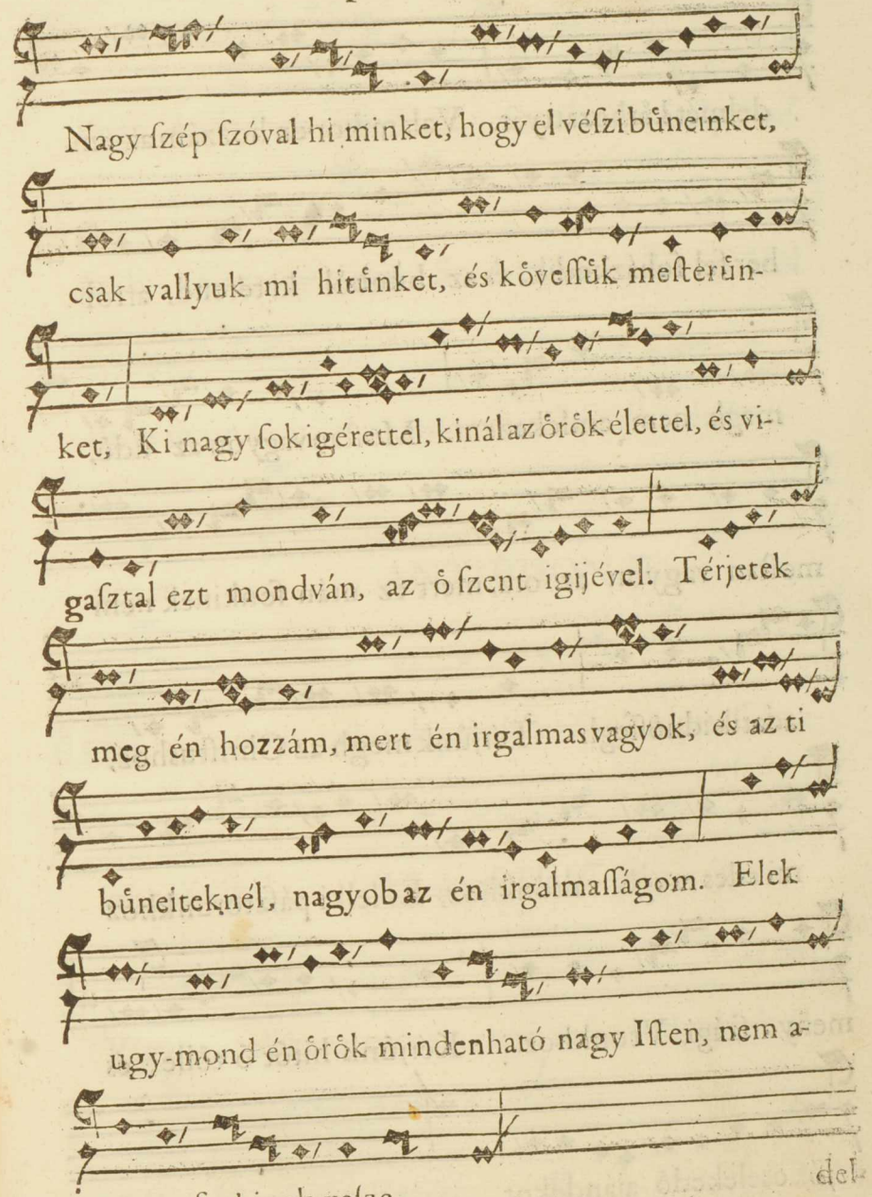
Nagy szép szóval hi minket, hogy el vészi bűneinket,
csak vallyuk mi hitünket, és kövessük mesterün-
ket, Ki nagy sok igérettel, kinál az ôrôk élettel, és vi-
gasztal ezt mondván, az ô szent igijével. Térjetek
meg én hozzám, mert én irgalmas vagyok, és az ti
bűneiteknél, nagyob az én irgalmasságom. Elek
ugy-mond én ôrôk mindenható nagy Isten, nem a-
karom senkinek veszedel-

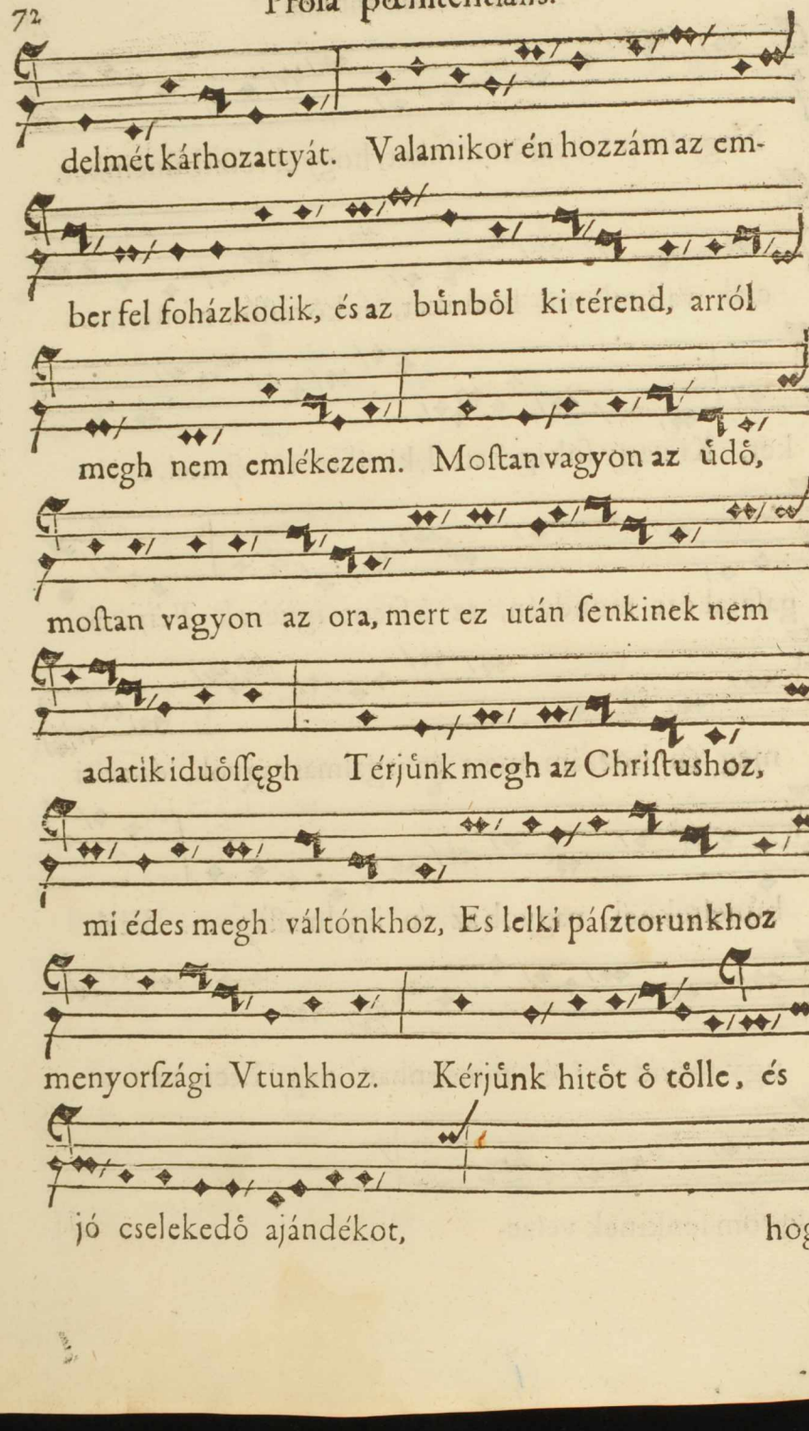
delmét kárhozattyát. Valamikor én hozzám az em-
ber fel foházkodik, és az bűnből ki térend, arról
megh nem emlékezem. Mostan vagyon az üdő,
mostan vagyon az ora, mert ez után senkinek nem
adatik iduősségh Térjünk megh az Christushoz,
mi édes megh váltónkhoz, Es lelki pásztorunkhoz
menyországi Vtunkhoz. Kérjünk hitőt ő tőlle, és
jó cselekedő ajándékot, hogy

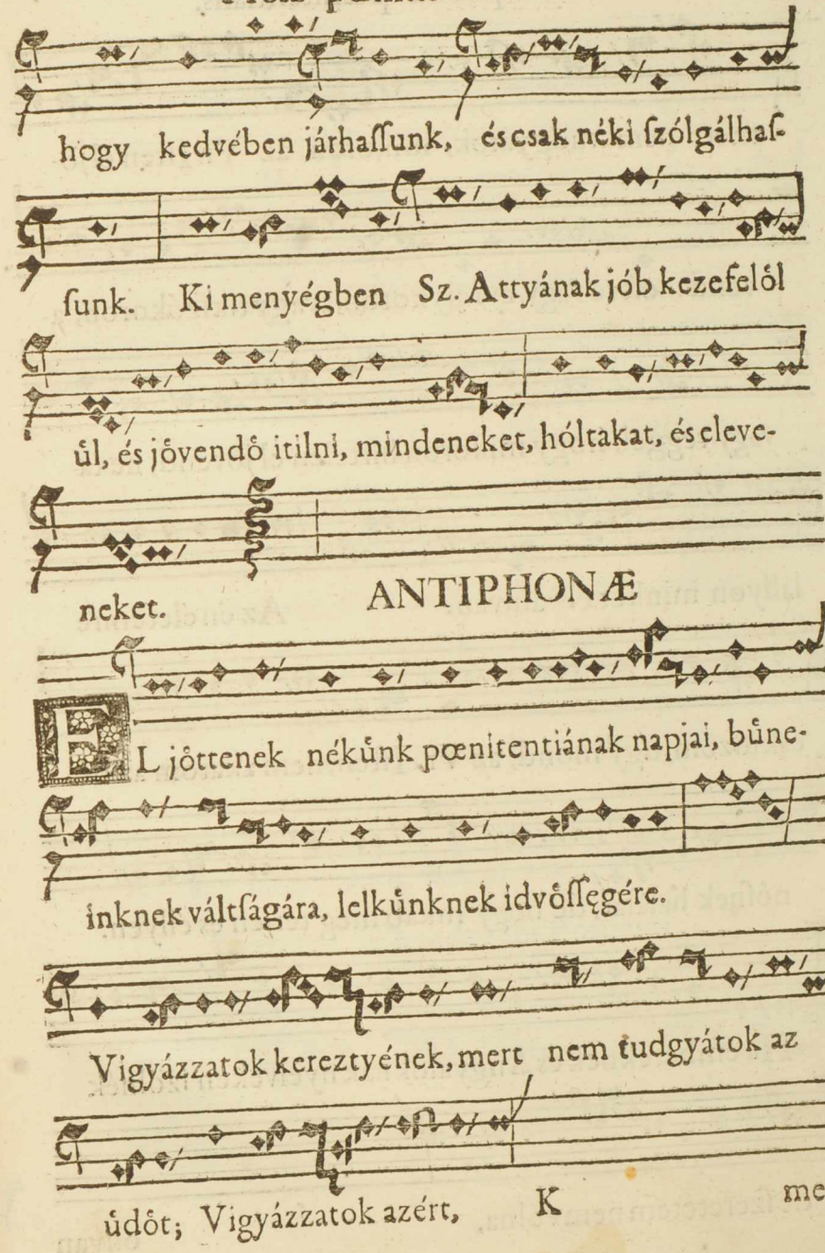
hogy kedvében járhassunk, és csak néki szólgálhas-
sunk. Ki menyégben Sz. Attyának jób kezefelől
űl, és jövendő itilni, mindeneket, hóltakat, és eleve-
neket.

ANTIPHONÆ

EL jöttenek nékünk pœnitentiának napjai, bűne-
inknek váltságára, lelkünknek idvősségére.
Vigyázzatok kereztyének, mert nem tudgyátok az
ődőt; Vigyázzatok azért, K mert

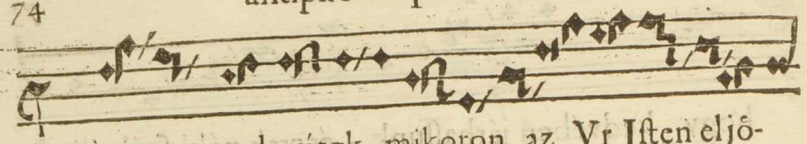

mert nem tudgyátok, mikoron az Vr Iſten eljô-

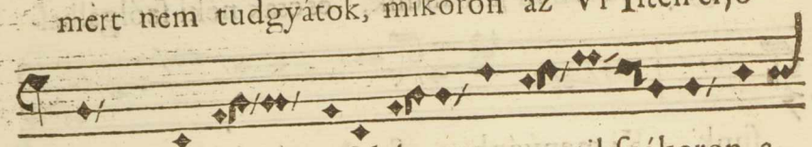

vend: eſtve vagy eyſęlykoron, avagy tikſzókoron, a-

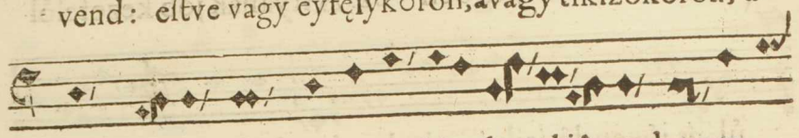

vagy reggel, hogy mikoron hirtelen el jôvend, ne ta-

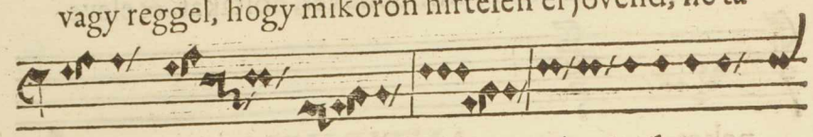

lállyon minket el aluván. Az én életemre

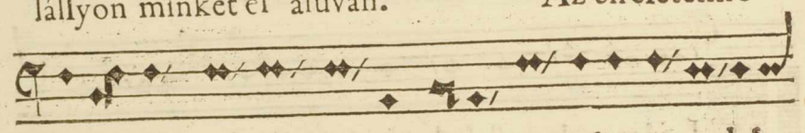

eskűſzôm, ugy mond, az Vr Iſten, nem akarom az bű-

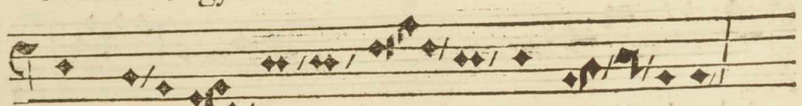

nôſnek halálát, de hogy inkáb meg térjen és éllyen.

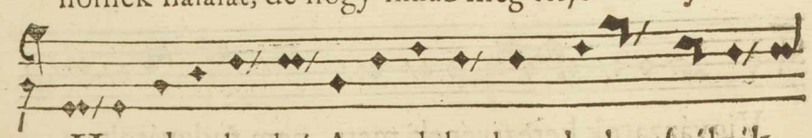

Ha embereknek és Angyaloknak nyelveken ſzólnék

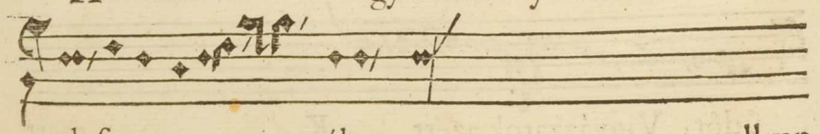

de ſzeretetem nem vólna, ollyan

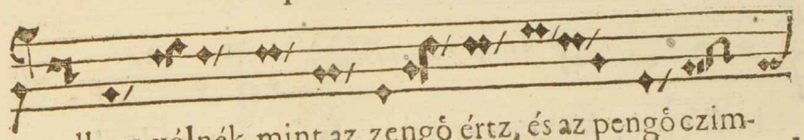

ollyan vólnék mint az zengô értz, és az pengô czim-

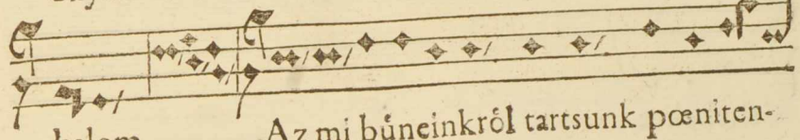

balom Az mi bűneinkről tartsunk pœniten-

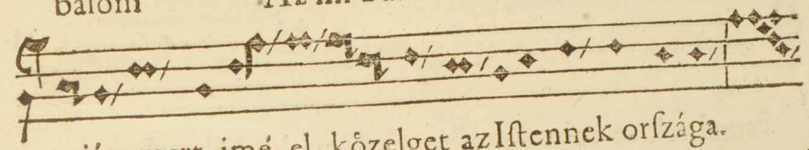

tiát, mert imé el közelget az Iſtennek orſzága.

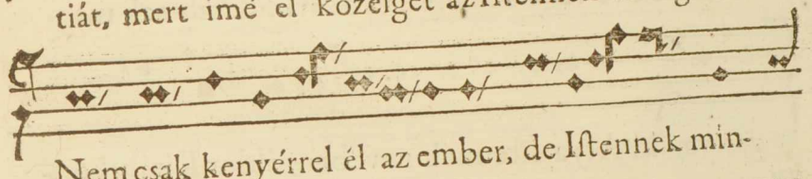

Nem csak kenyérrel él az ember, de Iſtennek min-

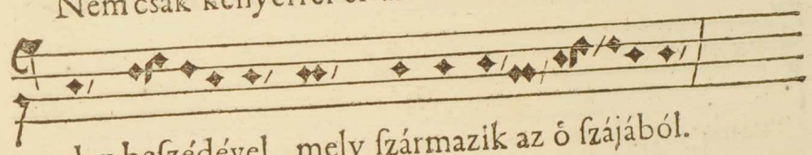

den beſzédével, mely ſzármazik az ô ſzájából.

IN DIE PALMARVM

Introitus Theodulphi Epiſcopi.

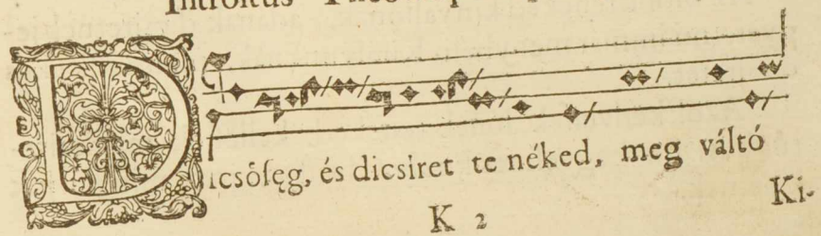

Dicsôſęg, és dicsiret te néked, meg váltó

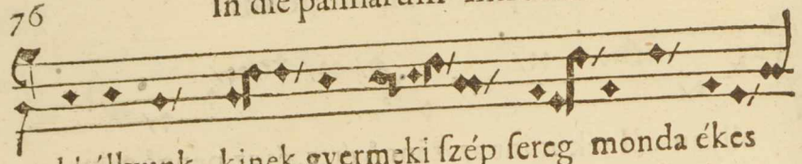

királlyunk, kinek gyermeki szép sereg monda ékes

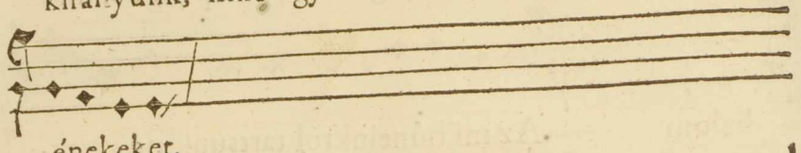

énekeket.

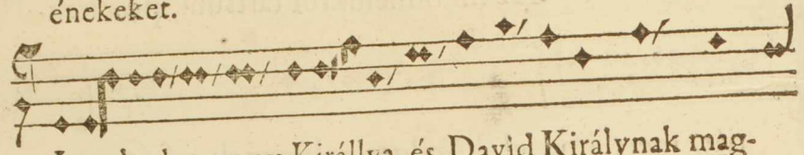

Izraelnek te vagy Királlya, és David Királynak mag-

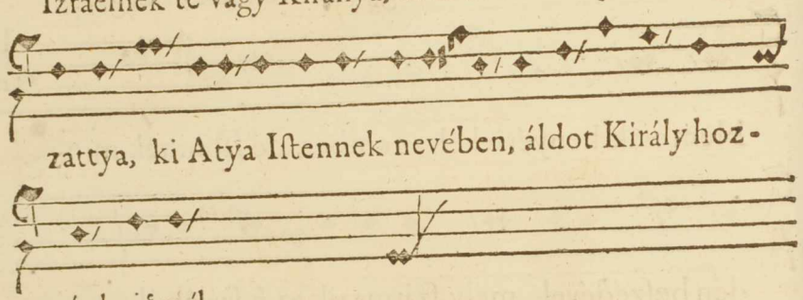

zattya, ki Atya Istennek nevében, áldot Király hoz-

zánk jöttél.

Menyországnak szent serege, menyégben dicsirnek tégedet, és ez földön való emberek, és minden teremtet állatid.

Sidóságnak serege, Pálmákkal jövének elődben, azért mi-is dicsiretekkel, ielen vagyunk most előtted.

Az Sidók tenéked kin vallónak, adának dicsiretnek jegyet, mi immár menybéli Királyunknak, mondunk ékes dicsiretet.

Azok kedvessek lônek tenéked, kellessék mi dicsiretünk-is, oh kegyelmes király Christus, kinek minden jók kellenek.

Anti-

ANTIPHONÆ.

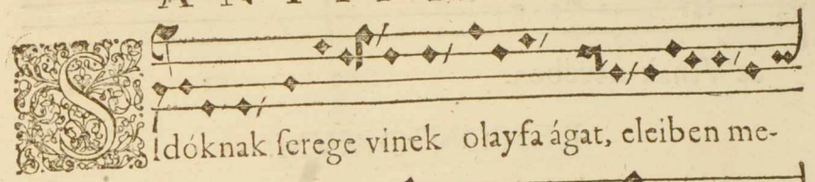

Sidóknak serege vinek olayfa ágat, eleiben me-

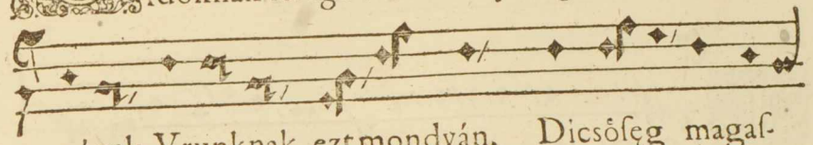

nének Vrunknak, ezt mondván, Dicsőség magas-

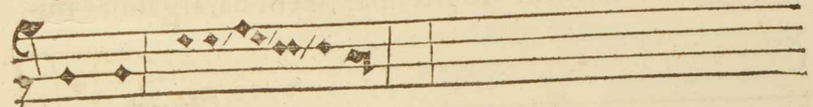

ságban.

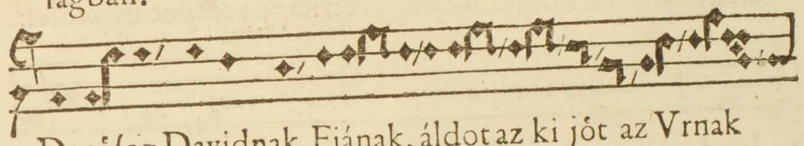

Dcsőség Davidnak Fiának, áldot az ki jót az Vrnak

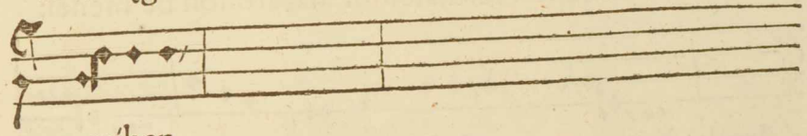

nevében

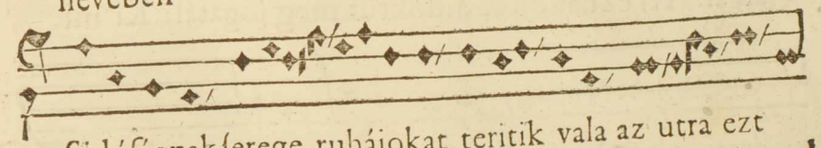

Sidóságnak serege ruháiokat teritik vala az utra ezt

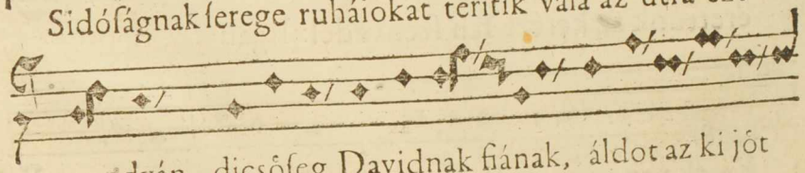

mondván; dicsőség Davidnak fiának, áldot az ki jót

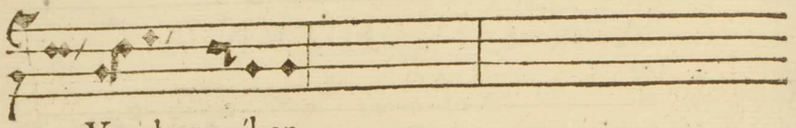

az Vrnak nevében.

RESPONSORIVM.

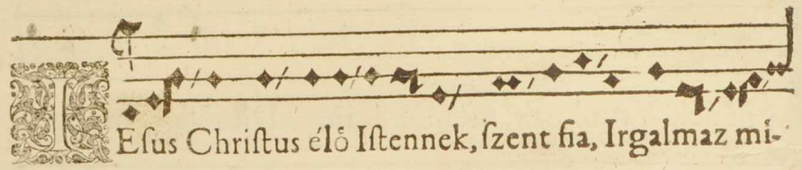

Esus Christus élő Istennek, szent fia, Irgalmaz mi-

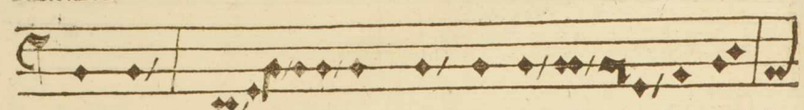

nékünk. Ki mi értünk negyven napot éseyet böytölél:

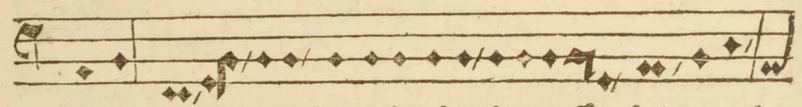

Irgal: Ki ez napon Ieruſalembe alázatoſſon bé menél:

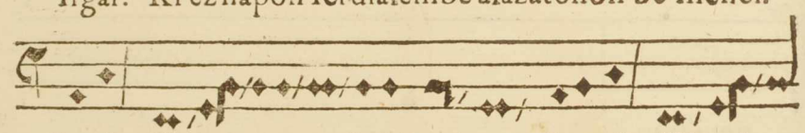

Irgal: Ki ez napon az Sidóktul meg fogatál: Ki mi

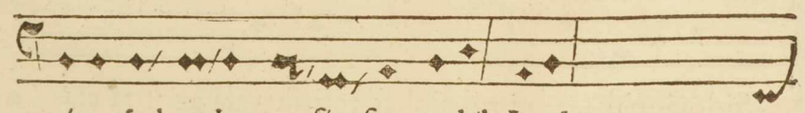

érettünk az kerezt fán ſzenvedél: Irgal:

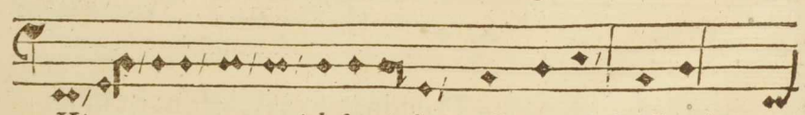

Ki ez napon az mi bűneinkért ſzenvedél: Irgal:

Dicsó-

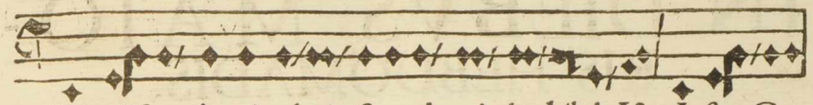

Dicsőſęg Atyának és fiunak, és ſz. lélek Iſt: Ieſus C.

VERSICVLI.

Megh alázá önnön magát à Chriſtus Ieſus: mind haláligh:
Az kereztfának: halálaiglan.
Az Vr Iſten parancsolt: az ő angyalinak te felőlled.
Hogy megh őrizzenek tégedet: Minden utaidban.
Az Iſtennek igaſſága: kőrnyekez minket paiſul.
Es ſemmit ne félyünk: az éjeli rettegéſektűl.
Eſedezzél érettünk Vr Ieſus Chriſtus: ſz: Atyádnak előtte.
Hogy bűnünket megh bocsáſſa: és végyen az ő kedvébe.
Az Chriſtuſnak ſz: halála: lőn idvőſęgünknek árra.
Mert annak miatta: nylék menyorſzágh kapuia.
Az te házadnak ſzerelme: emészte megh engemet.
Es à te káromlóidnak káromlói: eſének én raitam.
Az Vr Iſten ő egyetlen egy fiának nem kedvezé: Alleluja.
Hanem mindenekért atta őtett; Alleluja.

BENEDICAMVS.

Ieſus Chriſtus ki mi értünk negyvẽ napiglan böitelél:
és az pokolbéli őrdőgtől megh kiſirtettél.
Igy akarád megh tartani ereiet Iſtenſęgednek; hogy mi-is
mind ezek által, az hitben erősednénk.
Ieſus Chriſtus te felſęges Király lévén nem utálád:
az ſzamár hátára űlni, nagy alázatoſſággal.
Ki mi nékünk példát hagyál, hogy mi-is alázatoſſan:
Mi magunkat it ez földön mind haláligh, hordozzuk.

IN DIEBVS MAIORIS HEBDOMADIS.

HYMNVS.

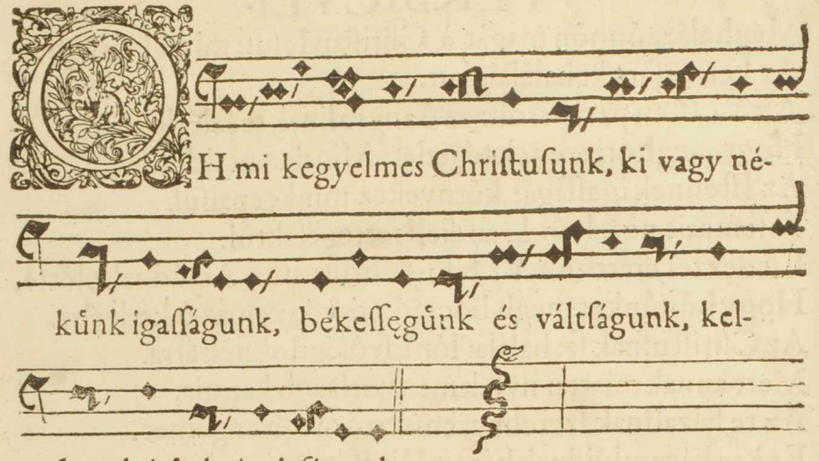

O Mi kegyelmes Chriſtuſunk, ki vagy né-

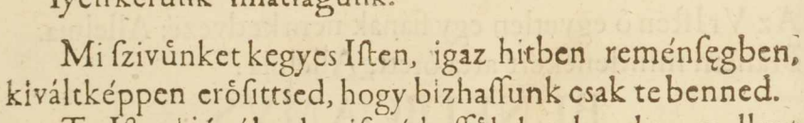

künk igaſſágunk, békeſſegűnk és váltſágunk, kel-

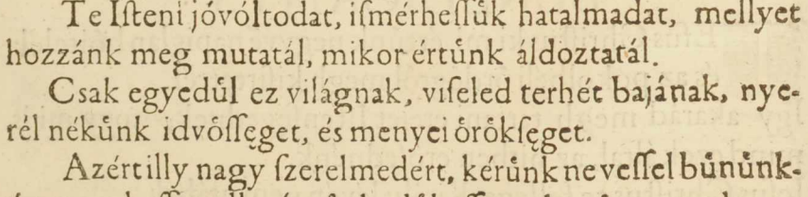

lyen kérűnk imátſágunk.

Mi ſzivűnket kegyes Iſten, igaz hitben reménſegben, kiváltképpen erősittsed, hogy bizhaſſunk csak te benned.

Te Iſteni jóvóltodat, iſmérheſſük hatalmadat, mellyet hozzánk meg mutatál, mikor értünk áldoztatál.

Csak egyedűl ez világnak, viſeled terhét bajának, nyerél nékünk idvőſſeget, és menyei őrőkſeget.

Azért illy nagy ſzerelmedért, kérűnk ne veſſel bűnünkért, ne veheſſen ellenſegűnk, dűheſſeggel, erőtraytunk.

O mi irgalmas királyunk, és győzedelmes hadnagyunk, hozzád hitből folyamodűk, tudgyuk meg nẽ ſzégyenedűnk.

Kérűnk ily nehéz igyűnkben ne adgy ellenſégh kezében, ne veſd bűnünket elődben, végy bé inkáb kegyelmedbe.

Ke-

Kereſztyéni egyeſſegbẽ, nevednek ſzenteléſébẽ, ſz: igidnek értelmében, tarts meg minket mind végiglen.

Birjad lelki orſzágodat, véreden vőtt jóſzágodat; hogy ez ſiralom vőlgyében, legyűnk csendeſzek ſzivűnkben.

Adgy állandó egeſſeget, lelki teſti békeſſeget, hogy meg futván itt az pállyát, veheſsük el az Coronát.

Dicsirteſſel áldot Iſten, ki minket kőnyőrgésűnkben, meghalgatz nagy kegyelmeſsẽ, és réſzeltecz mind ezekben.

Vgy légyen.

ALIVS:

FORTVNATI EPISCOPI.

Pange lingva glorioſi, &c.

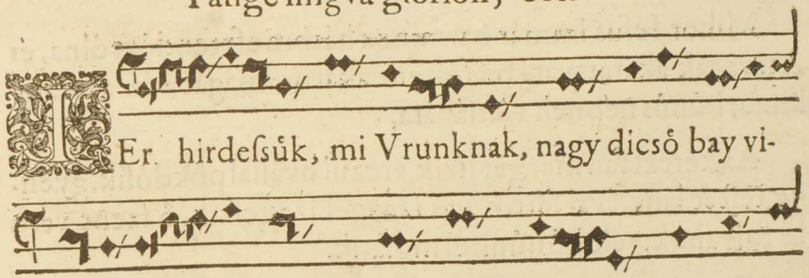

IEr. hirdeſsük, mi Vrunknak, nagy dicső bay vi-

váſát, és mondgyuk meg ſzent halálát, mondgyuk

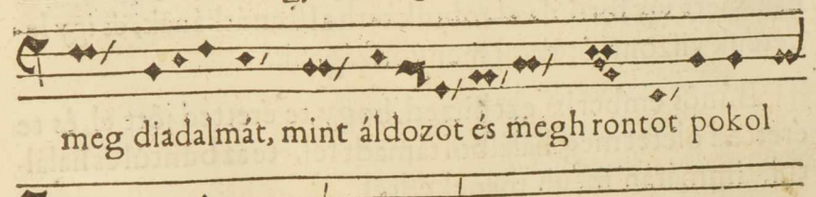

meg diadalmát, mint áldozot és megh rontot pokol

béli nagy hatalmat.

Ez világnak teremtője Adamon ſzánakozék, ki az almá-

ban mikor evék, az halálban bé eſęk, Chriſtus néki igirtetęk, Adam ott meg bátorodék.

Igy kel vala ennek lenni, hogy mi lelkünk idvözülne, mert az ördög csalárdſága, minket bűnben bé eyte, de Chriſtuſnak ſzent halála, minket onnét ki mente.

Mikor azért az üdönek el jöve tellyes vólta, ſzületék ſzűz Máriától, mint az Atya meg mondta, ez világnak megh váltója, és meg ſzabaditóia.

Sir az Ieſus, az nagy hidegben, tétetvén jáſzólban, takargattya ſzűz Maria ſzent tagait, poſztóban, kezét lábát bé polálván, Bethlehemnek Váraſában.

Mikor Ieſus immár harmincz három eſztendős vólna, és Attyának akarattyát, bé tölteni akarná, magát adá az nagy kinra, bűnös népnek váltſágára.

Az kereszt fán mérget iſzik, arczul nyállal pökdöſik, gyenge teſtét, láncsával ſértik, vas ſzeggel ſzegeſzik, ő ſzent vére ki folyamik, véle bűnünk el moſatik.

Ezt érdemlék mi bűneink, hogy Chriſtuſt megh kinzanák, mert igy fordula el rolunk terhe Iſten átkának, és igy lehetęnk viſzont, örökösi menyországnak.

Bűnös ember ha ezt hiſzed, hogy te éretted jött el, és te éretted ôletet meg, halálból támadt fel, te az bűntűl és haláltul, immáran megh menekedtél

Adgyunk immár hálát azért az Atya Vr Iſtennek, az meg váltó mi Vrunknak, és ſzent Lélek Iſtennek, dicsiret légyen Vr Iſten néked, kegyes éltetönknek.

Vgy légyen.

ALIVS

ALIVS.

Theodulphi Epiſcopi Aurelianen:

Vexila regis.

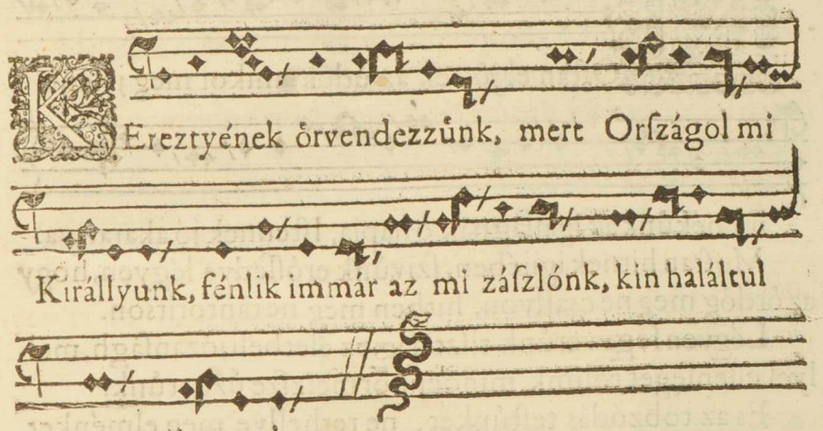

KEreztyének örvendezzünk, mert Országol mi Királlyunk, fénlik immár az mi záſzlónk, kin haláltul meg váltattunk.

Mert az Chriſtus kereztfára, értünk mene nagy halálra, hogy bűnünknek lenne árra, azt fel vevé ſzent vállára.

Kerezt fára feſzitteték, vas ſzeggel meg ſzegeztették, az láncsával ökleleteék, és méreggel itattaték.

Vérét rayta ki bocsátá, vizzel egyben ki árraztá, minket azzal meg tiſztita, és lelkünkben meg orvosla.

Ezt ſzent David lám meg irta, hogy Chriſtus fán ország-lana, rayta halált meg rontaná, az ördöggel bayt meg vina.

Az ördögöt és meg győzné, az nagy poklot, ő meg törné, embereket meg mentene, és menyországban be vinné.

Ieſus Chriſtus az mi fejünk, eggyetlen egy mi váltſágunk, közben járónk és mentſęgünk, ſzószólonk és idvöſſęgünk.

Moſtan te hozzád kiáltunk, és tiſzta ſzűből könyörgünk, bocsáſd meg az mi bűnünket, és add meg idvöſſęgünket.

Dicsöſęg néked Vrunknak, mi mennyei királyunknak, örök élet foglalónknak, és abba bé iktatónknak. Vgy lé:

ALIVS.

Iam ter quaternis trahitur.

154

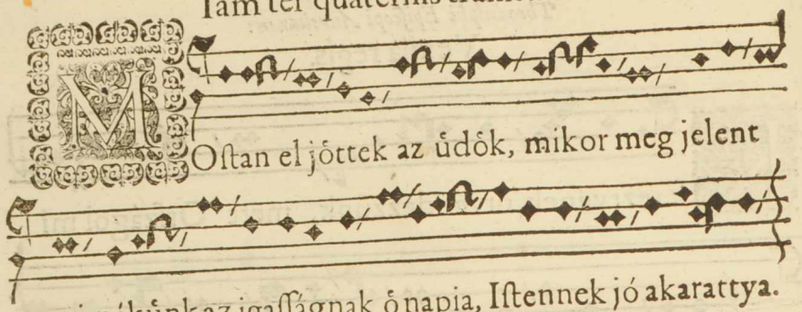

Mostan el jöttek az üdök, mikor meg jelent

mi-nékünk az igasságnak ö napia, Istennek jó akarattya.

Mostan hitnek igijében, szivünk erössedve légyen, hogy az ördög meg ne csallyon, hitben meg ne tántoritson.

Légyen fegyverünk tisztaság, ez életbéli józanságh, mellyel ellenséget tölünk, mindenkor metzsze üzhetünk.

Es az tobzódás testünket, ne terhellye meg elménket, hanem vigyázzunk azokra, mellyek utak menyországra.

Dicsiret légyen Atyának, és egyetlen egy Fiának, ezeknek ayándékának, az dicsö szent háromságnak. Vgy lé:

ALIVS.

155

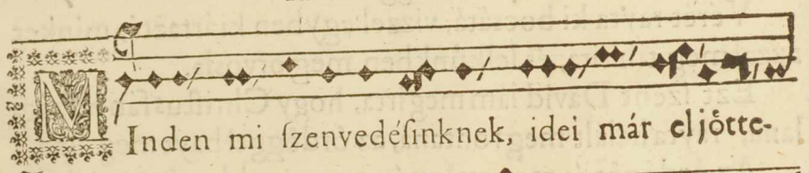

Minden mi szenvedésinknek, idei már eljötte-

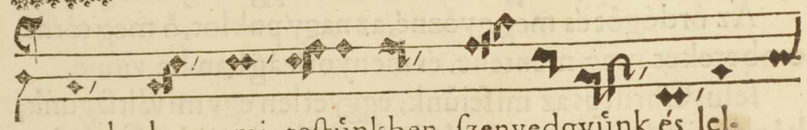

nek, hogy mi testünkben szenvedgyünk és lel-

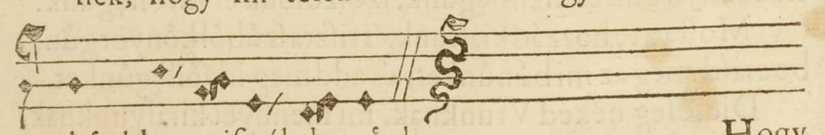

künkben tiszták legyünk. Hogy

Hogy az el veszet helyünket, meg találljuk életünket, magunkat az igaz hitben, foglallyuk szent erkölcsökben.

Vr Isten tégedet kérünk, légy segitséggel minékünk, hogy jóbbithassuk magunkat, követhessük szent utunkat.

Mind az el mult büneinktöl, s-mind penig az jövendöktöl, mellyekre haylandók vagyük, általad meg szabadúllyük.

Hogy minden mi bünceinktöl, megh szabadulván nagy szentül, te hozzád Atya Vr Isten, vágyódgyük fel az egekbé.

Engedgyed nékünk ezeket, szent fiadért, az ki minket, ingyen olly igen szeretet, hogy mi velünk egyesedet.

Vgy légyen.

ANTIPHONÆ.

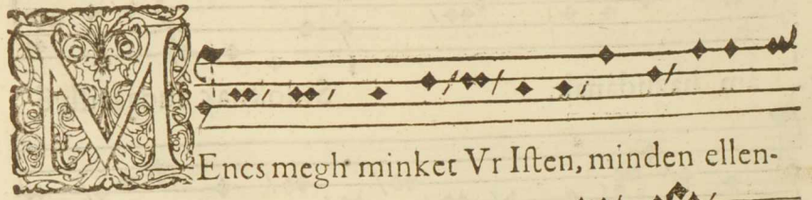

Mencs megh minket Vr Isten, minden ellen-

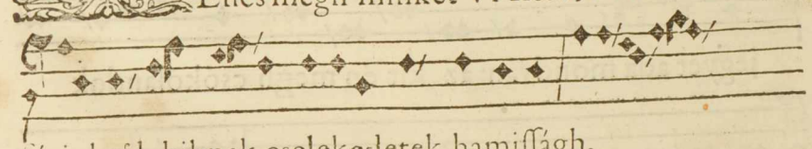

ségeinktöl, kiknek cselekedetek hamisságh.

184

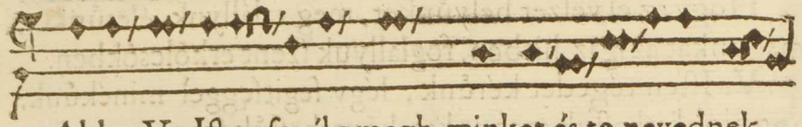

181 Aldot Vr Iſten ſegély megh minket,és te nevednek

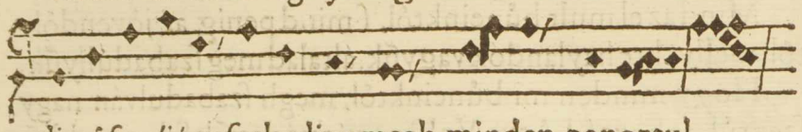

dicsôſęgéiért, ſzabadics megh minden gonoztul.

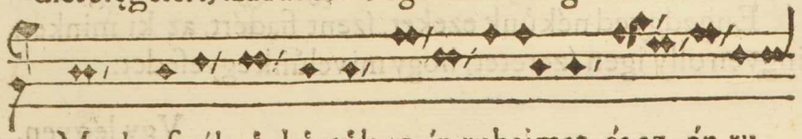

183 Megh oſzták ô kôztôk az én ruhaimat, és az én ru-

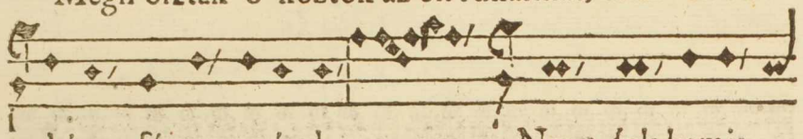

hámra ſórsot vetének. Nagy ſok hamis

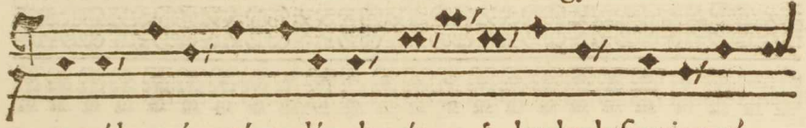

tanúk reám támadának, és az ô kedvek ſzerint ré-

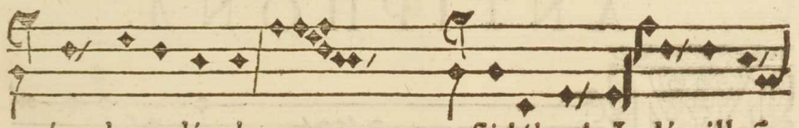

184 ám hazudának. Sidóknak Iudás, illyé

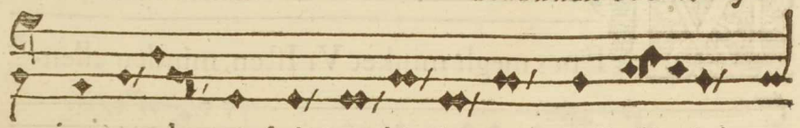

jegyet ada mondván: az kit én megh csókólándok

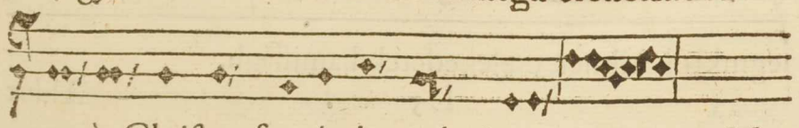

az à Chriſtus fogyátok megh ôtet. Meg

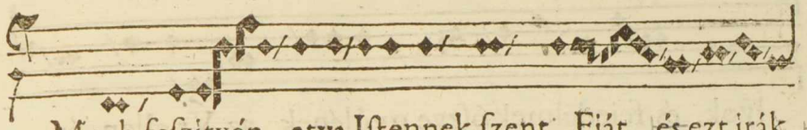

Megh feſzitvén atya Iſtennek ſzent Fiát, és ezt irák 184

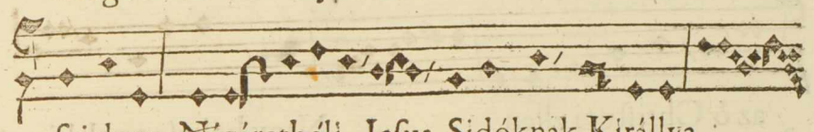

feiehez: Názáretbéli Ieſus, Sidóknak Királlya.

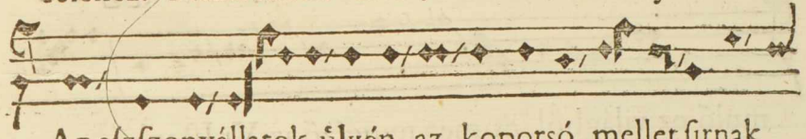

Az aſzſzonyállatok úlvén az koporsó mellet ſirnak

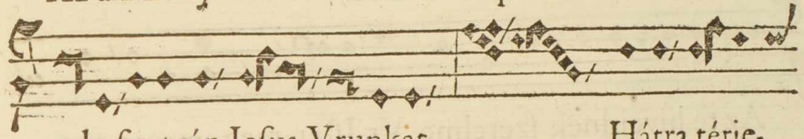

vala ſiratván Ieſus Vrunkat. Hátra térje-

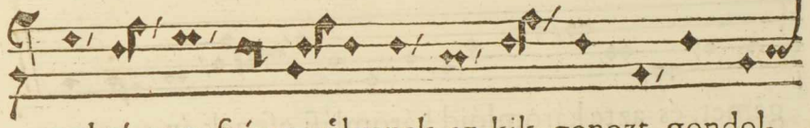

nek és meg ſzégyenúlyenek, az kik gonozt gondol-

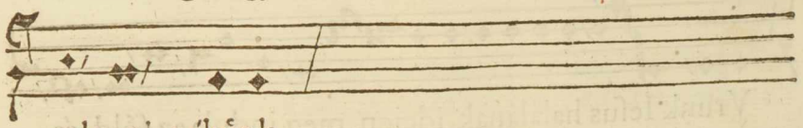

nak mi nékúnk.

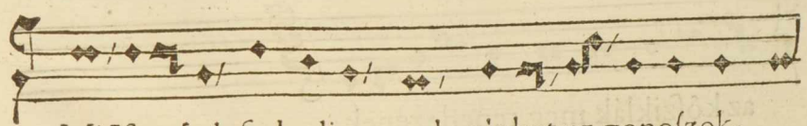

Mi Iſtenúnk ſzabadics megh minket az gonoſzok-

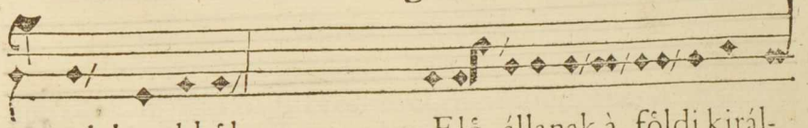

nak kezekbôl. Elô állanak à fôldi királ-

lyok, és feiedelmek ôſzve gyûlének, az Vr ellen és

az ô Chriſtusa ellen. Nagy békeſęggel ki-

mulô ez világból, és meg nyugſzô az Vr Iſtenbẽ.

Az te hiveidnek ſzerelme Vr Iſten megemezte en-

gemet, és azte káromlóid káromláſi eſęnek én raytam.

Vrunk Ieſus halálának idejen, meg indula az fôld, és

az kôſziklák meg repedezenek.

IN FESTO RESVRRECTIONIS DOMINI.

HYMNVS.

Aurora lucis rutilat &c.

Enlik az nap fényeſſęggel, zôngh az égh

nagy dicsirettel, ez világ ôrûl ôrômmel, ordit az po-

kol rettegéſſel.

Mert király Chriſtus ereie, halálnak mérgét meg gyôzé, pokol torkát bé rekeſzté, minket nagy kintul meg mente.

Koporſóban temetteték, vitézektûl ôrizteték, hatalomban dicsekedék, halál tôlle gyôzetteték.

Meg ment immár az kinoktul, pokolbéli ellenſęgtôl, mert fel támatt az halálbol, mint mondaték az Angyaltol.

Meg holt vala bûneinkért, fel támatt igaſſágunkért, hogy mi-is egyemben véle, támadnánk ôrôk életre.

Ez huſvéti innepekben, vigadozzunk ôrômünkben, mert az Chriſtus nagy ôrômmel, dicsôûlt teſtben támatt fel.

Te kegyelmes király minket, biry és az mi szíveinket, adgyad nékünk szent lelkedet, hogy dicsirhessünk tégedet.

Kérünk illy nagy örömünkben, és husvéti innepünkben, óltalmazz minden gonoztul, lelki testi nagy veszélytől.

Hálákat adunk tenéked, mert mi tőlünk azt érdemled, mint ki halálból fel kelél, s-minket azzal megh élleztél.

Vgy légyen.

ALIVS.

EZ világnak fényessége, és szenteknek idvőssége, Christus Iesus egy reménye, menynek földnek teremtőie.

Kegyetlen halált megh győzvén, ördögh hatalmát elvévén, pokol torkát bé rekeztvén, bűnünket rólunk elvivén.

Te általad megváltattunk, te általad szabadultunk, te általad igazultunk, te általad idvőzültünk.

Alázatossan könyörgünk, buzgó szűből esedezünk, légj minekünk segitségünk, mert jól látod mely sok bűnünk.

Add szent lelked ajándékát, örök életnek jutalmát, engezteld Atyád haragját, láthassuk ő szent irgalmát.

Te vagy menyország kapuia, és idvősségnek aytaja, bűnősöknek szólszólóia, és csak egy közben járója.

Dicsőség légyen Atyának, teneked ő szent Fiának, és az mi vigaztalónknak, az tellyes szent háromságnak.

Vgy légyen.

ALIVS. Ambrosij.

Chorus novæ Ier.

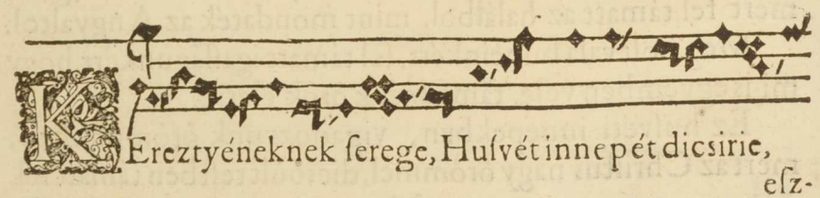

KEreztyéneknek serege, Husvét innepét dicsirie, esz-

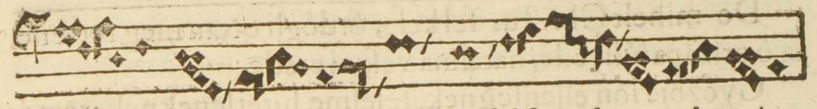

esztendőnként énekelvén, nagy fel szóval örvendezvén.

Az győzhetetlen Őrzlyán, mert az Sárkánt ki az Sátán, az halálból fel támadván, meggyőzé fejét megrontván.

Kinek fen ál nagy hatalma, mig eljő itilet napia, akor-is azt ki mutattya, mert holtakat fel támazttya.

Pokolnak kegyetlen torka, mely foglyokat el nyelt vala, megváltа Christus halála, kiket magának foglala.

Mostan immár uralkodik, hatalmában dicsekedik, földet mennyet eggyé tévén, s-nékünk örömőt készitvén.

Azért őtet jer mindnyáian, áldgyuk magaztallyuk vigá, minket, kérjük nagy biztunkban, vigyen bé sz. országában.

örökké való dicsőség, földön mennyen nagy tisztességh, mindentől néki adassék, mint megváltó imádtassék.

Vgy légyen.

ALIVS. Chorus novæ Ier.

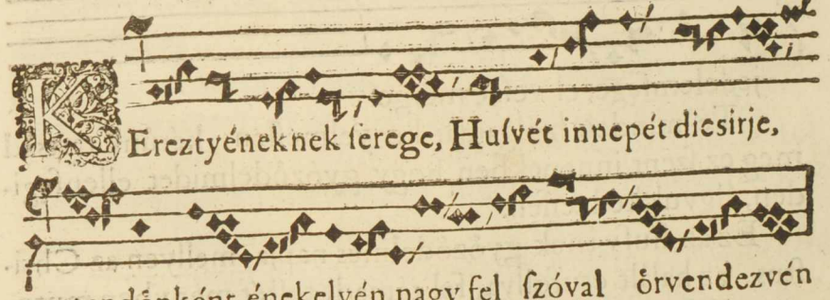

KEreztyéneknek serege, Husvét innepét dicsirje, esztendőnként énekelvén, nagy fel szóval örvendezvén

Mert im az Christus meggyőzte, az bűnt és poklot megtörte, az kárhozatot el vőtte, ördög hatalmát vesztette.

Adamnak nagy vala vétke, és rut engedetlensége, mellyel minket megsebhete, eggyül eggyig mind elveszte.

De mihelt Chriſtus felkele, ôrdôgh ottan meg rettene, az ô orſzága ſüllyede, hatalma veſznierede.

Gyôzôie lôn ellenſęgnek, fęlelme hitetleneknek, reménye az meg térôknek, ôrôme benne hivôknek.

Ennek azért jérſzólgállyunk, parancsolattyában járjunk, beſzédének hitelt adgyunk, ſzent nevét vég-nélkûl álgyuk.

Dicsôſęg légyen Atyának, és ez ô egy ſzent fiának, ezeknek ayándékának, az dicsô ſzent háromſágnak.

ALIVS. Vita Sanctorum &c.

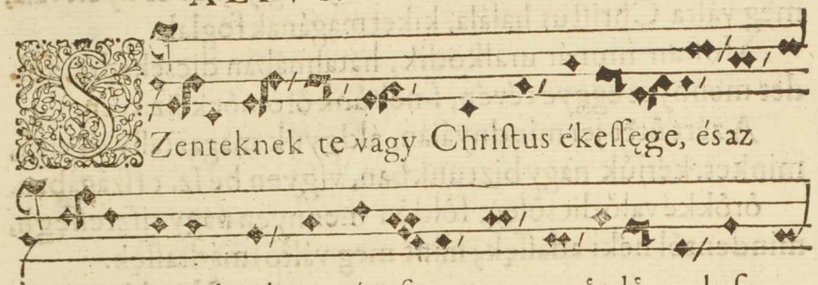

Zenteknek te vagy Chriſtus ékeſſęge, és az

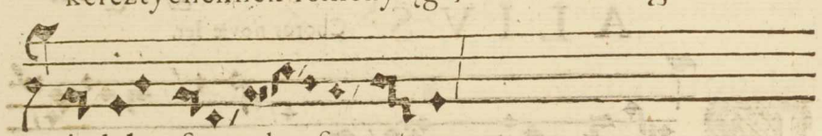

kereztyéneknek reményſęge, mert az ôrdôgnek fe-

jedelemſęge, el veſze mérge.

Te minden ſzólgaidat kegyelmeſſen, kérûnk tartsad meg ez ſzent innepekben hogy gyôzôdelmidet ellenſęgiden, álgyuk kedveſſen.

Ez az huſvétnek gyôzôdelmes napja, mellyen az Chriſtus, az halált csufollya, fel támadt teſtét menyben mutogattya, dicsôſégben tarttya.

Mert moſt mint király magas menyorſzágban, Királyi ſzékben, ûl az Atya jóbján, honnét mégh el jô itilni igazán, mindentez után. Ké-

Kérûnk téged áldot fiu Iſten, ſzen lelked által lakozzál ſzivûnkben, hogy bátran akkor az meghuyult teſtben, álylyunk elôdben.

Engedgyed nékûnk ezt Atya Vr Iſten, és meg ſzentelô ſzent lelek Vr Iſten, kikkel az Chriſtus orſzágol egyembę, minden ûdôben. Vgy légyen.

ALIVS. Eiuſdem notæ.

Ôrûllyûnk moſt mindnyáian kereztyének, mégh Angyalok-is menyben ôrûllyenek, mert az Ieſus Chriſtus ellenſęgûnkôn, gyôzôdelmet vôn.

Erôs királyunk meg rontá az halált, el vevé rolunk az tôrvénynek átkát, és meg csufolá az pokolnak hatalmát, bé duga torkát.

O gyôzô király, te biry immár minket, igazgaſd kérûnk az mi ſziveinket, dicsiretedre mozgaſd nyelveinket, gerjezd elménket.

Nyuts vigaztaláſt keſerûſęgûnkben, végy óltalmadban ûldôztetéſûnkben, és lelki teſti nagy veſzedelmekben, tarts kezeidben.

Tekints mi reánk ſzegény árvaidra, világoſitsd ſzemeinket látáſra, vezérelly az idvôſſęgnek utára, az igaſſágra.

Noha ſzent Atyádnak jóbján ûlſz ményben, de ſz: lelked által lakjál mi ſzivûnkben, hogy el ne csûggedgyûnk az ſok kereztben az igaz hitben.

Hogy mikor megh térſz hozzánk itiletre, mindenektôl nagy ſzoros ſzámvételre, álhaſſunk akkor elôdben jób kézre, ôrôm vételre.

Halgas meg minket ez kônyôrgéſûnkben, hogy mighélûnk ez nyavalyás teſtben, te kegyelmedben elménk csendes

Dicsô-

légyen minden ûdôben.

Dicsőſęg légyen néked ſzent Atyáddal, és ſzent Lelkeddel mi vigaztalónkkal, áldunk téged minden ſzent Angyalokkal, ſzűntelen ſzókkal. Vgy légyen.

INTROITVS I.

Regina cœli lætare.

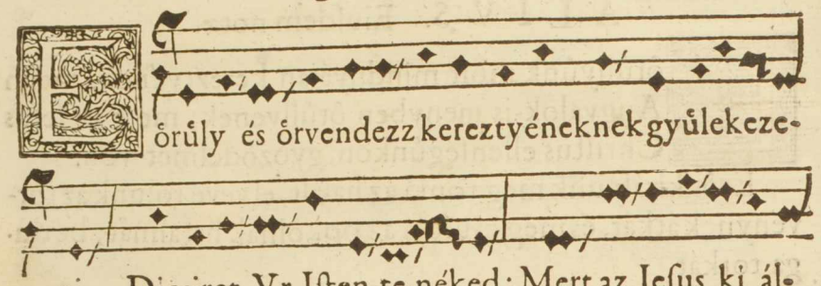

Örűly és örvendezz kereztyéneknek gyűlekezeti; Dicsiret Vr Iſten te-néked: Mert az Ieſus ki áldozék te éretted; Dicsiret: Fel támadot mint megh mondta; Dics: Kérjűk ötet igaz hitből, tiſzta ſzűből; Dicsir: Idvözitő Chriſtus ſzűz Mariának ſzent Fia, engedgy nékűnk tiſzteſſegedre való életet.

Mert

Mert téged illet minden tiſzteſſęg Vr Iſten, ki halotaiból feltámadál kegyelmes Chriſtus.

Hiſzűnk tégedet ſzűz Mariának fiának, és az nagy halált az Sidóktul ſzenvedtnek lenni.

Minden bűneinkért ſzenvedél Chriſtus, azért néked mindenkoron hálákat adunk.

Tarts meg minket Vr Iſten az igaz hitben.

II.
HVMILIAVIT

Qui & loco Reſponſorij haberi poteſt.

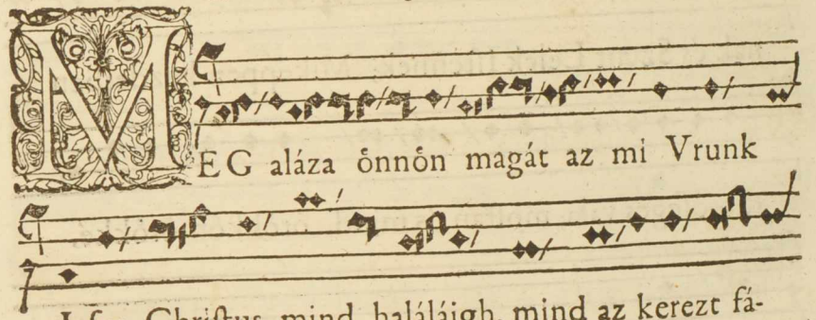

MEG aláza önnön magát az mi Vrunk Ieſus Chriſtus mind haláláigh, mind az kerezt fának haláláigh, annak-okaért az Vr-Iſten-is fel magaztalá ötet, és ada ő néki oly nevet mely nev vagyon

min-

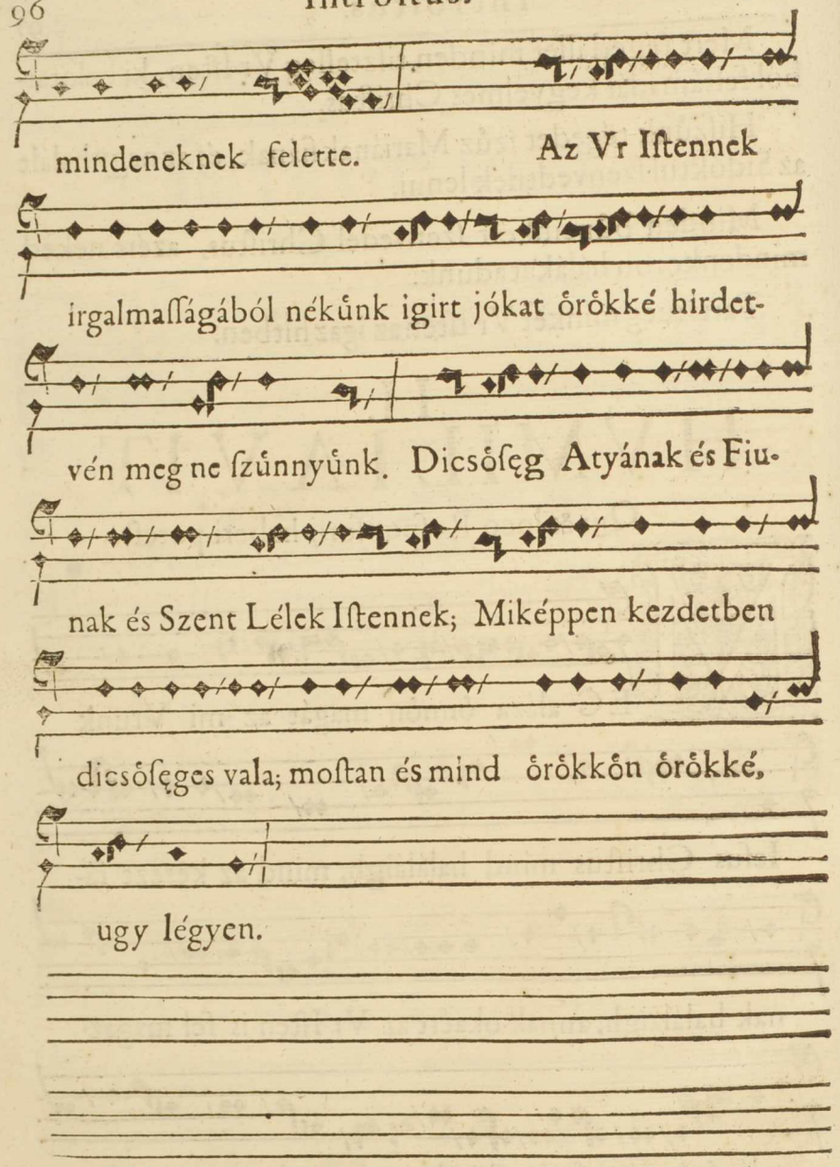

INTROITVS III.

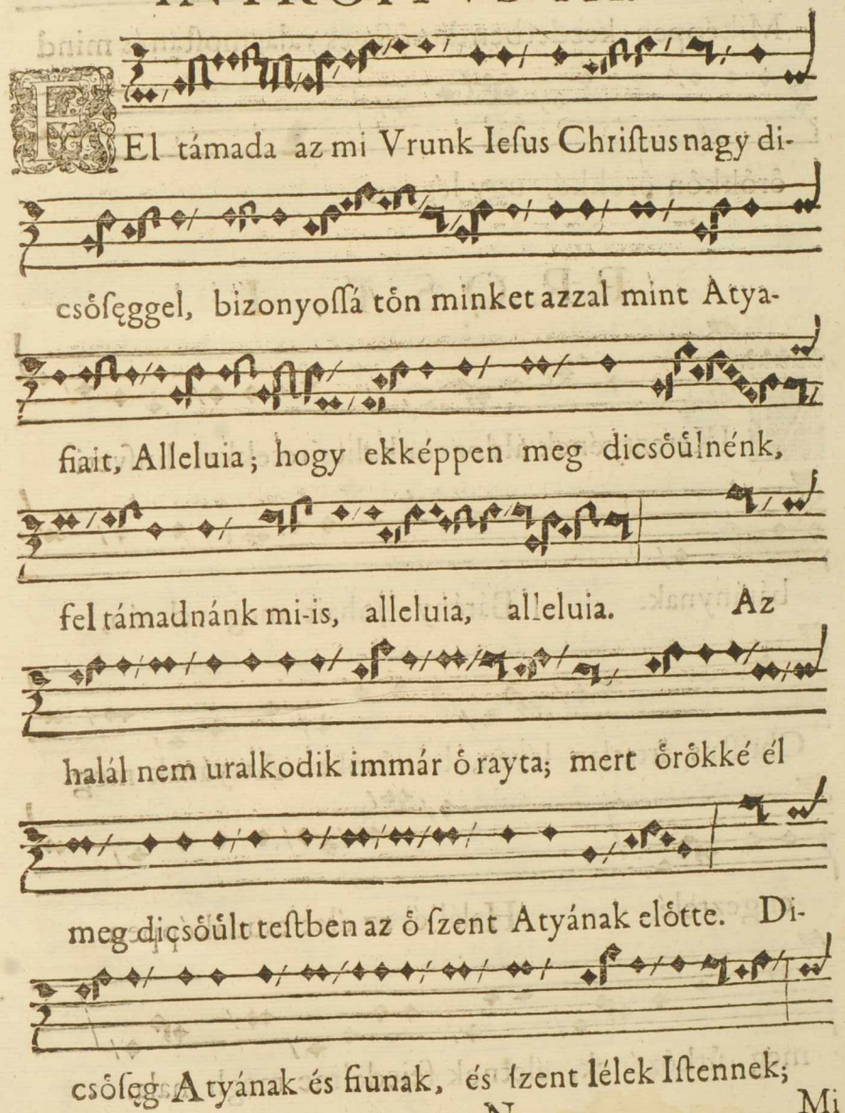

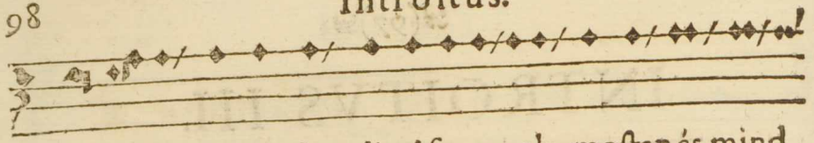

Miképpen kezdetben dicsőſęges vala; moſtan és mind

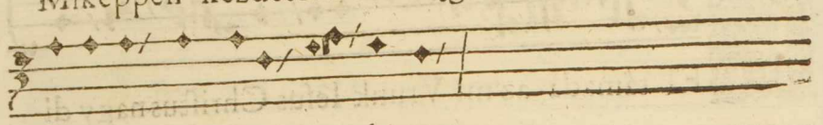

őrökkön őrökké, ugy légyen.

PROSÆ I.

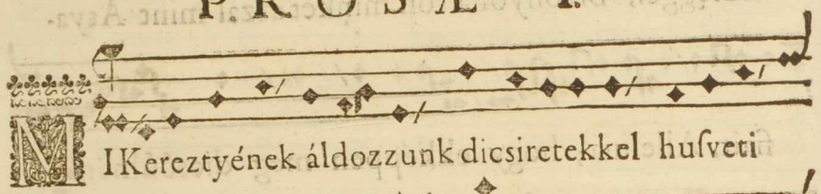

MIKereztyének áldozzunk dicsiretekkel huſveti

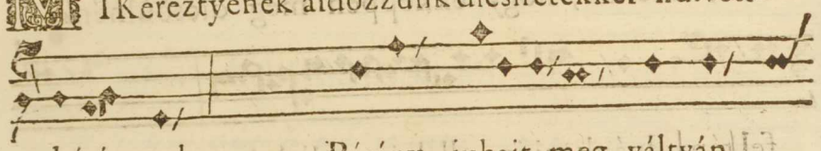

báránynak. Bárány juhait meg váltván,

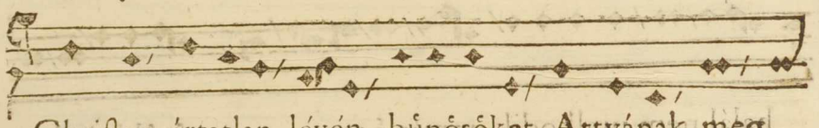

Chriſtus ártatlan lévén, bűnősöket Attyának meg

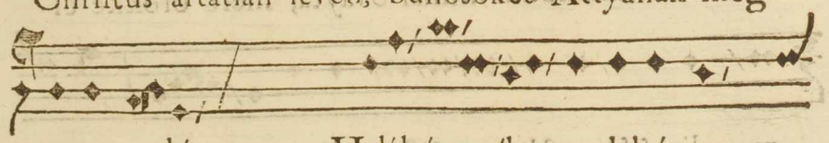

engeztelé. Halál és az élet csudaképpen

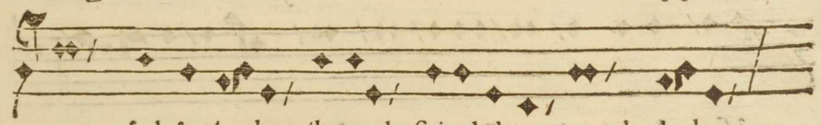

meg útkőzének, életnek fejedelme megh hala.

De

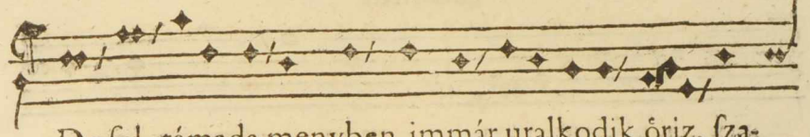

De fel támada menyben immár uralkodik őriz, ſza-

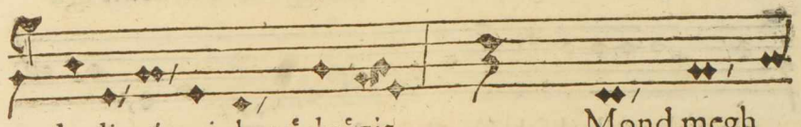

badit, és minket üdvőzit. Mond megh

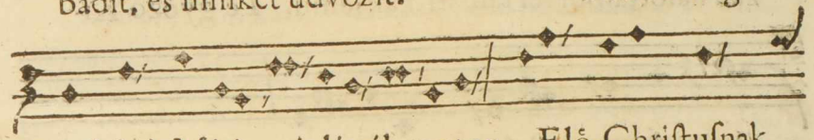

nékünk Mária, mit láttál az uton. Elő Chriſtuſnak

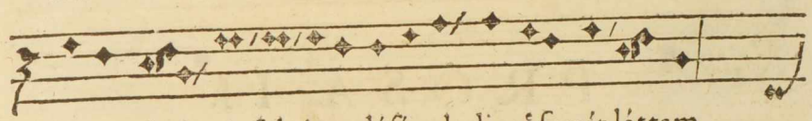

koporſóiát, és fel támadáſának dicsőſęgét láttam.

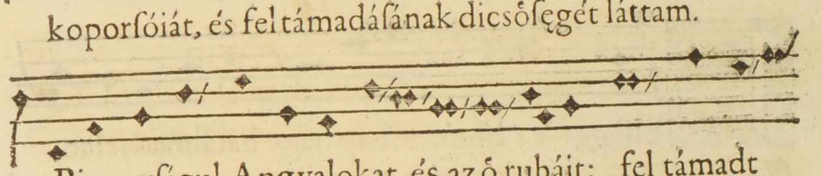

Bizonyſágul Angyalokat, és az ő ruháit: fel támadt

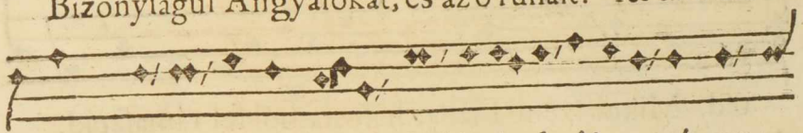

Chriſtusén reménſęgem, ki hiveinek előtte mégyen

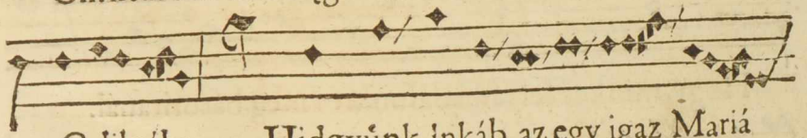

Galilæába. Hidgyűnk inkáb az egy igaz Mariá

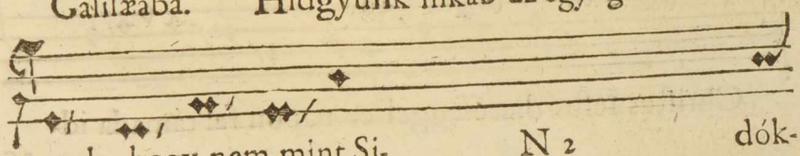

nak, hogy nem mint Si-

dók-

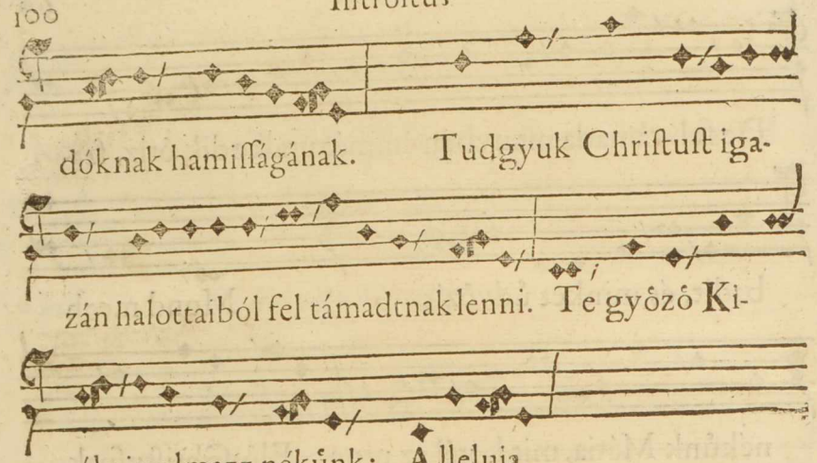

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA

PROSA II.

vôſ-

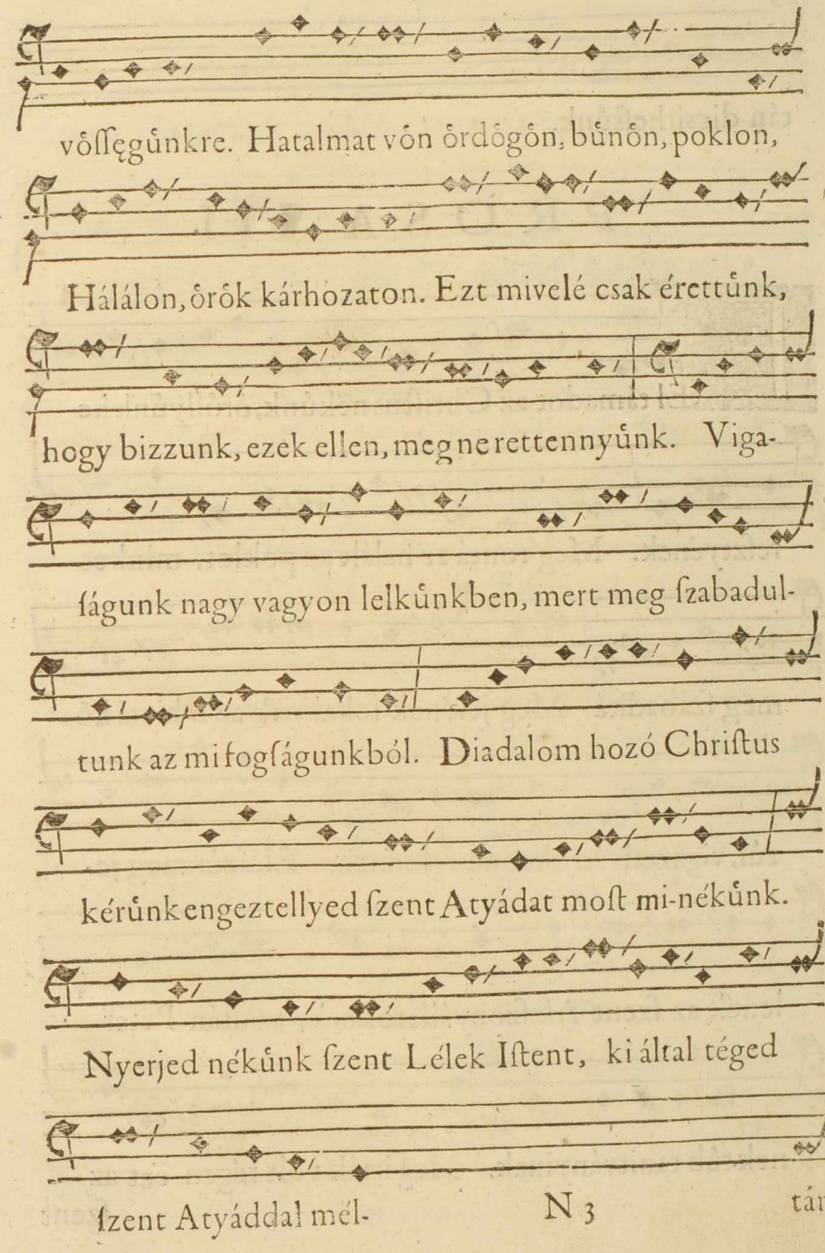

ſzent Atyáddal mél-

tán

tán dicsirhessünk.

PROSA III.

FEl támadot az Christus nékünk, örüllyünk ke-

resztyének. Meg rontá az halált az poklot, minket

meg szabaditá. Meg jelének sokaknak az ô hivei kö-

zül, vigaztalván ôket ne fęlnének. Elôször meg je-

lenék az szent Aszszonyállatoknak; az után Peter-

nek több tanitványinak. Meg irták vólt régen ezt az

szent

Szent Propheták-is. Meg mutatta vala Isten ezt sok

jegyekkel. Iosephnek, Samsonnak dolgaiban, Io-

násnak Ceth halból meg szabaditásával. Hinnünk

kel, hogy Christus fel támadot, hogy véle ôszve mi-is

fel támadhassunk. Hiszszük Christust, hogy fel táma-

dot ellenségünket meg rontotta, az halált meg ôlte,

minket meg szabaditot, Hiszszük, hogy meg iga-

zitot sz. Atyának bé ajánlot.

lot, hogy mi-is ô véle eggyût élhesſlünk. Azért mi

Vr Iſten dicsirünk téged; Alleluja.

INVITATORIVM PASCH:

El támadot Király Iesus Chriſtuſt mi mind-

nyáian kereztyének imádgyunk. Iertek el ôrven-

dezzünk Vrunkbã, és vigadgyunk idvôzitô Iſtenünk-

ben; menvén az ô tekintetinek eleiben dicsiretekkel,

és vigaſſágos énekekkel énekellyünk ô néki. Mert

nagy

nagy Vraz mi Vrunk Iſtenünk, és felſeges Király min-

deneknek felette; El ſemveti tôle az ô népét, mert

ô hatalmában vadnak minden földnek határi; Es

minden hegyeknek magaſſágit által láttya. Mert

ôvé az tenger és ô teremtette ôtet; és az földet az ô

kezei ékeſiték; Iertek el azért imádgyuk ôtet nagy

alázatoſſággal, és ſirjunk az mi téremtô Iſtenünk elôt,

mert ô az mi Vrunk O Iſté-

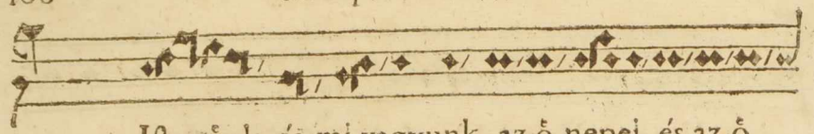

Iſtenünk, és mi vagyunk az ô nepei, és az ô

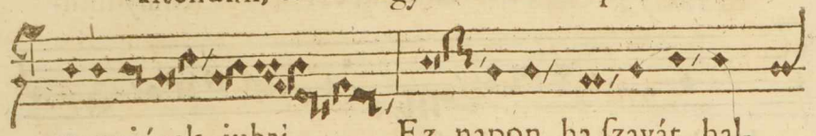

mezejének juhai. Ez napon ha ſzavát hal-

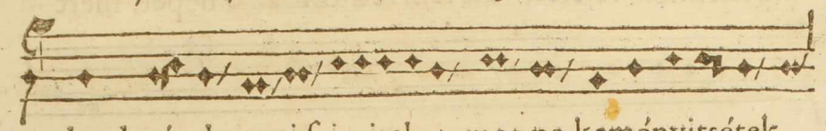

landgyátok az ti ſziveiteket meg ne keményitsétek

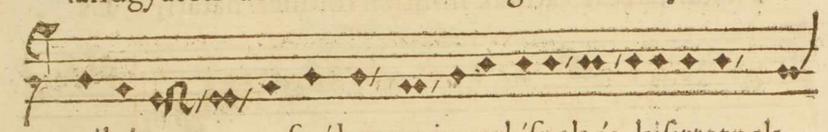

miképpen az puſztában az ingerléſnek és kiſirtetnek

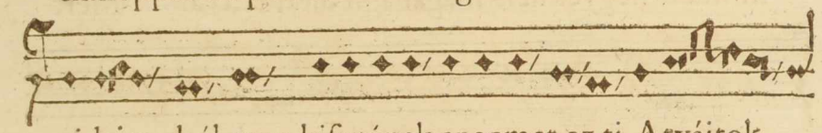

idejen, hól meg kiſirtének engemet, az ti Atyáitok,

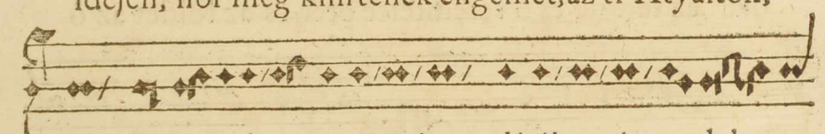

megíſmérének engemet, és meg láták az én cseleke-

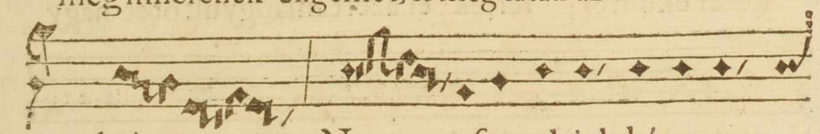

detimet. Negyven eſztendeigh bántattam

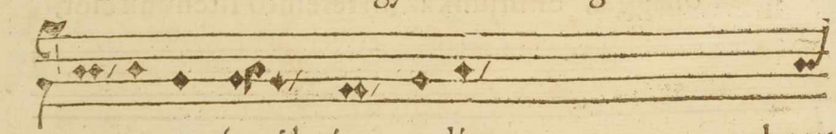

ez nemzetſégtól, és mondám, hogy

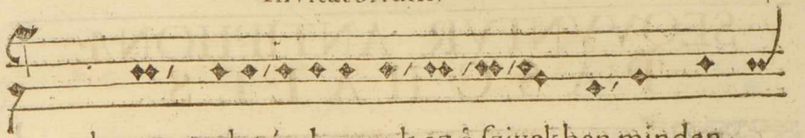

hogy ezek tévelyegnek az ô ſzivekben minden-

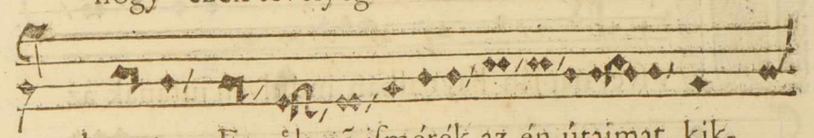

koron; Es ôk nẽ iſmérék az én útaimat, kik-

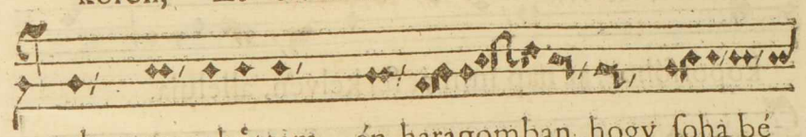

nek meg eskûttem én haragomban, hogy ſoha bé

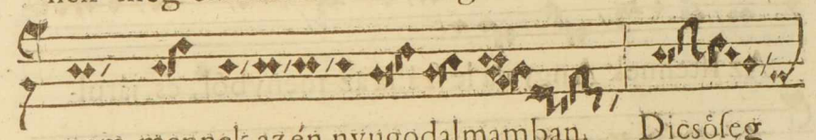

nem mennek az én nyugodalmamban. Dicsôſęg

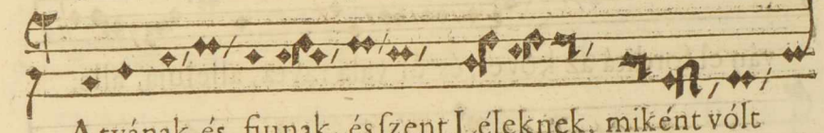

Atyának és fiunak, és ſzent Léleknek, miként vólt

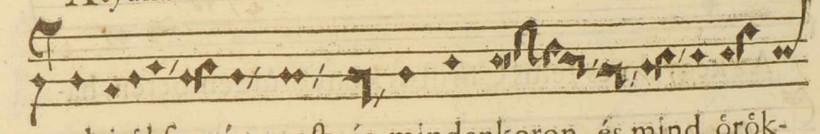

eleitôl fogván moſt és mindenkoron, és mind órók-

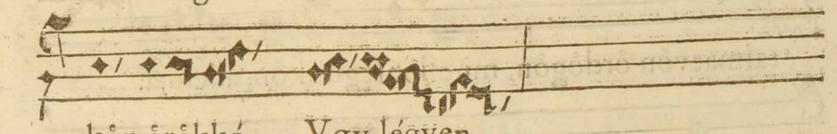

kôn órókké, Vgy légyen.

SEQVVNTVR ANTIPHONÆ PASCHALES.

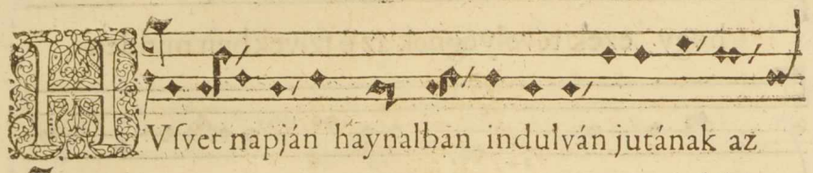

185 HVſvet napján haynalban indulván jutának az

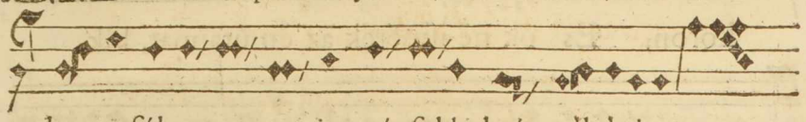

koporſóhoz, az nap immár fel kelvén, alleluia.

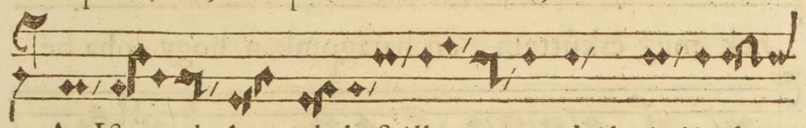

186 Az Iſtennek Angyala le ſzálla az menyből, és járul-

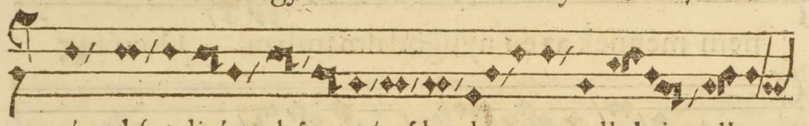

ván el forditá az követ, és úl vala rayta, alleluja, alle:

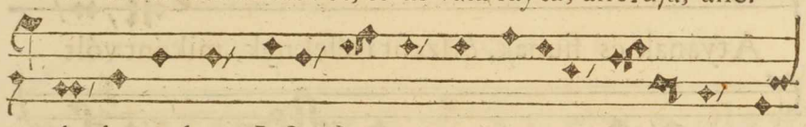

187 Az kegyelmes Ieſus Chriſtus könyörûle emberen, ha-

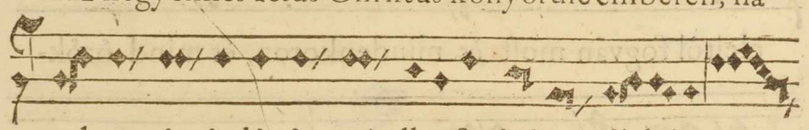

talmat vón órdógón, mi ellenſégünkön; alleluja.

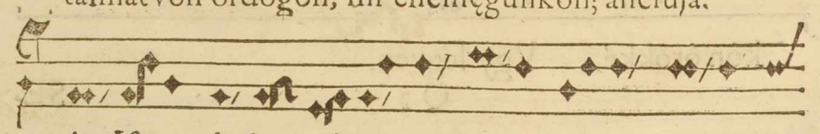

185 Az Iſtennek Angyala monda az Mariáknak; ne fél-

lye-

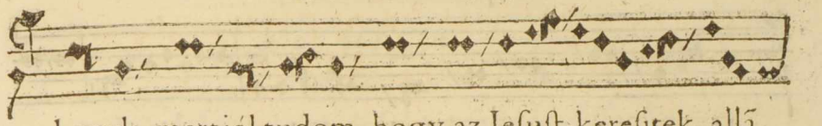

lyetek, mertjól tudom, hogy az Ieſuſt kereſitek, allá-

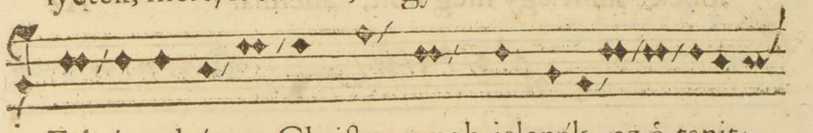

Fel támadván az Chriſtus megh jelenék, az ô tanit-

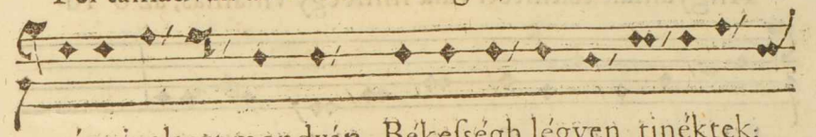

186 ványinak ezt mondván; Békeſségh légyen tinéktek;

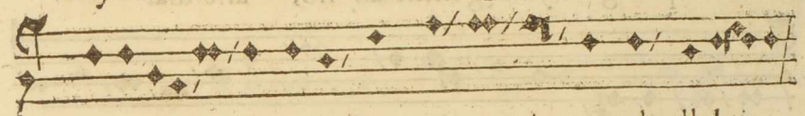

Alleluia, ne fęllyetek ſemmit mert én vagyok, alleluia.

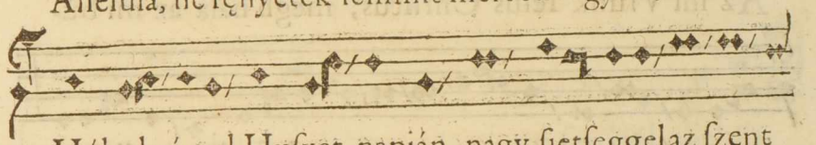

Hólval réggel Huſvet napján, nagy ſietſęggel az ſzent 188

Aſzonyok el menvén Chriſtuſnak koporſóiához.

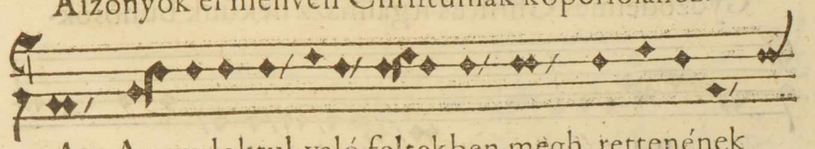

Az Angyaloktul való fęltekben megh rettenének

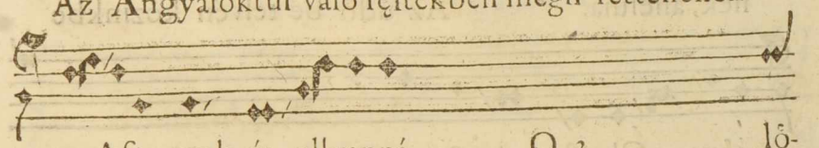

az Aſzonyok és ollyanná

lô-

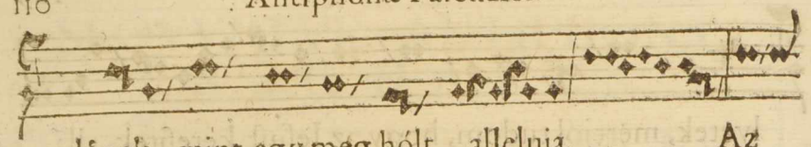

lônek mint egy meg hólt, alleluia. Az

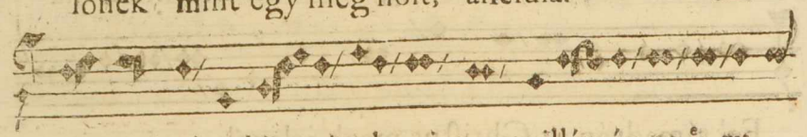

Angyalnak tekinteti vala mint egy villámás, az ô ru-

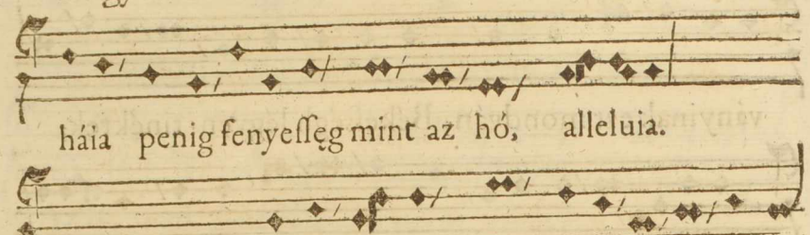

háia penig fenyeſſég mint az hó, alleluia.

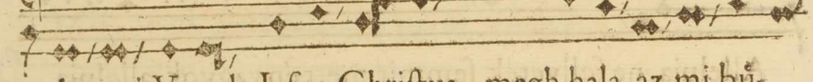

Az mi Vrunk Ieſus Chriſtus, megh hala az mi bû-

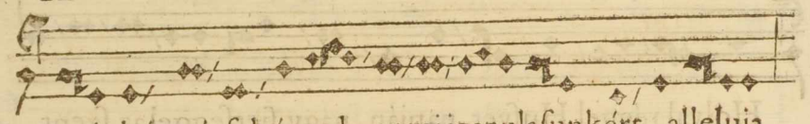

neinkért, és fel támada, az mi igazulaſunkért, alleluia.

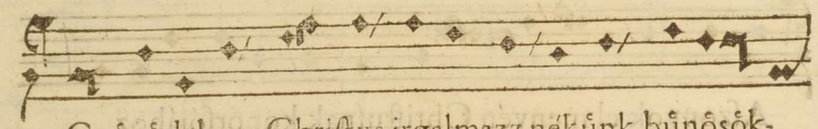

Gyôzôdelmes Chriſtus irgalmazz nékûnk bûnôsôk-

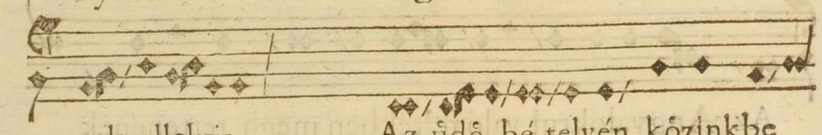

nek, alleluia. Az ûdô bé telvén kôzinkbe

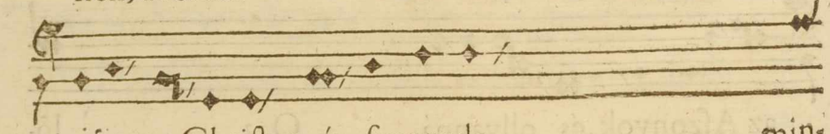

jôve az Chriſtus, és ſzenvede min-

minden bûneinkért, és fel támada idvôſſégünkért,

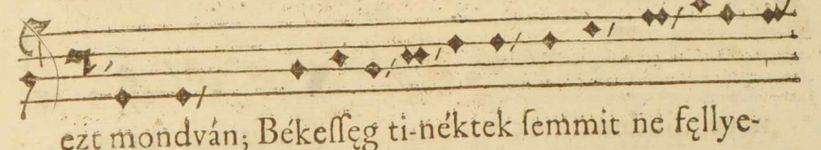

ezt mondván; Békeſſég ti-néktek ſemmit ne fęllye-

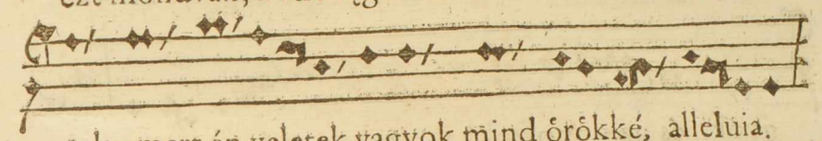

tek, mert én veletek vagyok mind ôrôkké, alleluia.

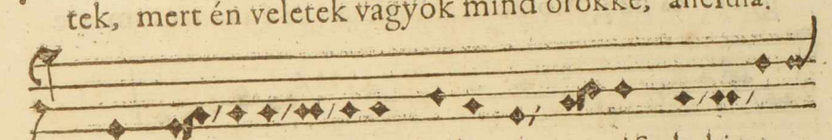

Mondnak vala az Aſzſzonyállatok egymáſnak; ki ve-

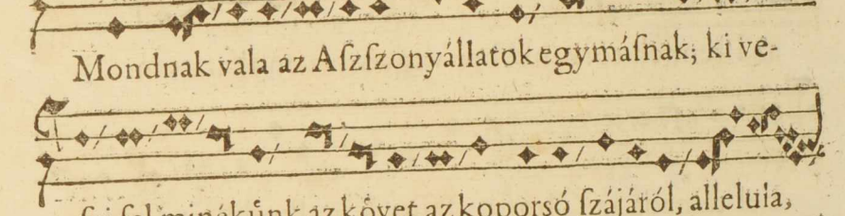

ſzi fel minékûnk az kôvet az koporsó ſzájáról, alleluia,

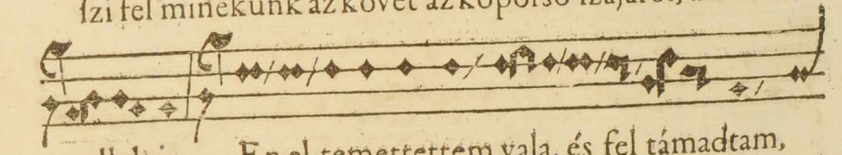

alleluja. En el temettettem vala, és fel támadtam,

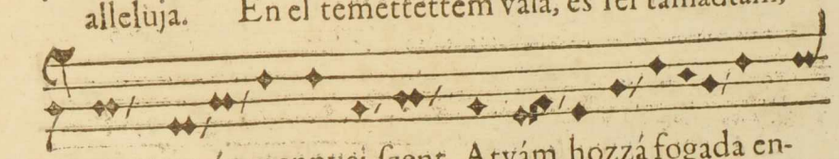

mert az én mennyei ſzent Atyám hozzá fogada en-

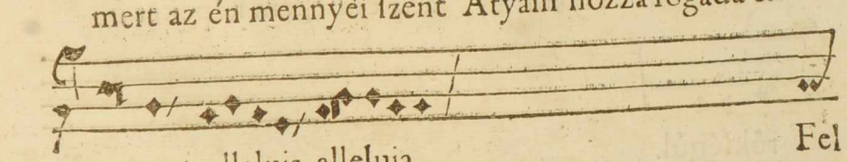

gemet, alleluia, alleluia. Fel

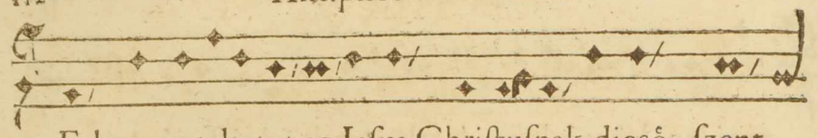

Fel magaztaltatot az Ieſus Chriſtuſnak dicsô ſzent

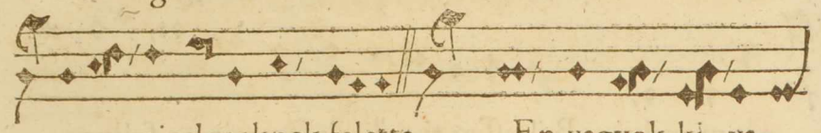

neve mindeneknek felette. En vagyok ki va-

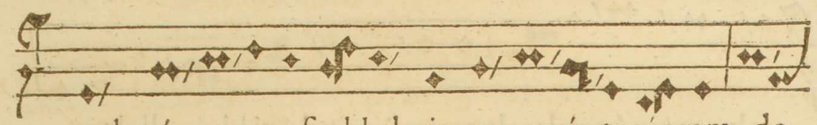

gyok, és az gonoſzokkal nincsen az én tanácsom; de

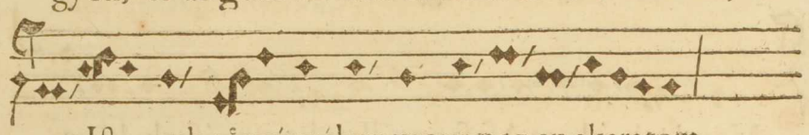

az Iſtennek tôrvényében vagyon az en akaratom.

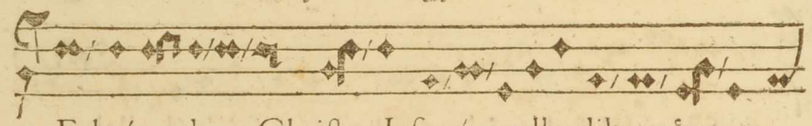

Fel támada az Chriſtus Ieſus és uralkodik, az ô men-

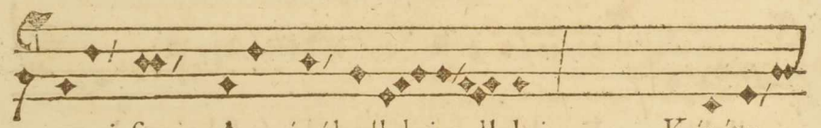

nyei ſzent Attyánál, alleluia, alleluia. Kérém

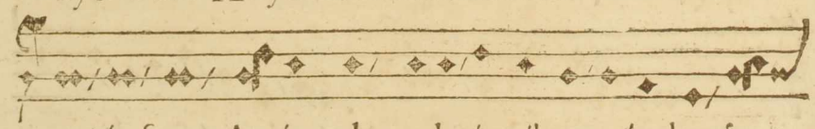

az én ſzent Atyámtul; ada énnékem népeket ô-

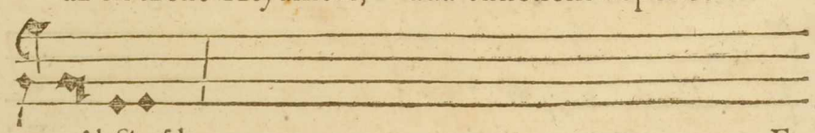

rôkſégûl. En

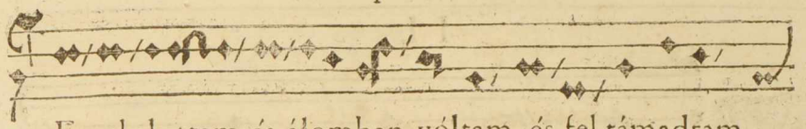

En el aluttam és álomban vóltam, és fel támadtam,

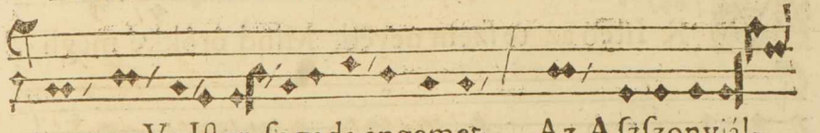

mert az Vr Iſten fogada engemet. Az Aſzſzonyiál-

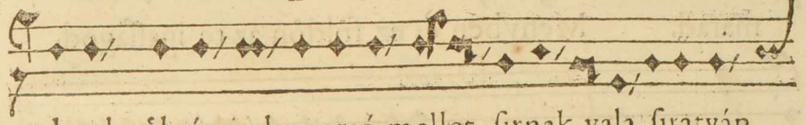

latok, úlvén az koporsó mellet ſirnak vala ſiratván

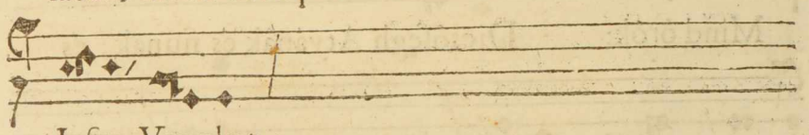

Ieſus Vrunkat.

RESPONSORIA.

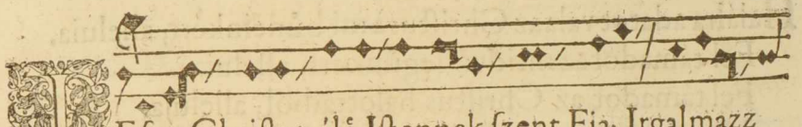

IEſus Chriſtus élô Iſtennek ſzent Fia; Irgalmazz

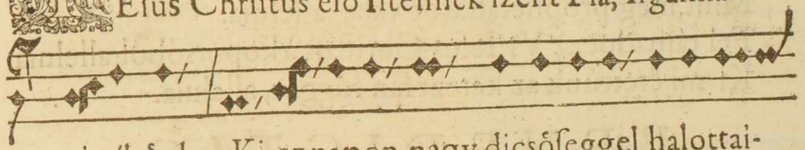

minékûnk. Ki ez napon nagy dicsôſęggel halottai-

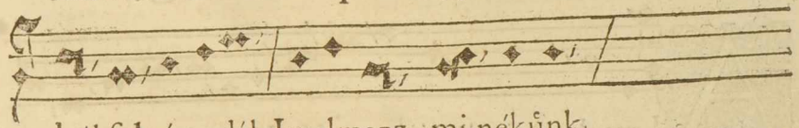

ból fel támadál; Irgalmazz minékûnk.

II.

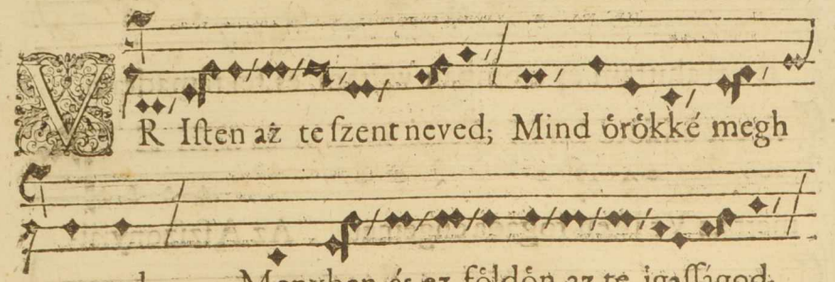

VERSICVLI.

Halálra adatot vala az Chriſtus à mi bűneinkért; alleluia.
Fel támadot az mi idvőſſęgünkért; alleluia.
Fel támadot az Chriſtus halottaiból; alleluja.
Mint meg prophetáltatot vala; alleluia.
Fel támadot az Vr Ieſus Chriſtus à koporsóból; alleluia.
Ki mi érettünk az kereſztfán függőt; alleluia.

BENEDICTIO.

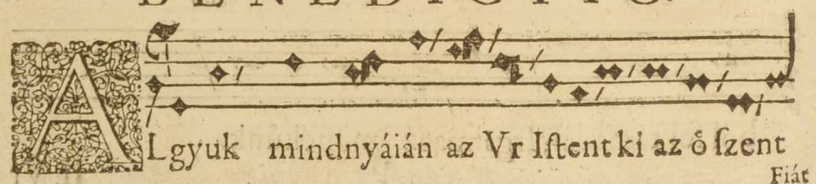

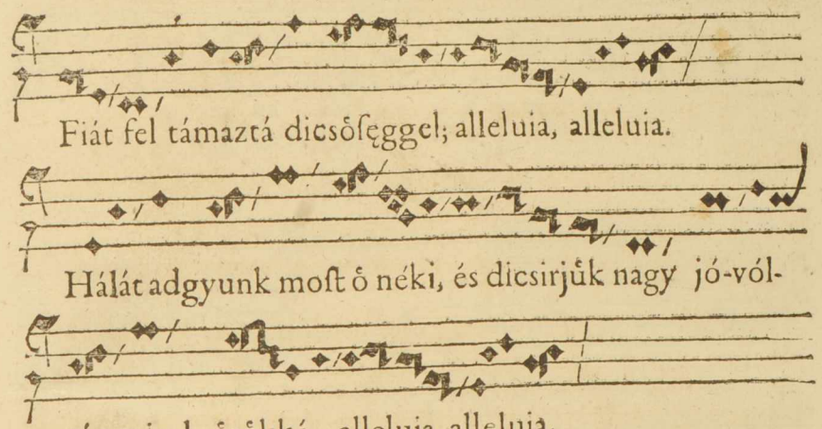

Emlékezzünk kereztyének, az Iſtennek jó vóltáról; ki ſzent Fiát mi érettünk áldozatra bocsátá.

Hálát adgyunk az Atyának, és az ő egy ſzent Fiának; ſz. Lélékkel egyetemben, mind örökkön örökké.

Ieſus Chriſtus ki ez napon az halálból fel támadál; igy a-karád tiſztaſágnak ábrázattyát meg hozni.

Dicsirteſſęl mind örökké ſzent Atyáddal egyetemben, Es az te áldot lelkeddel, egy Iſteni felſęgben.

IN DIE ASCENSIONIS DOMINI.

HYMNI.

Festum nunc celebre. &c,

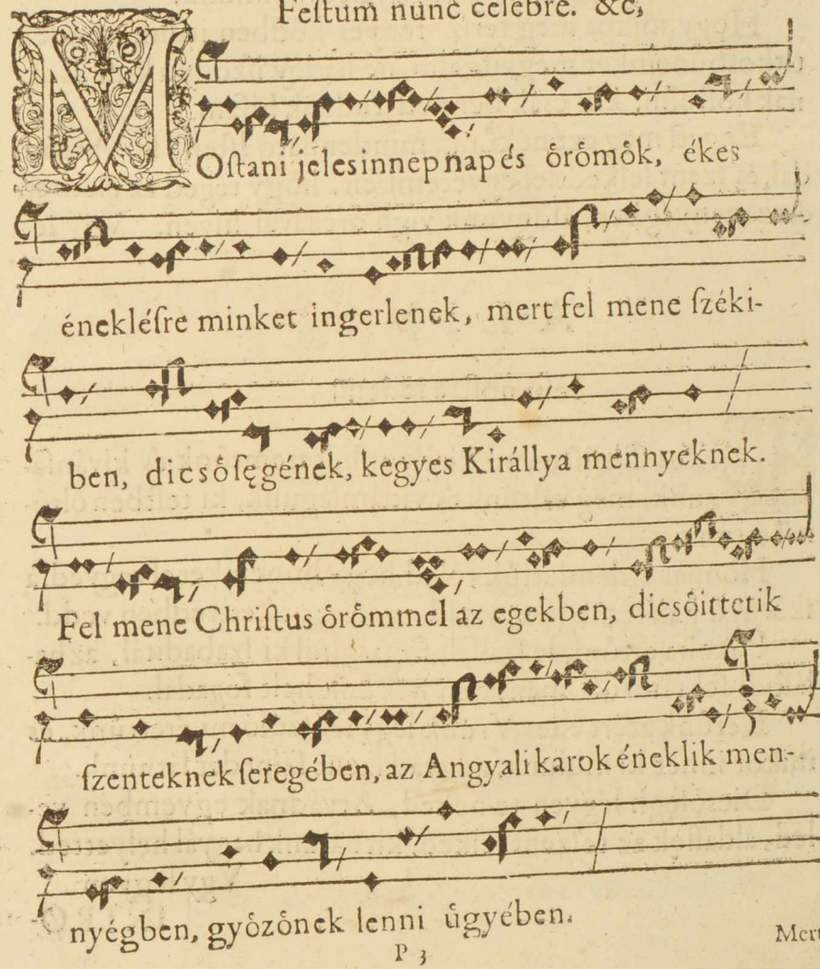
Mostani jelesinnep napés örömök, ékes
énekléſre minket ingerlenek, mert fel mene ſzéki-
ben, dicsöſęgének, kegyes Királlya mennyeknek.
Fel mene Chriſtus örömmel az egekben, dicsöittetik
ſzenteknek ſeregében, az Angyali karok éneklik men-
nyégben, gyözönek lenni ügyében.

Mert

Mert fel menvén, fogva vivé az fogſágot, ada az fôldieknek nagy ayándékot; honnét viſzont el jôitilni világot, mind élôket mind hóltakat.

Mi moſt tégedet, édes teremtó Vrunk, buzgó kônyôrgésûnkben halgas megh kérûnk, távul járjon pokolbéli ôrdôg tôlûnk, hogy tôrben ne eiytſen bennûnk.

Hogy mikor meg térſz fenyes kôdben itilni, minden titkosbûneinket megviſgálni, ne hadgy iſzonyu kint azoknak koſtolni, kik csak benned tudnak biſzni.

Enged meg ezt nékûnk, mindenható Iſten, ſz. Atyáddal, és ſzent lelkeddel egyetemben, hogy téged az életben és az menyégben; áldgyunk vigh orczával hiven. Vgy lé:

ALIVS.

Ieſu noſtra redem:

IEſus Chriſtus mi királyunk, teremtônk és kivánſágunk, meg váltónk és vidámſágunk, ki teſtben ôltôzél értünk.

Honnat érdemlettük tôled, hogy bûneinket el vegyed, à ſzórnyû halált meg ſzenvedd, ez világot kedvedben vedd.

Pokolra értünk le ſzállál, fogságból ki ſzabaditál, az halálból fel támadál, menyben nékûnk helt fogadál.

Kérûnk azért édes Vrunk légy ſzóſzóló mi érettünk, és mikor innét ki mulunk, adgyad ſzent ſzinedet látnunk.

Dicsôſegh légyen te-néked, Atyádnak egyemben veled, áldaſſék az teſzent lelked, kit nálunk hagyál helyetted.

Vgy légyen.

INTRO-

INTROITVS.

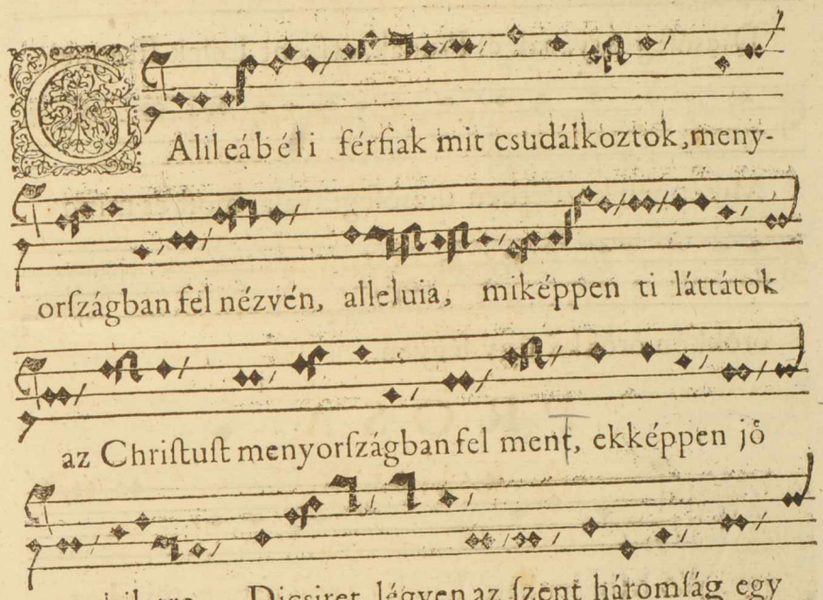

Alileábéli férfiak mit csudálkoztok, menyországban fel nézvén, alleluia, miképpen ti láttátok az Chriſtuſt menyországban fel ment, ekképpen jô az itiletre; Dicsiret légyen az ſzent háromſág egy bizony és igaz Vr Iſtennek. Mikoron nézneiek à menyben fel menô Chriſtuſt; imé elôttek két férfiak meg állának fejér ruhában nékik ezt mondván.

Di-

Dicsôsęg Atyának és Fiunak, és szent Lélek Istennek;

Miképpen kezdetben dicsôsęges vala, most és mind

ôrôkkôn ôrôkké ugy légyen.

PROSA.

362

AZ Mindenható Király ez mai napon; mind ez

világot nagy hatalmával meg váltá. Győzôdelem-

mel az menyországban fel mene. Mert negyven napja,

hogy fel támadot vala. Az szent napokon szólgait

bátoritá. Es lelki békeſſęgnek jelét, Aposto-

loknak hagyván. Kiknek ada olly hatalmat, hogy

embereket bûnôkbôl oldoznának. Es kûldé ôket

ez világra kereztelni minden embereket. Atyának

és Fiunak és szent Léleknek nevében. Es vélek

lévén meg hagyá nékik, hogy Ieruſálemből. El ne

mennének, de ott meg várnák az ô iglretét. Mert

nem sok nap el mulva

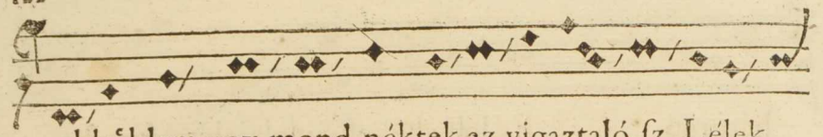

el kűldem ugy mond néktek az vigaztaló sz. Lélek

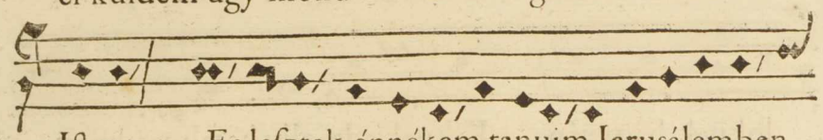

Istent. Es lesztek énnékem tanuim Ierusálemben,

Sidóságban és az Samariában. Es hogy ezt megh

mondá ô láttokra fel emelteték az égh felé. Es nagy

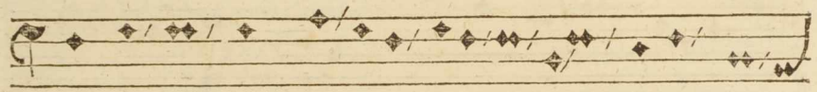

fęnyes kôd, kôrnyúl vevé ôtet, és kik az éghben ott

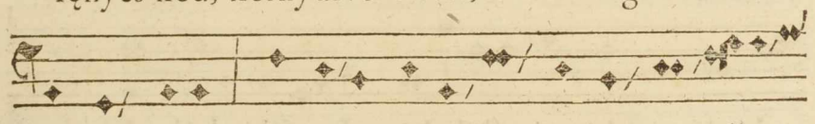

néznek vala. Imé mellettek két Angyal meg álla

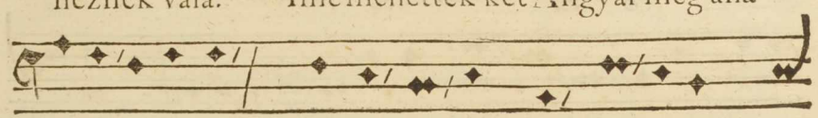

fejér ruhában. Nékik ezt mondván, mit csudál.

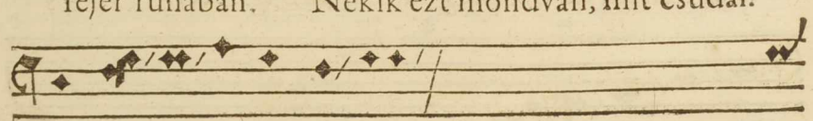

koztok ti menyország felé. Mert

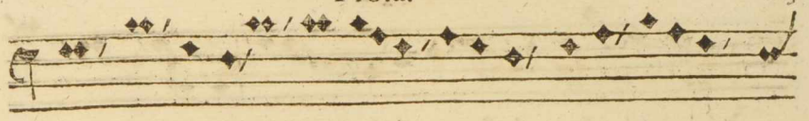

Mert az Iesus ki fel viteték tôletek Atya Istennek

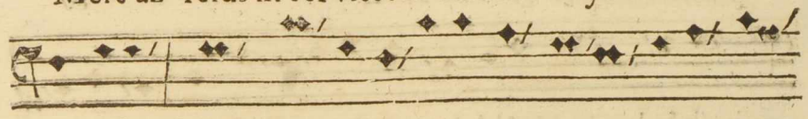

jóbjára. Mint fel méne, ekképpen el jô, minket fe-

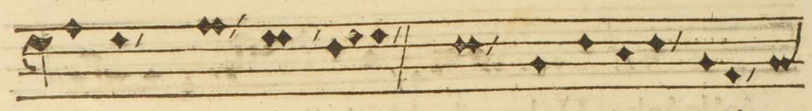

jenként mind meg itilni. Oh mindenhato ôrôk

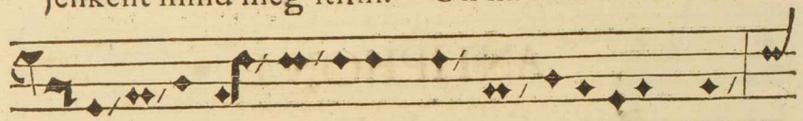

Isten az embert kit teremtél, kit paradicsomból.

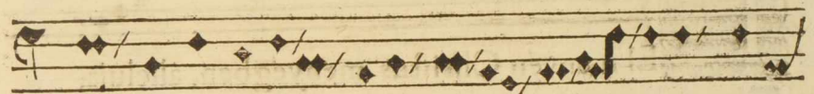

Nagy álnoksággal az ôrdôg ki vete, és véle eggyût fog-

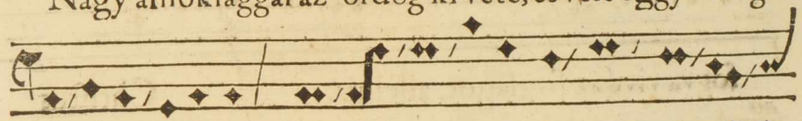

va vivé pokolba. Az teszent véreddel, kit meg váltál

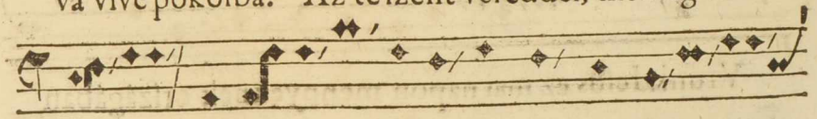

Vr Isten. Ismeglen fel méne honnan egyszer le esęk

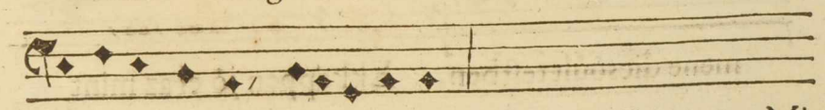

paradicsomnak dicsôsęgében.

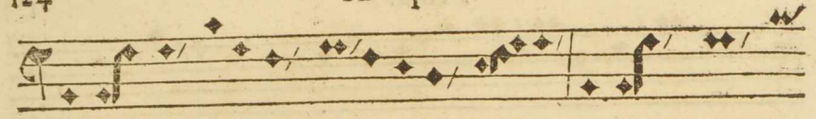

Mikoron jövendeſz ez világot itilni. Kérünk adgy

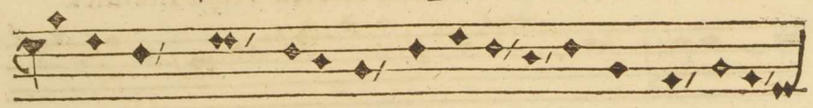

minékünk mind örökkön örökké az ſzentekkel eggyût

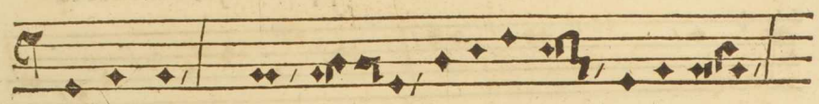

örülnünk. Hól tenéked énekellyünk dicsiretet.

ANTIPHONÆ.

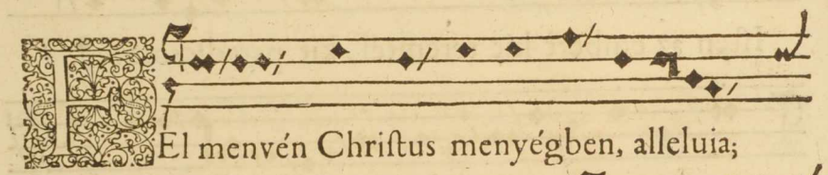

FEl menvén Chriſtus menyégben, alleluia;

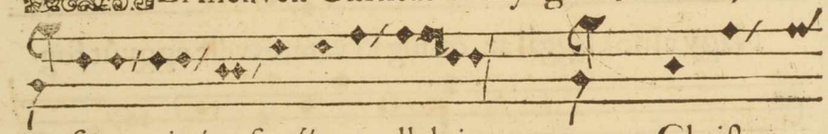

fogva vivé az fogſágot, alleluia. Chriſtus

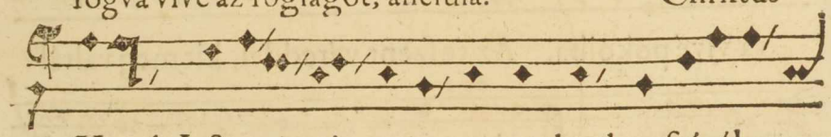

Vrunk Ieſus ez mai napon mennyeknek orſzágában

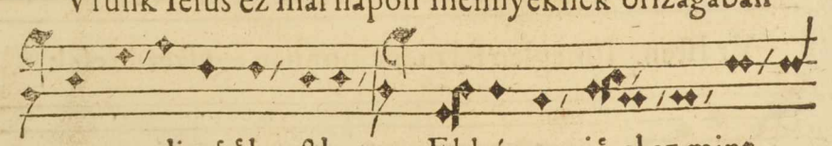

mene dicsőült teſtben. Ekképpen jő el az mint

láttá-

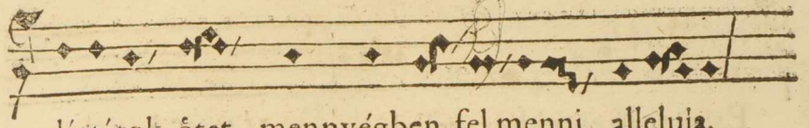

láttátok ötet mennyégben fel menni, alleluia.

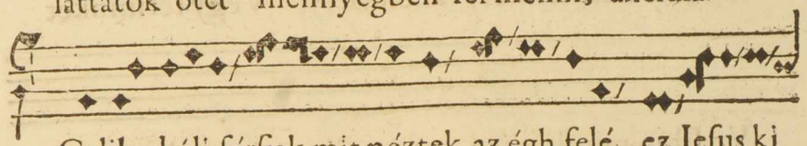

Galilæabéli férfiak mit néztek az égh felé, ez Ieſus ki

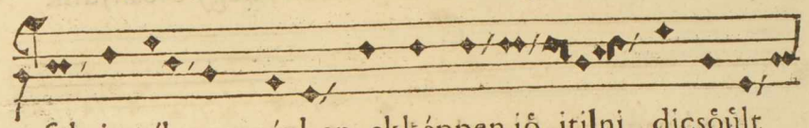

fel viteték menyégben, ekképpen iő itilni dicsőült

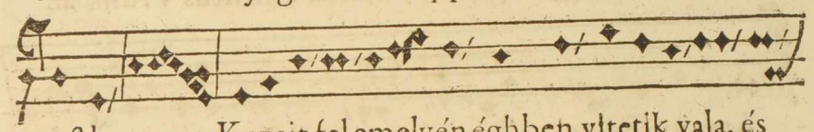

teſtben. Kezeit fel emelvén éghben vltetik vala, és

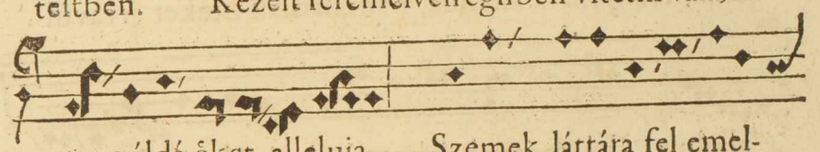

megáldá őket, alleluia. Szemek láttára fel emel-

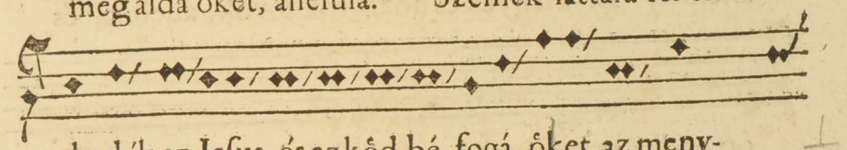

kedék az Ieſus, és az kőd bé fogá őket az meny-

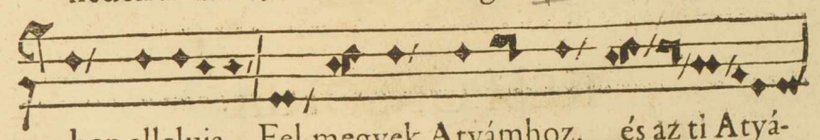

ben alleluia. Fel megyek Atyámhoz, és az ti Atyá-

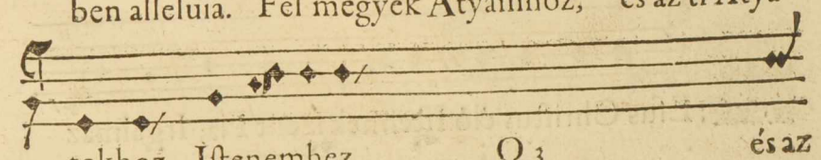

tokhoz, Iſtenemhez

Es az ti Iſtentekhez, alleluia. Végy fel minket

Vr Iſten mindnyáian országodban, hogy dicsirjünk

téged nagy vigaſsággal. Monda Chriſtus Vrunk az

ô tanitványinak, alleluia; nem hadlak titeket árvávul

alleluia; El mégyek és hozzátok jövök, alleluia; és

örvendez az ti ſzivetek, alleluia.

RESPONSORIA.

IEſus Chriſtus élô Iſtennek ſzent Fia; Irgalmaz mi-

mi-nékünk. Ki ez mai napon az menyégben

fel menél; Irgal: Dicsôſęg Atyának &c.

ALdgyuk mindnyáian az Vr Iſtent; Ieſus Chri-

ſtus ki menyországba fel mene, hogy minékünk helt

ſzerzene, és minden ſzükſęginkre gondot viſelne, al-

leluia, alleluia, alleluia. Es úle az Atya ur Iſtennek jób-

jára, kit várunk az itiletre, hogy minket hozzá haſon-

latoſá tenne, alleluia, alleluia, alleluia. Ver-

VERSICVLI.

EL mene Chriſtus meny-országban: nagy dicsőſéggel.
Fogva vivé az mi ellenſéginket; hálát adgyunk azért ő néki.

BENEDICAMVS.

LArjunk mi moſt kereztyének idvőſségnek igaz után; mert az Chriſtus ez mai nap méne fel menyországban.

Hogy minékünk ſzent Attyától, vigaztaló ſzent léleknek; kellemetes ajándékát meg nyervén el bocsáſſa.

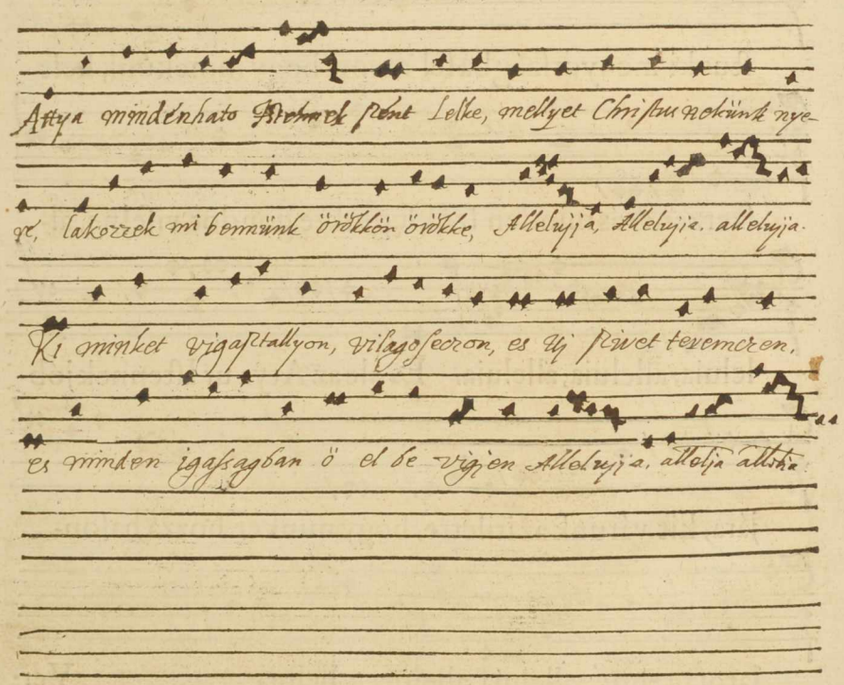

IN FESTO PENTECOSTES.

HYMNVS. Veni creator ſpir:

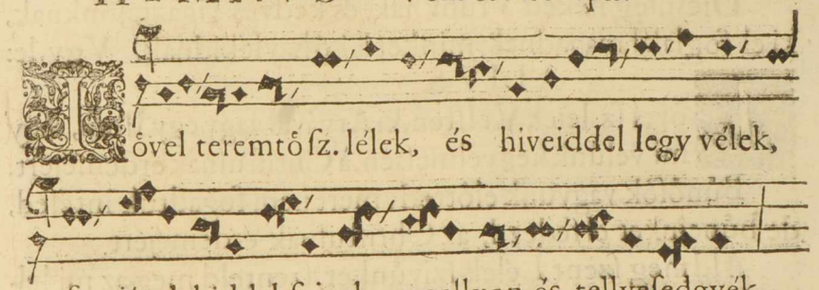

JÖvel teremtő ſz. lélek, és hiveiddel legy vélek,
ſz. ajándekiddal ſzivek, uyullyon és tellyeſedgyék.

Kiható vigaſztalónak, és Iſten ajándékának, avagy hét ajándékunak, ſ-Iſten jób keze uyának.

Mondatol, élő kut főnek, tűznek és lelki kenetnek, Atyának igiretinek, és az igaz ſzeretetnek.

Gerjeſz világot elménkben, önts ſzeretetet ſzivünkben, erősits minket teſtünkben, és nagy erőtlenſégünkben.

Adgy nékünk tellyes örömöt, idvőſſég hozó kegyelmet, köztünk minden gyűlőſéget, ronts el, és adgy egyeſſégget.

Távoztaſd ellenſéginket, és ad meg békeſſégünket, mindenkor veſzérely minket, utálhaſſuk bűneinket.

Adgyad iſmérnünk az Atyát, és az ő egy ſzűlőt Fiát, és hinnünk hogy mind kettőtől, ſzentől ſzármazól vég nélkül.

Dicsőſég az egy Iſtennek, Atya, Fiu, Szent Léleknek, kedves ajándéka ennek, lakjék ſzivében mindennek. Vgy:

ALIVS.

IÖvel ſzent lélek Vr Iſten, vigaſztaly minket ſzivünkben, bátorits meg fęlelmünkben, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Iövel jövel, téged kérünk, ajándékod kőzőld velünk, az gonoſzt fogyaſſad bennünk, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Iővel lágits az kő ſzivet, ronts megh az nagy gyűlőſęget plántály kőzénk eggyeſſęget, az Chriſtuſnak érdeméjért

Dicsőſęg néked Vrunknak, és kedves vigaztalónknak, ki el foglalál magadnak, minket lakó haylékidnak. Vgy le:

ALIVS.

Iővel ſz. lélek Vr Iſten, ki Atyával vagy egy Iſten, tegy mi velünk kegyelmeſsen, à Chriſtuſnak érdeméjért.

Bűnőſők vagyunk előtted, mert nem fogadtuk intéſed, de bűneinket el fedezd, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Áld meg ſzent Lélek ſzivűnket, ſzenteld meg az mi lelkűnket, uyits megh terméſzetűnket, az Chriſtuſnak érd:

Te vagy ſzivűnknek világa, minket tart bűnnek ſokſága, ne legyűnk őrdőg orſzága, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Hitetlenſęgűnknek bűnét, kegyetlenſęgűnknek terhét, rontsd el kárhozatnak kőtelét, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Viſellyed az mi gondunkat, néked adtuk mi magunkat, vezéreld az mi útunkat, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Szent Lélek Iſten irgalmaz, és minden bűntűl óltalmaz, kárhozat ellen légy támaſz, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Minden keſerűſęginkben, és életünknek rendiben, bátorits minket hitűnkben, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Az igaz hitnek gyűmőlcsét, az ſzeretet eggyeſſęgét, plántályad mindenűt ió hirét, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Setétſęgűnknek világa, mi ſzivűnknek nyajaſſága, lelkűnknek légy bóldogſága, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Szent Lélek kérűnk tégedet, óltalmazd az te igidet, iſmerheſſűnk meg tégedet, az Chriſtuſnak érdeméjért.

Dicsőſęg Atya Iſtennek, Fiunak, idvőzitőnknek, az ſz: Lélek Vr Iſtennek, ſzent Háromſág egy Iſtennek. Vgy:

INTROITVS.

AZ

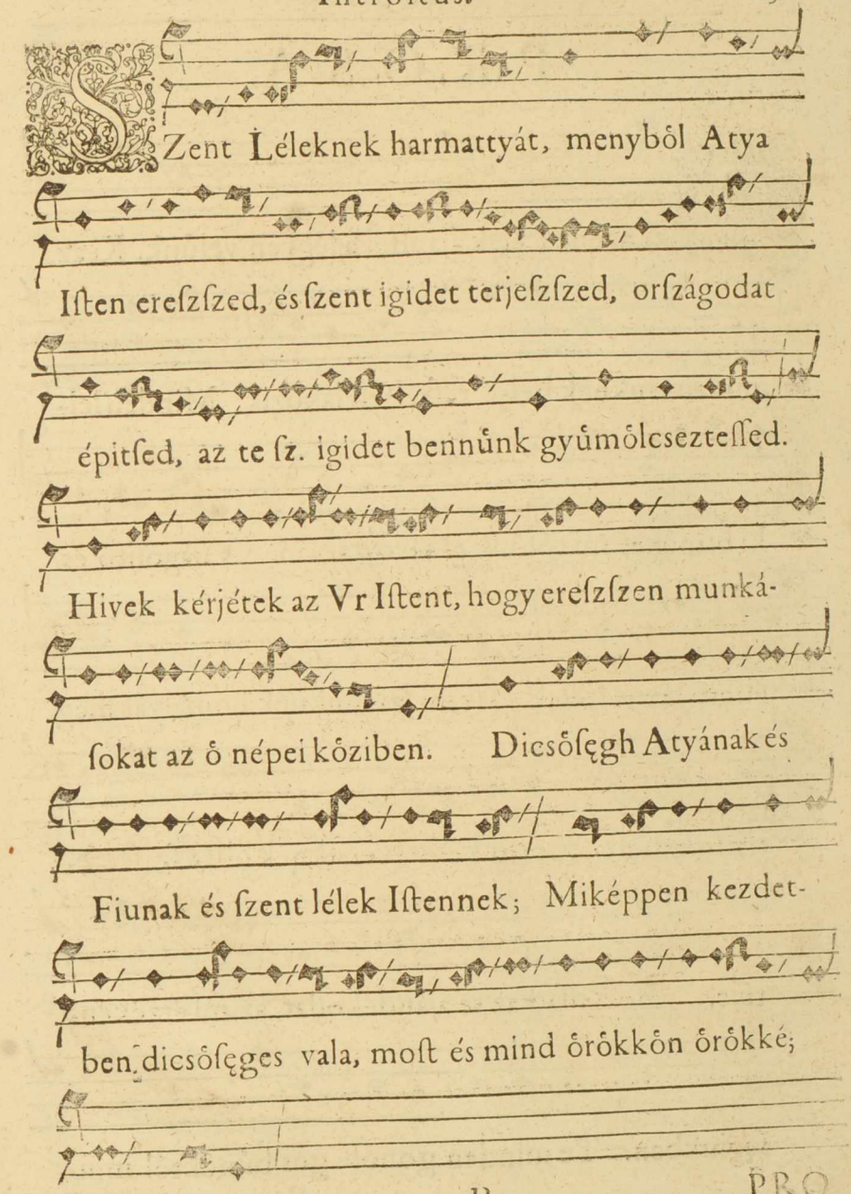

Vgy légyen.

PROSA.

AZ Szent Lélek ajándéka légyen velünk. Ki az

mi ſziveinknek bélsö réſzében lakozik. Mindenlel-

ki bünöket mi tölünk el távoztatván. Világoſitó és

éltetö ſzent Lélek. Az mi ſzivünknek homályát meg

tiſztitſad. Ió akaratu kereztyéneknek oh te ſz. ſzere-

tője. Bocsáſſad az te ajándékodat, az mi érzéken-

ſeginkben. Te minden gonoſſágos bünöktöl min-

ket

ket tiſztitó Szent Lélek. Tiſztitſad meg nékünk fe-

jenként az mi lelki ſzemeinket. Hogy láthaſſuk az

mi felſéges teremtö Iſtenünket. Kit az tiſzta ſzü-

nek ſzemei kiváltképpen láthatnak. Prophetákat fel

gérjeztél, hogy az Chriſtuſnak nemes dicsiretet meg

hirdetnék. Apoſtalokat bátoritál, hogy az Chriſtuſ-

nak nevét mind ez világon viſelnek Mikoron régen

teremté ez világot

az mir

az mindenható ôrôk Iſten. Te az vizeknek felette a-

jándékodat ki terjezted ſzent lélek Iſten. Az ke-

reztſęget idvôſſęgünkre nékünk ſzenteléd. Szent

ajándékoddal lelkünkben minket mind meg tiſztit-

ván. Sok nyelveken oſztot világot és ſzerzéſeket

megh egyeſitél. Bálvány imádókat az Vr Iſtennek

imádáſára ſokat téritvén. Tenéked azért mikönyör-

günk meg halgas kegyelmeſſen Szent

Szent Lélek Iſten. Ki nélkül minden imádſágok

csak héában mondatnak az Vr Iſtennek. Oh te

ki minden üdôbéli ſzenteket Megh tanitottad, te

ſzent ajándékoddal ôket te hozzád fogadván. Ez nap

iſmeglen az Chriſtus Apoſtolit. Ayándékozád nagy

csuda ajándékkal, kit ſenki nem hallot vala. Es ez

napot azzal megdicsôitéd. Az ſzent lélek ajand:

IN-

INVITATORIVM.

MEnyben ment Királt Ieſus Chriſtuſt mi mind-

nyáian kereztyének imádgyunk. Iertek el ôrven-

dezzünk Vrunkbã és vigadgyunk idvôzitô Iſtenünk-

ben, menvén az ô tekintetinek eleiben dicsiretekkel,

és vigaſſágos énekléſekkel énekellyünk ô néki.

Mert nagy Vr az mi Vrunk Iſtenünk, és felſęges ki-

rály mindeneknek felette; el nem veti tôle az ô népét,

mert

mert ô hatalmában vadnak minden fôldnek hatá-

ri; és minden hegyeknek magaſſágit által láttya.

Mert ôvé az tenger, és ô teremtette ôtet; és az fôl-

det az ô kezei ékeſiték; Iertek el azért imádgyuk ô-

tet nagy alázatoſſággal, és ſirjunk az mi teremtô Iſte-

nünk elôt, mert ô az mi Vrunk Iſtenünk, és mi va-

gyunk az ô népei, és az ô mezejének juhai. Ez na-

pon ha ſzavát

Hallandgyátok, az ti ſziveiteket meg ne keményitsé-

tek, miképpen az puſztában az ingerléſnek idején, hól

meg kéſirtének engemet az ti Atyáitok, meg iſmé-

rének engemet, és megh láták az én cselekedetimet.

Negyven eſztendeig bántattam ez nemzetſégtől, és

mondá hog' ezek tévélyegnek az ô ſzivekben minden-

koron. Es ôk nem iſmérék az én utaimat, kiknek

meg eskűttem én haragomban, hogy

Hogy ſoha bé nem mennek az én nyugodalmamban.

Dicsôſęg Atyának és Fiunak, és az ſzent Léleknek;

miként vólt eleitől fogván, moſt és mindenkoron, és

mind ôrôkkôn ôrôkké; Vgy légyen.

ANTIPHONÆ.

Mikoron bé tőltenek vólna az ôtven napok, va-

lának az tanitványok eggyűt, dicsirvén az Vr Iſtent. Pſal. 104.

Szólnak vala kűlômb kűlômb nyelveken az Apoſto-

lok Iſtennek nagyſágos dolgairol, alleluja, alleluia.

Imé az Vr Iſtennek ſzent lelke az magas menyorſzág-

ból le ſzálla, az ô nagy hatalma bé tôlté ez ſzeles világot. Zugás lôn az éghbôl hirtelenſęggel, mint

ſebeſſen jövô nagy ſzélnek zugáſa, és bé tôlté az házat, melyben ûlnek vala az tanitványok. Act. 2.

Iövel ſzent Lélek Vr Iſten, tôlts bé ajándékoddal, az

te hiveidnek ſziveket, és

és à te ſzerelmednek tűzét ô bennek gerjezd fel, ki min-

den pogány népeket, az hitnek egyeſſęgében az nyel-

veknek kûlômbſęgével ôſzve gyûitôttél; Dicsiret te-

néked ſz. Lélek Vr Iſten, alleluja, alljâ. alljâ. Ez napon

bé tôltenek az Huſvét után való ôtven napok, allelula.

Ez napon az ſzent Lélek Iſten tűznek képében, az

tanitványoknak meg jelének, és adván ô nékik lelki

ajándékokat. Kûldé ôket

ôket ez ſzéles világra prædicallani, és bizonyal hir-

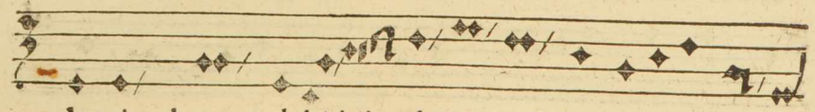

detni, hogy valaki hijend és megh kereztelkedik

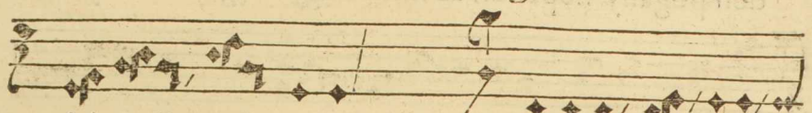

üdvôzûl ketſęg nélkûl. Mikoron el jôvend

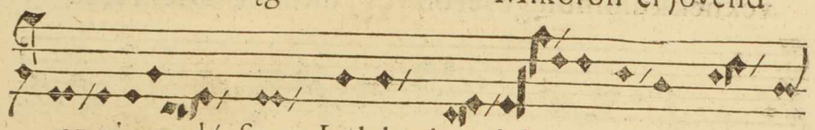

az vigaztaló ſzent Lélek, kit el bocsátok néktek

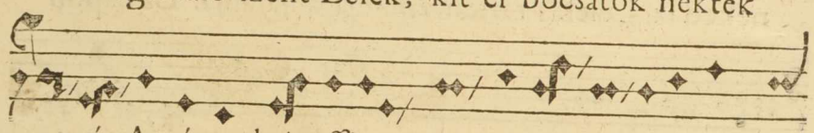

az én Atyámtul, igaſſágnak ſzent lelke; az bizonyſá-

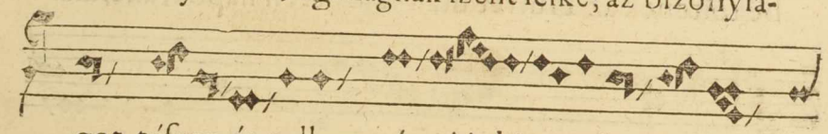

got téſzen én rollam, és ti-is bizonyſágot téſztek

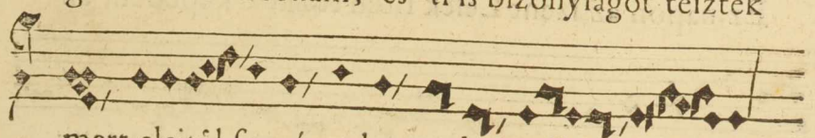

mert eleitôl fogván velem vadtok, alleluia, alleluia.

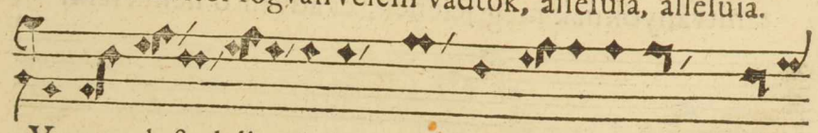

Vegyetek ſz. lelket kiknek meg bocsátandgyátok bû-

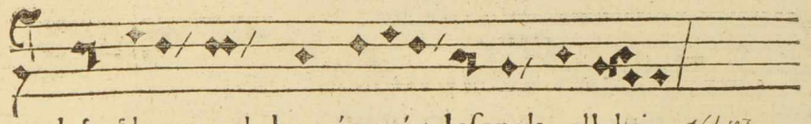

bûnôket megh bocsátatván leſznek, alleluja. Pſal. 143.

RESPONSORIA PRIMA.

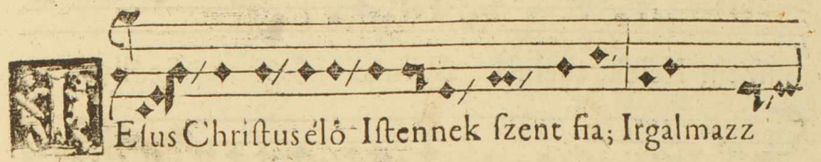

Eſus Chriſtus élô Iſtennek ſzent fia; Irgalmazz

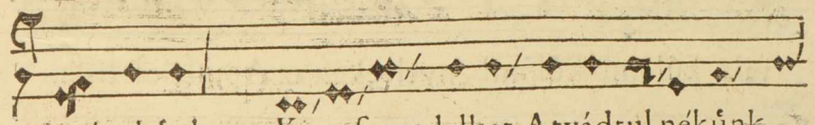

minekûnk; Ki azſzent lelket Atyádtul nékûnk

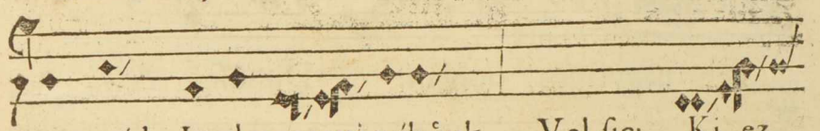

nyeréd; Irgalmazz mi nékûnk. Vel ſic: Ki ez

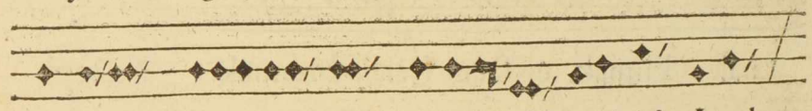

napon az Apoſtolokra ſz. Lelkedet el bocsátád: Irgal:

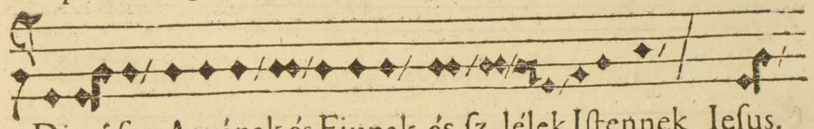

Dicsôſęg Atyának és Fiunak és ſz. lélek Iſtennek Ieſus.

RESPONSORIA II.

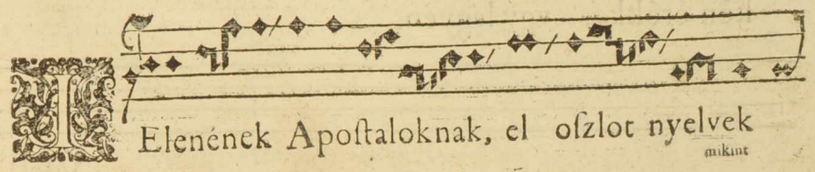

Elenének Apoſtaloknak, el oſzlot nyelvek

mikint

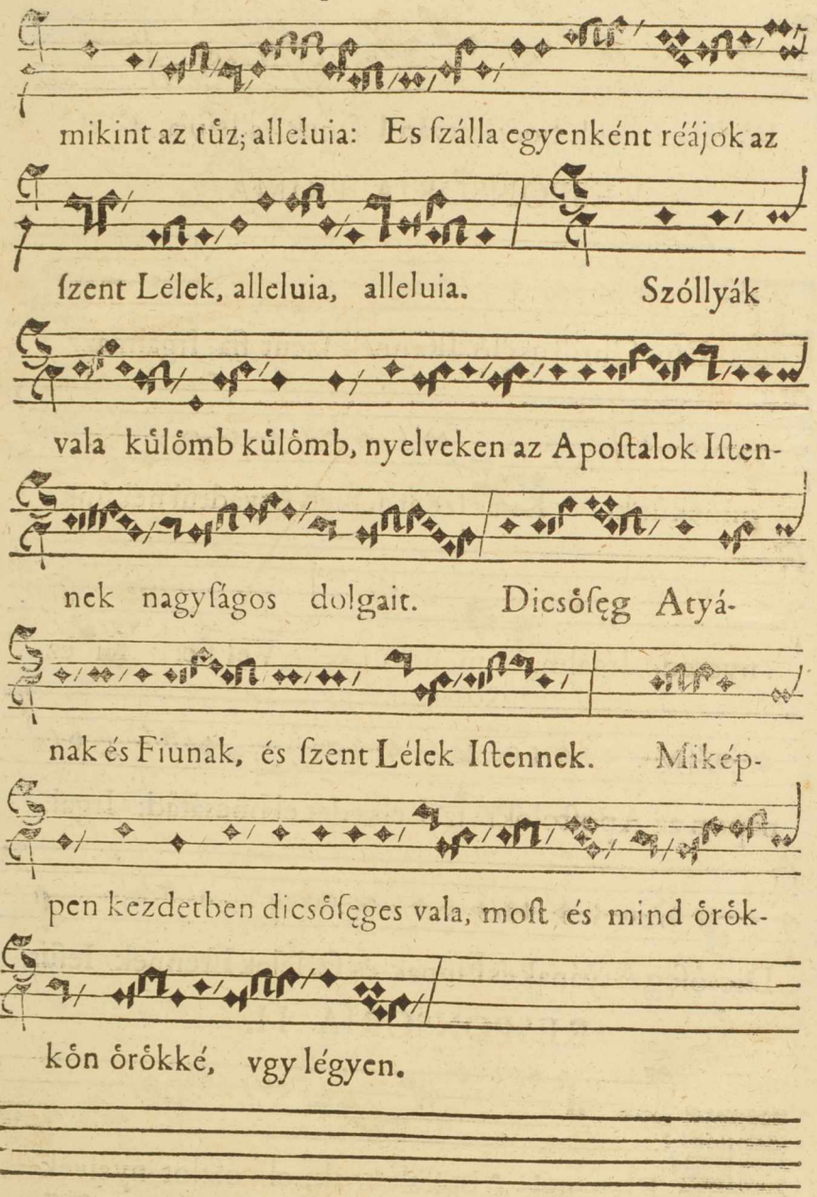

VER-

VERSICVLI.

Az szent léleknek ajándékát; bocsásd szívünkben Vram Isten.

Ki mi bennünk Isteni; és emberi szerelmet gerjeszszen.

Vr Istennek szent lelke; betölté földnek kerekségét.

Es mindenek vallyák; Bölcseségének jegyét.

Az Apostalok kűlömb kűlömb nyelveken szólnak vala; alleluja.

Es hirdetik vala Istennek nagy csuda tételét; alleluja.

BENEDICTIONES.

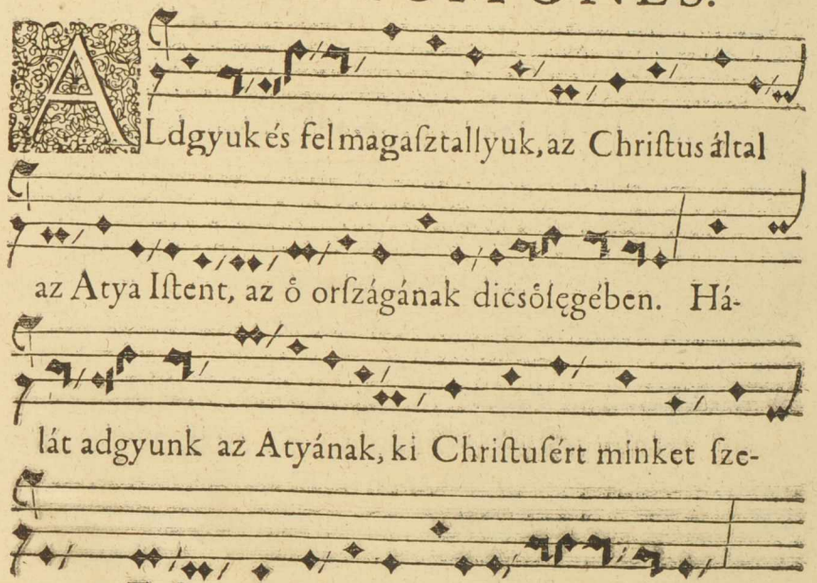

II. Eorűllyűnk mi kereztyének; mert az Isten ő szent lelkét; Menyországból hiveihez, vigaztalni bocsátá.

Az kik hiſzik Chriſtus által, ô bűnöknek bocsánattyát, azok véſzik ſz. léleknek ajándékát ôrökké.

III.

Iôy mi hozzánk vigaſztaló éltetô ſzent lélek Iſten; gerjeſzſzed fel mi ſzivűnket, ſzent tűzednek fényével.

Kiért hálát az Atyának, és Fiunak mi adhaſſunk; és teneked kedves ſzálláſt mindenkoron tarthaſſunk.

IN FESTO SACRO SANCTÆ TRINITATIS.

HYMNI.

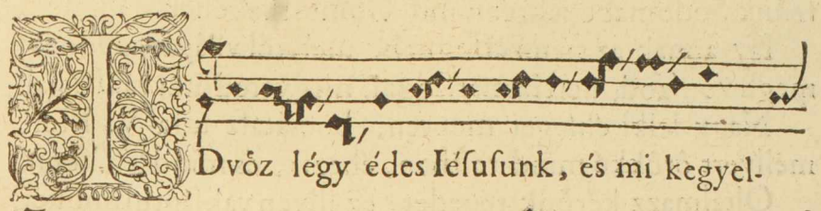

Dvôz légy édes Iéſuſunk, és mi kegyelmes királlyunk, idvôz légy Chriſtus mi Vrunk, Atya előt prokátorunk. 140

Aldot légy Maria Fia, Atya Iſtennek-is Fia; ſzivűnknek bátoritóia, és lelkűnknek megh tartoia.

Tanits az igaz vallâſra, Iſtennek igaſſágára, ſzent nevednek áldáſára, igédnek halgatáſára.

Prædicaltaſd ſzent igidet, hirdeteſd bôlcseſęgedet, ſz. Euangeliomodat; ôregbiteſed orſzágodat.

Az temennyei ſz. Atyád, az mit nem plántált, ki irtſad, az hamiſſágot gyomlállyad, az gonoſzt köztűnk fogyaſſad.

Gonoſz délbéli ôrdôgtôl, tévelygô vak ſetétſęgtôl, és minden ellenſęginktôl, oltalmazz minket ezen tul.

Te ſzent igidnek fegyverét, ad nékűnk igaz értelmét; mert ellenſęgnek erejét, azzal ronthattyuk megh fejét.

Téged Vram nem ismérünk, mig visel vak okosságunk; mert romlot természetünknek, hamisság tetzik kedvesnek.

Igen jól ismérsz bennünket, tudod erőtlensęgünket; szivünkbe hamar bé rőpül, az hamisság igasságul.

Ha szent igidnek világát, meg óltod azért lámpását, lészünk Sodomabéliek, és mind Gomorrhabéliek.

Iay annak az nemzetsęgnek, melytől világát igédnek, megh vonszod; mert hamarsággal, meg vered őtet vaksággal.

Nagy lelki éhsęget menten, bocsátasz arra Vr Isten, mellyért őrökké mind testben, éhezik, és mind lélekben.

Oltalmazz kérünk tégedet, ez illyen vakságtul minket, nyisd megh lelki szemeinket, hogy vehessük szent igédet.

Adgyad nékünk szent lelkedet, világositsd meg elménket, hogy ismérhessünk tégedet, és dicsirhessük nevedet.

Kegyes tanitó mesterünk, bocsásd megh bűnünket kérünk; hogy megh ne éhezzék lelkünk, szent igéd zengjen közőttünk.

Az pokolbéli tudománt, minden emberi találmánt rontsdel; hogy csak sz. igédből, idvőssęget varjunk hitből.

Dicsirünk tégedet Vrunk, és szent nevedért most kérünk, nevellyed igidet köztünk, hogy az által mi élhessünk.

ALIVS.

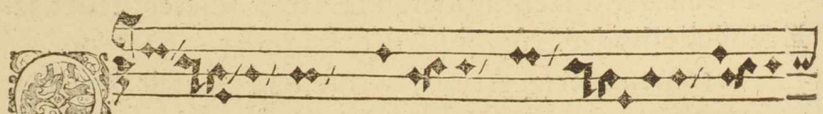

OH te dicső szent Háromság, és tőkelletes igasság

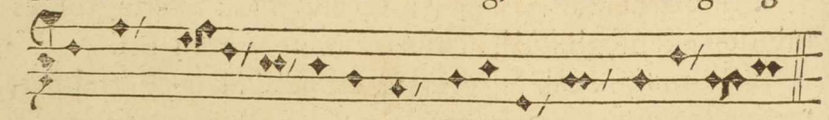

kérünk tőlünk az hamisság, távozzék és minden hiuság.

Oh

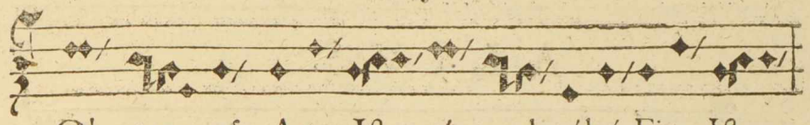

Oh teremtő Atya Isten, és megh váltó Fiu Isten. szentelő szent Lélek Isten, légyen áldásod népeden.

Tied légyen az dicsősęg földön, mennyen az tisztessęg; mert egyedül vagy oly felsęgh, kit nem imádni nagy vétsęg.

Vgy légyen.

ALIVS Eiusdem notæ.

OH teremtő Atya Isten, ki uralkodol menyekben, tekints réánk inségünben, ne veszszünk el bűneinkben.

Oh megh váltó Iesus Vrunk, eggyetlen egy Prokátorunk; engesztellyed szent Atyádat, ne ronts elszent egy házadat.

Szentelő szent Lélek Isten, lakozzál az mi szivünkben, tarts meg minket igaz hitben, és nagy buzgó szeretetben.

Vgy légyen.

ALIVS.

IDvôz légy ôrôk Atya Iſten, eggyetlen egy mi

mennyei ſz. Atyánk kônyôrûly mi raytunk, és vigy

minket az te iſméretedre, kinek igaz iſméreti ôrôkké

való élet, és véghetetlen nagy bóldogſágh.

Idvôz légy áldot Ieſus Chriſtus, egyetlen egy meg váltónk, és kôzben járónk, Atya Iſten elôt eſedezzel az mi bûneinkért, és adgy nékûnk igaz hitôt, igaz Fejedelmeket, és minden népek kôzôt békeſſéget.

Idvôz légy ſz. Lélek Vr Iſten, vigaztaló és Vr Iſtennek ajándéka, gerjezd fel lelkûnkben buzgóſágos ſzerelmednek tûzét, hogy mind hóltigh az igaz hitben mi megh maradhaſſunk, és ôrôk életet birhaſſunk.

Vgy légyen.

INTROITVS.

IDvôz légy áldot ſzent Háromſág, Atya és Fiu

és ſzent lélek Iſten, ki fôldet mennyet teremtetted,

és birod mind ôrôkkôn ôrôkké. Aldgyuk az

Atyát és az Fiut, és ſzent Lélek Iſtent, dicsirjûk és

fel magaztallyuk ôtet mind ôrôkké. Dicsô-

ſęg Atyának, és Fiunak, és ſzent Lélek Iſtennek.

Miképpen kezdetben dicsôſęges vala, moſtan és mind

ôrôk-

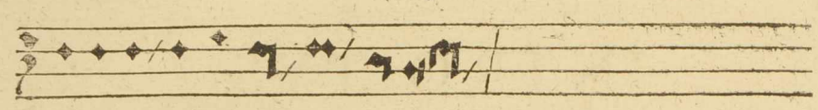

örökkön örökké, ugy légyen-

PROSA.

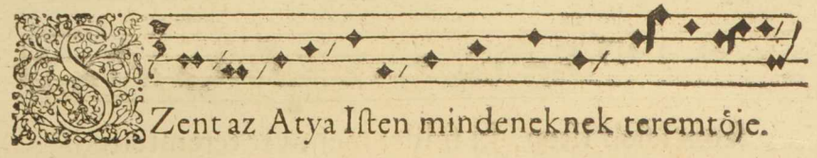

383

Zent az Atya Iſten mindeneknek teremtője.

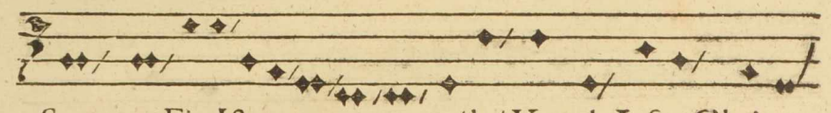

Szent az Fiu Iſten az mi meg váltó Vrunk Ieſus Chri-

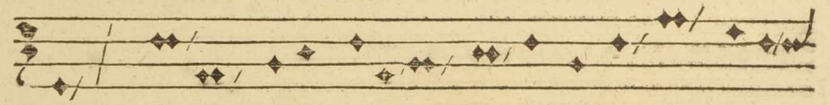

ſtus; Szent az vigaſztaló, és meg ſzentelő ſz. Lélek

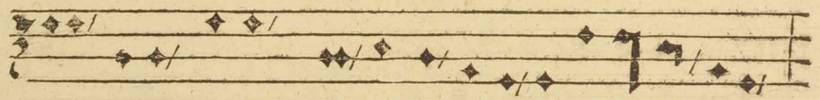

Iſten, háro̅ ſzemély egy bizony Iſten, ſeregeknek Vra:

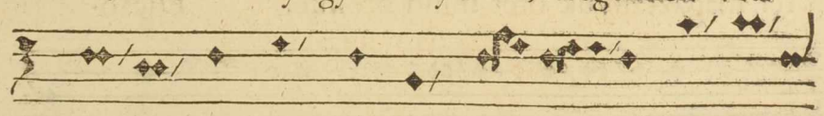

Mind az menynek földnek kerekſége; tellyes nagy-

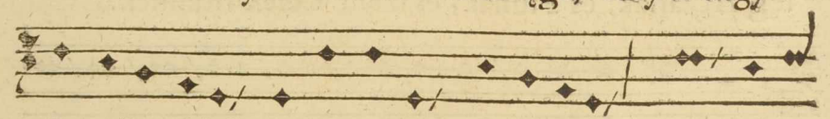

dicsőſęgeddel, mindeneknek teremtője. Légy ir-

gal-

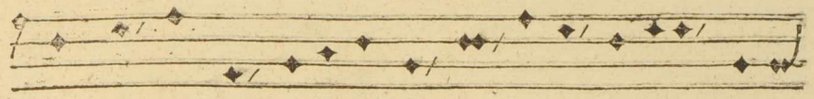

galmas nékűnk bűnősöknek mi kegyes Iſtenűnk, i-

gazgas az örök életre, menyeknek bóldogſágára.

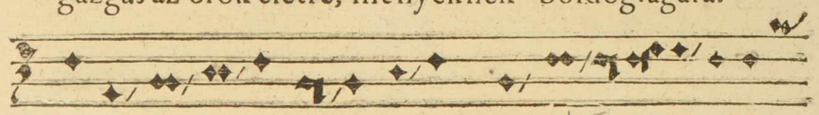

Aldot az mi Vrunk Ieſus Chriſtus ki ſzűletek, idvős-

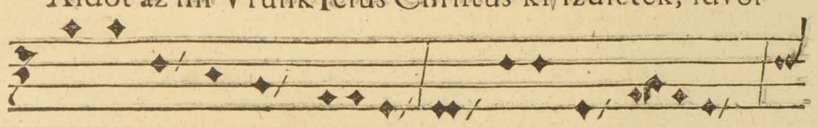

ségűnkre nékűnk adaték, Vr Iſtennek nevében.

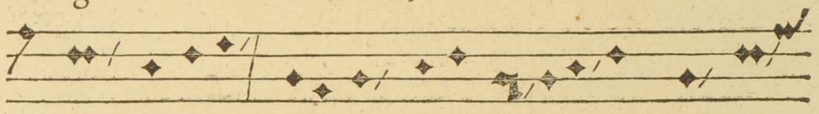

Légy irgalmas: Iſtennek báránya Iéſus Chriſtus, mi

idvőſſęgűnk ki áldozát lől az kerezt fán, az mi bű-

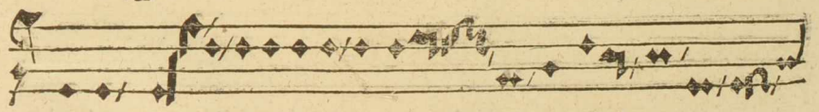

neinkért. Légy irgalmas nékűnk: Sok nyomo-

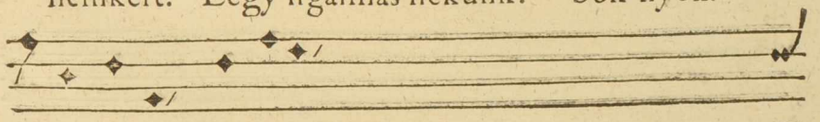

ruſágban, kiáltunk V Vr

Vr Isten, segits az szent Lélek Istennel, vigaztald

megh lelkünket: Adgy testi és lelki békességet,

hogy szólgálhassunk mi tégedet, mi Vrunk, és mi I-

stenünk.

INVITATORIVM.

AZ egy bizony Istent háromságban, és az há-

romságot egy Istenségben; Ier mi kereztyének

imádgyuk. az in-

Jövetek el örvendezzünk Vrunkbã, és vigadgyunk

az mi idvözitö Istenünkben, menvén az ö tekinteti-

nek eleiben dicsiretekkel, és örvendetes énekléſek-

kel örvendezzünk ö néki. Mert nagy Vr az

mi Vrunk Istenünk, és felsęges Király mindenek-

nek felette: El sem veti tölle az ö népét, mert

ö hatalmában vadnak minden földnek határi; Es

minden hegyeknek V 2 ma-

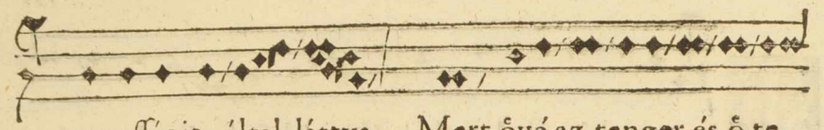

magaſſágit által láttya. Mert ôvé az tenger és ô te-

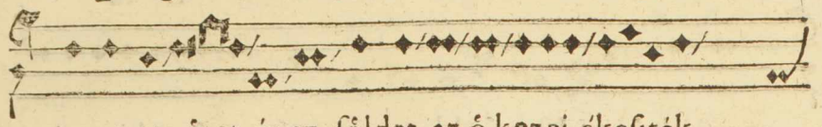

remtette ôtet, és az fôldet az ô kezei ékeſiték.

Iertek el azért imádgyuk ôtet nagy alázatoſſággal, és ſir-

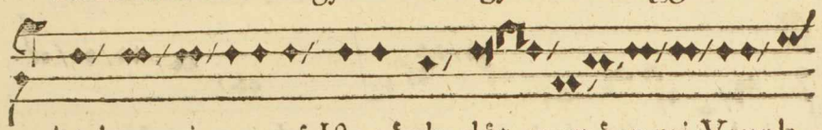

junk az mi teremtô Iſtenünk elôt, mert ô az mi Vrunk

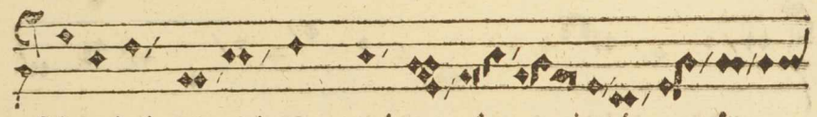

Iſtenünk, és mi vagyunk az ô nepei, és az ô me-

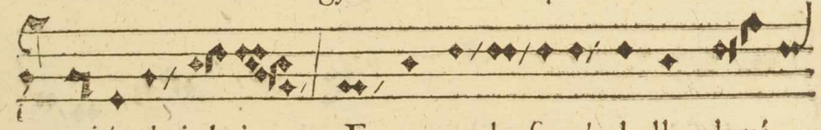

zejének juhai. Ez napon ha ſzavát hallandgyá

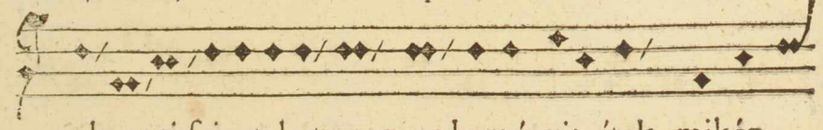

tok, az ti ſziveteket meg ne keményitsétek, miképpen az puſztában

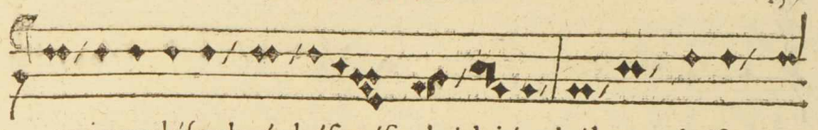

az ingerléſnek, és kéſirtéſnek idején, hól meg kéſir-

tének engemet az ti Atyáitok, megh iſmérének

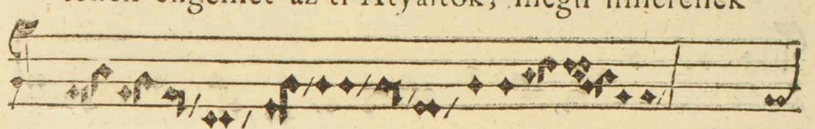

engemet, és megh láták az én cselekedetimet.

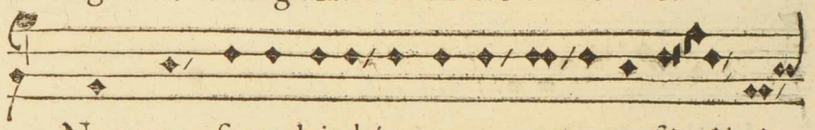

Negyven eſztendeig bántattam ez nemzetſégtôl, és

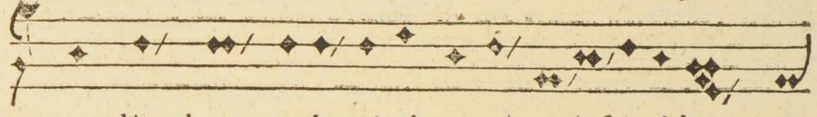

mondám, hogy ezek tévelyegnek az ô ſzivekben

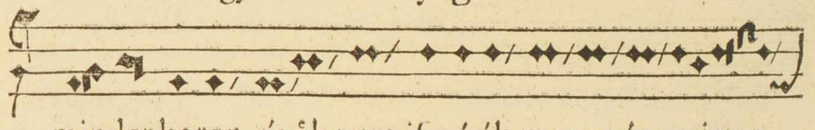

mindenkoron, és ôk nem iſmérék meg az én utaimat,

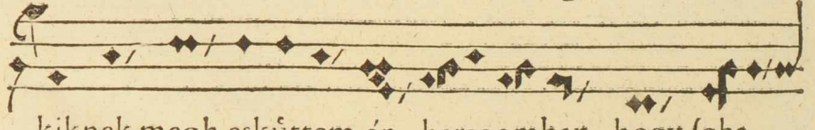

kiknek megh eskûttem én haragomban, hogy ſoha

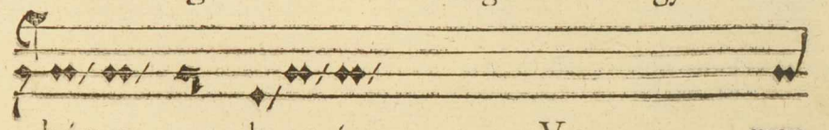

bé nem mennek az én

nyu-

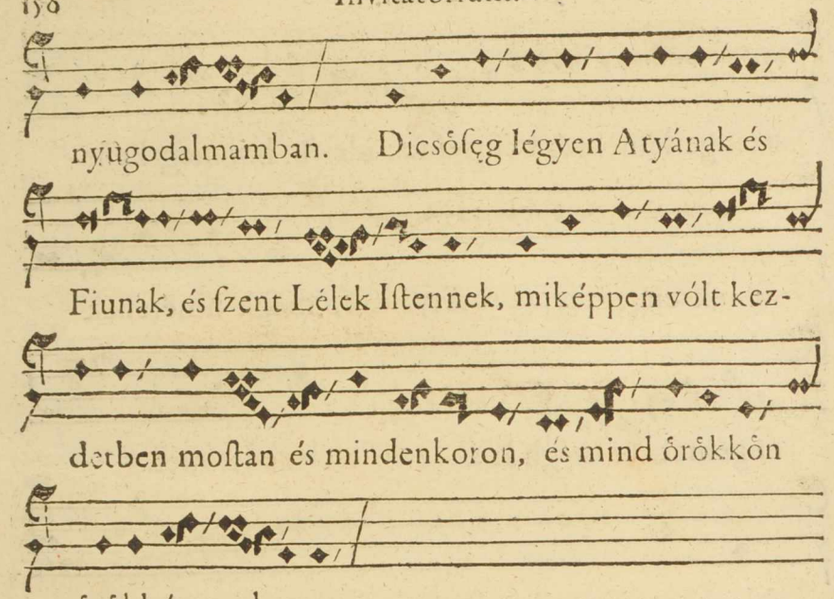

CANTICVM SANCTORVM AVGVSTINI ET AMBROSII.

TE DEVM LAVDAMVS.

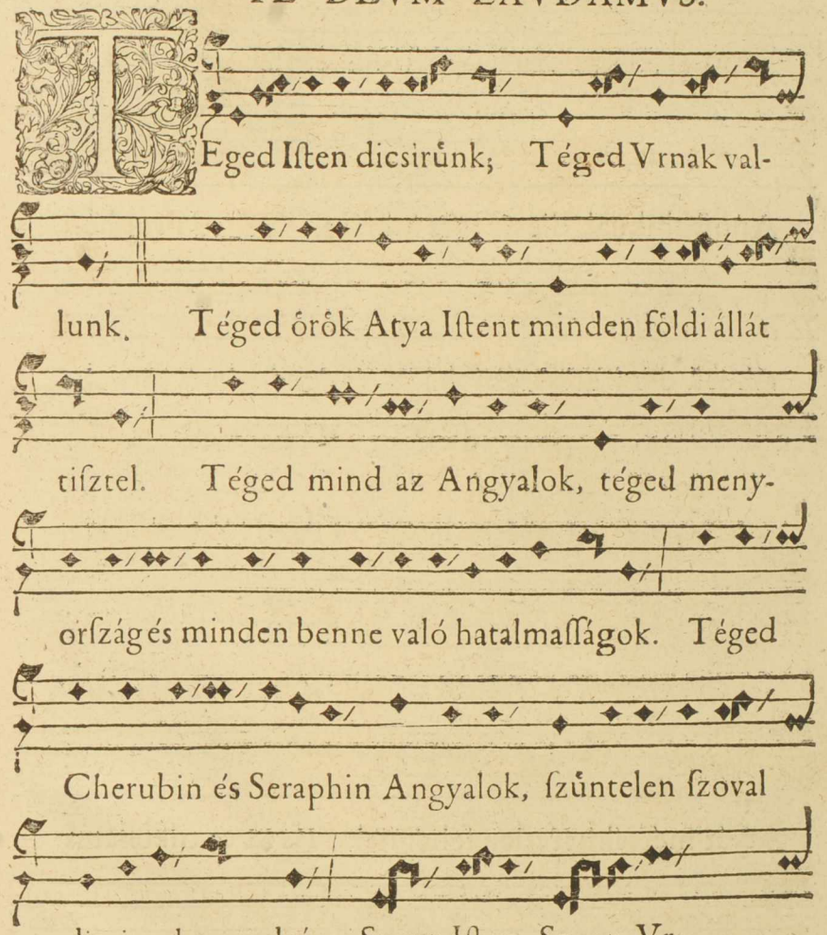

95

Szent

Szent ſeregeknek Vra Iſtene. Tellyes menyor-
ſzágh és az fôld, felſęgednek dicsôſęgével. Téged
Apoſtoloknak dicsôſęges ſokſága. Téged Prophé-
táknak dicsiretes ſzámok. Téged Martyromok-
nak fęnyeſſęges ſerege dicsir. Téged fôldnek ſzéleſ-
ſégén kereztyén nép igazán vall ſzűnek tiſztaſágában,
Atyát mértékhetetlen felſégnek. Es az te tiſzteletes
igaz egyetlen egy Fiadat. Es az

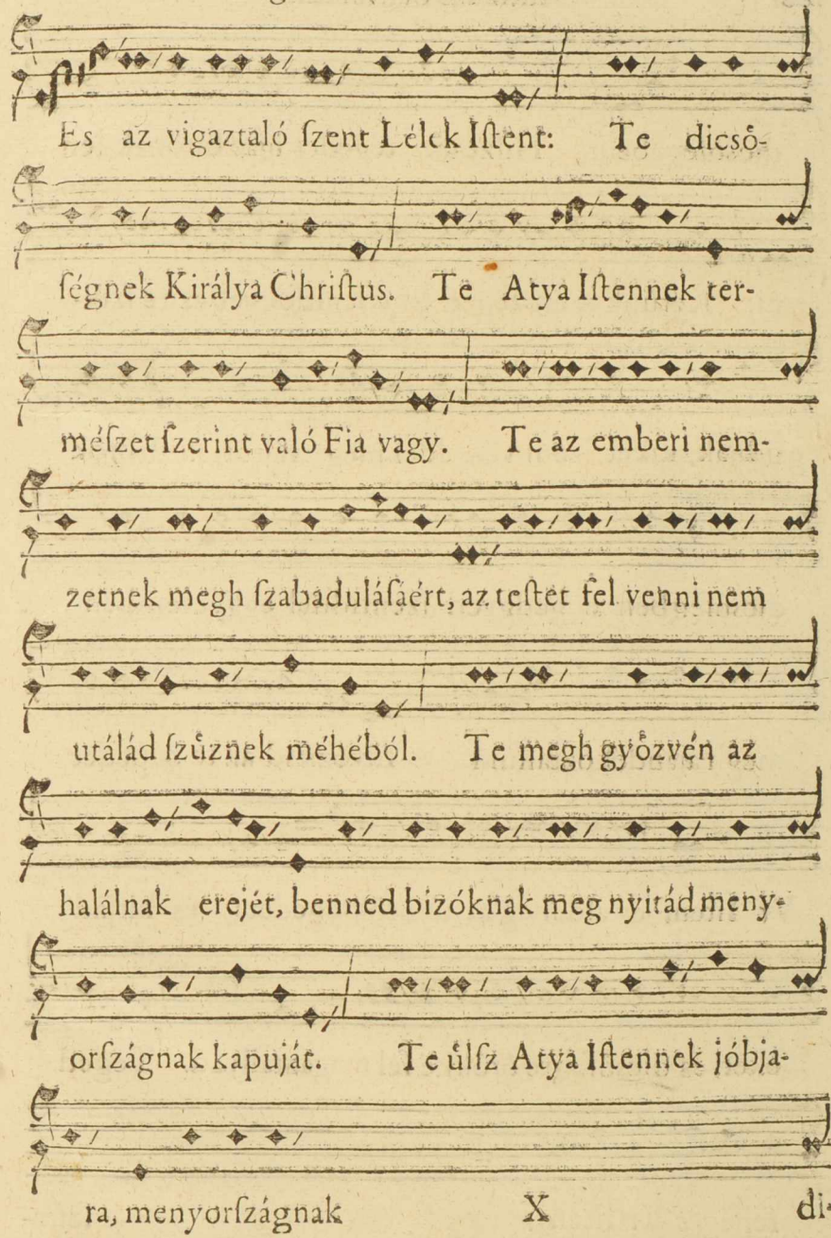
Es az vigaztaló ſzent Lélek Iſtent: Te dicsô-
ſégnek Királya Chriſtus. Te Atya Iſtennek ter-
mészet ſzerint való Fia vagy. Te az emberi nem-
zetnek megh ſzabaduláſáért, az teſtet fel venni nem
utálád ſzűznek méhéből. Te megh győzvén az
halálnak erejét, benned bizóknak meg nyitád meny-
országnak kapuját. Te úlſz Atya Iſtennek jóbja-
ra, menyországnak X di-

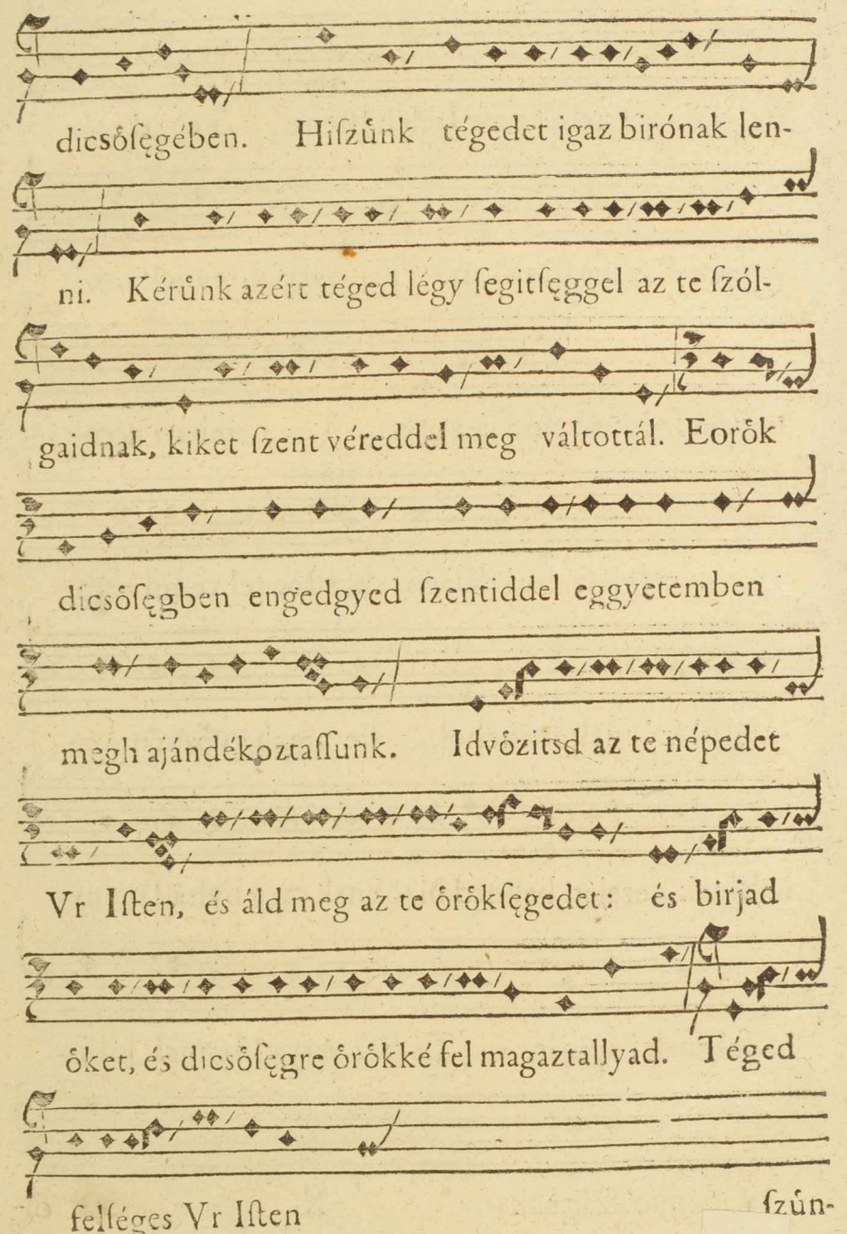
dicsôſęgében. Hiſzűnk tégedet igaz birónak len-
ni. Kérűnk azért téged légy ſegitſęggel az te ſzól-
gaidnak, kiket ſzent véreddel meg váltottál. Eorôk
dicsôſęgben engedgyed ſzentiddel eggyetemben
megh ajándékoztaſſunk. Idvôzitsd az te népedet
Vr Iſten, és áld meg az te ôrôkſęgedet: és birjad
ôket, és dicsôſęgre ôrôkké fel magaztallyad. Téged
felléges Vr Iſten ſzún-

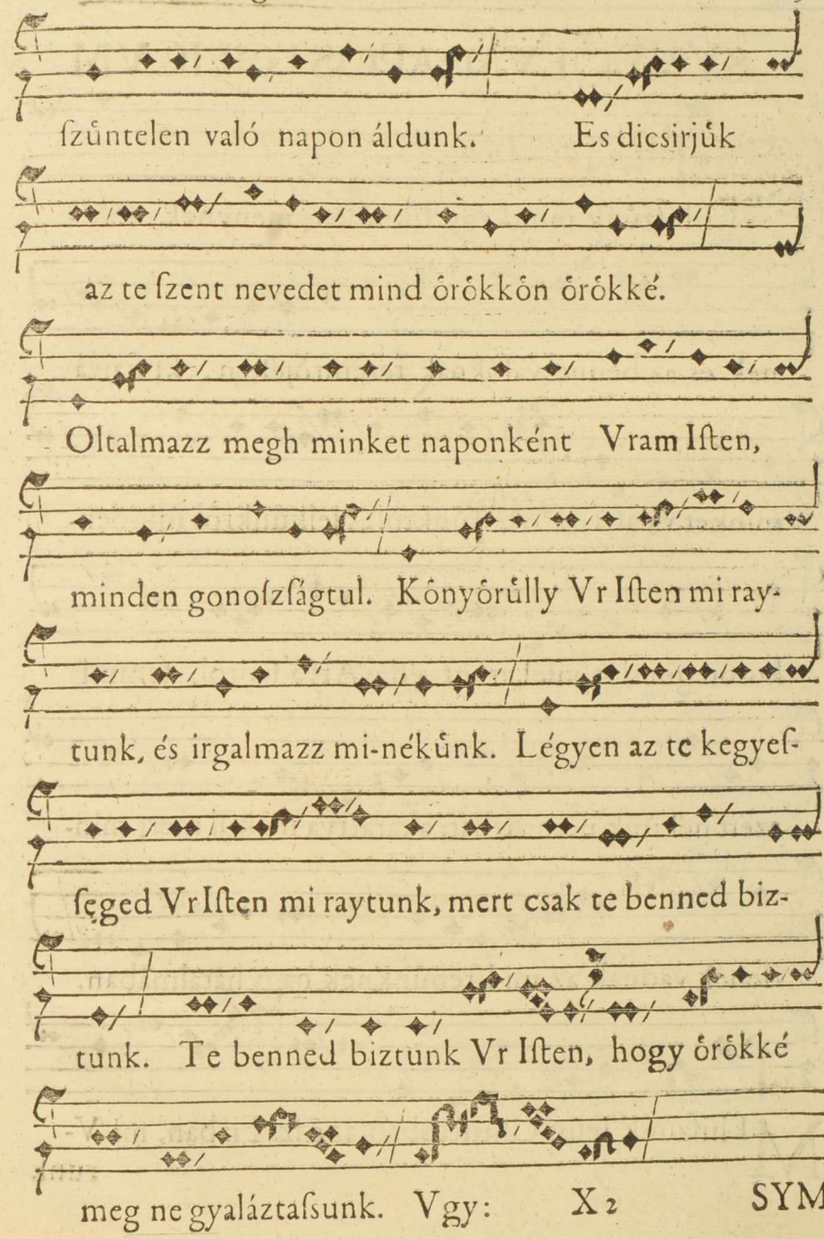
ſzűntelen való napon áldunk. Es dicsirjük
az te ſzent nevedet mind ôrôkkôn ôrôkké.
Oltalmazz megh minket naponként Vram Iſten,
minden gonoſzſágtul. Kônyôrűlly Vr Iſten mi ray-
tunk, és irgalmazz mi-nékűnk. Légyen az te kegyeſ-
ſęged Vr Iſten mi raytunk, mert csak te benned biz-
tunk. Te benned biztunk Vr Iſten, hogy ôrôkké
meg ne gyaláztaſsunk. Vgy:

SYMBOLVM APOSTOLICVM

MI hiſzünk mind egy Iſtenben, menynek, föld-

nek és az benne valóknak teremtőjében, ki fiaivá

minket válaſztot, ő teſtünkről és lelkünkről minden-

koron gondot viſel, mint édes Atya fiairol, ſemmi

azért nékünk nem árthat, akarattya nélkül mert min-

denek vadnak az mi Iſtenünknek nagy hatalmában.

MI hiſzünk Ieſus Chriſtusban, az ő ſz. Fiaban, mi V-

runk-

runkban ki az Atya Iſtennel egy Iſten, és ki őröktől

fogva volt, ſzűz Máriától ſzületék, az kereszt fán ér-

tünk áldozék, pokolra ſzálla ſzabadulásunkért, és ha-

lottaiból fel támada idvőſſégünkért, kit mi várunk jö-

ni az itiletre. Mi hiſzünk ſzent Lélek Iſten-

ben, ki az Atya és Fiu Iſtennel egy Iſten, nyomorul-

taknak vigaſztalója, ő minket viſel, igazgat, biztat,

ſzeret, és meg

ſzen-

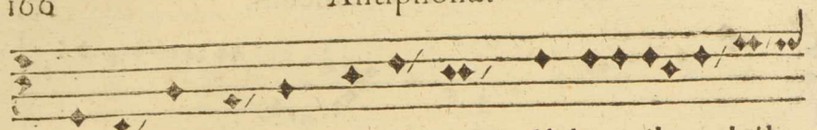

ſzentel, vévén Chriſtuſnak ſzent gyülekezetiben, hól

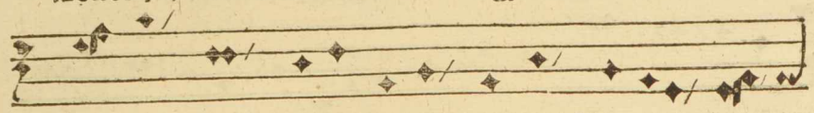

nékünk megh bocsáttatnak minden bűneink az

Chriſtuſért, kivel az moſtani teſtnek fel támadáſa

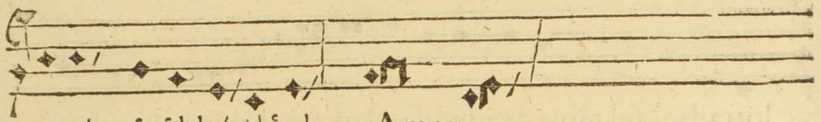

után, örökké élünk, Amen.

ANTIPHONÆ
diei feſti Trinitatis.

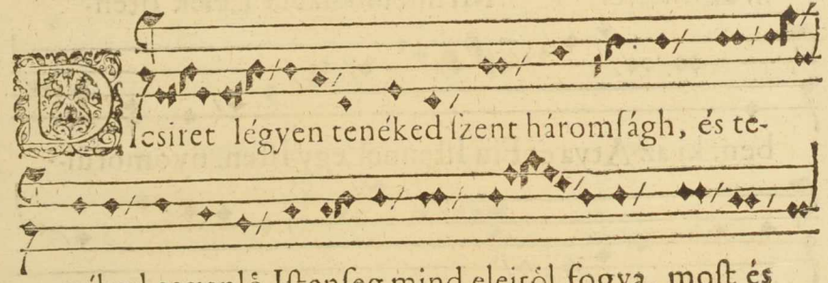

Dicsiret légyen tenéked ſzent háromſágh, és te-

néked egyenlő Iſtenſęg mind eleitől fogva, moſt és

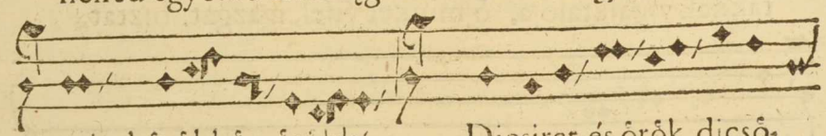

mind örökkön örökké. Dicsiret és örök dicső-

ſęg

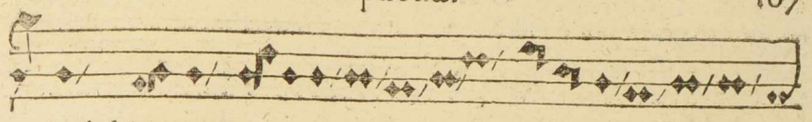

ſégh légyen Atyának és az ő ſz. Fiának, és az ſzent

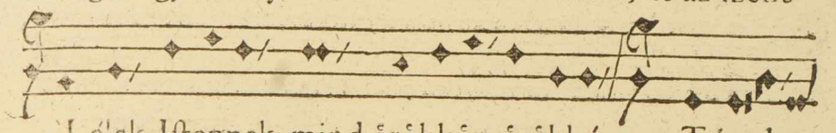

Lélek Iſtennek, mind örökkön örökké. Téged

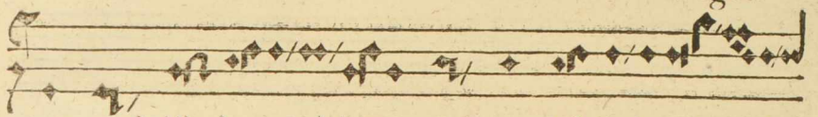

egynek állatban, és háromnak ſzemélyben igaz hittel

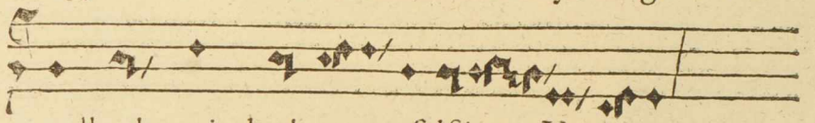

vallunk mindenkoron felſéges Vr Iſten.

Nagy dicsiretes dicsőſéget énekellyünk Atyának és

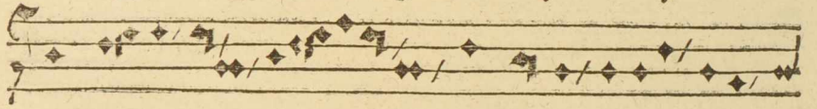

Fiunak, és az vigaztaló ſzent Léleknek örökké való

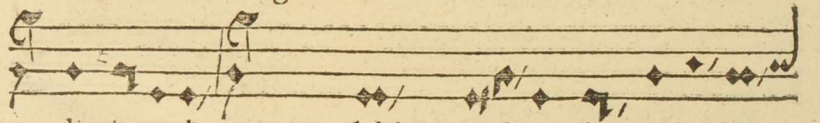

dicsirettel. Aldgy megh minket Atya Vr

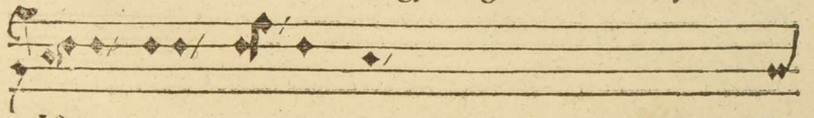

Iſten, őrizz meg minket élő

élő Iſtennek Fia Vr Ieſus Chriſtus, világoſits meg

minket vigaztaló ſzent Lélek Vr Iſten, ma és éle-

tűnknek minden idejében.

Igaz hitből kérűnk tégedet dicső ſzent háromſágh,

hogy ne hagy el ſzűkſégűnkben.

Hárman vadnak kik menyben bizonyſágot téſznek

Atya, Ighe, és ſzent Lélek, ſ-mind ez három csak

egy állat:

RESPONSORIVM.

OH bóldog ſzent háromſágh; Atya, Fiu, és ſzent

Lélek, egy bizony őrők Iſtenſęg. Eltes min-

ket lelki és teſti ajándékoddal. Atya, Fiu, és

ſzent Lélek. Dicsőſęgh Atyának és Fiunak,

és ſzent Lélek Iſtennek. Oh bóldog &c.

SANCTVS ANGELICVS.

SZentnek Vr Iſten menyorſzágban An-

gyalok, dicsirnek, ſzentnek földön élő ſzentek

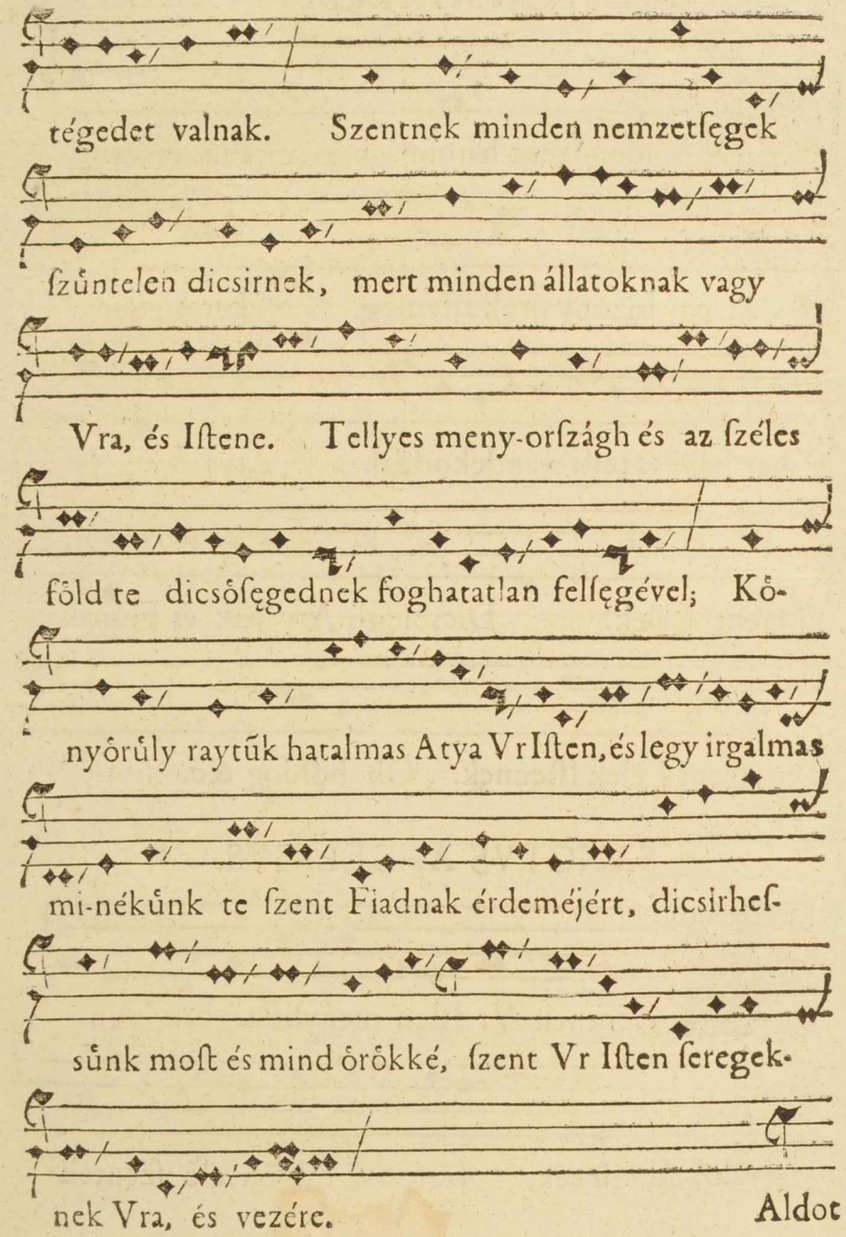

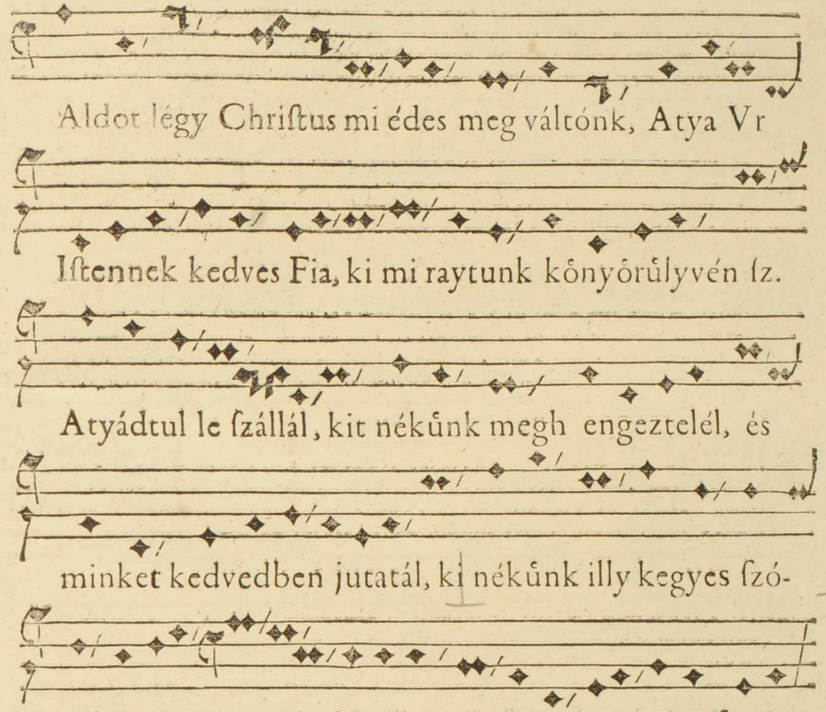

VERSICVLI.

ALdgyuk az Atyát, és az Fiut: Szent Lélek Iſtennel egyetemben.

Es mindeneknek felette magaſztallyuk őtet: mind örőkőn örőkké.

Aldot légyen az ſzent Háromſág: egy bizony Iſtenſég.

Dicsirjűk és fel magaztallyuk őtet: mind örőkkőn örőkké.

BENEDICTIO.

Az teremtő Atya Iſten, &c.
Iesus Chriſtus kit az Atya, &c. Vide benedictiones quotidianas.

SEQVVNTVR HYMNI QVOTIDIANI, AC INPRIMIS DE OPERIBVS SEX DIERVM.

HYMNVS PRIMI DIEI.

LVCIS CREATOR.

Prima dies chaos ex nihilo lucemque creavit.

ELſęges Iſten, menynek fôldnek Vra, és

mindeneknek nagy bôlcs alkotoja, világoſſágnak csu-

dálátos Attya, és formálóia.

Hogy megh mutâtnád te nagy jóvóltodat, bôlcseſęgedet, és nagy hatalmadat, te foghatâtlan világoſſágodat, bôldogſágodat.

Az menynek fôldnek ô teremtéſęben, hogy meg ez világ vólna ſôtetſęgben, világoſſágot teremtél az égben, ſzép tündöklésben.

Te megh válaſztád akkoron az napot, az ſôtét éjtôl az világoſſágot, dólogh tételre rendeléd az napot, az ſzép világot.

Fáratság után el aluvásunkra, szerzéd az éyjet mi nyugodalmunkra, és hogy ez élet minket mig el hágyna, és meg nyugotna.

Akkor változik el testi világunk, és következik kedves nyugodalmunk, jussón elődben azért imádságunk, foházkodásunk.

Ne hadd lelkünket bűnnek el birnia, órök élettől itt el szakadnia, gonoszság miát ne hadd kárhóznia, megh romlania.

De gerjesz minket az menyei jókra, órök életnek szép kivánságára, minden bűnöknek távosztatására, útálására.

Add megh ezeket nékünk kegyes Atyánk, te szent Fiadért, ki minékünk Vrunk, és szent Lelkeddel légy kegyelmes hozzánk, tekints mi reánk.

Vgy légyen.

ALIVS SECVNDI DIEI.

Altera bis quinos cœlos, ac âera vastum.

105

MEnynek és földnek nemes teremtője, minden dolgoknak bölcsen rendelője, az égh az földdel hogy együt ne lenne, de külön lenne.

Te el választád másod napon őket, az égh s az föld közt szerzél meszszeséget, az fellegeknek tágas üressséget, az high egeket.

Hogy az nagy vizek mind az egész földet, el ne burulnák az szép szigeteket, csudálatossón fel függeztéd őket, az bő esőket.

An-

Annak felette az éghi tüz minket, mind ne vesztenné el ez földieket, te azok által meg enyhitéd őket, ugy éltecz minket.

Ne essünk ismet uy veszedelemben, az ördög mia nagy keserüségben, mikor vétkezünk ne hadgy az bűnökben, ördög kezében.

Adgy igaz hitet ez világban nékünk, mely minden jóval tündöklyék mi bennünk, minden hiuságot utáltas meg velünk, lakozzál mi bennünk. Vgy légyen.

ALIVS TERTII DIEI.

Tertia cum terris plantas, pontumq; profundum.

AZ széles földnek nagy bölcs teremtője, és tengereknek csuda intézője, hogy az viz és föld, mind csak egyé lenne, de külön lenne.

Te harmad napon hogy teremtesz vala, mikor az vizzel az föld együt vólna, mind az vizeknek parancsoltál vala, igy szóltál vala.

Vallyának magoknak az vizek ez földtől, és légyen külön az föld az egektől, emberek vadak birják lako helyül, és örökségül.

Hogy bővölködgyék minden fele fákkal, sok külömb külömb nagy szép virágokkal, és gyümölczözzék éltető sok jókkal, drága magokkal.

Akkoron lének az széles tengerek, az egész földön nagy szép folyó vizek, csörgő patakok és kedves kut fejek, az kik éltetnek.

Gyó.

Gyogytsd meg Vram lelki ſebeinket, tiſztitſd meg az mi fertelmeſſęginket, adgyad ſiratnunk hitetlenſégűnket, ſok bűneinket.

Birja ſzent lelked az mi ſzűveinket, ſemmi gonoſzra ne bocsáſſon minket, de minden jóban éppicsen bennűnket, erőteleneket.

Es bátoritsa felelmes ſzűvűnket, tartſa csendeſſen te benned hitűnket, ſemmi retteges ne illeſſen minket, te hiveidet.

ALIVS QVARTI DIEI.

Cum ſtellis quarta locavit in æthere phœbum.

OH magas menynek ſzentſęges Iſtene, ſzéles egeknek meg erősitője, negyedik napon ſzépen éppitője, és rendelője.

Ki fejűnk felett mint egy fel vont ſátort megh ékeſsitéd az nagy magaſſágot, akkor teremtéd te az fęnyes napot, és az ſzép hóldot.

Hogy ez világnak az nap ő fęnyével, nappal ſzólgálna el kerűlésęvel, az hóld világ-is azonképpen éyel, ſzólgálna ſzerrel

Kik ezen kőzben az ő folyáſokkal, jegyek lennének ő el forgáſokkal, eſztendő, hólnap, és hét ſzámtartaſſal, mi nagy haſznunkkal.

Ezekkel ſzerzéd az ſzép csillagokat, mint egy hatalmas nagy orſzágos hadat, hogy meg mutatnád te nagy hatalmadat, birodalmadat.

Világoſitsd meg az embereket-is, vedd el homályát az mi ſzivűnknek-is, ódd megh az bűnnek kemény kőtelét-is, te birj minket-is. Alius

ALIVS QVINTI DIEI.

Quinta dedit piſces undis, cœlóque volucres.

OH nagy hatalmu felſęges Vr Iſten, ki csudálatos Vr vagy az egeken, onnét teremtéd kik járnak az éghen, ſ-az viz fenekén.

Eőtődik napon adál madarakat, ſzép kivánatos ſzárnyas allatokat, ő vélek egyűt az vizben valókat, és ſok halakat.

Vallyon-ſnem elégh csudaé ez nékűnk, azon egy vizből mit adtál minékűnk, kiknek némellyik égen jár felettűnk, meſzſze mi tőlűnk.

Némellyik penigh vizeknek fenekén, ſzéles tengernek az ő nagy őſvényén, és őrvényeknek mélyſęges ſok vőlgyén, ſzabadon élvén.

Adgyad minékűnk bűnős fiaidnak, te ſzent Fiadban megh igazultaknak, vetheſsűnk véget minden álnokságnak, és gonoſzságnak.

Ne birjon minket az lelki nagy vakſágh, és bálványozó ſzertelen kábaſágh, és az pogányi ſok utálatoſſágh, ſemmi hamiſſágh.

ALIVS SEXTI DIEI.

EMberi nemnek teremtő Iſtene, minden dolgoknak ſzépen rendelője, valamit éltet az egéſz főld ſzine, te vagy ſzerzője.

Hatod nap adád az fene vadakat, akkor teremtéd főldből az barmokat, az csuſzó máſzó, főldi állatokat, és az Adámot.

Te igy rendeléd azoknak dolgokat, hogy ember birná ez fôldôn azokat, minden nagy teſtû erôs állatokat, mint egy rabokat.

Eôrizz Vr Iſten nagy oktalanſágtul, minket ſzertelen gonoſz kivánſágtul, teſti rabſágtul, minden bú bánattul, és nagy romláſtul.

Birjad lelkeddel az mi erkôlcsünket, és vezérellyed cselekedetinket, Chriſtus vérével mosd el bûneinket, undok ſzennyünket.

Az magas menyből adgy ôrômet nékünk, ſzent ajándékod kôzôllyed mi velünk, minden gyûlôlſég távul légyen tôlünk, lakozzál velünk.

ALIVS SEPTIMI DIEI.

112

ELſęges Iſten menynek földnek Vra, és mindeneknek vagy teremtô Áttya, az magas éghnek ſzépen alkotôja, és vagy birôja.

Az mi kedvünkért az ſzép fęnyes nappal, te meg ruházád az egheket azzal, és az étzakát az világos hólddal, mint egy lámpáſſal.

Hogy meg nyugoſſon az mi munkáinktol, tôrôdéſinktôl, és fáradſáginktol, neha peniglen mi nagy bánatinktol, és ſiralminktol.

Nagy hálát adunk kegyes Atyánk néked, hogy te ez napon nékünk ezt engedted, nagy ſzép békével élnénk te elôtted, dicsôſęg néked.

Immár az napnak az ô kezdetiben, néked kônyôrgünk Atyánk igaz hitben, ſegits megh minket minden ſzükſęginkben, áldgy megh lelkünkben. Hogy

Hogy tiſzta ſzûből áldhaſsunk tégedet, ſzép énék ſzóval dicsirjünk tégedet, józan elmével imádgyunk tégedet, mint Iſtenünket.

Az ſetét éjnek réánk jövéſęben, adgyad hogy lelkünk ne légyen ſetétben, ſe penigh hitünk tôkélletlenſęgben, és tévelygésben.

Ha az mi teſti ſzemeink aluſznak, lelki ſzemeink réád vigyázzanak, az mi bûneink mind el alugyanak, és megh hallyanak.

Tartsd tiſztán Vram teſtünket lelkünket, ôrizz megh bûntôl álmunkban-is minket, az álnok ôrdôgh ne birjon el minket, erôtleneket.

Adgy békeſſéges nyugodalmat nékünk, és ténnen magad vigyázz Vram értünk, nagy ſzép békével legyen felkelésünk, tellyes életünk.

Tégedet kérünk Iſtennek ſzent Fia, néked kônyôrgünk mi Vrunknak Attya, hogy az mit kérünk ſzent Lelked megadgya, ſ-megh confirmállya.

Vgy légyen.

AD MATVTINAS PRECES.

115

AZ Nap fel jôvén immáran, kérjük az Iſtent mindnyájan, hogy ezen az egéſz napon, bûntôl minket ôltalmazzon.

Nyelvünket megh tartoztaſſa, és az bûnre ne bocsáſſa, ſzemeinket bé takarja, gonoſzra nézni ne hadgya.

Sziveink tiſzták legyenek, gonoſz bûnt bé ne vegyenek, kevélyſęget gyûlôllyenek, ételt italt mértéklyenek.

Hogy mikor az nap el nyugſzik, és az éij el alkonyoſzik, mi egéſzſzen tiſzták légyünk, és ôtet vigán dicsirjük.

Dicsiret légyen Atyának, és eggyetlen egy Fiának, és az mi vigaztalónknak, kitôl minden jók ſzármaznak.

Vgy légyen.

ALIVS.

MOſtan ô ſzent Lélek Iſten, ki Atyával vagy egy Iſten, Fiuval haſonlóképpen, kérünk ſzálly bé ſziveinkben.

Hogy mindnyájan tiſzták legyünk, téged ſzüntelen dicsirjünk, ſzeretet légyen mi bennünk, egymás közt eggyeſek legyünk.

Ezt cselekedgyed mi velünk, mert te vagy tutorunk nékünk; igazgatáſt tôled várunk, mivel csak reád maradtunk.

Vgy légyen.

ALIVS.

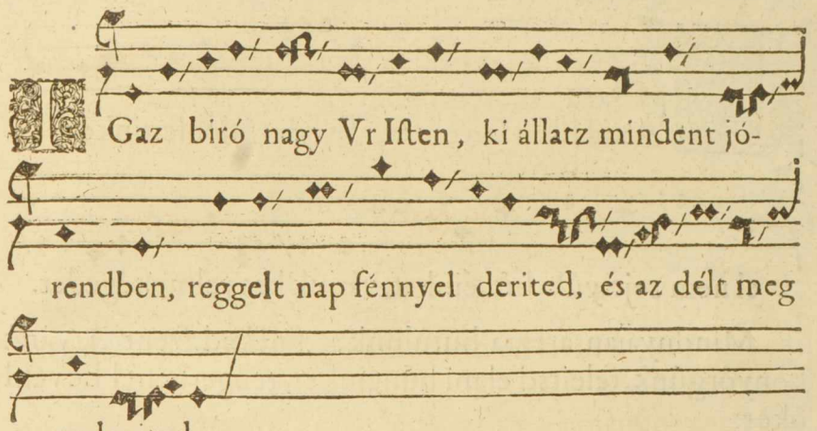

Oltsd megh patvárinknak tüzét, végyd el bünéinknek terhét, adgy minékünk egeſſéget, lelki teſti békeſſéget.

Dicsôſég néked Atyánknak, és eggyetlen egy Fiadnak tiſzteſſégh adaſſék annak, ki tutora az árváknak.

Vgy légyen,

ALIVS.

ALlatoknak megh tartója, egeknek igazgatója, napnak égen forgatója, hóldnak bölcs változtatója.

Adgy minékünk itt ugy élnünk, hogy bününkben el ne veſzſzünk, hanem menyekben meheſsünk, ſ-veled örökké élheſsünk.

Dicsôſég légyén tenéked, föld meny magaztallyon téged, mert mindenekre kegyelmed, mint az bő árviz ki terjed.

ALIVS.

LAtod Iſten ſziveinket, látod erőtlenſęginket,

el nem rejttyük bűneinket, várjuk kegyelmeſségedet.

Mindnyájan arczra burulunk, ſ-néked ſzent Atyánk kőnyőrgűnk, feleitsd el mi bűneinket, tengerben el bévesd őket.

Világoſitsd elméinket, gerjezd fel mi ſziveinket, hogy diesirheſsűnk tégedet, és áldhaſsuk ſzent nevedet.

Hajlékoddá mi ſzivűnket, ſzentellyed kérűnk tegedet, ſziveinkben lakodalmat, ſzerezz és nagy nyugodalmat.

Igy cselekedgyél mi velűnk ſz. Fiadért, ki minékűnk nálad bizonyos reményűnk, és hozzád egyenes utunk.

Vgy légyen.

ALIVS.

FElſęges Atya Vr Iſten, ez napnak ő kezdetiben, kőnyőrgűnk tarts megh hitűnkben, és az igaz ſzeretetben.

Bűneinket megh bocsáſſad, és ſzivűnket vigaztallyad, valláſunkat bátoritsad, az ſzent lelket nékűnk adgyad.

Hogy ne ártſon az ellenſęgh, távul légyen minden kétſęg, teſti lelki fertelmeſſęgh, és az gonoſz eretnekſęg.

Oltalmazz kérűnk gonoſztul, őrdőgtől, hitetlenſęgtől, az bűnnek kéſirtetitől, hirtelen való haláltól. Ad-

Adgyad nékűnk életűnkben, ſzerethetsűk egymáſt ſzűben, élhetsűnk nagy békeſſęgben, és hitnek jó gyűmőlesében.

Munkánkat nékűnk meg áldgyad, életűnket ſzaporitſád, hivalkodáſra ne bocsás, és tobzódáſtol tartoztas.

Lelkűnket és jóſzáginkat, néked ajánlyuk magunkat, vezérellyed mi utunkat, viſellyed jóra gondunkat.

Engedd ezeket Chriſtuſért, te egyetlen egy Fiadért, és minékűnk ſzőſzóllőnkért, egy elégh áldozatunkért.

Hálákat adunk Vr Iſten, te ſzent Fiadnak akképpen, ſz. Lélekkel egyetemben, moſtan és minden űdőben.

ALIVS.

KőnyőrőgjűnkazIſtennek, Chriſtus által mint Atyánknak, hogy iſmérjen fiainak, kegyelmezzen bűneinknek.

Az őrdőgnek hatalmától, és az bűnnek ſokſágától, minden fęle ellenſęgtől, óltalmazzon és haláltul.

Vigaztallyon ſzent lelkével, igazgaſſon beſzédével, ne boſzſzontsuk bűneinkkel, nagy ſok hitetlenſęginkkel.

Mayi napi életűnkben, ne eſsűnk ſemmi vétekben, nagy józanſág életűnkben, légyen minden beſzédűnkben.

Hitűnk légyen tőkélletes, mi életűnk olly ſzentſęges, nálunk légyen utálatos, hitlenſęg, mert kárhozatos.

Sz. Angyalid őrizzenek, és kezekben viſellyenek, rongálni ne engedgyenek, ſe embernek ſe őrdőgnek.

Dicsiret néked Vr Iſten, ki minket nézſz kegyelmeſſen, halgas moſtan nagy kegyeſſen, hogy kőnyőrgűnk ſzűkſęginkben.

Vgy légyen.

Alius

ALIVS.

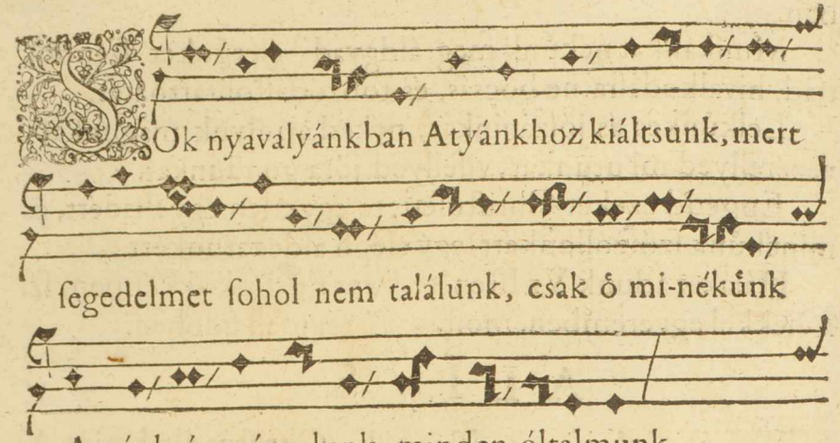

Tégedet azért alázatos ſzivel, kérünk óltalmazz Atyánk jób kezeddel, és táplály minket az te ſzent igéddel, lelki étellel.

Itt ez árnyékban miglen mi nyomorgunk, csak ſegedelmed alá mi folyámunk, mert igén kegyes Atyánk vagy mi-nékünk, minden életünk.

Pokol ajtája bűnért reánk nyila, hogy az Iſtennek haragja indula, minden nyaválya ottan reánk ſzálla, bűnnek jutalma.

Ha bűneinket ſzámlálod Vr Iſten, ſenki közzülünk nẽ mehet elődbẽ, mert mi fetrengünk ſzámtalan ſok bűnben, ündök életben.

Azért könyörgünk, ne nézd bűneinket, de tekints kegyes ſzemeiddel minket, az te Fiadért ſzeres ingyen minket, ſzabadits minket.

Ne tégy mi vélünk az mi bűnünk ſzerint, de tekints minket kegyeſſéged ſzerint, az Chriſtus Iéſus kedves vólta ſzerint, érdeme ſzerint.

Végy

Végy el mi röllunk ennyi ſok inſéget, adgy nékünk kérünk immár csendeſſéget, nẽ fogyatkozzunk el ſok inſégh közöt, adgy nékünk erőt.

Sok nyavalyáink le csendeſedgyenek, hogy hatalmaſok tégedet féllyenek, és mindenkoron téged iſmérjenek, örök Iſtennek.

Dicsiret légyen az Atyának menyben, ô ſzent Fiának örök dicsőſégben, és ſzent Lélöknek vélek egyetemben, örökkẽ Ámen.

ALIVS.

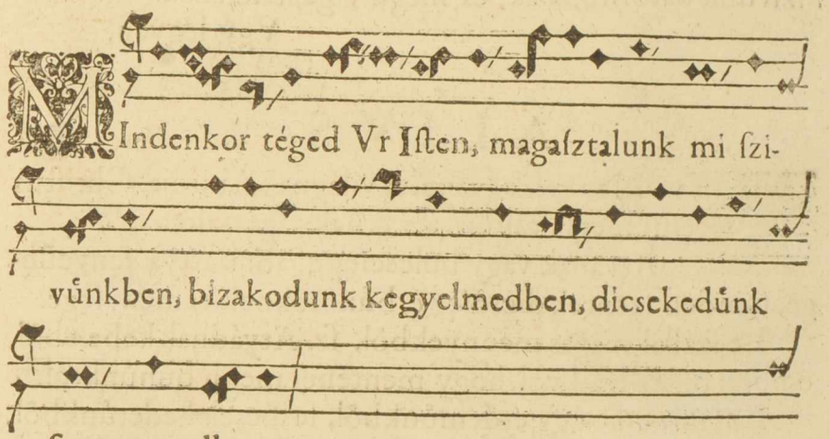

Eörvendez ſzent Atyánk lelkünk, mert biztat minket mi Vrunk, békeſſégre hogy már dolgunk hozatot minden mi igyünk.

Mihelt bajunkat fel vévé és magát kezeſſé tévé, legh ottan megh igazita, félelemből ſzabadita.

Immár kegyelmeſſégedet, várjuk Vram jó kedvedet, imádgyuk csak ſzent nevedet, nézzed ne mi érdemünket.

Mert ô raytunk keſeredék, bûneinkben fûzôdôzék, halálunkban réſzeſedék, haragod rolunk igy mulék.

Hamiſſak valánk elôtted, rettegûnk vala te tôled, de el tévedt juhaidat, megh térité te ſzent Fiad-

Vállán ôket az akolban, bé vivé nyugodalomban, megh biztatá kegyelmében, meg gyógyitá ſerelmekben.

Néked azért ôrvendezûnk, te benned moſt dicsekedûnk, eggyetlen egy mi életünk, néked ôrôkké éneklünk.

Dicsôſég néked Atyánknak, és eggyetlen egy Fiadnak, ſ-ſzivünk bátoritójának, és megh vigaztalójának.

Vgy légyen,

ALIVS.

130

ATya Iſtennek egy Fia, ez világnak ô birója, Chriſtus Ieſus megh váltója, árvaknak vigaztalója.

Atyának vagy bôlcseſége, ábrázattya fényeſſége, minden ſzentek dicsôſége, bûnôsôknek reményſége.

Le ſzállál magas mennyekbôl, ſz. Atyádnak kebelébôl, emberi teſtet reád vôl, hogy mentenél megh bûnünktôl.

Ezt mi nem nagy érdemünkbôl, ſe jócselekedetünkbôl, de miveléd kegyelmedbôl, hozzánk való ſzeretetbôl.

Te minékünk váltſágunkra, kereſzt fát fel vôl válladra, ekképpen menél halálra, igy lôl ez világnak árra.

Mi azért tiſzteſſégedre, néked nagy dicsôſégedre terdet haytunk Ieſus nevre, ez világnak négy réſzére.

Es ſzibôl kérûnk tégedet, ſegits minket hiveidet, vedd fel romlott edenyidet, láthaſsuk megh ſzent ſzinedet.

Tellyes

Tellyes vagy felſéges jókkal, minket-is azért azokkal, réſzeltes, hogy nagy kinokkal, ne gyôtreſsûnk gonoſzokkal.

Adgy nékûnk csendes idôket, és allandó békeſſéget, atyafi ſzent ſzeretetet, benned való igaz hitet.

Hogy látván illy jóvóltodat, réánk való nagy gondodat, magaſztallyunk mint Vrunkat, hatalmas ſzabaditónkat.

Dicsôſégh menyben Atyának, és eggyetlen egy Fiának, ezeknek ajándékának, az dicsô ſzent Háromſágnak.

Vgy légyen,

ALIVS.

AZ étſzakai ſetétſégh, tévelygô rut eſztelenſégh, távozzék, mert már idvôſſégh, ragyagh mint napi fényeſſégh. 132

Mullyék homálya elménknek, kételkedéſe ſzivünknek, világa az igaz hitnek, fénlyék mint meggyúltſzôvétnek.

Téged mert Chriſtus iſmérûnk, néked már hitbôl kônyôrgûnk, ſzent igéd lakozzék bennünk, â legyen nékûnk vezérûnk.

Ne nézd ſokſágát vétkünknek, undokſágát eſetinknek, feredôjével vérednek, moſs meg; hogy kellyûnk Iſtennek.

Dicsôſégh légyen Atyának, és tenéked ô Fiának, az mi egy vigaztalónknak, az dicsô ſzent Háromſágnak.

Vgy légyen.

ALIVS.

HMennyeknek fényeſſége, és ſzenteknek dicsôſége, bûnôsôknek reményſége, eggyetlen egy ſegitſége. 122

Te elôtted vallást téſzûnk, hogy mi mindnyáijan el vesztûnk, méltó haragodba eſtûnk, ſ-ôrôk halált érdemlettûnk.

Mert imé már az mi bûnûnk, hatalmaſſan regnál bennûnk, mellyért az mi ellenségûnk, juſſát mondgya lenni rajtunk.

Nincs ſzivûnkben reménségûnk, nincs lelkûnkbẽ csendeſſégûnk, magunkban megh fogyatkoztunk, halál miatt nyomorottunk.

Könyörûly azért mi raytunk, Vr Iſten könyörûly kérûnk, ſzent Fiadért eſedezûnk, ſzány megh, és ne hadgy el veſznûnk.

Veſſed reánk ſzemeidet, vegyd el rolunk bûneinket, igazits megh bûnbôl minket, vigaſztald meg ſziveinket.

Dicsôſég néked Atyának, veled eggyût meg váltónknak, és az mi vigaztalónknak, az dicsô ſzent Háromſágnak.

Vgy légyen,

ALIVS.

MEnnyei Atya Vr Iſten, néked hálát adunk ezen, hogy ez éjel egeſſégben, megh tartottál ez életben.

Eôrdôg ellen Angyaliddál, minket meg óltalmaztattál, mikor csendeſſen nyugottál, érettûnk magad vigyáztál.

Gonoſz ember ſzándékátul, az ôrdôgnek tagjaitul, tolvajoktol és lopóktol, meg ôriztél minden kártol.

Lélkeinket csendeſſégben, tartottad ſzent kezeidben, nem hagytad eſni kétſégben, ôrdôgnek kéſirtetiben.

Teſtûnket-is egeſſégben, megh ôrizted ſzép épſégben, az éjeli ſetétſégben, ne jutnánk ſemmi veſzélyben.

Teſtûn-

Kérûnk még-is mint Atyánkat, tekintſed megh fiaidat, áld megh minden munkáinkat, ſzaporitſad jóſzágunkat.

Hogy abból néked élheſsûnk, tiſzteſſégedre kôltheſſûnk, ſzegényeket táplálhaſsunk, mindenekkel jól teheſsûnk.

Szent igédet tanulhaſſuk, magunkat ahoz ſzabhaſſuk, bûntôl magunkat óhaſſuk, ſzentôl jámborul élheſsûnk.

Mint az fényes napra nézûnk, igédre ugy figyelmezzûnk, tégedet el ne feleitsûnk, mindenben csak tôled fûgjûnk.

Ezeket add meg Chriſtuſért, az te ſzerelmes Fiadért, mi eggyetlen egy Vrunkért, ki lôtt áldozat bûnûnkért.

Vgy légyen.

ALIVS.

OH Mennyei mi ſzent Atyánk, tekints menyból moſt mi reánk, juſſon elôdbẽ nyavallyánk, kérûnk ne hadgy mi ſzent Atyánk. 124

Mert láttyuk roſz érdemûnket, jól iſmérjûk el veſztûnket, érezzûk ſok bûneinket, nem viſelhettyûk terhûnket.

Bûneinkben eláradtunk, mindnyáian el hanyatlottunk, ſebeinkben nehezültûnk, dûcsôſſégtôl meg foſztattunk.

Nincsen nékûnk ſegedelmûnk, ſohól nincsen bátorſágunk, egyedûl vagy te óltalmunk, ſebeinkbôl gyógyuláſunk.

Ha minket te el hagyandaſz, ióvóltodtol meg foſztándaſz, kezeidbôl ki vetendeſz, óltalmadból ki rekezteſz.

Kéſz præda léſzünk órdógnek, vigaſſág ellenſéginknek, tiedből néked boſzſzuſágh, nékünk csak az nyomoruſágh.

Mutaſd raytunk irgalmadat, ſzánnyad Atyánk halálunkat, dicsőitſed jóvóltodat, ne veſzeſd el ſzólgaidat.

Tekints réánk az Chriſtuſért, tekints az ő haláláért, érdemlye ezt az mi Vrunk, mi eggyetlen egy érdemünk.

Dicsőſég néked Atyánknak, dicsőſégh te ſzent Fiadnak, és ſzent Lélek Vr Iſtennek, ki vagy Vra mindeneknek. Vgy légyen.

ALIVS.

IDvez légy Chriſtus ez világnak Vra, Atya Iſtennek ſzerető ſzent Fia, bűnős népeknek ki vagy bizodalma, és vigaſſága.

Halgaſd megh moſtan mi könyörgéſünket, forditſd mi réánk kegyes ſzemeidet, jelentſd megh hozzánk az te jókedvedet, és ſzerelmedet.

Kérünk Vr Iſten hogy légy ſegitſégül, gondot viſelvén az mi életünkről, lelki és teſti minden ſzükſéginkről, idvőſſégünkről.

Ne

Ne nézd az mi ſzámtalan bűnünket, birjad lelkünket és mi életünket, csak te viſellyed minden igyeinket, ne hadgy bennünket.

Senki bűnünkből meg nem ſzabadithat, ſenki lelkünkben megh nem vigaztalhat, ſenki kivülled meg nem óltalmazhat, és megh nem nyugothat.

Mert te egyedül érettünk fáradtál, az mi bűnünkért csak te ſzomjuhoztál, kegyetlen halált mikoron koſtoltál, hogy értünk áldoztál.

Te vagy azért az mi óltalmazónk, te vagy meg váltónk és meg ſzabaditónk, te vagy életünk és egy bizodalmunk, minden jóſzágunk.

Csak te veled adhatunk mi ſzámot, csak te általad láthattyuk Atyadot, mert minékünk tégedet ajánlott, halgatnunk hagyot.

Tekints ránk azért kegyelmes Iſtenünk, ki vagy minékünk, egy ſzerelmes Vrunk, ne hadgy te tőled el idegenülnünk, és el ſzakadnunk.

Adgy kőzzénk igaz és bőlcs vezéreket, és adgy kereztyen jó Fejedelmeket, kik óltalmazzák az te ſzent igédet, és az te nepedet.

Hirdetteſſék mindenűt te ſzent igéd, magaztaltaſſék dicsőſéges neved, dicsirteſſék végh nélkül ſzent felſéged, mindenió téted.

Világoſits minket te ſzent igidből, hogy mi meheſsünk kiaz ſetétſégből, támadhaſſunk fel az hitetlenſégből, nagy bűneinkből.

Ne

Ne uralkodgyék à bûn mi ſzivûnkben, ſemmi tévelygés ne légyen lelkûnkben, hogy az ôrdôgnek ne eſsûnk kezében, álnok tôriben.

De erôſſôdgyûnk az te ſzent hitôdben, maradhaſsunk megh ſzent iſméretedben, ôrvendezheſsûnk vóltaképpen ebben, ôrôkké Amen.

Dicsiret légyen Atya Vr Iſtennek, és néked egyetlen egy ſzûlôttének, és egyetemben ſzent Lélek Iſtennek, megh ſzentelônknek.

Vgy légyen.

ALIVS.

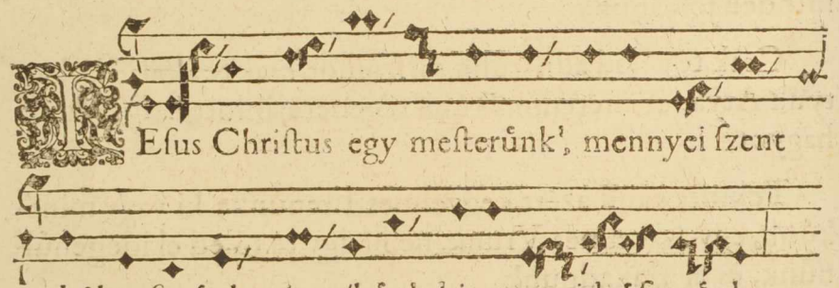

Eſus Chriſtus egy meſterûnk, mennyei ſzent bôlcseſségûnk, és nékûnk bizonyos idvôſségûnk.

Moſtan néked mi kónyôrgûnk, ſzent nevedért eſedezûnk, az te ſzent Lelkedet adgyad nékûnk.

Mi ſzivûnket megh ujitſa, ſebeinket megh gyógyitsa, veſzet erkôlcsûnket meg jóbbitſa.

Munkáinkat meg ſzentellye, bennûnk az hitôt nevellye, útúnkat hazánkban vezérellye.

Bôlcseſségre megh tanitſon, hogy ôrdôg megh ne csábitſon, kéſirteti ellen bátoritſon.

Plántállyon nagy egyeſſéget, igaz és ſzent ſzeretetet, ſziveinkben Iſteni félelmet. Hogy

Hogy téged bátran valhaſſunk, ez fôldôn néked élheſſûnk, menyben oſztán veled lakozhaſſunk.

Vgy légyen.

ALIVS.

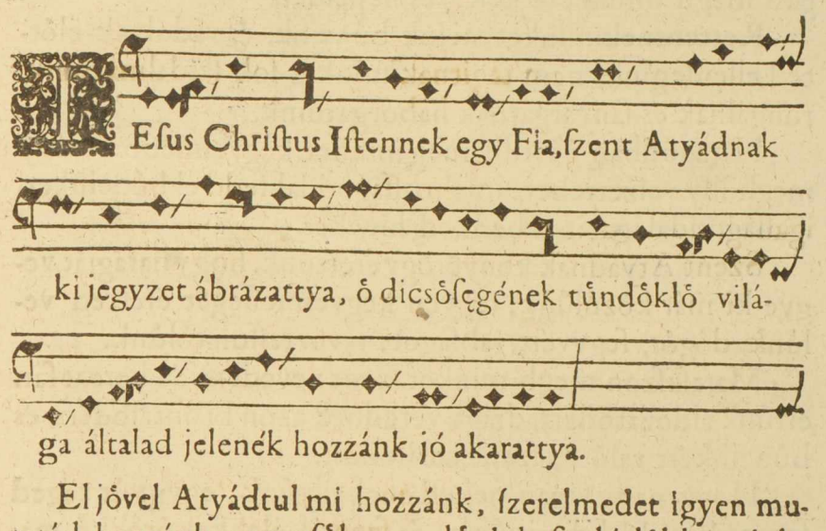

Eſus Chriſtus Iſtennek egy Fia, ſzent Atyádnak ki jegyzet ábrázattya, ô dicsôſségének tûndôklô világa általad jelenék hozzánk jó akarattya.

El jôvel Atyádtul mi hozzánk, ſzerelmedet igyen mutatád hozzánk, egyeſûlven velûnk haſonló lôl hozzánk, teſtûnkben fel ôltôzvén ugy jôvél mi hozzánk.

Az mi bûnûnk igen ſzörnyû vala, mert ôrdôg hatalma ránk ſzállot vala, és ſzent Atyád haragjában eſtûnk vala, kárhozatra mi mindnyáijan tartatunk vala.

Végetlen hozzánk való kedvedbôl, csak te ſzabaditál ki mind ezekbôl, az rettenetes veſzedelem tôriból, ki ragadál ôrdôgnek kegyetlen torkából.

Szentſégedben és fel ôltôztetél, igaſſágodban minket helyheztetél, te ſzent Atyádnak eleiben ugy vivél, nyomorult fejûnknek ott te kegyelmet ugy nyerél.

Csak te egyedûl vagy éltetôie, hiveidnek nagy gondviselôie, ſzegény el eſteknek vagy fel emelôie, keſerves ſziveknek vagy meg elevenitôje.

Hiveid azért kônyôrgûnk néked, kik keſerves ſzivel állunk elôtted, hajtsd le hozzánk az te kegyes fûleidet, és halgass megh minket te keſerves népeidet.

Rettentnek minket mi ſok bûneink, és vádolnak elôtted ellenſegink, nem tágitnak minket ſok ſzidalmazóink, rongálnak és ſanyargatnak háborgatóink.

Haragodban ne itilly meg minket, kegyelmedbôl ſzány megh illy veſzetteket, irgalmaſſágoddal fedd el bûneinket, igaſſágoddal igazitsd benned hivôket.

Szent Atyádnak kônyôrôgy érettûnk, hogy haragját vegye ki már kôzûlûnk, tégyen kegyelmeſſęget éretted velûnk, dôgôt, fegyvért, rabſágot, távoztaſſon tôlûnk.

Maraſzſzon megh minket ſzent nevedért, az kerezt fán értûnk áldozatodért, drága vérednek azon ki ontáſodért, és bûneinkért való te ſzent halálodért.

Hogy nagy vigan néked énekellyûnk, egygyût téged ſzent Atyáddal dicsirjûnk, és ſzent Lélekkel ôrôkké magaſztallyunk, Angyalokkal ſ-minden ſzentekkel igy zengjûnk.

Szent az Atya mi édes teremtônk, Szent az Fiu ſzerelmes idvôzitônk, Szent az ſzent Lélek, mi kedves megſzentelônk, Szent az ſzent Háromſágh mi egy ôrôk Iſtenûnk.

Vgy légyen.

Alius.

ALIVS.

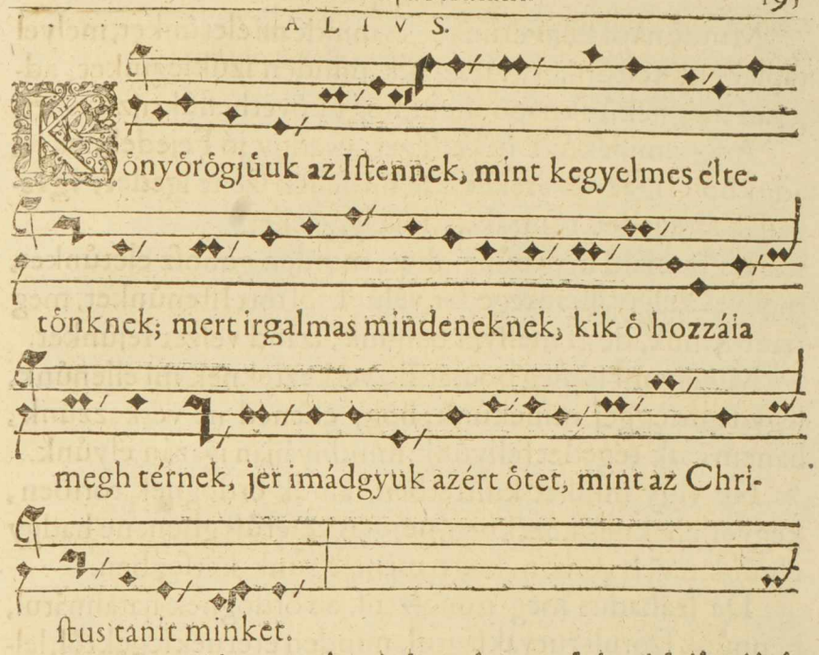

Kônyôrôgjûuk az Iſtennek, mint kegyelmes éltetônknek; mert irgalmas mindeneknek, kik ô hozzáia megh térnek, jer imádgyuk azért ôtet, mint az Chriſtus tanit minket.

Mi menyei kegyes Atyánk, noha megbántódtál miánk, ſz. Fiadért tekints reánk, mert ſok itt az mi nyavalyánk, kérûnk tégedédes Atyánk, hogy légy kegyelmes mi hozzánk.

Szenteltеſſęk áldot neved, dicsirteſſęk Iſtenſęged, magaſztaltaſſęk felſęged, hirhedgyék kegyelmeſſęged, és nagy engedelmeſſęged, hozzánk való ſzereteted.

Iôjjôn el hozzánk orſzágod, à te igaz tudományod, melybôl épûllyôn ſz. házad, légyen kôzôttûnk lakáſod, velûnk eggyût maradáſod, hogy láſſuk te ſzent orſzágod.

Légyen megh te akaratod, mennyen végben decretomod, ôrôkké való tanácsod, add nékûnk ſzent ajándékod, hogy az mint tôlûnk kivánod, teheſſûk ſzent akaratod.

Miként menyben az Angyalok, teczéſed ſzerint ſzólgálnak, idvôzûlt ſzentek imádnak, és tiſztek kivûl nem járnak, mi-is hatalmaſſágodnak ſzólgállyunk ne az Sátánnak.

Mindé napi kenyérünket, és mindé mi életünket, melyel taplállyuk testünket, s-tészszük minden szükségeinket, adgyad meg nékünk naponként, hogy követhessüktisztünket.

Adgy minékünk békességet, és adgy jó Fejedelmeket, adgy bölcs igaz vezéreket, kik hirdessék szent igédet, igazgassák seregedet, rontsák az tévelygéseket.

Es bocsáld meg bűneinket, minden gonosz életünket, mellyekkel gyakran tégedet, velünk jól tött Istenünket, meg bantottunk, de az mellyet bánunk, szánd veszet fejünket.

Miként mi-is megbocsátük, vétkezteknek mi ellenünk, légy segitséggel minékünk, hogy ellened ne vétkezzünk, hanem csak tégedet féllyünk, mindnyáijan igazán élyünk.

Ne vigy minket kisirtetben, álnok ördögnek tóriben, kegyetleneknek kezekben, nejutas keserüségben, ne hadgy esnünk tévelygésben, hogy mi ne essünk kétségben.

De szabadits meg gonoſztul, az ördögnek hatalmától, bennünk szorult rut vakságtul, minden eretnekségektől, lelki testi ellenségtül, és az örök nagy haláltul.

Bizván kérünk mint Atyánkat, hald meg mi kiáltásunkat, lásd meg illy sok nyavalyánkat, ne hagyd el veszni munkádat, ne útálly nyomorultakat, szánd meg veszet juhaidat.

Mert tied az örök ország, holot vagyon nagy boldogság, és tied az hatalmasság, mellyet fél minden uraság, téged illet az méltóság, mennyei fény világosság. Vgy légyen.

HYMNI SVB VESPERIS DIEBVS DOMINICIS CANEN. O pater sancte.

135

OH mi szent Atyánk kegyes gondviselőnk, ô Iesus Christus tisztelendô Vrunk, ô sz. Lélek éltetônk, vigaztalónk csak egy Istenünk.

Oh sz. háromságh, ki vagy erôs egyessegh, bizony Istenség, és mennyei felségh, Angyaloknak fény árváknak idvôsségh és nagy reménségh. Né-

Néked szólgálnak, kiket terétettél, téged dicsírnek à kikel jól tettél, mi-is téged áldûk nag' dicsirettel, vegyed jó kedvel.

Dicsiret néked mindenható Isten, ki vagy három személy egy Istenségben, tied az dicsőségh földön és mennyen, vég nélkül Amen. Vgy légyen.

ALIVS. Lucis creator.

HÁldot Atya Vr Isten, ki uralkodol mennyekbé, 136

sségész föld kerekségében, bizvást járulunk elődben.

Halgasd meg könyörgésünket, bocsásd meg mi bűneinket, sz. Fiadért szeres minket, ne késleld segitségedet.

Most szükségünknek idején, ez nyomoruságnak helyen, óltalmazz; ellenségidet, győzd meg hogy féllyék nevedet.

Ne számláld megh bűneinket, ne róddfel sok esetinket, nézd Christust mi érdemünket, és erette tarts meg minket.

Az mi gonosz ellenségünk, ne enged hogy ártson nékünk, mert Fiad vérén vétettünk, es te sajátoddá lőttünk.

Az mint igirted minekünk, mindenkoron legy mellettünk, hogy migh hazánkban bé érünk, útúnkban ne tévelyegjünk.

Dicsiret néked Atyánknak, veled egyemben Fiadnak, es az mi vigaztalónknak, kegyelmes igazgatónknak. Vgy legyen.

INTROITVS.

VRam mindenható Isten, az te irgalmasságod-

ban mi kereztyének mindenkoron bizunk, órven-

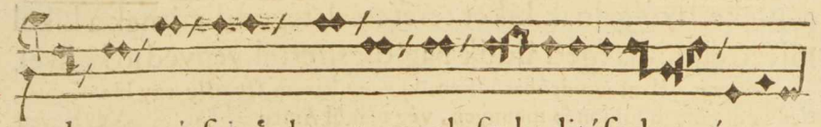

dez az mi ſzivűnk az te megh ſzabaditáſodon, éne-

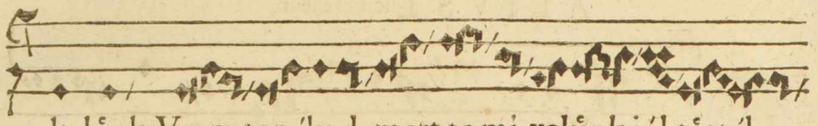

kelűnk Vram tenéked, mert te mi velűnk jól tőttél.

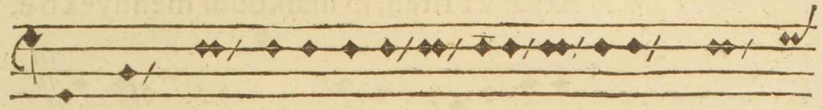

Vallyon migh feletkezel el Vram mi rolunk mind

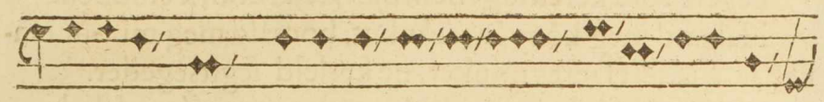

őrőkké; migh forditod el mi előlűnk az te ſzinedet.

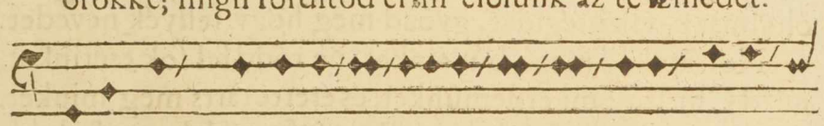

Dicsőſęgh Atyának és Fiunak, és ſzent Lélek Iſten-

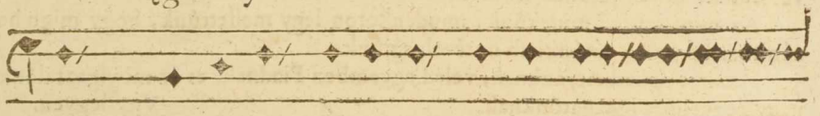

nek; Miképpen kezdetben dicsőſéges vala, moſt és

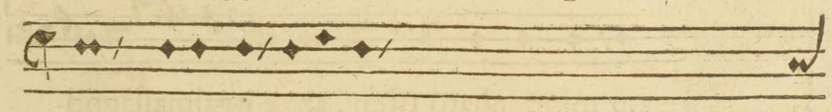

mind őrőkkőn őrőkké.

PROSA

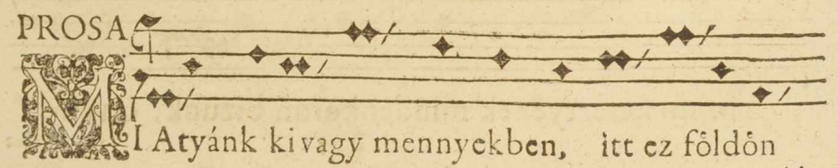

MI Atyánk ki vagy mennyekben, itt ez főldőn

kéz-

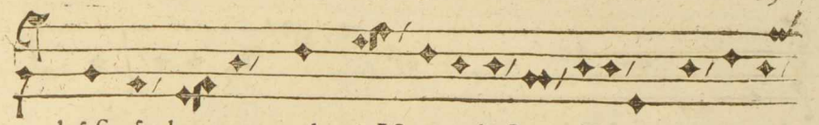

kőſztűnk vagyon Atya Iſtennek ſzent Fia; Atya Iſten

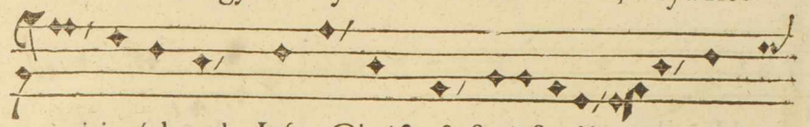

mi imádgyuk, Ieſus Chriſtuſt ſegitſęgűl hijuk, gya-

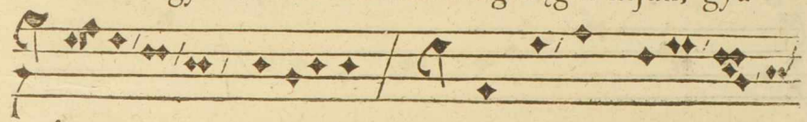

korta, az mi ſziveinkben. Ieſus Chriſtus az te

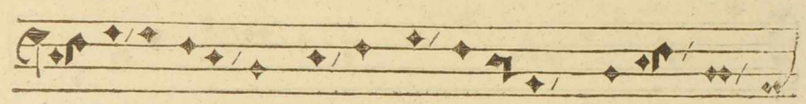

neved őrőkké légyen nékűnk óltalmunk, kinél nincs

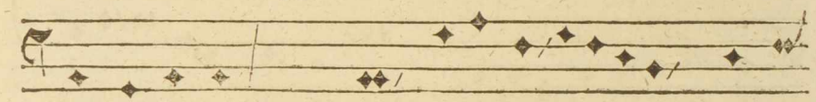

bóldogſágosb. Megh jelentéd főldieknek, ne-

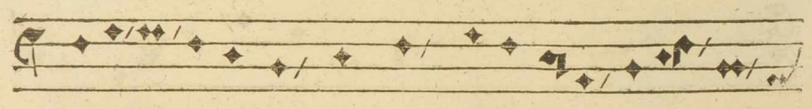

vedet, ki terjeztéd menynek fęnyeſſęgét, kinél nincs

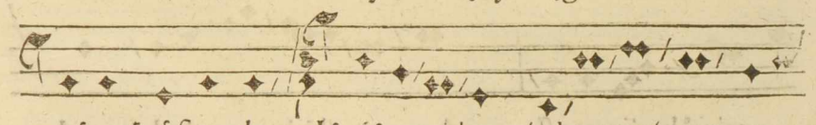

győnyőrűſęgesb Iőyjőn mi hozzánk az te ſzent or-

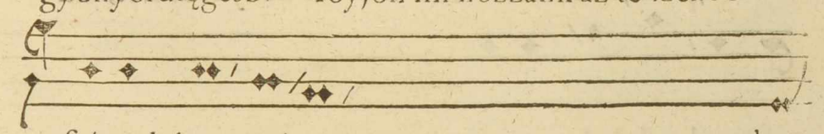

ſzágod, hogy mi te ho-

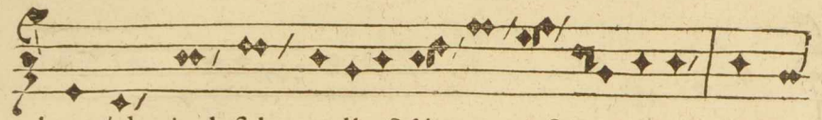

hozzád mind fel emelheſsůk az mi ſziveinket. Te

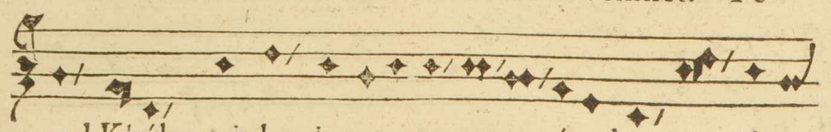

ged Királyt minket igazgatot az te népedet meg ól-

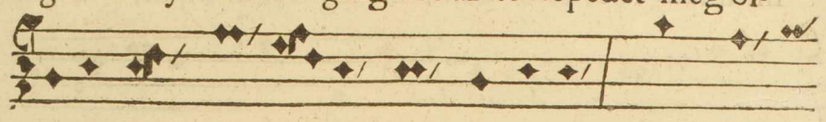

talmazót, mind őrőkké hogy láthaſſunk. Légyen

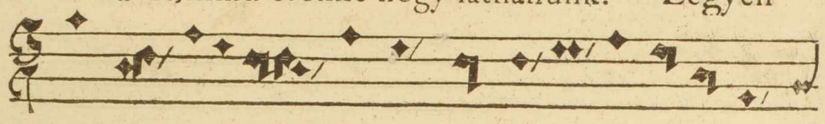

rajtunk akaratod, miként vagyon az Angyalokon,

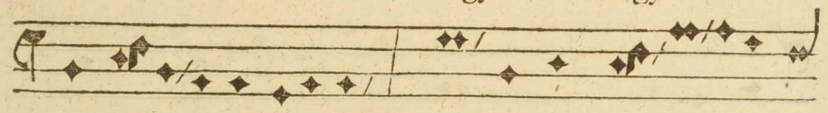

mennyei hatalmaſſágod. Ki lelkůnkben és csele-

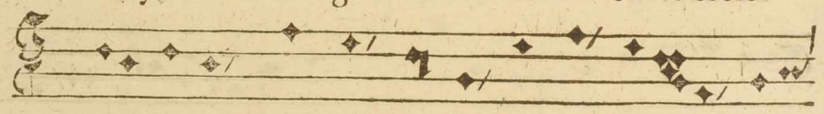

kedetůnkben, minden helyen minden ůdőben, di-

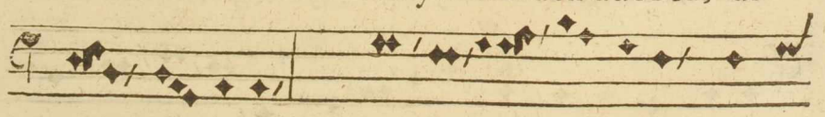

csirjůk aijttatoſſon. Az mi élő kenyerůnket, ad-

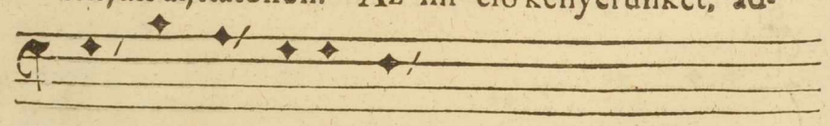

gyad nékůnk naponkęnt valot,

A.M.N. MUZEUM KÖNYVTÁRA

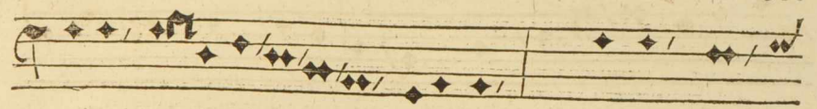

valót, kinélkůl mi el nem élhetůnk. Halgas megh

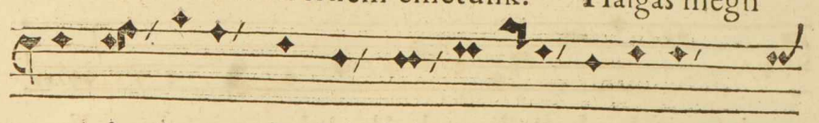

minket kegyes Atyánk, kik tenéked kőnyőrgůnk,

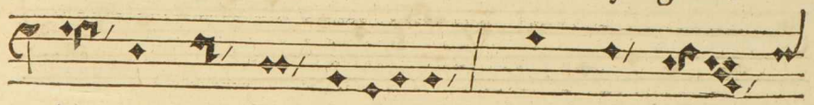

hogy bocsáſd meg bůneinket. Adgyad nékůnk

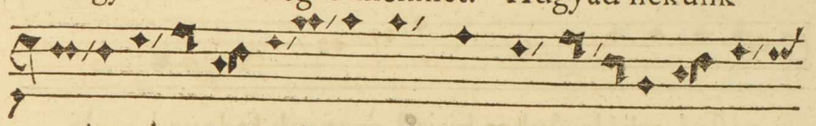

az igaz kenyeret, és engedgy nékůnk jó erkőlcsőket,

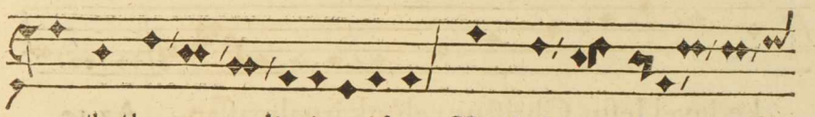

méltókat az te dicsiretedre, Kérůnk tégedet ne vigy

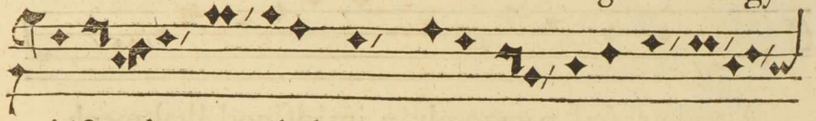

kiſirtetbe, meg óltalmazz pokolbéli őrdőgtůl, ki miat

megh erőtlenůltůnk. Kőzőld mi velůnk, az te ha-

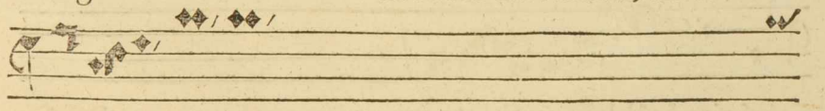

lálodat, hogy ne

árt-

árthaſſon mi-nékünk minden ellenſégh, mind ez világi, ſ-mind pokolbéli, ezektûl minket meg ôrizz. Es meg ſzabadits minket gonoſztul, értelmünket igazgaſſad, erkôlcsünket birjad, és megh fedgyed, cselekedgyel Ieſus Chriſtus velünk irgalmaſſan; Az te Atyád nékünk parancsolván, imádſágod által megh óltalmazván, ſzent haláloddal már meg váltottál, idvôzits ôrökkön ôrökké.

PRO-

PROSA II.

MEny orſzágban Vr Iſtenhez, mi eggyetlen egy Atyánkhoz, foházkodgyunk ez fôldrôl. Atya Iſtent mi imádgyunk, ô ſzent Fiát ſegitſégûl hijuk minden ûdôben. Szenteltetteſſék te ſzent neved, melyből lelkek idvôzûlnek, melynél nincs bóldogſágosb. Megh jelentéd ſzent nevedet, kiterjeztéd ez világra, melynél nincs kellemetesb. Iôjôn hozzánk ſzent orſzágod, hogy te hozzád

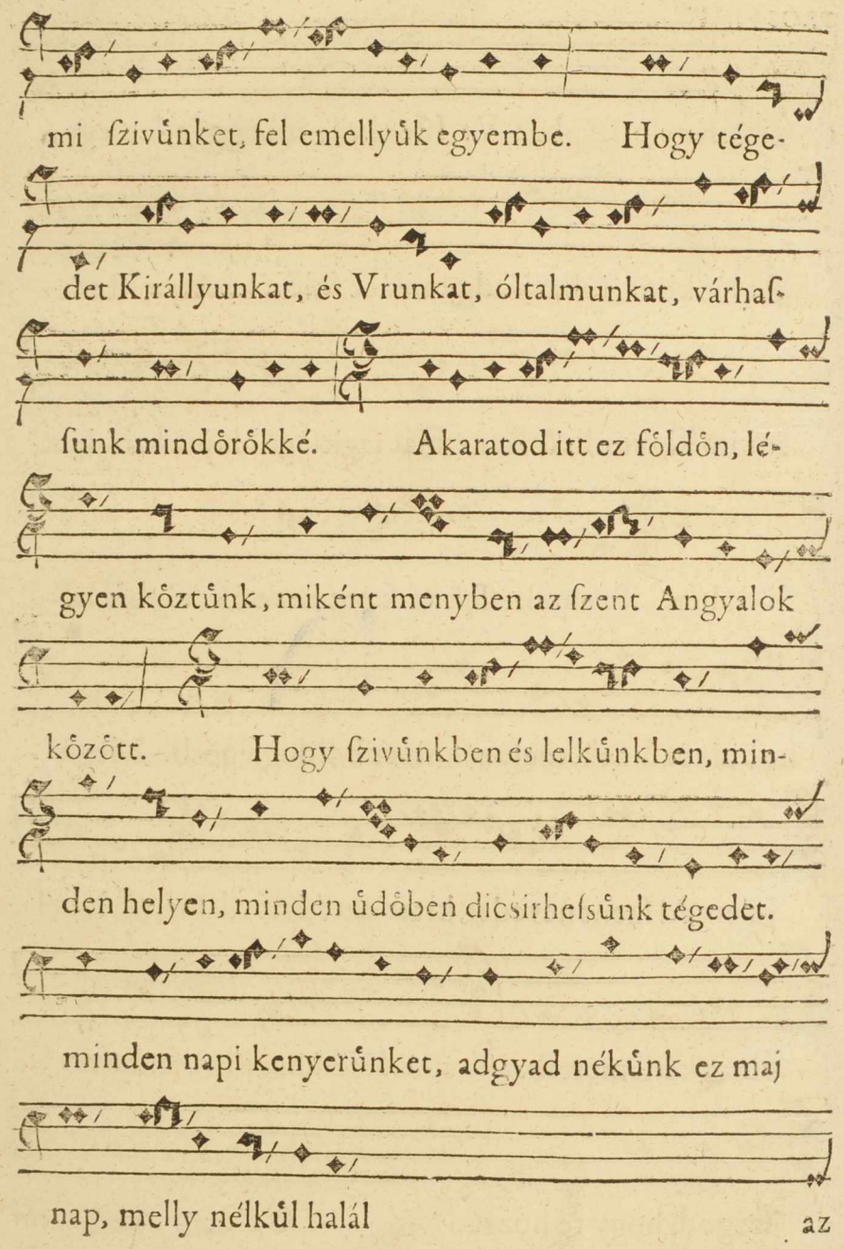
mi szivünket, fel emellyük egyembe. Hogy tége-
det Királlyunkat, és Vrunkat, óltalmunkat, várhas-
sunk mindörökké. Akaratod itt ez földön, lé-
gyen köztünk, miként menyben az szent Angyalok
között. Hogy szivünkben és lelkünkben, min-
den helyen, minden üdöben dicsirhessünk tégedet.
minden napi kenyerünket, adgyad nékünk ez maj
nap, melly nélkül halál az

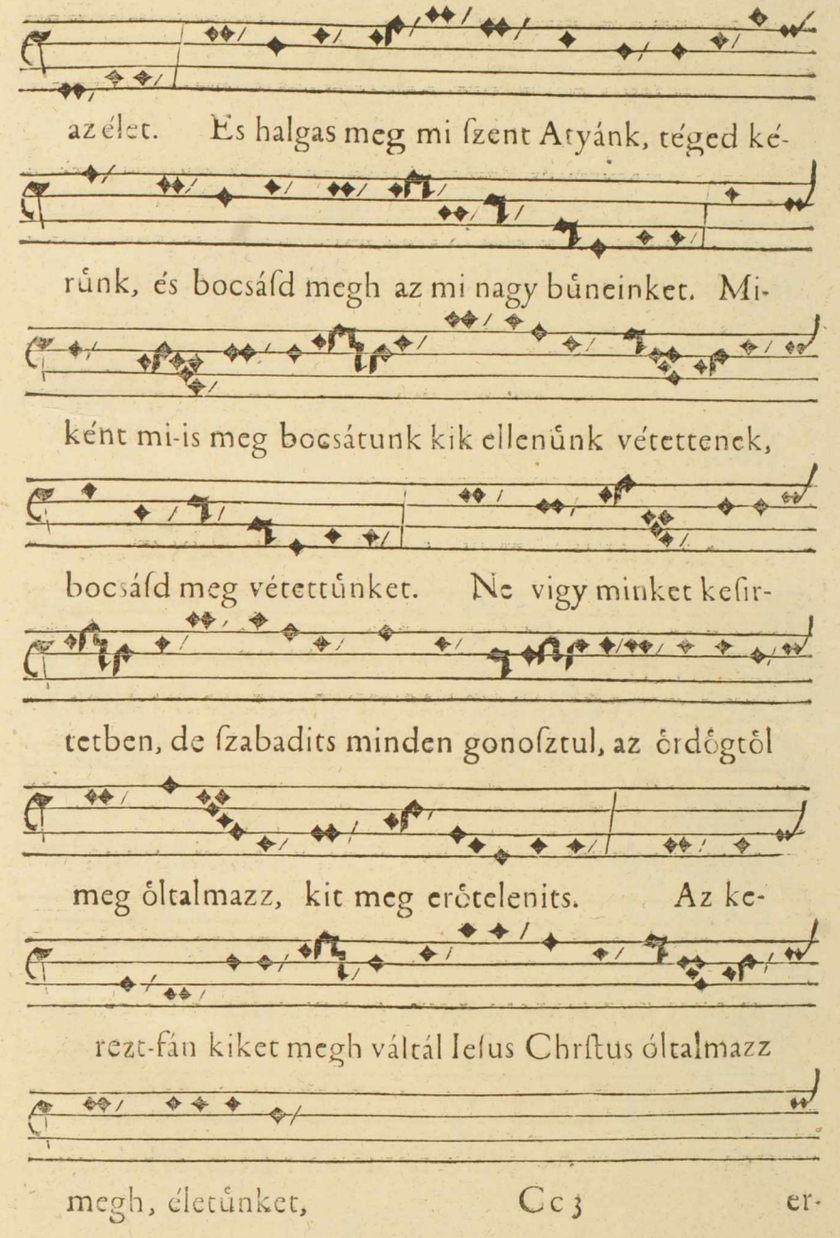
az élet. Es halgas meg mi szent Atyánk, téged ké-
rünk, és bocsáss megh az mi nagy bűneinket. Mi-
ként mi-is meg bocsátunk kik ellenünk vétettenek,
bocsáss meg vétettünket. Ne vigy minket kesir-
tetben, de szabadits minden gonosztul, az ördögtől
meg óltalmazz, kit meg erötelenits. Az ke-
rezt-fán kiket megh váltál Iesus Chrstus óltalmazz
megh, életünket,

erkölcsünket igazgasd kegyelmessen. Ajánly

minket sz. Atyádnak, és mi-nékünk engezteld meg,

vigy bé minket meny-országba, idvözits mind örökké.

ANTIPHONÆ QVOTIDIANÆ.

EGy hatalmu légy én velem, Atya Vr Isten

monda az ö szent Fiának. Segits megh

minket mindenható Atya, és Fiu, és szent Lélek I-

sten. Könyörüly rajtunk Vr Isten, és halgasd megh

meg az mi imádságinkat. Menynek földnek ne-

mes teremtője, hiveknek örök világa, ki az mi bű-

neinkért igazán haragutzol, légy kegyelmes te hozzád

kiáltóknak, Vram Isten irgalmazz minékünk, ez vi-

lágnak teremtője könyörüly raytunk, és az te eggyet-

len egy Fiadnak Iesus Christusnak esedezéséjért adgy

nékünk testi és lelki békessęget, hogy ismerhessünk

megh, mert csak te vagy felsęges Vr

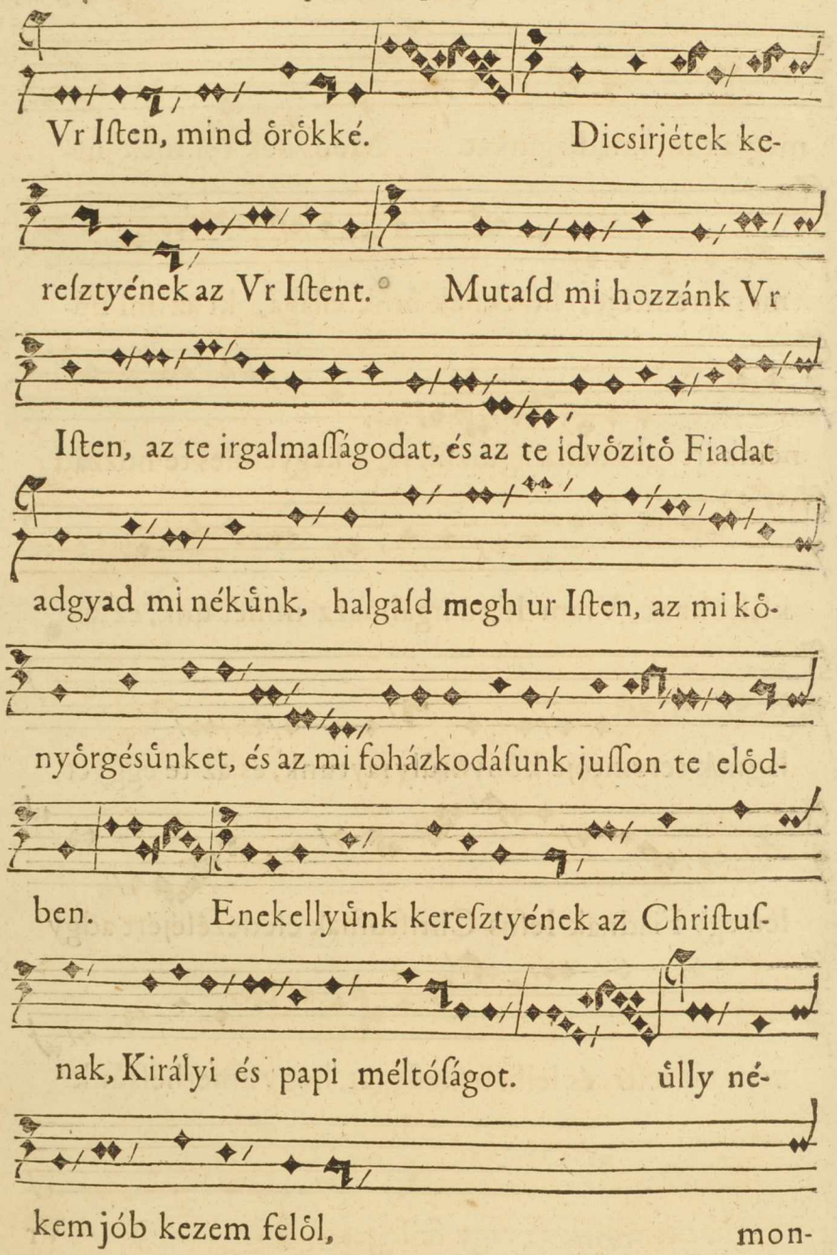
202
Vr Iſten, mind ôrôkké. Dicsirjétek ke-
reſztyének az Vr Iſtent. 203 Mutaſd mi hozzánk Vr
Iſten, az te irgalmaſſágodat, és az te idvôzitô Fiadat
adgyad mi nékûnk, halgaſd megh ur Iſten, az mi kô-
nyôrgésûnket, és az mi foházkodáſunk juſſon te elôd-
ben. 202 Enekellyûnk kereſztyének az Chriſtuſ-
nak, Királyi és papi méltóſágot. ûlly né-
kem jób kezem felôl, mon-

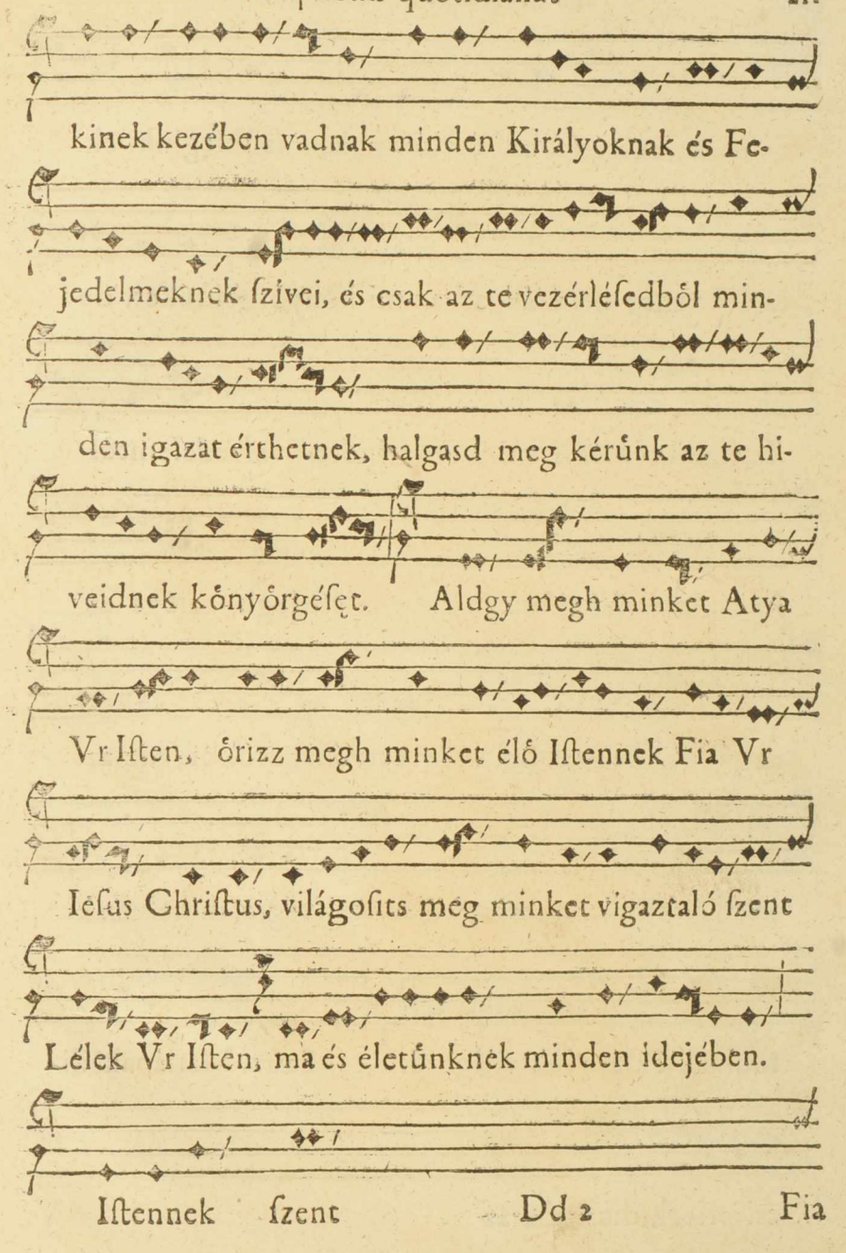
kinek kezében vadnak minden Királyoknak és Fe-
jedelmeknek ſzivei, és csak az te vezérléſedbôl min-
den igazat érthetnek, halgasd meg kérûnk az te hi-
veidnek kônyôrgéſęt. Aldgy megh minket Atya
Vr Iſten, ôrizz megh minket élô Iſtennek Fia Vr
Ieſus Chriſtus, világoſits meg minket vigaztaló ſzent
Lélek Vr Iſten, ma és életûnknek minden idejében.
Iſtennek ſzent Dd 2 Fia

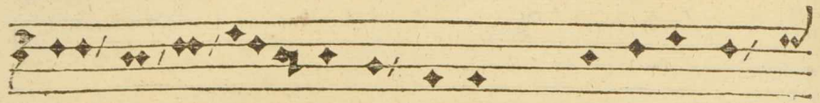

Fia az te ſegitſęgedben biztunk, ſzúkſęginknek

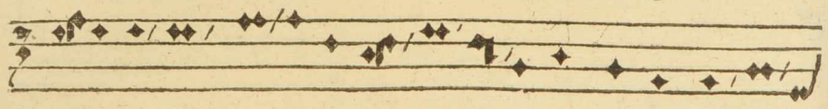

idejen meg ne útállyad az mi kônyôrgéſünket, de

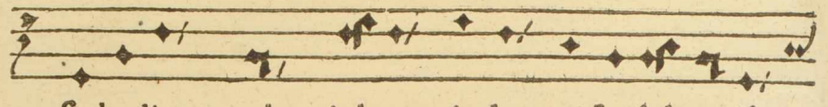

ſzabadits megh minket minden veſzedelemtôl

kegyelmes Chriſtus. Megh tartya az

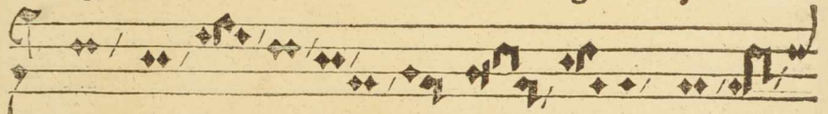

nagy Vr Iſten, az ô hû kereztyénit ôrôkké; de az

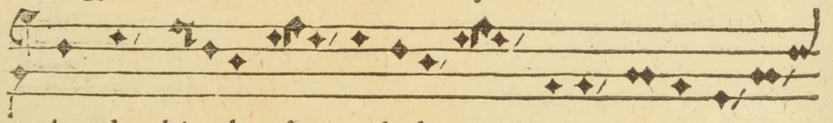

kazdag hitetleneket pokolra veti végre, mihelyen ki

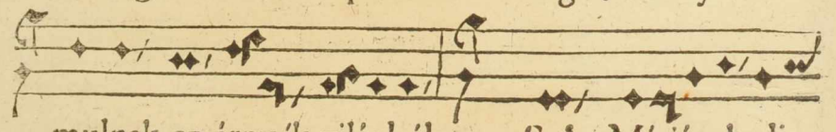

mulnak ez árnyék világból. Szûz Máriának di-

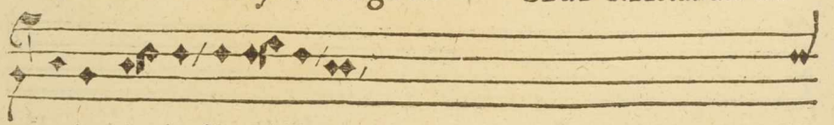

csiretivel, dicsirjûk az Vr

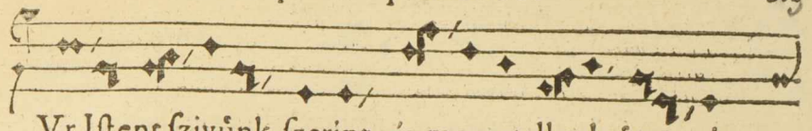

Vr Iſtent ſzivûnk ſzerint, és magaztallyuk ôtet min-

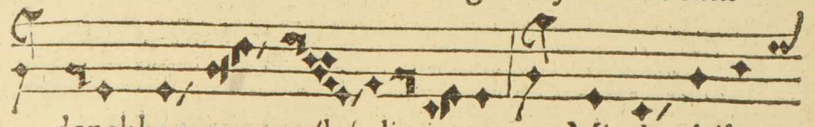

denekben, mert méltó dicsiretre. Minden hábo-

ruſágh ſzenvedéſre kéſzek legyûnk, és az Vr Iſtent

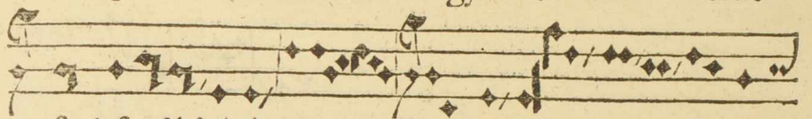

ſegitſęgûl hijuk. Hatalmas Iſten az te akara-

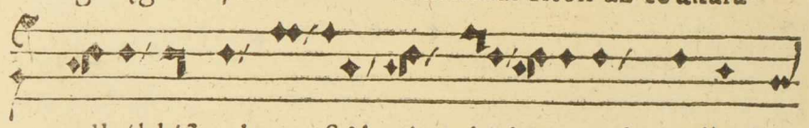

todból léſznek az eſsôk, és éghi harmatok, mellyek-

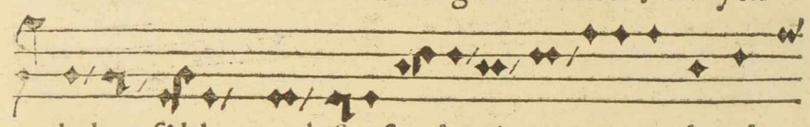

kel ez fôldet megh ſiroſitod, és te parancsolatod-

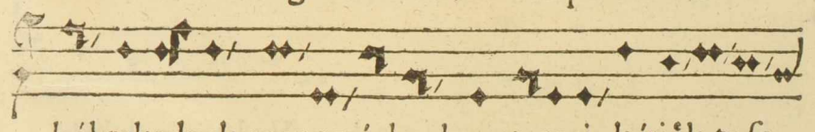

ból rekednek meg az éghnek csatornai; kérjûk te ſz.

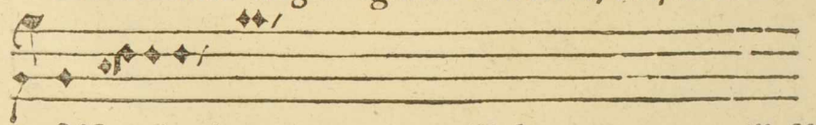

felſęgedet, hogy

állaſd meg az kár tévő nedveſſęgeket, és fel deritvén

az ůdőt, tarſd meg kegyelmeſſęgedből minękůnk-

adott ajándękodat. Kegyeſſęgnek és minden

jóſágnak őrőkké dicsirendő kút feje. Vr Iſten

az mi kőnyőrgéſůnket halgasd meg kérůnk tégedet.

Te parancsolád Vr Iſten, hogy mi meg tartsuk az te

parancsolatodat. Csak az Vr Iſten nękůnk

minden óltalmunk, és

és bůneinkből igaz megh ſzabaditónk. Az

hamis emberek támadnak az igaz kereztyénekre, de

az Vr Iſten meg ſzabadittya őket, és fel magaſztallya

őket. Kegyeſſęgnek és minden jóſágnak

őrőkké dicsirendő kút feie, teremtő Vr Iſten, ki meg

öntőződ az hegyeket az felyhőkből, és bé tőltőd az

földet gyůmőlcsőkkel, ſzénát teremteſz az barmok-

nak, és gabonát embereknek. éle-

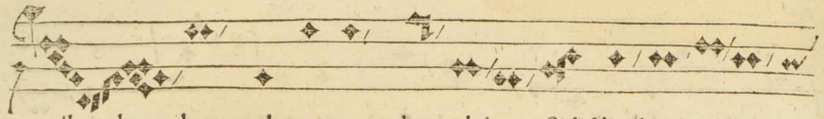

életekre; hogy kenyeret hoz ki az földből, és az bor

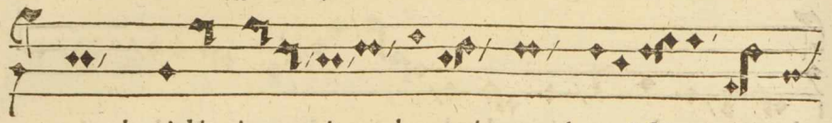

megh vidámitsa, és az kenyér megh erősitse em-

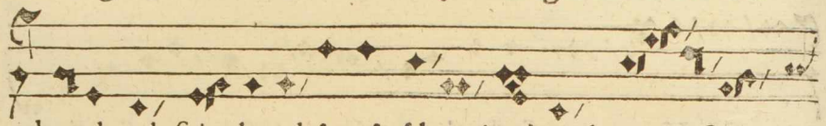

bereknek szivecket, könyörüly mi rajtunk, az te szent

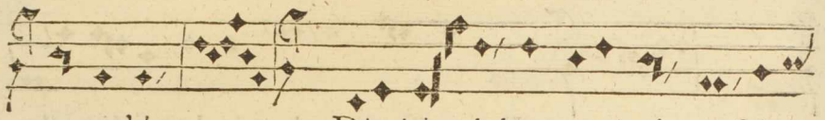

nevedért. Dicsirjetek kereztyének, az fel-

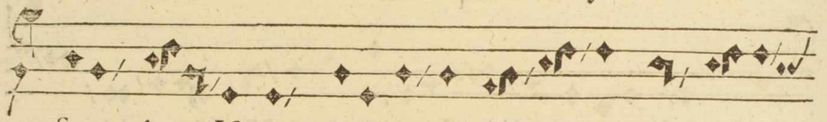

séges Atya Istent, hálákat adván az Christus által,

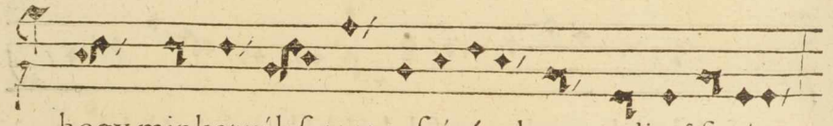

hogy minket választott országának nagy dicsőségére.

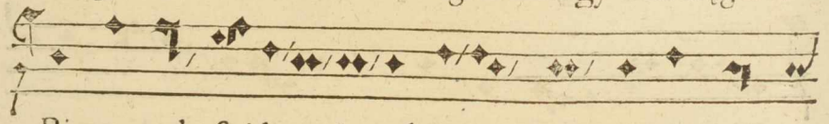

Bizonyos beszéd ez, és méltó arra, hogy mindenkép-

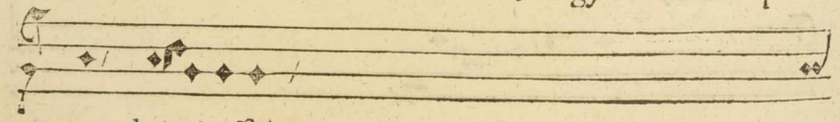

pen bévétessék, hogy

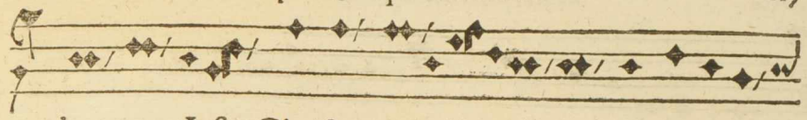

hogy az Iesus Christus ez világra jött, az bűnösöket

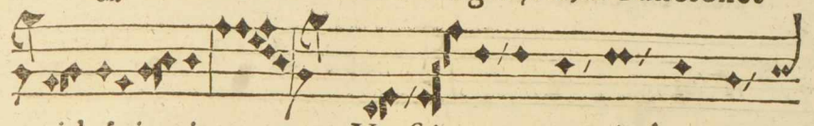

idvözíteni. Vy szivet teremts én bennem

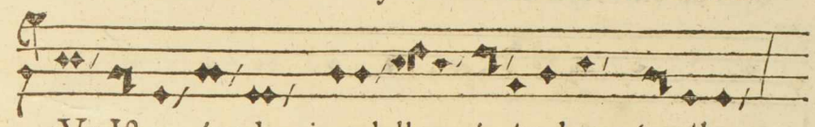

Vr Isten, és adgy igaz lelket, és értelmet énnékem.

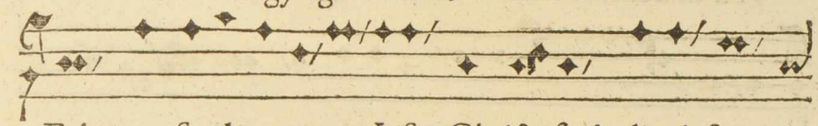

Fel magasztaltatott az Iesus Christusnak dicső szent

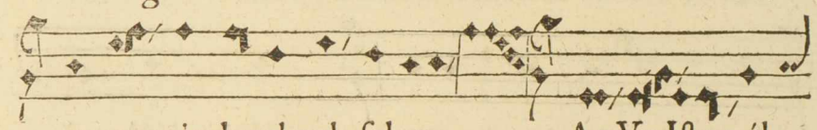

neve, mindeneknek felette. Az Vr Isten ól-

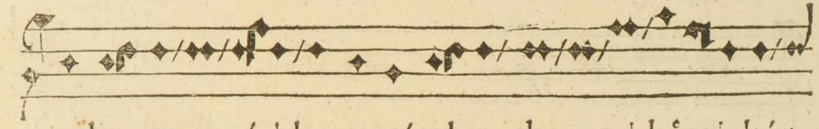

talmazta az régi kereztyéneket; de az mi bűneinkért

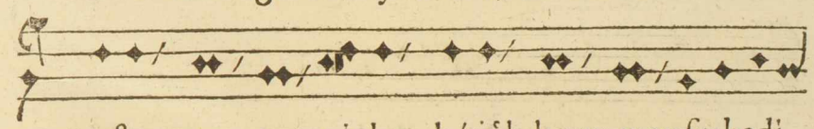

mostan meg vert minket, kérjük hogy meg szabadi-

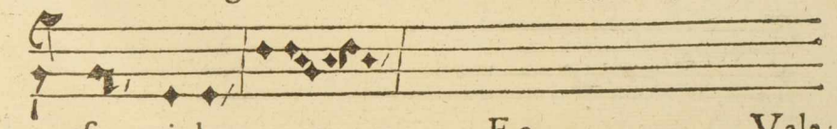

tson minket. Ee Vala;

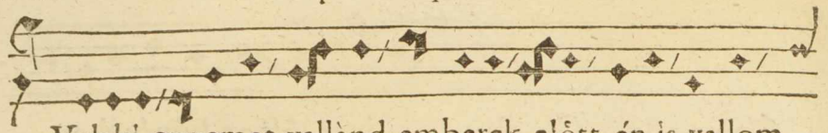

Valaki engemet vallànd emberek elôtt, én-is vallom

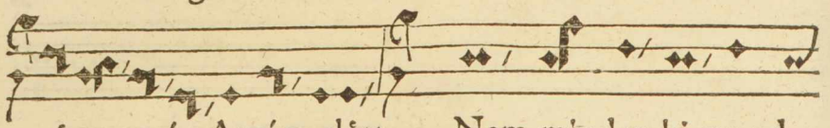

ôtet az én Atyám elôtt. Nem minden ki mond-

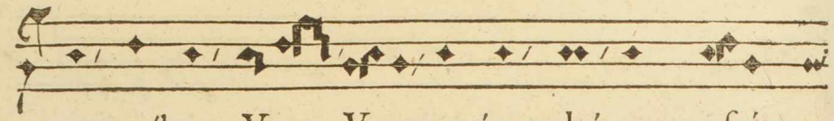

gya nékem, Vram, Vram, mégyen bé menyország-

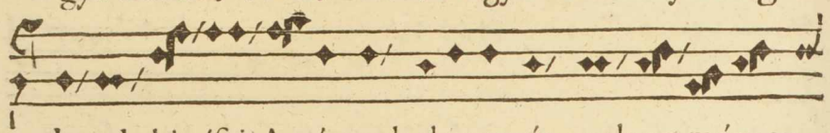

ba; de ki tészi Atyámnak akarattyát, csak az mégyen

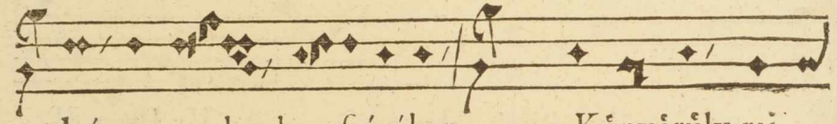

bé mennyeknek országában. Kônyôrûly raj-

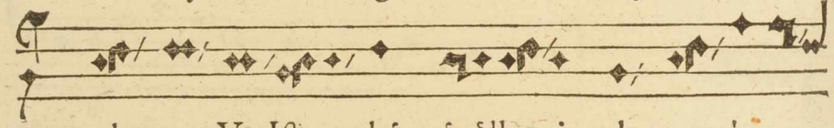

tunk nagy Vr Isten, kônyôrûlly rajtunk, mert igen

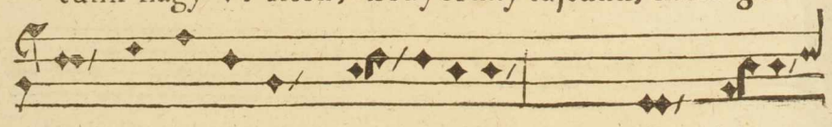

meg nyomorodtunk ez világban. Nem hivot

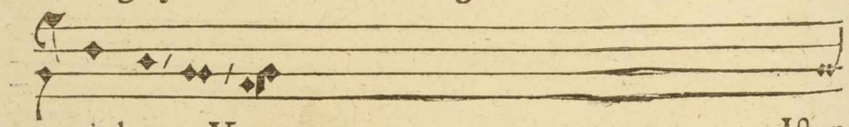

minket az Vr Isten

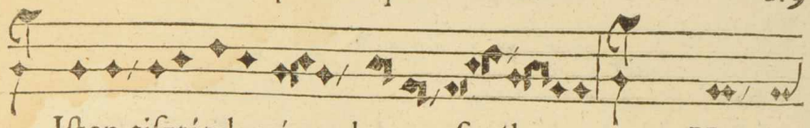

Isten tisztátalanságra, hanem sz. életre Vigy

fel minket Vr Isten mindnyájan országodban, hogy

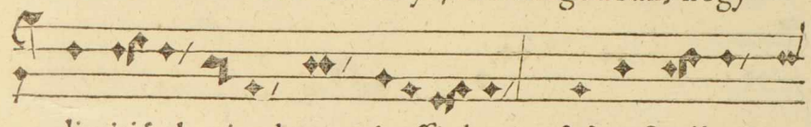

dicsirjünk téged nagy igasságban. Magasztallyuk

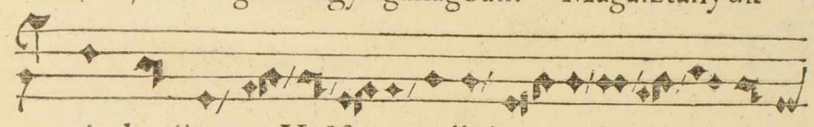

mindnyájan az Vr Istent, valláſt tévén sok jó tétemé-

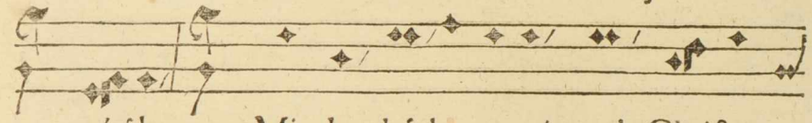

nyéről. Minden hû kereztyén csak Christus

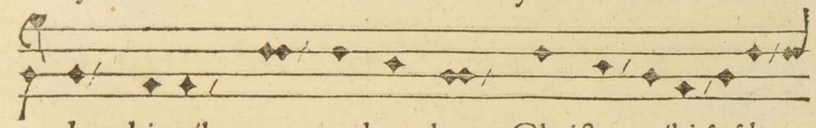

ban bizzék, mert tudgya hogy Christus néki ôrök

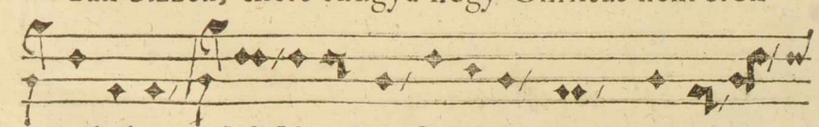

óltalma. Mi Istenünk szabadits megh minket az

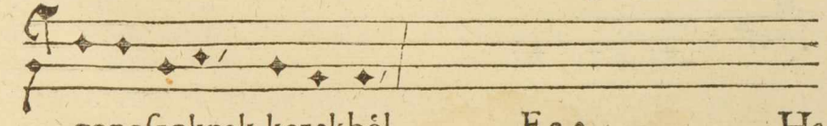

gonoszoknak kezekből.

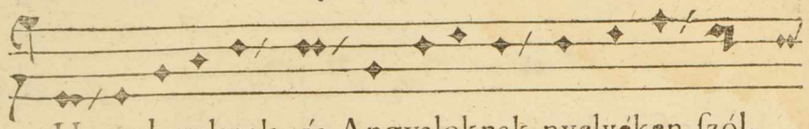

Ha embereknek és Angyaloknak nyelvéken ſzól-

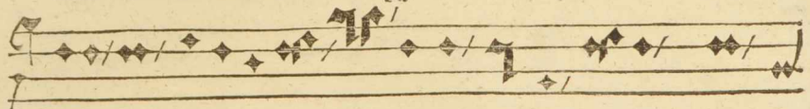

nek-is, de ſzeretetem nem vólna, ollyan vólnék mint

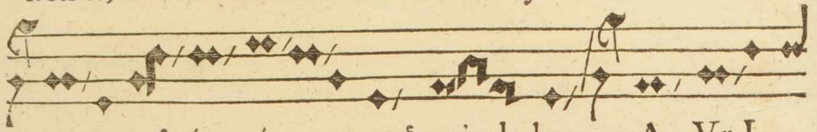

az zengő értz, és az pengő czimbalom. Az Vr I-

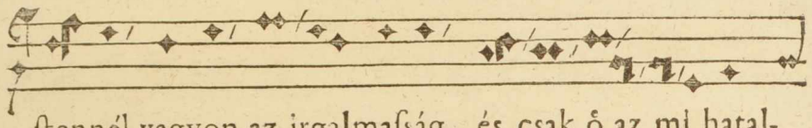

ſtennél vagyon az irgalmaſság, és csak ő az mi hatal-

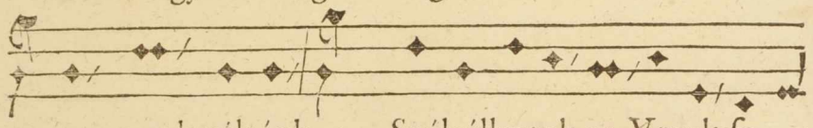

mas megh váltónk. Szólgállyatok az Vrnak fę-

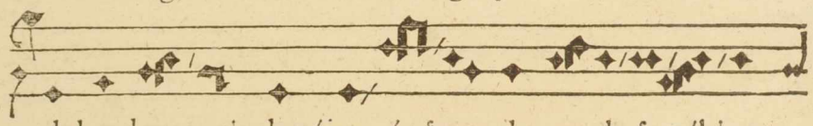

lelemben, mindnyájan, és örvendezzetek ő néki ret-

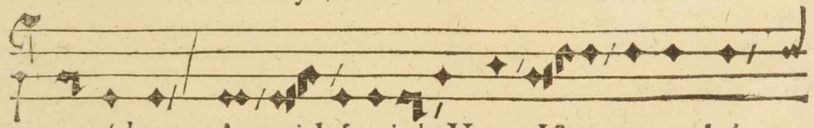

tegésben. Az mi bűneink Vram Iſten naponként

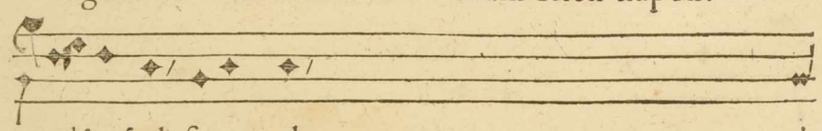

előttünk forognak mi-

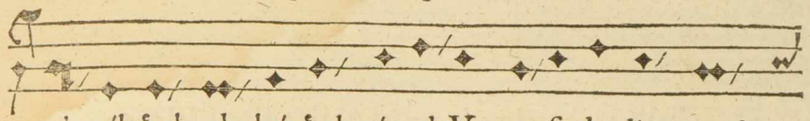

mi nékünk; de kérünk téged Vram, ſzabadits megh

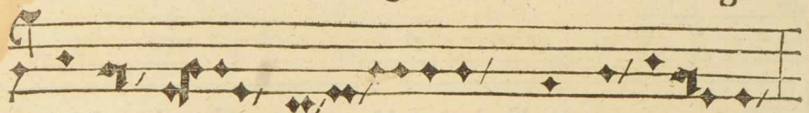

minket azoktul, ma és életünknek minden idéjében

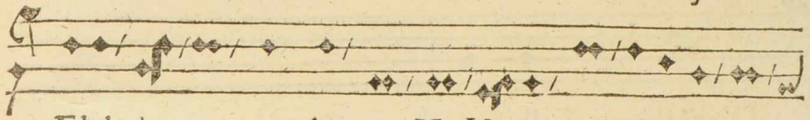

Elek én, azt mondgya az Vr Iſten, nem akarom az

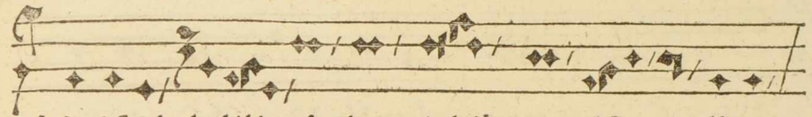

bűnőſnek halálát, de hogy inkáb meg térjen és éllyen.

RESPONSORIA QVOTIDIANA.

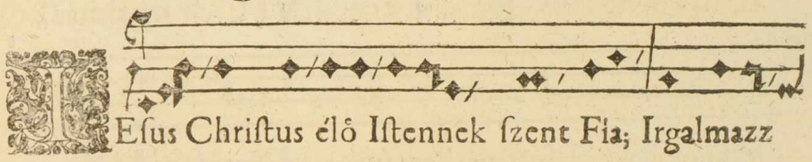

Eſus Chriſtus élő Iſtennek ſzent Fia; Irgalmazz

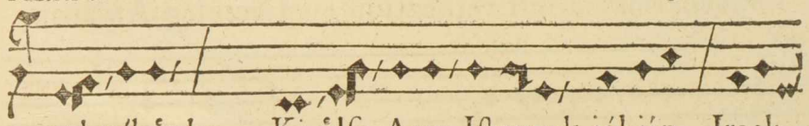

mi nékünk. Ki úlſz Atya Iſtennek jóbján; Irgal:

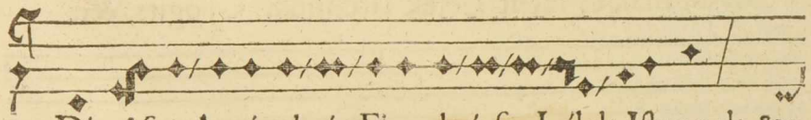

Dicsőſęg Atyának és Fiunak és ſz. Lélek Iſtennek &c.

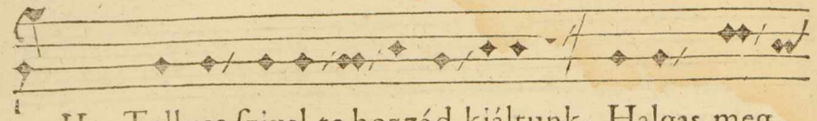

II. Tellyes ſzivel te hozzád kiáltunk; Halgas meg

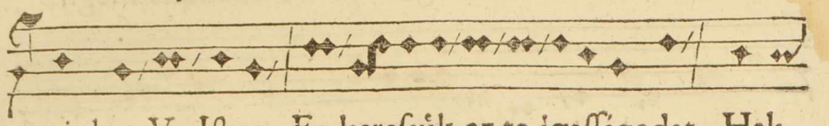

minket Vr Iſten. Es kereſsük az te igaſſágodat; Hal:

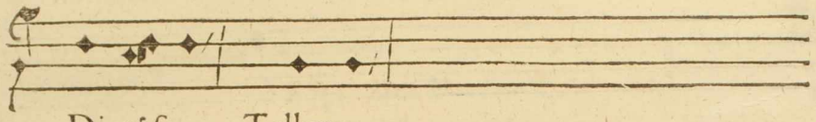

Dicsőſęg: Tellyes.

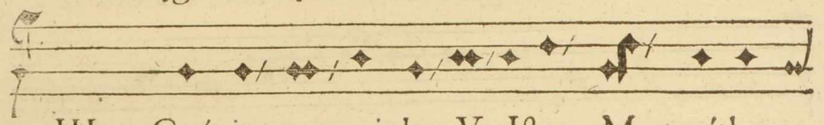

III. Gyógits meg minket Vr Iſten; Mert vétkez-

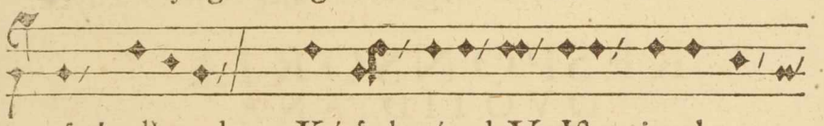

tünk ellened. Kérünk téged Vr Iſten irgalmazz

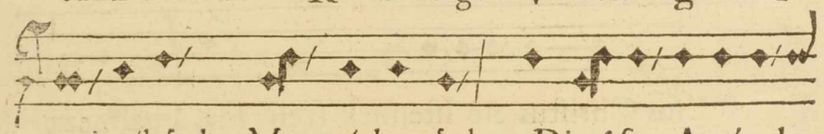

mi-nékünk: Mert vétkeztünk: Dicsőſęg Atyának

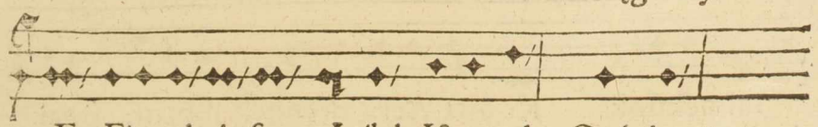

Es Fiunak és ſzent Lélek Iſtennek. Gyógits, &c.

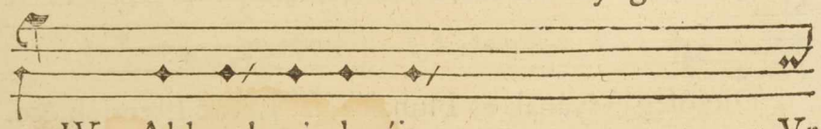

IV. Aldgyuk mindnyájan az Vr

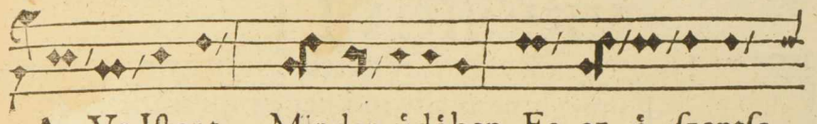

Az Vr Iſtent; Minden údőben. Es az ő ſzentſę-

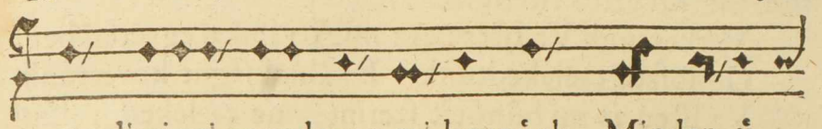

ges dicsireti maradgyon mi bennünk. Minden ű-

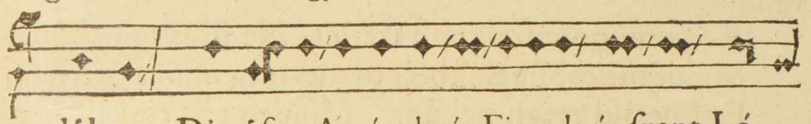

dőben. Dicsőſęg Atyának és Fiunak és ſzent Lé-

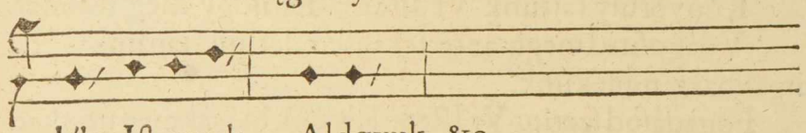

lék Iſtennek. Aldgyuk, &c.

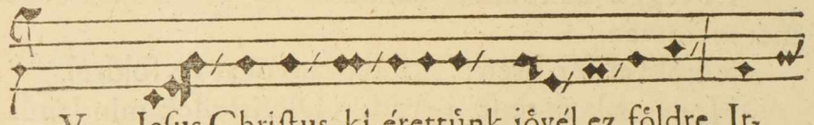

V. Ieſus Chriſtus ki érettünk jővél ez földre. Ir-

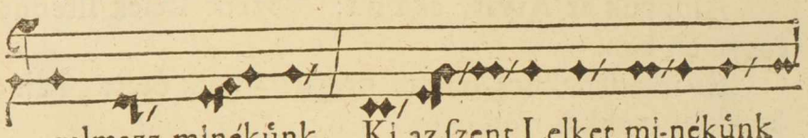

galmazz minékünk. Ki az ſzent Lelket mi-nékünk

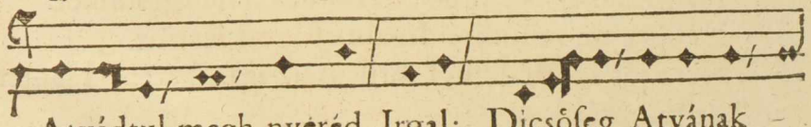

Atyádtul megh nyeréd. Irgal: Dicsőſęg Atyának

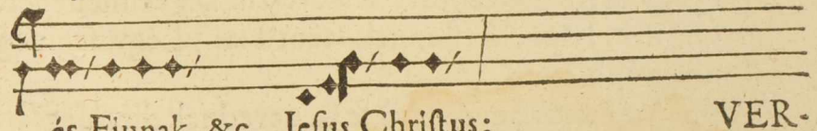

és Fiunak, &c. Ieſus Chriſtus: VER-

VERSICVLI.

MIsegitségünk vagy te Vr Isten: Ne hagy el minket.
És megh ne útálly minket az mi bűneinkért:
Idvőzitő Istenünk.
Vétkeztünk Vr Isten: Az mi Atyáinkal egyetemben.
Gonoszul cselekedtünk: És álnokságot követtünk.
Vr Isten az mi bűnünk szerint: ne cselekedgyél mi velünk.
Es az mi gonoszságunk szerint; Ne fizes minékünk.
Mindẽ titkos bűneinkből: tisztits meg minket Vr Isten.
Es bocsásd megh nékünk: Minden vétkeinket.
Könyörüly rajtunk Vr Isten: Es áldgy meg minket.
Világositsd megh az te tekintetedet mi rajtunk: Es irgalmazz minékünk.
Fogadásod szerint Vr Isten: Kerünk halgas meg minket.
Es vegyd bé foházkodásinkat: Szent Fiadnak érdemét tekintvén.
Tőröld el Vr Isten: Az Bálványokat ez földről.
Hogy csak az te sz. neved: Dicsirtessék mindenüt.
Aldgyuk az Atyát, és Fiut: Szent Lélek Istennel eggyetemben.
Es mindeneknek felette magasztallyuk ötet: Mind örökkön örökké.
Halgasd meg Vr Isten: Az mi könyörgésünket.
Es tégy mi velünk: Irgalmasságod szerint.
Nem jőt az Vr Iesus Christus az igazakért: Hanem csak az bűnősökért.
Hogy idvőzitse azokat: Kik vészik kegyelmességét.
Christus Iesus élő Istennek szent Fia: Légy segitséggel minékünk.
Es szabadits meg minket: à te sz. nevednek dicsőségéért.

Iussom

Iussom te hozzád Vr Isten: Az mi imádságunk.
Es tégy mi velünk: Irgalmasságot.
Aldot légyẽ az Vrnak neve: Most és mind örökkön örökké.
Es dicsirjük az te nevedet: Minden üdőben.
Aldgy meg minket mindnyájan: Mi idvőzitő Istenünk.
Es adgyad minékünk: Az te igédnek értelmét.
A mi esztvéli könyörgésünk: Iussón fel te hozzád Vr Isten
Es szállyon mi reánk: Az te szent irgalmasságod.
Igazgattassék te hozzád Vr Isten: Az mi imádságunk.
Vgy-mint lelki áldozat: Légyen kedves te előtted.
Mindenhai könyörgésünk: Mennyen fel te hozzád Vr Isten.
Es szállyon mi reánk: Az te szent irgalmasságod.

BENEDICTIO.

ALdgyuk és fel magasztallyuk, az Christus által

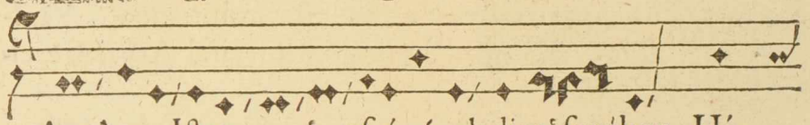

Az Atya Istent, az ő országának dicsőségében. Há-

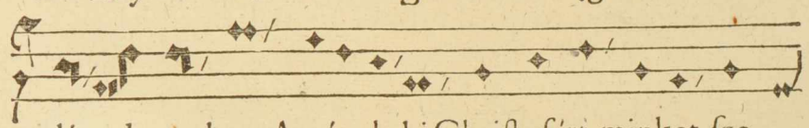

lát adgyunk az Atyának, ki Christusért minket sze-

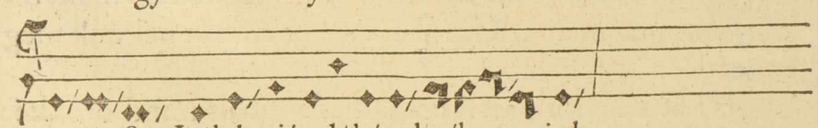

ret; és sz. Lélek ajándékával éltet minket.

ALIA.

EOrök mindenható Istennek irgalmasságáról: itt ez földön igyekezzünk mindenkor hálát adni. Hogy az utólsó rettenetes itilet meg lévén; menyországnak bóldogsága adassék meg minékünk.

ALIA.

IGasságh szerető Atya, mindenható felséges Vr Isten, ez mai nap, nagy ajitatos dicsiretekkel fel magasztalunk.

Egyenlő szóval, mindnyájan kereztyének, mi meg váltó Christus Iesus Vrunk; te jotétedért hálákat adunk néked örökké.

ALIA.

EEl magasztallyuk az felséges mindenható Vr Istent: Ki mi rolunk gondot visel Atyai szerelméből.

Hálákat adunk hatalmas teremtő kegyes Atyánk: Dicsirtessél szent Fiaddál örökké szent Lélkeddel.

ALIA.

EOrűllyűnk mi áldottak és választattak menyországra; mert az Christus ő szent Attyát nékünk meg engeztelé.

Hálát adgyunk az Atyának és Fiunak mind örökké: Eggyetemben szent Lélekkel, egy felséges Istennel.

Alia.

ALIA.

IEsus Christus kit az Atya, váltságunkra el bocsáta: Kérünk téged légy szószóllónk, szent Atyádnak elötte.

Atya, Fiu, és szent Lélek, tellyes szent Háromság egy Isten: Lakozzék mi sziveinkben mind örökkön örökké.

ALIA.

AZ teremtő Atya Isten, és megh váltó Fiu Isten: vigaztaló szent lélek Isten, áldgyon minket mindnyájan.

Eggyetemben kereztyének fellyük ötet mint Vrunkat, és dicsirjük igaz hitből mind örökkön örökké.

PROSAE ET HYMNI COENAE ADMINISTRATIONIS TEMPORE CANENDI. HIC CAni poſsunt I. proſa pœnitentialis: *Nagy Siralommal:* II. Proſa Feſti Trinitatis: *Szent az Atya Iſten, &c.* vide ceremonias Quadrageſimales, & Feſti Trinitatis.

SANCTVS ANGELICVS.

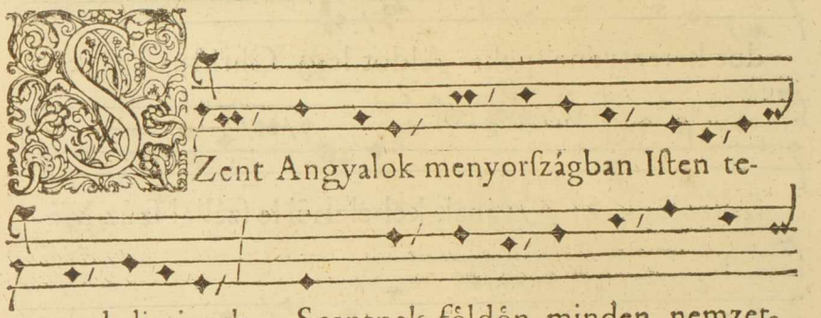

Szent Angyalok menyországban Iſten te-

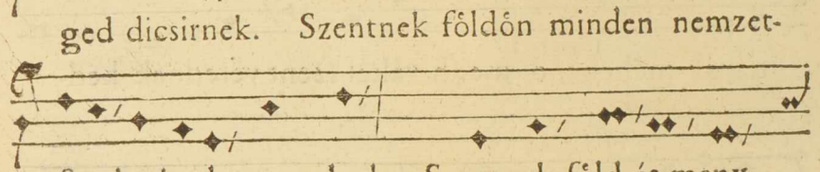

ged dicsirnek. Szentnek fôldôn minden nemzet-

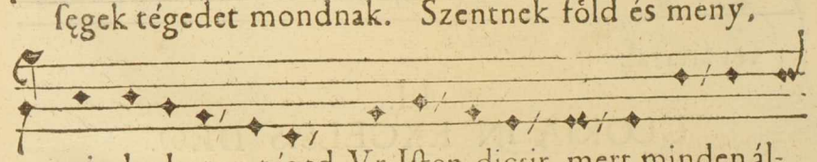

ſęgek tégedet mondnak. Szentnek fôld és meny,

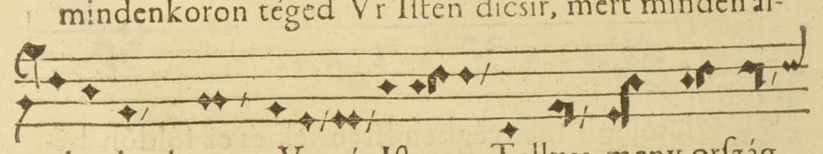

mindenkoron téged Vr Iſten dicsir, mert minden ál-

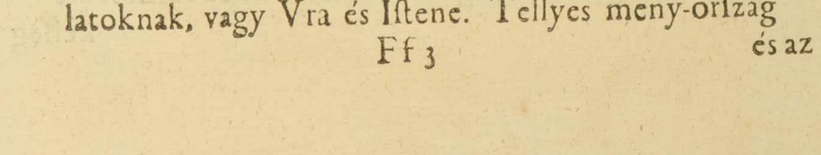

latoknak, vagy Vra és Iſtene. Tellyes meny-orſzág

és az széles föld az te dicsőségeddel: Kérünk té-

ged hatalmas Atya Isten, légy kegyelmes nyomoro-

dot kereztyéneknek. Áldot légy Christus kegyes

szószólónk, ki Atyának kebeléből le szállál szűz Má-

riának méhébe, és megh váltál szent vérednek ked-

ves árrával.

II.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

Dicsőségh menyégben Istennek és ez földön bé-

kesség

kesség légyen embereknek jó akarat. Dicsirünk té-

ged, áldunk téged, imádunk téged. Hálákat adunk

néked az te nagy dicsőségedért. Felséges Vr Isten

mennyei Király Atya mindenható Vr Isten. Atya

Istennek eggyetlen egy Fia, mi idvősségünk Iesus

Christus: Vrunk Isten; Istennek bárányа; Atya

Istennek Fia, ki el vészed ez világnak bűnét, Irgal-

mazz minekünk. Há-

Hálákat: Ki el vészed ez világnak bűnét, fogadgyad

az mi kőnyőrgésünket. Ki ülsz Atya Istennek jób-

jára, irgalmazz minékünk. Mert csak te magad

vagy szent, te magad vagy Vr, te magad vagy felsé-

ges Iesus Christus, Sz. Lélekkel egyetemben, Atya

Istennek dicsőségében, mind őrőkké élsz, uralkodol.

III. PROSA.

ATya Istennek Fia, Iesus Christus magas meny-

ből

ből le szálla, testben öltőzék mi érettünk, halált szeny-

vede, hogy meg váltana. Kinek drágalátos szent

vére, minket megh mosogata, haláltul megh mente,

pokol torkát bé zárá, Atya Istennek kedvében min-

ket helyheztete. Es kegyelmes beszédekkel min-

ket ő hozzája hiva; hogy csak ő vólna minden bűnő-

söknek kegyelmes megh váltója. Dicsiret az Atya

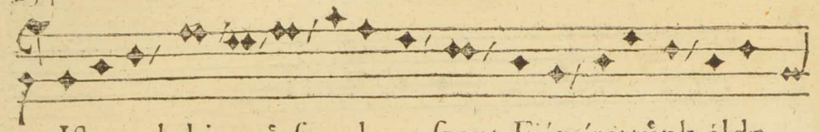

Istennek ki az ô szerelmes szent Fiát érettünk áldo-

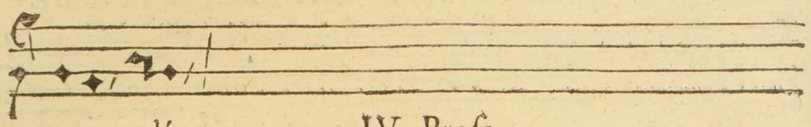

zatra adá.

IV. Prosa.

Mindenható Vr Isten, ki teremtéd à mennyet és az

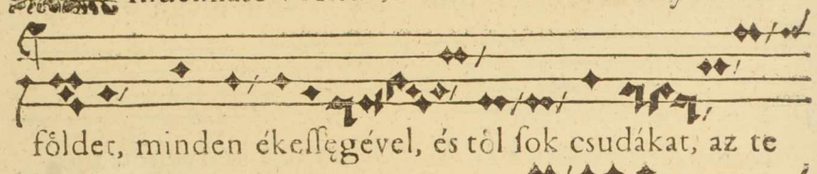

földet, minden ékességével, és tôl fok csudákat, az te

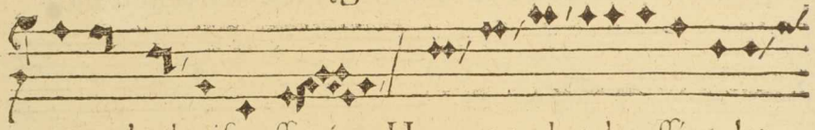

nevednek tiszteſſégére; Hogy az te hatalmaſſágodat

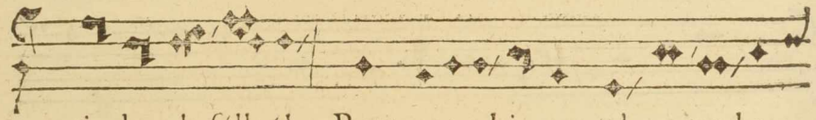

mindenek féllyék .Rettenetes bizonnyal az te ha-

ragod az bûnôs emberekhez. De viszont nagy

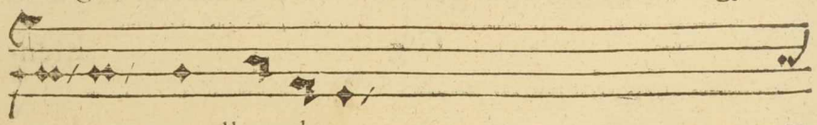

es meg mondhatatlan, az te

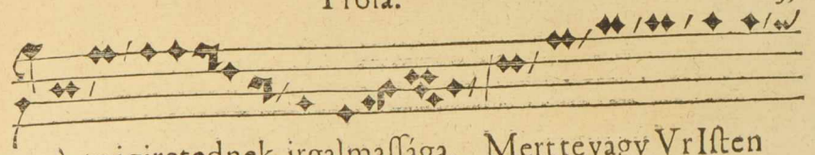

à te igiretednek irgalmaſſága. Mert tevagy Vr Isten

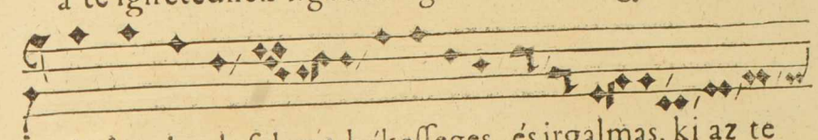

mindeneknek felette békeſſeges, és irgalmas, ki az te

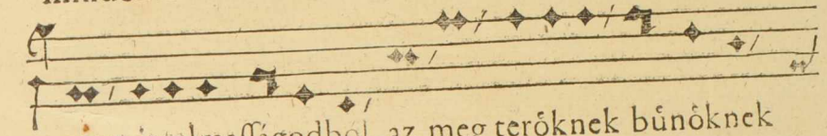

nagy irgalmaſſágodbol, az meg terôknek bûnôknek

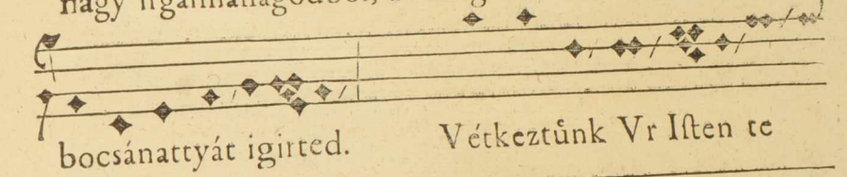

bocsánattyát igirted. Vétkeztünk Vr Isten te

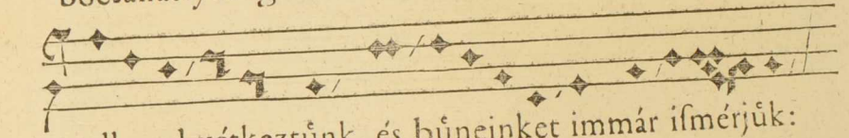

ellened vétkeztünk, és bûneinket immár ismérjük:

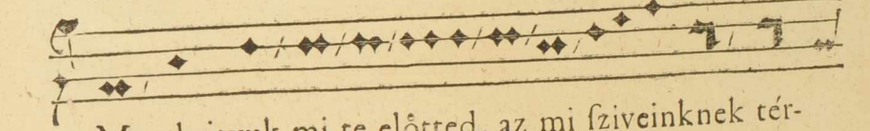

Meg hajtyuk mi te elôtted, az mi sziveinknek tér-

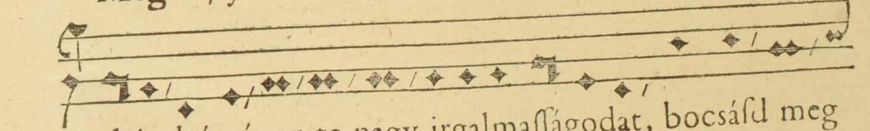

deit, kérvén az te nagy irgalmaſſágodat, bocsáſd meg

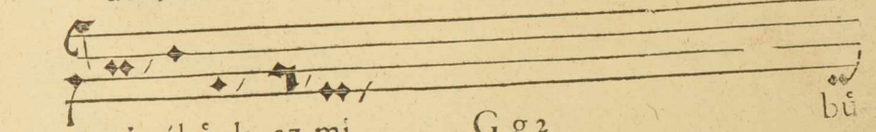

mi-nékünk az mi bű

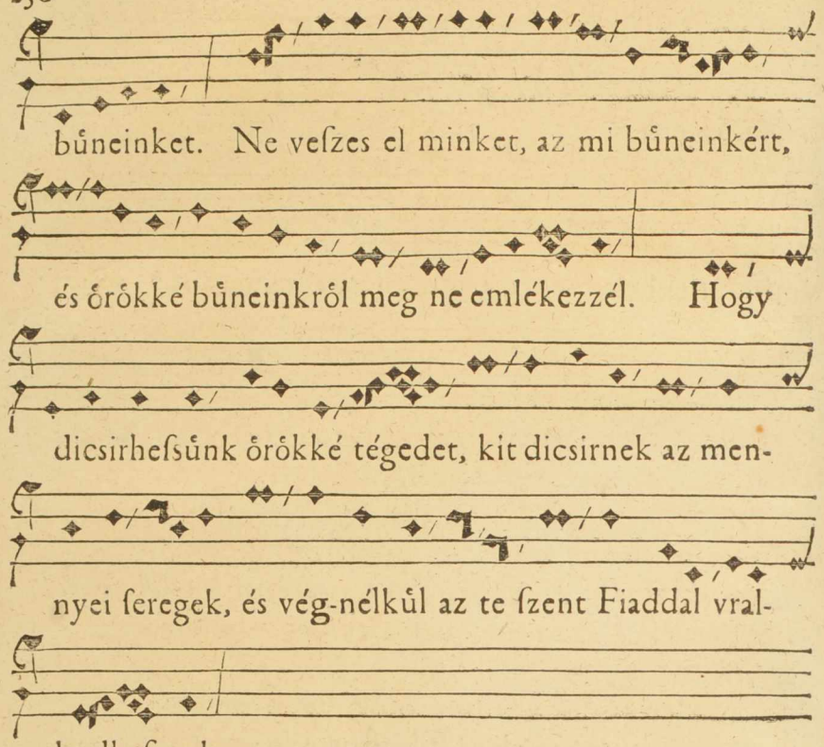

bűneinket. Ne veszes el minket, az mi bűneinkért,

és őrökké bűneinkről meg ne emlékezzél. Hogy

dicsirhessűnk őrökké tégedet, kit dicsirnek az men-

nyei seregek, és vég-nélkűl az te szent Fiaddal vral-

kodhassunk.

HYMNI.

VRnak Végh vacsorájára, és az ő áldozattyá-

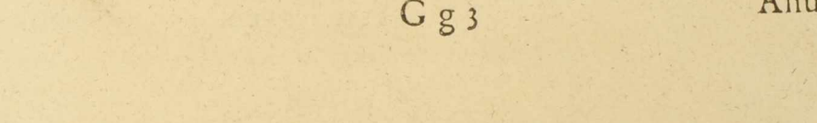

ra, kereztyén népek mennyetek, hogy erős légyen hitetek.

Kinek ő szentséges teste magas kereztfán epede, rosa szinű szent vérével, szabadita bűneinkből.

Az verekedő Angyaltul, és kegyetlen Pharahótul, veres tengert által menvén, óltalmaza kegyelmessen.

Oh bizony meltó áldozat, ki által pokol meg romlot, elveszet nép megh szabadult, őrők életre meg uijult.

Már mi jutalmunk az Christus, kinek halála hathatós, ő szent Attyánál érdemes, mindenkoron kellemetes.

Tégedet kérűnk Vr Isten, ez űdvősségnek ideién, te népedet óltalmazzad, szent lelkeddel bátoritsad.

Nálad nélkűl mi el veszűnk, és semmi jót nem tehetűnk, bűnben igen el áradtunk, őrdög miatt csalatkoztunk.

Bocsáss megh mi bűneinket, vigaztallyad sziveinket, hogy téged minden űdőben, dicsirhessűnk az mennyekben.

Dicsőssegh légyen Atyának, és egyetlen egy Fiának, ezeknek ajándékának az dicső szent Háromságnak.

Vgy légyen.

ALIVS. Eiuſdem notæ.

388 SZûkſęg meg tudni mindennek, és érteni az hiveknek, mint ſzenvedet és nyomorgot, az Chriſtus mikor áldozot.

Szólga formában ôltôzék, mind fôldigh le bocsátkozék, Iſtenſęgbôl ûreſsedek, Atyának igy kedveskedék.

Egy ſzemélybẽ csudáképpen, két terméſzet egyesûlvén, akara lenni váltságunk, két fel kôzt békeſęg ſzerzônk.

Nagy ſok inſęget nyavalyát, ſzenvedé pokolnak kinnyát, mert bûneink mindeneſtôl, rá rakatának Iſtentôl.

Hogy bûnûnket reá vévé, bûn ſoldgyát-is ô fel vévé, halálával meg fizete, ôrdôg hatalmát el veſzté.

Sidóktul el adattaték, oſtoroztaték, kinzaték, csufoltaték, pôkdôſteték, nagy kinokkal meg ôleték.

Erettûnk ôigy onta vért, igv lôn áldozat bûnûnkért, fizetô adoſſágunkért, elégſęgh igaſſágunkért.

Száná nékûnk nyavalyánkat, ôrdôg mia rabſágunkat, tôrvény átkában eſtûnket, pokol torkába létûnket.

Azért ſzálla le poklokra, mondhatatlan nyavalyákra, Vr haragjának kinnyára, foglyok ſzabaditáſára.

Szûletéſe ujulásunk, ſzenvedése ſzabadſágunk, vér ontáſa tiſztuláſunk, ſzent halála lôn váltságunk.

Iól mondgya az ſzent Pál azért, hogy megh hólt mi bûneinkért, fel támadt igaſſágunkért, menyben ſzót ſzól már ûgyûnkért.

Kérjûk tehát moſt az Atyát, nézze vérben fagyot Fiát, adgya kegyelme zálagját, ſzent Léleknek ajándékát.

Dicsirûnk téged Vr Iſten, ki minket megh vôl véreden, el veſzet ôrôkſęgûnkben, igy állatál bé iſmeglen.

Vgy légyen. Alius

ALIVS.

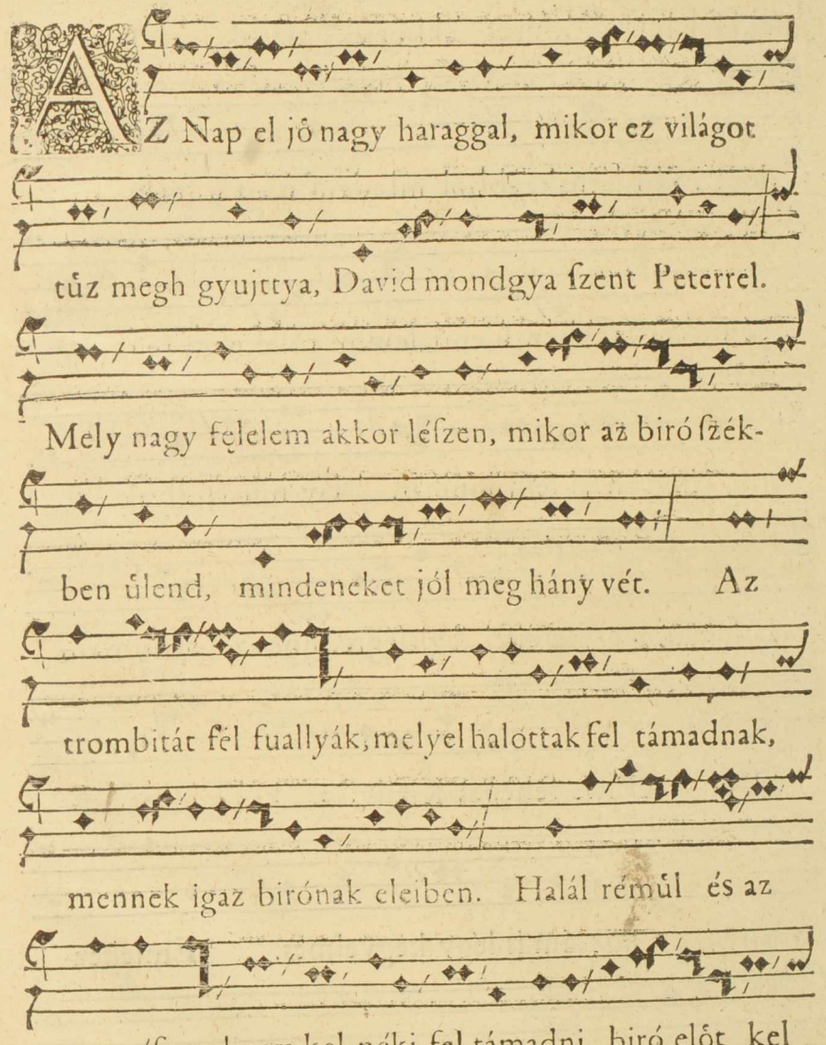

néki felelni. Kônyvet akkor elô hoznak, melyben min-

dent irván látnak, abbol mindent meg itilnek. Bi-

ró mikor ſzékben ûlend, ſemmi tôlle nem rejtetik,

ſemmi ingyen el ſem mulhat. Iay mit ſzóllyak bû-

nôs fejem, kit kereſſek ſegitſégre, hol az igaz-is nem

bátor. Oh te felſéges Királyſág, ki az jókat ûd-

vôzited, én hozzám-is légy kegyelmes. Emlékez-

zél kegyes Ieſus hogy

hogy érettem ként ſzenyvedtél, ne véss engem ôrôk

kénra. Fáradságot értem vallál, az kerezt fán engem

váltál, kérlek ne légyen mind hijában. Igaz biró

néked könyörgôk, bocsás nékem ugyan moſtan,

ſzámadáſnak napja elôt. Csak foházkodom ugy

mint bûnôs, pirul orczám te elôtted, kérlek Iſten

légy kegyelmes. Lám Mária Magdalénát, és az

Tolvajt meg halgatád. Hh en-

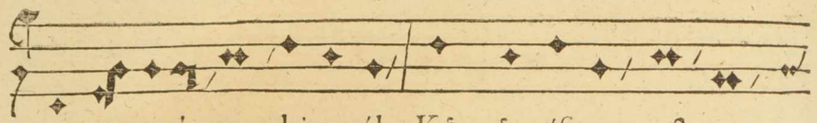

engemet-is meg biztatál. Kônyôrgésem most nem

méltó, de tegyd méltóvá kegyes Iesus, hogy ne vesz-

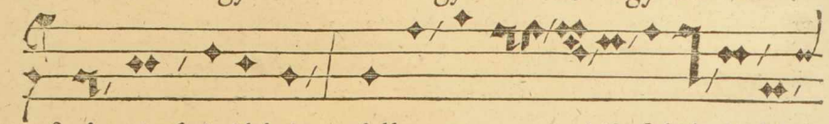

szek mind ôrôkké. Allass engem az jók felôl, és ki

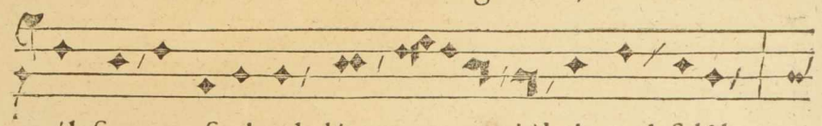

válasz gonoszoktul, láss engemet jób kezed felôl

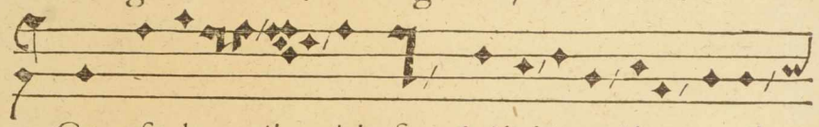

Gonoszokat mikor átkoszz, ôrôk kinra ôket veted,

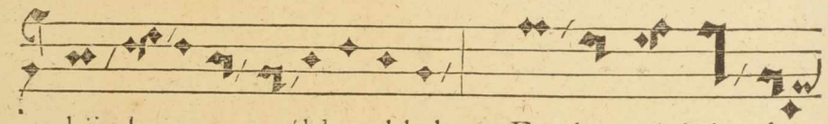

hij el engem az áldottakkal. Es kônyôrgôk alá-

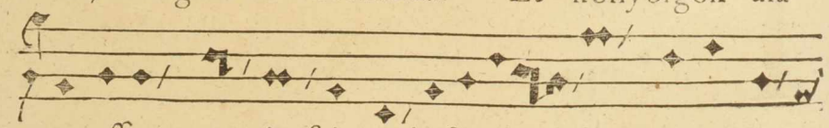

zatossan, mert én szivem keseredék, végh napomon

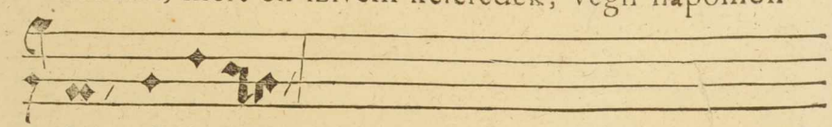

légy óltalmam. Mely

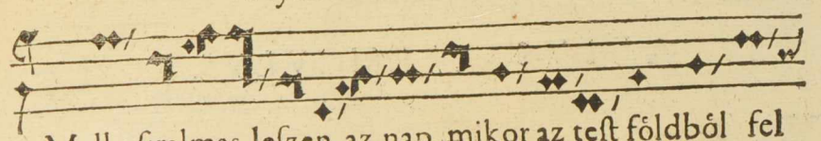

Melly siralmas leszen az nap, mikor az test fôldbôl fel

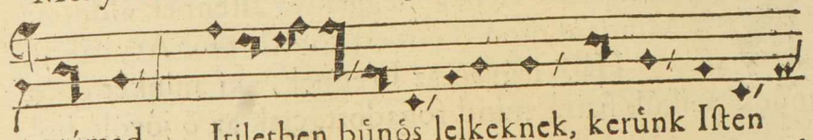

támad. Itiletben bûnôs lelkeknek, kerûnk Isten

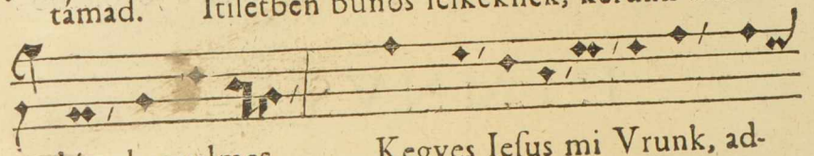

légy kegyelmes. Kegyes Iesus mi Vrunk, ad-

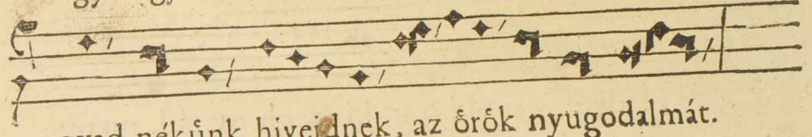

gyad nékûnk hiveidnek, az ôrôk nyugodalmát.

Possunt cani eodem tempore; *Te Deum laudamus. &c.* Item. *Symbolum Apostolicum.*: *Mi hiszünk mind egy Istenben &c.* Ex ceremoniis Trinitatis.

PERACTA COENA.

VERSICVLI.

IOL tôttél mi velünk bûnôsôkkel; Irgalmas Isten.
Dicsirtessél szent háromság: Egy ôrôk Isten.

ALIVS VERSICVLVS.

MEnnyetek el békeſſęggel Vr Iſtennek áldottai: Mindenkoron dicsírjetek az ti ſzent Atyátokat. Hálá légyen az Iſtennek, ki minket érde. mûnk nélkûl, fiaivá mind fogadott, csak az ô jóvóltából.

HYMNVS.

OHidvôſſęges áldozat, ki megh nyitád, meny-

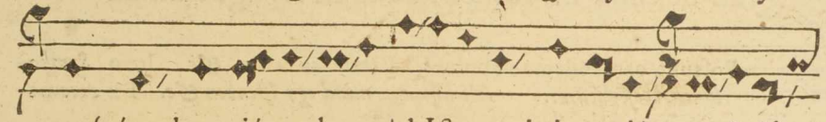

ország kapuját, el vevéd Iſtennek haragját, az ôrôk

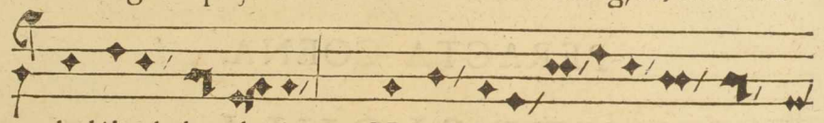

halálnak hatalmát. Vrunk Ieſus kerezt fán megh

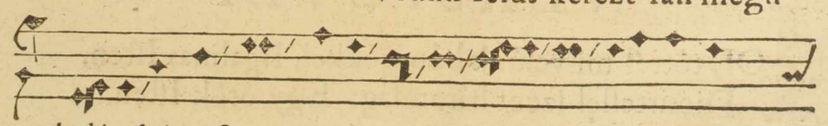

halá, drága ſzent vére ott ki omla lôn idvôſſęgûnk-

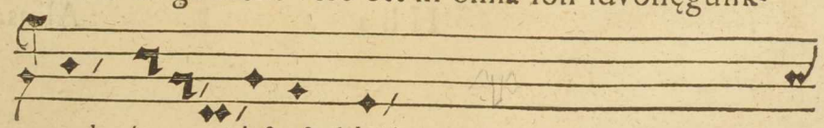

nek árra, mi bûnûnkból meg

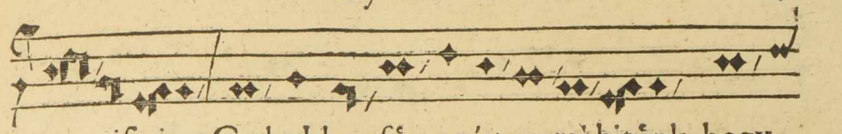

meg tiſztita. Csak ebben fûg azért az mi hitûnk, hogy

Chriſtus megh hólt érettûnk, idvôſſęget nyert mi-

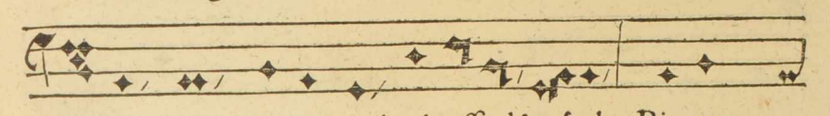

nékûnk, mert kedvéért kedveſſę lôttûnk. Bizony-

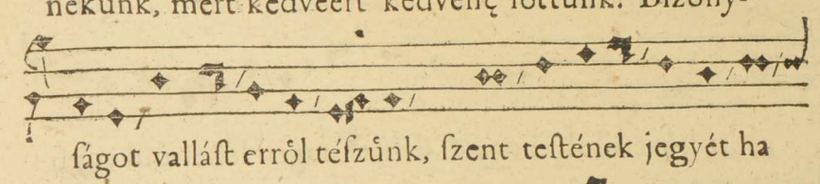

ſágot valláſt erről tészûnk, ſzent teſtének jegyét ha

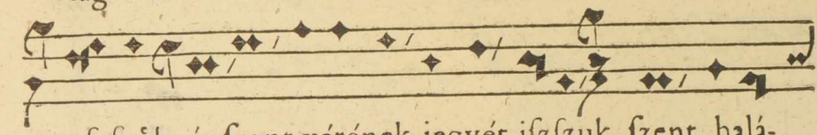

eſzſzûk, és ſzent vérének jegyét iſzſzuk, ſzent halá-

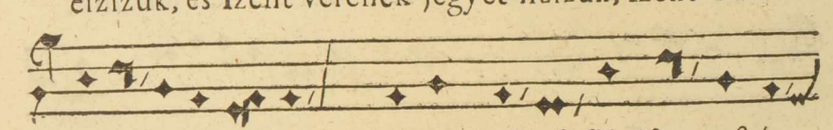

lárol emlékezûnk. Hitûnkkel kel Chriſtus teſtét

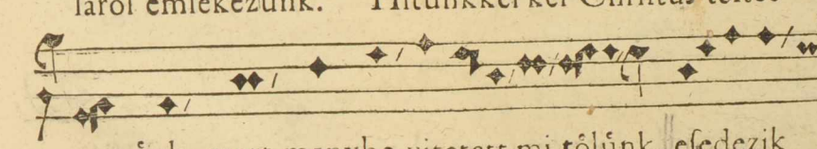

ennûnk, mert menybe vitetett mi tôlûnk, eſedezik

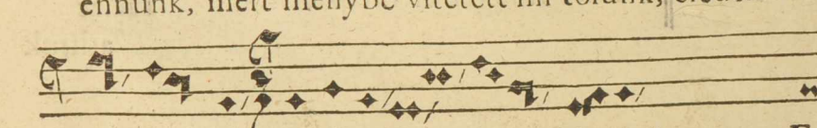

ott érettûnk, valakik az ô nevében bizûnk. Ez

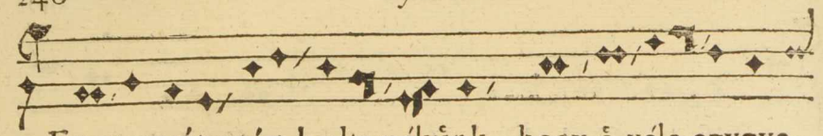

Ez vacsorát azért hadta nékünk, hogy ő véle egygye-

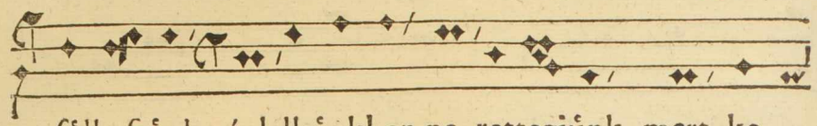

sülhessünk, és lelkünkben ne rettegjünk, mert ke-

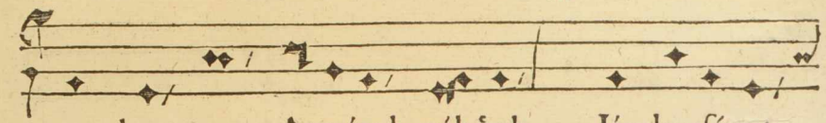

gyelmet nyert Attyától nékünk. Iámborságot

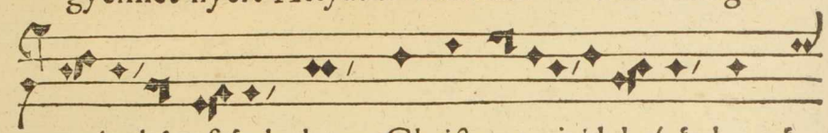

azért kövessünk, hogy Christus tagjai lehessünk, gyü-

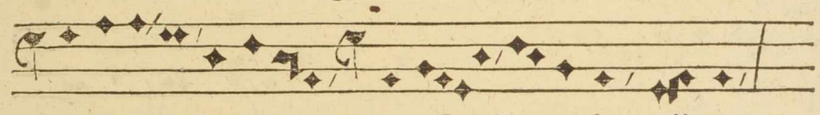

lölséget el távoztassunk, atyafiui szeretetben éllyünk,

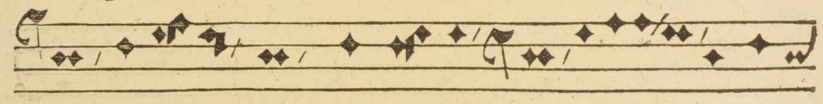

de magunkat megh probállyuk, uj életre mi igye-

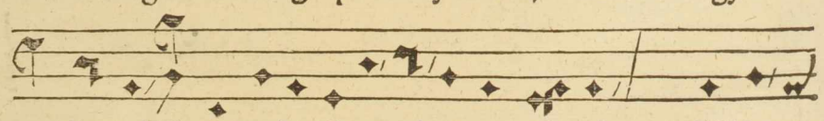

kezzünk, hitetlenséget el távoztassunk. Hálát

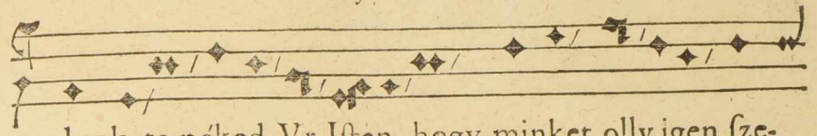

adunk te-néked Vr Isten, hogy minket olly igen sze-

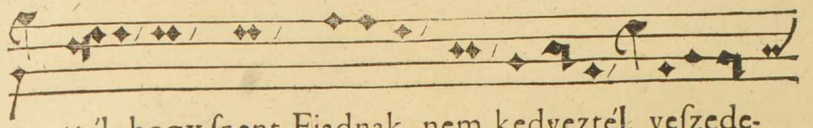

rettél, hogy szent Fiadnak nem kedveztél, veszede-

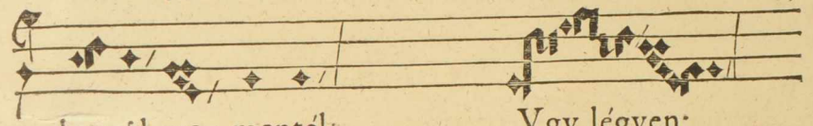

lemtől meg mentél: Vgy légyen:

INCIPIVNT LAMENTATIONES IEREMIE PROPHETÆ.

PRIMA PRIMI DIEI.

MInek utánna Sidóság Babylloniának fogságában viteték, és Ieruſalem el hagyaték, Ieremias Propheta le úle ſirván, és Ieruſalem városának ſzőrnyű puſztuláſan ſzomorkodván, keſerves ſzivel ezt mondá. ALLEPH. Miképpen áll puſztán csak önnön maga az Város, ki annak előtte ſok nép-

pel vala tellyes. Tételék ugy-mint ôzvegyé, po-

gány népeknek Aſzſzonyá: Tartományoknak Feje-

delme, tételék adó fizetôvé. BETH. Szûn-

telen való ſiráſt téſzen étzaka, és az ô kônyhullatá-

ſi az ô orczáján el le futnak. Nincsen néki min-

den ô barati kôzzûl ki ôtet meg vigaztalná. Min-

den barati meg útálák ôtet, és ô néki lônek ellenſé-

ghi. GIMMEL. Szám-

Számkivetésre kénſzeriteték menni az Sidóság, nagy

nyomoruſágnak és ſzólgálatnak miatta Lako-

zik pogány népek kôzôt és nem lel nyugodalmát:

Minden ellenſégi meg fogák ôtet, nem kûlômben

mint erôs és ſzoros utákon. Ieruſalem Ieru-

ſalem, mire hogy még ſem térſz meg az te Vrad-

hoz Iſtenedhez. DALLETH. SECVNDA primi diei.

Sijónnak utai

mind ſirnak, ennek-okáért, hogy ſenki már nem

jô fel az innep napra. Minden kapui le tóretének,

és az ô Papjai felette ſzomoruak; Az ſzűzek-is igen

megh hirvattanak, és ônnôn maga vagyon nagy ke-

ſerűſegben. HEETH. Az ellenſeg az ô fe-

jén gyôzôdelmet vôn, és háborgatói kazdagokká

tétetének: mert az Vr Iſten megh veré ôtet

Számtalan ſok bűneiért, ô gyer-

gyermeki ellenſégi elôt fogságra vitetének. VAVV.

El véteték Sijonnak leányától minden ékeſſég. Es

az ô Fejedelmi haſonlatoſok lônek éledelt nem ta-

láló ſzarvaſokhoz. Mert minden erô nélkûl hatalmas

ellenſég elôt el menének. Ieruſalem &c.

TERTIA primi diei. ZAAAIN: Megh emlékezék

Ieruſalem az ô nyomoruságának és keſerűſégének

napján, az ô gyô-

gyönyörűſégéről, kiben régtől fogván élt vala. Mi-

kor az ő népe ellenſégének kezében eſék, és nem

vala néki ſegitője. Láták ötet az ő ellenſégi, és

meg neveték az ő nyugodalmának napját. HEEET.

Igen vétkezék Ieruſalem Iſtennek ellene, annakokáért

tölle meg nevetteték. Mindenek az kik ötet eléb

tiſztelik vala ſzidalmazzák moſtan, mert láták az ő

éktelenſégét, önnen

önnen maga penig foházkodván, és ſirván hátra té-

re. TEEETH. Az ő fertelmeſſége mindenek-

nél nyilván vala, de még ſem emlékezék megh jö-

vendő itiletiről. Azért meg gyaláztaték csuda-

képpen és nem lőn néki vigaztalója: Tekintſd meg

Vram Iſten az én nyomoruſágomat, mert igen fel ma-

gaztaltaték rajtam az én ellenſégem. Ieruſalem &c.

Prima ſecundi diei. ALEPH. Mi-

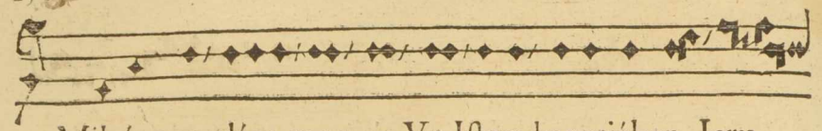

Miképpen aláza meg az Vr Iſten haragjában Ieru-

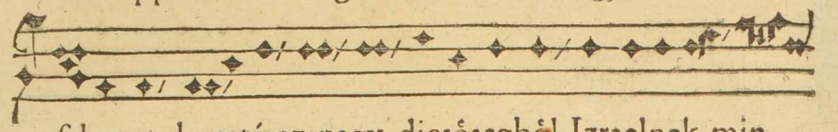

ſalemet, le veté az nagy dicsőſęgből Izraelnek min-

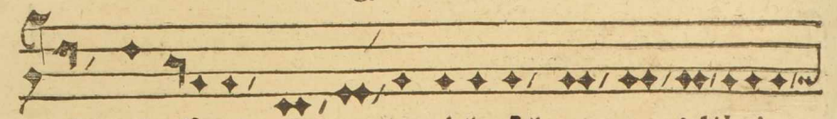

den ékeſſęgét; Es nem emlékezék meg az ô lábai-

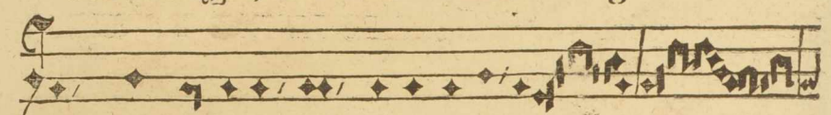

nak ſámolyárol nagy haragjának idején. BEEETH.

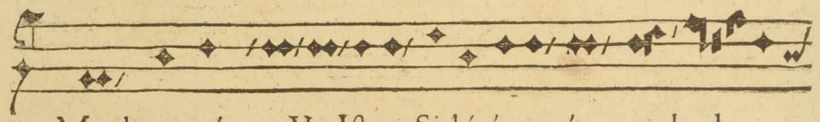

Megh rontá az Vr Iſten Sidóságot, és nem kedve-

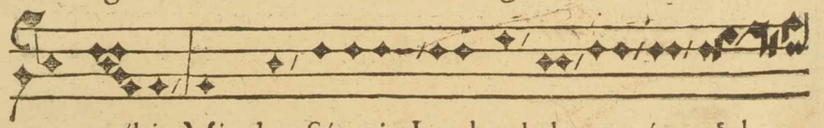

ze néki; Minden Sátorit Iacobnak le rontá az ô ha-

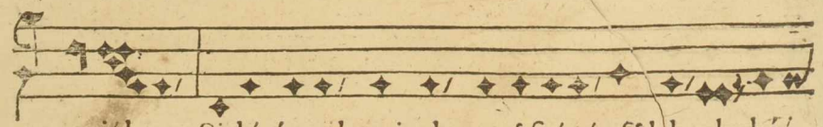

ragjában: Sidóságnak minden erôſségét földre le há-

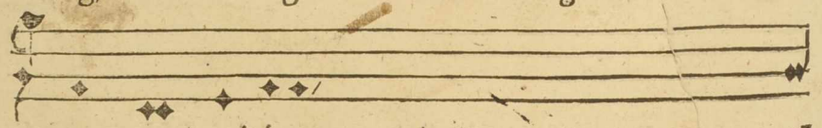

nya, meg rutitá az

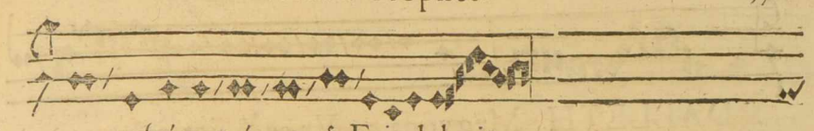

az orſzágot és az ô Fejedelmit.

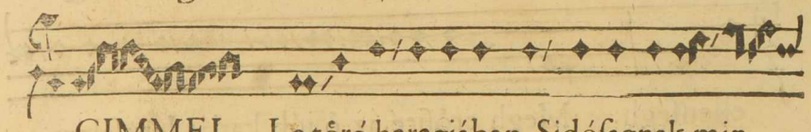

GIMMEL. Le tôré haragjában Sidóſagnak min-

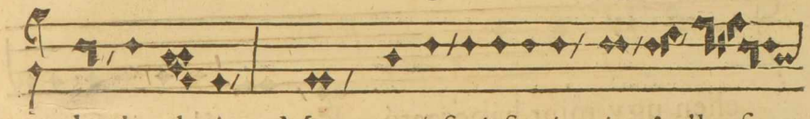

den hatalmát: Meg voná ſegitſęgét mint ô ellenſę

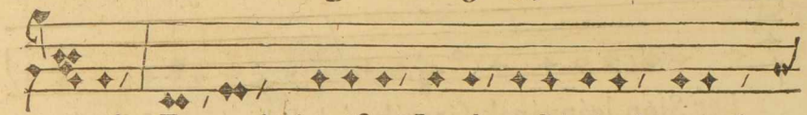

gitôl. Es megh émészté Iacob orſzágának minden

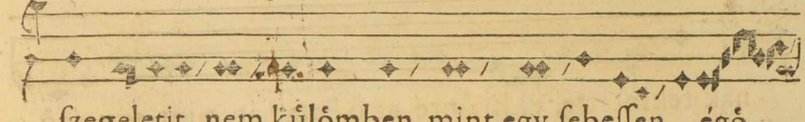

ſzegeletit, nem kűlőmben mint egy ſebeſſen égő

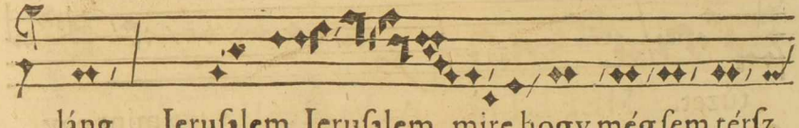

láng. Ieruſalem Ieruſalem, mire hogy még ſem térſz

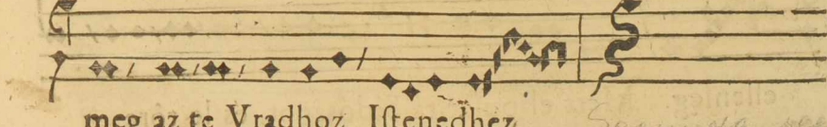

meg az te Vradhoz Iſtenedhez.

DALLETH Megvoná az Vr az ô ijet mintegy

ellenſégh: Megh erôſité az ô jób karját Ieruſalem

ellen ugy mint háborgató. Es meg ôle mindene-

ket Sion leányának ſátorában, kik kivánatoſok vala-

nak tekintetre, el kj ônté az ô haragját, mint egy égô

tűzet. HEETH. Az Vr Iſten lôn ugy mint egy

ellenſég. Mert el' puſztitá Sidóságot, és le tôré

minden palotáit. Es

El rontá minden erôs kô falait, és meg ſokaſitá Iſrael

népének bánattyat és ſiralmát. VAAAV.

Le voná Sátorát mint egy kertet, el veſztè hajlékát

mellybẽ lakik vala. El feletkezék az Vr Iſten Sion-

nak áldozattyárol és innepérôl, meg átkozá boſz-

ſzu állásának haragjában az Királt és az Papokat.

Ieruſálem Ieruſálem, &c. Terra secunda diei

Tertia.

ZAIN. El hánya az Vr Iſten az ô óltárát, meg utálá az ô

Templomát, és adá ellenſęg kezébẽ palotáinak erôs

kô falait, kiáltáſt tôn az ellenſęg Iſten Templomábã

mint egy innep napon. HEETH. Gondolá

az élô Iſten, hogy el veſztené Ieruſalemnek minden

éppületit, és nem térité meg az ô el végezet akarattját

az puſztitáſrol. El tôreték azért kôrnyûl való erôſ-

ſęge, minden kô falaival eggyetemben. Teeeth.

TEETH. Bé ſûllyedének az fôldbẽ Ieruſalemnek

erôs kapui. Es el tôretének minden erôs zárjai, az

Királyt, és az fejedelmeket el vivék az pogányok, kik

kôzôt nincsen az Iſtennek tôrvénye, nincsenek az

Propheták kik Iſtenrôl jôvendôt mondhatnának

Ieruſalem Ieruſalem &c. Prima tertii Arei

ALLEPH. Miképpen homályoſodott meg az ſzép

arany, és meg

vál

változot terméſzet ſzerint való jó ſzinében. Széllel

hányatának az Templomnak kövei, minden utzáknak

piatzira. BEETH. Ieruſalemnek nemes mag-

zati, kik ékesbek valának ereztet aranynál. Imé

melly hirtelen el töretének, mint egy földből csinált

edény, kit az fazék gyártó kezével készitett.

Megh az Sárkányok is

ki ve-

ki vetik az ô emlôiket, és ſzoptattyák az ô kölykô-

ket, Az én népem leánya penig haſonlatos lön,

az puſztábã lakozó kegyetlen Struez madárhoz. Ie-

ruſalem Ieruſalem, &c. SECVNDA ~~Secundi~~ diei. — Tertii

DALLETH. Az ſzoptató gyermekeknek nyelvek

nagy ſzomjuſágh miat ragadának inyekhez. Es

az apro gyermekek kenyeret kérének, de nẽ vala

ki ô nékik adna. Heeth.

HEETH Kik annak elôtte nagy gyônyôrûſégben

élnek vala, meg ôleténekaz utzákón. [Es az kik

járnak vala, veres bárſónban, az ganéjókat meg hal-

ván ôlelgedtik vala. VAAV. Nágyob lón

Ieruſalemnek vétke, Sodomának bûneinél ki el ve-

ſzé egy ſzémpillantásban, minden ez világi erô nél-

kûl Ieruſalem, Ieruſalem, mire hogy még ſem térſz

meg az te Vradhoz Iſtenedhez.

ORATIO
IEREMIÆ PROPHETÆ.

Eremias Prophetának imádsága Emlékez-

zél meg Vram Iſten arrol, mi történt légyen mi raj-

tunk: Nézzed és láſd megh az mi gyalázatunkat.

Az mi örökſégünket idegenek birják, és az mi há-

zunkban kûvûl valok uralkodnak: Arvákká marad-

tunk Atya nélkûl, az mi Anyáink ollyatánok mint

özvegyek.

Az mi vizünket penzen ittuk, és az mi fáinkat nagy

árron vőttük. Nyakunkon uralkodnak vala

meg fáradtaknak nem adatik vala nyugodalom.

Ægyptombélieknek szólgálatot tőttünk, és az Assy-

riabélieknek hogy kényeret ehetnénk. Az mi

Atyáink vétkeztenek és el multanak, és mi viselly ük

az ő gonosságoknak terhét. Szólgaink hatal-

mat vőttenek mi rajtunk.

és senki nincsen, ki meg szabaditana minket az ő

kezekből. Eletünknek veszedelmével hordozzuk

vala kezünkben az mi kenyerünket. az ellenség fegy-

vere elől az kietlenben. Az mi bőrünk mint az

mész kemencze meg száradott, háboruságnak

és nagy éhségnek miatta. Sidóságbéli Aszszonyi-

állatok meg gyaláztatának, és az szüzek meg

rontatának

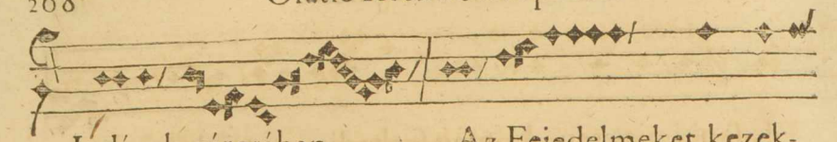

Iudának városában. Az Fejedelmeket kezek-

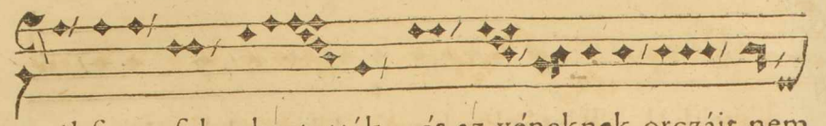

nél fogva fel akaztották, és az véneknek orczáit nem

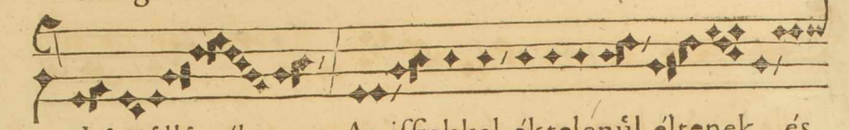

bőcsűllőtték. Az iffiakkal éktelenűl éltenek, és

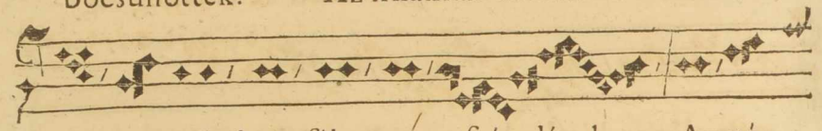

az gyermekek az fákon meg száradának. Az vé-

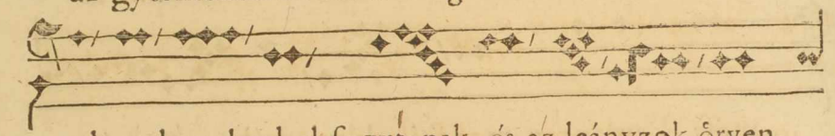

nek az kapukrol el fogytanak, és az leányzok őrven-

dezőknek seregi kőzzűl. Meg szűnt immár az

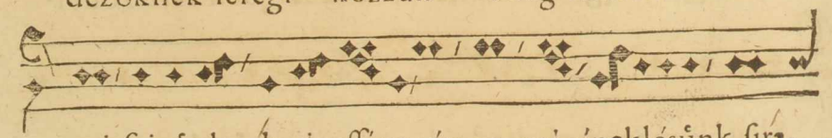

mi szivűnknek vigasſága, és az mi éneklésünk sira-

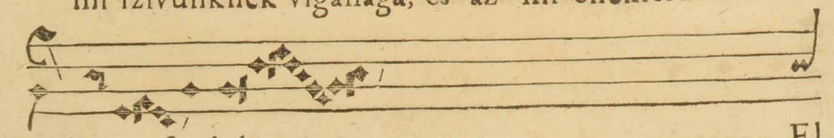

lomra fordula. El

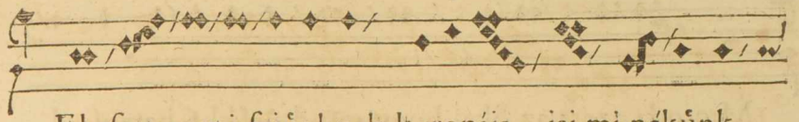

El esett az mi fejűnknek koronája, jaj mi-nékűnk

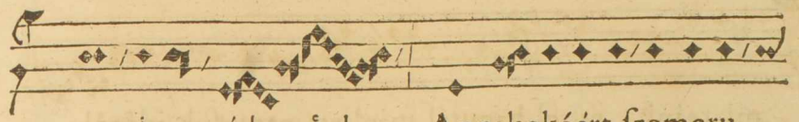

mert igen vétkeztűnk. Annakokáért szomoru

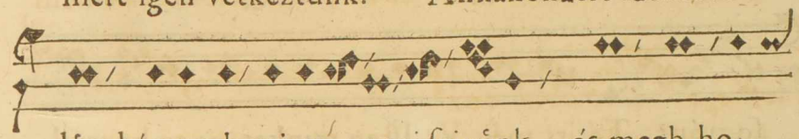

lőn bánatnak miatta az mi szivűnk, és megh ho-

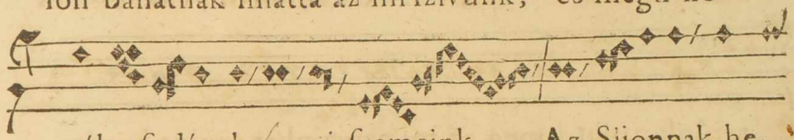

mályosodának az mi szemeink. Az Sijonnak he-

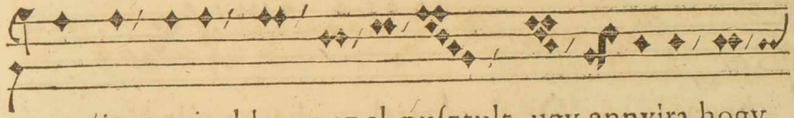

gyéiert, mivel hogy az el pusztult, ugy-annyira hogy

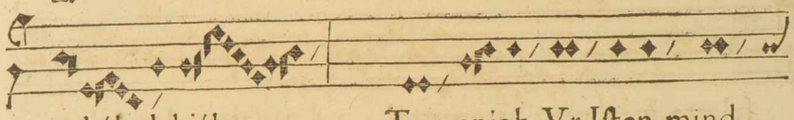

rokák lakják. Te penigh Vr Isten mind

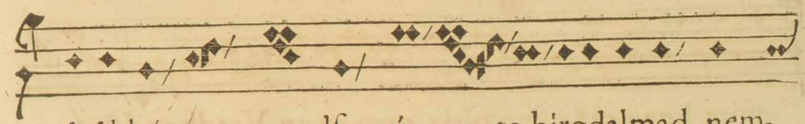

őrőkké meg maradsz, és az te birodalmad nem-

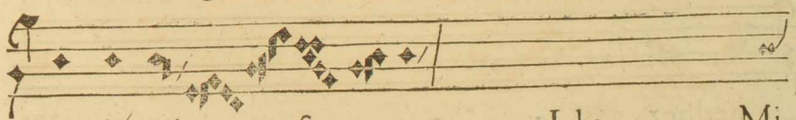

zetségről nemzetségre.

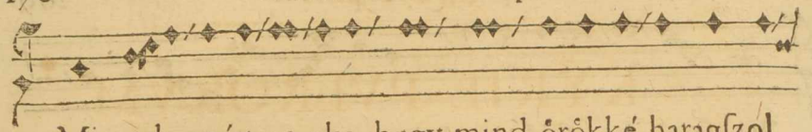

Micsoda azért az oka, hogy mind ôrôkké haragſzol

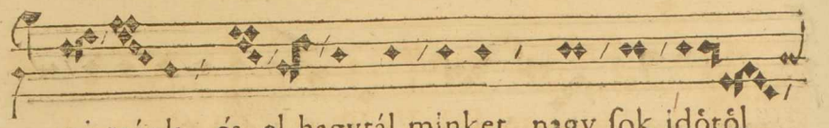

mi reánk, és el hagytál minket nagy ſok idôtôl

fogván? Térits meg Vr Iſten minket, és te hozzád

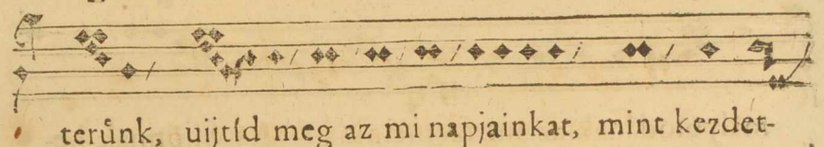

terûnk, uijtſd meg az mi napjainkat, mint kezdet-

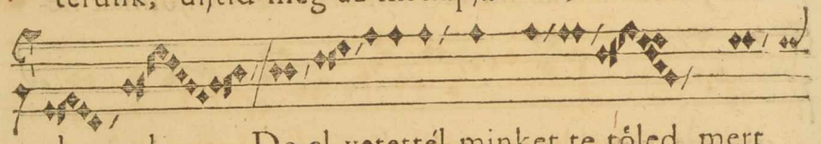

ben vala. De el vetettél minket te tôled, mert

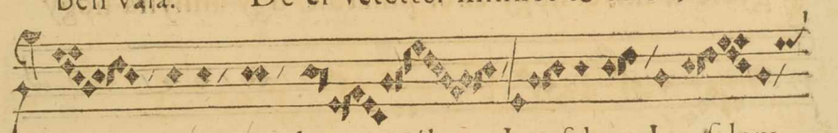

felette igen meg haraguttál. Ieruſalem Ieruſalem

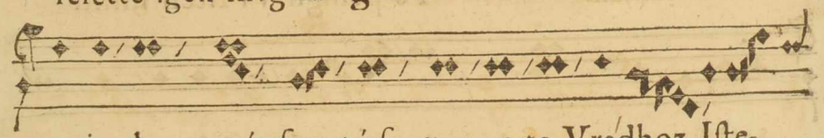

mire hogy még ſem térſz meg az te Vradhoz Iſte-

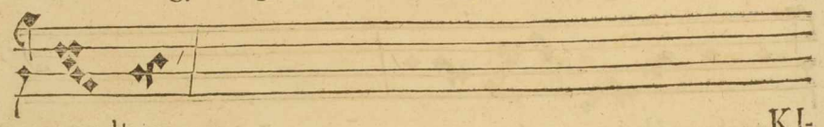

nedhez. KI-

KYRIE PVERORVM

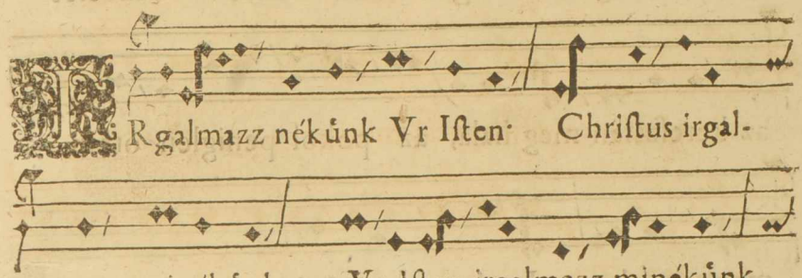

IRgalmazz nékûnk Vr Iſten· Chriſtus irgal-

mazz minékûnk. Vr Iſten irgalmazz minékûnk

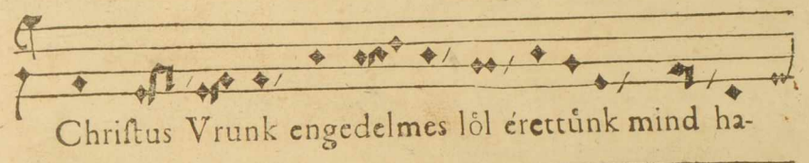

Chriſtus Vrunk engedelmes lôl érettûnk mind ha-

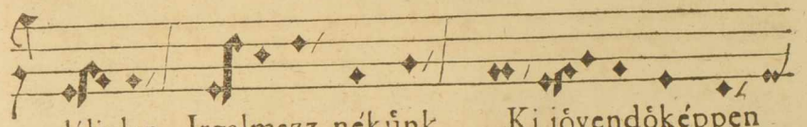

láliglan. Irgalmazz nékûnk. Ki jôvendôképpen

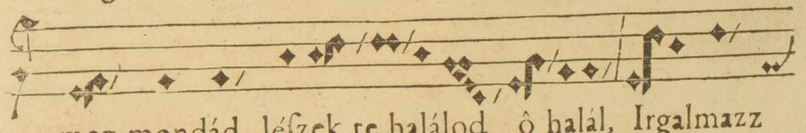

meg mondád léſzek te halálod ô halál, Irgalmazz

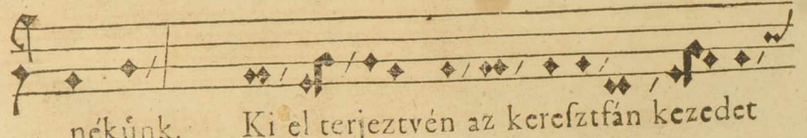

nékûnk. Ki el terjeztvén az kereſztfán kezedet

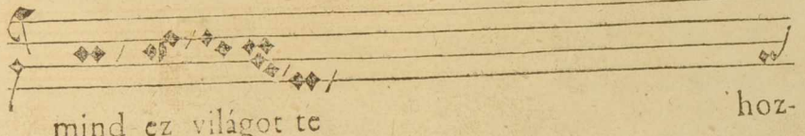

mind ez világot te hoz-

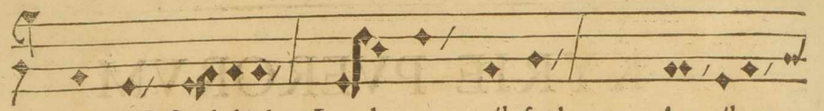

hozzád foglalád: Irgalmazz nékúnk. Az élet

az kereſztfán meg hala, az pokol peniglen ottan

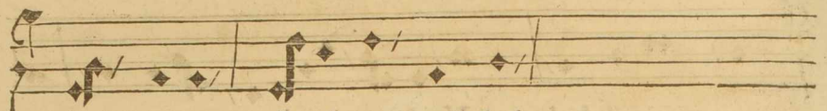

megh romla. Irgalmazz nékúnk. &c.

PASSIO DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI SECVNDVM MATTHÆVM.

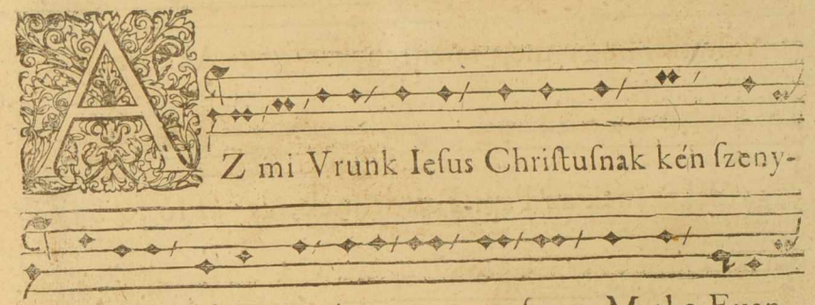

AZ mi Vrunk Ieſus Chriſtuſnak kén ſzeny-

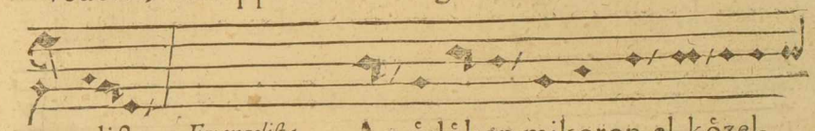

vedéſét, ekképpen irta meg az ſzent Mathe Euan-

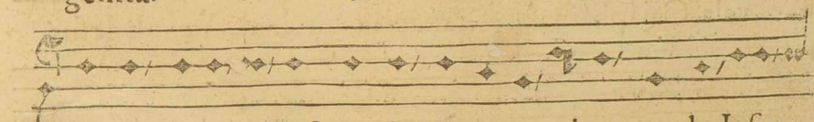

geliſta. *Evangeliſta.* Az ûdôben mikoron el kôzel-

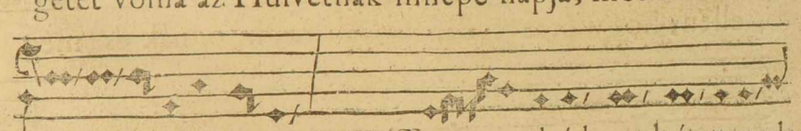

getet vólna az Huſvétnak innepe napja, monda Ieſus

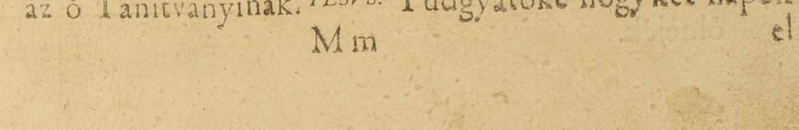

az ô Tanitványinak. *IESVS.* Tudgyatoké hogy két napok

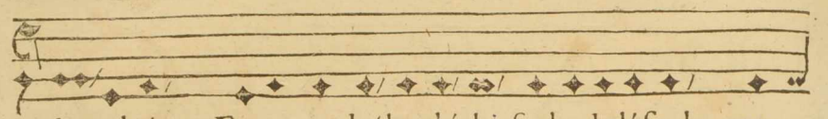

el mulván, Ægyptomból való ki szabadulásnak em-

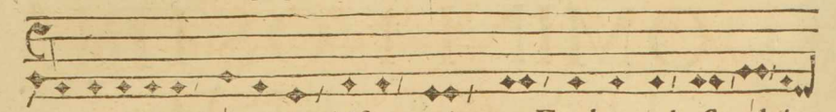

lekezetinek innepe lészen, és az Embernek fia el á-

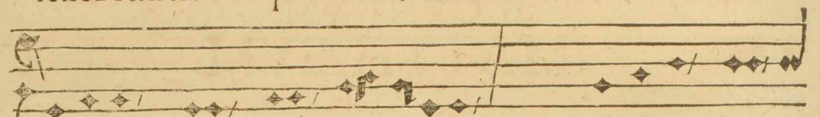

rultatik, hogy még feszitessék. *Evang.* Akkoron fel

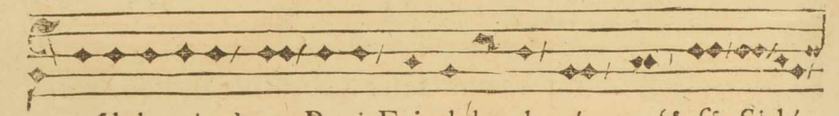

gyülekezének az Papi Fejedelmek, és az fő fő Sidó-

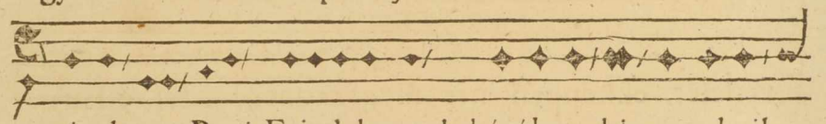

népek, az Papi Fejedelemnek házában, ki mondatik

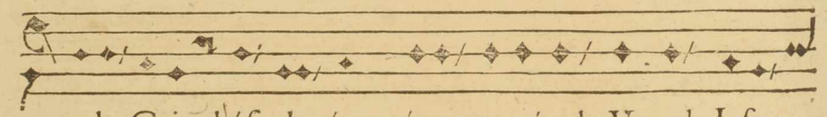

vala Cajaphásnak; és tanácsot tartának Vrunk Iesus

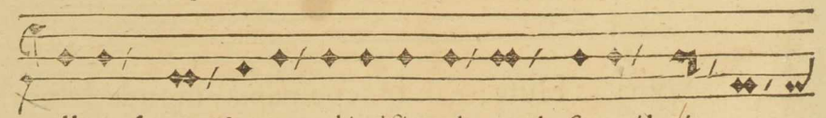

ellen, hogy ötet csalárdsággal megh fogják és meg

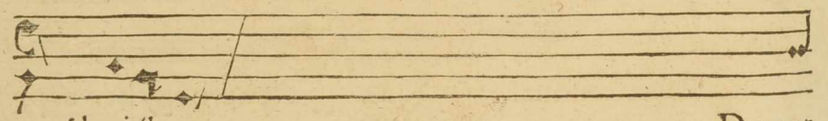

ölnejék. De ezt

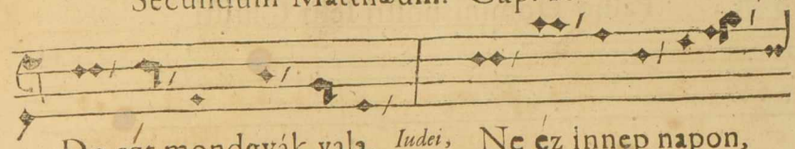

De ezt mondgyák vala, *Iudei*, Ne ez innep napon,

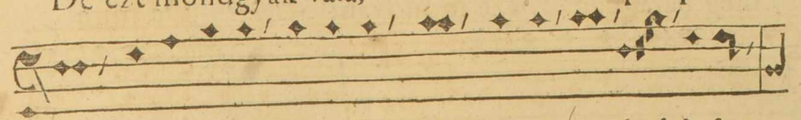

hogy valamiként támadás ne légyen az nép közőt.

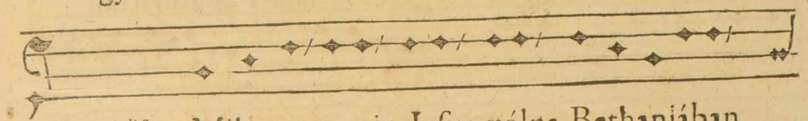

Evangelista. Mikoron penig Iesus vólna Bethaniában

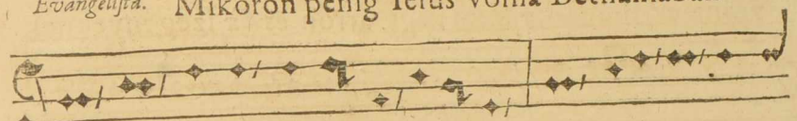

az bél poklos Simonnak házában. Ment vala ő hoz-

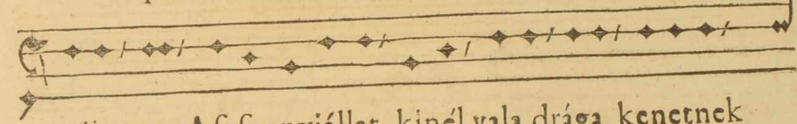

zája egy Aszszonyiállat, kinél vala drága kenetnek

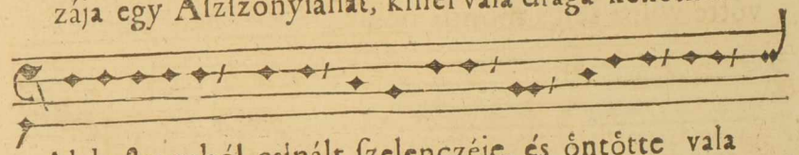

Alabastromból csinált szelenczéje, és öntötte vala

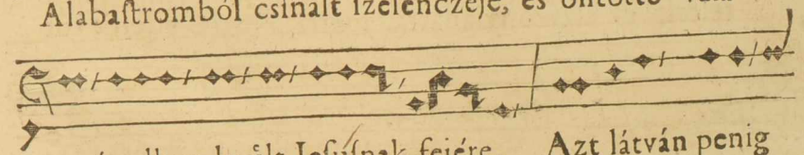

az alztalhoz le ült Iesusnak fejére. Azt látván penig

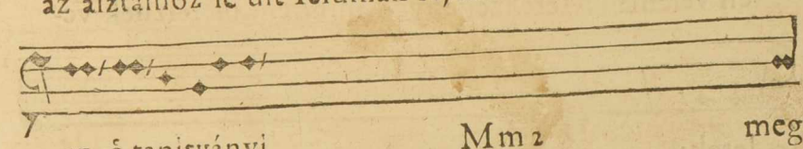

az ő tanitványi, Mm 2 meg

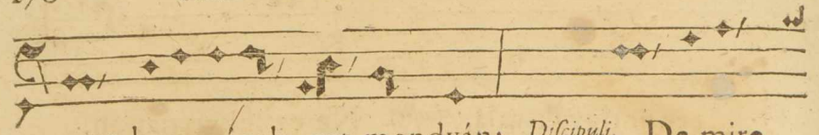

meg haraguának, ezt mondván: *Diſcipuli.* De mire

való ez haſzontalan veſztegetés? Mert el adhatták

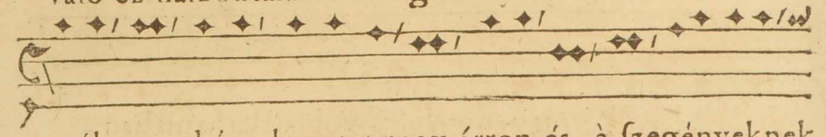

vólna ez drága kenetet nagy árron és à ſzegényeknek

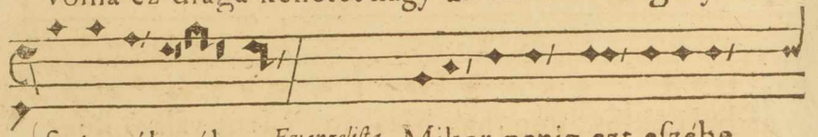

oſzthatták vólna. *Evangeliſta.* Mikor penig ezt eſzébe

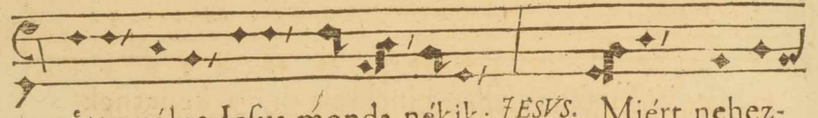

vötte vólna Ieſus monda nékik: *JESVS.* Miért nehez-

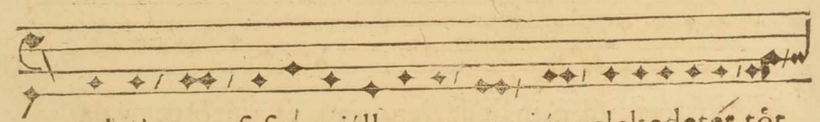

teltek ez aſzſzonyiállatra, mert jó cselekedetét tőt

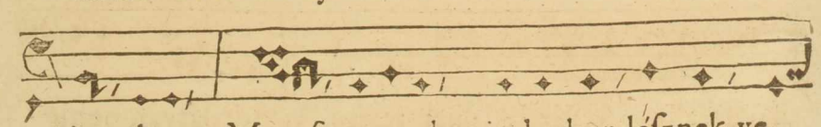

én velem? Mert ſzegenyek mindenkor léſznek ve-

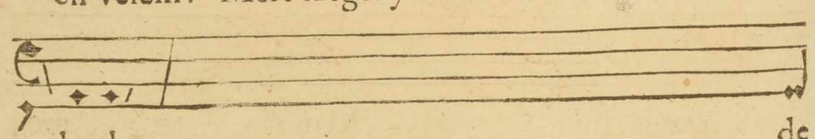

letek: de

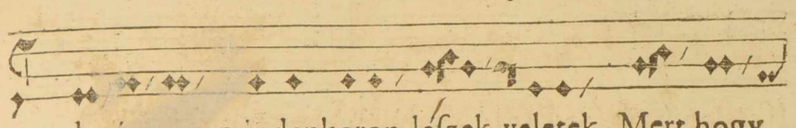

de én nem mindenkoron leſzek veletek. Mert hogy

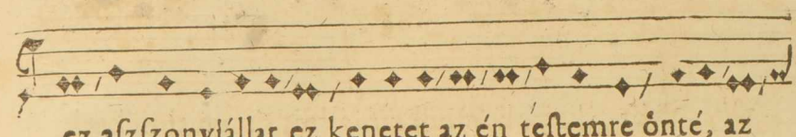

ez aſzſzonyiállat ez kenetet az én teſtemre önté, az

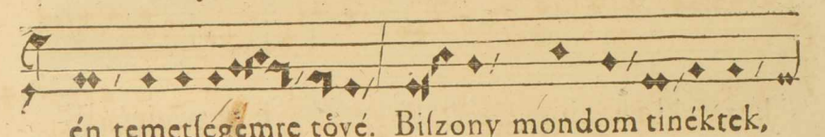

én temetſégemre tövé. Biſzony mondom tinéktek,

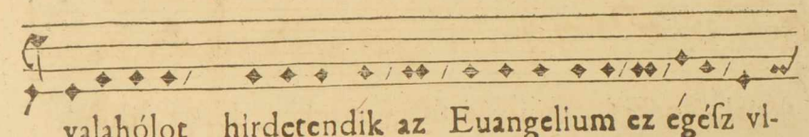

valahólot hirdetendik az Euangelium ez égéſz vl-

lágon ez-is hirdettetni fog, az mit ez cselekedék

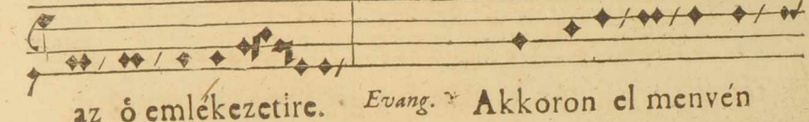

az ő emlékezetire. *Evang.* Akkoron el menvén

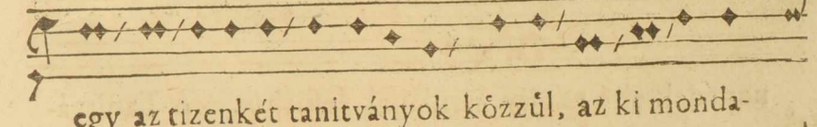

egy az tizenkét tanitványok közzűl, az ki monda-

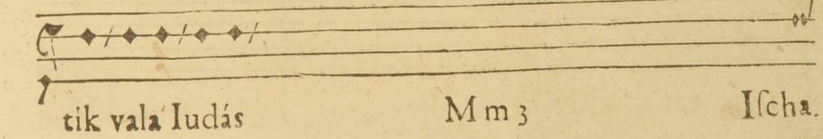

tik vala Iudás

Iſcarioteſnek, az Papi Fejedelmekhez monda nékiek

Iudás. Mit akartok énnékem adni, és én ti-néktek

kezetekben adom ôtet? *Euangeliſta.* Eők penig adá-

nak ô néki harmintz ezûſt penzeket, Es az ûdôtôl

fogva keres vala Iudás alkolmatoſſágot réáia, hogy ô-

tet el arulná. Az kováztalan pogácsáknak penig in-

nepének elsô napián, iárulának Ieſushoz az ô Tanitvá-

nyi, ezt mondván: *Diſci-*

Diſcipuli, Hól akarod, hogy meg keſzittsük tenékéd

meg enned az Huſvéti bárányt? *Euang.* Eo penig

len monda nékik. *IESVS.* Eredgyetek el az város-

ban egy emberhez, és mondgyátok nékie: Az

Meſter azt mondgya: Az én rendelt ûdôm közel

vagyon te nálad eſzem meg az Huſveti bárányt az

én tanitványimmal. *Evangeliſta.* Es az Tanitványok

az ſzerint

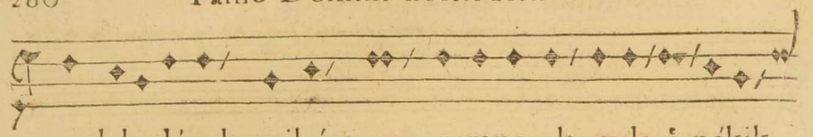

cselekedének, miként meg parancsolta vala ô nékik

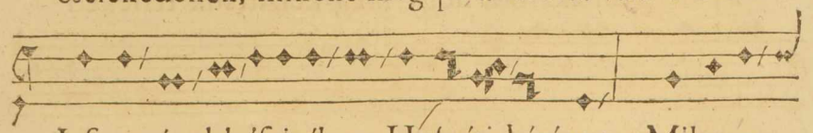

Iesus, és el készíték az Husvéti bárányt. Mikoron

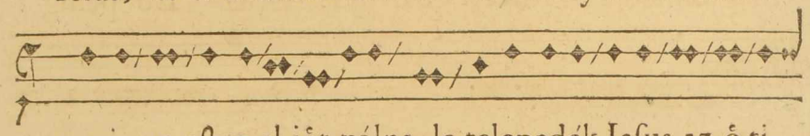

penig az estve el jôt vólna, le telepedék Iesus az ô ti-

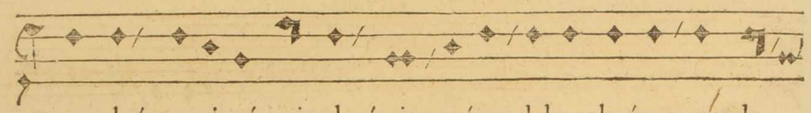

zenkét tanitványival, és immár eddegelvén monda

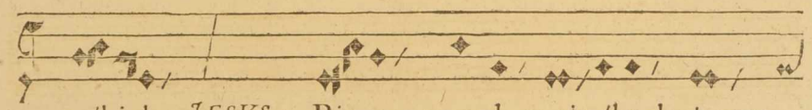

nékiek. *JESVS.* Bizony mondom tinéktek, hogy

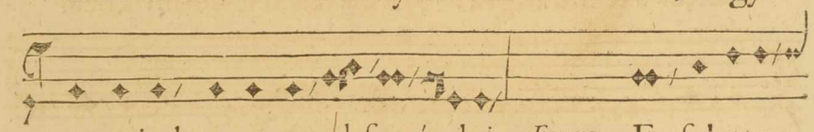

eggyitek engemet el fog árulni. *Evang.* Es felette

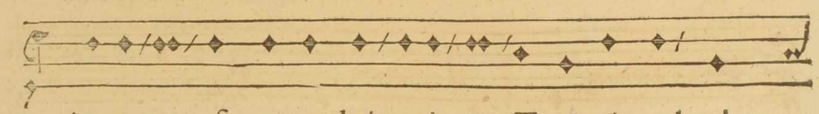

igen meg szomorodván rajta az Tanitványok, kez-

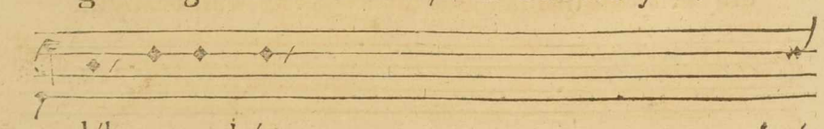

dék eggyenként ô né-

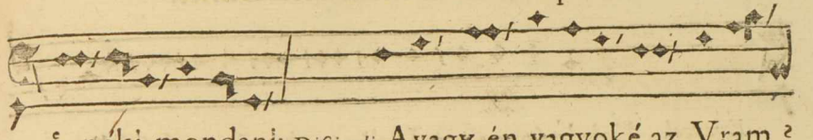

ô néki mondani: *Discipuli* Avagy én vagyoké az Vram ?

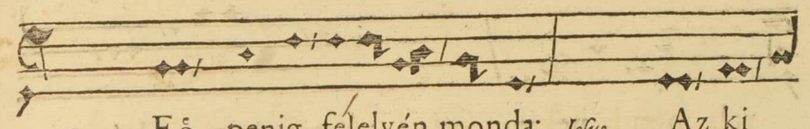

Evang. Eô penig felelvén monda: *Iesus.* Az ki

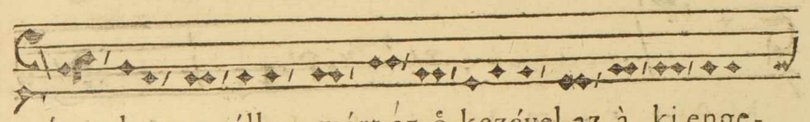

én velem az tálban márt az ô kezével, az à ki enge-

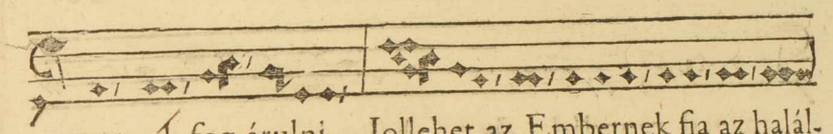

met el fog árulni. Iollehet az Embernek fia az halál-

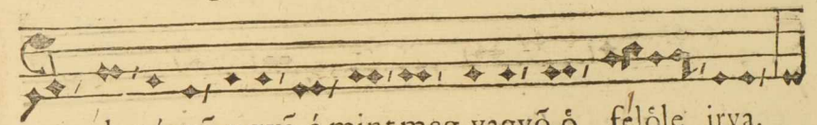

ra el mégyẽ ugyã, á mint meg vagyõ ô felôle irva.

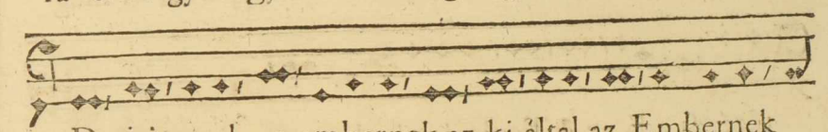

De jaj annak az embernek, az ki által az Embernek

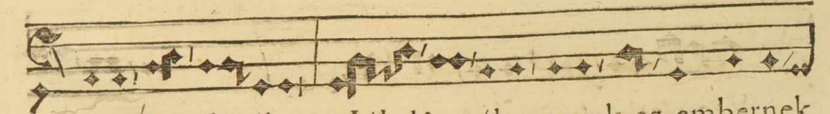

fia el árultatik. Iób lôt vólna annak az embernek

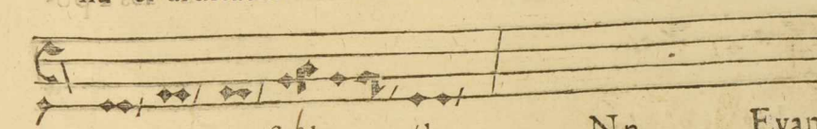

hogy ha nem szûletett vólna.

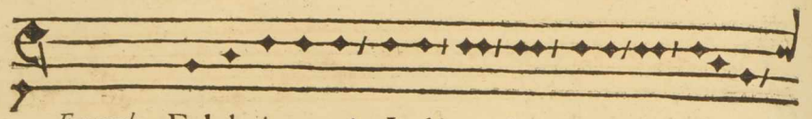

Evangel. Felelvén penig Iudás az ki ötet el árullya

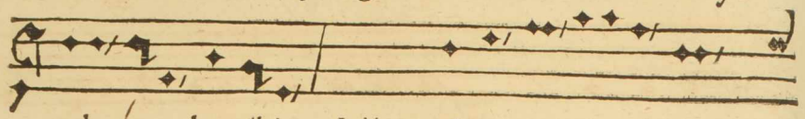

vala monda nékie. *Iudás.* Avagy én vagyoké az

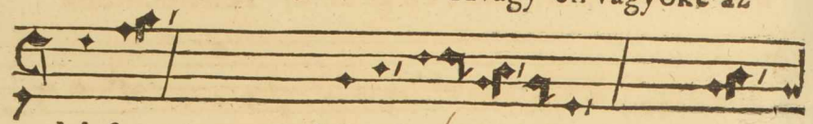

Meſter? *Euangeliſta.* Monda nékie Ieſus: *Ieſus.* Te

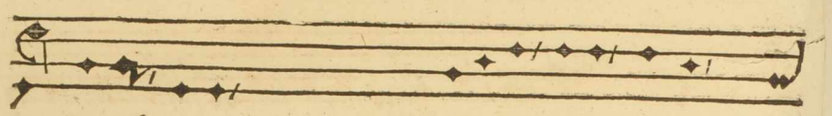

magad mondád. *Euang.* Mikoron penig immár

ennének, vövé Ieſus az kenyeret és meg áldá, ſ. meg

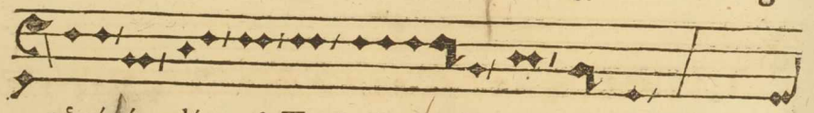

töré, és adá az ő Tanitványinak, ezt mondván: *Jeſus*

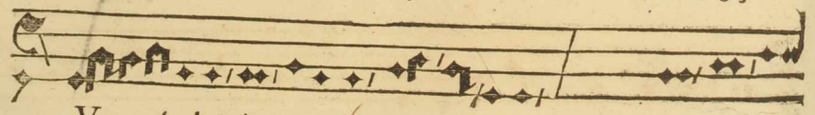

Vegyétek és egyétek ez én teſtem. *Euang.* Es à po-

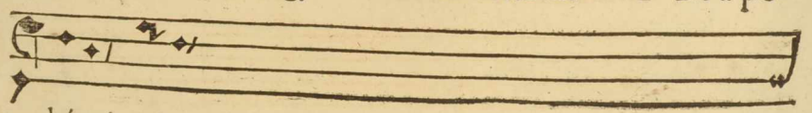

hárt-is vövén,

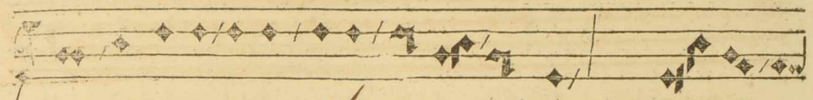

és hálákat advàn, adá nékik mondván: *Ieſus* Igyatok eb-

ből mindnyájan: mert ez az én uj Teſtamentomi

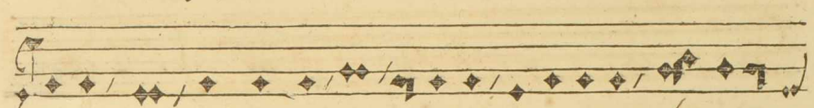

vérem, mely ſokakért ki ontatik, bűneiknek bocsánat-

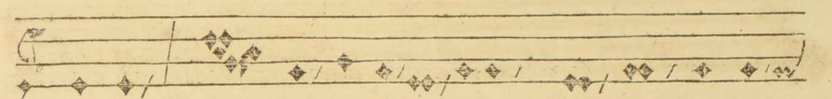

tyokra. Mondom penig tinéktek, hogy nem iſzom

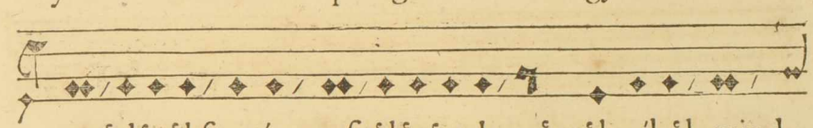

ez ůdőtůl fogván ez ſzőlőtőnek gyůmőlcséből, mind

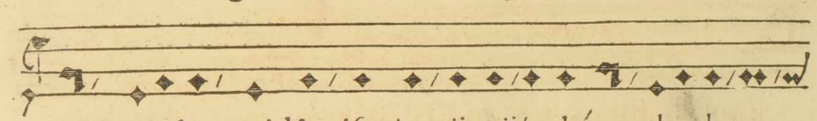

az napiglan, midőn iſmét uijat ijándóm veletek, az

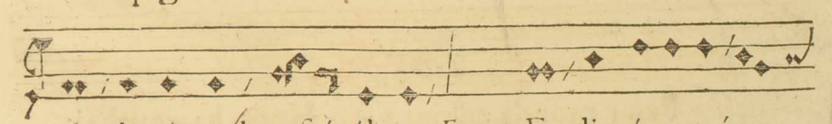

én Atyámnak orſzágában. *Evang.* Es dicséretet éne-

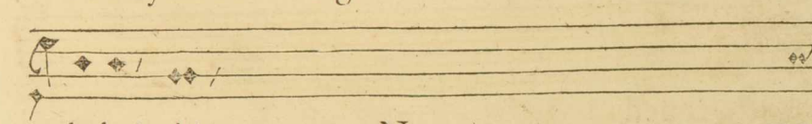

kelvén, ki

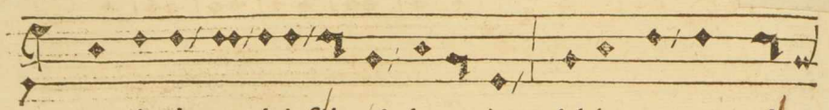

menének az olaj fáknak hegyére. Akkoron monda

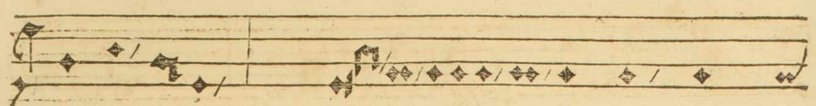

nékik Ieſus. *Ieſus.* Ti ez étzaka én bennem mind-

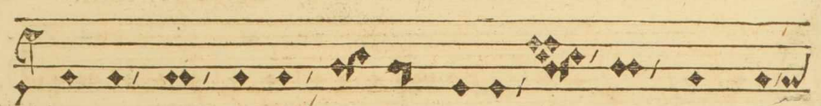

nyájan meg fogtok botránkozni, mert meg vagyon

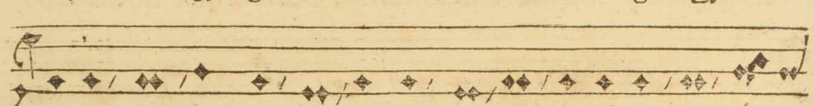

irva, meg verem az pásztort, és el széledned az nyaj-

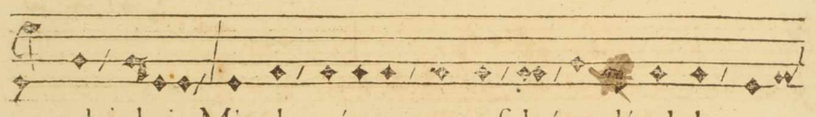

nak juhai: Minek utánna penig fel támadándok, e-

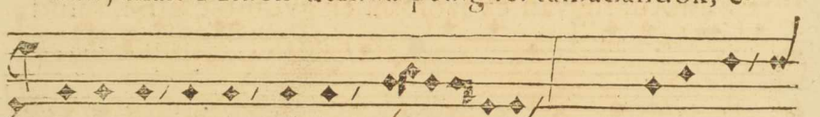

lőttetek fogok menni Galilæában. *Euang.* Felelvén

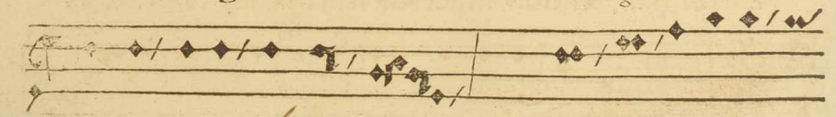

penig Peter mónda nékie: *Petrus* Hogy ha egyebek

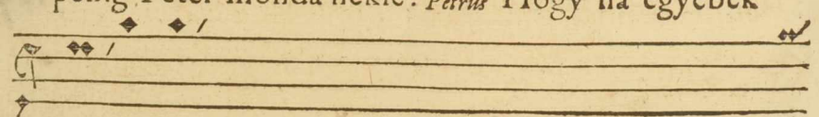

te benned mind

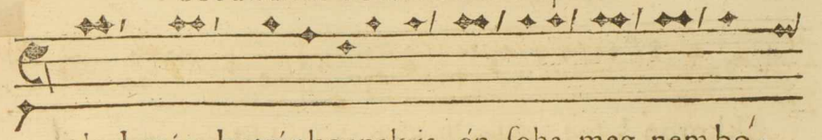

mind még botránkoznak-is, én ſoha meg nem bo-

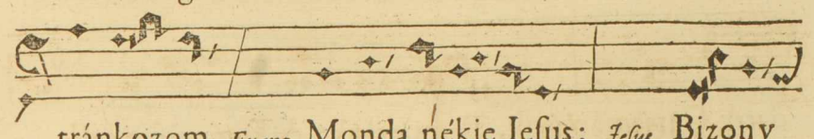

tránkozom. *Euang.* Monda nékie Ieſus: *Jeſus* Bizony

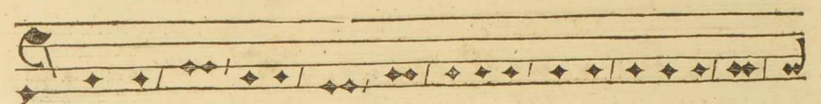

mondom te néked, hogy ez étzaka minek előtte az

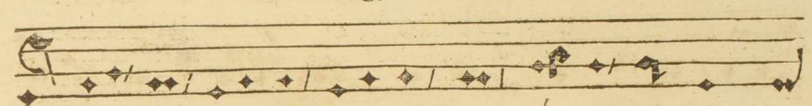

kakas meg ſzóllalna, háromſzor meg tagadſz enge-

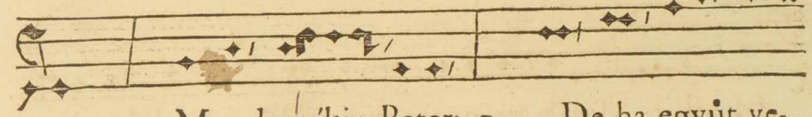

met. *Euang.* Monda nékie Peter: *Petrus.* De ha együt ve-

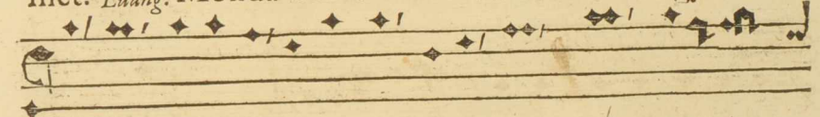

led meg kelletik halnom-is, téged meg nem tagad-

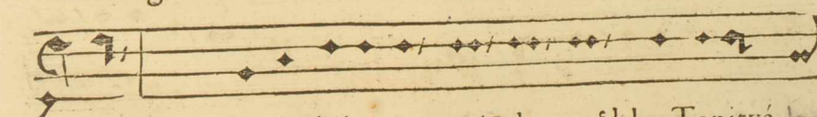

lak. *Euan.* Haſonlóképpen mind az többi Tanitvá-

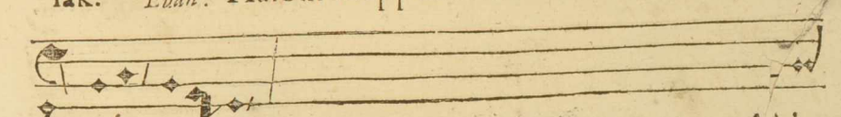

nyok-is mondának

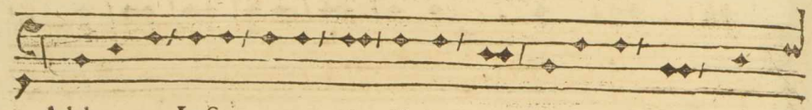

Akkoron Ieſus mene ô vélek az majorban, mely mon.

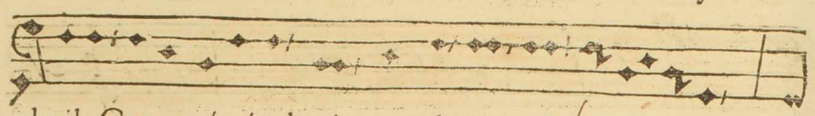

datik Getsemánénak, és monda az ô Tanitványinak.

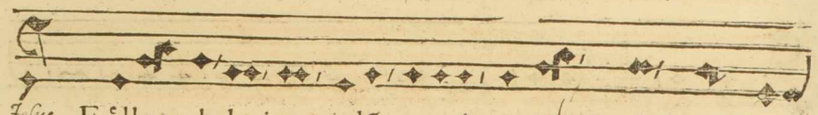

Jeſus Eûllyetek le itt miglẽ amoda mégyek, és könyör-

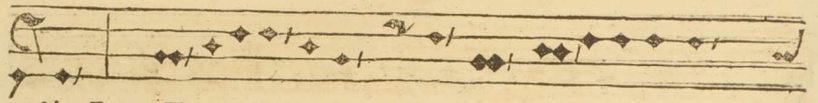

gôk. *Euang.* Es melléje vévẽ Pétert, és az Zebedéus

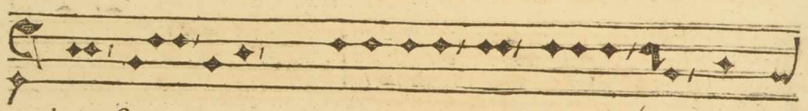

két fiait, kezde ſzomorkodni és felette igen gyô.

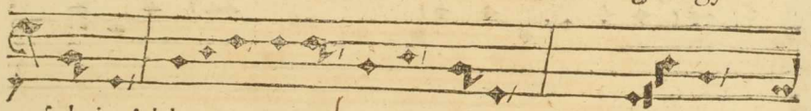

trôdni Akkoron monda nékik Ieſus. *Ieſus.* Minden

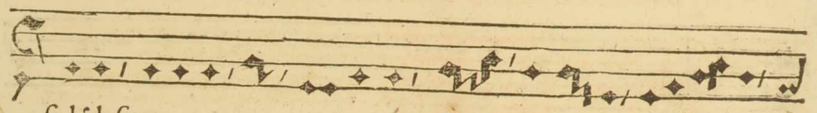

felôl ſzomoru az én lelkem az halálig, maradgyatok

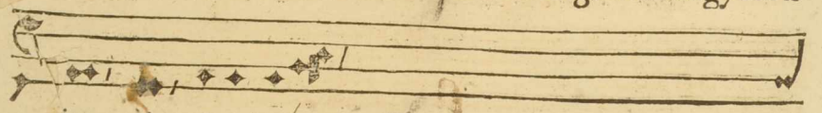

itt, és vigyázzatok én

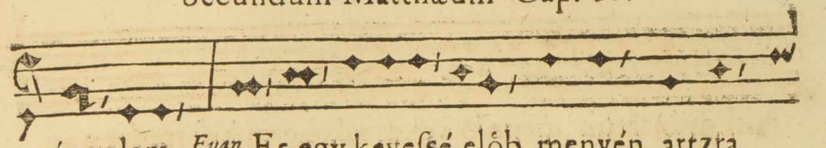

én velem. *Euan.* Es egy keveſsé elôb menvén, artzra

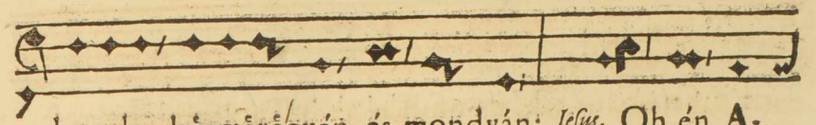

borula, könyörögvén és mondván: *Ieſus.* Oh én A-

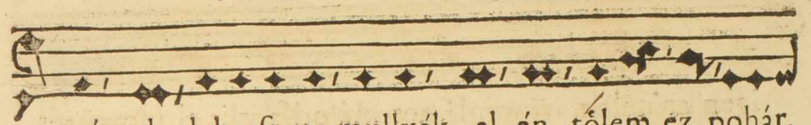

tyám, ha lehetſeges mullyék el én tôlem ez pohár,

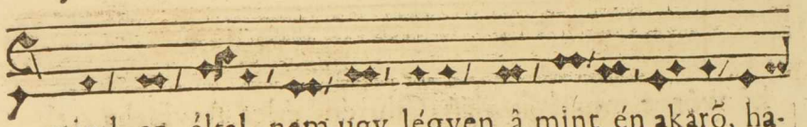

mind az által nem ugy légyen â mint én akarô, ha-

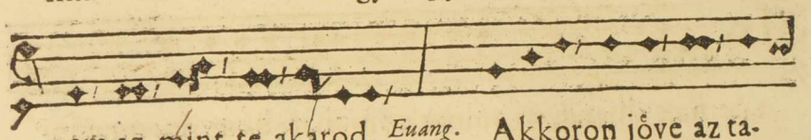

nem az mint te akarod. *Euang.* Akkoron jôve az ta-

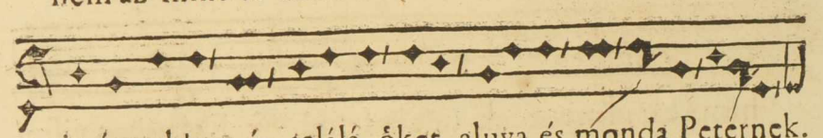

nitványokhoz és találá ôket aluva és monda Peternek.

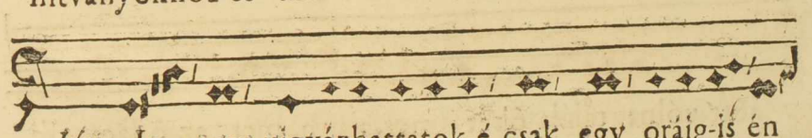

Ieſus. Igy nem vigyázhattatok-é csak egy oráig-is én

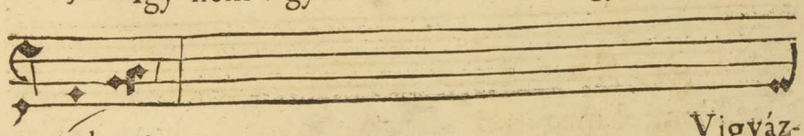

velem? Vigyáz-

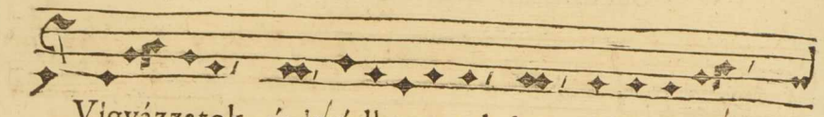

Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kiſértetben

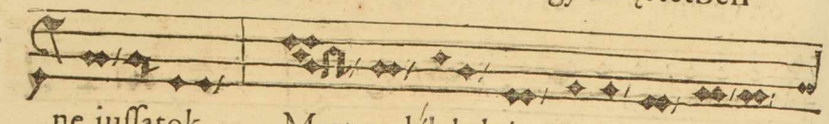

ne juſſatok. Mert az lélek kész ugyan, de az teſt

igen erôtelen. *Evang.* Iſmet másodſzor-is el mene, és

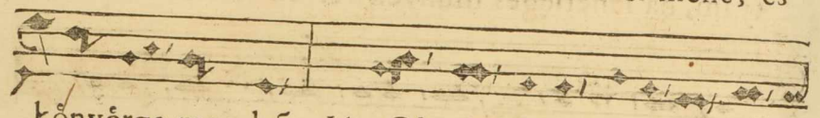

kônyôrge mondvã: *Ieſus.* Oh én édes Atyã, ha el

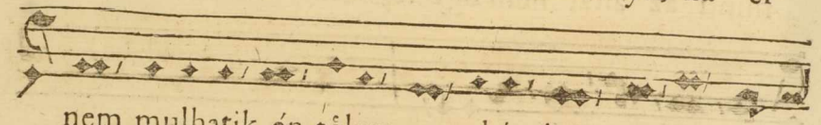

nem mulhatik én tôlem ez pohár, hogy meg ne in-

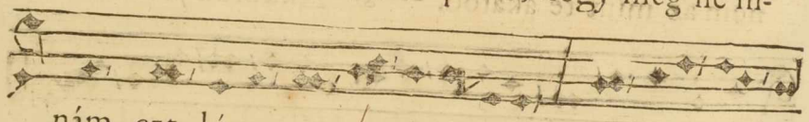

nám ezt, légyen az te akaratod. *Ev.* Es mikor viſza

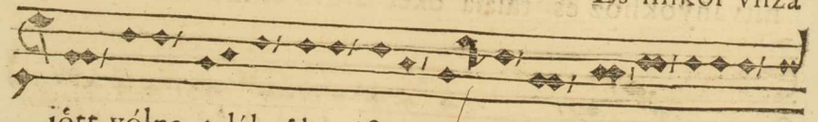

jött vólna, találá ôket iſmet aluva, mert az ô ſzemeik

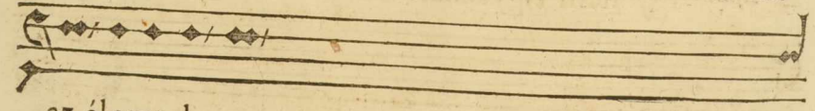

az álomtol meg nehe-

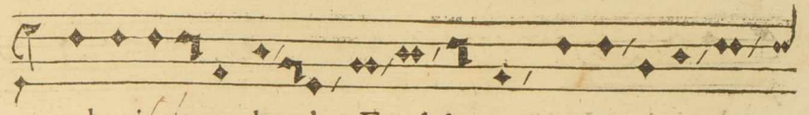

nehezittéttenek vala. Es el hagyván ôket, iſmet el

mene, és kônyôrge hármadſzor-is, azon beſzéddel

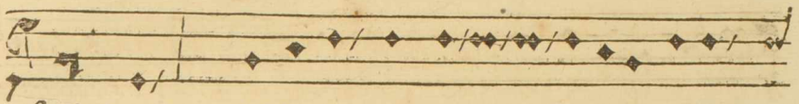

ſzólván. *Euang.* Akkoron mene az ô Tanitványihoz,

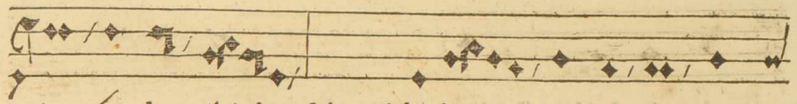

és monda nékiek. *Ieſus.* Alúdgyatok immár és nyu-

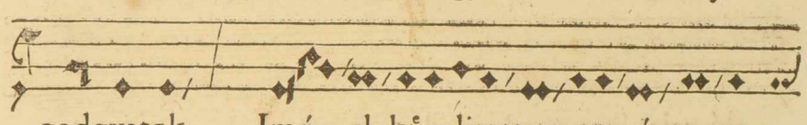

godgyatok. Imé el közelitett az ora, és az em-

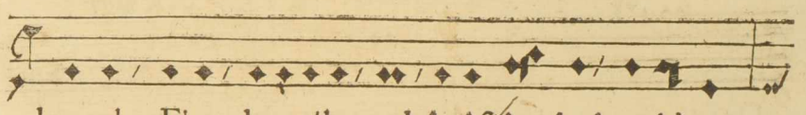

bernek Fia adattatik az bûnôſôknek kezekben.

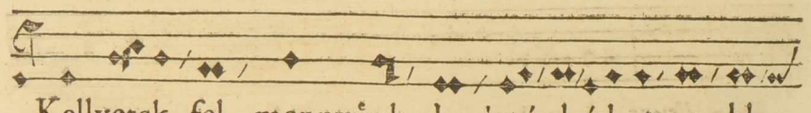

Kellyetek fel, mennyünk el; imé el érkezet az ki

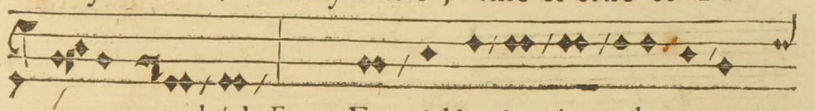

engemet el ád. *Euang.* Es midôn ô még ezeket mon-

daná, imé Iudás egy az tizenkét Tanitványok kôz-

zûl el jôve, és ô véle nagy ſok ſeregh, fegyverekkel,

és dorongokkal, kûldetvén az fô Papoktol és az nép-

nek véneitôl- Iudás penig az ki ôtet kézben adan-

dó vala, jegyet adot vala nékik mondván: *Iudás.* Az

kit én meg csokolándok, az à Chriſtus fogjàtok meg

ôtet. *Evang.* Annakokáért mihelyt à Ieſushoz juta ottan

monda: *Iudás.* Egéſſęggel Meſter: *Euan:*

Evang. Es meg csokolá ôtet. Ieſus penig monda néki:

Ieſus. Barátom de mire jôttél. *Euang.* Akkoron járulának,

és kezeket az Ieſusra veték, és ôtet meg fogák. Es

imé egy azok kôzzûl à kik Ieſuſſal valának, ki nyujtván

kezét, ki voná az ô fegyverét, és csapván az fô Papnak

ſzólgájához, el vágá az egyik fûlét. Akkoron mondá né-

ki Ieſus: *Ieſus.* Forditsd viſza à te fegyveredet az ô hive-

lyében, mert valakik fegyvert fognak, fegyvér miatt

veſznek el. Avagy véledé, hogy én moſt nem kér-

hetnem az én Atyámat, és adna énnékem tôbbeket

tizenkét Legió Angyaloknál? Dé mi módon telnének

bé az iráſok, az mellyek ſzérint ezeknek igy kel len-

niek. *Evangelista* Azon ſzempillantásban monda Ie-

ſus à ſeregnek: *Ieſus.* Igy jôtteteké ki én reám mint

egy latorra, fegyverekel és fuſtéllyokkal hogy enge-

met meg fognátok. Lam

Lám minden nap ti nálatok úlôk vala tanitván az

Templombã és meg nem fogátok engemet. Ez

penig egéſzlen mind azért lôn, hogy bé tellyeſednénak az Prophetáknak iráſik. *Evang.* Akkoron az

Taniványok ôtet mind el hagyván, el futànak. A-

mazok penig meg fogván Iéſuſt vivék az Cajaphas

fô Paphoz, à hól az irás tudok és az vének ôſzve

gyûlekezve valának. O 03 Pe-

Peter penig kóveti vala ótet távulrol,mind à fô Pap-

nak udvaráigh, és bé menvén úl vala az ſzólgákkal,

hogy látná az dólognak végét. Az Papok Fejedel-

mi penig, és az vének, és az egéſz gyúlés, kereſnek

vala hamis tanubizonyságot Ieſus ellen, hogy ótet

meg ólnejék. Es nem találának. Noha ſok hamis

tanuk jóttenek vala,de kedvek ſzerint valókat ugyan

nem találának.

Vég

Végre penig elô jóvén két hamis tánuk, mondának

Falſi Teſt. Ez azt mondotta: el ronthatom én az Iſten-

nek Templomát, és iſmet harmad napra fel éppit-

hetem. *Euan.* Es fel kelvén az fô Pap monda nékie

Pontifex. Semmit ſem felelſz é? Micsoda az à mit ezek

te ellened bizonyitonak? *Euang.* Ieſus penig csak vez-

tég halgat vala. Es felelvén az fô Pap, monda nékie:

Pontifex. Kénſzeritelek

tege-

tégedet az élô Istenre, hogy meg mondgyad miné-

künk ha te vagy à Christus, az Istennek Fia. *Euangel.*

Monda nékie Iesus. *Iesus.* Te mondád. Sôt ennek

felette mondom ti-néktek, hogy ez után meg fogjá-

tok látni az embernek Fiát, úlni az Isten hatalmasá-

gának jóbja felôl, és el jôni az egéknek felyhôiben.

Euang. Akkoron az fô Pap meg szaggatá à maga ruháit

mondván:

Pon-

Pontifex. Káromkodék. Mi szükségünk vagyon miné-

künk tôbb tanukra? Imé, mostan hallyátok az ôn-

nôn káromkodását. Mi tetszik ti-néktek. *Euang.*

Eok penig felélvén mondának. *Iudei.* Mélto halálra.

Euang. Akkoron pôkdôfének az ô orczájára, és ôtet

arczul csapdosák, némellyek penig ôtet bototskák-

kal verik vala mondván: *Scribæ.* Prophetáld meg né-

künk Christe

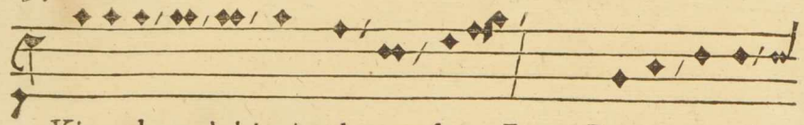

Kicsoda az à ki téged meg úte. *Euang.* Peter penigh

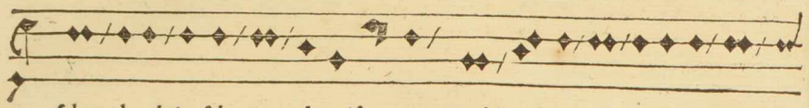

úl vala kivúl az palotában, és járula ô hozzája egy

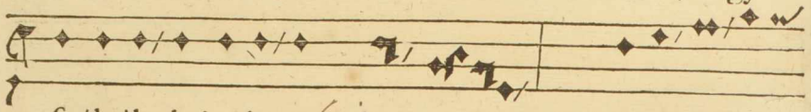

ſzólgálo leányka mondván nékie: *Ancilla.* Te-is az Ga-

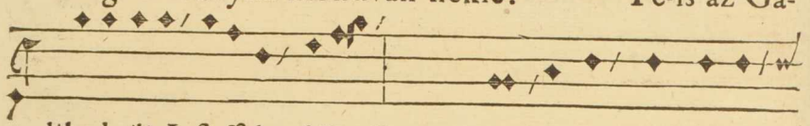

lileabéli Ieſuſſal valál? *Euang.* Eo penig mindenek

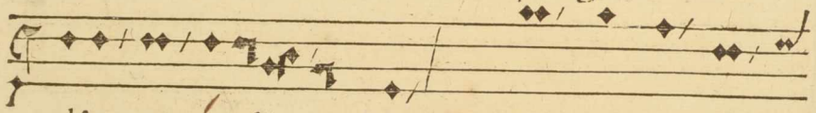

elôt meg tagadá mondván: *Petr.* Nem tudom mit

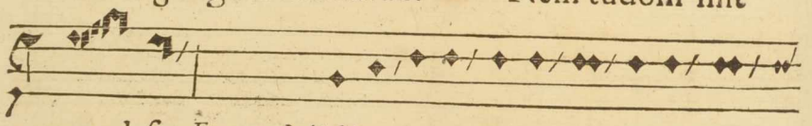

mondaſz. *Euang.* Midôn penig Peter ki menne az

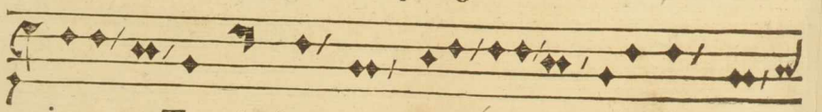

ajton az Tornátzban, meg látá ôtet más ſzólgáló, és

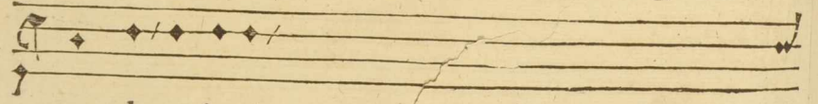

monda azoknak à kik

à kik ott valának. *2. Puella.* Ez-is az Nazáretbéli Ieſuſ-

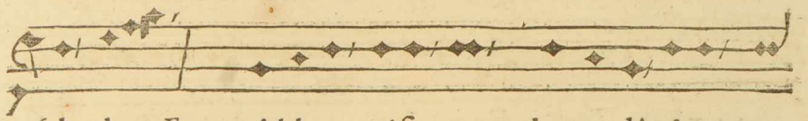

ſal vala. *Euang.* Akkoron iſmet megh tagadá ôtet

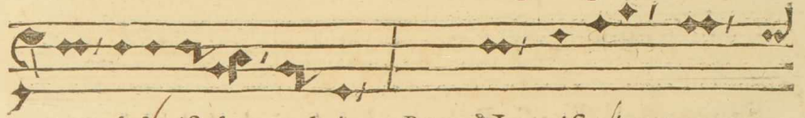

nagy eskûvéſsel mondván: *Petrus,* Nem iſmérem az

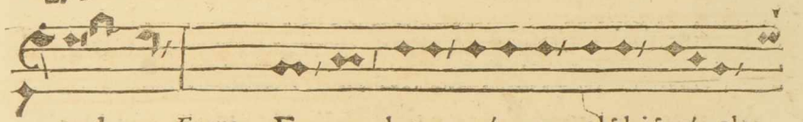

embert. *Euang.* Es egy keves vártatva elôl jövének

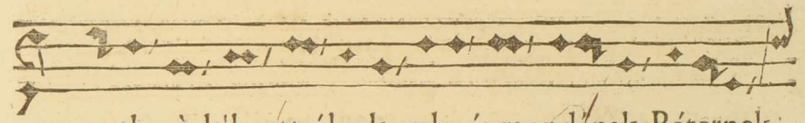

azok à kik ott álnak vala, és mondának Péternek:

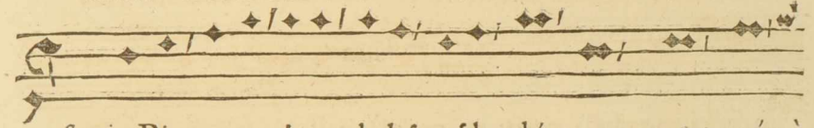

Servi. Bizony te-is azok kôzzûl való vagy, mert még à

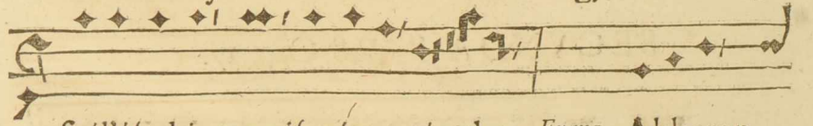

ſzólláſod-is meg iſmértet tégedet: *Euang.* Akkoron

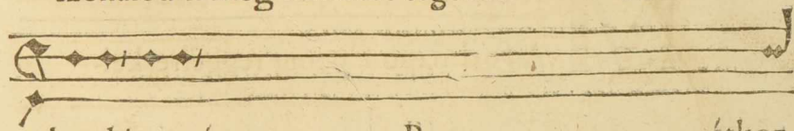

kezdé magát

átkoz-

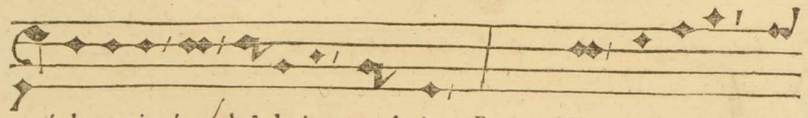

átkozni, és eskôdni mondván: *Petrus.* Nem iſmérem

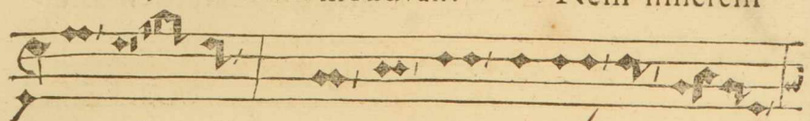

az embert. *Evang.* Es az kakas azonnal meg ſzóllala.

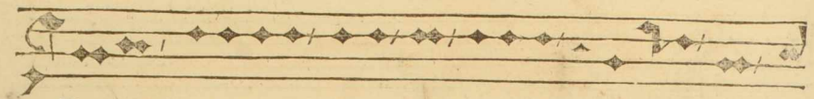

Es meg emlékezék Péter az Ieſuſnak beſzédérôl, ki

ô néki ezt mondotta vala: Minek elôtte az kakas

ſzóllana háromſzor engemet meg tagadſz. Es ôn-

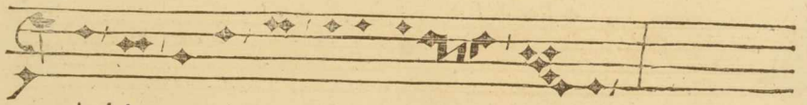

nét ki menvén nagy keſerveſen ſira.

SECVNDA PARS Cap. 27.

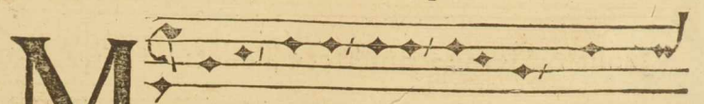

MAſod napon pedig reggelre kel-

ve

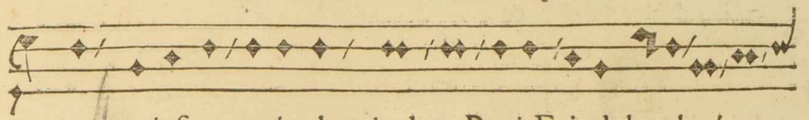

ve tanátſot tartának mind az Papi Fejedelmek, és az

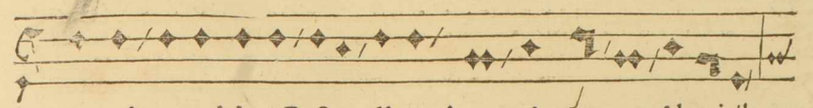

népnek venebbei Ieſus ellen, hogy ôtet meg ôlnejék,

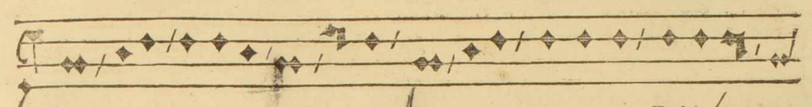

Es ôtet kôtôzve el vivék, és adák Pontius Pilátus

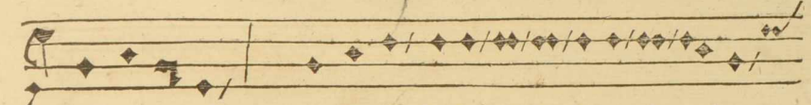

Tiſztartónak. Akkoron Iudas á ki ôtet el arulta

vala, látván hogy el kárhozot vólna, meg bánván dol-

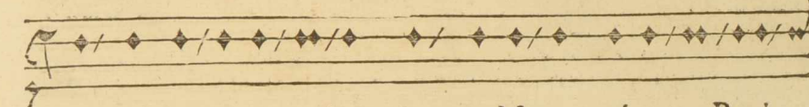

gát, viſzſza vivé az harmintz ezûſt penzeket az Papi

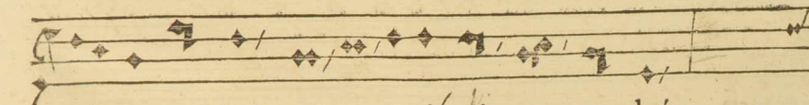

Fejedelmeknek és az véneknek ezt mondván: *Iudas*

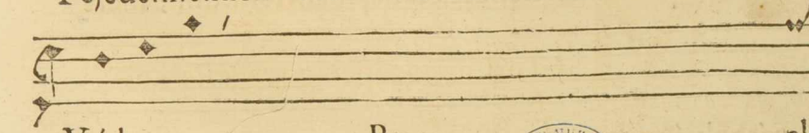

M.N. MUZEUM TÁRA

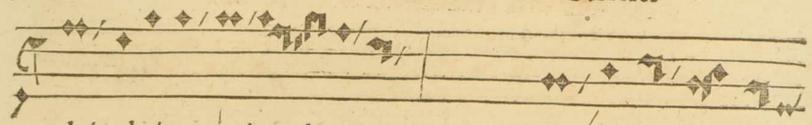

el árulván az ártatlan vért. *Euang.* De azok mondá-

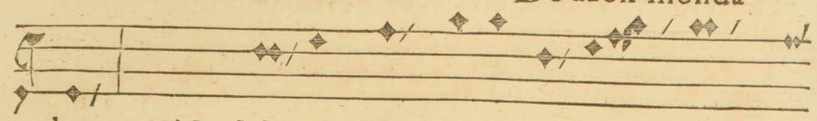

nak: *Sacer. & Sen:* Mi gondunk minékünk reá, ám

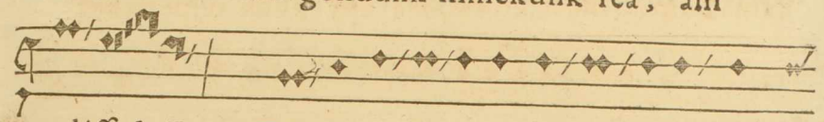

te láſſad. *Euang.* Eô penig el hagyitván az ezûſt pén-

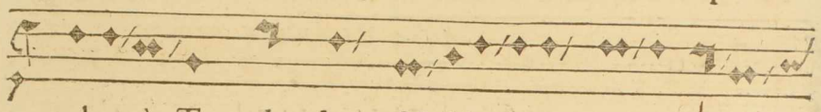

zeket à Templomban, fel felé mene, és magát fel

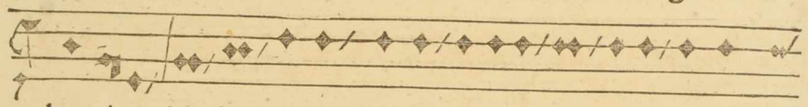

akaztá. Az fô Papok penig azokat az ezûſt pénze-

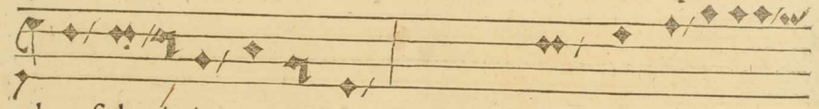

ket fel vévén mondának: *Prin.Sac:* Nem ſzabad ezeket

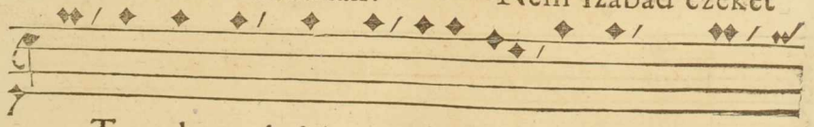

az Templomnak kéncses ládájában tennünk, mert

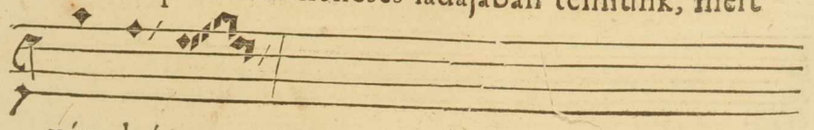

vérnek árra Evangelista: Taná-

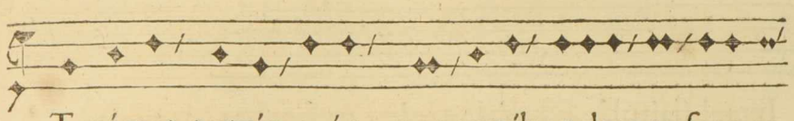

Tanácsot tartván azért, meg vevék azokon az faze-

kaſnak amaz mezejét, az jövevényeknek temetſégek-

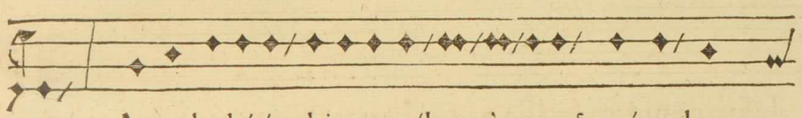

re. Annakokáért hivattaték az à mezô, vérnek me-

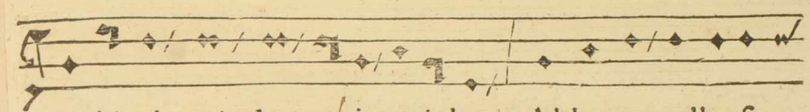

zejének, mind ez máj napiglan. Akkoron tellyeſe-

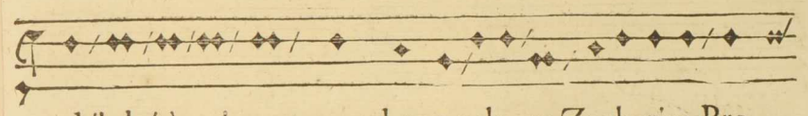

dék bé à mi meg mondatot vala, az Zacharias Pro-

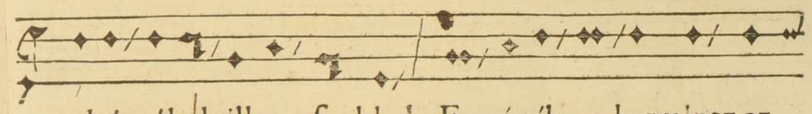

phéta által, illyen ſzokkal: Es vévék az harmintz ez-

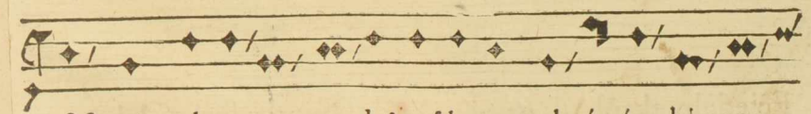

üſt pénzeket, az meg bôcsültetetnek árrát, ki meg

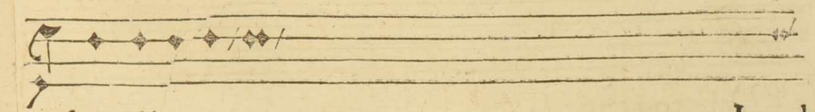

bôcsültetet az Izrael

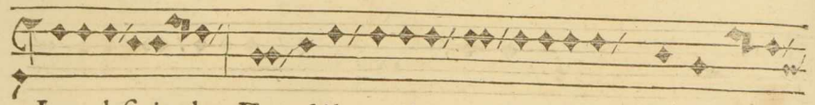

Izrael fiaitol. Es adák azokat az fazokas mezejeért,

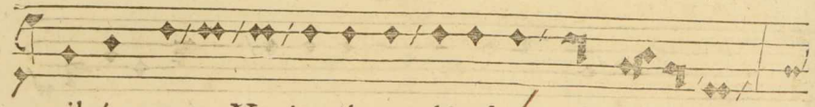

miképpen az Vr énnékem elômbén rendelte vólt.

Ieſus penig meg álla az Tiſztarto elôt, és kérdé ôtet

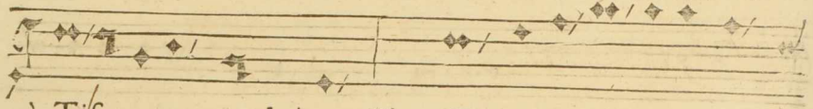

à Tiſztarto mondván: *Pilatus.* Te vagyé az Sidoknak

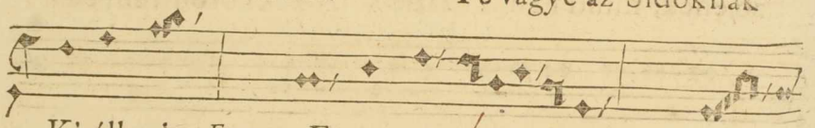

Királlyok. *Euang.* Es monda nékie Ieſus: *Ieſus.* Te

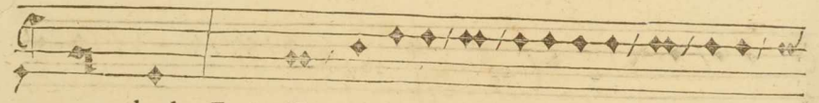

mondod. *Euang.* Es mikoron ô vádoltatnék az Papi

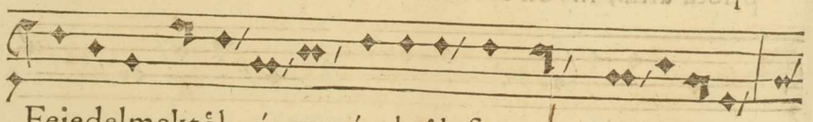

Fejedelmektôl, és az vénektôl, ſemmit ſem felele.

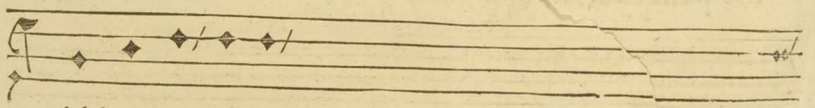

Akkoron monda néki

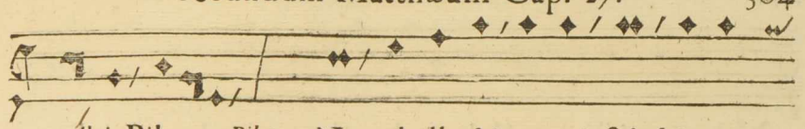

néki Pilatus *Pilatus* Nem hallodé menyi ſok bizony-

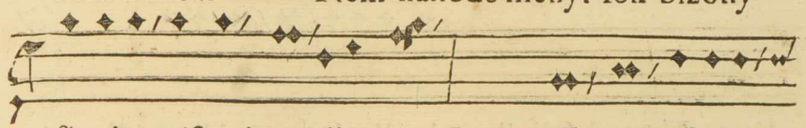

ſágokat téſznek te ellened? *Euang.* Es nem felele

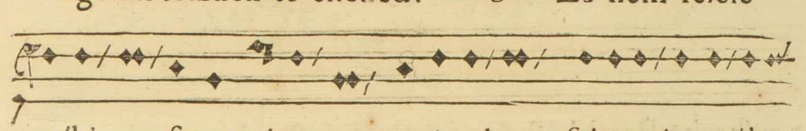

néki egy ſzavara-is, ugy annyira, hogy felette igen ál-

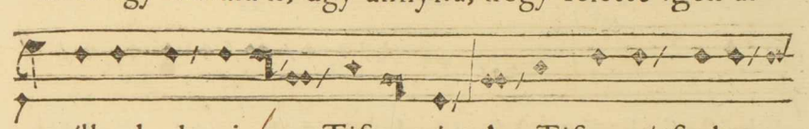

mélkodnek rajta az Tiſztartó. Az Tiſztartó ſzokott

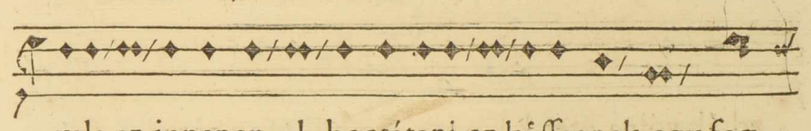

vala az innepen el bocsátani az kôſſégnek egy fog-

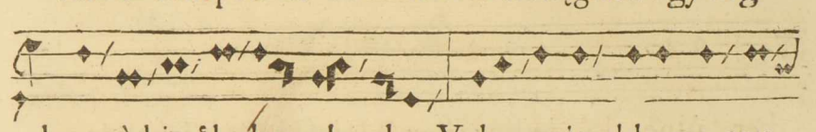

lyot, à kit ôk akarnak vala. Vala penig akkoron egy

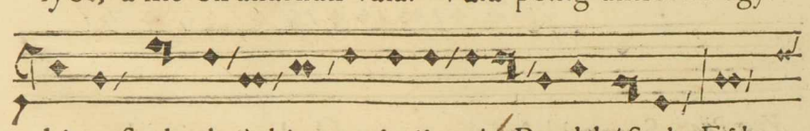

hires foglyok, à ki mondatik vala Barabbáſnak. Eôk

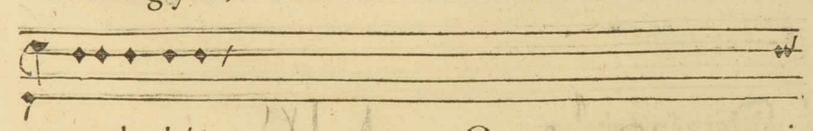

annak-okáért, Q q mi-

Mikoron ôſzve gyûlekeztek vólna, monda nékik Pi-

látus. *Pilatus.* Mellyiket akarjátok hogy el bocsáſſam ti-

néktek? Barabbáſt-é avagy az Ieſuſt, ki mondatik

Chriſtuſnak? *Euang.* Mert tudgya vala hogy irigyſęgbôl

adták vólna ôtet kézben Es mikoron tôrvény ſzé-

ket úlne, kûlde hozzá az ô feleſęge, ezt izenvén:

Vxor Pilati. Semmi kôzôdet ne avaſd ahoz az igazhoz,

Mert én ſokakat ſzeny-

ſzenyvedtem ma álmomban ô miatta. *Euang.*

Az fô Papok penigh, és az vének, tanácsul adák az

kôſsęgnek, hogy Barabbáſt kérnék meg, Ieſuſt penig

el veſztenék. Felelvén penig az Tiſztartó monda

nékik: *Pilatus.* Mellyiket akarjátok az kettô kôzzûl

hogy el bocsáſſam tinéktek? *Euang.* Eôk penigh

mondának: *Judei.* Barabbáſt. *Euang.* Monda né-

kik Pilatus: *Pilatus.*

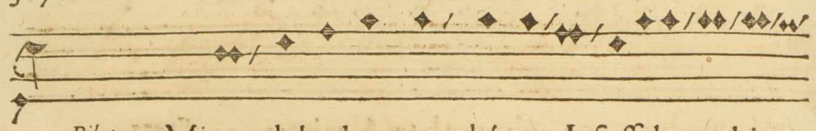

Pilatus. Mit cselekedgyem tehát az Ieſuſſal, az ki

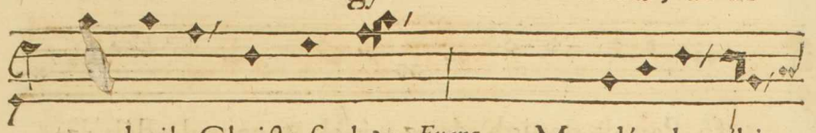

mondatik Chriſtuſnak? *Euang.* Mondának néki

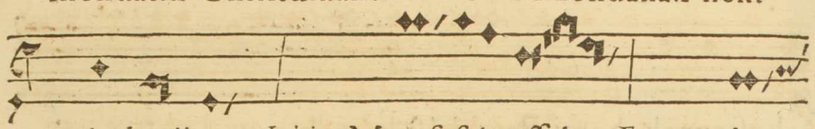

mindnyájan: *Iudæi.* Meg feſzitteſſęk. *Euang.* Az

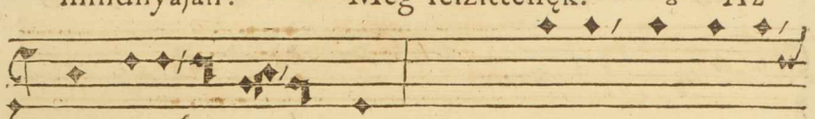

Tiſztartó pęnig monda: *Pilatus.* Vallyon ſmicsoda

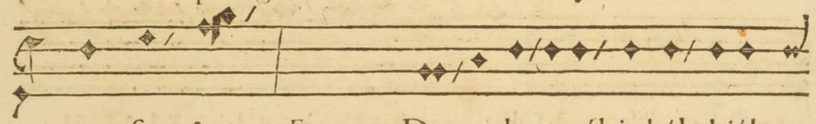

gonoſzt tőtt? *Euang.* De azok annál inkáb kiál-

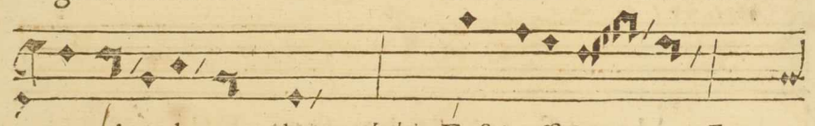

tonák vala mondván. *Iudæi.* Feſziteſſęk meg. *Euang.*

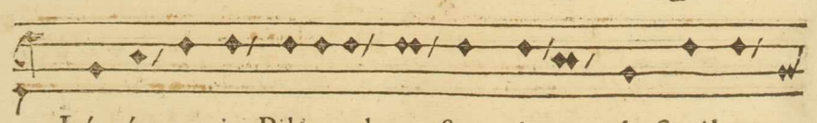

Látván penig Pilátus hogy ſemmit nem haſználna,

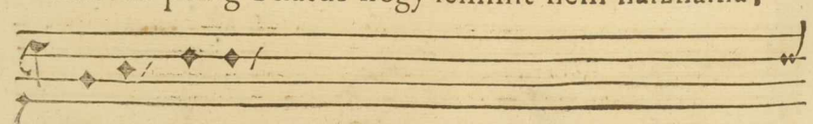

hanem inkáb mind

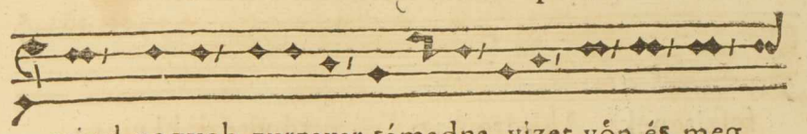

mind nagyob zurzavar támadna, vizet vőn és meg

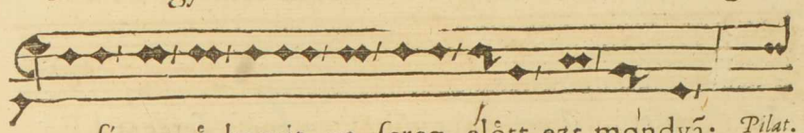

moſá az ő kezeit az ſereg előtt ezt mondvá: *Pilat.*

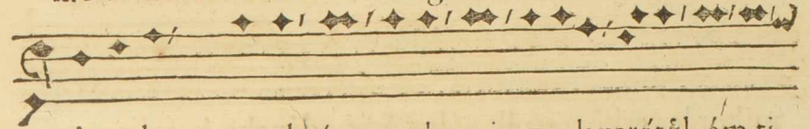

Artatlan vagyok én ennek az igaznak verétől, ám ti

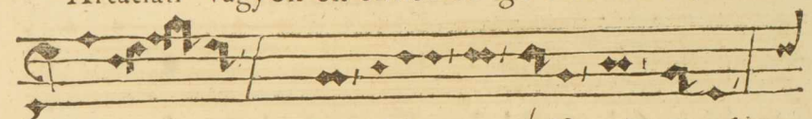

láſſátok. *Euang.* Es felelvén az egéſz nép, monda:

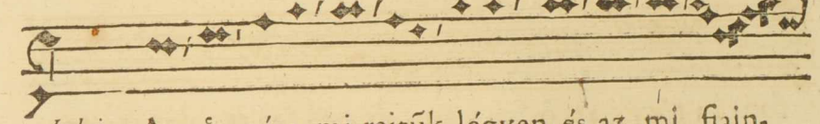

Iudæi. Az ő vére mi rajtúk légyen, és az mi fiain-

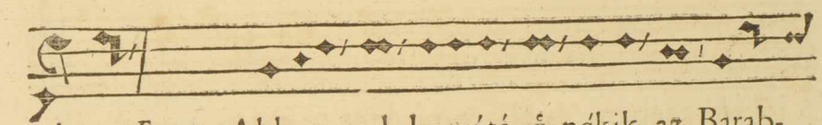

kon. *Euang.* Akkoron el bocsátá ő nékik az Barab-

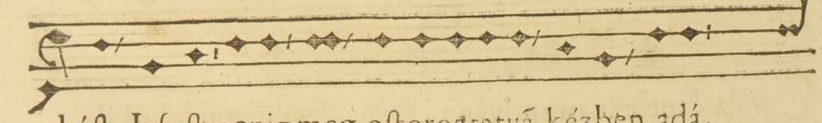

báſt, Ieſuſt penig meg oſtoroztatvá kézben adá,

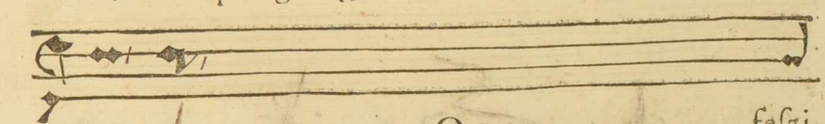

hogy meg

feſzitenék. Akkoron az Tiſztartó vitézi, ki vivén

Ieſuſt az palotában, reá gyűjték az égész ſereget. Es

mikor le vetkőztették vólna őtet, adának ő reája ve-

res bárſony kurta palaſtot. Es tövisſekből koſzorut

fonván tövék az ő fejében, és nád ſzálat adának, az

jóbb kezében, és előtte térdet hajtván csufollyák

vala őtet ezt mondván: *Iudei.* Egéſſęggel Sidók-

nak Királyok. *Euang.*

Euang: Es mikoron ő rea pőkdőſtenek vólna, ki ve-

vék az kezéből az nád ſzálat, és az fejéhez verék.

Es minek utánna eléggé meg csufolták vólna, ki vet-

kőzteték az tábori veres bárſony kurta paláſtból, és

fel öltőzteték az önnön ruháiban, és el vivék őtet

hogy meg feſzitenék. Ki menvén penig az városból

találának egy Cyrenebéli embert, az kinek neve Si-

mon vala,

azt el vonák és reá kénſzeriték, hogy vinné az ő ke-

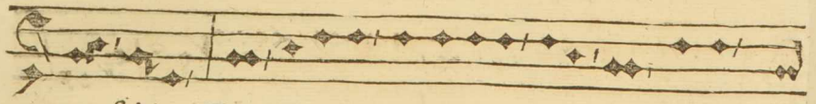

rezt fáját. Es mikoron jutottanak vólna az helyre,

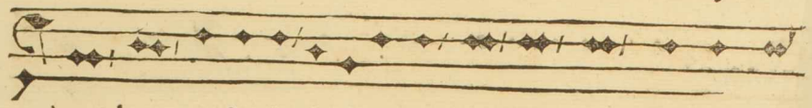

à mely mondatik Golgothának, az az, meg koppa-

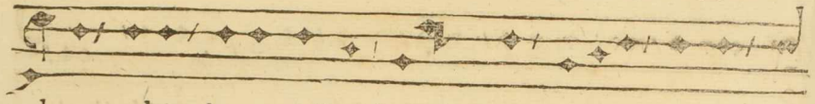

dott ember kaponyáknak helyének; Adának néki

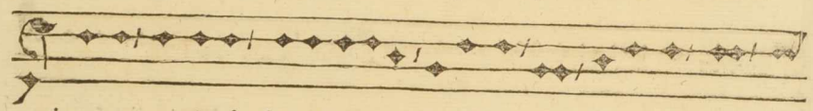

innya epével elegyittetet eczetet, és mikoron meg

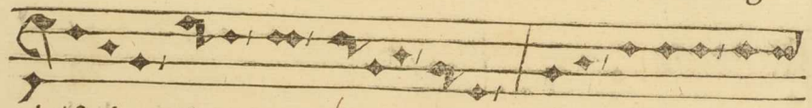

kóſtolta vólna, nem ákara innya. Minek utánna pe-

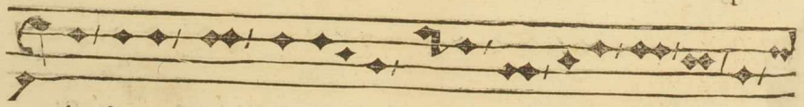

nig ôtet meg feſzitették vólna, meg oſzták az ő ru-

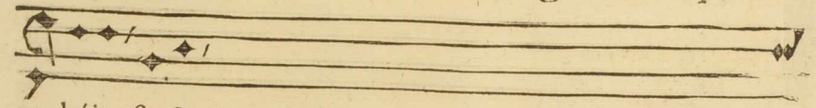

háit, ſorſot vet-

vetvén reájok; hogy bé tellyeſednék az mi meg mon-

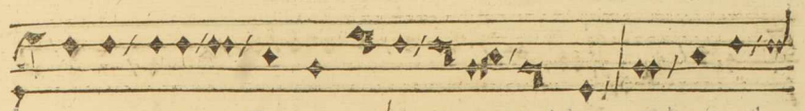

datott vala az Prophetatól illyen ſzókkal: El oſztâk

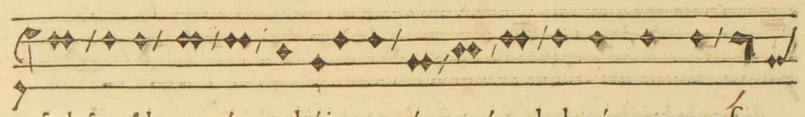

ô köztôk az én ruháimat, és az én dolmányomra for-

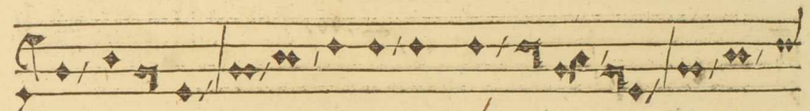

ſot vetének. Es ott úlvén tartyák vala ôtet. Es fel

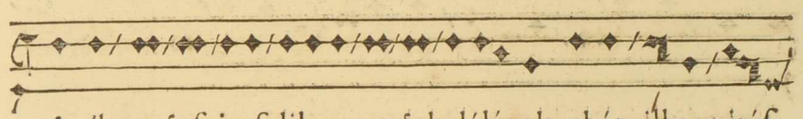

tôvék az ô feje feliben az ô halálának okát, illyen iráſ-

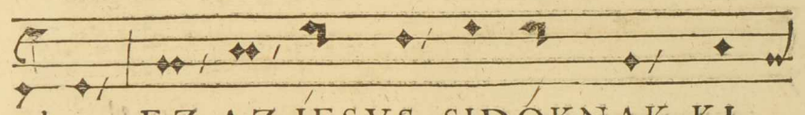

ban,: EZ AZ IESVS SIDÓKNAK KI-

RALYOK. Akkoron ô véle együt meg feſzit-

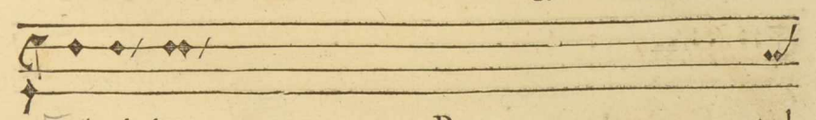

tének két Rr tol-

tólvajok-is, az eggyik jóbb keze felôl, az máſik bal-

keze felôl. Az kik penig mellette el mennek vala,

káromlyák vala ôtet, hajtogatván fejeket, és ezt

mondván: *Viatores.* Te ki el rontod az Iſtennek

Templomát, es harmad napra fel éppited, tartſd meg

tennen magadat: Ha Iſtennek Fia vagy ſzálly le

az kereſzt fárol *Euang.* Haſonlatosképpen penig

az fô fô Papok-is csu-

csufolván ôtet az Irás tudokkal és az vénebbekkel, igy

mondonak vala: *Primarij Sacerd.* Egyebeket meg tar-

tott, magát meg nem tarthattya: Ha Izraelnek Ki-

rállya, ſzállyon le moſt az kerezt fáról, és hiſzünk ô

neki. Bizott az Iſtenben; ſzabaditsa meg ôtet mo-

ſtan ha kedvelli ôtet, mert ô ezt mondotta, én I-

ſtennek Fia vagyok. *Euang.* Az tólvajok-is pe-

nig az kik ô vele

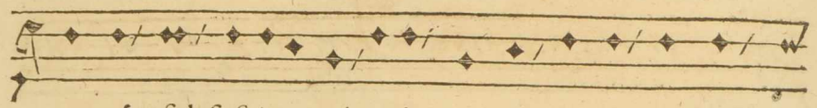

eggyût fel feſzittettek vala, ugyan azont hánnyák

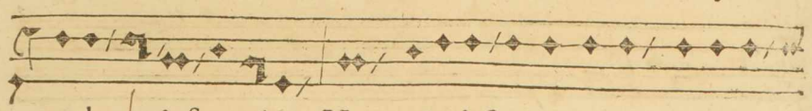

vala az ô ſzemére. Hat orától fogva penig sôtétſég

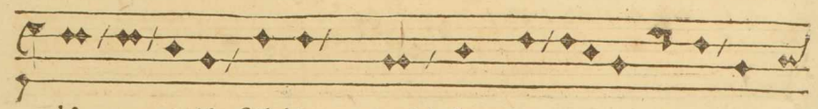

lôn az egéſz fôldôn, mind kilencz orakoriglan, ki-

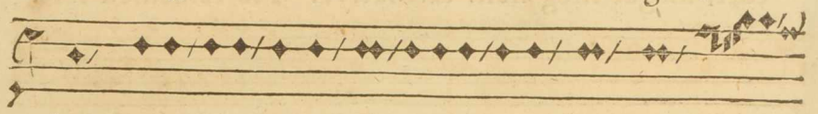

lencz ora felé penig fel kiálta Ieſus nagy fel ſzóval

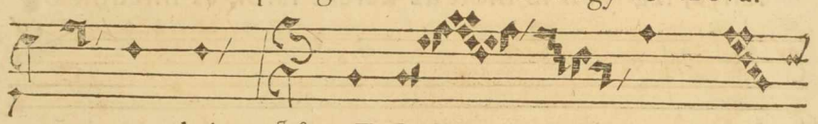

ezt mondván: *Jeſus.* ELI ELI LAMMA-

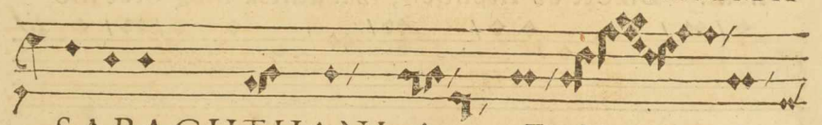

SABACHTHANI, Az az: En Iſtenem, én

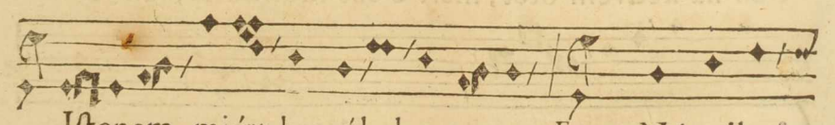

Iſtenem, miért hagyál el engemet. *Euang.* Némellyek

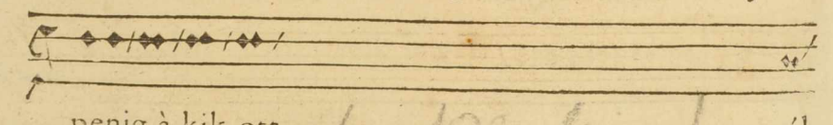

penig à kik ott

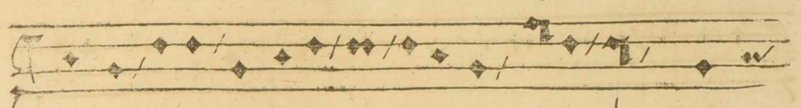

álnak vala, mikoron ezt hallották vólna, ezt mond-

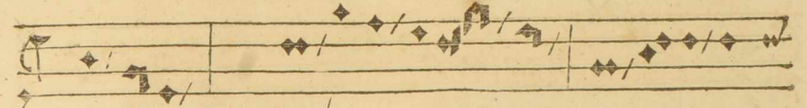

gyák vala: *Iudæi.* Az Illyéſt hija ez. *Euang.* Es azonnal fu-

tamodván egy kôzzûlôk, ſpongiát ragada, és azt meg

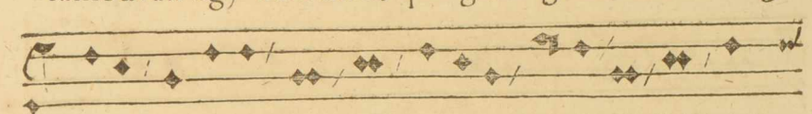

tôltvén eczettel, nád ſzál végében tévé, és fel nyuj-

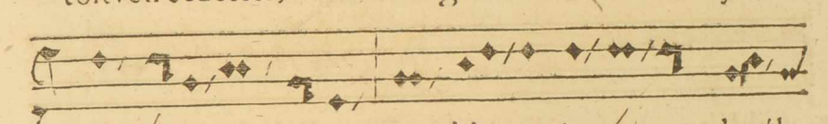

tá néki hogy innék. Az tôbbi penig ezt mondgyák

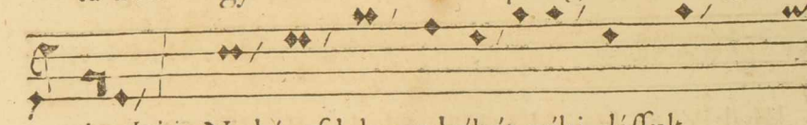

vala: *Iudæi.* Ne bántſd, hagy békét néki, láſſuk

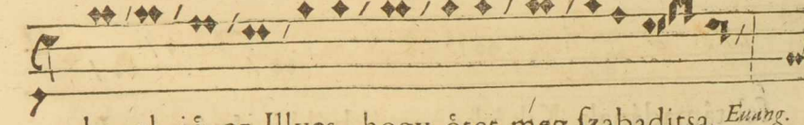

ha el jô az Illyes, hogy ôtet meg ſzabaditsa. *Euang.*

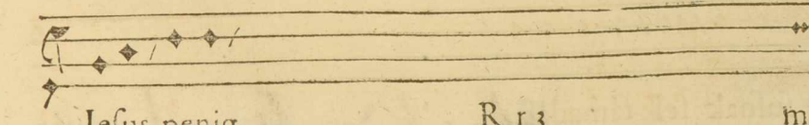

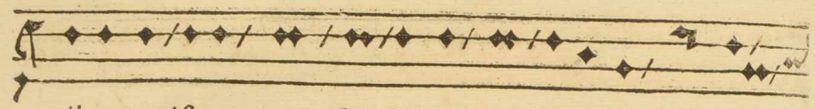

mikoron iſmet nagy fel ſzóval fel kiáltott vólna, ki

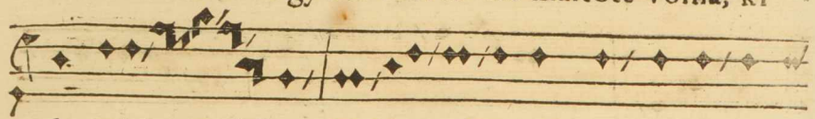

bocsátá az ô lelkét. Es imé à Templomnak által re-

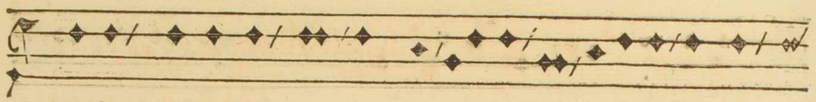

keſztô kárpittya két réſzre haſada, az felitôl fogván

mind az allyáig, és az fôld meg mozdula, és az kô-

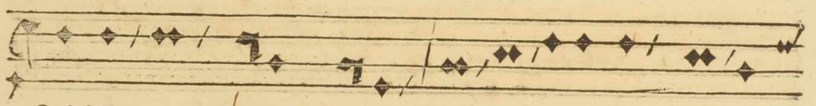

ſziklák meg repedezének. Es az koporſok meg nyi-

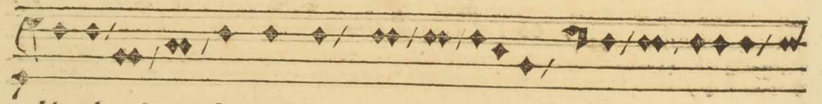

lának, és az ſzenteknek kik el aluttak vala, ſok teſteik

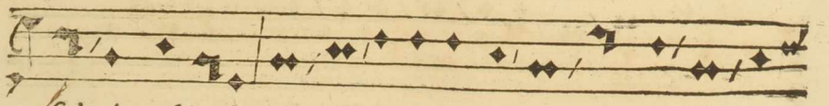

fel támadának. Kik à koporsókból ki jövén, az Ie-

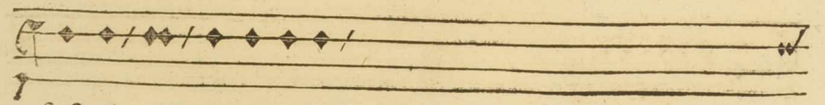

ſuſnak fel támadáſa után

után bé mentenek az ſzent városban, és ſokaknak meg

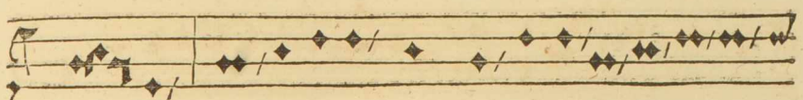

jelentek. Az ſzázados hadnagy penig, és az kik ô

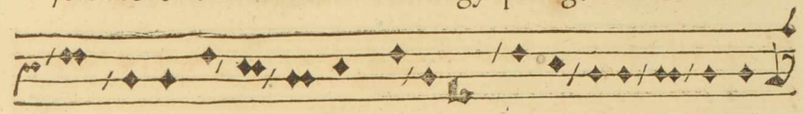

véle az Ieſuſt ôrzik vala, látván az fôld induláſt, és

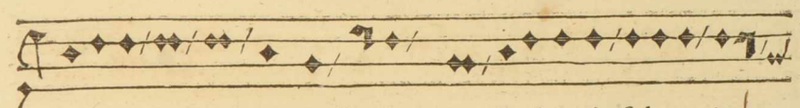

azokat az mik lôttek vala, meg ijedének felette igén

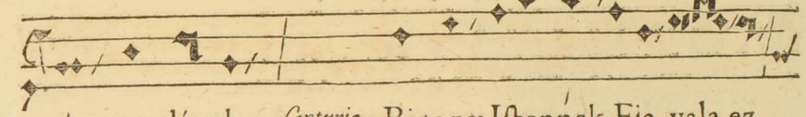

és mondának: *Centurio* Bizony Iſtennek Fia vala ez.

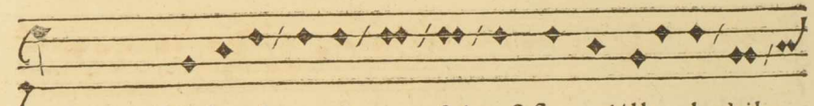

Euang. Valának penig ott ſok aſzſzonyiállatok, kik

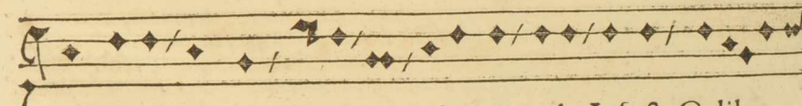

távolrol néznek vala, kik kiſérték vala Ieſuſt Galilæa

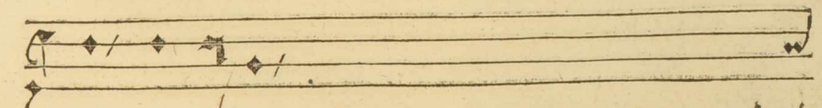

ból, ſzólgálván ôné-

ô néki. Kik kôzôt vala Maria Magdalena, és Maria

Iacobnak és Ioſenak, és az Zebedęus Fiainak An-

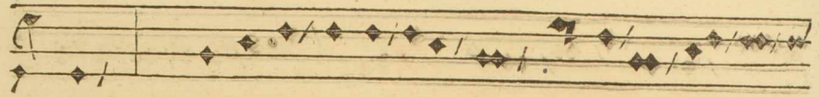

nyok. Mikoron penig eſtve lôtt vólna, el jôve egy

Arimathæabéli kazdag ember, kinek neve Ioſeph vala

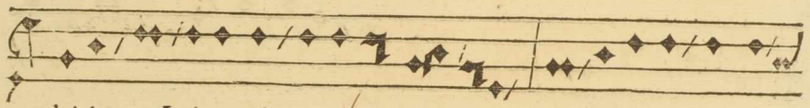

ki-is az Ieſusnak tanitványa vala. Az hozzája mene

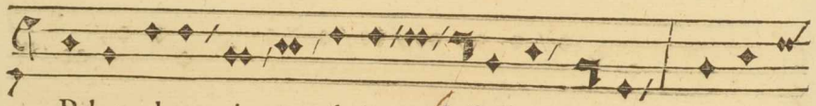

Pilatushoz, és meg kére az Ieſuſnak teſtét. Akko-

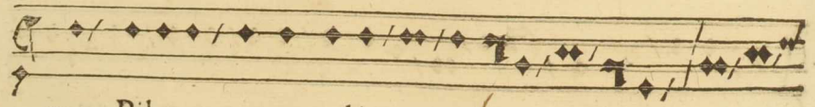

ron Pilatus parancsolá meg adatni az teſtet. Es az

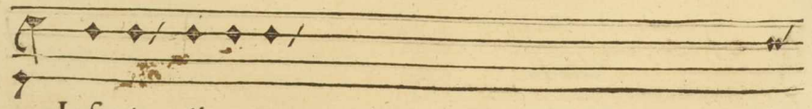

Ioſeph mikoron az

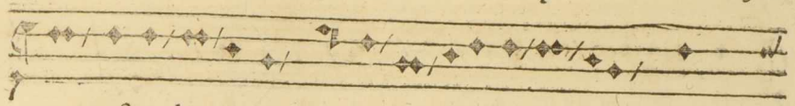

az teſtet le vôtte vólna, bé takárá azt tiſzta gyolcs-

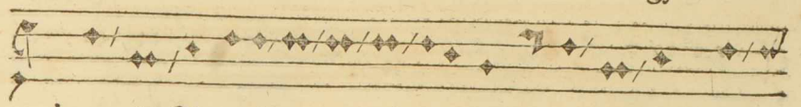

ban, és fekteté az ô uy koporsójában, az mellyet

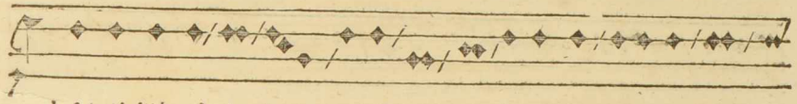

kôſziklába bé vágatot vala, és az koporsó ſzájára egy

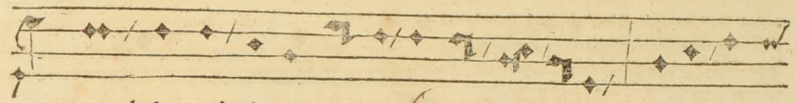

nagy kôvet hajtogatván, onnét el mene: Vala pe-

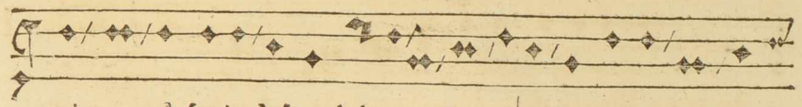

nig ott Maria Magdalena, és az máſik Maria, kik úl-

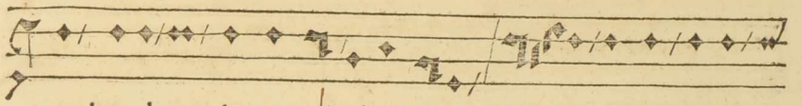

nek vala az koporsó ellenébe. Máſod napon penig

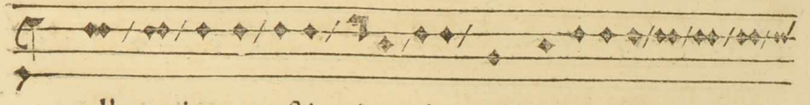

melly az innep eſti után vala, gyülekezének, az fô fô

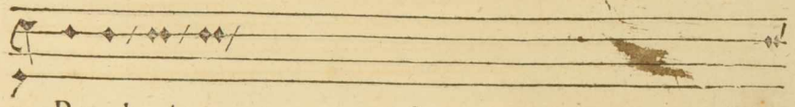

Papok, és az Ss Pha-

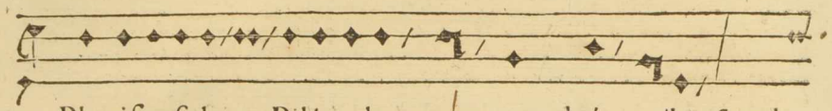

Phariſęuſok az Pilátushoz, ezt mondván néki. *Sacerdo. & Pha.*

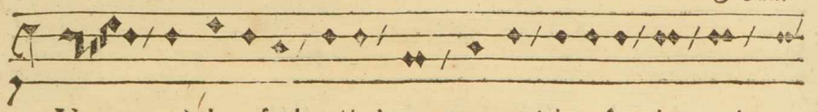

Vram emlékezűnk réá, hogy amaz hitető mig még

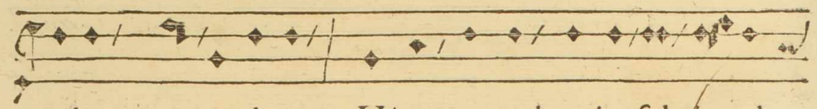

élne ezt mondotta: Három napok után fel támad-

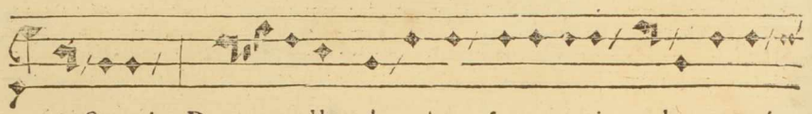

ni fogok. Parancsollyad azért őriztetni az koporsót

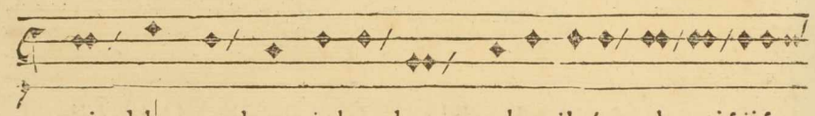

mind harmad napiglan, hogy valamiként el ne jöijó-

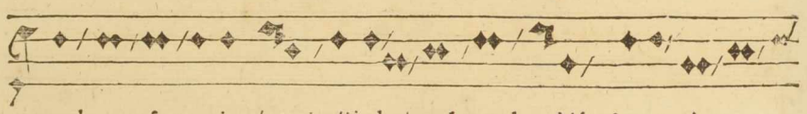

nek az ő tanitványi éijel, és el ne lopják ötet, és azt

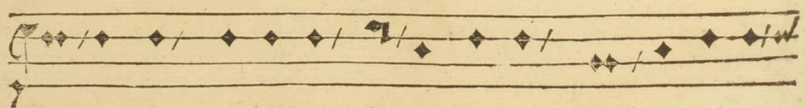

ne kezdgyék mondani az kőſségnek: Fel támadot

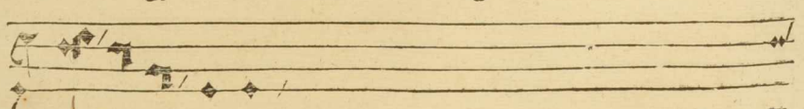

az hóltak kőzzűl: Es

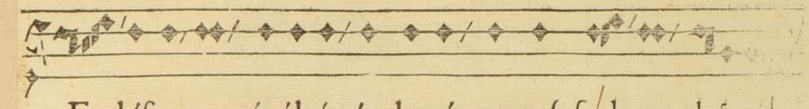

Es léſzen az útólsó tévelygés gonoſzſzab az elsőnél.

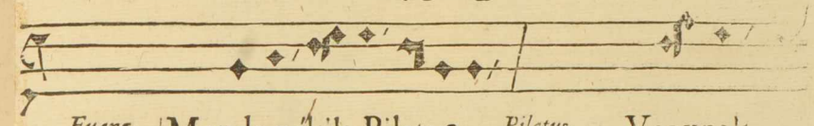

Euang. Monda nékik Pilatus. *Pilatus.* Vagynak

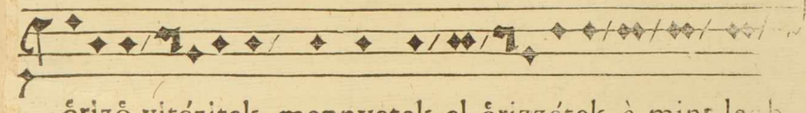

őrizŏ vitézitek, mennyetek el őrizzétek, à mint leg-

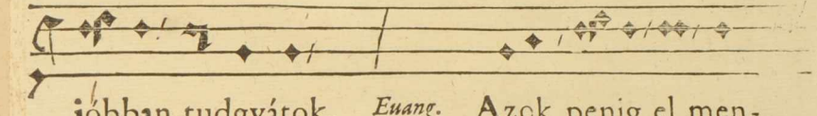

jóbban tudgyátok. *Euang.* Azok penig el men-

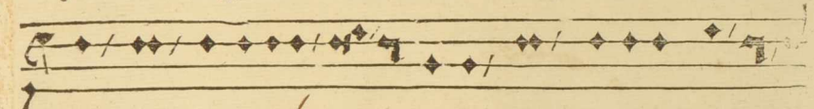

vén, meg erőſſitek az koporſót, meg pecsételvén az

kővet, és az őrizőket kőrnyűle hagyván.

PASSIO
DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI SECVNDVM QVATVOR Euangeliſtas.

AZ mi Vrunk Ieſus Chriſtuſnak kénſzenyvedéſęt, ekképpen irták meg, ſzent Mathe, ſzent Mark, ſzent Lukacs, és ſzent Ianos Euangeliſták

Euangeliſta. Az ůdőben mikoron el kőzelgetet vólna az kováztalan pogácsáknak innepe napja, mely Huſvét-

vétnak mondatik vala; monda Ieſus Vrunk az ô Ta-

nitványinak. *Ieſus.* Tudgyátok-é hogy két napok

után Huſvet léſzen, és az embernek Fia el árultatik

hogy meg feſzitteſſék. *Euang.* Akkoron ôſzve

gyûlének az fô Papok az irás tudók, és az népnek

venei, az fô Papnak palotájában, ki hivattatik vala

Cajáphásnak, és tanácsot tartának hogy az Vr Ie,

ſuſt csalárdſággal meg

meg fognáják és meg ôlnéjék Mondnak vala pe-

nig. *Iudai.* Ne ez innep napon, hogy támadás ne

légyen az nép kôzôt. *Euang.* Mert félnek vala

az kôſségtôl. Mikoron penig Ieſus vólna Bethaniá-

ban, az bél poklos Simonnak házában le telepedvén.

El jôve egy Aſſzonyiállat, hozván Alabaſtrom kô-

ból csinált edényben, Nárdusból kéſzittetet drága

Spikinárd kenetet, és

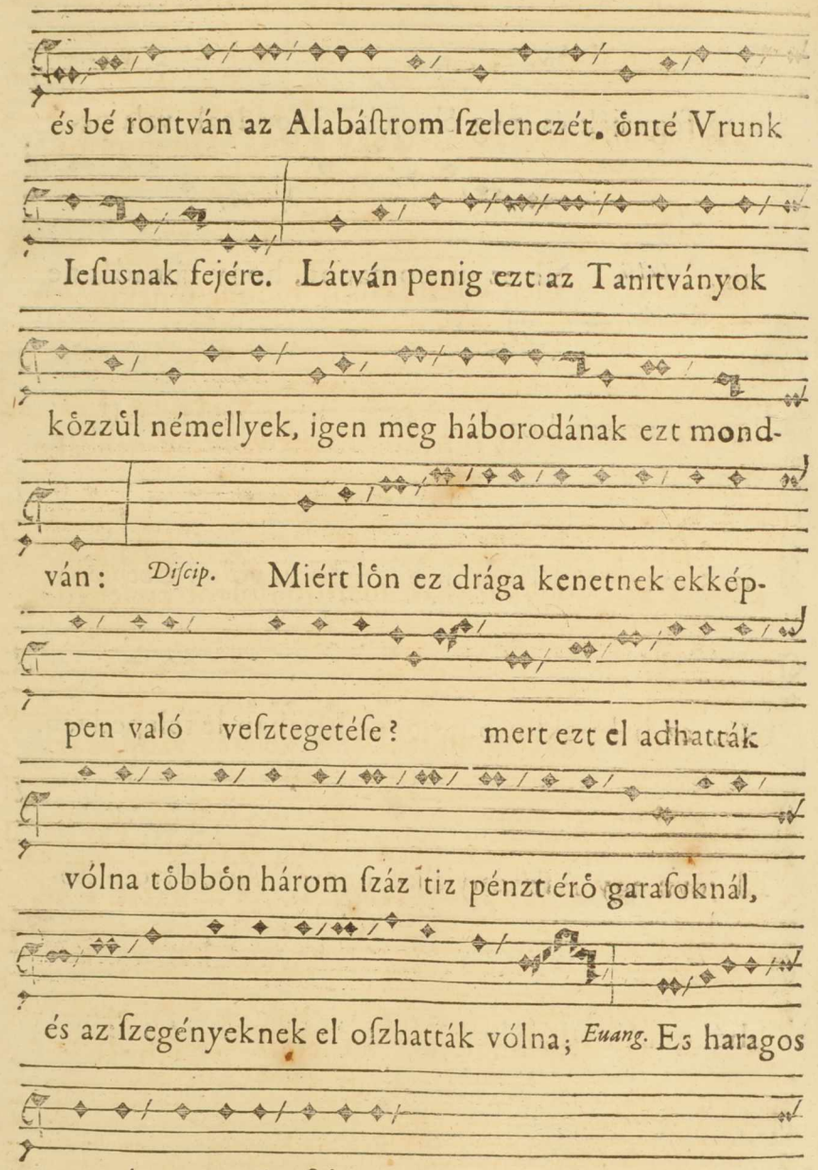
és bé rontván az Alabáſtrom ſzelenczét, önté Vrunk
Ieſusnak fejére. Látván penig ezt az Tanitványok
kőzzűl némellyek, igen meg háborodának ezt mond-
ván: Diſcip. Miért lőn ez drága kenetnek ekkép-
pen való veſztegetése? mert ezt el adhatták
vólna tőbbőn három ſzáz tiz pénzt érő garaſoknál,
és az ſzegényeknek el oſzhatták vólna; Euang. Es haragos
orczát mutatván felette, zu-

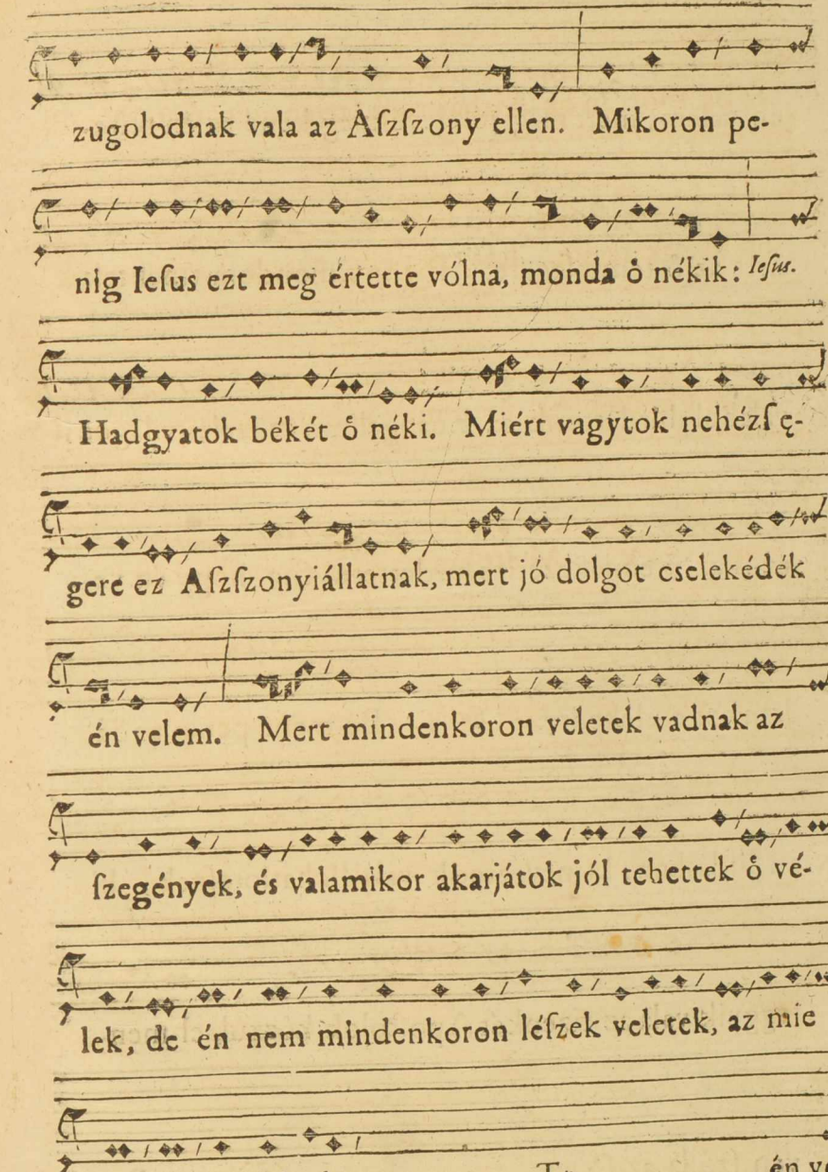
zugolodnak vala az Aſzſzony ellen. Mikoron pe-
nig Ieſus ezt meg értette vólna, monda ő nékik: Ieſus.
Hadgyatok békét ő néki. Miért vagytok nehézſé-
gere ez Aſzſzonyiállatnak, mert jó dolgot cselekédék
én velem. Mert mindenkoron veletek vadnak az
ſzegények, és valamikor akarjátok jól tehettek ő vé-
lek, de én nem mindenkoron léſzek veletek, az mie
vólt azt cselekedte

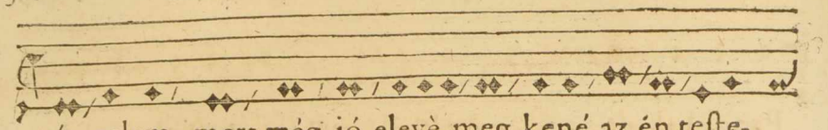

én velem, mert még jó elevè meg kené az én teſte-

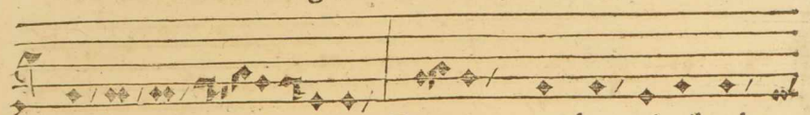

met az ô temetſęgére. Bizony mondom tinéktek

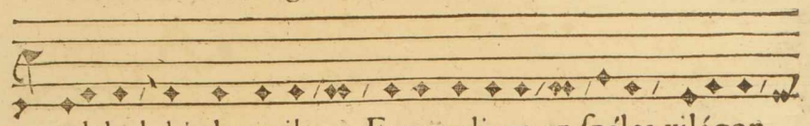

valahol hirdettetik az Euangelium ez ſzéles világon,

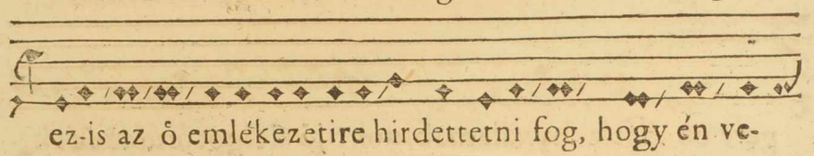

ez-is az ô emlékezetire hirdettetni fog, hogy én ve-

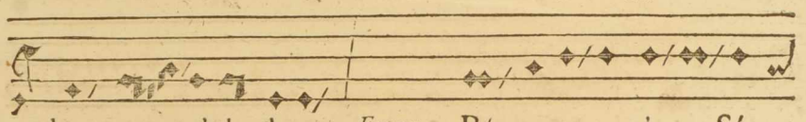

lem ezt cselekedte. *Euang.* Bé mene penig az Sá-

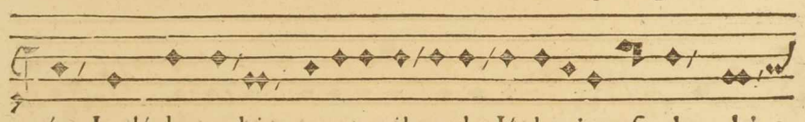

tán Iudásban, ki neveztetik vala Iſcharioteſnek, ki

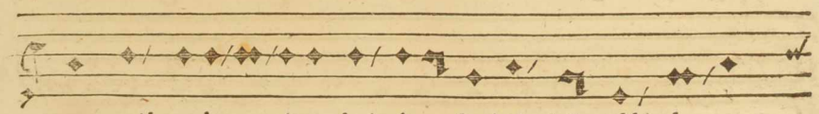

eggyik vala az tizenkét Apoſtolok kőzzűl, el men-

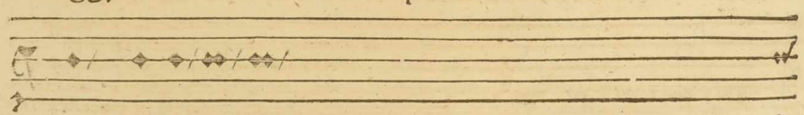

vén ſzólla az fő Papok-

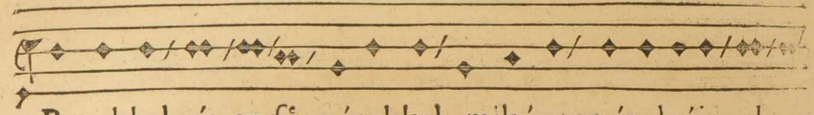

Papokkal, és az fő népekkel, miképpen árulnája el

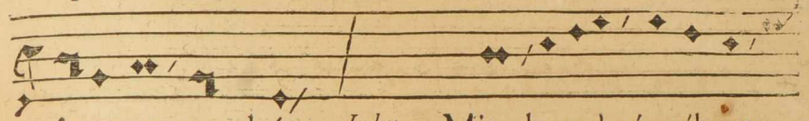

ôtet ezt mondván: *Iudas.* Mit akartok énnékem

adni, és én ôtet tinéktek kezetekben adom.

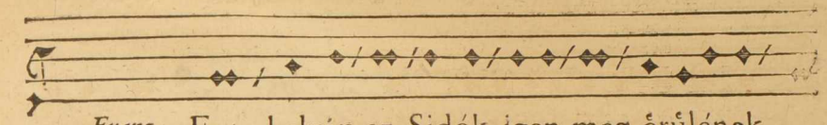

Euang. Ezt halván az Sidók igen meg örűlének,

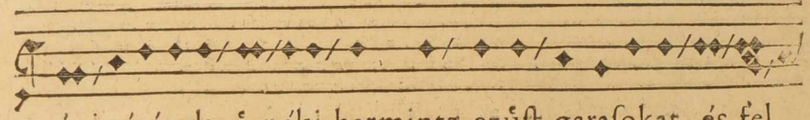

és igérének ô néki harmintz ezűſt garaſokat, és fel

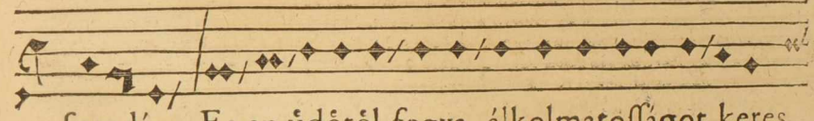

fogadá; Es az ůdôtől fogva, álkolmatoſſágot keres

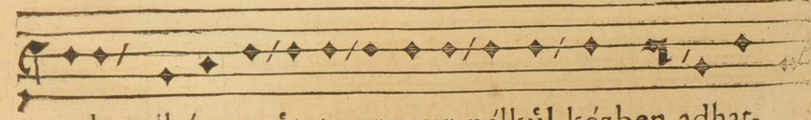

vala, miképpen ôtet zurzavar nélkűl kézben adhat-

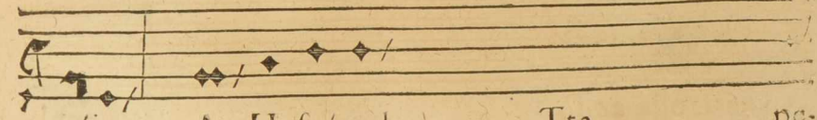

nája. Az Huſvétnek Tt2 pa-

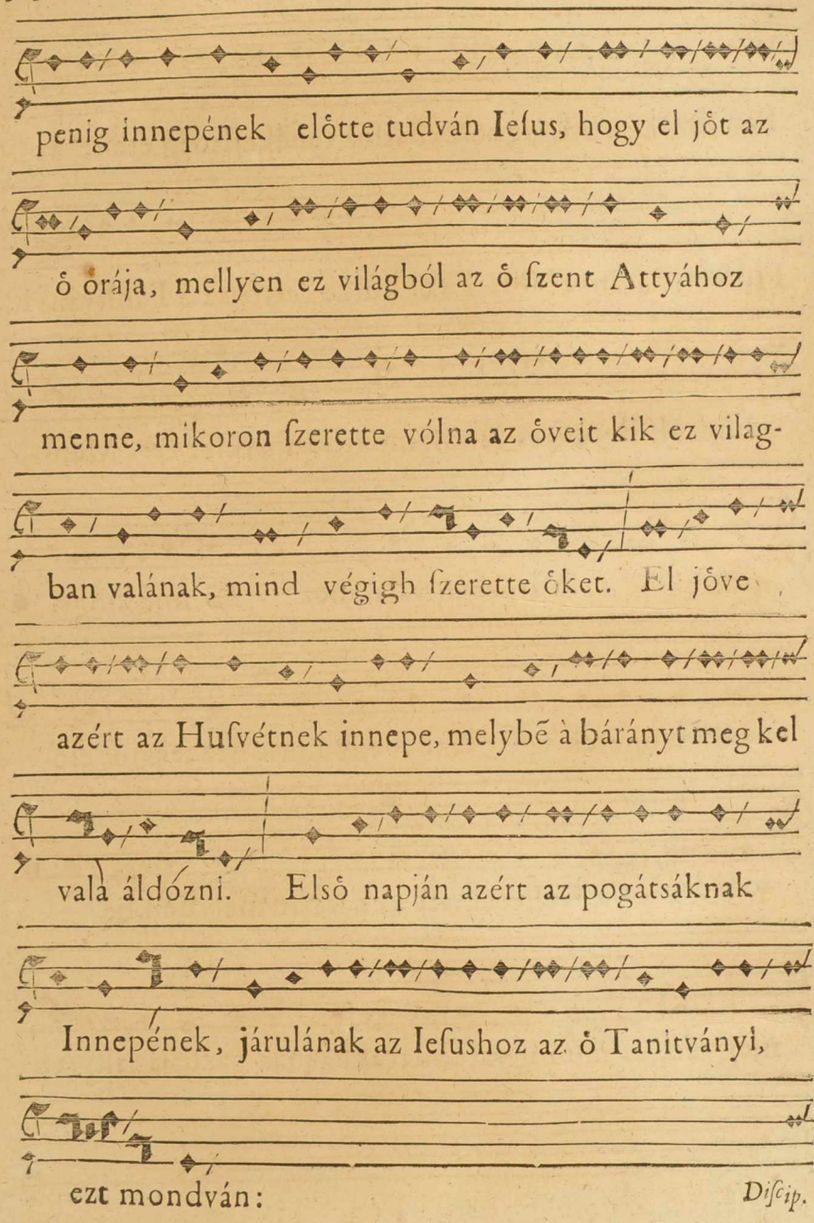
penig innepének elôtte tudván Ieſus, hogy el jôt az
ô órája, mellyen ez világból az ô ſzent Attyához
menne, mikoron ſzerette vólna az ôveit kik ez vilag-
ban valának, mind végigh ſzerette ôket. El jôve
azért az Huſvétnek innepe, melybẽ à bárányt meg kel
vala áldózni. Elsô napján azért az pogátsáknak
Innepének, járulának az Ieſushoz az ô Tanitványi,
ezt mondván: Diſcip.

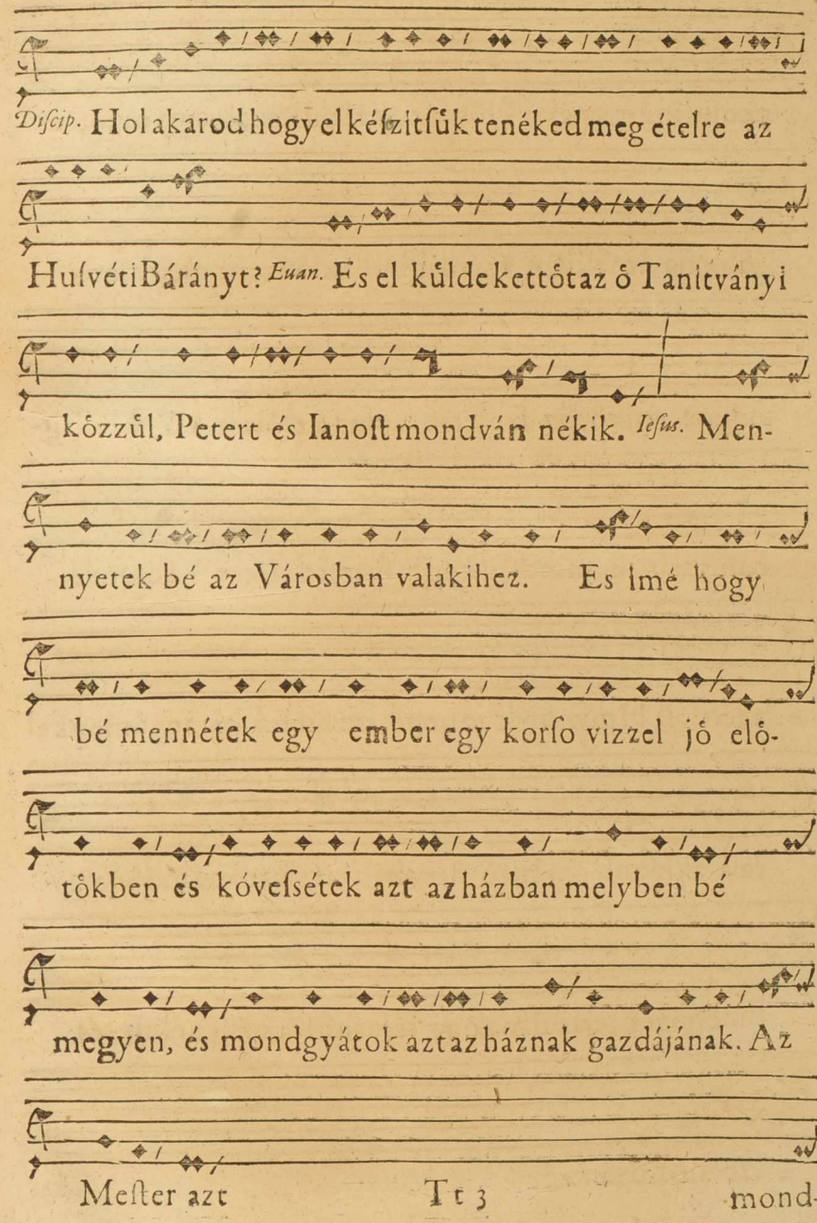
Diſcip. Hol akarod hogy el kéſzitſük tenéked meg ételre az
Huſvéti Bárányt? Euan. Es el küldé kettôtaz ô Tanitványi
közzül, Petert és Ianoſt mondván nékik. Ieſus. Men-
nyetek bé az Városban valakihez. Es imé hogy
bé mennétek egy ember egy korſo vizzel jó elô-
tôkben és kóveſsétek azt az házban melyben bé
megyen, és mondgyátok aztaz háznak gazdájának. Az
Meſter azt

mondgya te-néked, az én ůdőm kőzel vagyon, hól

vagyon az ſzállás? mert te nálad éſzem megh az

Huſvéti bárányt az én Tanitványimmal: Es ő el kéſzit-

tetett meg terittetet ſ-fel ékeſittetet nagy Vacsoráló

helyet mutat ti-néktek, és ott kéſzitsétek el nékűnk az

Vacsorát. *Euang.* El menvén azért az Tanitványok, ugy

találák az mint Ieſus meg mondotta vala nékik, és

el kéſziték az Huſvéti bárányt. Es

Es mikoron eſtve felé vólna, el jőve Ieſus az ő ti-

zenket Apoſtolival, és mikoron ideje lőt vólna, le

telepedék az ő Tanitványival. Es el végezödvẽ az

vacsora, mikoron immár ſzivében bocsátotta vólna

az ördög Simon Iudas Iſcharioteſnek, hogy Ieſuſt, el

árulnája. Tudván azt Ieſus, hogy az Atya min-

deneket az ő kezében adott, és hogy Iſtentől jőt

vólna, és hogy

ſmeg

iſmég az Iſtenhez menne, fel kele az Vacsora felûl

Es le tôvé paláſtyát, és kendôt vôn, által ôvedzé ma-

gát, és vizet tôlte az medenczében, és kezdé moſ-

ni Tanitványinak lábokat, és tôrleni az kendôvel,

mellyel altal vála ôvedzvén. Mikoron penig jutot

vólna Simon Peterre; Monda néki Péter *Petrus.*

Vram te moſodé meg az én lábaimat? *Euang.* Mon-

da néki Ieſus. *Ieſus.*

Jeſus. Az mit én moſt cselekedem, te nem tudod,

de ennek utánna megh fogod tudni. *Euang.* Mon-

da néki Peter: *Petrus.* Nem moſod meg ſoha ôrôkké

az én lábaimat. *Euang.* Felele néki Ieſus. *Jeſus.* Ha

meg nem mosándlak tégedet, nem léſzén réſzed te-

néked én velem. *Euang.* Monda néki Peter: *Petrus.*

Vram ne csak az én lábaimat, de még kezeimet és

fejemet-is Vu moſd

moſd meg tehát. *Euang.* Monda néki Ieſus: *Ieſus.* Az

ki meg moſodot annak nem ſzükſęgh egyebét mèg

moſni, hanem csak az lábait, mert mindeneſtől tiſzta.

Ti-is tiſzták vadtok,de nem mindnyájan. *Euang.*

Mert tudgya vala ki vólnaaz à ki ôtet el arulnája.

Annakokáért monda, hogy nem vadtok mindnyájan

tiſzták- Minek utánna penig meg moſta vólna lá-

bokat, és reája vôtte

vôtte vólna paláſtyát, és le telepedet vólna iſmet

mónda nékik: *Ieſus.* Tudgyátok-é mit cselekedém ve-

letek: Ti Meſtereteknek és Vratoknak hiutok engé

met, és jól-is ſzóllotok, mert az vagyok; Ha azért én

Vratok és Meſtertek lévén meg moſtam az ti lábai-

tokat, tinéktek-is meg kel moſnotok egy máſnak lá-

bait. Mert példát adtam tinéktek, hogy az mint

én cselekedtem. Vu 2 ti-is

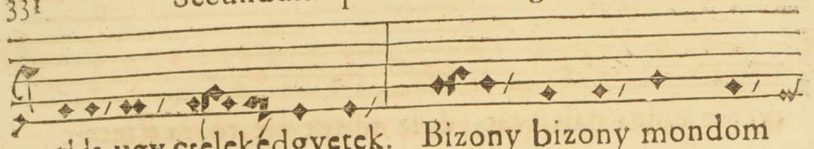

ti-is ugy cselekédgyetek. Bizony bizony mondom

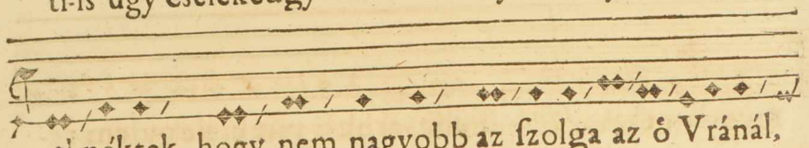

ti-néktek, hogy nem nagyobb az ſzolga az ô Vránál,

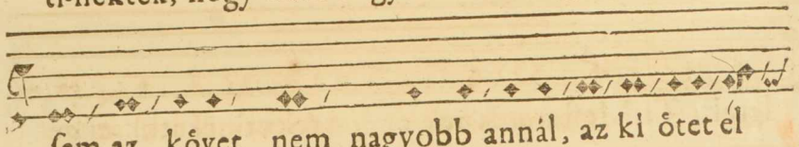

ſem az kôvet nem nagyobb annál, az ki ôtet el

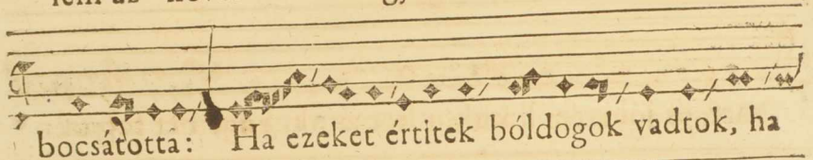

bocsátotta: Ha ezeket értitek bóldogok vadtok, ha

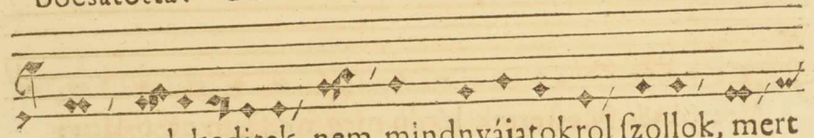

meg cselekeditek, nem mindnyájatokrol ſzollok, mert

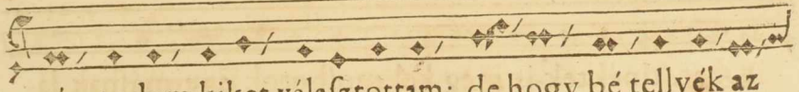

én tudom kiket válaſztottam: de hogy bé tellyék az

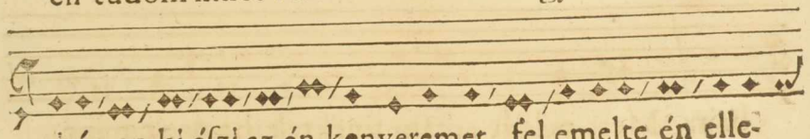

irás, az ki éſzi az én kenyeremet, fel emelte én elle-

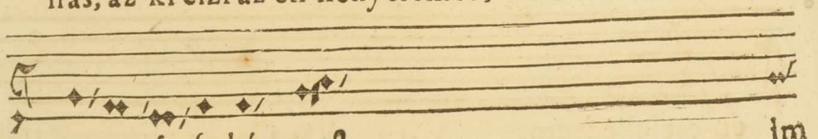

nem az ô ſarkát moſt

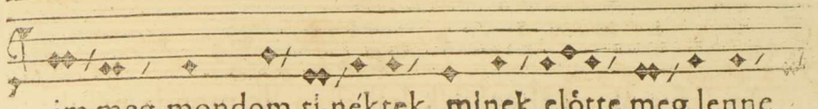

im meg mondom ti-néktek, minek elôtte meg lenne

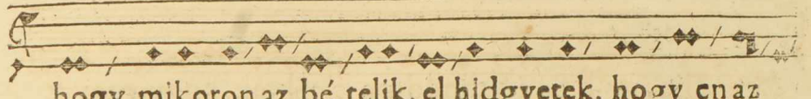

hogy mikoron az bé telik, el hidgyetek, hogy en az

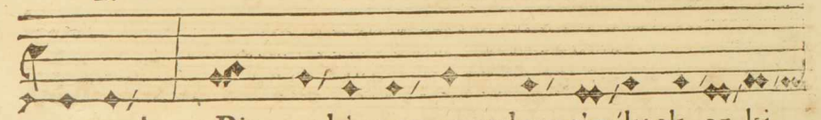

vagyok. Bizony bizony mondom tinéktek, az ki

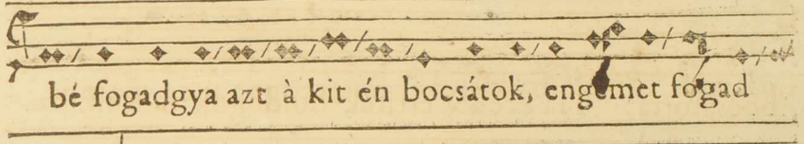

bé fogadgya azt à kit én bocsátok, engémet fogad

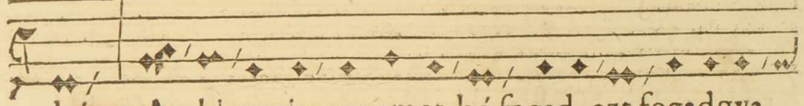

bé: Az ki penig engemet bé fogad, azt fogadgya

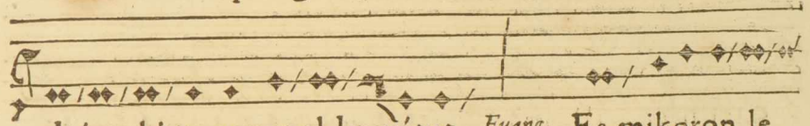

bé az ki engemet el bocsátot. *Euang.* Es mikoron le

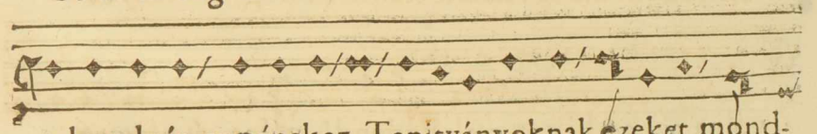

telepedvén ennének az Tanitványoknak ezeket mond-

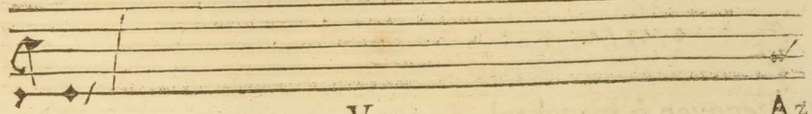

Az Ieſus meg háborodék lelkében, és monda nékik:

Ieſus. Bizony bizony mondom tinéktek, hogy eggyik

közzűletek, az ki én velem éſzik, engemet el áru-

lando. *Euang.* Ők penig felette igen meg ſzomo-

rodván, kezdének egy máſra nézni kételkedvén, ki

felől ſzóllana, és ő köztök kezdék kérdezni, hogy ki

vólna az, az ki ezt cselekedendő vólna, és eggyen

eggyen ő magoktol mon-

Mondának néki: *Diſcip.* Avagy én vagyok-é Vram?

Euang. Más azonközben monda: *Diſcip.* Avagy én

vagyok-é? *Euang.* Monda nékik Ieſus: *Ieſus.* Eggyik

az tizenkettő közzűl, az ki énvelem eggyűt nyujtya

kezét az tálban, el fogh árúlni engemet. Az ember

nek fia el mégyen ugyan az mint irván vagyon felőle.

De jaj annak az embernek az ki által az embernek

Fia el árultatik Iób

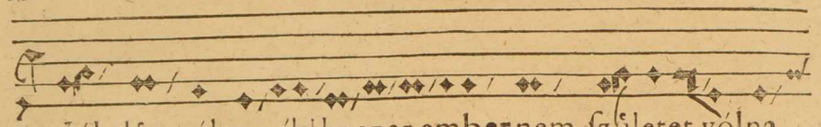

Iób lôtt vólna néki ha az az ember nem ſzûletet vólna.

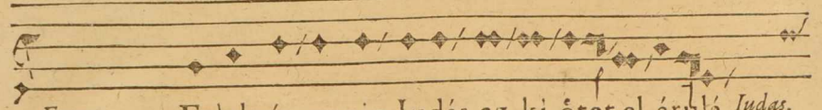

Euang. Felelvén penig Iudás az ki ôtet el árulá. *Iudas.*

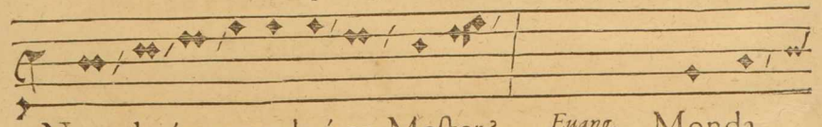

Nem de én vagyok-é az Meſter? *Euang.* Monda

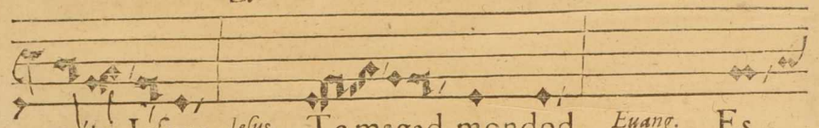

néki Ieſus: *Ieſus.* Te magad mondod. *Euang.* Es

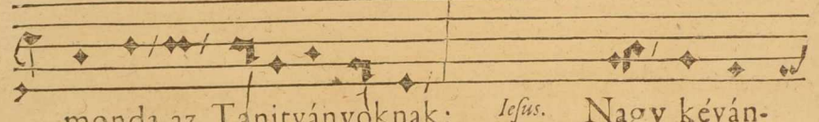

monda az Tanitványoknak: *Ieſus.* Nagy kéván-

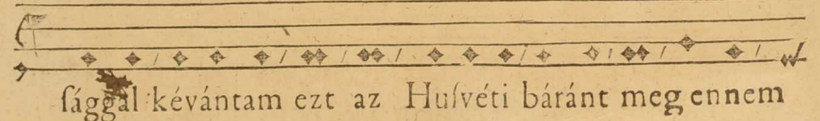

ſággal kévántam ezt az Hulvéti báránt meg ennem

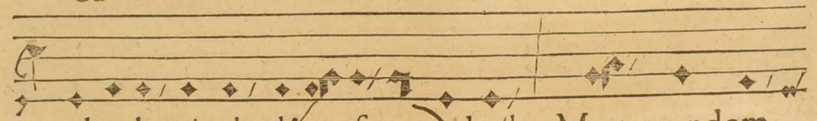

veletek minek előtte ſzenyvednék: Mert mondom

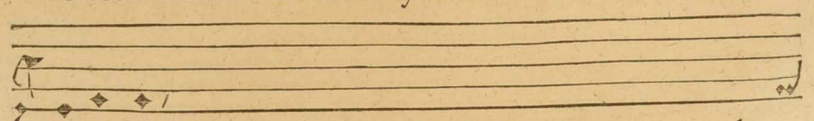

tinéktek hogy

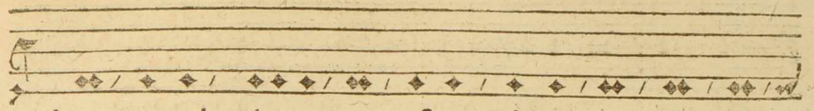

hogy ennek utánna, nem eſzem ebből mig bé nem

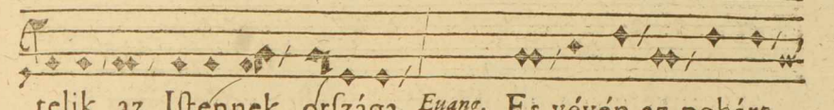

telik az Iſtennek országa. *Euang.* Es vévén az pohárt,

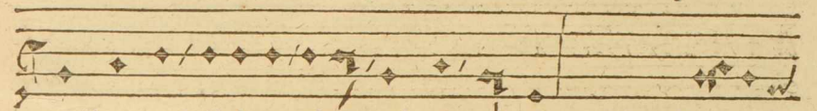

mikoron hálákat adot vólna, monda: *Ieſus.* Vegyé-

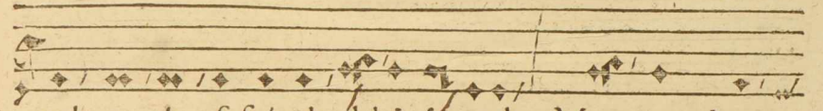

tek ezt és oſzſzátok el közöttetek: Mert mondom

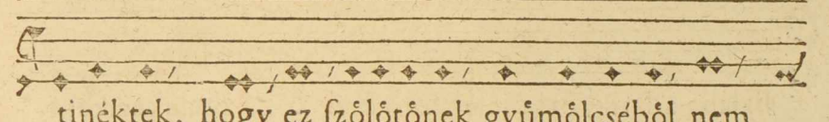

tinéktek, hogy ez ſzőlőtőnek gyümölcséből nem

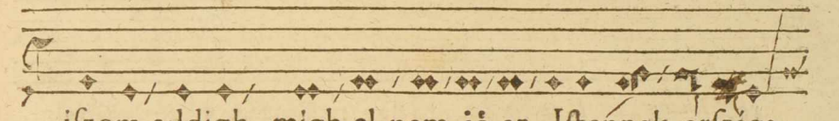

iſzom addigh, migh el nem jő az Iſtennek országa.

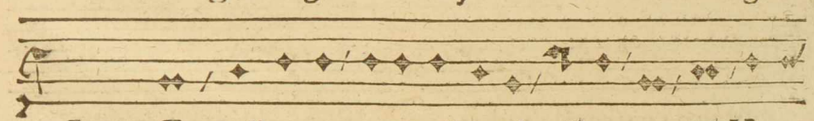

Euang. Es mikoron vacsoráltanak vólna: az mi V-

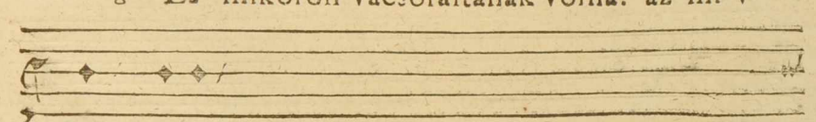

runk Ieſus

Chriſtus

Chriſtus az éjjnek eſtin az mellyen el árultaték,vövé

az kenyeret, ésmikoron hálakat adot vólna, meg ſze-

gé és adá az ô Tanitványinak mondván: *Ieſus.* Ve-

gyétek egyétek ez az én teſtem,az mely ti érettetek

halálra adatik, ezt cselekedgyétek az én emlékezetem-

re. *Euang.* Azonképpen az pohárt-is vövé, minek

utánna vatsorált vólna, és hálákat adván adá az ô Ta-

nitványinak, mondván: Igya-

Ieſus. Igyatok ebbôl mindnyájan, ez az én uj Teſta-

mentomi vérem. Ez az pohár uj Teſtamentom az

én véremben, mely ti érettetek, és ſokaknak bûnök-

nek bocsánattyáért ki ontatik, ezt cselekedgyétek

hogy valamenyiſzer ezt ijandgyátok, az en emleke-

zetemre tegyétek. *Euang.* Es mindnyájan ivának

belôle, és monda nékik *Ieſus.* Bizony mondom

ti-néktek, hogy nem

iſzom tôbbé ez ſzôlô tônek gyûmôlcséből mind az

napiglan, az mikoron ujjonnan iſzom azt ti veletek

az én Atyámnak orſzágában. Azonbã mind az által

az én árulomnak keze imévelẽ vagyon ez aſztalõ és az

Embernek fia el mégyen ugyan, az mint el végeztetet

ô felôle. De jaj annak az embernek, à ki által el

árultatik. *Euang.* Vala penig egy az ô Tanitványi

kôzzûl ki

ki Vrunknak ôlében fekût vala, az à kit Ieſus ſzeret

vala. Ennek azért inte Péter, hogy meg tudakozna-

ja ki volna az, az kirôl ſzóllana. Mikoron azért az,

az Ieſus mellyére hajlott vólna, monda néki: *Iohannes.*

Vram kicsoda az, az ki téged el árul. *Euangeliſta.*

Monda néki Ieſus: *Ieſus.* Az à kinek én az mar-

tot falatot nyujtándom *Euang.* Es az étekben már-

tot falatot adá

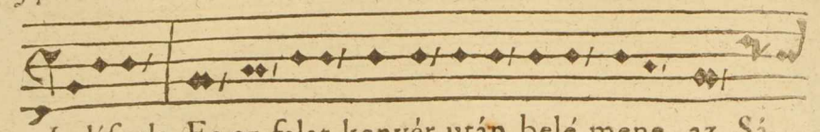

Iudáſnak; Es az falat kenyér után belé mene az Sá-

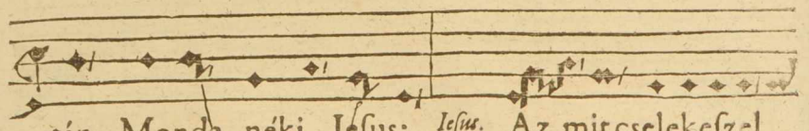

tán; Monda néki Ieſus: *Ieſus.* Az mit cselekeſzel

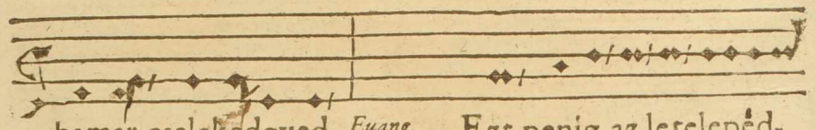

hamar cselekedgyed. *Euang.* Ezt penig az letelepéd-

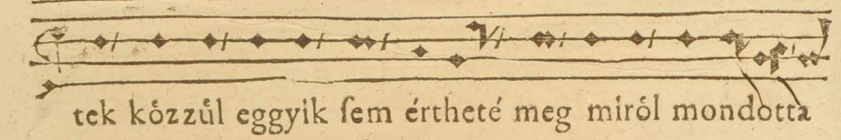

tek közzül eggyik ſem értheté meg miról mondotta

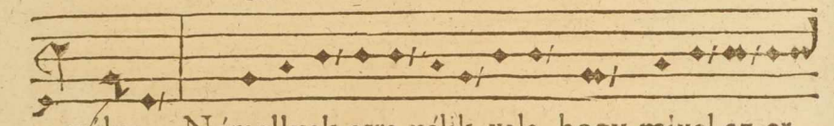

vólna. Némellyek arra vélik vala, hogy mivel az er-

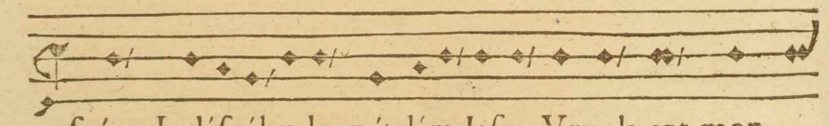

ſzény Iudáſnál vala, nétalám Ieſus Vrunk ezt mon-

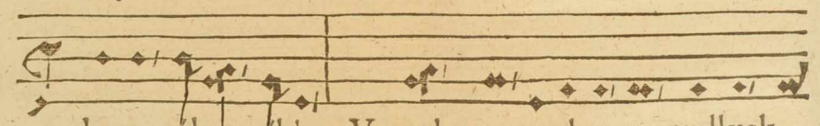

dotta vólna néki. Vegyd meg azokat az mellyek

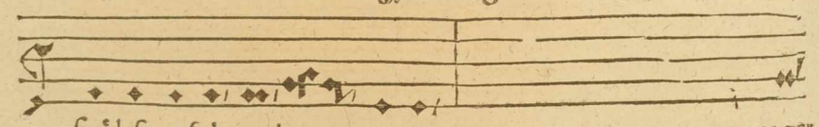

ſzükſségesek az innep napra, avagy

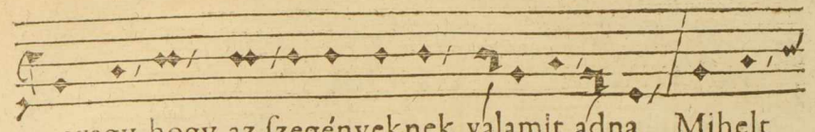

avagy hogy az ſzegényeknek valamit adna. Mihelt

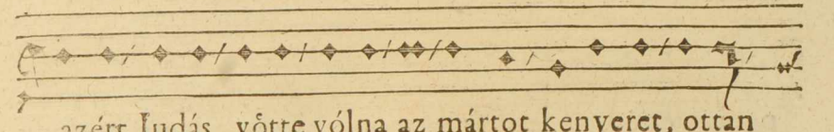

azért Iudás vôtte vólna az mártot kenyeret, ottan

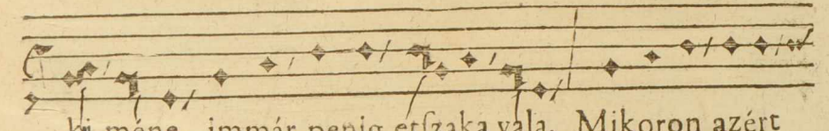

ki méne, immár penig etſzaka vala. Mikoron azért

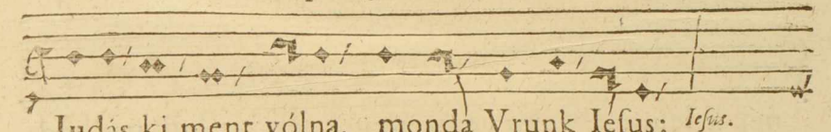

Iudás ki ment vólna, monda Vrunk Ieſus: *Ieſus.*

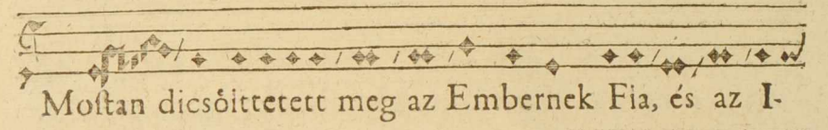

Moſtan dicsôittetett meg az Embernek Fia, és az I-

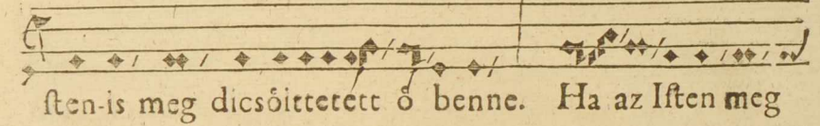

ſten-is meg dicsôittetett ô benne. Ha az Iſten meg

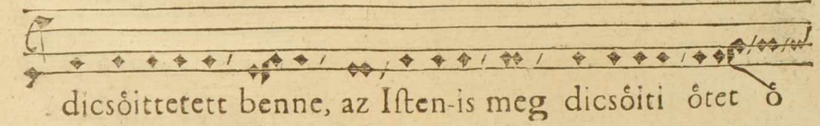

dicsôittetett benne, az Iſten-is meg dicsôiti ôtet ô

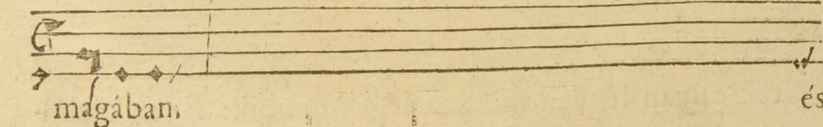

magában, és

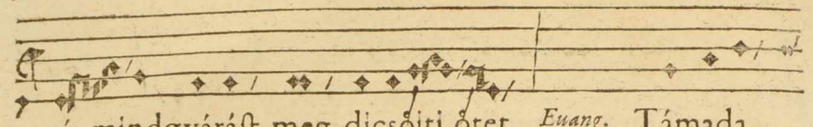

és mindgyáráſt meg dicsôiti ôtet. *Euang.* Támada

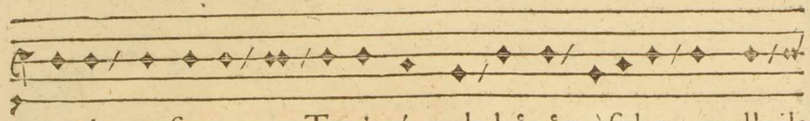

penig verſenges az Tanitványok kôzôt, èfelett, mellyik

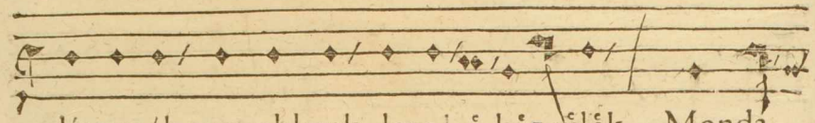

láttatnék nagyobbnak lenni ô kôzzûlôk. Monda

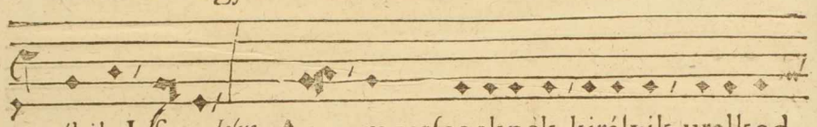

nékik Ieſus: *Ieſus.* Az nemzetſęgeknek királyik uralkod-

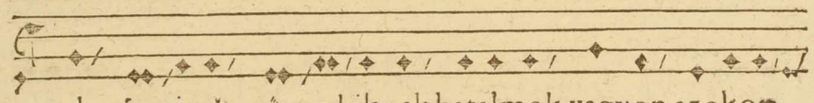

nak ô rajtok, és az kiknek hatalmok vagyon azokon,

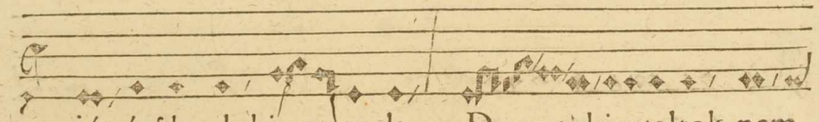

jó tévôknek hivattatnak. De az ti hivataltok nem

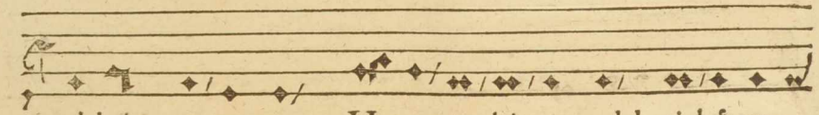

ekképpen vagyon. Hanem az ki nagyobb ti kôzte-

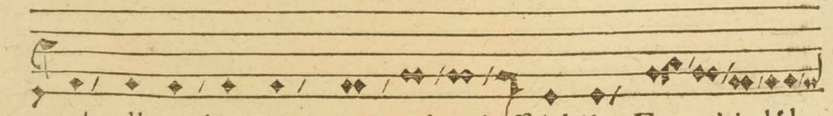

tek ollyan légyen mint az leg kiſſebbik: Es az ki elôl

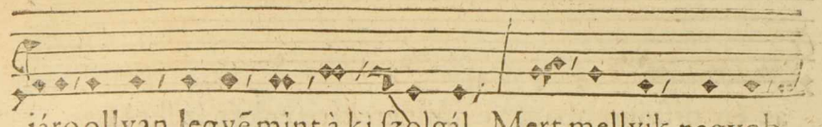

járo ollyan legyẽ mint à ki ſzolgál. Mert mellyik nagyob

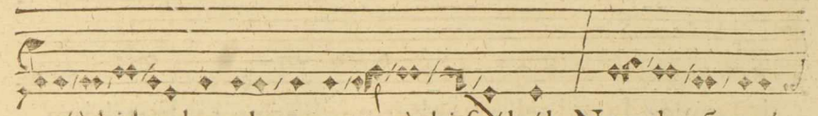

azé à ki letelepedet avagy az à ki ſzolgál. Nemde nẽ az-é

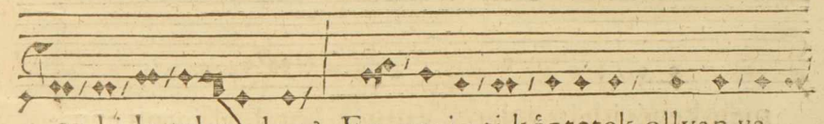

az ki le-telepedett? En penig ti kôztetek ollyan va-

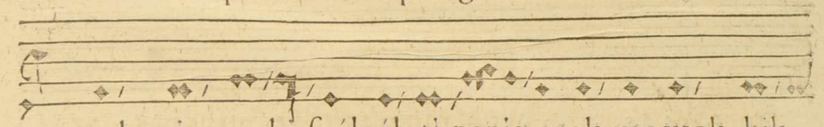

gyok mint az ki ſzólgál, ti penig azok vagytok, kik

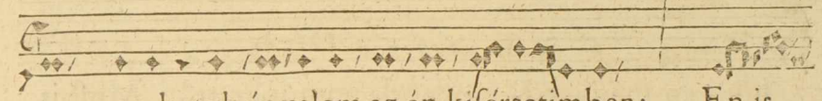

meg maradtatok én velem az én kiſértetimben: En-is

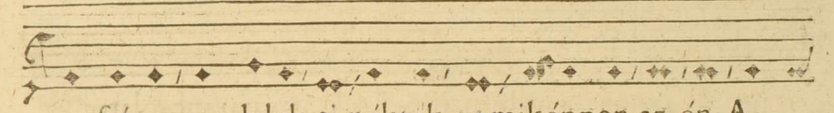

orſzágot rendelek ti-néktek, az miképpen az én A-

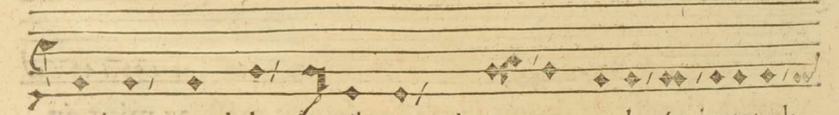

tyám rendelt énnékem, hogy egyetek, és igyatok

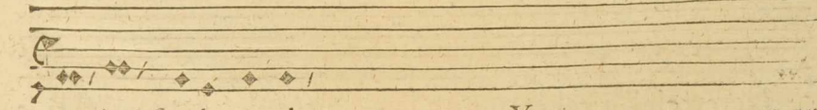

az én aſztalomnál

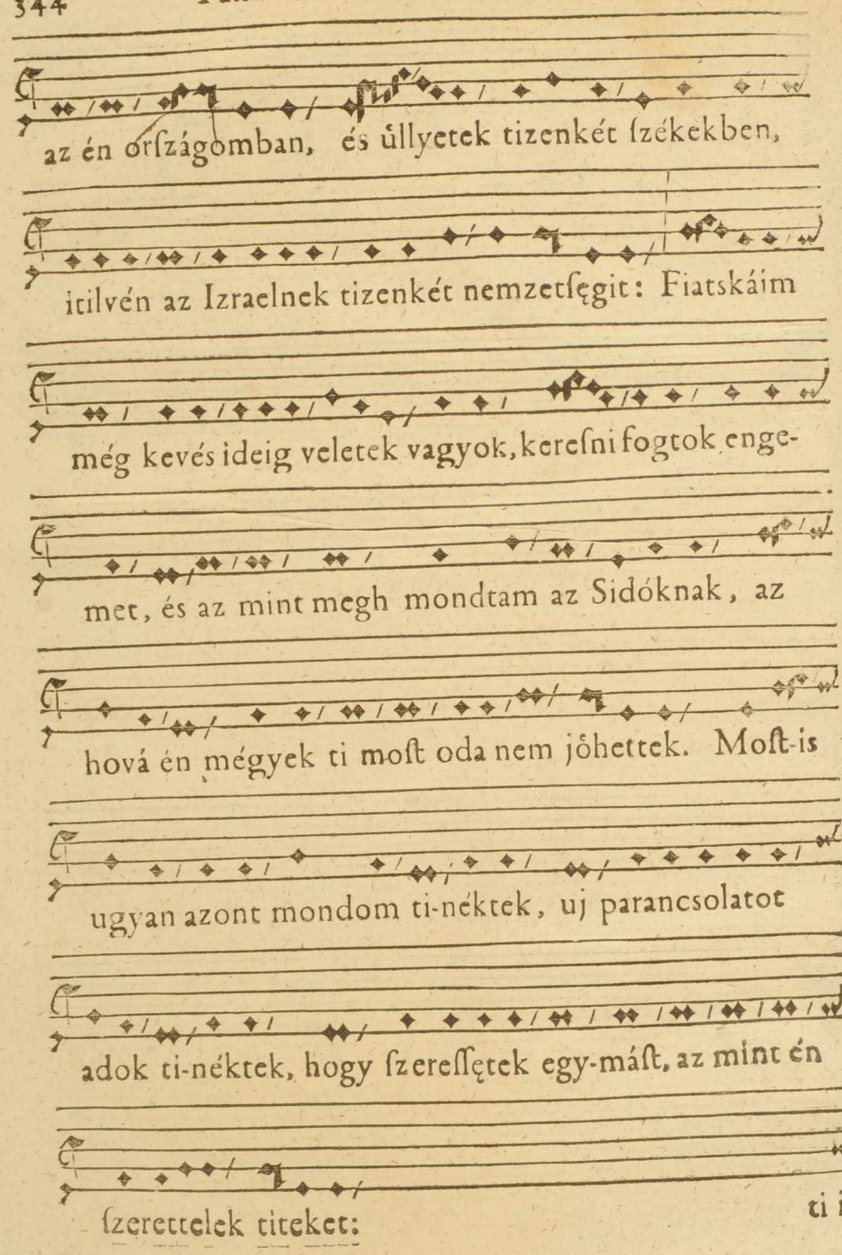
az én országomban, és úllyetek tizenkét ſzékekben,
itilvén az Izraelnek tizenkét nemzetſęgit: Fiatskáim
még kevés ideig veletek vagyok, kereſni fogtok enge-
met, és az mint megh mondtam az Sidóknak, az
hová én mégyek ti moſt oda nem jôhettek. Moſt-is
ugyan azont mondom ti-néktek, uj parancsolatot
adok ti-néktek, hogy ſzereſſętek egy-máſt, az mint én
ſzerettelek titeket:
ti is

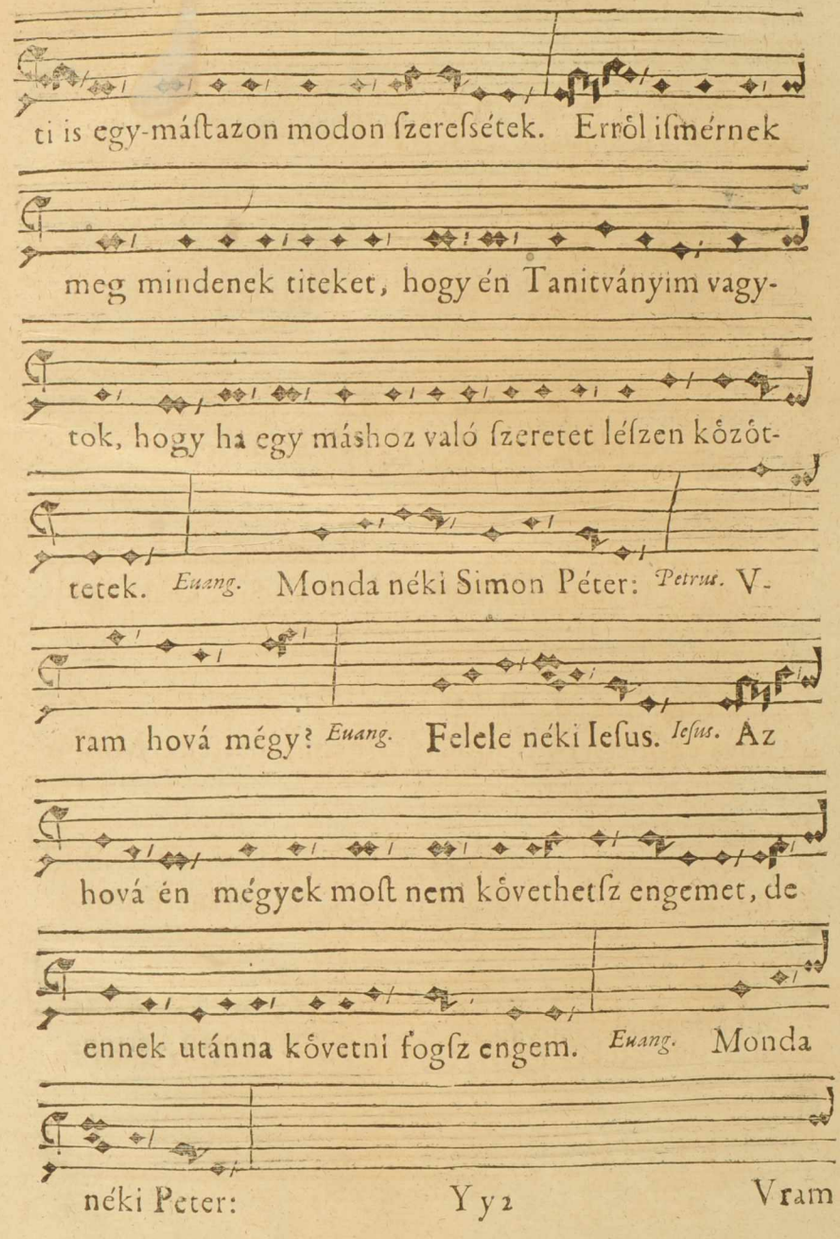
ti is egy-máſtazon modon ſzereſsétek. Erről iſmérnek
meg mindenek titeket, hogy én Tanitványim vagy-
tok, hogy ha egy máshoz való ſzeretet léſzen kőzôt-
tetek. Euang. Monda néki Simon Péter: Petrus. V-
ram hová mégy? Euang. Felele néki Ieſus. Ieſus. Az
hová én mégyek moſt nem kővethetſz engemet, de
ennek utánna kővetni fogſz engem. Euang. Monda
néki Peter:

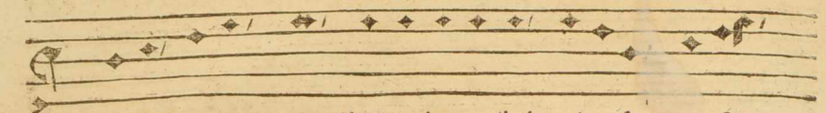

Petrus. Vram miért nem követhetnélek tégedet moſtan?

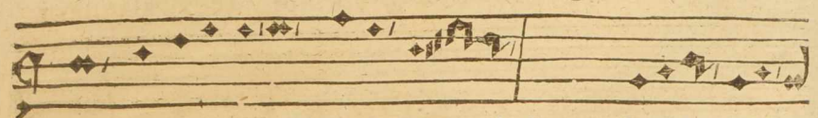

Az lelkemet-is le tészem éretted. *Euang.* Felele néki

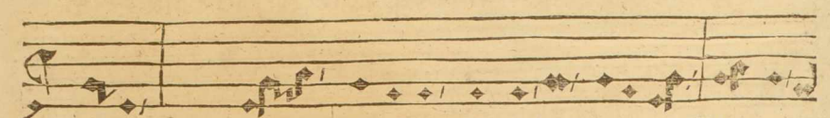

Ieſus. *Ieſus.* Az lelkedet téſzed le értettem? Bizony

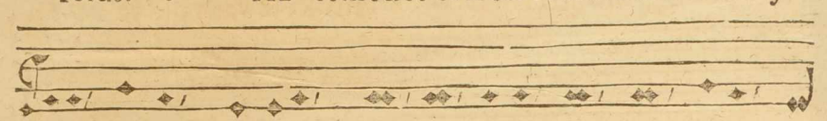

bizony mondõ tenéked, hogy az kakas nem ſzól addig

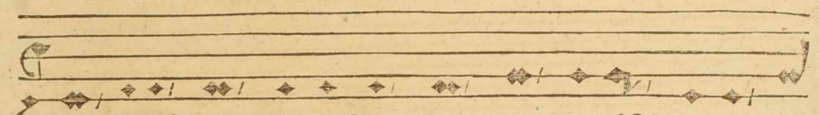

ez éijel, mig háromſzor meg nem tagadſz engem;

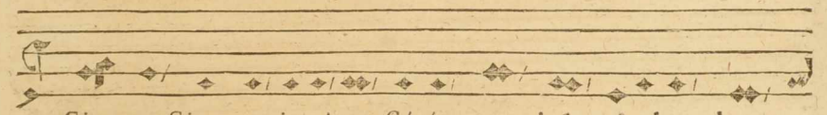

Simon Simon, imé az Sátán meg kért titeket, hogy

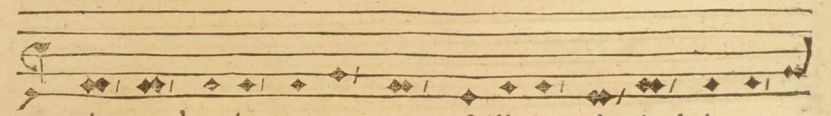

mint az buzát ugyan megroſtállyon, de én kértem

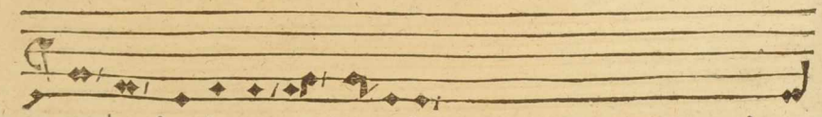

az én Atyámat te éretted hogy

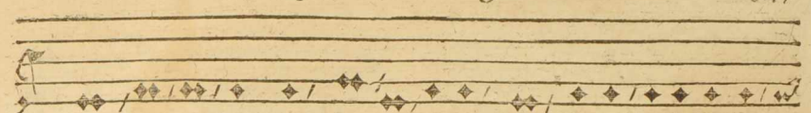

hogy el ne fogygyon à te hited, hogy te-is valamikor

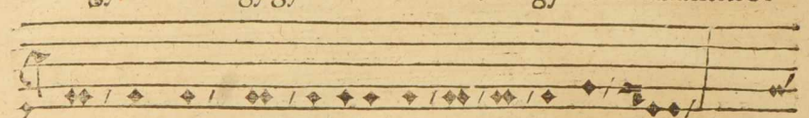

meg térvén, meg erõſitsed az te Atyád fiait. *Euang.*

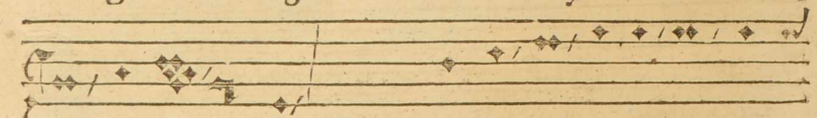

Eő penig monda: *Petrus.* Vram kész vagyok te ve-

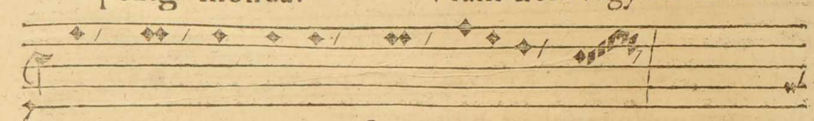

led mind tõmlõczre, ſ-mind halálra mennem. *Euang.*

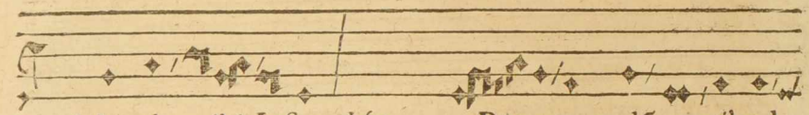

Monda néki Ieſus: *Ieſus.* Péter mondõ tenéked,

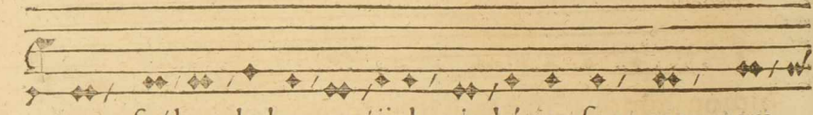

nem ſzól az kakas ez éijel, mig háromſzor meg nem

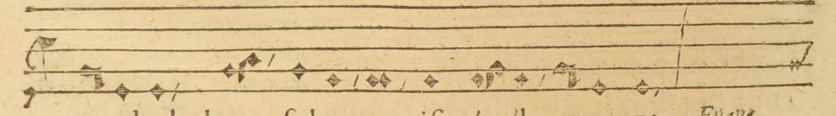

tagadod, hogy ſoha nem iſmértél engemet. *Euang.*

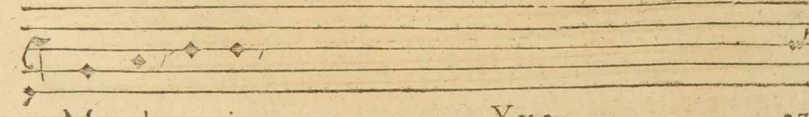

Monda penig

az tanitványoknak. *Jeſus.* Mikoron táska-nélkûl,

erſzény-nélkûl, és ſaru-nélkûl bocsátottalak valaho-

vá titeket, nem-de vólt-é valami fogyatkozáſtok?

Euang: Eők penig mondának: *Diſcip.* Nem vólt

ſemmi. *Euang.* Monda azért nékik: *Ieſus.* Moſtan

penig az kinek táskája és erſzénye vagyon, végye fel,

és az kinek fegyvere nincsẽ adgya el ruháját, és végyen

fegyvert, rajta. Mert mondom tinektek, hogy az mi

az mi meg vagyon irva, én bennẽ kel még bé tellye-

ſedni: És az hitetlenek kőziben ſzámláltatot ugy-

mond: Mert azoknak az mik én rolam vadnak vé-

gek vagyon. *Euang.* Es ők mondának néki: *Diſcip.* V-

ram ihon két fegyverek vadnak itt. *Euang.* Ieſus pe-

nig monda nékik: *Ieſus.* Elégh: *Euang.* Es iſmet

monda az Tanitványoknak: *Ieſus.* Meg ne hábo-

rodgyék az tiſzi-

ti ſzivetek, Hiſztek-é az Iſtenben? En bennem hi-

hidgyetek Az én Atyámnak házában ſok lako haj-

lékok vadnak, hogy ha kûlômben vólna, meg mon-

dottam vólna tinéktek: el megyek helyt ſzerzek ti-

néktek: Mikoron penig el menendek, hogy helyt

ſzerezzek ti-néktek: Ismég hozzátok jôvôk, és hoz-

zám vészlek titeket, hogy à hól én vagyok ti-is ott le-

gyetek. SE-

SEQVVNTVR ACTA in horto.

Euang. Es mikoron

Vrunk Ieſus mind ezeket meg mondotta vólna, és

az vacsora után az hálá-adó dicsiretet el énekleték

vólna, fel kelvén ki méne Ieſus az ô ſzokáſa ſzerént

az Cedron patakán tul, az olaj fáknak hegyére,

kôveték penig ôtet az ô Tanitványi, és akkoron mon-

da nékik Ieſus: *Ieſus.* Mindnyájan meg botránkoztok

ti ez éjjel én bennem, Zz mert

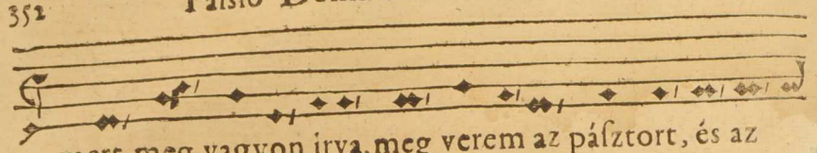

mert meg vagyon irva, meg verem az páſztort, és az

juhok el oſzlonak. De minek utánna fel támadán-

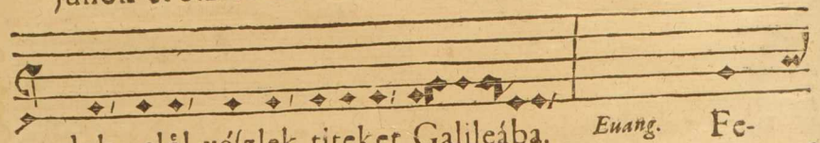

dok, elôl vészlek titeket Galileába. *Euang.* Fe-

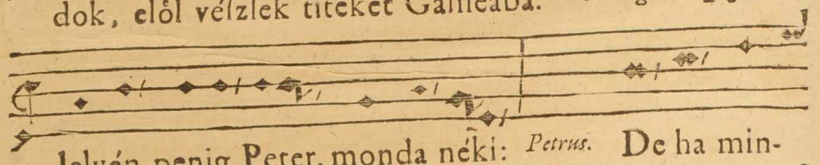

lelvén penig Peter, monda néki: *Petrus.* De ha min-

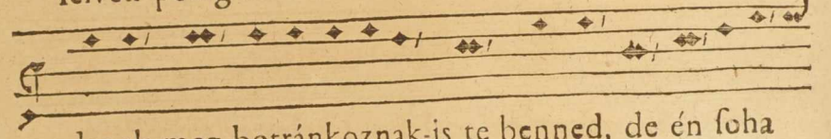

denek meg botránkoznak-is te benned, de én ſoha

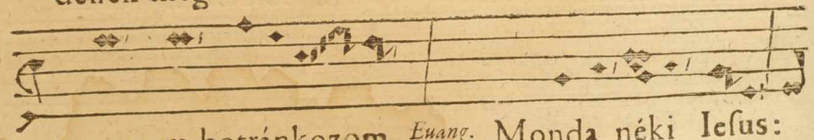

meg nem botránkozom. *Euang.* Monda néki Ieſus:

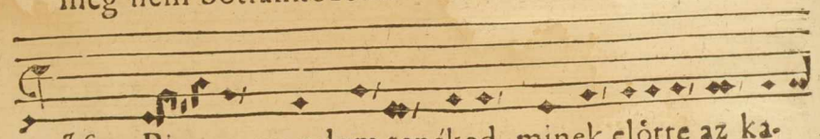

Jeſus. Bizony mondom tenéked, minek elôtte az ka-

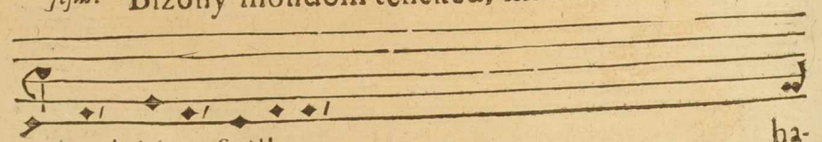

kas kétſzer ſzóllana. ha-

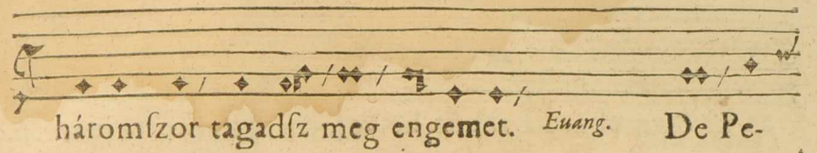

háromſzor tagadſz meg engemet. *Euang.* De Pe-

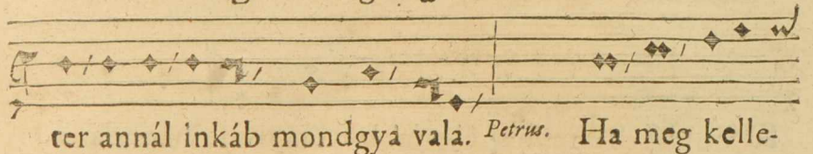

ter annál inkáb mondgya vala. *Petrus.* Ha meg kelle-

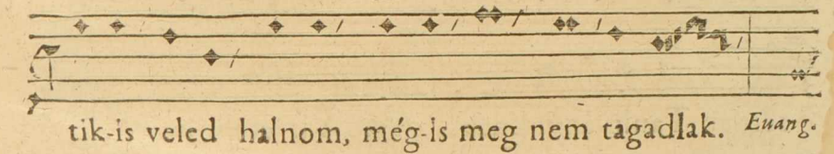

tik-is veled halnom, még-is meg nem tagadlak. *Euang.*

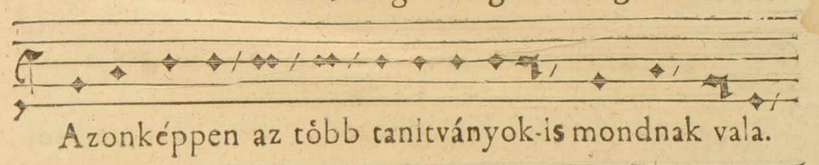

Azonképpen az tôbb tanitványok-is mondnak vala.

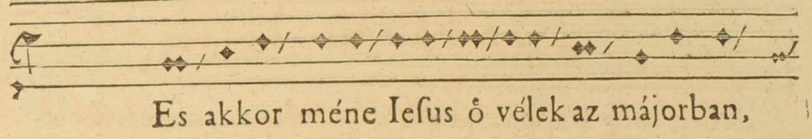

Es akkor méne Ieſus ô vélek az májorban,

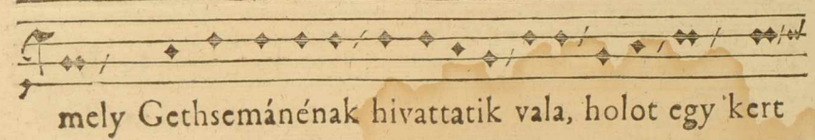

mely Gethsemánénak hivattatik vala, holot egy kert

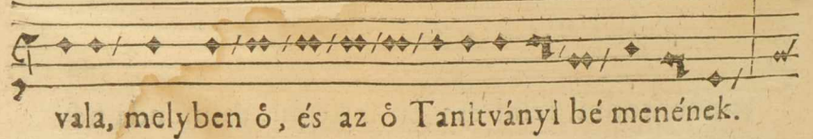

vala, melyben ô, és az ô Tanitványi bé menének.

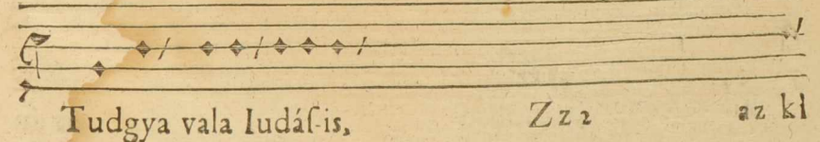

Tudgya vala Iudáſis, Zz 2 az ki

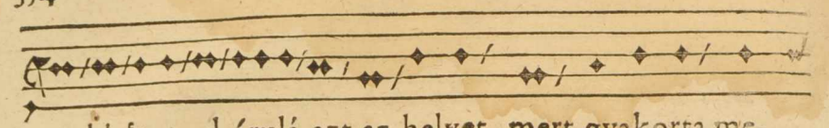

az ki ôtet el árulá azt az helyet, mert gyakorta me-

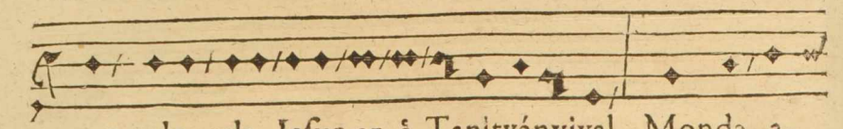

gyen vala oda Ieſus az ô Tanitványival. Monda a-

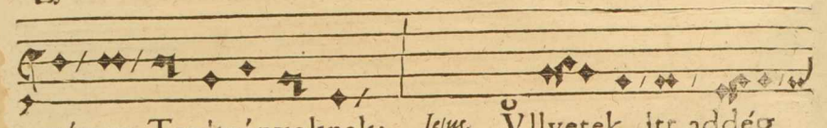

zért az Tanitványoknak: *Ieſus.* Üllyetek itt addég

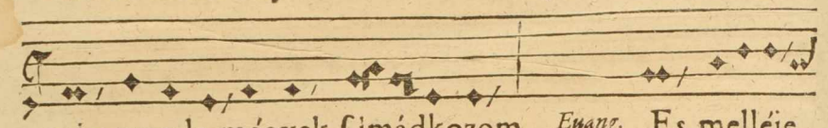

mig amoda mégyek ſ-imádkozom. *Euang.* Es melléje

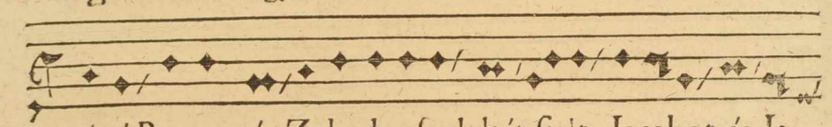

vévé Petert, és Zebedæuſnak két fiait, Iacabot és Ia-

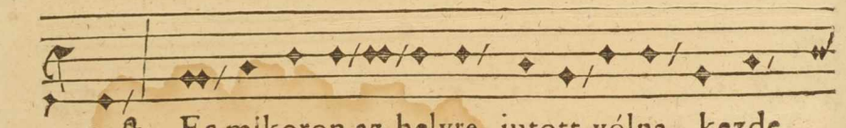

noſt. Es mikoron az helyre jutott vólna, kezde

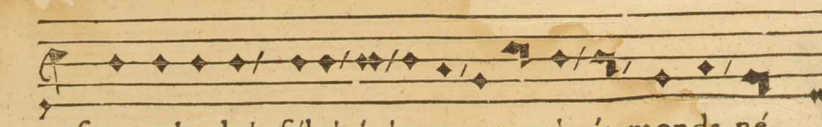

ſzomorkodni, félni és igen rettegni, és monda né-

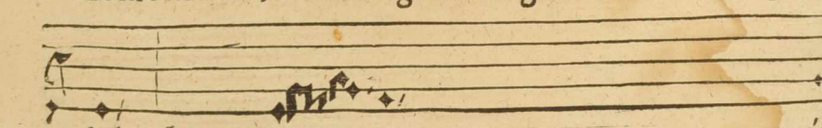

kik: *Ieſus.* Szomoru az én

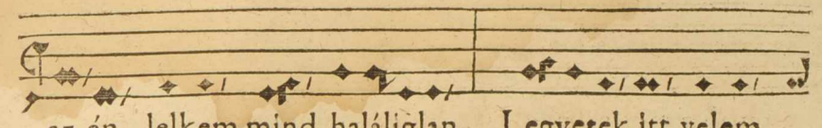

az én lelkem mind haláliglan. Legyetek itt velem

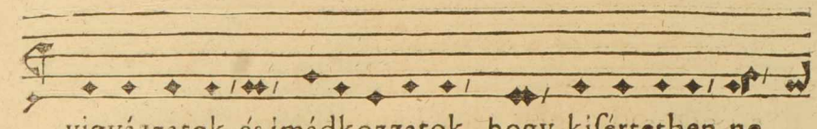

vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kiſértetben ne

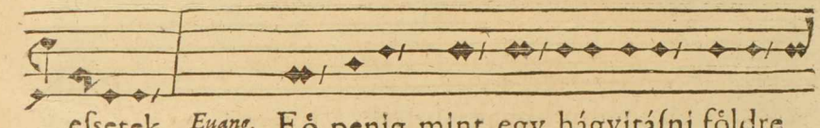

eſsetek. *Euang.* Eô penig mint egy hágyitáſni fôldre

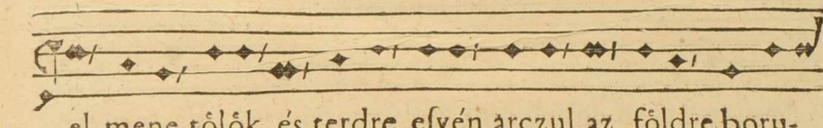

el mene tôlôk, és terdre eſvén arczul az fôldre boru-

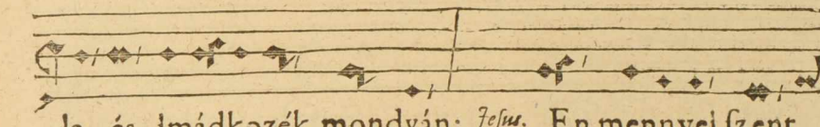

la, és imádkozék mondván: *Jeſus.* En mennyei ſzent

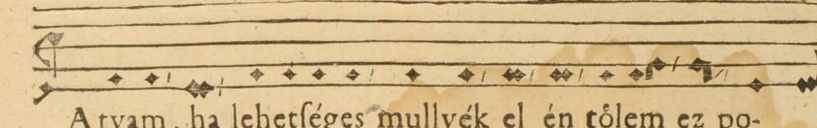

Atyam, ha lehetſéges mullyék el én tôlem ez po-

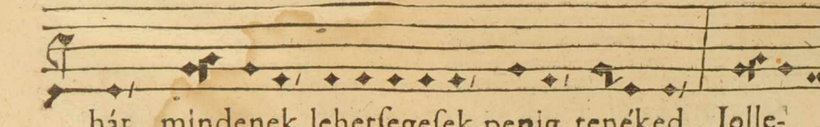

hár, mindenek lehetſegeſek penig tenéked. Iolle-

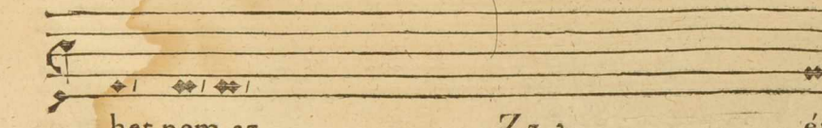

het nem az

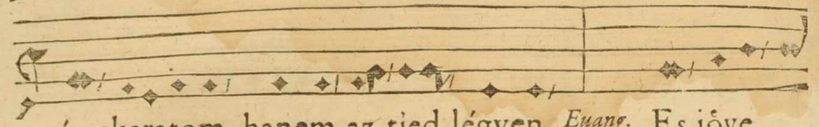

én akaratom, hanem az tied légyen. *Euang.* Es jöve

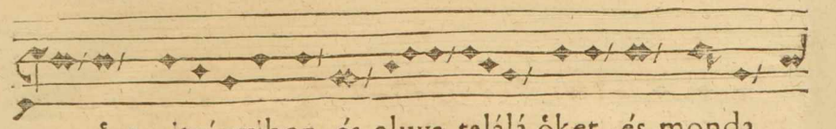

az ő tanitványihoz, és aluva találá őket, és monda

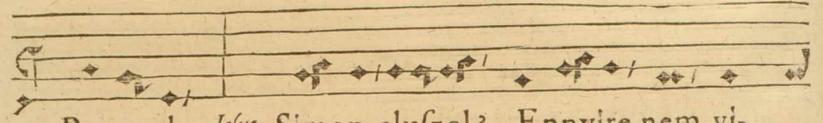

Peternek: *Ieſus.* Simon aluſzol? Ennyire nem vi-

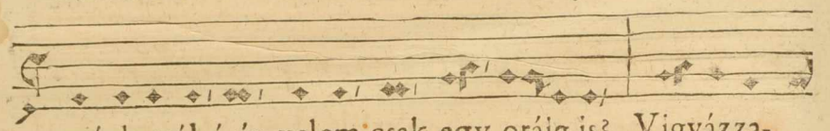

gyázhattál-é én velem csak egy oráig-is? Vigyázza-

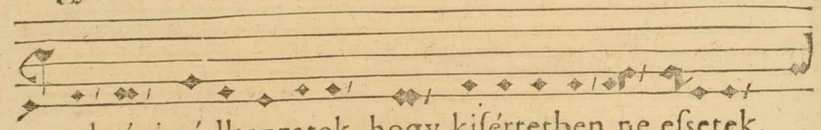

tok és imádkozzatok, hogy kiſértetben ne eſsetek.

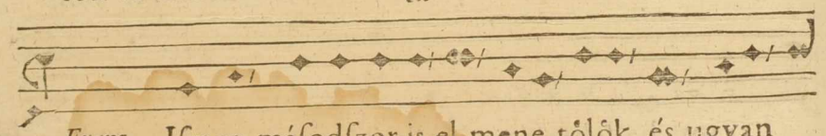

Euang. Iſmeg máſodſzor-is el mene tőlök, és ugyan

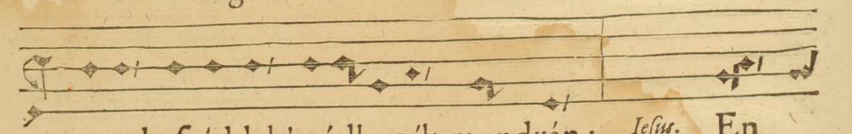

azon beſzéddel imádkozék mondván: *Ieſus.* En

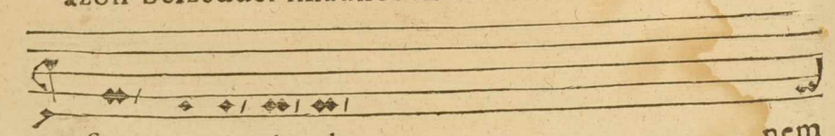

ſzent Atyám ha el nem

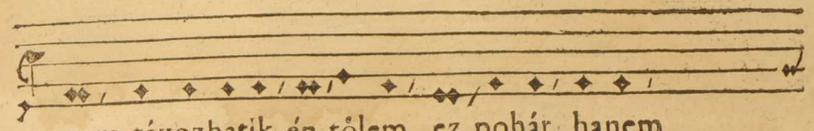

nem távozhatik én tőlem ez pohár, hanem

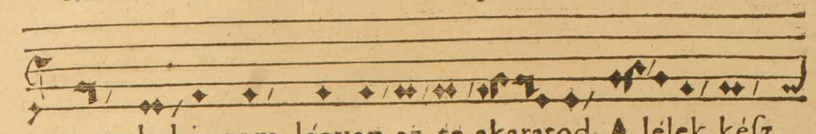

meg kel innom, légyen az te akaratod; A lélek kéſz

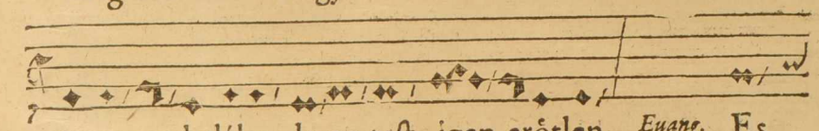

ugyan az halálra, de az teſt igen erőtlen. *Euang.* Es

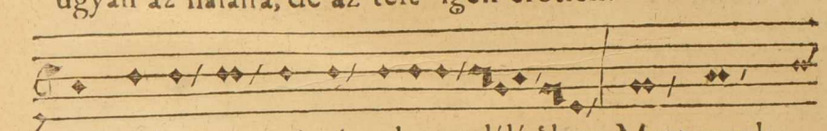

iſméglen meg térvén, aluva találá őket: Mert megh

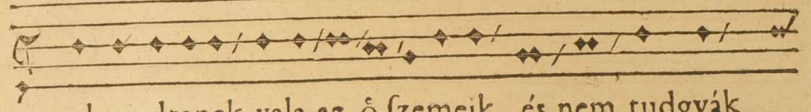

nehezedtenek vala az ő ſzemeik, és nem tudgyák

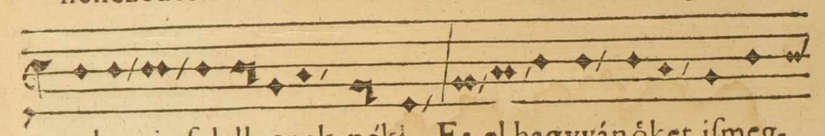

vala mit felellyenek néki. Es el hagyván őket iſmeg-

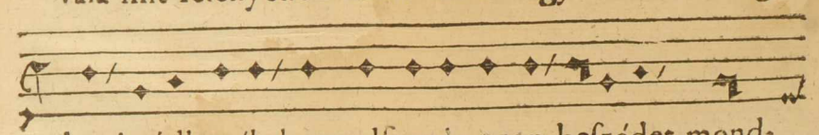

len imádkozék harmadſzor-is, azon beſzédet mond-

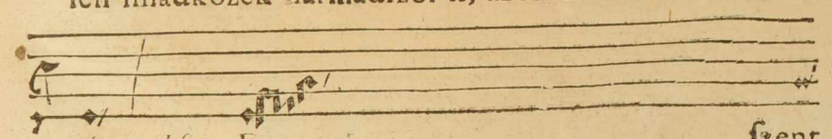

ván: *Ieſus.* En ſzent

ſzent Atyám, ha lehetſéges távozzék el én tôlem ez

pohár; De mind azon által nem az enyim, hanem

az te akaratod légyen. *Euang.* Meg jelenék penigh

néki az menybôl az Iſtennek Angyala, erôſsitvén

ôtet. Es mikoron az buſuláſtol igen ſzorongattat-

nék, hoſzſzabban imádkozik vala: Es az ô veritéke

ollyan vala mint az vérnek cseppei, le folyván ô rola

az fôldre. Es mi-

Es mikoron az imádságtol fel kôlt vólna, ſ-az ô Ta-

nitványihoz ment vólna, találá ôket az ſzomoruſág

miatt aluván harmadſzor-is, és monda nékik: *Ieſus.*

Aludgyatok imár ez után és nyugodgyatok. Eleg eddig

mit aluſztok? Kellyetek fel vigyázzatok, és imádkoz-

zatok, hogy kiſértetben ne juſsatok, imé el kôzel-

getet az ora, és az embernek Fia adattatik, az bûnô-

sôknek kezekben. Aaa Kellye-

Kellyetek fel és mennyünk el; Imé el közelget az

ki engemet el ád. *Euang.* Mikor azért Ieſus ezt

béſzéllenéje: Imé Iudás eggyik az tizenkét Tanitvá-

nyok közzül, vévén ſereget, és ſzólgákat melléje, az

fő Papoktol, Phariſéuſoktol az népnek véneitől, és

az irás tudoktol. El jöve lámpáſokkal, ſzövétnekek-

kel, kardokkal és botokkal. Az aruló penig köz

jelt adott vala nékik mondván: Va-

Iudas. Valakit én meg csokolándok ő az fogjátok

meg ötet, és igen okoſon vigyétek el. *Euang.* Ieſus

penig tudván mindeneket, az mellyek ő reája következendők vólnának, eleikben ki méne, és monda ő

nékik *Ieſus.* Kit kereſtek? *Euang.* Es mondának

neki: *Servi.* Az NAZARETHBELI IESVST. *Euang.*

Monda nékik Ieſus: *Jeſus.* En vagyok az. *Euangeliſta.*

All vala penig Aaa 2 ő vé-

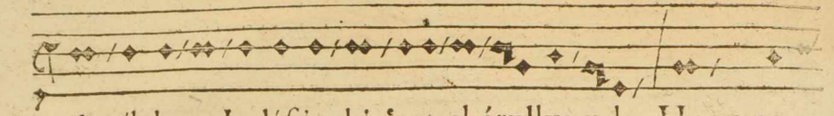

ô vélek az Iudáſ-is, ki ôtet el árullya vala; Hogy pe-

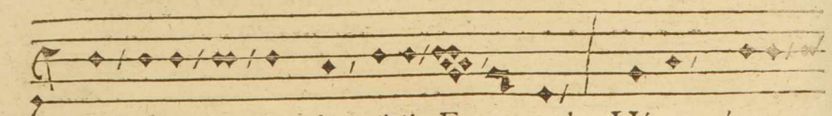

nig Ieſus azt mondá nékik; Envagyok: Hátra tánto-

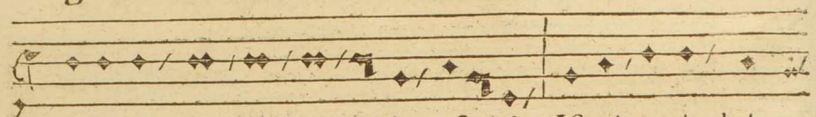

rodának, és mind az fôldre eſének. Iſmég azért kér-

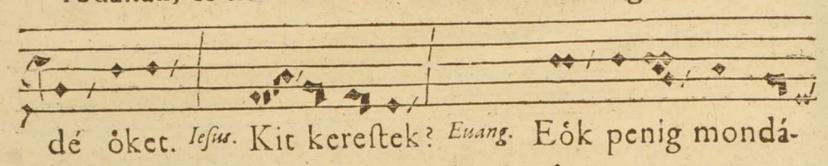

dé ôket. *Ieſus.* Kit kereſtek? *Euang.* Eők penig mondá-

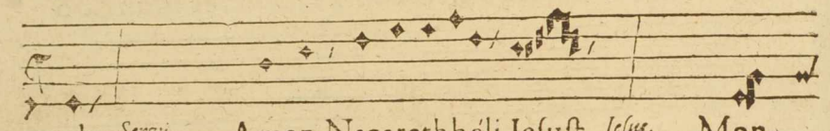

nak: *Servi, Turbæ.* Amaz Nazarethbéli Ieſuſt. *Ieſus.* Mon-

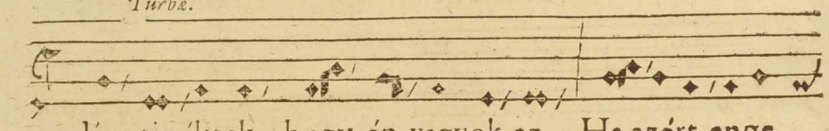

dám tinéktek, hogy én vagyok az. Ha azért enge-

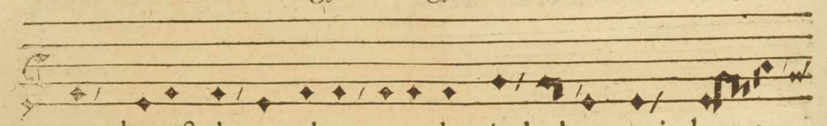

met kereſtek, ezeket engedgyétek el menni, hogy

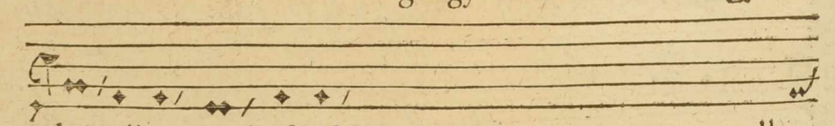

bé tellyek az beſzéd, mellyet

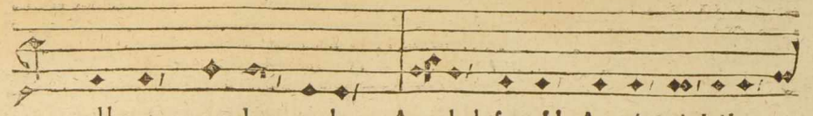

mellyet mondott vala. Azok kőzzűl Atyám à kiket

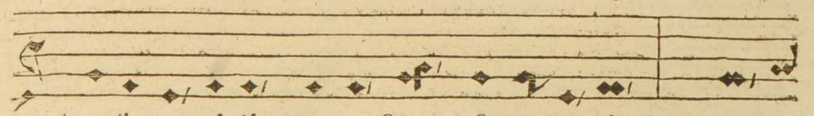

énnékem adtál, eggyet ſem veſztettem el. *Euang.* Es

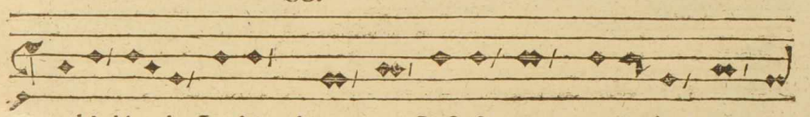

elő járula Iudás, hogy az Ieſuſt meg csokolná, és

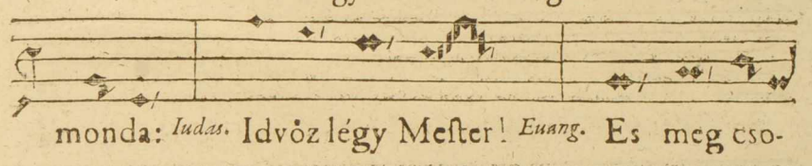

monda: *Iudas.* Idvőz légy Meſter! *Euang.* Es meg cso-

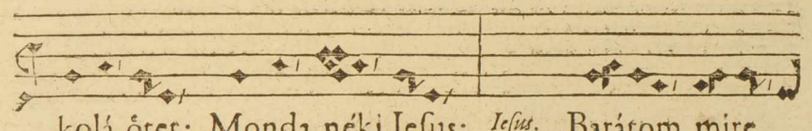

kolá ôtet: Monda néki Ieſus: *Ieſus.* Barátom mire

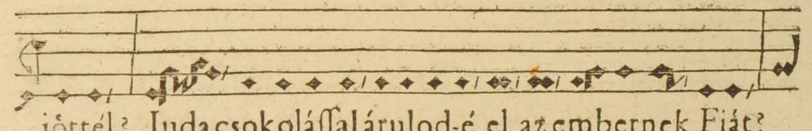

jöttél? Iudacsokoláſſalárulod-é el azembernek Fiát?

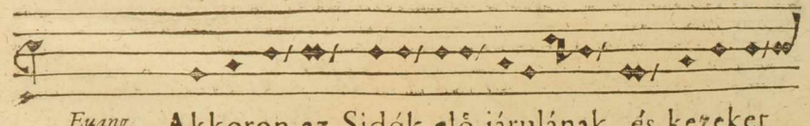

Euang. Akkoron az Sidók elő járulának, és kezeket

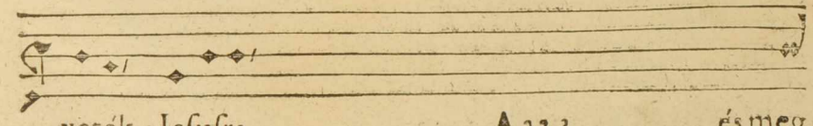

veték Ieſuſra,

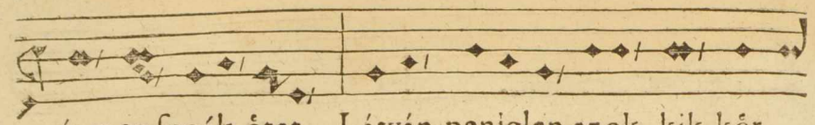

és meg fogák ôtet. Látván peniglen azok, kik kôr-

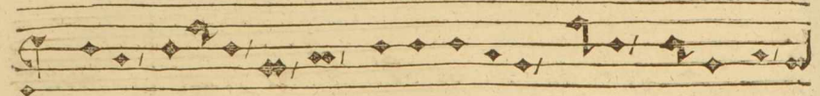

nyûle valának, az mi kövétkezendô vólna, mondának

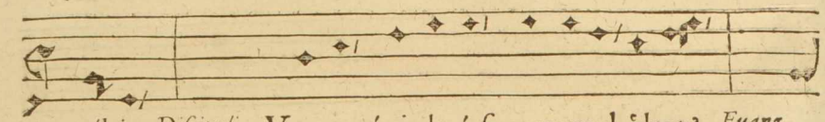

néki: *Diſcipuli.* Vram vágjuk-é fegyverrel ôket? *Euang.*

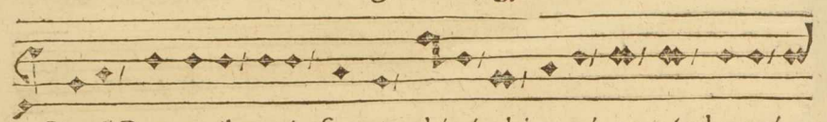

Simõ Peternél penig fegyver lévén, ki voná azt, és hozzá

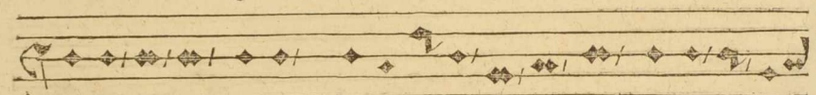

csapá az fô Papnak ſzólgájához, és az jób fûlét el vá-

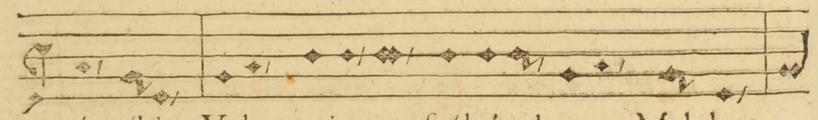

gá néki. Vala penig az ſzólgának neve Malchus.

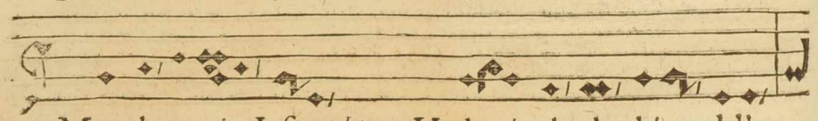

Monda penig Ieſus: *Ieſus.* Hadgyátok el, elég eddig.

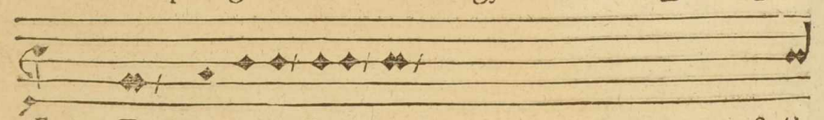

Euang. Es mikoron Ieſus az ſzól-

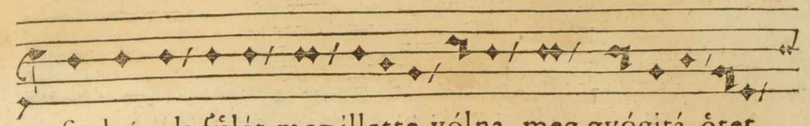

ſzolgának fûlét meg illette vólna, meg gyógitá ôtet,

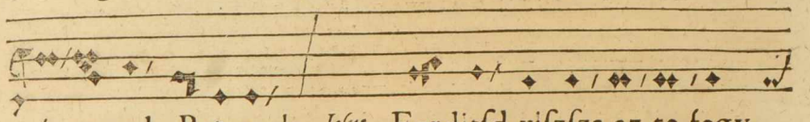

és monda Peternek. *Ieſus.* Forditſd viſzſza az te fegy-

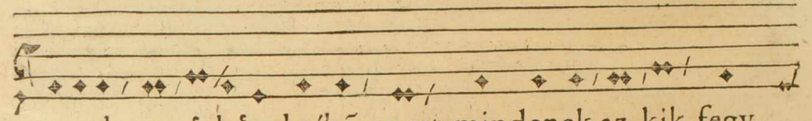

veredet az ô hûvelyébẽ, mert mindenek az kik fegy-

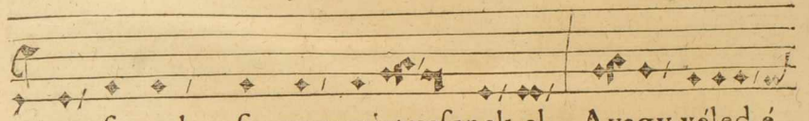

vert fognak, fegyver miat veſznek el. Avagy véled-é

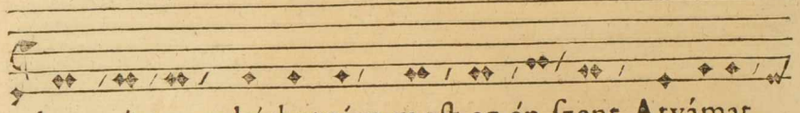

hogy én nem kérhetném moſt az én ſzent Atyámat,

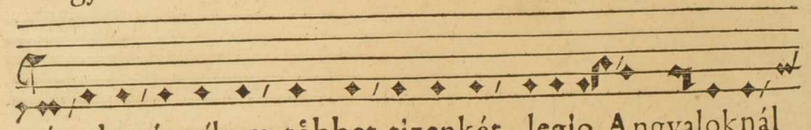

és adna énnékem tôbbet tizenkét legio Angyaloknál

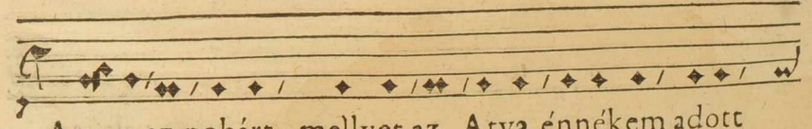

Avagy az pohárt, mellyet az Atya énnékem adott

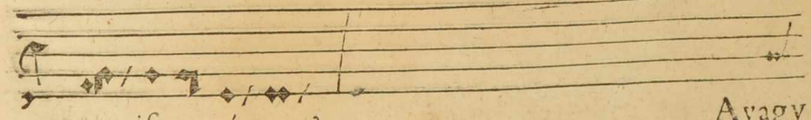

nem iſzom-é meg? Avagy

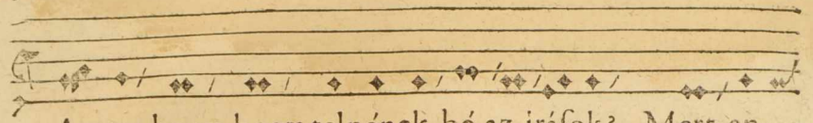

Avagy hogy hogy telnének bé az iráſok? Mert en-

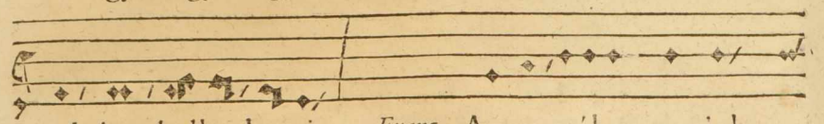

nek igy kellet lenni. *Euang.* Azon orában penigh

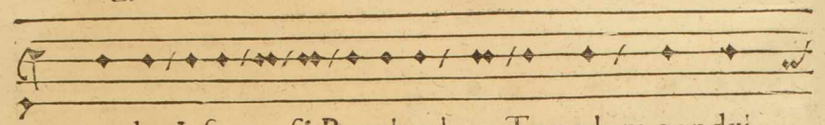

monda Ieſus az fő Papoknak, az Templom gondvi-

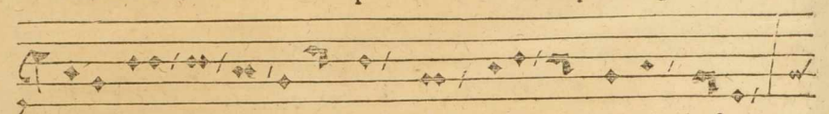

ſelőinek, és az véneknek, kik reá mentenek vala.

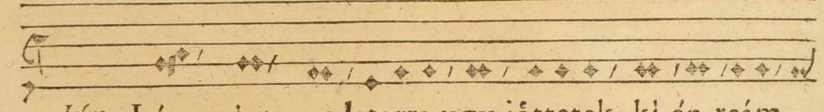

Ieſus. Lám mint egy latorra ugy jőttetek ki én reám

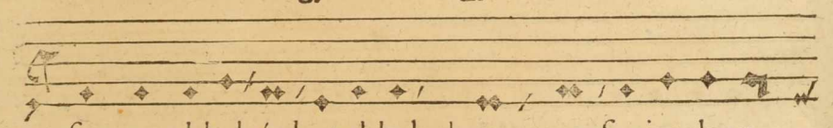

fegyverekkel és botokkal, hogy meg fogjatok en-

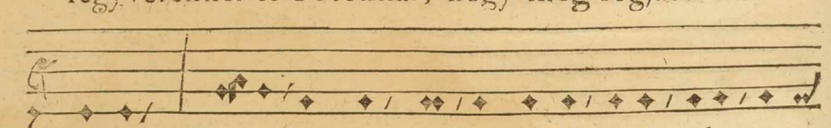

gemet. Holot minden nap kőztetek űlők vala, ta-

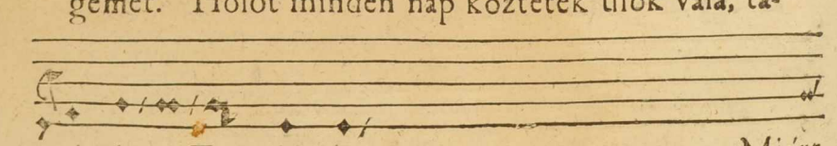

nitván az Templomban. Miért

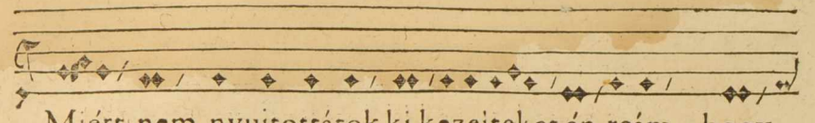

Miért nem nyujtottátok ki kezeiteket én reám, hogy

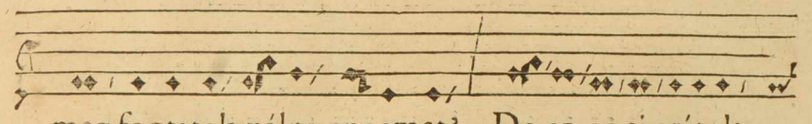

meg fogtatok vólna engemet? De ez az ti orátok

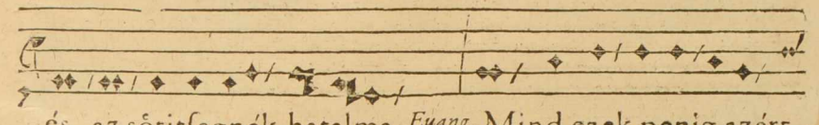

és az sőtitſegnék hatalma. *Euang.* Mind ezek penig azért

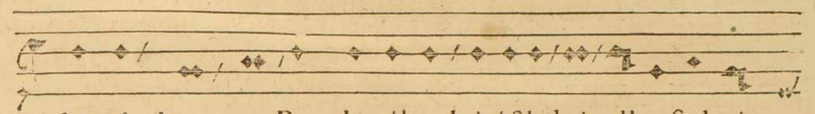

lőnek, hogy az Prophetáknak iráſik bé tellyeſedné-

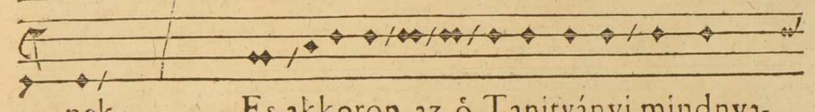

nek. Es akkoron az ő Tanitványi mindnya-

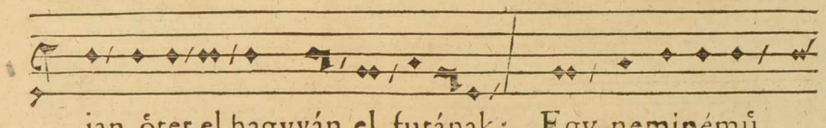

jan őtet el hagyván el futának: Egy neminémű

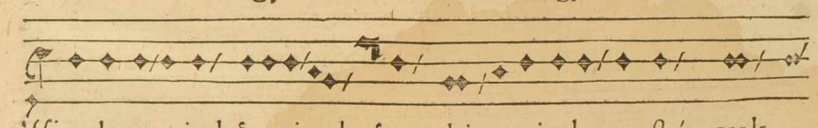

iffjatska penig kőveti vala őtet, ki mezitelen teſtét csak

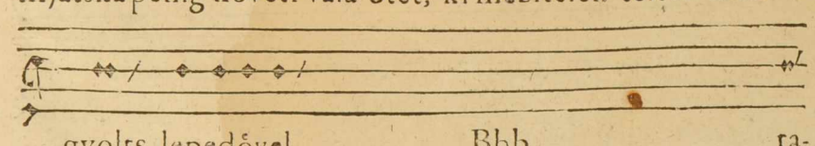

gyolts lepedővel

takarta vala kőrnyűl, és meg fogák azt az Iffjat, ő

penig nékik hagyván az gyólcsot, mezitelen ki futa

kőzzűlők.

ACTA APVD CAIApham Pontificem.

AZ ſeregh azért és az Hadnagy, ésaz Sidóknak ſzól-

gaik meg fogák az Ieſuſt, és meg kőtőzék őtet; Es

legh előſzőr is vivék Annáshoz, mert az, Ipa vala Ca-

japháſnak, ki abban az eſztendőben fő Pap vala:

Annak

Annak utánna vivék az fő Papnak Cajaphaſnak há-

zában, holot az Papok, írás tudók, és az vének őſzve

gyűltenek vala- Ez vala penig az à Cajaphás, ki az

Sidóknak tanácsul adta vala, hogy jóbb vólna egy

embernek meg hálni az kőz népért: Kővetik vala pe-

nig Ieſus Vrunkat két Tanitványi távol, Simon Pe-

ter, és Ianos, az fő Papnak házáig, és Ianos iſmére-

tiben vala az fő Papnak.

Es bé méne Ieſuſſal az fő Papnak palotájában, Pe-

ter penig az ajton kivűl áll vala, ki méne Ianos, és

ſzólla az ajton álló ſzólgáló leánynak, és bé ereſzté Pe-

tert. Mikoron azért az ajton álló leány meg tekin-

tette vólna Petert az világnal, monda néki: *Ancilla.* Nem-

de nem te-is ennek az embernek Tanitvanyi kőz-

zűl valo vágy-é? *Euang.* Es mindenek előtt meg ta-

gadá ezt mondván: *Petrus*

Petrus. Aſzſzonyiállat nem vagyok, nem-is iſmérem

őtet, ſem nem tudom mit mondaſz. *Euang.* Bé men-

vén azért Peter, az tűznél űl vala az ſzólgákkal, hogy

az dolognak végét láthatnája. Az fő Papok penigh,

és az vének, és mind az egéſz Concilium, hamis ta-

nukat kereſnek vala Ieſus ellen, hogy őtet megh ől-

nejék; de nem találhatnak vala. Sokan mondanak

vala ugyan ellene

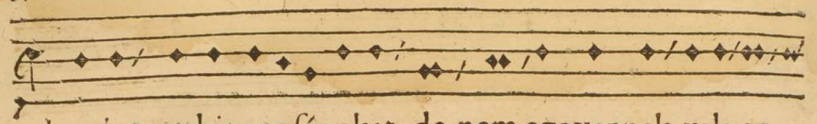

hamis tanubizonyſágokat, de nem eggyeznek vala az

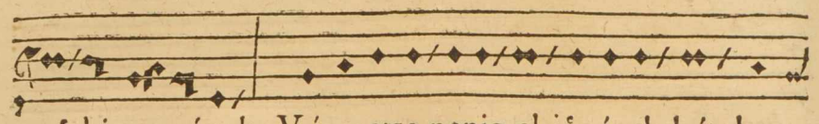

ó bizonyságok. Végezetre penig el jövének két ha-

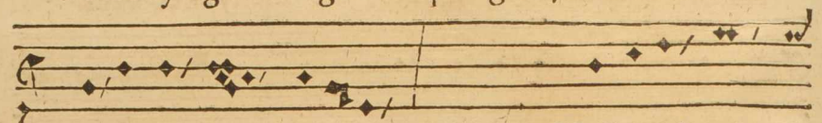

mis tanuk, és mondának: *Teſtes falſi.* Hallottuk mi

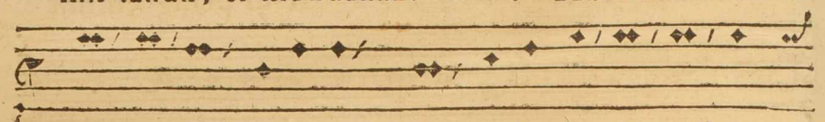

hogy ez azt mondotta: El ronthatom én ez kéz

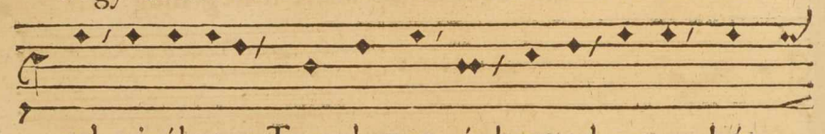

zel csináltatot Templomot, és harmad napon kéz-

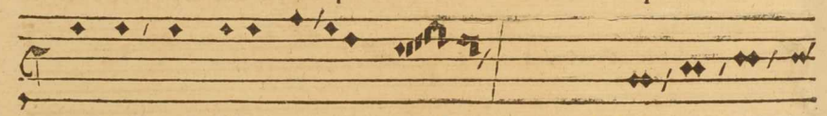

nélkül csináltattat éppithetek. *Euang.* De még igy

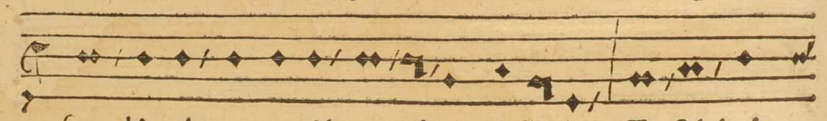

ſem lőnek eggyezők az ő bizonyſágik. Es fel kel-

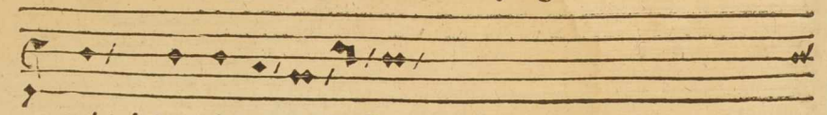

vén kőzépben az fő Pap mon-

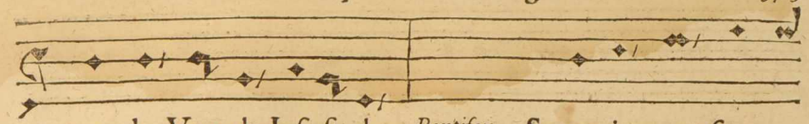

monda Vrunk Ieſuſnak: *Pontifex.* Semmit nem fe-

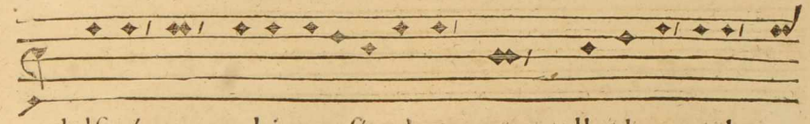

lelſz-é ez tanubizonyſágokra, az mellyeket ezek

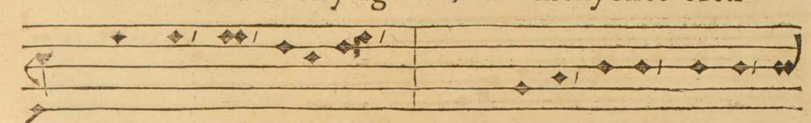

mondnak te ellened? *Euang.* Ieſus penig ſemmit

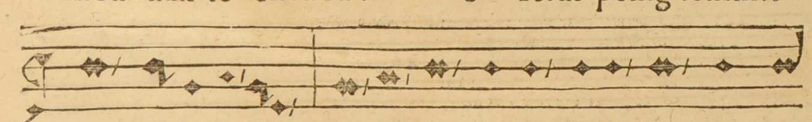

ſem felele néki. Az fő Pap azért iſmég meg kér-

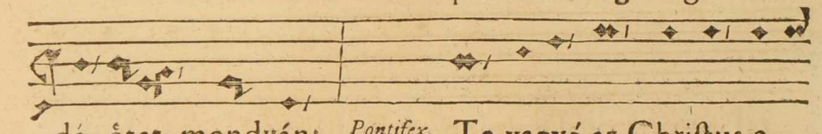

dé őtet, mondván: *Pontifex.* Te vagyé az Chriſtus a-

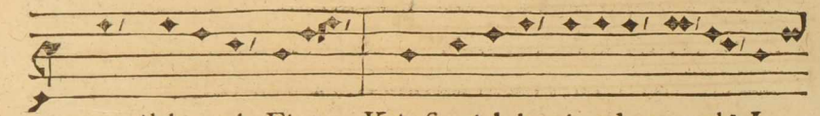

maz áldotnak Fia? Kénſzeritlek tégedet az elő I-

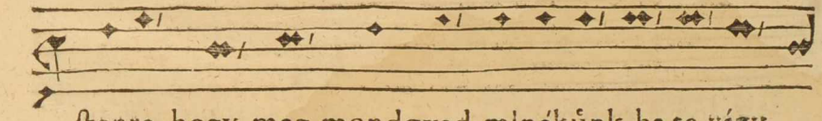

ſtenre, hogy meg mondgyad minékünk ha te vágy

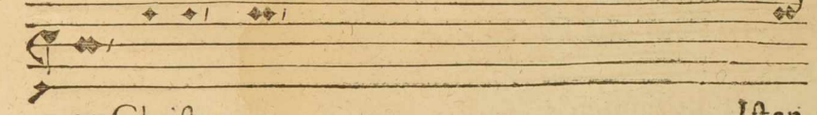

az Chriſtus, az Iſten-

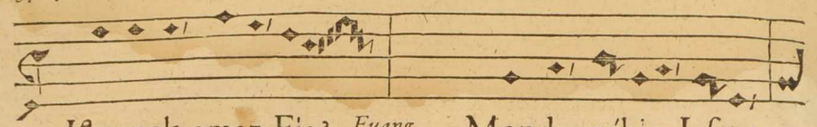

Iſtennek amaz Fia? *Euang.* Monda nékie Ieſus:

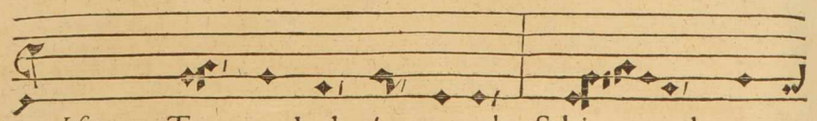

Ieſus. Te mondod, én vagyok; S-bizonnyal mon-

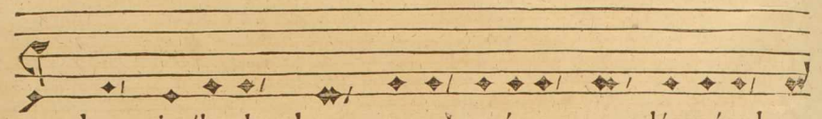

dom tinéktek, hogy ennek utánna meg láttyátok

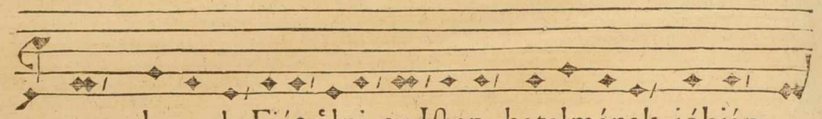

az embernek Fiát ûlni az Iſten hatalmának jóbján,

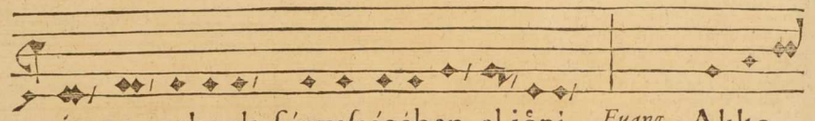

és az egeknek fényeſségében el jôni. *Euang.* Akko-

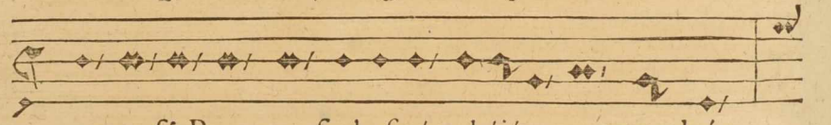

ron az fô Pap meg ſzakaſztá ruháját, ezt mondván:

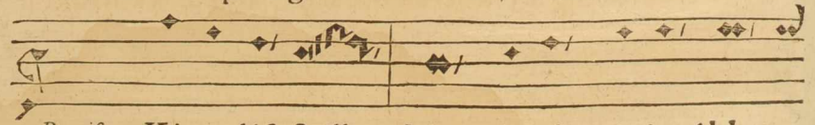

Pontifex. Káromláſt ſzólla: Mit téſzünk még-is tôbb

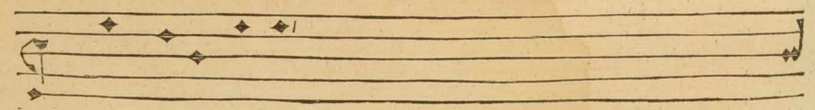

bizonyſágokkal? Imé

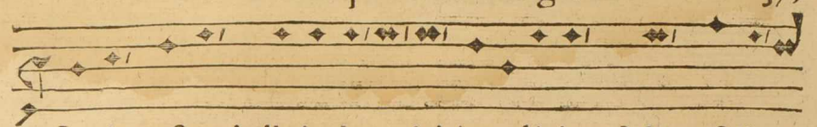

Imé moſtan hallyátok az ô káromlását, Mi tetſzik

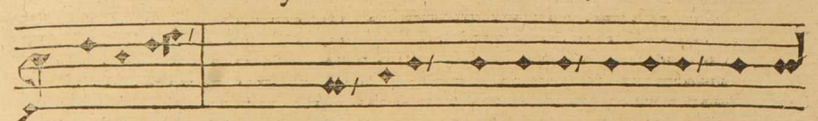

tinéktek? *Euang.* Es ôtet mindnyájan halálra ſen-

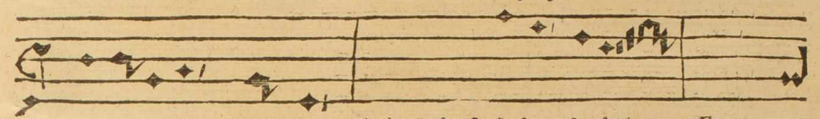

tentiázák mondván: *Turba Iud.* Mélto halálra. *Euang.*

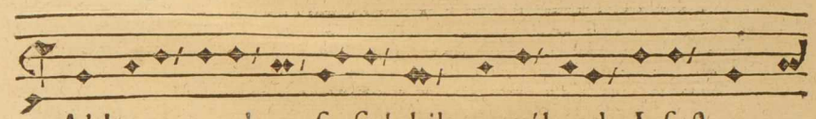

Akkoron azok az ferfiak, kik tartyák vala Ieſuſt, tsu-

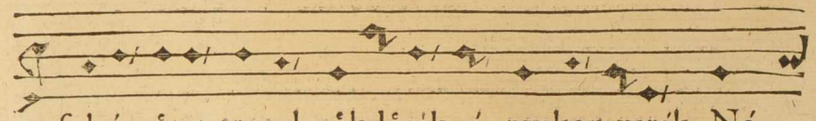

folván ôtet arczul pôkdôsék, és nyakon verék; Né-

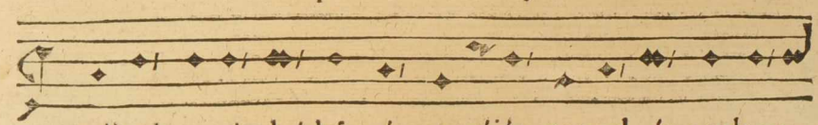

mellyek penig bé kôtvén orczáját, arczul, és nyakon

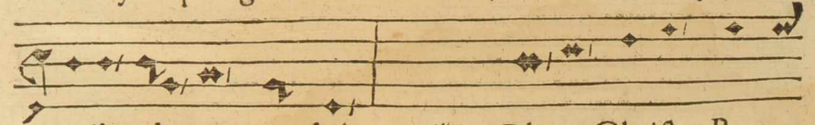

verik vala ezt mondván: *Milites.* Oh te Chriſte, Pro-

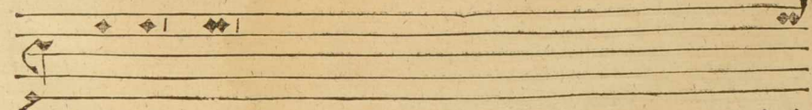

phetáld meg

miné-

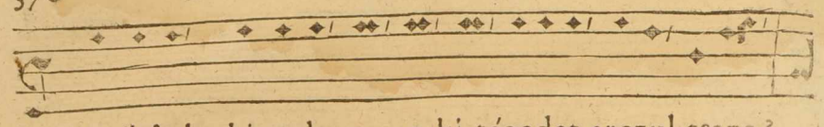

minékünk, kitsoda az, az ki tégedet arczul tsapa?

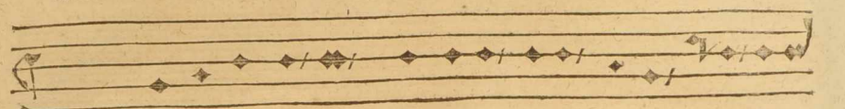

Euang. Ezenkőzben az ſzólgák-is arczul verik vala, ſzi-

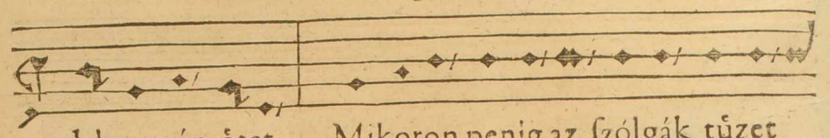

dalmazván ötet. Mikoron penig az ſzólgák tűzet

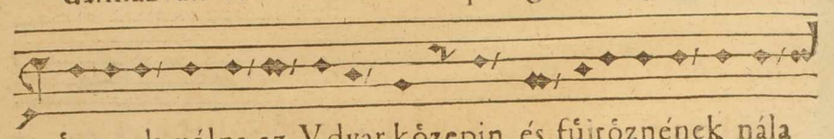

tőttenek vólna az Vdvar közepin, és fújtóznének nála

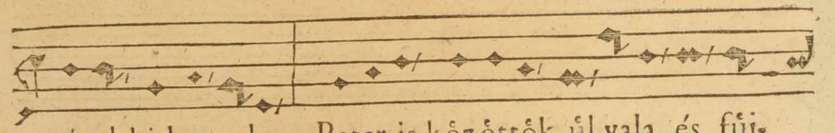

mivel hideg vala: Peter-is közőttök űl vala, és fűj-

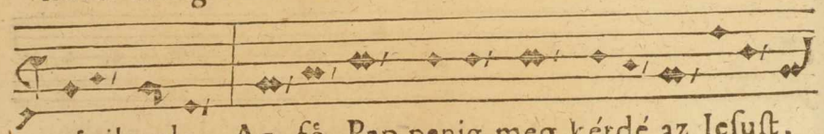

tőzik vala Az fő Pap penig meg kérdé az Ieſuſt,

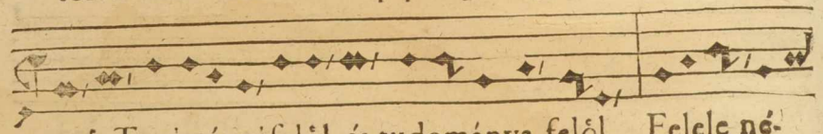

az ő Tanitványiről, és tudománya felől. Felele né-

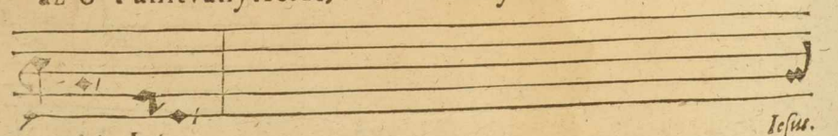

Ieſus.

ki Ieſus:

Jeſus. En nyilván ſzóllottam ez világnak, én minden-

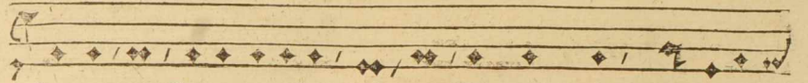

koron az Synagogában, és az Templomban tanitot-

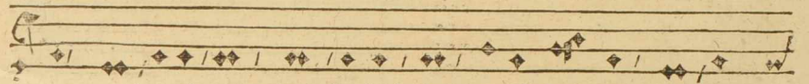

tam, az hová mind az Sidók bé gyűlekeznek, és rej-

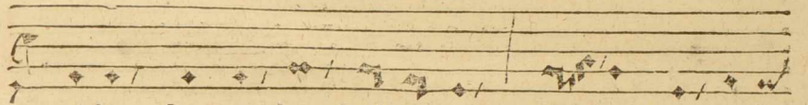

tekben ſemmit ſem ſzóllottam; Mit kérdeſz en-

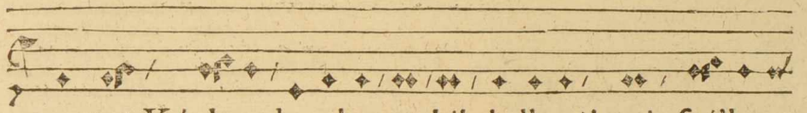

gemet? Kérdgyed azokat az kik hallották mit ſzóllot-

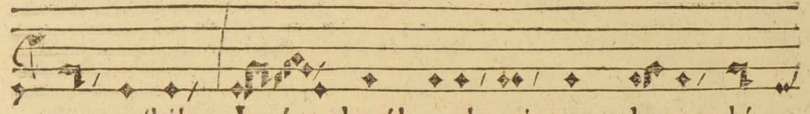

tam nékik: Imé tudgyák ezek mit mondottam lé-

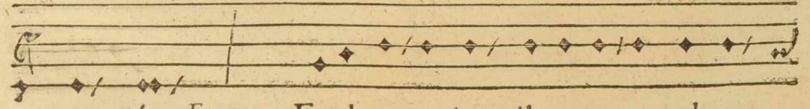

gyen én. *Euang.* Ezeket penig mikoron mondotta

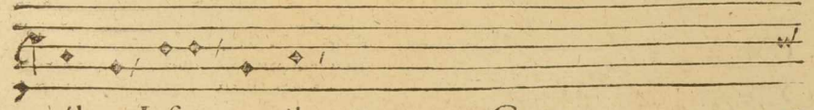

vólna Ieſus, eggyik-

az ſzólgák kőzzűl elől álla, és egy pálczikával meg

ſujta ötet mondván: *Servus ne-quam.* Igy felelſz-é az fő Pap-

nak? *Euang.* Felele néki Ieſus: *Ieſus.* Ha gonoſzul

ſzóllottam, tégy bizonyságot az gonoſzrol: Ha

penig jól ſzóllottam, miért verſz engemet? *Euang.*

Küldötte vala annakokáért ötet Annás, Cajaphás

fő Paphoz: Ott all vala penig Peter kűn az udvaron

és fűjtőzik vala:

Es az első meg tagadás után, látá Petert más leány-

zó, és kezdé mondani azoknak, kik ott álnak vala.

Ancilla. Ez-is az Nazarethbéli Ieſuſſal vala. *Euang.* Es

nagy eskűvéſſel meg tagadá, hogy nem iſmérnéje az

embert: Es mindgyáráſt ſzólla az kakas. Es az ſzól-

gák-is kezdék mondani: *Servi.* Ez-is az Nazareth-

béli Ieſuſſal vala. *Euang.* Es mondnak vala néki:

Servi. Nemde nem

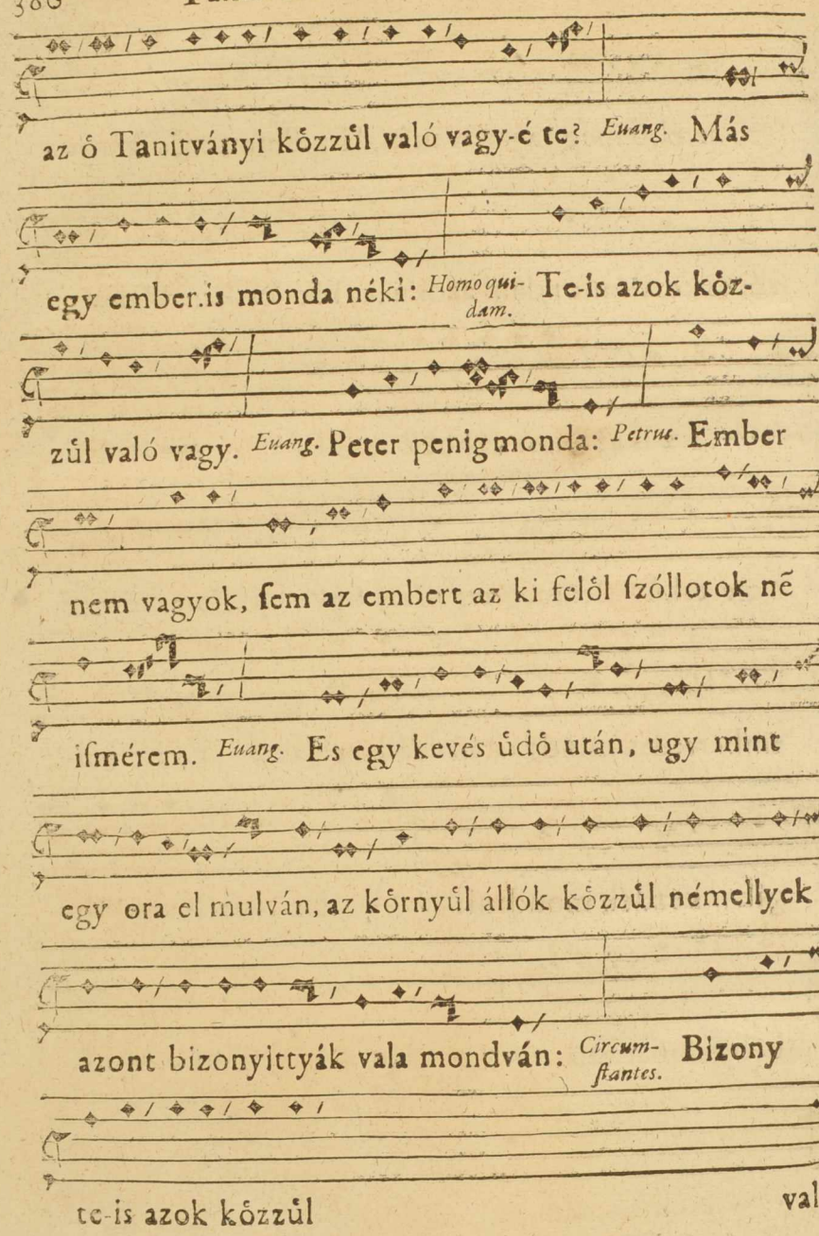

az ő Tanitványi kőzzűl való vagy-é te? *Euang.* Más egy ember.is monda néki: *Homo quidam.* Te-is azok kőzzűl való vagy. *Euang.* Peter penig monda: *Petrus.* Ember nem vagyok, ſem az embert az ki felől ſzóllotok nẽ iſmérem. *Euang.* Es egy kevés űdő után, ugy mint egy ora el mulván, az kőrnyűl állók kőzzűl némellyek azont bizonyittyák vala mondván: *Circumſtantes.* Bizony te-is azok kőzzűl való

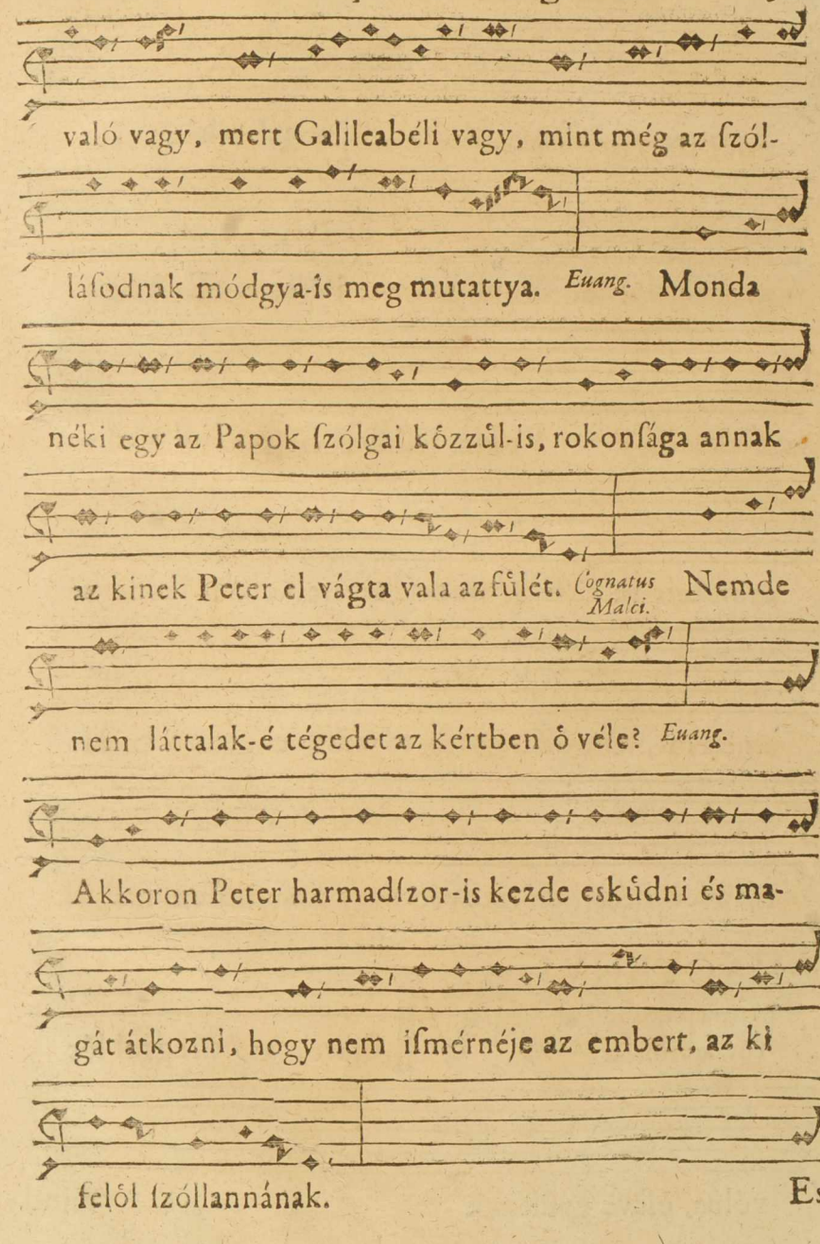

való vagy, mert Galileabéli vagy, mint még az ſzólás odnak módgya-is meg mutattya. *Euang.* Monda néki egy az Papok ſzólgai kőzzűl-is, rokonſága annak az kinek Peter el vágta vala az fűlét. *Cognatus Malci.* Nemde nem láttalak-é tégedet az kértben ő véle? *Euang.* Akkoron Peter harmadſzor-is kezde eskűdni és magát átkozni, hogy nem iſmérnéje az embert, az ki felől ſzóllannának. Es

Es ottan az kakas másodszor is meg szóllala. Es

meg fordulván Vrunk tekinte Peterre. Es megh

emlékezék Péter Vrunk Ieſuſnak beſzédéről, mellyet

mondott vala, hogy minek előtte kétszer szóllana

az kakas, háromſzor meg tagadſz engem. Es ki

menvén Péter, el kezdvén nagy keſerveſſen ſira.

HACTENVS prima pars, ſequitur ſecunda. *Euang.* MIkoron azért reggel lőt

vólna, őszve gyűlének mind

mind az Papok ſ-az irás tudók, és az népnek vénei,

mind penig az egéſz Concilium az Ieſus ellen, hogy

őtet meg ölnejék, és vivék őtet az Conciliumban

mondván néki: *Vniverſitas Iudæorum.* Ha te vagy az Chriſtus

mond meg minékünk; *Euang.* Es monda nékik:

Ieſus. Ha meg mondom-is tinéktek nem hiſzitek: Ha

penig meg kérdlek nem feleltek nékem, ſem el nem

bocsátotok.

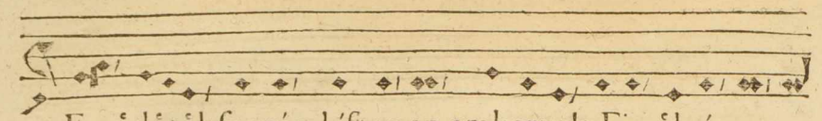

Ez ûdôtôl fogván léſzen az embernek Fia ûlvén az

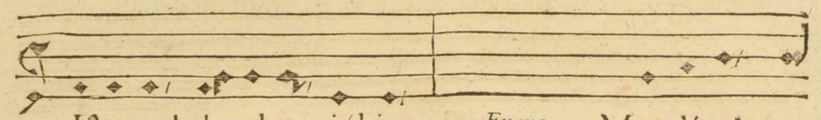

Iſtennek hatalmas jóbjan. *Euang.* Mondának

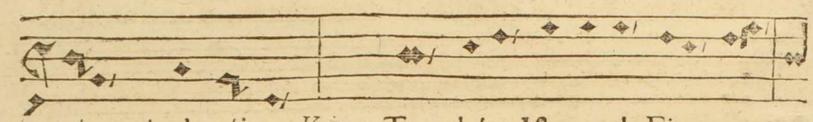

azért mindnyájan: *Vniver.* Te tehát Iſtennek Fia vagy?

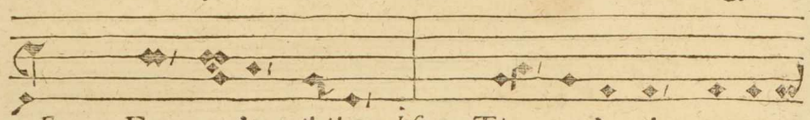

Euang. Es monda nékik: *Ieſus.* Ti mondotok enge-

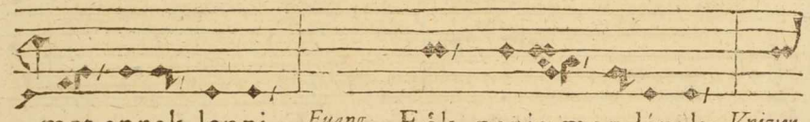

met annak lenni. *Euang.* Eôk penig mondának: *Vniver.*

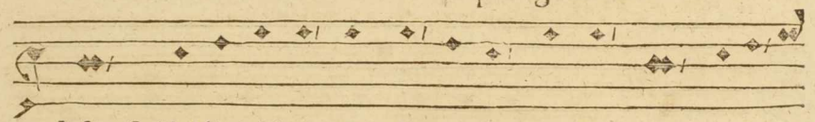

Mit ſzûkôlkôdûnk még-is tanuk nélkûl? mert imé

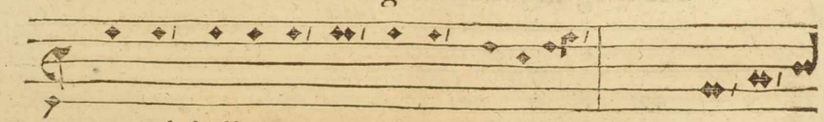

magunk hallottuk az ônnôn ſzájából. *Euang.* Es fel

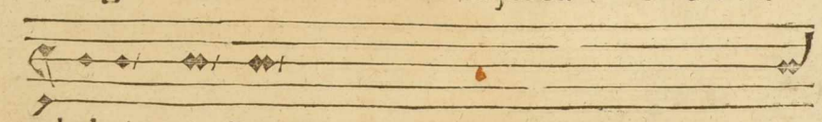

kelvén mind az foka-

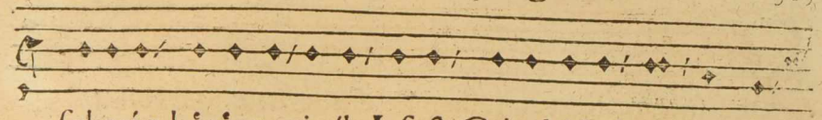

ſokaság kôtôzve vivék Ieſuſt Cajaphástol az Tanats

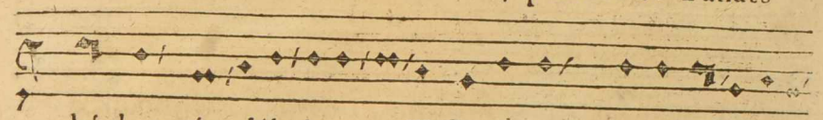

házban, és adák ôtet az Tiſztartónak, Pontius Pilá-

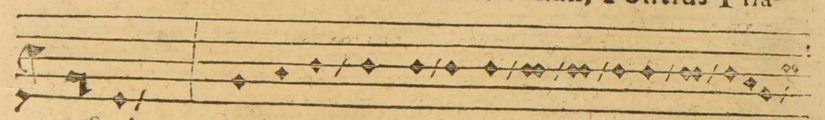

tuſnak. Akkoron látván Iudás az ki ôtet el árulta

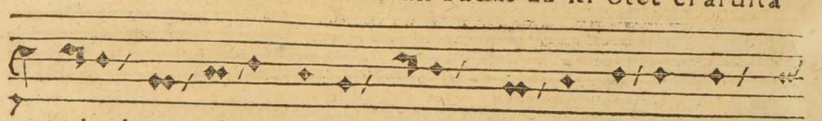

vala, hogy el kárhozot vólna, meg bánván dolgát,

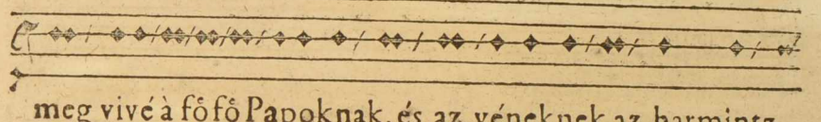

meg vivé à fôfô Papoknak, és az véneknek az harmintz

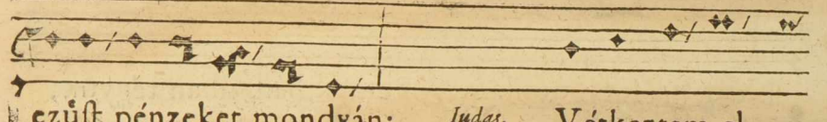

ezûſt pénzeket mondván: *Iudas.* Vétkeztem el

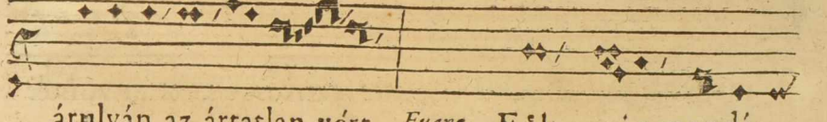

árulván az ártatlan vért. *Euang.* Eôk penig mondá-

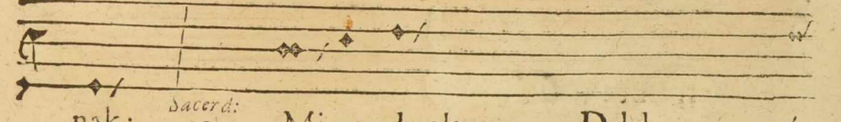

nak: *Sacerd: & Sen.* Mi gondunk

nékünk reá, ám te láſſad. *Euang.* Es el vetvén az

harmintz ezüſt pénzeket az Templomban, el mene

és magát fel akaſztá, és fel akadvã ketté haſada, és az

ó bélei mind ki omlának. Az fő fő Papok penig fel vé-

vén az harmintz ezüſt pénzeket, mondának: *Primarij Sacerd.*

Nem illik hogy ezeket az Iſtennek ládájában tégyük,

mert vérnek árrai. *Euang.* Es tanácsot tartván vőnek

az harmintz pénzeken, az ha-

az hamiſságnak árrán egy mezőt, az fazakaſnak föl-

dét az ſzarándokoknak temető helyeknek. Es ez

el hirhedék mind az egéſz Ieruſalemben lakozóknak,

el annyira, hogy az à mezŏ az ó nyelveken, mind ez

maj napig-is Akeldámának, az az: Vérnek mezejé-

nek hivattatik. Akkoron bé tellyeſedék az mit meg

jövendölt vala Ieremias Propheta ezt mondván: Es

vővék ugy-mond

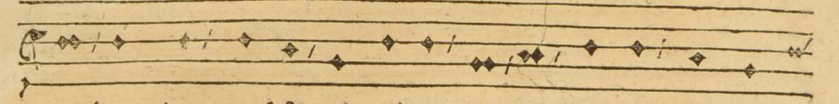

az harmintz ezűſt pénzeket, az meg bőcsűlt vérnek

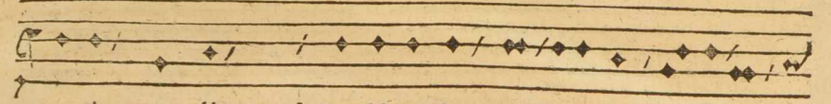

arrát, mellyre bőcsűlteték az Izrael fiaitol, és

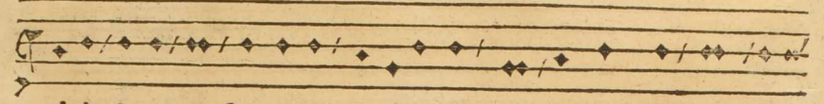

adak őtet az fazakas mezejében, az miképpen el ren-

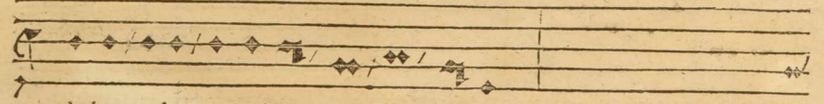

delte vala énnékem az Vr Iſten.

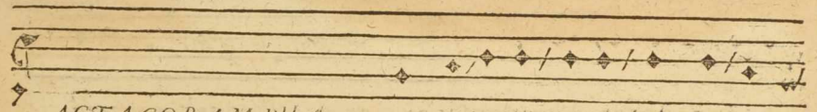

ACTA CORAM PILATO & Herode. Reggel azért vivék Ieſuſt Pi-

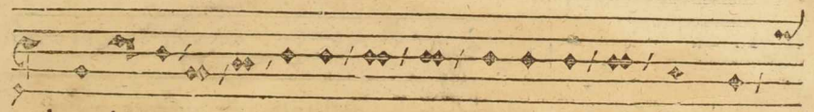

latushoz, és az Papok bé nem menének az tőrvény

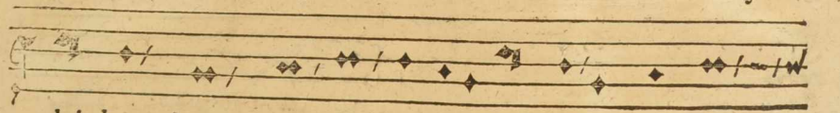

házban, hogy meg ne fertőztetnének; hanem hogy

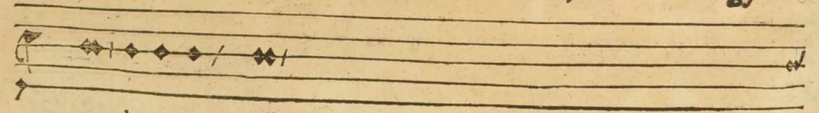

meg ehetnék az Huſ-

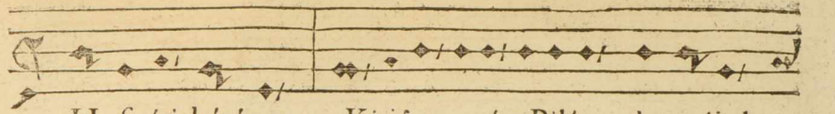

Huſvéti bárányt. Ki jöve azért Pilátus hozzájok

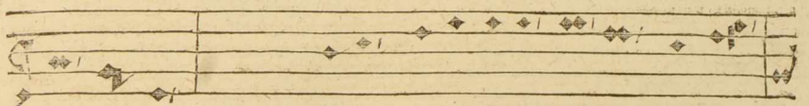

és monda: *Pilatus.* Mivel vádollyátok ezt az embert?

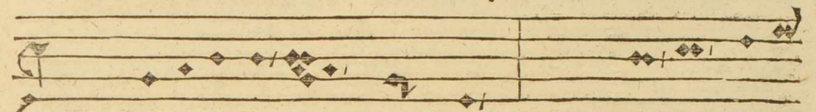

Euang. Felelének néki mondván: *Sacerdotes.* Ha ez go-

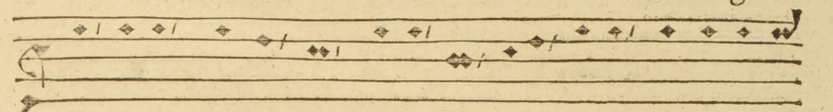

noſz tévő ember nem vólna, tenéked őtet ſemmikép-

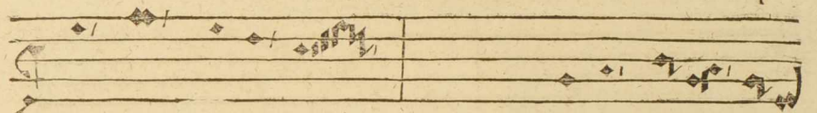

pen nem hoztuk vólna: *Euang.* Monda nékik Pi-

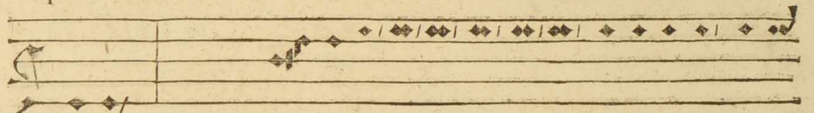

látus: *Pilatus.* Vigyétek el ti, és az ti tőrvényetek ſze-

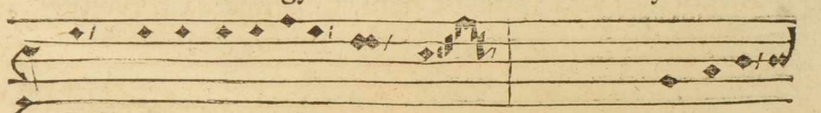

rént ſententiázzátok meg őtet. *Euang.* Mondának

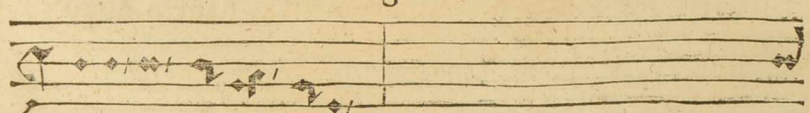

azért az Papok néki: Nem

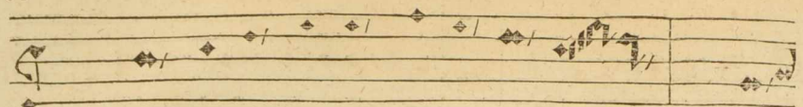

Sacerdotes. Nẽ ſzabad nékünk ſenkit meg ölnünk. *Euang.* Hogy

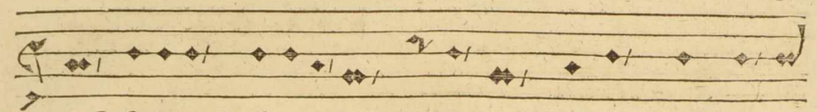

az Ieſuſnak beſzéde bé telnék, az mellyet mondott

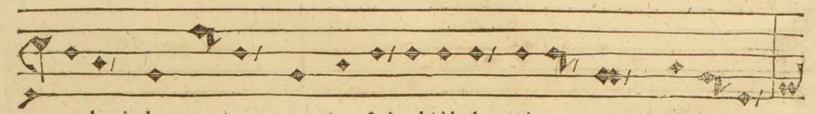

vala jelentvén, minémű halállal vólna meg halandó.

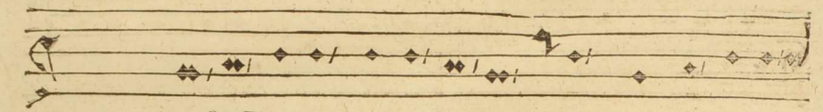

Az fő Papok penig, és az vének kezdék ötet

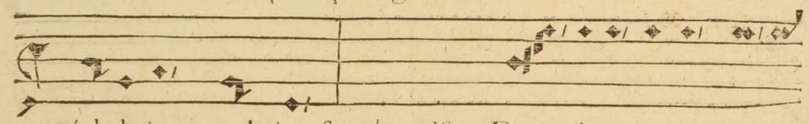

vádolni, mondván: *Sacerdotes & Sen.* Ezt rajta értük, hogy

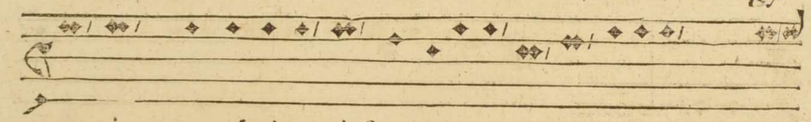

az mi nemzetünket el forditotta és meg tiltotta hogy

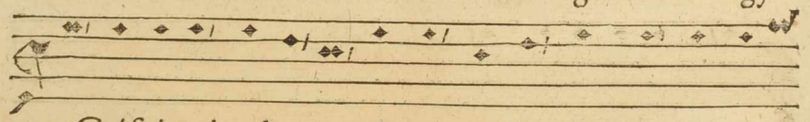

az Csáſzárnak adot ne adgyon magát Chriſtus Király-

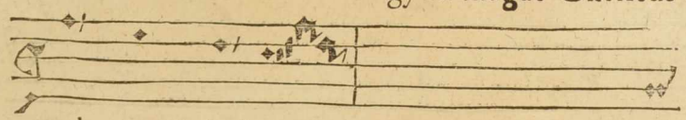

nak mondván lenni. Bé

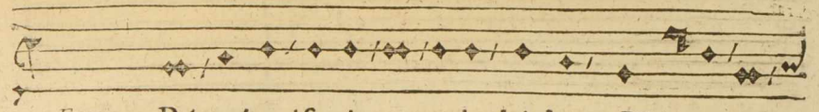

Euang. Bé méne iſmét az tanáts házban Pilátus, és

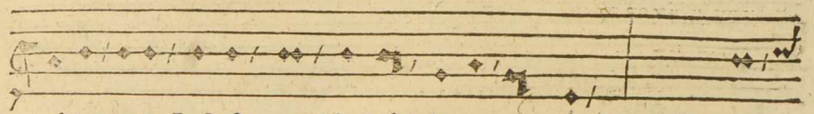

elő hiván Ieſuſt, meg kérdé ötet mondván *Pilatus.* Te

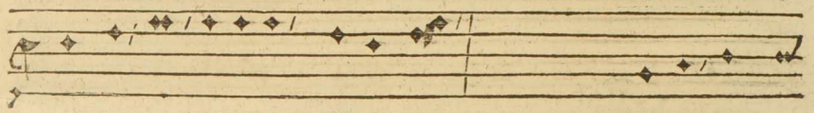

vagy-é az Sidóknak Királlya? *Euang.* Alván pe-

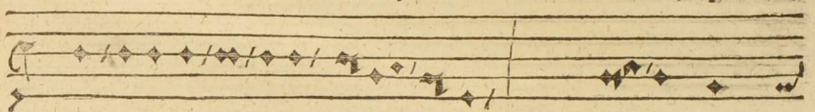

nig előtte az Ieſus, felele néki: *Ieſus.* Te magad-

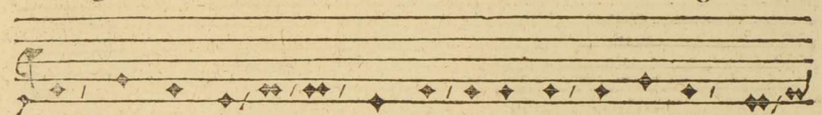

tol mondod-é te ezt, avagy egyebek mondották te-

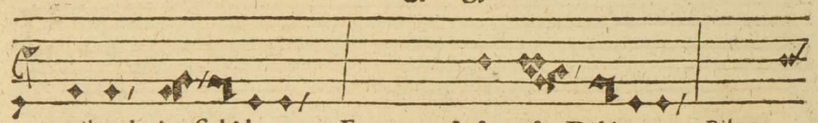

néked én felőlem? *Euang.* Monda Pilátus: *Pilatus.*

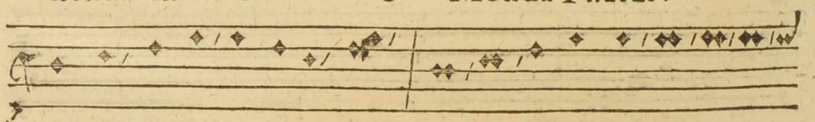

Avagy Sidó vagyok-é én? Az te nemzeted és az fő

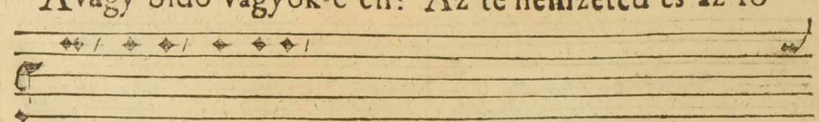

fő Papok adtanak Ece téged

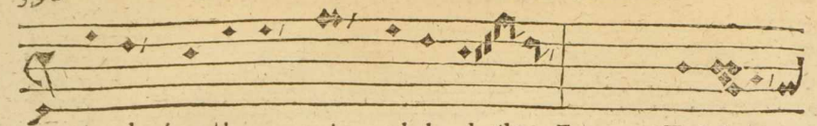

téged énnékem mit tselekedtél? *Euang.* Felele

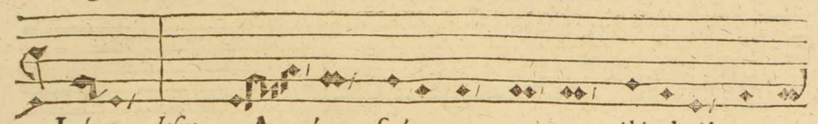

Ieſus: *Ieſus.* Az én orſzágom nem ez világból va-

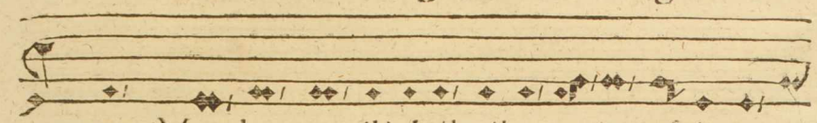

gyon: Mert ha ez világból vólna az én orſzágom,

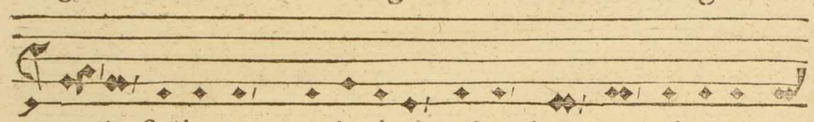

az én ſzólgaim vitezkedtek vólna, hogy ne adattat-

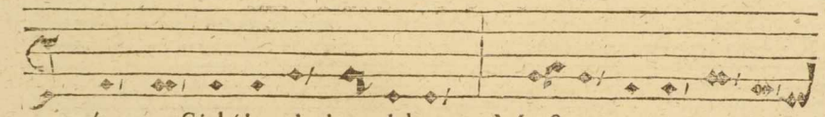

nám az Sidóknak kezekben. Moſtan penig az én

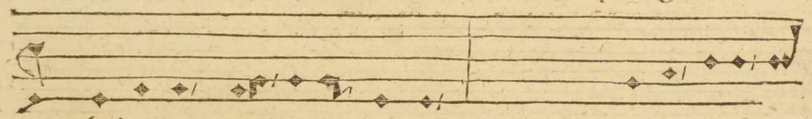

orſzágom nem innét vagyon. *Euang.* Monda azért

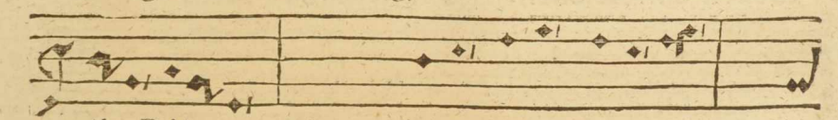

néki Pilátus: *Pilatus.* Király vagy-é tehát te? *Euang.*

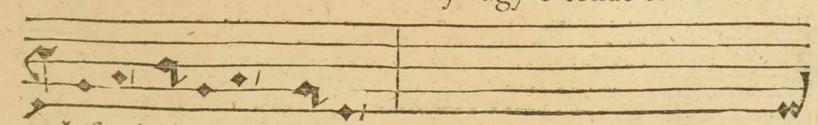

Ieſus felelvén monda: Te

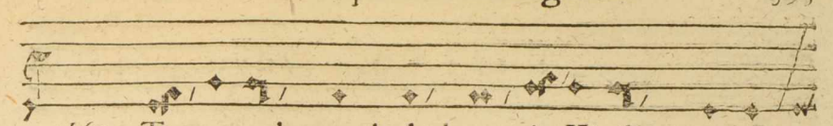

Ieſus. Te magad mondod, hogy én Király vagyok.

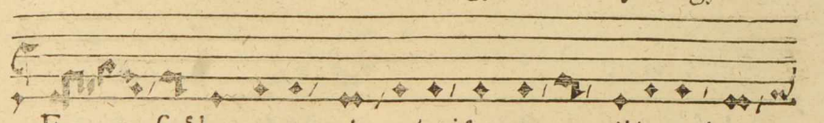

En arra ſzűlettettem, és azért jőttem ez világra, hogy

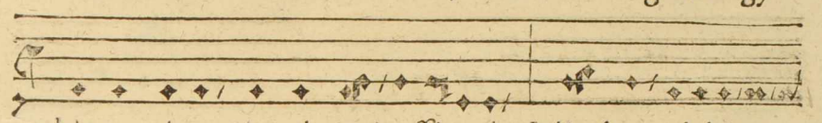

bizonyságot tégyek az igaſſágrol: Minden valaki az

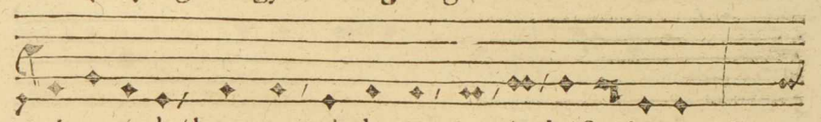

igazságból vagyon, halgattya az én beſzédemet. *Euang.*

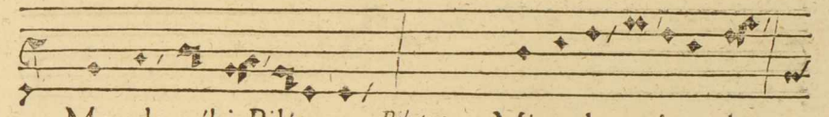

Monda néki Pilátus: *Pilatus.* Mitsoda az igazság?

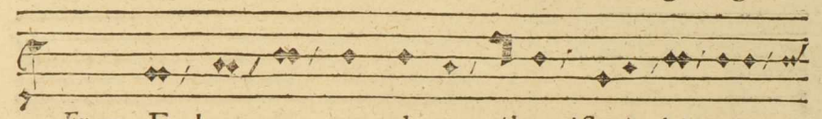

Euang. Es hogy ezt mondotta vólna, ísmét ki méne

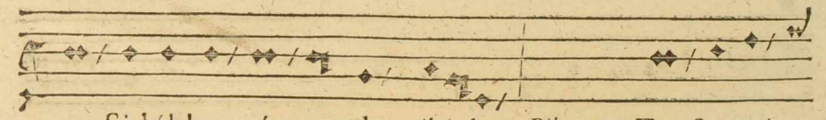

az Sidókhoz, és monda nékiek: *Pilatus.* En ſemmi

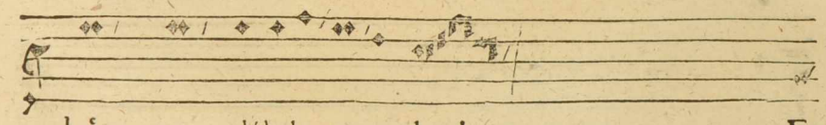

bűnt nem találok az emberben., Es

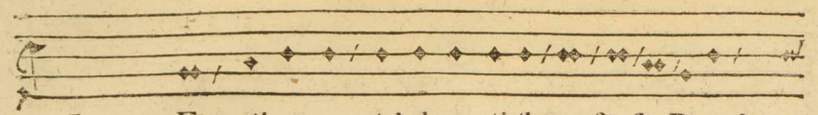

Euang. Es mikoron vádoltatnéjék az fô fô Papok-

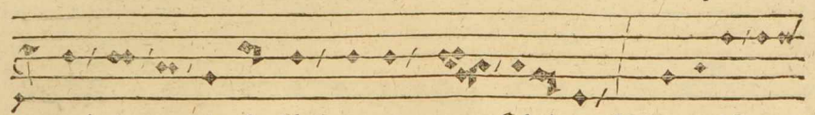

tol és az vénektôl ſemmit nem felele. Pilatus iſ-

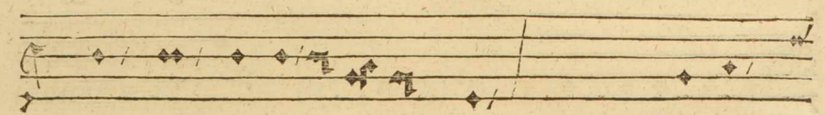

mét meg kérdé ôtet mondván: *Pilatus.* Semmit

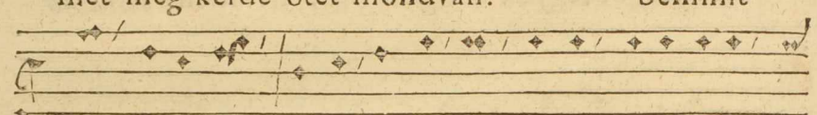

nem felelſz-é? Imé menyi ſok tanuk bizonyito-

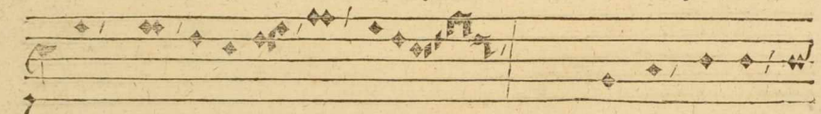

nak te ellened, nem hallod-é? *Euang.* Ieſus penig

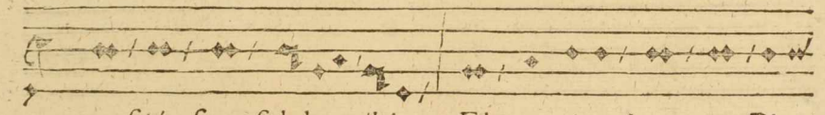

egy ſzót ſem felele néki. El annyira, hogy az Pi-

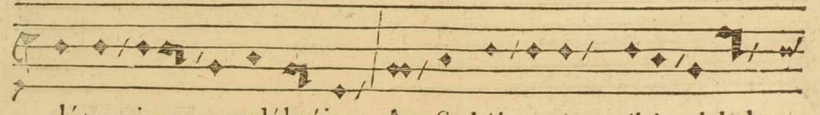

látus igen csudálnája. Az Sidók azért néki zajdul-

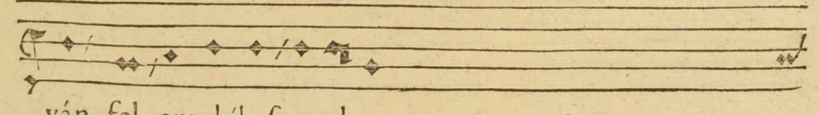

ván fel emelék ſzavokat mon-

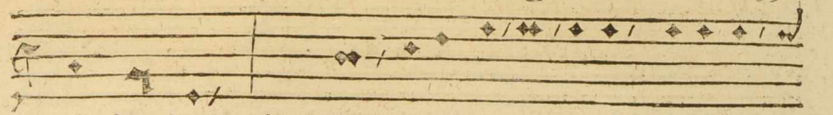

mondának: *Sacerd. & Turbæ.* Fel lázzaſsttya az népet, tanitván

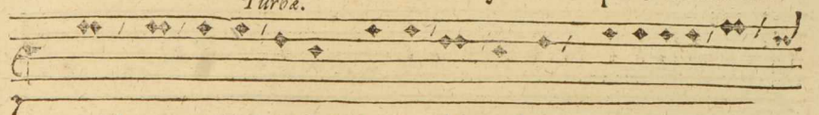

mind az egéſz Sidóſágban, el kezdvén Galilæan mind

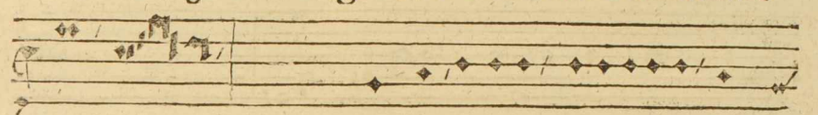

ez helyig. *Euang.* Halván Pilatus Galilæának ne-

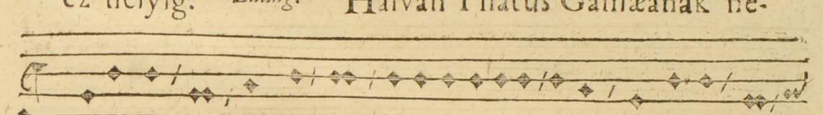

vezetit meg kérdé ha Galilæabéli ember vólna-é, és

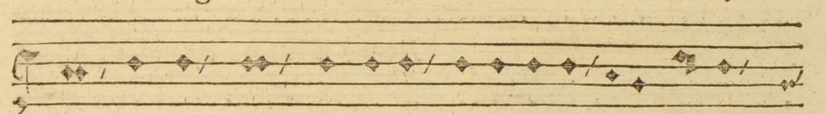

meg értvén, hogy Herodes birtokából való vólna,

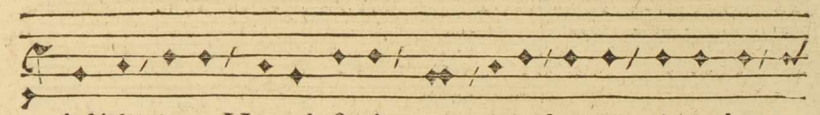

kûldé ôtet Herodeſnek, mert ô-is ſzintén akkorban

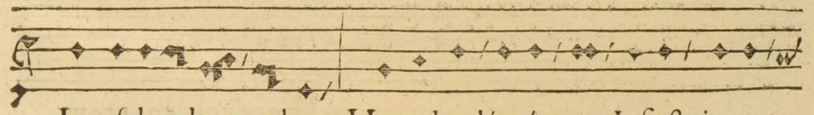

Ieruſalemben vala. Herodes látván az Ieſuſt igen

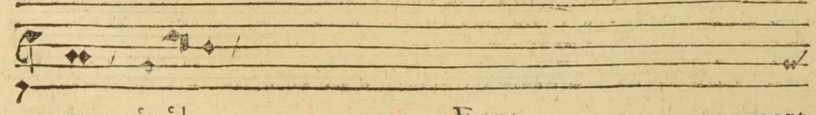

meg örûle, Eee3 mert

Mert ſok ûdôtôl fogva kévánta vala látni, mivel hogy

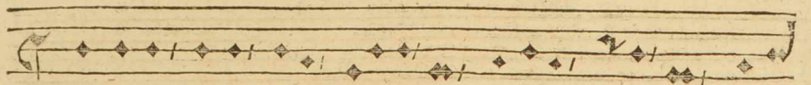

ſokakot hallott vala felôle, és reménylivala, hogy va-

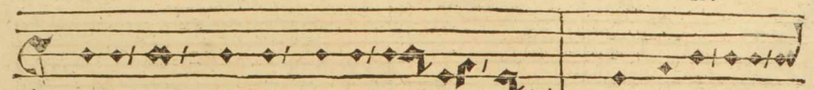

lámi nagy csudát látna tétetni tôle. Kérdezi vala

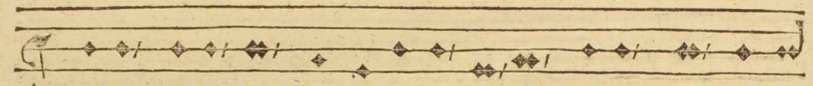

penig Ieſuſt ſok beſzédekkel, de ô ſemmit nem fe-

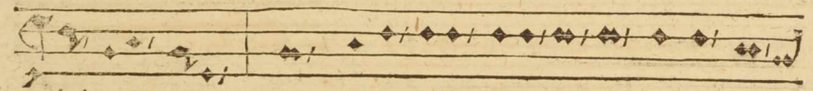

lel vala néki. Ott álnak vala penig az fô Papok, és

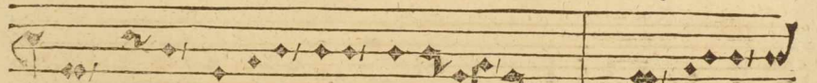

az vének, felette igen vádolván ôtet. Meg utálá

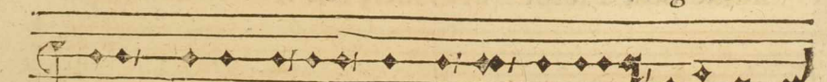

azért Herodes ôtet minden ô ſeregével egyetem-

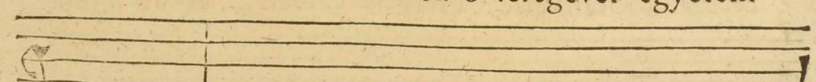

ben.

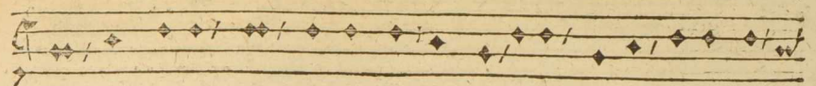

Es mikoron meg csufolta vólna ôtet, fejir ruhában

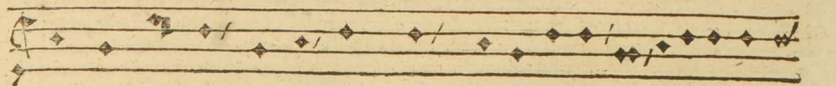

ôltöztetvén, viſzſza küldé Pilátuſnak, és barátságo-

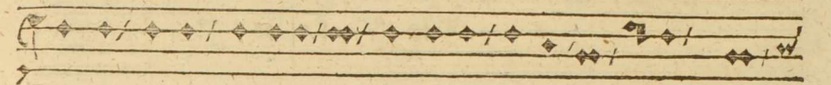

ſokká lônek Pilátus és Herodes azon az napon, mert

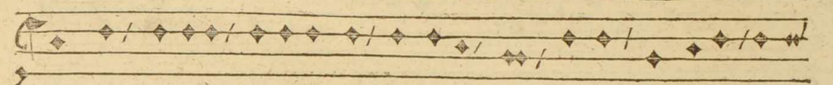

annak elôtte haragoſok valának egy-máſſal: Pilátus a-

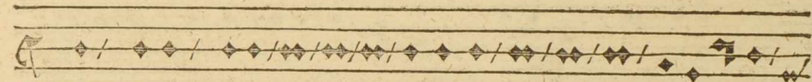

zért ôſzve hivá az fô fô Papokat és az Tiſzt-viſelôket,

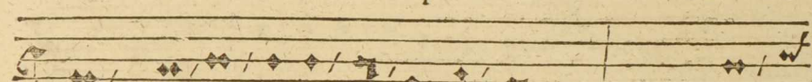

ſ-mind az kôz népet, és monda nékik: *Pilatus.* En

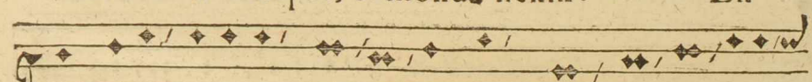

elômben hoztatok, ezt az embert, mint ha az népet

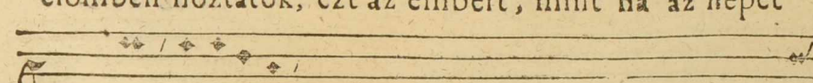

el forditotta.

vólna

vólna, és imé én ti előttetek meg kérdezvén, azok

kőzzűl az bűnők kőzzűl, az mellyekkel őtet vádollyá-

tok, ſemmit nem találok ő benne; Sőt még Hero-

deſ-is nem talált bűnt benne, mert lám hozza kűl-

dőttelek vala titeket, és ſemmi halálra méltó dolog

nem eſet ő rajta, meg veretvén azért őtet el ereſztem.

Euang. Az Innép napon penig ſzokáſa vala az Tiſz-

tartónak: Hogy

Hogy az kőſségnek egy foglyot bocsátana el, az

mellyet akarnának. Vala penig akkor egy fő fo-

goly, az ki Barabbáſnak hivattatik vala, ki párt űtéſért

és gyilkoſságért vettetet vala az tőmlőczben, és mi-

koron fel kiáltot vólna, az ſereg kezdé kérni Pilá-

tuſt, hogy az mint mindenkoron tselekedett moſt-is

ugy tselekednék vélek. Monda azért Pilátus né-

kik: *Pilatus.* Szokáſtok

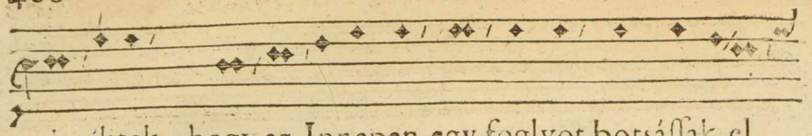

ti-néktek, hogy az Innepen egy foglyot botsáſſak el

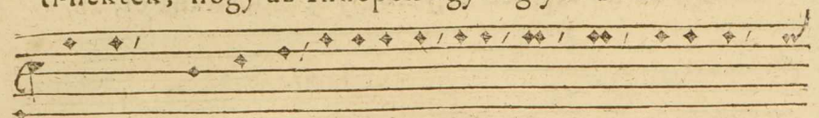

néktek, mellyiket akarjátok azért hogy el botsáſſam

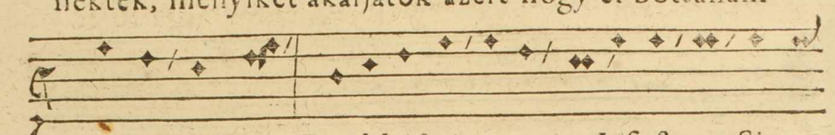

moſtan néktek, Barabbáſt-é avagy az Ieſuſt, az Si-

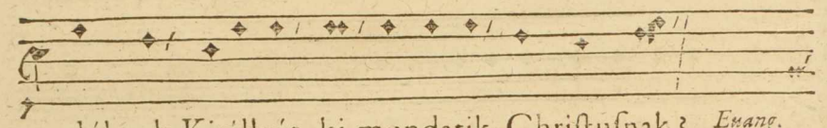

dóknak Királlyát, ki mondatik Chriſtuſnak? *Euang.*

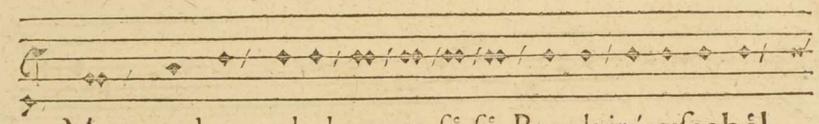

Mert tudgya vala, hogy az fô fô Papok irégyſęgból

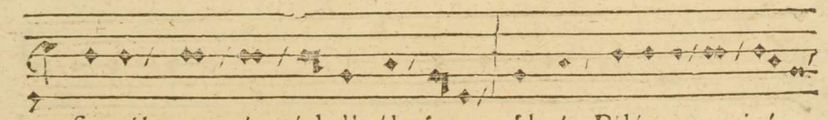

fogták meg és vádollyák ótet. úlvén Pilátus az ité-

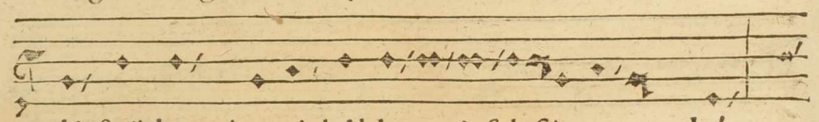

lô-ſzékben, hozzá kűlde az ô feleſége, mondván:

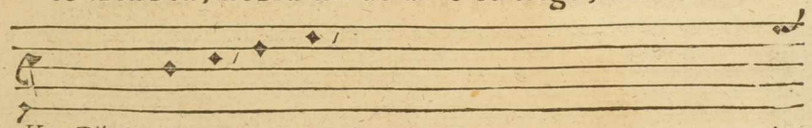

Vxor Pilati. Semmi kôzôd nin-

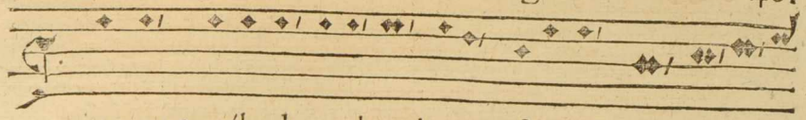

nincsen tenéked azzal az igaz emberrel, mert én az

éjjel álmomba ſokat ſzénywedtem ô érette. *Euang.* Az

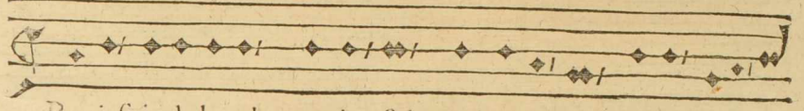

Papi fejedelmek penig fel tsóditvén az népet, reá

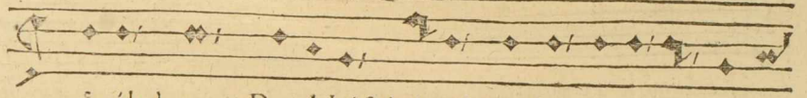

vôvék hogy Barabbáſt kérnék, Ieſuſt penig el veſz-

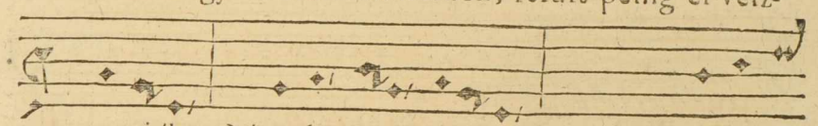

tenejék. Monda azért Pilátus: *Pilatus.* Melly-i-

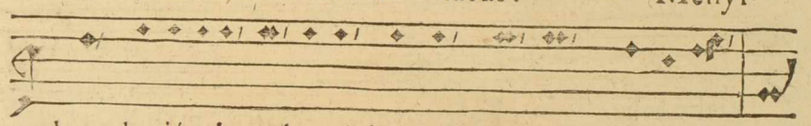

ket akarjátok ez kettô kôzzûl, hogy el botsáſſam.

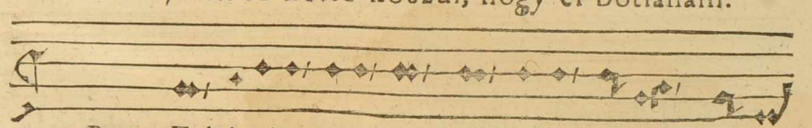

Euang. Fel kiálta azért mind az egéſz ſereg mond-

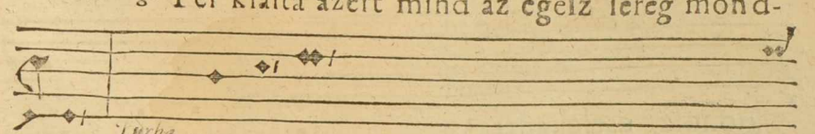

ván: *Turba Iudæo:* Veſzeld el

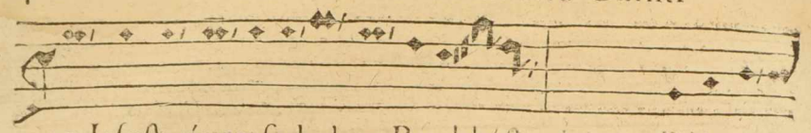

az Ieſuſt, és ereſzd el az Barabbáſt. *Euang.* Pilátus

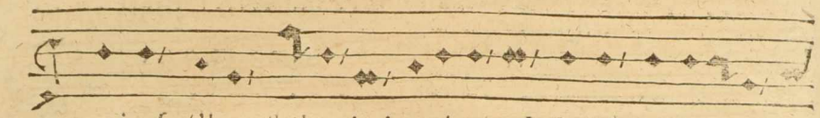

p:nig ſzólla nékik, el akarván az Ieſuſt botsátani,

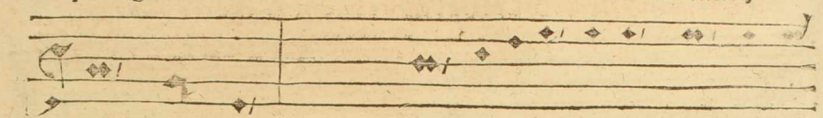

ezt mondván: *Pilatus.* Mit akartok azért, hogy ese-

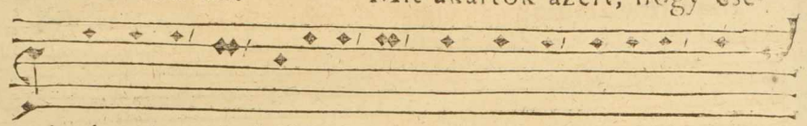

kedgyek az Ieſuſſal, kit mondotok Sidóknak Ki-

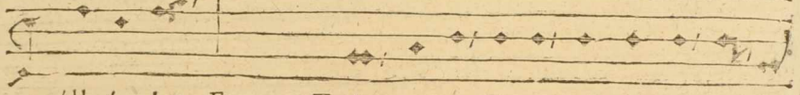

rállyának? *Euang.* Eok penig iſmét mindnyáján fel

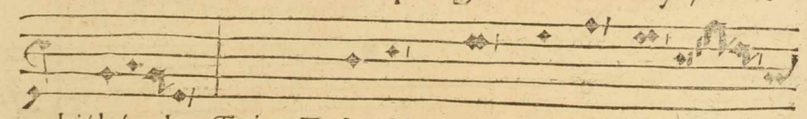

kiáltának: *Turba* Feſzitſd meg feſzitſd meg ôtet.

Euang. Pilátus harmadſzor is monda nékik; *Pilatus.* Mi

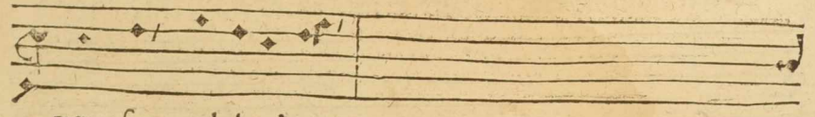

gonoſzt cselekedett? Semmi

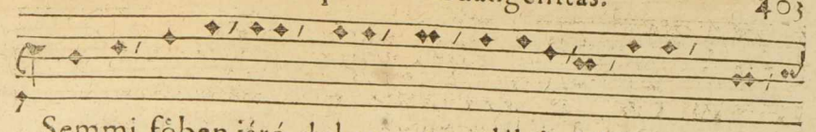

Semmi fôben járó dolgot nem találok ô benne; meg

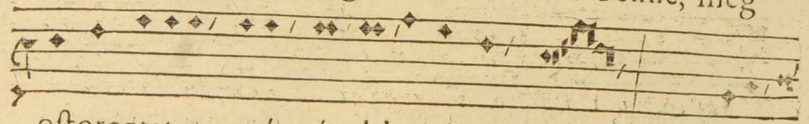

oſtoroztatom azért, és el botsátom ôtet. *Euang.* Azok

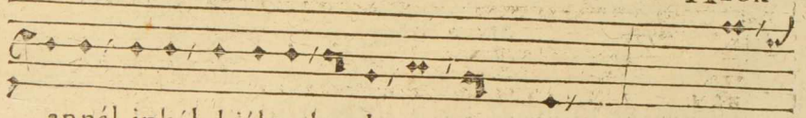

annál inkáb kiáltnak vala, ezt mondván: *Populus.* Meg

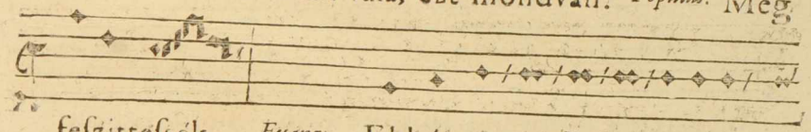

feſzitteſsék. *Euang.* Ekképpen az fô fô Papok-is

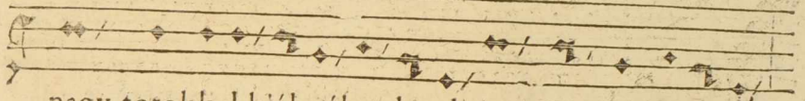

nagy torokkal kiáltyák vala, hogy meg feſzitteſsék.

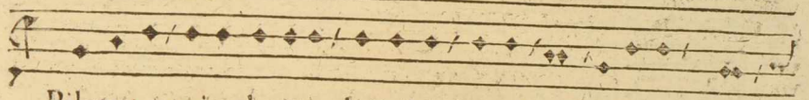

Pilatus penig eleget akarván tenni az ſeregnek, el

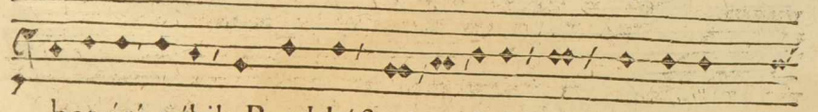

botsátá nékik Barabbáſt, és az Ieſuſt meg oſtoroz-

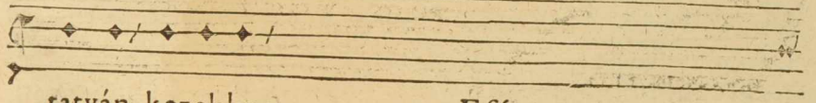

tatván, kezekben

adá hogy meg feſzitenék. Az vitézek penig fogák

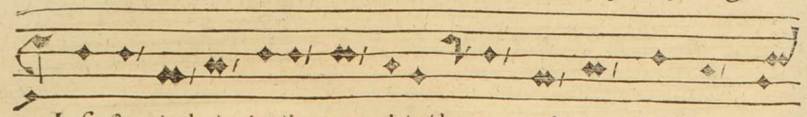

Ieſuſt, és bé vivék az palótában, mely az tôrvény té-

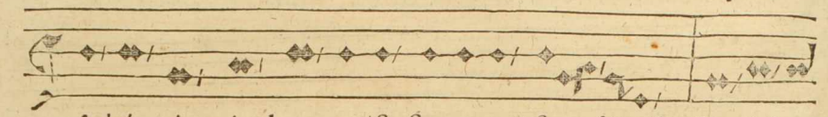

vô ház, és mind az egéſz ſereget ôſzve hivák. Es fel

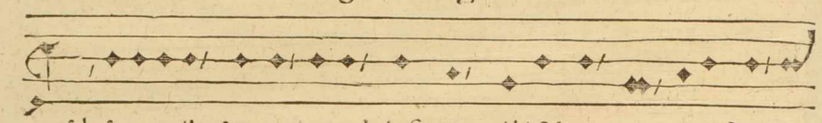

öltözteték ôtet veres bárſony páláſtban, és tövisból

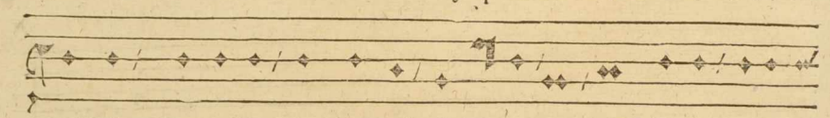

csinált Coronát nyomának fejében, és nád ſzálat adá-

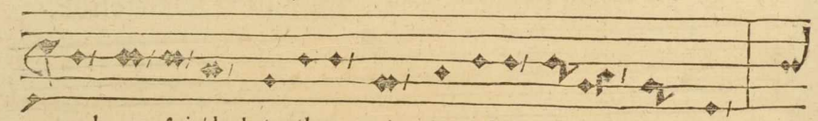

nak az ôjób kézében, és imádák ôtet mondván:

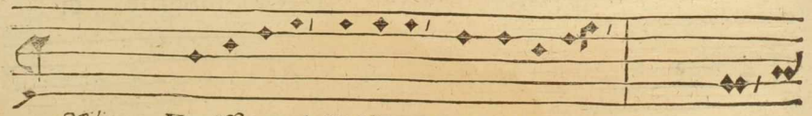

Milites. Egéſſęggel Sidóknak Királlya. *Euang.* Es

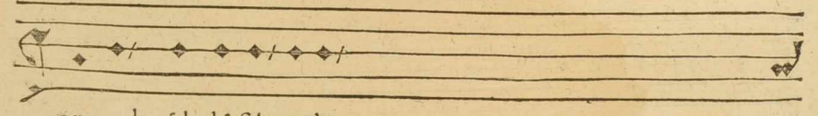

arczul pökdöſik vala nya-

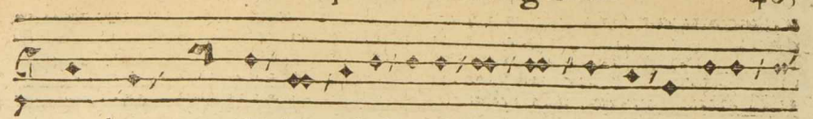

nyakon vervén ki véſzik vala az nád ſzálat kezéből

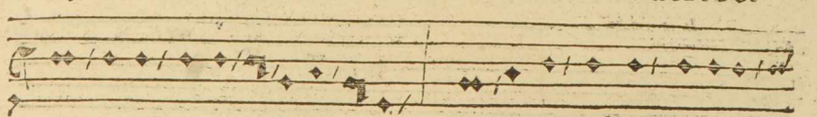

és verik vala az fejét véle. Ki méne iſmet Pilátus

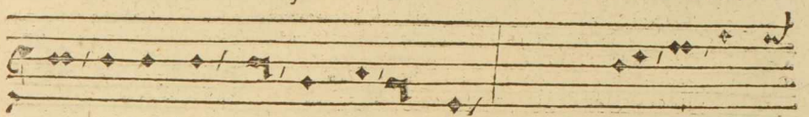

az Sidókhoz, és monda nékik: *Pilatus.* Imé ki ho-

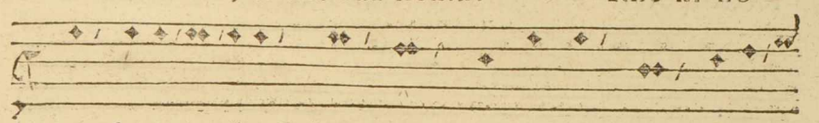

zom ôtet ti-néktek, hogy meg tudgyátok, hogy ſemmi

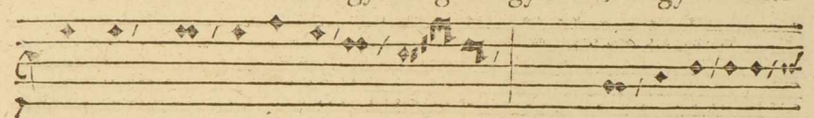

vétket nem találtam ô benne. *Euang.* Ki jöve azért

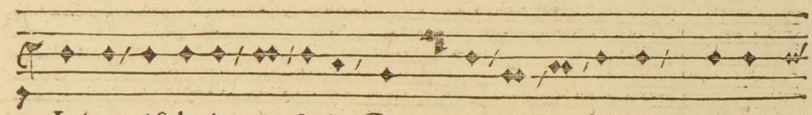

Ieſus viſelvén az tövis Coronát, és az bárſony palá-

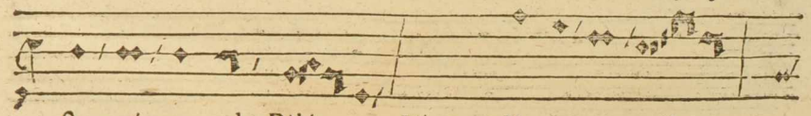

ſtot, és monda Pilátus. *Pilatus.* Ihon az ember;

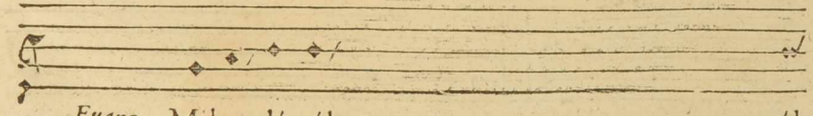

Euang. Mikor látták vól-

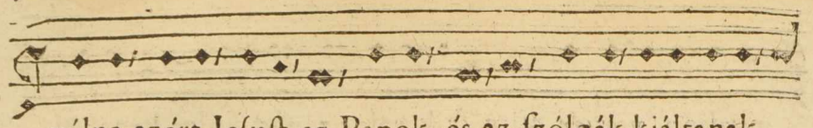

vólna azért Ieſuſt az Papok, és az ſzólgák kiáltanak

vala mondván *Sacerd. & Ser.* Eold meg, öld meg, feſzitſd,

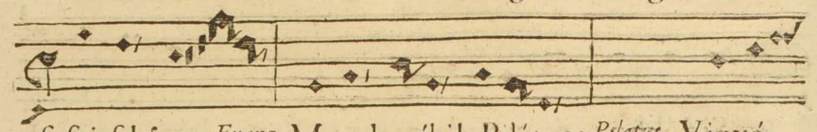

feſzitſd ötet. *Euang.* Monda nékik Pilátus: *Pilatus.* Vigyé-

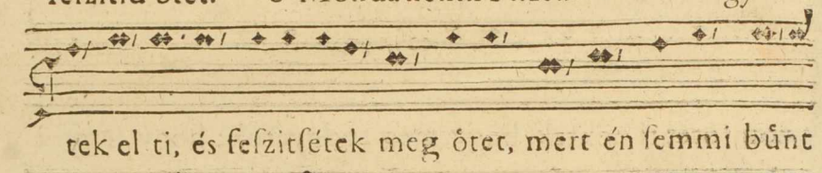

tek el ti, és feſzitſétek meg ötet, mert én ſemmi bűnt

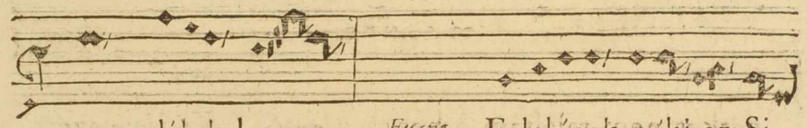

nem találok benne. *Euang.* Felelének néki az Si-

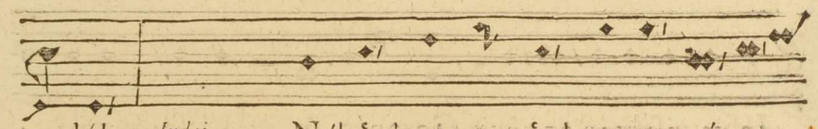

dók: *Iudæi.* Nékünk törvényünk vagyon, és az

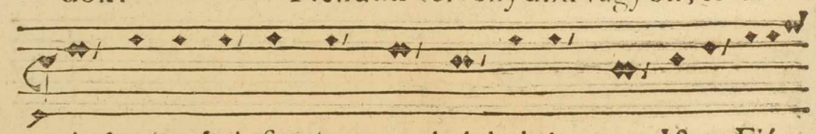

mi törvényünk ſzerént meg kel halni, mert Iſten Fiá-

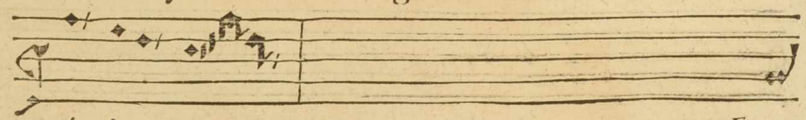

vá tötte magat. *Euang.*

Euang. Mikoron azért Pilátus hallotta vólna ez be-

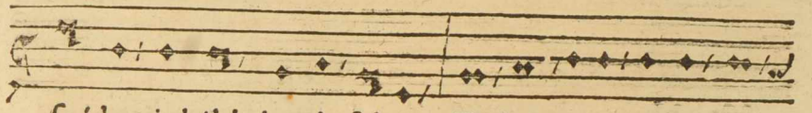

ſzédet, inkább kezde félni. Es bé méne iſmet az

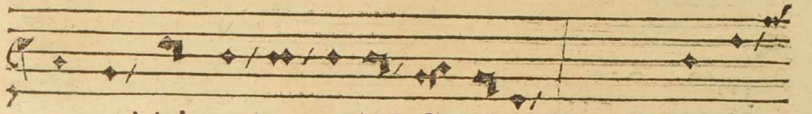

tanatsházban, és monda Ieſuſnak. *Pilatus.* Honnét

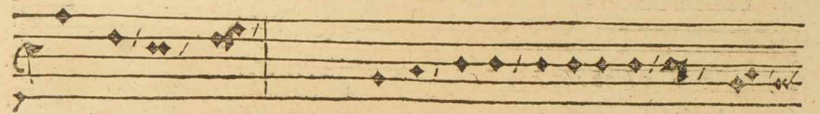

való vagy te? *Euang.* Ieſus penig feleletet nem ada

néki. Monda néki Pilátus: *Pilatus.* Ennékém nem

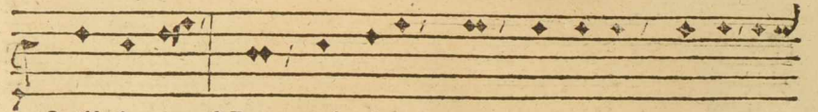

ſzóllaſz é? Nem tudod é, hogy hatalmā vagyon né-

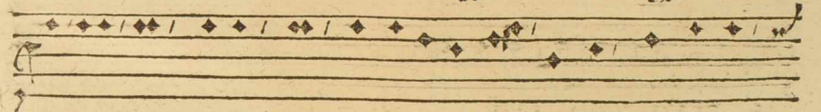

kē reá, hogy téged meg feſzitteſſelek, viſzont hatálmam

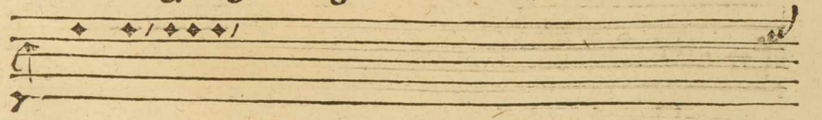

vagyon arra-is,

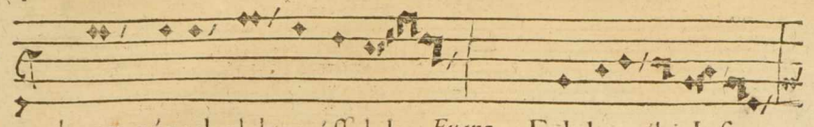

hogy téged el botsáſſalak. *Euang.* Felele néki Ieſus

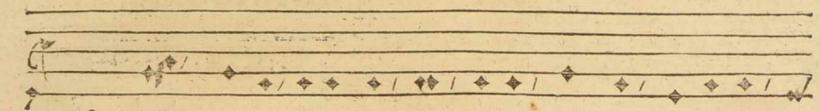

Ieſus. Nem vólna tenéked én rajtam ſemmi hatalmad

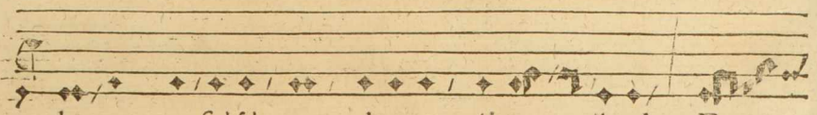

ha onnan felűl nem adatott vólna tenéked. En

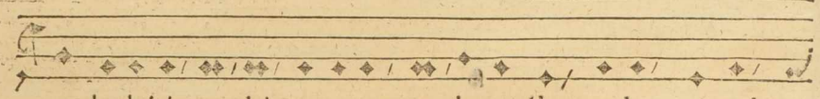

nekokáért az ki engemet te kezedben adott, annak

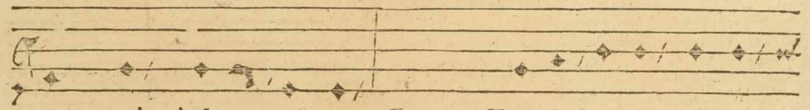

nagyob bűne vagyon. *Euang.* Ettől fogván okot

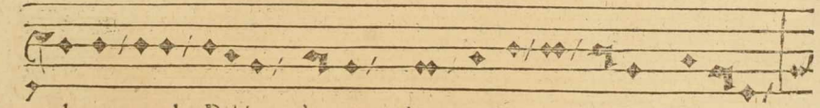

keres vala Pilátus benne, hogy őtet el ereſzthetnéje.

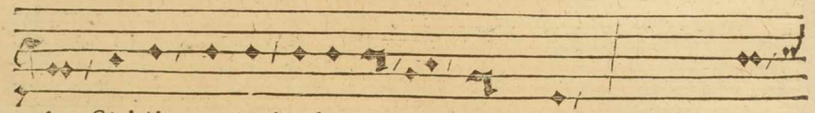

Az Sidók penig kiáltnak vala mondván: *Iudai.* Ha

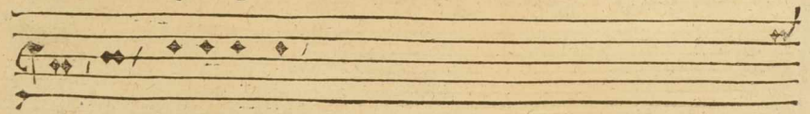

ezt el botsátandod nem

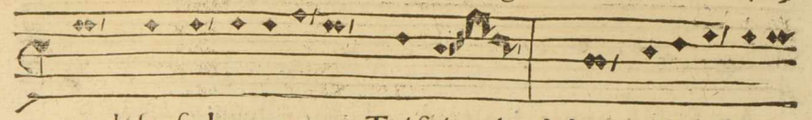

nem leſzesz barattya az Tsáſzárnak. Mert valaki Ki-

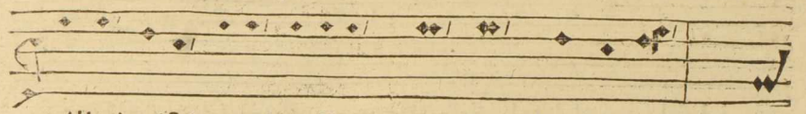

rállyá téſzi magát, ellene mond az Tsáſzárnak. *Euang.*

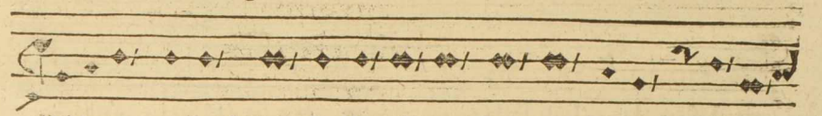

Pilátus penig hogy hallá ezt az ſzót, ki hozá Ieſuſt, és

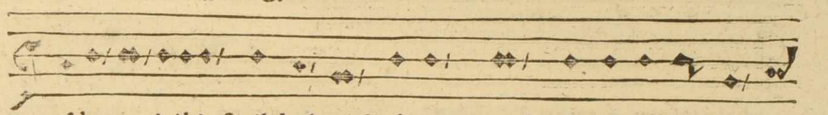

űle az itilő ſzékbe az helyen, mely Lithoſtrotonak

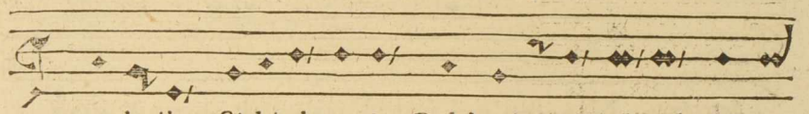

mondatik, Sidóul penig Gabbathának: az az: kő-

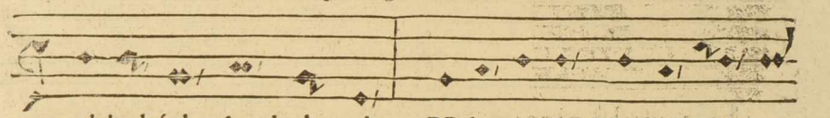

vekkel fel nőtt helynek. Vala penig Huſvét eſti,

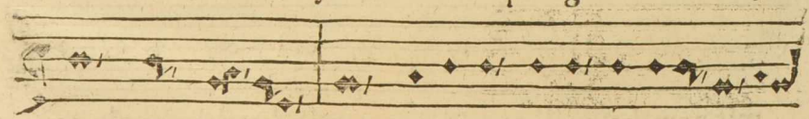

ugy-mint hat ora. Es akkoron monda Pilátus az Si-

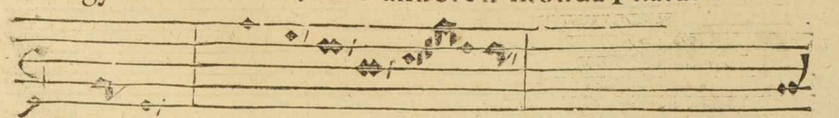

doknak. *Pilatus.* Ihon az ti Királlyotok. Az

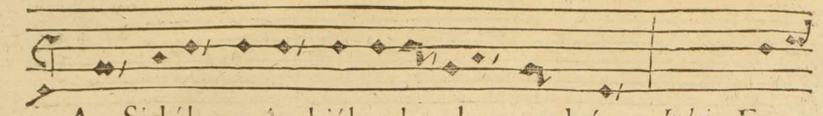

Az Sidók penig kiáltnak vala mondván: *Iudæi.* E-

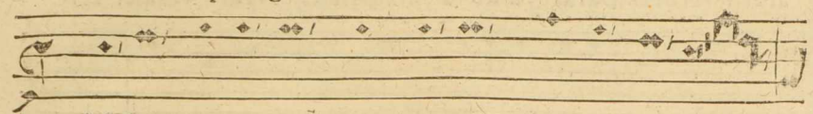

meld fel, emeld fel, feszitsd meg, feszitsd meg ôtet.

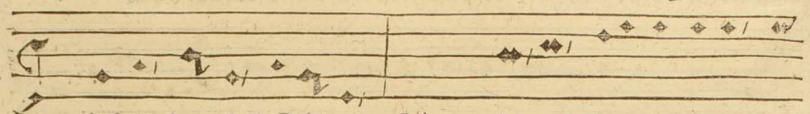

Euang. Monda nékik Pilátus: *Pilatus.* Az ti Királyotokat

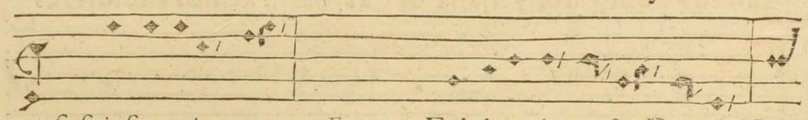

feszitsem-é meg? *Euang.* Felelének az fô Papok. *Prim.*

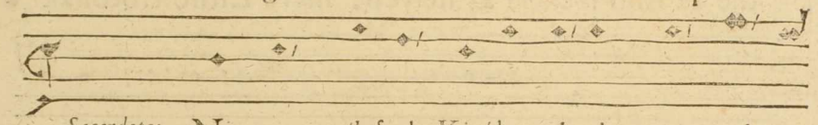

Sacerdotes. Nincsen nékünk Királyunk, hanem csak

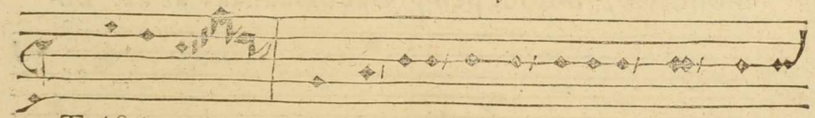

Tsászárunk; *Euang.* Látvã azért akkor Pilátus, hogy sem-

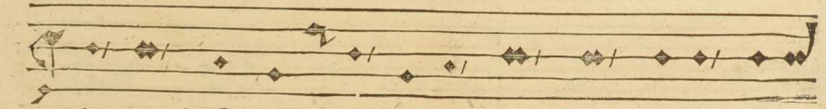

mit nem használhatna, hanem mind csak nagyob ná-

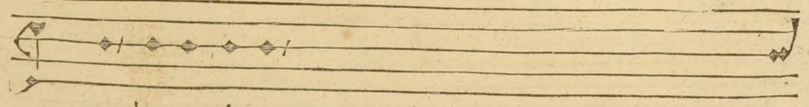

gyob zenebona lenne

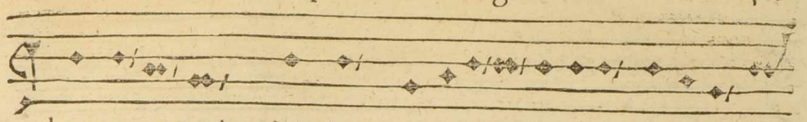

lenne az nép közôt, akara az seregnek eleget

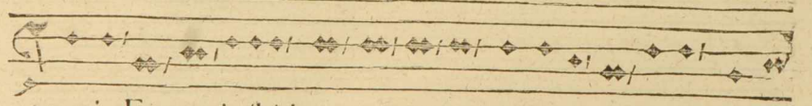

tenni. Es azt itélé hogy az mit à kévánna az lenne: Vi-

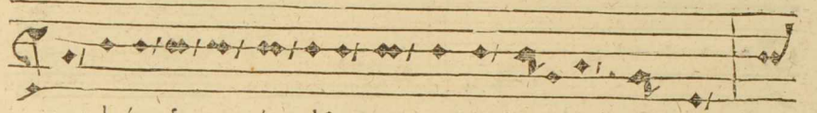

zet kére ô az nép elôt meg mosá kezeit mondván:

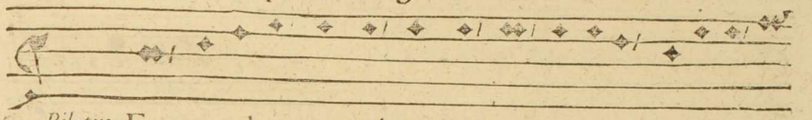

Pilatus En artatlan vagyok ennek az igaznak vérétôl:

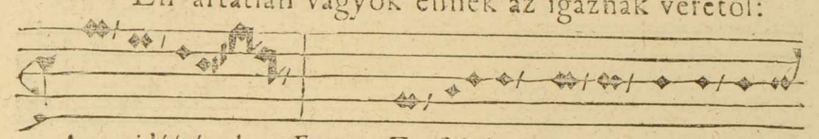

Am ti lássátok. *Euang.* Es felele mind az egész so-

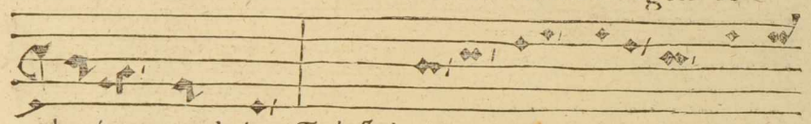

kaság, mondván: *Turba Jud.* Az ô vére légyen mi raj-

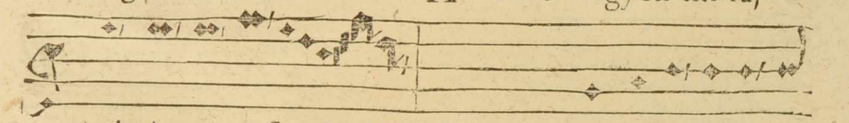

tunk és az mi fiainkon. *Euang.* Akkoron Pilá-

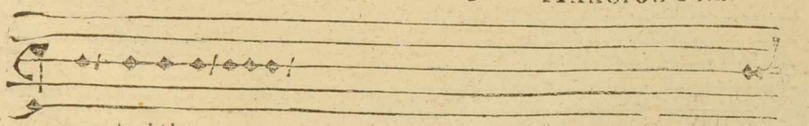

tus halálra ítélé

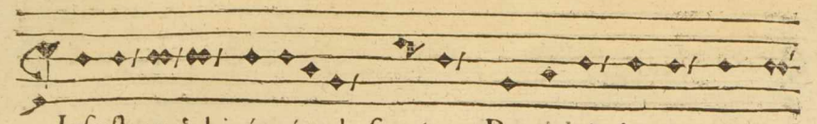

Ieſuſt az ô kivánságok ſzerént, Barabbás latrot pe-

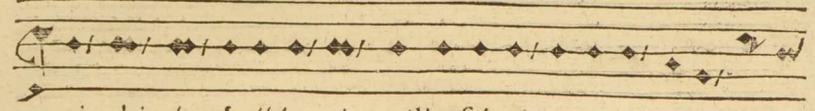

nig, ki párt útélért, és gyilkoſságért tartatik vala fog-

va, kértekre el ereſzté. Az meg oſtoroztatot, meg

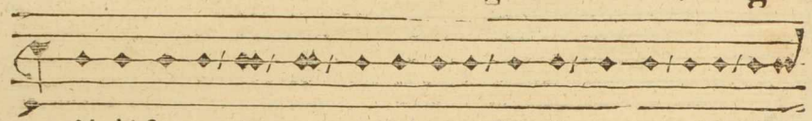

pôkdôſtetet, és meg csufoltatot Ieſuſt penig adá ké-

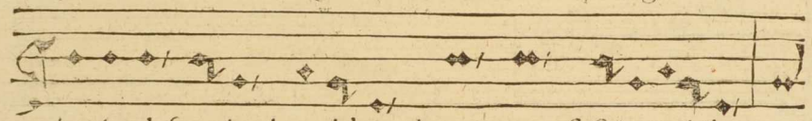

vánságok ſzerént kezekben, hogy meg feſzitenejék

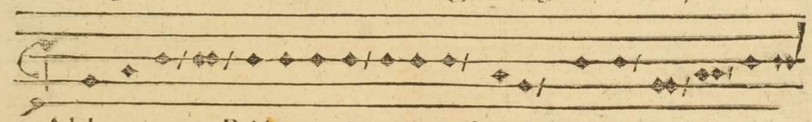

Akkoron az Pilátusnak vitézi fogák Ieſuſt, és le vo-

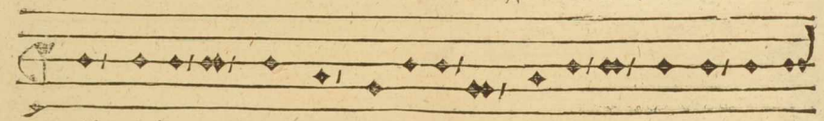

nák rola az bárſony palaſtot, és iſmet az ônnôn ru-

hájában öltöztetek ôtet. És

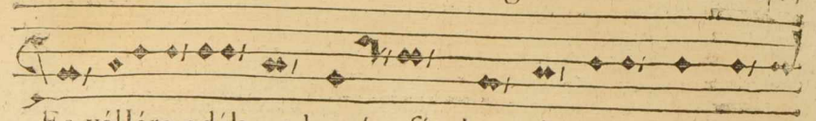

És vállára adák, az kereſzt fát, hogy ki vigye mellyen

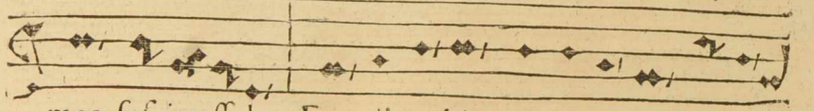

meg feſzitteſſęk. Es mikor ki mennének az helyre

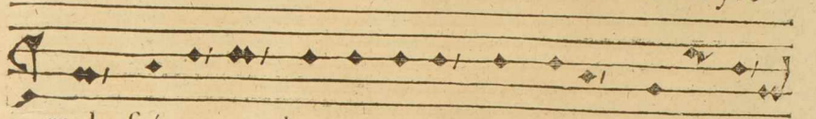

mely ſzáraz agy kaponyáknak helyének mondatik

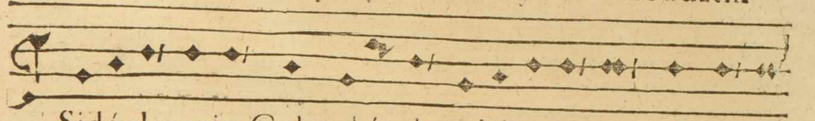

Sidóul penig Golgothának, találának egy Simon

nevű Cyrenebéli embert, ki az ô mezejéről jô vala

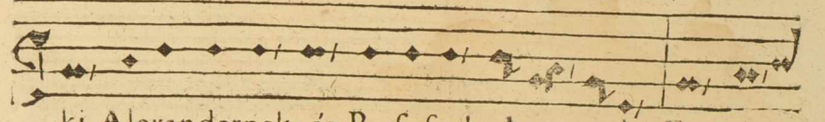

ki Alexandernek, és Rufuſnak Attya vala. Ezt meg

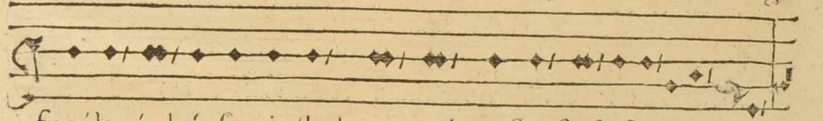

fogák, és kénſzeriték, hogy az kereſzt fat Ieſus után vinné.

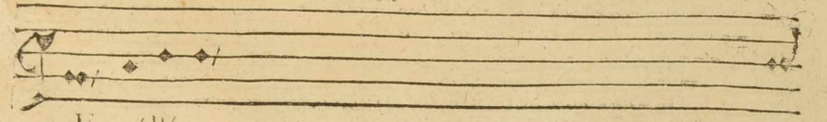

És vállára te-

tevék, hogy ki vigye. Kövétik vala penig ötét férfiak-

nak, és Aſzony népeknek ſok ſeregi: kik kiſérvén

jajgattyák és ſirattyák vala Ieſuſt. Reájok fordulván

penig Ieſus, monda nékik: *Ieſus.* Ieruſalemnek leányi

ne ſiraſſatok engemet, hanem ti magatokát, és az ti

magzatitokat. Mert imé el jönek az napok az

mellyekben ezt mondgyák: Boldogok az magta-

lanok, és az

méhek az mellyek nem ſzűltenek; Es az emlők

az mellyek nem ſzoptattanak. Akkoron kezdik

mondani az hegyeknek ſzakadgyatok reánk. Es az

halmoknak boritsatok el minket. Mert ha az nyers

fával ezt mivelik: Vallyon az aſzſzunak mint léſzen

dolga? *Euang.* Vitetnek vala penig övéle más két gonoſz

tévők-is, hogy meg feſzitteſſenek.

méhek

ACTA CIRCA CRVCEM & ſepulchrum.

ES vivék Ieſuſt az meg mondatot Golgothának helyére, és ottadának eczetet ſ-myrhával és epével elegitet bort innya. Es mikoron meg koſtolta vólna, nem akara innya. Es azon helyen meg feſziték ôtet, és ô véle egyût feſzitének meg két tólvajokat-is, eggyiket jób kéz felôl, az má-

ſikat bal kéz felôl, középben penig az Ieſuſt. Es bé telék az Irás az mely azt mondgya: Es az bûnôsôk kôziben ſzámláltaték. Vala penig immár három ora, az mikoron meg feſziték ôtet, és monda V-runk Ieſus az kereztfán: *Ieſus.* I Verbum christi in cruce: En Mennyei ſzent Atyám, bocsáſd meg nekik, mert nem tudgyák mit

cselekeſznek. *Euang.* Megirá penig Pilátus az ô tituluſ-

ſát, és téteté azt az kereſzt fara, az ô feje feliben. Az

melyben okát jelenté, az mellyért ô meg ôletet vól-

na. Es az vala irva Deákul, Gôrôgûl, és Sidóul:

EZ AZ NAZARETHBELI IESVS Sidók-

nak Királlyok. Ezt az iráſt azért ſokan ólvaſsák vala

az Sidók kôzzûl. Mert kôzel vala az városhoz az

hely, holott az Ieſuſt meg feſzi-

feſzitették vala. Mondának azért az fô Papok Pilá-

tusnak: *Primarij Sacerd.* Ne ird azt, hogy Sidóknak Királlya,

hanem hogy ô mondotta; Sidóknak Királlya vagyok

én. *Euang.* Felele Pilatus: *Pilatus* Az mit meg irtam

meg irtam. *Euang.* Az vitézek penig minek utánna

meg feſzitették vólna az Ieſuſt, vevék az ô ruháit,

és négy réſzt tsinálának belôle, mindenik vitéznek

egy egy reſzt, az ô paláſtyat-is vévék. Vala

Vala penig à paláſt varrás nélkûl való, az felsô réſzé-

tôl fogva mind az állyáig egéſzlen ſzôtt. Mondá-

nak azért ô kôztôk: *Milites.* Ne haſogaſſuk ezt

el, de veſsûnk ſorſot reá, melyikûnk-é légyẽ. *Euang.* Hogy

az irás bé telnék, mely azt mondgya: Meg oſztozá-

nak az én ruháimmal, és az én kôntôsômre ſorſot veté-

nek. Az vitézek penig ezeket cselekedék, és ott

ûlvén vigyáznak vala reá Alla-

Allanak vala penig az Ieſus kerezt fája mellet, az ô

Annya à Maria, és az ô annyanak nénnye, az Maria

Cleophásnak feleſége: Es az Maria Magdalena. Mi-

koron azért Ieſus látta vólna az ô annyát, és az Ta-

nitvánt, kit ſzeret vala ott állani, monda az ô Annyá-

nak.

Ieſus. Aſszonyiállat ahon az te fiad. *Euang.* Ez után

monda az tanitványnak-is. Ie

Ieſus. Ahon az te Anyád. *Euang.* Es az orától fogva

vivé ótet az Tanitvány az ô házához. Az kik penig

azon elôl mennek vala, ſzidalmazzák vala ôtet, tsó-

válván az ô fejeket, mondván: *Viatores.* No te ki el

rontod az Iſtennek Templomát, és harmad napra fel

éppited ôtet. Szabaditſd me¸ moſt magadat, ha

Iſtennek fia vagy ſzálly le az kereſzt fárol. *Euang.* Csu

follyak vala ôtet az fô

az fô fô Sidók-is mondván: *Primarij Sacerd.* Egyebeket

meg ſzabaditott, ſzabaditsa meg moſtan ô magát-is, ha

ô az Chriſtus az Iſtennek válaſztotta. *Euang.* Ezen-

képpen az fô fô Papok, Irás tudók, és az vének-is gya-

lázzak vala ôtet mondván: *Sacerd. Scribæ & Senes.* Egyebeket

meg ſegitett, ô magat nem ſegitheti meg, ha ô az

Chriſtus ſzállyon le moſt az kereſztfárol, hogy láſsuk

és hidgyünk ô

benne. Bizott az Iſtenben ſzabaditsa meg moſt

ótet ha akarja: Mert ő azt mondotta: En Iſtennek

Fia vagyok. *Euang.* Tsufollyák vala továbbá ótet az

vitézek-is hozzá járulván, és eczetet adván néki ezt

mondván: *Milites.* Ha te vagy az Sidóknak Királlyok

ſzabaditſd meg magadat. *Euang.* Azonképpẽ à tólva-

jók-is, kik ő véle fel feſzitetvén valának, ſzidalmaz-

zák vala ótet Egyik

Eggyik azért ő kőzzűlők, imigyen káromlya vala ótet

mondván: *Latro dam-* Ha te vagy az Chriſtus, ſzabadiſtd

meg magadat, ſ-minket-is. *Euang.* De az máſik feddi vala

ótet mondván: *Latro ſalv.* Avagy még az Iſtentől ſem

fęlſz-é te, holott te-is azon ſententia alat vagy? Bi-

zony mi méltan ſzenyvedgyűk, mert cselekedetűnk-

höz illendőt fizetnek nékűnk; Ez penig ſemmi

gonoſzt nem tőtt.

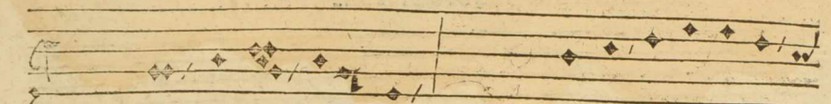

Euang. Es monda Ieſuſnak: *Idem Latro.* Vram emlekezzél

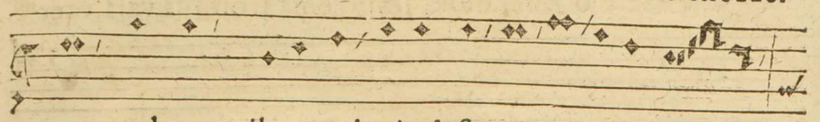

meg rolam, mikoron jutándaſz az te orſzágodban.

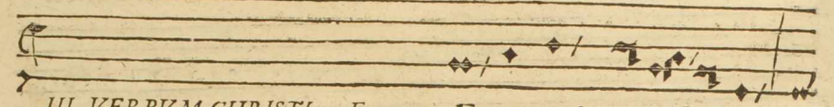

III. VERBVM CHRISTI. Euang. Es monda néki Ieſus:

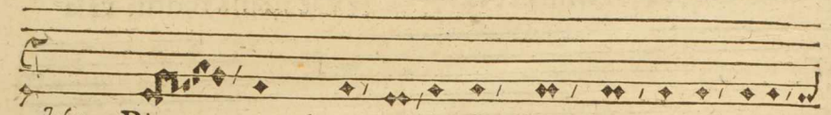

Jeſus. Bizony mondom tenéked, hogy ma velem léſzeſz

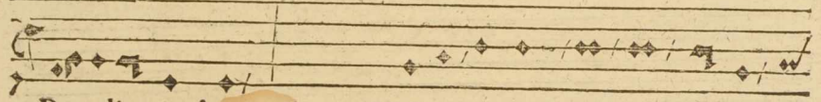

Paradicsomban. *Euang.* Vala penig ugy-mint hatod

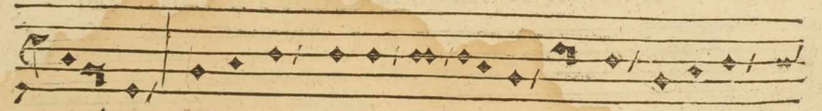

orakor. Mikoron azért hat orakor vólna, ſetitſég

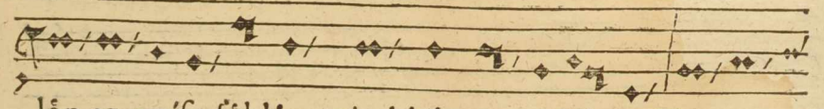

lőn az egéſz földön, mind kilencz oraiglan. Es meg

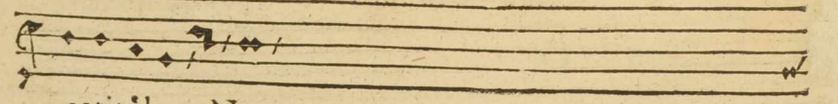

setitűle az Nap. Es ki-

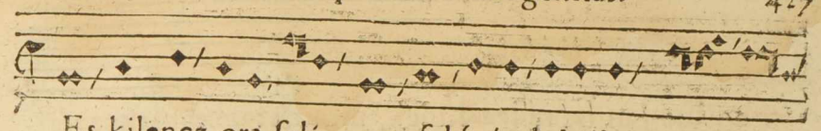

Es kilencz ora felé, nagy fel ſzóval kiálta az Ieſus.

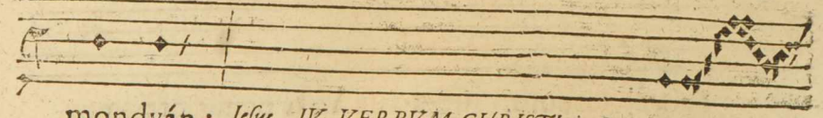

mondván: *Ieſus. IV. VERBVM CHRISTI in Cruce.* ELI

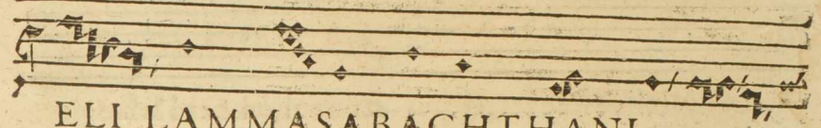

ELI LAMMASABACHTHANI; az az:

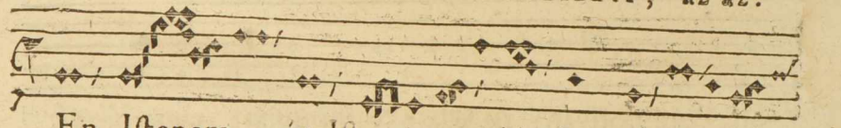

En Iſtenem, én Iſtenem, miért hagyál el enge-

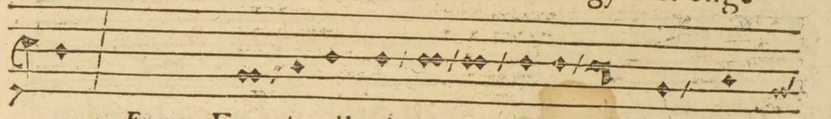

met. *Euang.* Es némellyek az ott állók közzül mon-

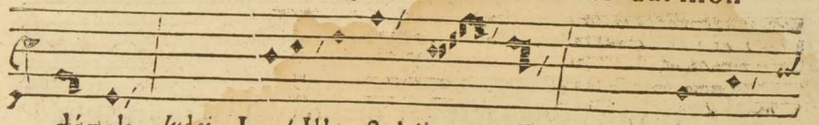

dának. *Iudæi.* Imé Illyeſt hija ez. *Euang.* Tudván

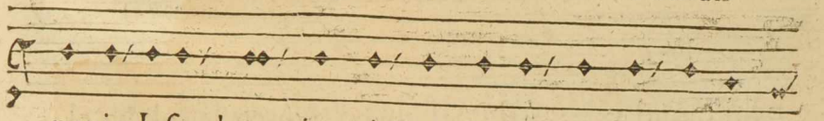

penig Ieſus, hogy immár mindenek végben mente-

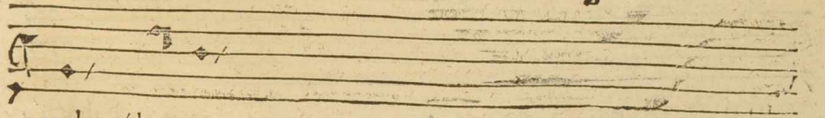

nek vólna,

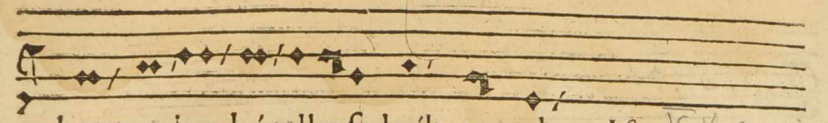

hogy az iras bé tellyeſednék, monda: *Ieſus.* V. Verbum in cruce.

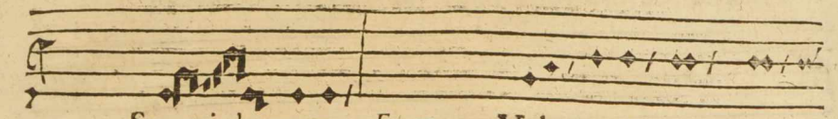

Szomjuhozom. *Euang.* Vala penig ott egy

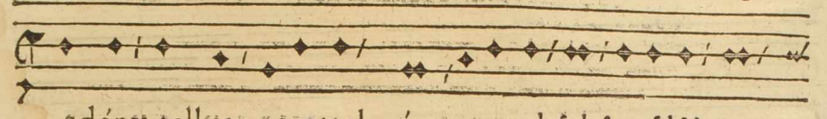

edény tellyes eczettel, és azonnal ő kőzzűlők egy

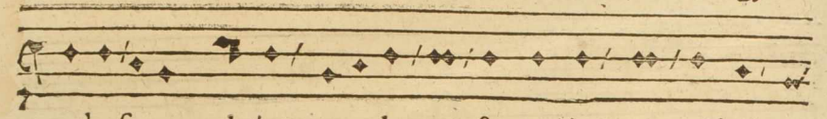

oda futamodván, ragada egy ſpongiát, meg tőlte

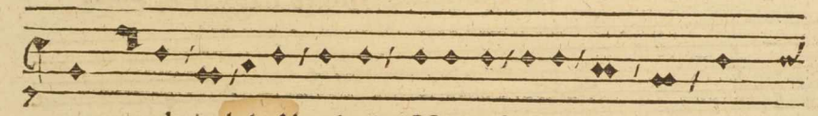

eczettel, és kőrűl rakván Iſoppal tevé egy nád ſzál-

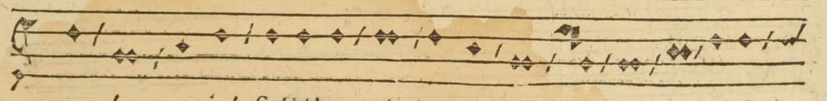

ra, és nyujtá ſzájához és innya ád vala, és az tőbbi

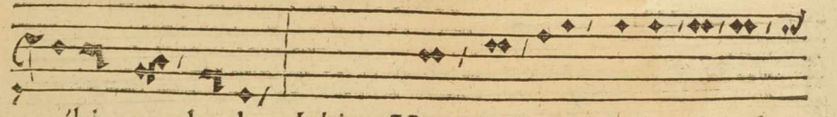

néki mond vala: *Iudai.* Hagyd el őtet, láſsuk ha el

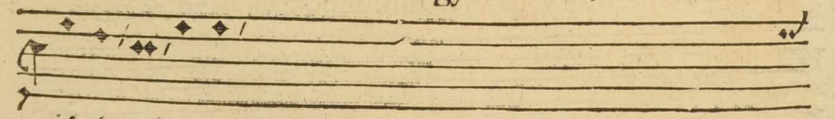

jő-é az Illyes, hogy

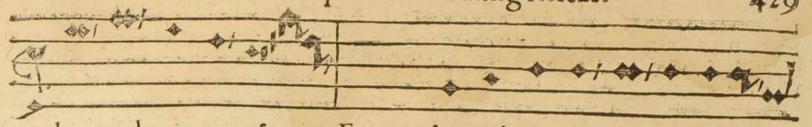

hogy le vegye őtet. *Euang.* Azonképpen az tőbbi-is

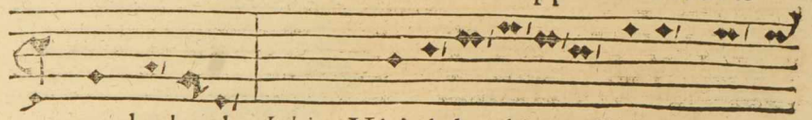

mondnak vala. *Iudei.* Várjuk ha el jő az Illyes, hogy

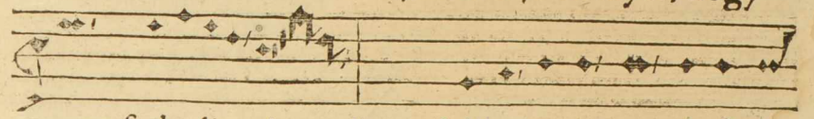

meg ſzabaditsa őtet. *Euang.* Mikor azért meg koſtol-

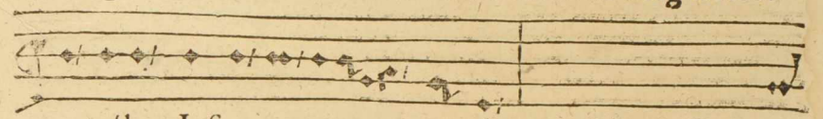

ta vólna, Ieſus az eczetet, monda: *Ieſus.* Sextum verbum Christi in cruce.

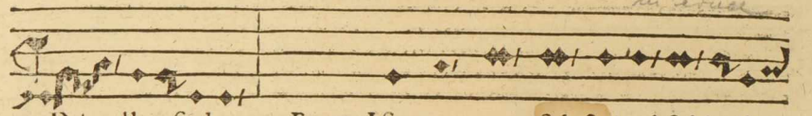

Bé tellyeſedett. *Euang.* Iſmett nagy fel ſzóval fel kiál-

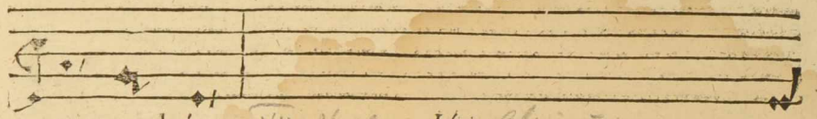

ta mondván: VII. Verbum *Ieſus.* Christi

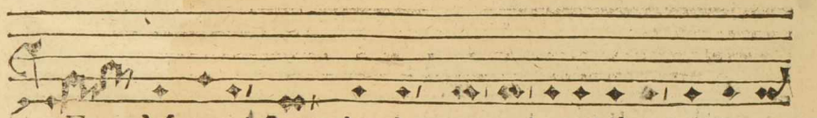

En Mennyi ſzent Atyám, az te kezeidben ajá-

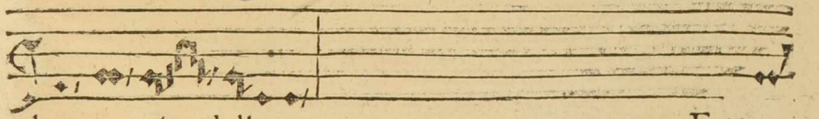

lom az én lelkemet. *Euang.*

Es hogy ezeket mondotta vólna, le függeſzté fejét

es lelkét ki botsátá. Es az Templomnak kárpittya

két felé ſzakáda, az felsô réſzétôl fogvan mind az

allyáig. Es az fôld meg indula. Az kô-ſziklák meg

repedezének. Es az koporsók meg nyilatkozának,

és ſok ſzenteknek teſteik kik el aluttanak vala, fel tá-

madának. Es fel támadáſoknak utánna, ki jövének

az koporsókból, és

és az ſz. Városban mind bé menének, és ſokaknak

meg jelenének. Az Százados penig, és kik ô véle va-

lának ôrizvén az Ieſuſt; Látván az fôld induláſt, és

az többi tsudákat, az mellyek lôttenek vala, felette

igen meg ijedenek, mondván *Centurio.* Bizony ez

az Iſtennek Fia vala. *Euang.* Es az többi igen meg

fęlemlének, és ditsôiték az Iſtent mondván: *Milites.*

Bizony ez az

ember igaz vala. *Euang.* Es mind az ſokaság az mely

ennek nézéſére ki ment vala, látván az mik léſznek

vala, verik vala mellyeket, és viſza térnek vala. Al-

nak vala penig távol az ô iſmerôi, és az Aſzſzonyiál-

latok, kik ôtet Galileából kôvetik vala, ſzólgálván ô

néki, nézvén ez dolgot. Kik kôzôt vala Maria Mag-

dalena, és Maria az kiſſebbik Iacabnak és Ioſephnek

Annya, és Salome az Ze-

az Zebedęus Fiainak annya, kik még Galiléából kô-

vették vala ôtet, és ſzólgálának néki: Es többen-is

kik ô véle Galileából fel jöttenek vala Ieruſalem-

ben. Az Sidók penig, mivel az Huſvét innepének

eſti vala, hogy ne maradnának az teſtek az

kereſzt fán Szombath napon, mely igen nagy innep

nap vala. Kérék Pilátuſt, hogy meg tôretnének

ſzáraik és le

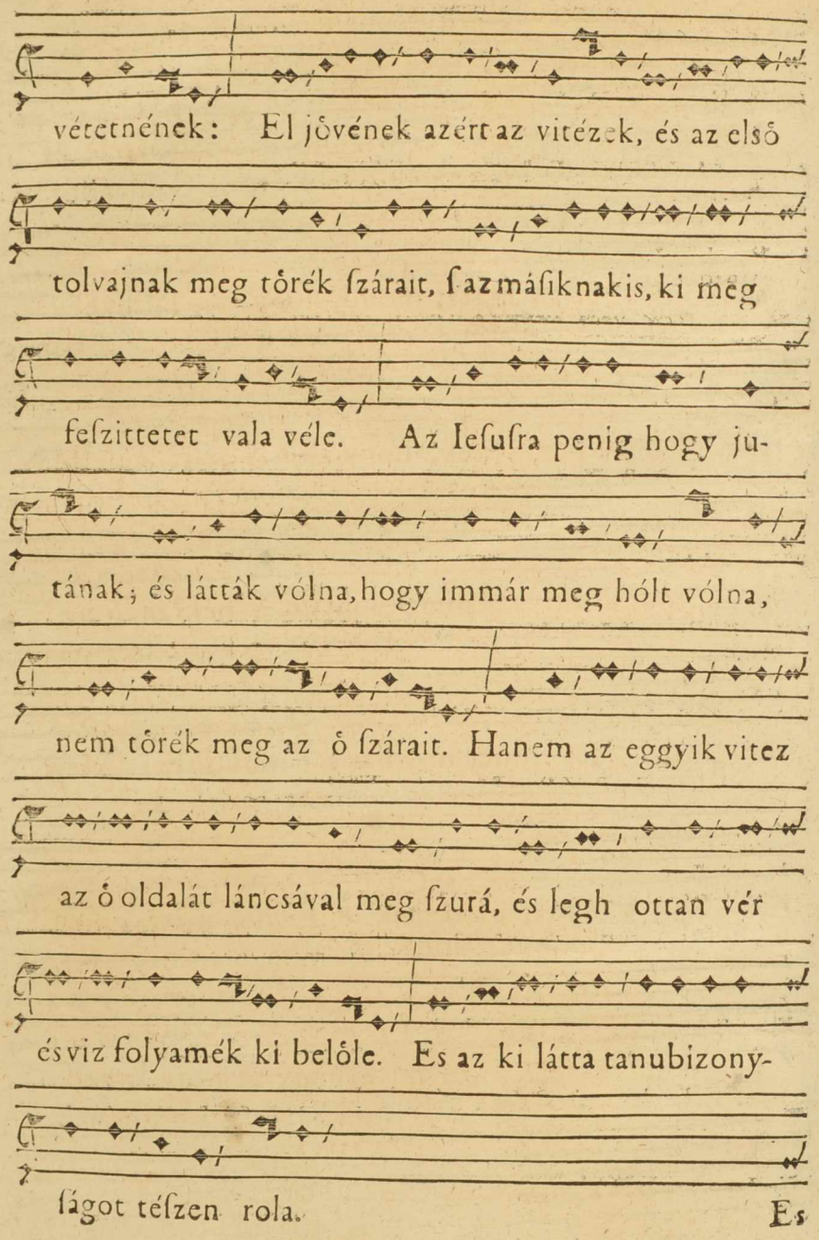
vétetnének: El jövének azért az vitézek, és az elsö
tolvajnak meg törék ſzárait, ſaz máſiknakis, ki még
feſzittetet vala véle. Az Ieſuſra penig hogy ju-
tának; és látták vólna, hogy immár meg hólt vólna,
nem törék meg az ö ſzárait. Hanem az eggyik vitez
az ö oldalát láncsával meg ſzurá, és legh ottan vér
és viz folyamék ki belöle. Es az ki látta tanubizony-
ſágot téſzen rola. Es

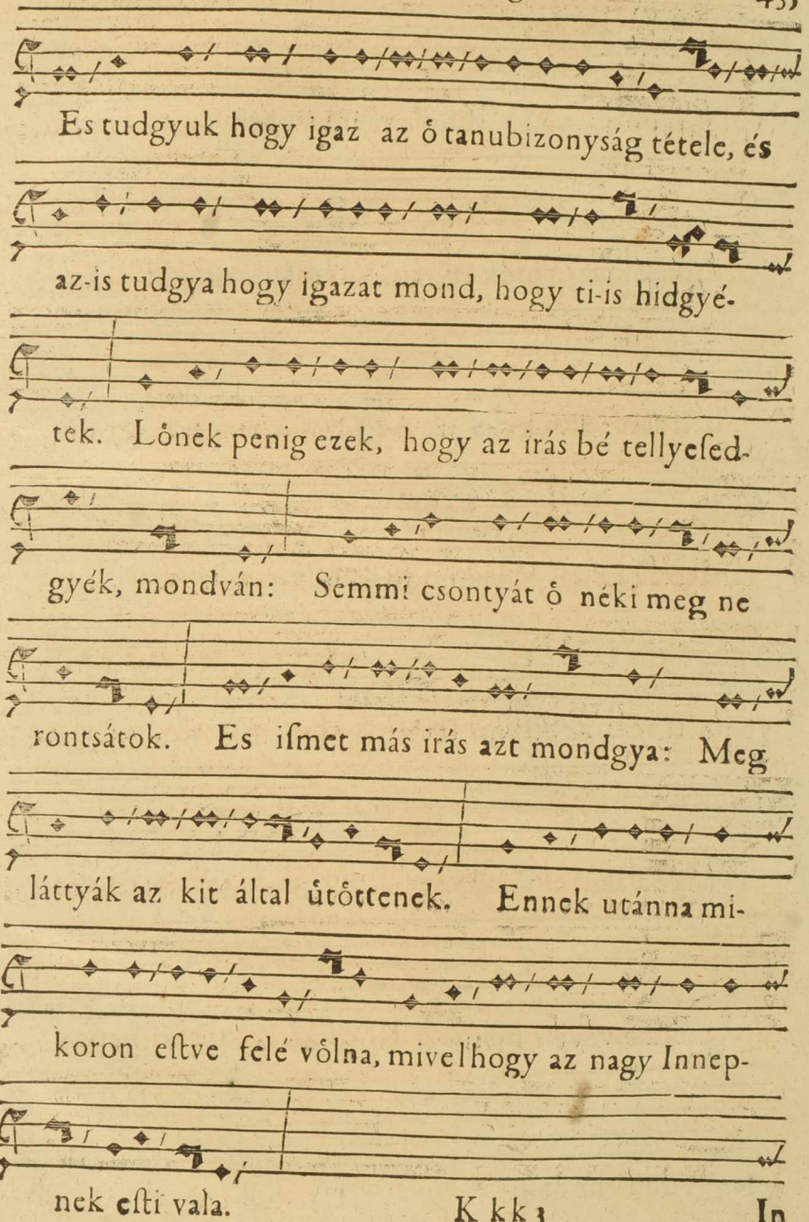
Es tudgyuk hogy igaz az ö tanubizonyság tétele, és
az-is tudgya hogy igazat mond, hogy ti-is hidgyé-
tek. Lönek penig ezek, hogy az irás bé tellyeſed-
gyék, mondván: Semmi csontyát ö néki meg ne
rontsátok. Es iſmet más irás azt mondgya: Meg
láttyák az kit által ütöttenek. Ennek utánna mi-
koron eſtve felé vólna, mivelhogy az nagy Innep-
nek eſti vala.

Imé el jöve egy Ioſeph nevű kazdag ember Arima-

theából, az Sidók Várasából való, tiſztelſéges tanats-

béli ſzemély, ki az többb Sidóknak abbéli cseleke-

detekre és tanátsokra nem hajlot vala. Mert ő-is

várja vala az Iſtennek orſzágát, és titkon való tanit-

ványa vala Ieſuſnak, az Sidóktul való féltében. Bá-

torſágot vévén mene Pilátushoz, és kéré hogy meg

engedné az Ieſus teſtét

teſtet le vennjé, Pilatus penig tsudállya vala, hogy

ha immár meg hólt vólna. Es hozzá hivatá az Sza-

zadoſt, meg kérdé tőle, ha immár meg hólt vólna-é.

Mikoron meg értette vólna à Századoſtol, meg adá Pi-

látus à Ieſus teſtét Ioſephnek. Es az gyoltsot váſarol-

ván, le vévé az kereſztről az Ieſus teſtét, és belé taka-

rá. El jöve penig Nicodemuſ-is, az ki az Ieſuſ-

hoz elsőben éjel

éjel ment vala, hozván Myrrhaval ôſzve elegyittetet

Aloêt, ugy-mint ſzáz fontot. Le vévék azért az

Ieſus teſtét, és bé kôtôzék lepedôben, meg kenvén

draga és jó illatu kenetekkel, az mint ſzoktak vala

az Sidók temetkeznie. Vala penig ott kôzel egy

kert, az hól az Ieſus meg feſzittetett vala, és az kert-

ben egy uj koporſo, és tevé à Ieſus teſtét Ioſeph

abban, az ô uj ſirjá-

ſirjában, mellyet ô magának kôſziklábólvágatott vala ki,

mellyben még ſenki nem tétetett vala. Vala penig

ott Maria Magdaléna, és az maſik Maria, ûlvén az

ſir ellenében: Oda tévék azért ôtet az Innepnek e-

ſtiért. mert kôzel vala az koporsó. Es mikoron

nagy kôvet hômpôlygettenek vólna az ſirnak ájta-

já, el menének onnét, Es ez az innep eſtin vala,

az nagy Szombathra víra-

virradolan. Az aſzſzonyiállatok penig nézik vala az

koporsót, melyben az Ieſuſnak teſte tételték. Meg

térvén penig ők-is onnan ſzérzének jó ſzágu kene-

teket. Es az Szombathō veſztéglőnek, az Iſtennek

parancsolattya ſzerént.

Máſodik napon penig, melly az Innep eſti után kő-

vetkezik, ősſzve gyűlének az fő fő Papok, az ſzerze-

teſek, az vének, és az

és az Irás tudok Pilátushoz, mondván néki: *Vniverſitas Iudæorum.*

Vram jól emlékezűnk reá, hogy az tsalárd meg él-

tében azt mondgya vala, harmad nap után halottai-

ból fel támadok. Parantsollyad azért meg erősſi-

tetni az koporsót, mind harmad napiglan, mert né-

talám eljőnek az ő Tanitványi, és el lopják őtet, és

az népnek azt hirdetik, hogy fel támadott halottái-

ból és léſzen az

utólsó tévelygés ſokkal gonoſzb az elsőnél *Euang.*

Monda nekik Pilatus *Pilatus* Vagynak őrizőitek men-

nyetek el erősſitsétek meg az mint tudgyátok. *Euang.*

Eok penig el menvén meg erősſiték az koporsót,

meg petsételvén az követ, és az őrizőkőt környüle

hagyván.

ANTIPHONÆ DOMINICALES.

Egi el mult üdőktől fogván meg értettük

az ſzent Prophetákból, hogy az Atya Iſtennek

Fia, ez világra jövendő vólt, az ördögnek hatalmaſsá-

gában lévő emberi nemnek meg ſzabaduláſára.

Pſalmus. Régi üdőktől fogván mi hallottuk az

Prophétáknak ſzájókból, hogy ő az à ki el jövendő

kinek veſzeje Mm'm meg

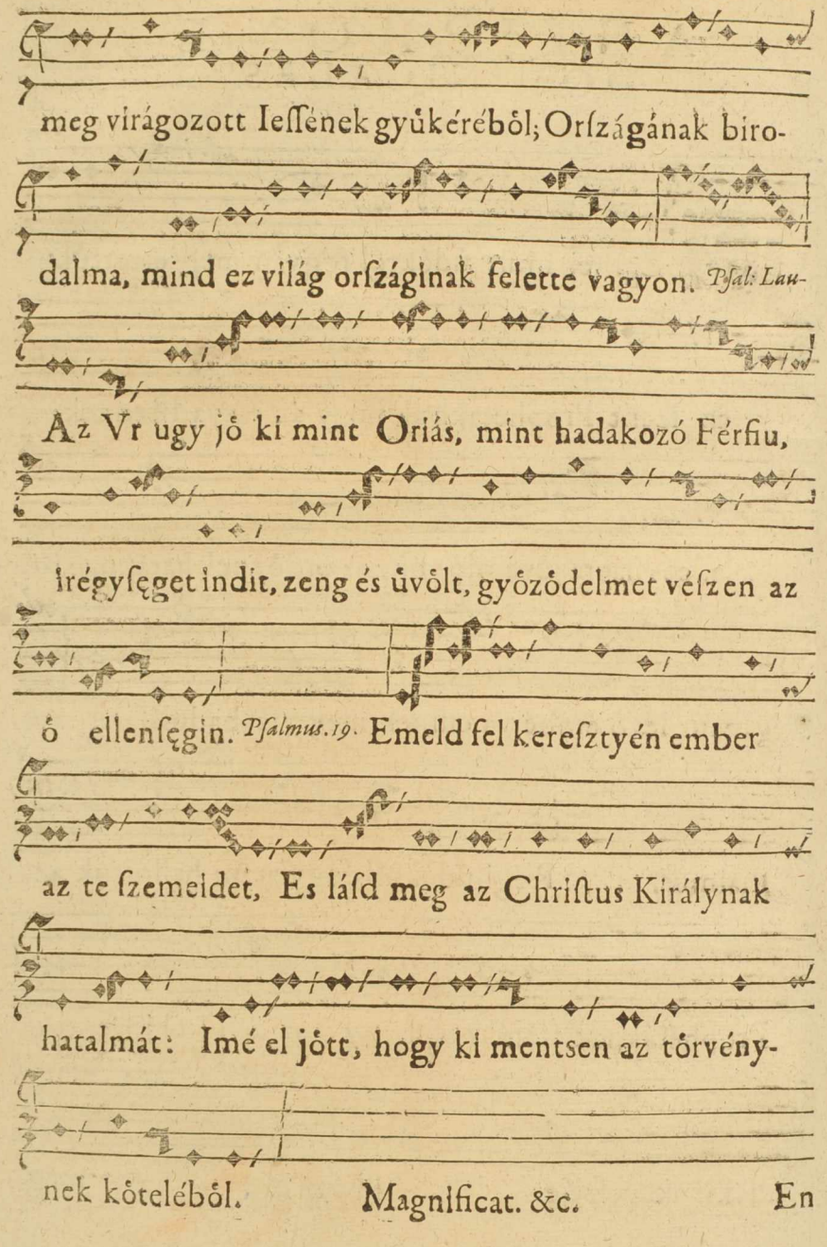
meg virágozott Ieſſének gyükérébôl; Orſzágának biro-
dalma, mind ez világ orſzáginak felette vagyon. Pſal: Lau-
Az Vr ugy jô ki mint Oriás, mint hadakozó Férfiu,
îrégyſéget indit, zeng és ûvôlt, gyôzödelmet véſzen az
ô ellenſégin. Pſalmus. 19. Emeld fel kereſztyén ember
az te ſzemeidet, Es láſd meg az Chriſtus Királynak
hatalmát: Imé el jôtt, hogy ki mentsen az tôrvény-
nek kôteléből. Magnificat. &c. En

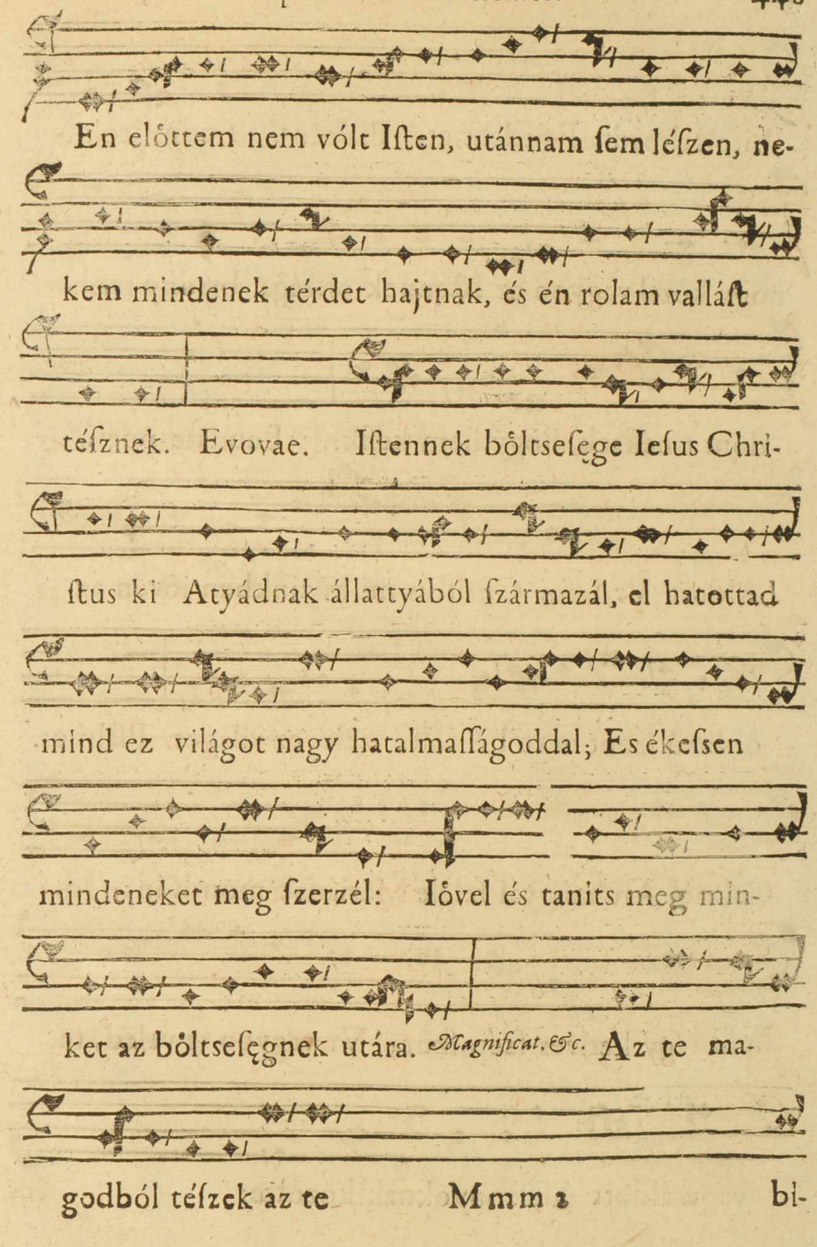
En elôttem nem vólt Iſten, utánnam ſem léſzen, ne-
kem mindenek térdet hajtnak, és én rolam valláſt
téſznek. Evovae. Iſtennek bôltseſége Ieſus Chri-
ſtus ki Atyádnak állattyából ſzármazál, el hatottad
mind ez világot nagy hatalmaſſágoddal; Es ékeſsen
mindeneket meg ſzerzél: Iôvel és tanits meg min-
ket az bôltseſségnek utára. Magnificat. &c. Az te ma-
godból téſzek az te

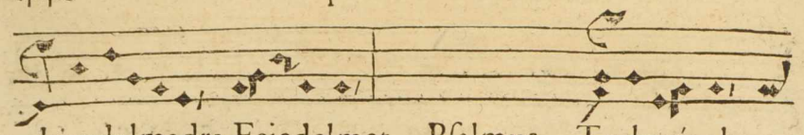

birodalmadra Fejedelmet. Pſalmus. Tudgyátok

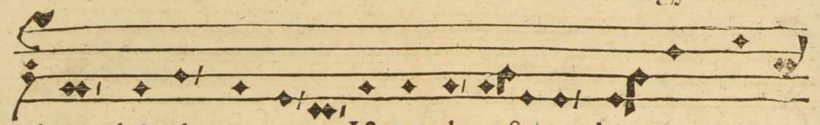

hogy kőzel vagyon az Iſtennek orſzága, bizony mon-

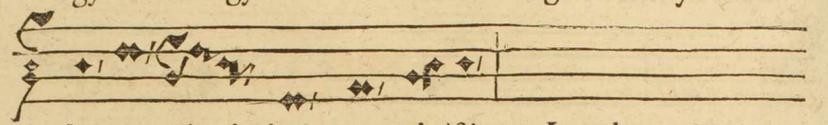

dom tinéktek, hogy nem kéſik. Laudate pueri.

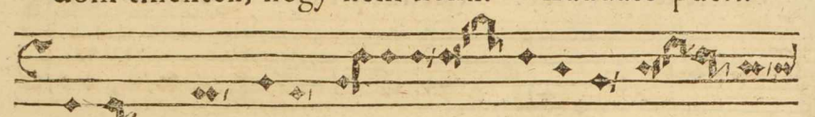

Aldott Vr Ieſus Chriſtus mi kőzinkben jóvén az

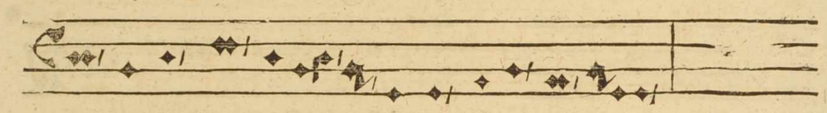

ő ditső ſzent neve bé tőlté ſzéles ez világot. Pſalmus.

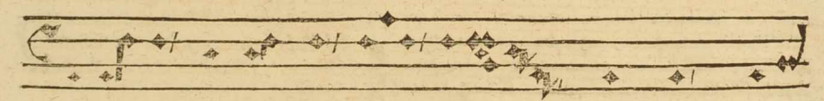

Gabriel Archangyal ſelele Mariának mondván: Id-

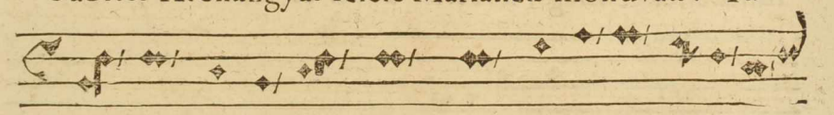

vőz légy kedves ſzép ſzűz; Vr vagyon te veled, te

vagy áldott Aſzſzonyoknak kőzőtte: és

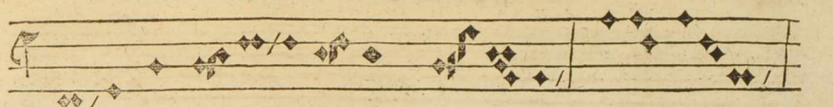

Es áldot az te méhédnek gyűmőltse. *Magnificat, &c.*

IN NATIVI-tate Domini nostri Ieſu Chriſti.

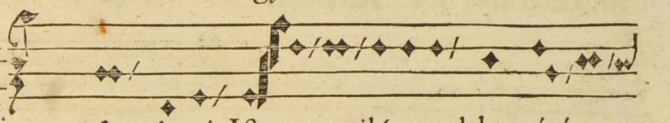

Az Atyá Iſten ez világra el botsátá az

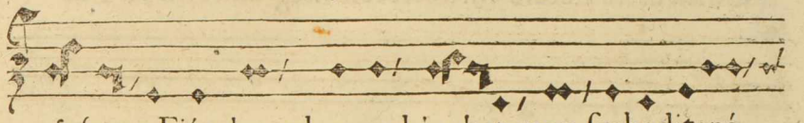

ő ſzent Fiát, hogy benne bizokat meg ſzabaditaná

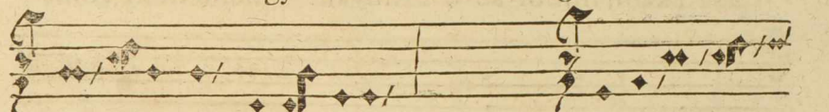

az ördőgnek hatalmától. Imé el jőtt

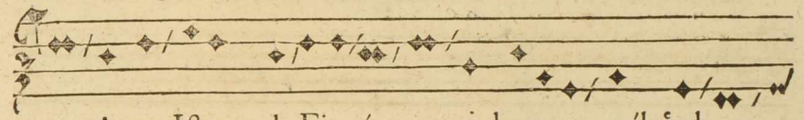

az Atya Iſtennek Fia, és meg jelentette nékűnk az

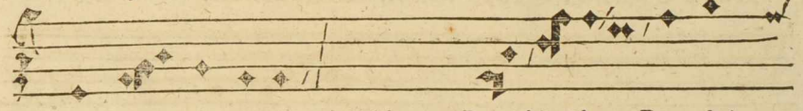

idvőſségnek után. *Pſalmus.* Imé kiről az Prophé-

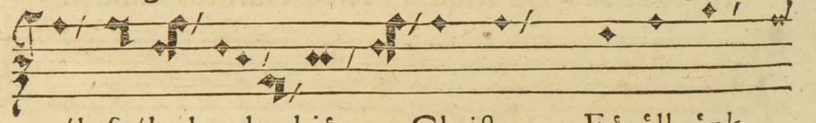

ták ſzólnak vala el jőtt az Chriſtus: Eőrűllyűnk

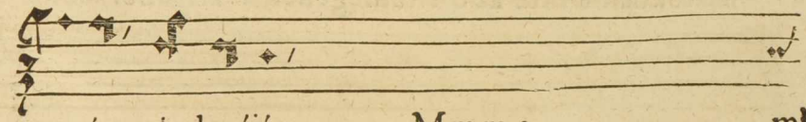

azért mindnyáján Mmm 3 ml

173

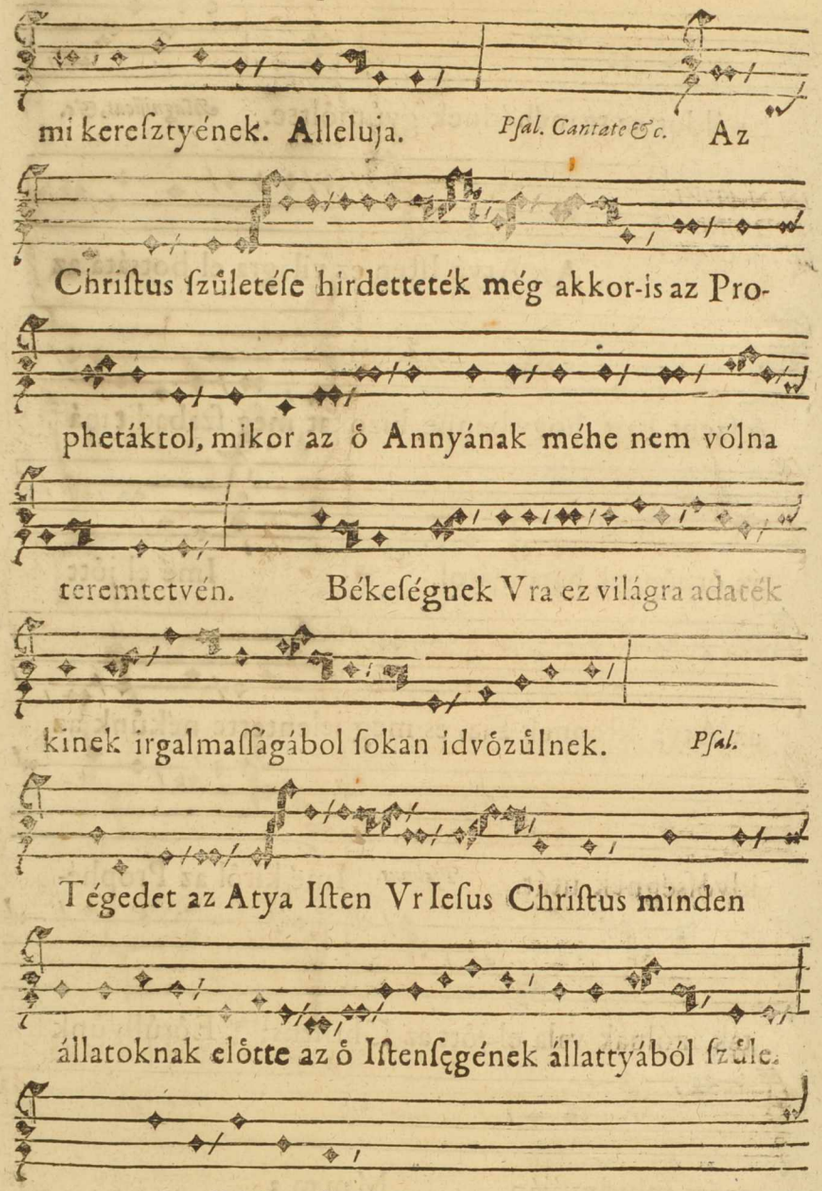
mi kereſztyének. Alleluja. Pſal. Cantate &c. Az
Chriſtus ſzûletéſe hirdetteték még akkor-is az Pro-
phetáktol, mikor az ô Annyának méhe nem vólna
teremtetvén. Békeſégnek Vra ez világra adaték
kinek irgalmaſſágából ſokan idvôzûlnek. Pſal.
Tégedet az Atya Iſten Vr Ieſus Chriſtus minden
állatoknak elôtte az ô Iſtenſégének állattyából ſzûle.
Szólla énnékem az én

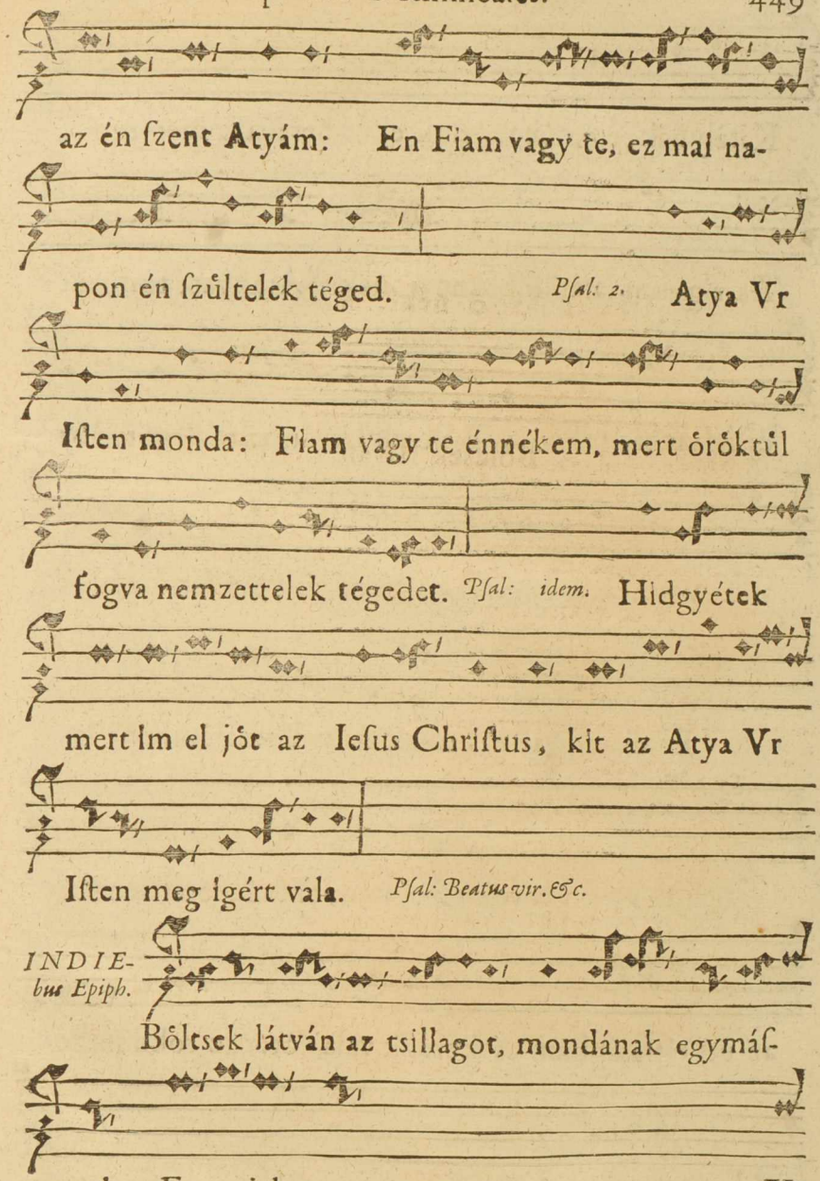
az én ſzent Atyám: En Fiam vagy te, ez mai na-
pon én ſzûltelek téged. Pſal. 2. Atya Vr
Iſten monda: Fiam vagy te énnékem, mert óróktûl
fogva nemzettelek tégedet. Pſal: idem. Hidgyétek
mert im el jôt az Ieſus Chriſtus, kit az Atya Vr
Iſten meg igért vala. Pſal: Beatus vir. &c.
INDIE-bus Epiph.
Bôltsek látván az tsillagot, mondának egymáſ-
nak: Ez az jel nagy Ki-

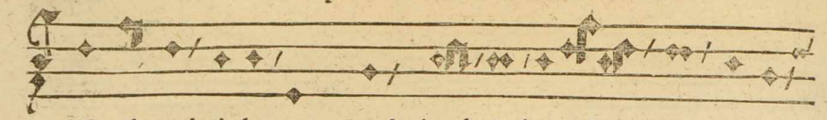

Királynak jele, mennyünk el és keresſük meg ôtet,

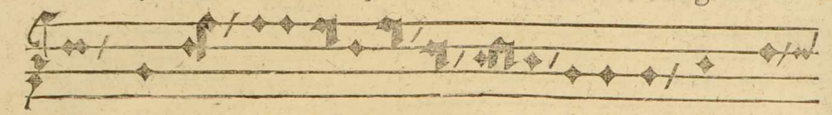

Es vigyünk ajándékokat ô néki: Aranyat, tômjént

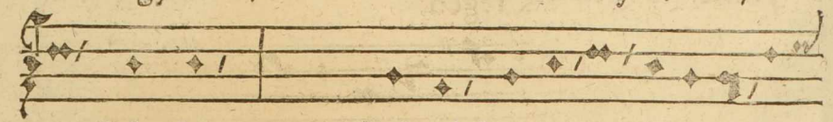

és Myrrhát. *Pſal. 72.* Bôlcsek látván az csillagot, vi-

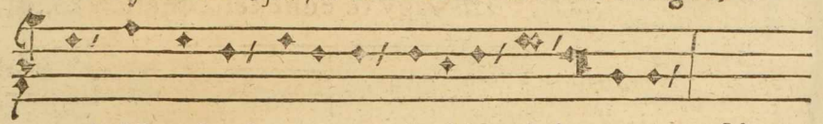

nek Vrunknak aranyat tômjént, és kenetet. pſal:

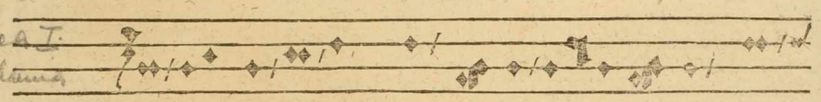

Dominica I. post Epiphaniam

El marada az gyermek Ieſus Ieruſalemben: Es

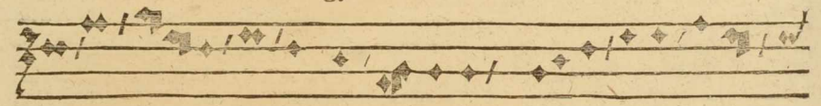

az ô ſzülei nem vévék eſzekben, alitván ôtet lenni

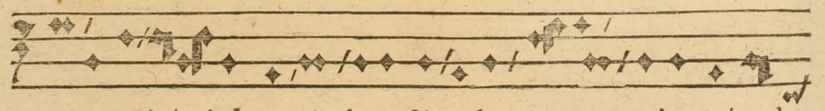

az uti társaságban, és keresik vala ôtet az rokonságok

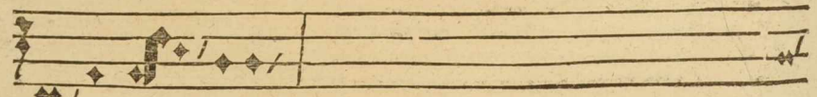

és iſmérôk kôzôt. Magnif. Al-

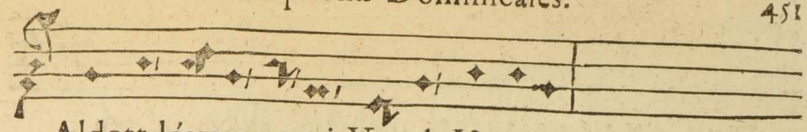

Aldott légyen az mi Vrunk Iſtenünk. *Pſal.*

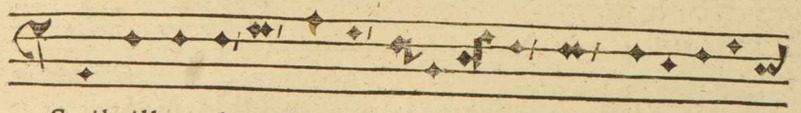

Szólgállyatok az Vrnak félelemben. Es ôrvendezze-

tek ô néki rettegésben.

AD ANTIph. Natalicior. D. adjunge has duas ſubſequen:

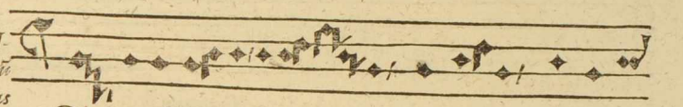

Oh tsudálatos eggyeſülés, emberi nemzet-

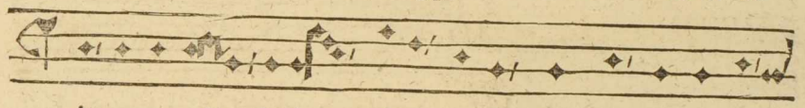

nek teremtôje, lelkes teſtet vévén, ſzúznek méhébôl

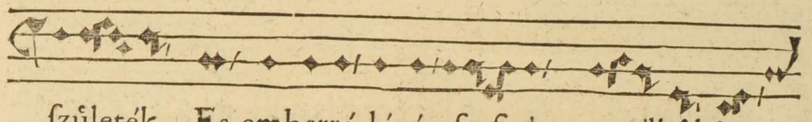

ſzületék. Es emberré lévén férfiui mag-nélkûl, igy

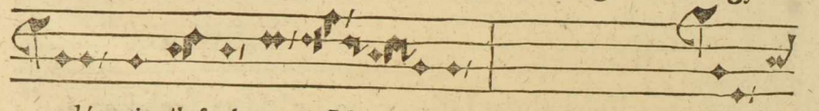

adá minékünk az ô Iſtenſégét. *Pſalmus.* Mikor

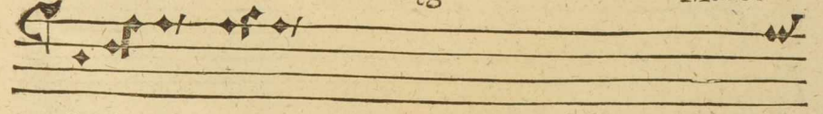

ſzülenék nékünk.

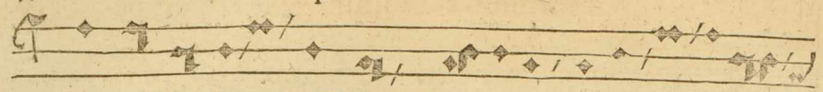

tsudaképpen az ſzűznek méhéből, akkor bé telék

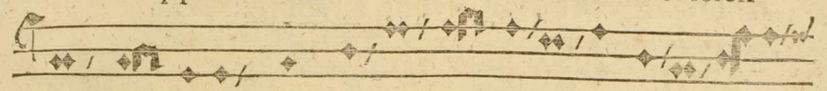

az ſzent irás: Miként az harmat ez földre le jövél,

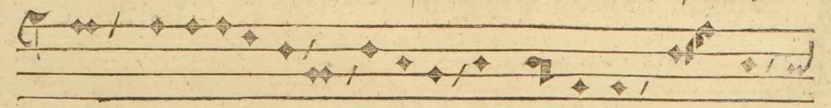

hogy idvözitenéd az emberi nemzetſéget: Téged

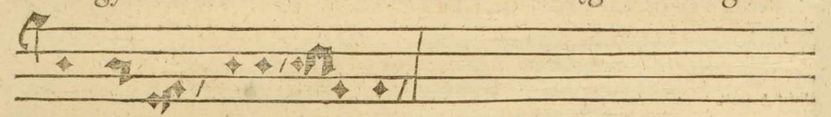

dicsérűnk édes Iſtenűnk. *Pſalmus.*

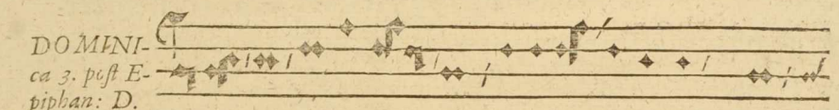

DOMINI-ca 3. poſt E-piphan: D. Vram ha te akarod megtiſztithatſz engemet: Es

monda néki Ieſus: Akarom tiſztully meg. *Pſalmus.*

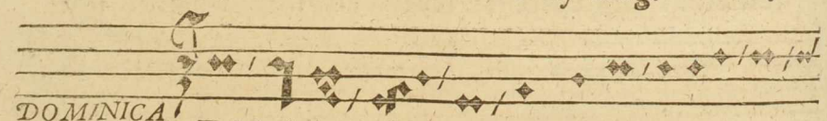

DOMINICA 4. poſt Epiph. Fel kelvén Ieſus, meg feddé az ſzeleket és

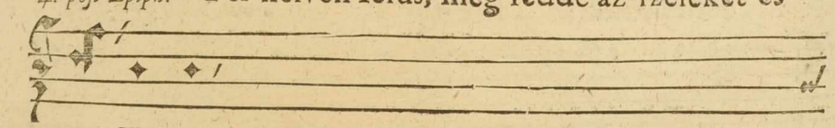

az Tengert: Es

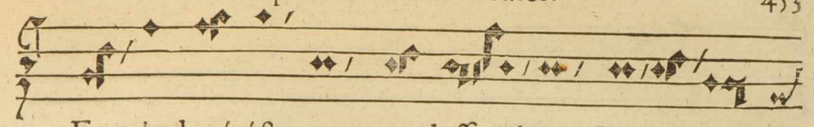

Es mindgyáráſt nagy tsendeſſeg lôn: Es el tsudál-

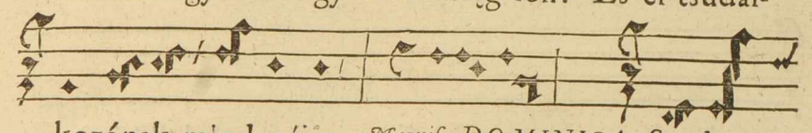

kozának mindnyáján. *Magnif. DOMINICA 5. poſt Epiph.* Szedgyé-

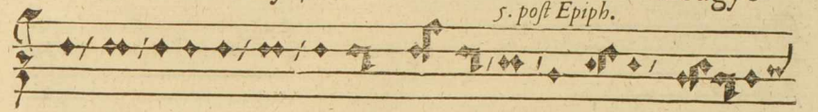

tek ki elsôben az konkolyokat, és kôſſétek kôtéſek-

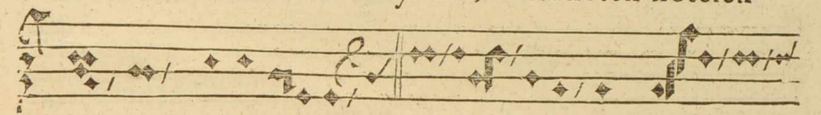

ben meg égettetéſre; Az buzát penig gyűjtsétek az

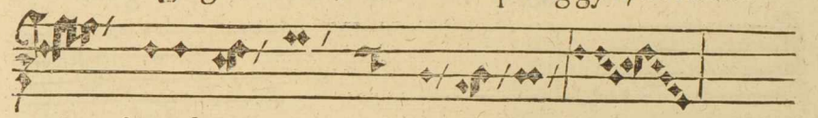

én tsűrömben, azt mondgya az Vr. *Magnificat, &c.*

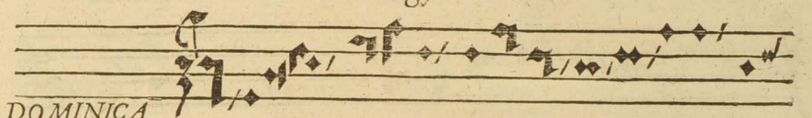

DOMINICA Septuageſ. Az utólsok léſznek elsôkké, és az elsôk u-

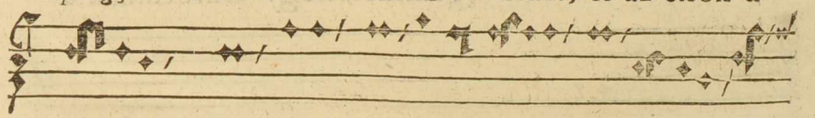

tólſokká: Mert ſokak az hivataloſok, de keveſek az

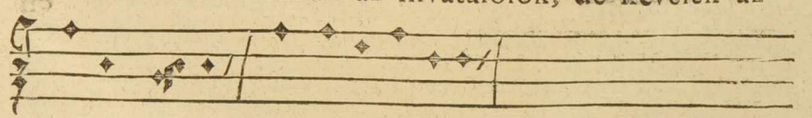

válaſztattak. *Pſalmus.*

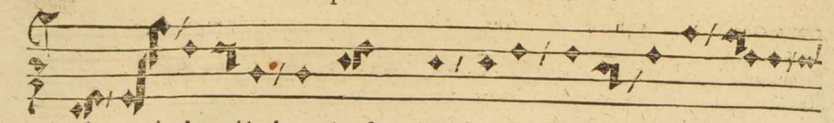

Az mi Atyáink mindnyájan ugyan ezen lelki éledelt

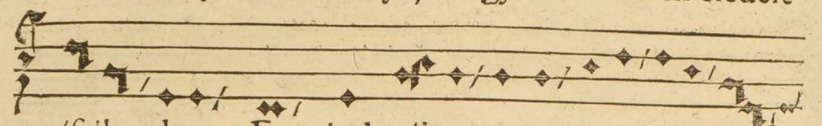

éſzik vala. És mindnyájan ugyan ezen lelki italt

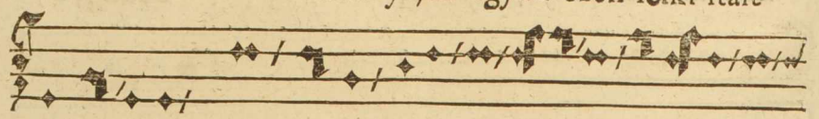

iſzák vala: mert iſznak vala az lelki kő-ſziklából, az

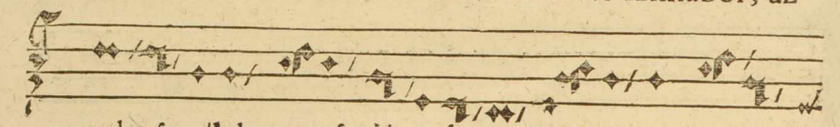

mely ő vélek eggyűt jár vala, az kőſzikla penig az

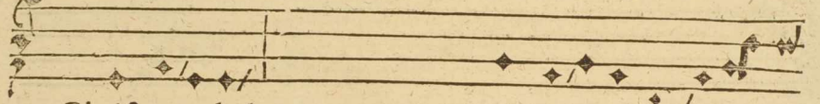

Chriſtus vala. Igen örömöſt ditse-

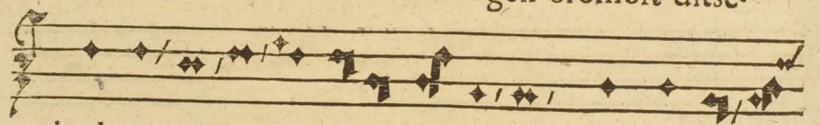

kedem az én erőtlenſęgemmel, hogy Chriſtuſnak e-

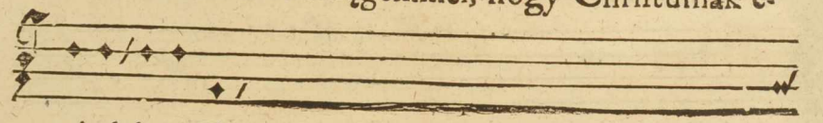

reje lakozzék. én

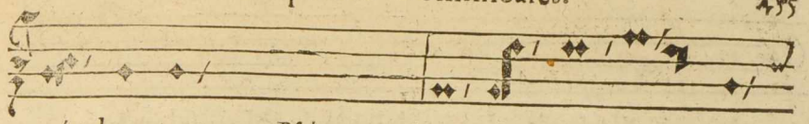

én bennem. *Pſalmus.* Az mely mag jó földben

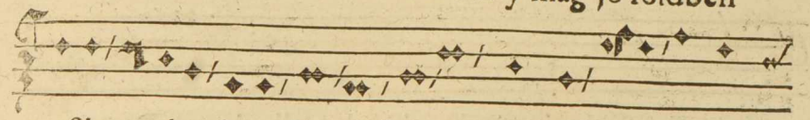

eſik, azokat jegyzi, az kik jó és tiſzta ſzívvel halgat-

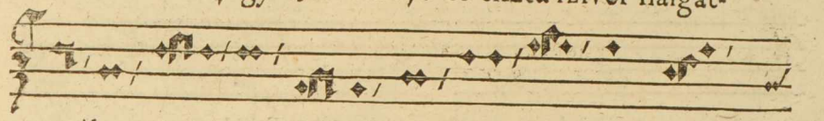

tyák az igét, meg tartyák, és tűrés által gyűmőltsét

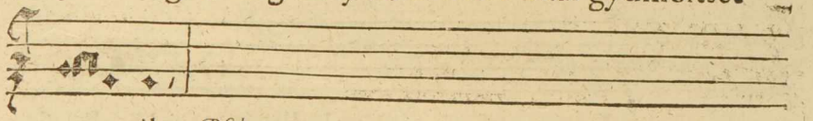

teremtik: *Pſalmus.*

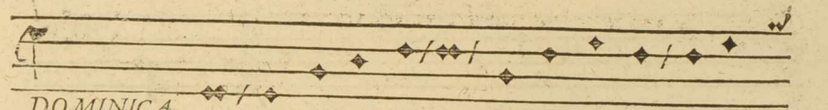

DOMINICA Quinquageſ. Ha embereknek és Angyaloknak nyelve-

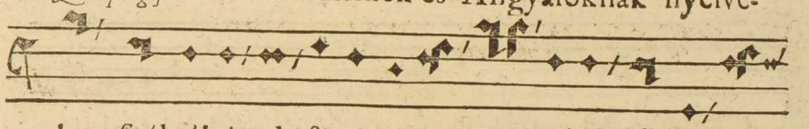

ken ſzólnék-is, de ſzeretetem nem völna, ollyan vól-

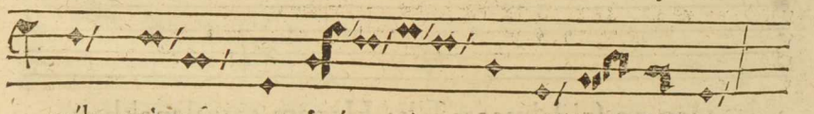

nék, mint az zengő értz, és az pengő czimbalom.

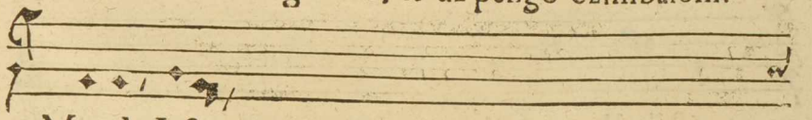

Monda Ieſus

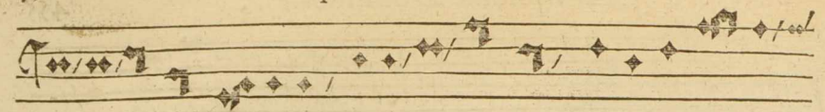

az ô tanitványinak. Imé fel megyünk Ieruſalemben,

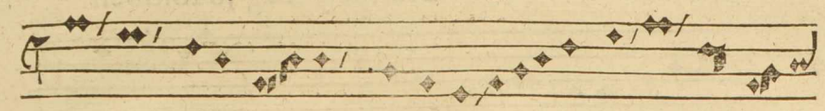

és bé tellyeſſednek mindenek, valamellyeket az Prophe-

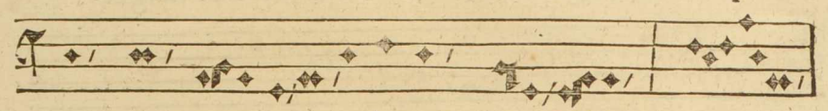

tak meg irtanak az embernek Fia felôl. *Pſalmus.*

DOMINICA Quadrageſima vel Invocavit.

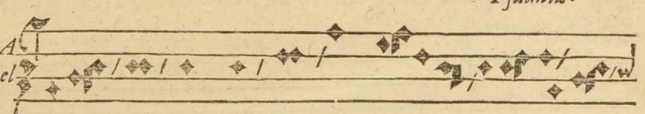

Imé moſt vagyon az kellemetes idô: Imé

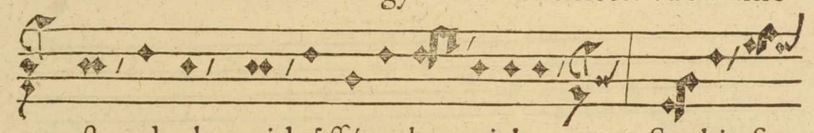

moſt vadnak az idvôſſégnek napiai. Senkit ſo-

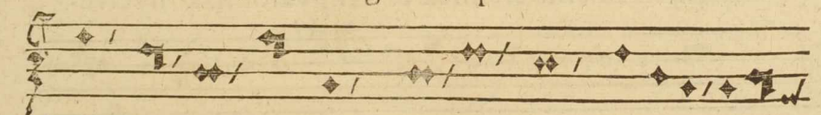

hul meg ne bántsunk, hogy az ſzent egyházi ſzolgá-

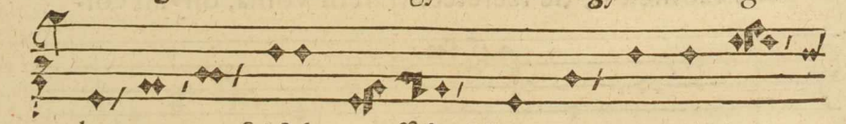

lat meg ne ſzidalmaztaſſék: Hanem mindenekben

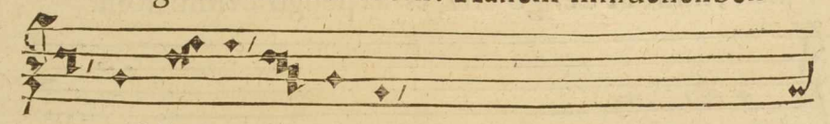

ugy viſellyük magunkat mint

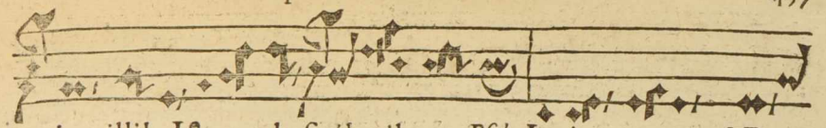

mint illik Iſtennek ſzólgaihoz. *Pſal:* Irván vagyon; Nem

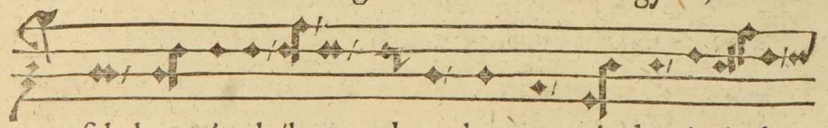

tſak kenyérrel él az ember, hanem minden igével

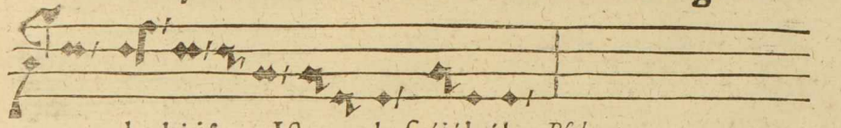

az mely ki jô az Iſtennek ſzájából. *Pſalmus.*

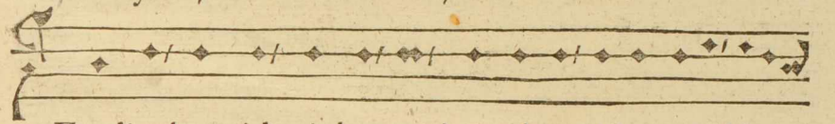

Fordits hozzád minket mi kegyelmes idvôzitô Iſte-

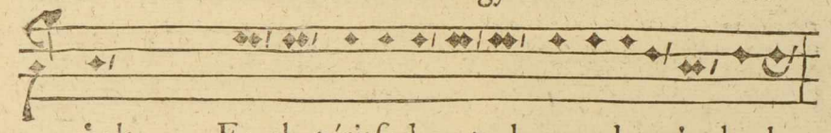

nünk: Es el téritſed az te haragodat mi rolunk.

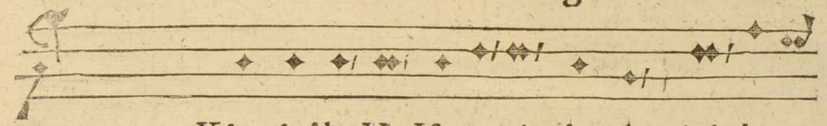

Könyörüly Vr Iſten mi rajtunk, és hal-

gaſd meg az mi imádságunkat. *Pſalmus 51.*

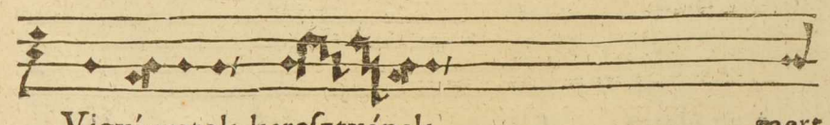

Vigyázzatok kereſztyének. mert

mert nem tudgyátok az ûdôt; vigyázzatok azért, mert

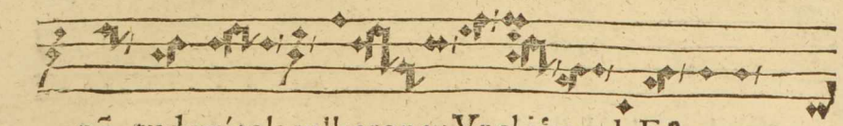

nẽ tudgyátok mikoron az Vr el jövend. Eſtve avagy

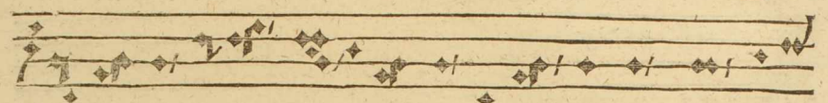

éjfélkoron, avagy tik ſzókoron, avagy reggel, hogy mi

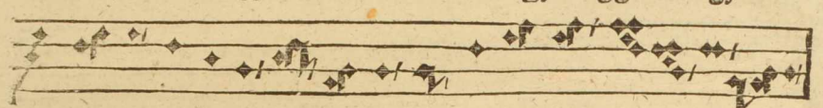

koron hirtelen el jövend, ne találljon minket el aluva.

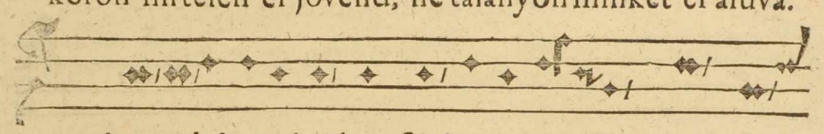

181 Az mi bûneinkrôl tartſunk pœnitentiát, hogy meg

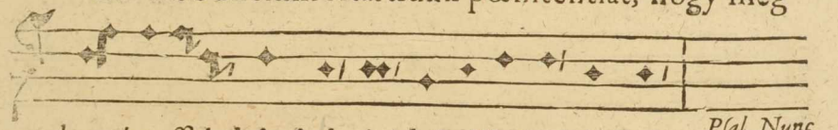

botsáttaſſęk bûnûnk, és idvôzûllyôn lelkûnk. *Pſal. Nunc dimittis.*

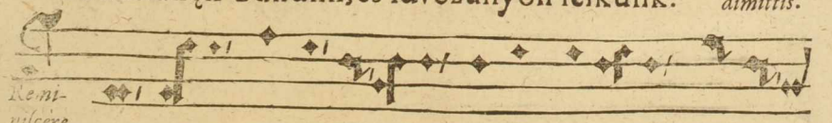

Reminiſcére. Nem hjut minket az Iſten tiſztátalanſágra, hanem

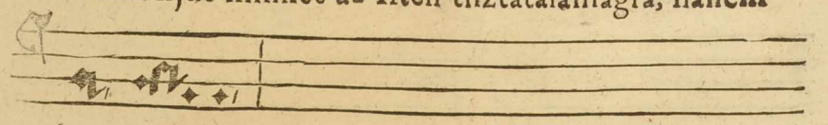

ſzent életre. Pſalmus. Vram

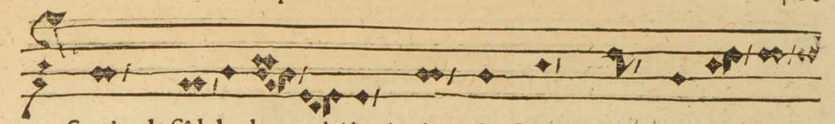

ſ-mind fôld alat valók-é. és minden nyelv vallya azt,

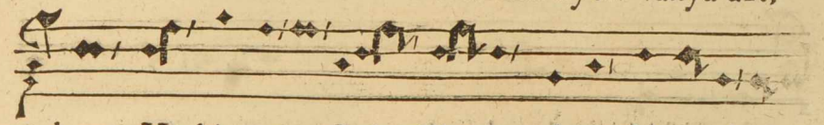

hogy Vr légyen az Ieſus Chriſtus Atya Iſtennek d

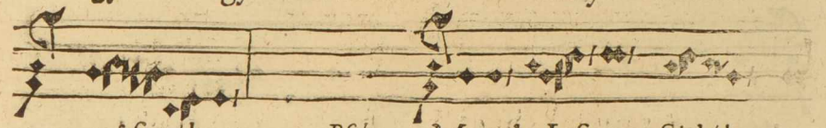

csôſęgében. *Pſal:* Monda Ieſus az Sidóknak

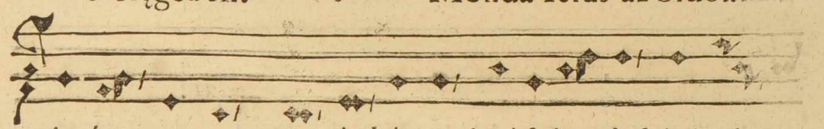

irván vagyon: Az én házam imádságnak házának

hivattatik, de ti tôttétek azt latroknak barlangjává. *Pſal.*

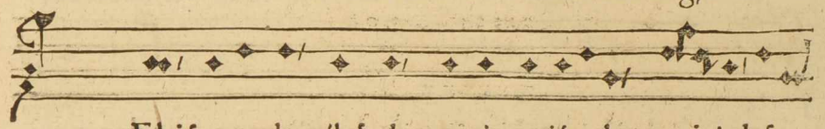

El jöttenek nékûnk pœnitentiának napjai, bû-

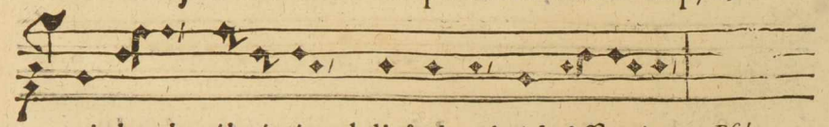

neinknek váltságára, lelkûnknek idvôſſęgére. *Pſal.*

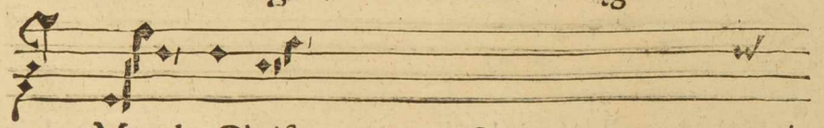

Monda Chriſtus az én

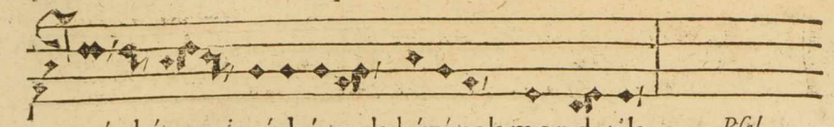

az én házam imádságnak házának mondatik. *Pſal.*

Az Sidó ſeregek ruhájokat terengeték az útra, és

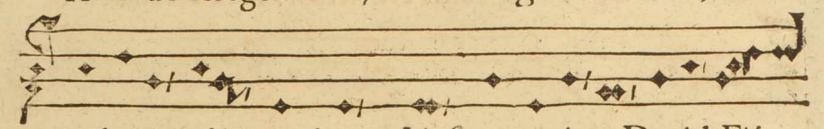

kiáltnak vala mondván: Ió ſzerentsé az David Fiá-

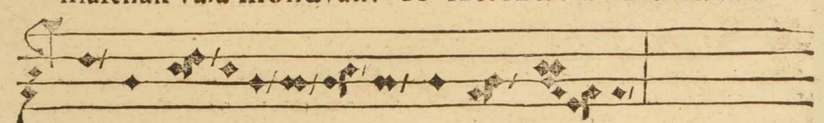

nak, áldott légyẽ az ki jött Vrnak nevében. *Pſal.* 118. *Magn.*

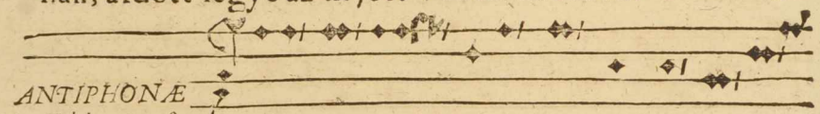

ANTIPHONÆ in Hebdom: poſt Dominicam Palm. Aldot Vr Iſten ſegits meg minket, és az

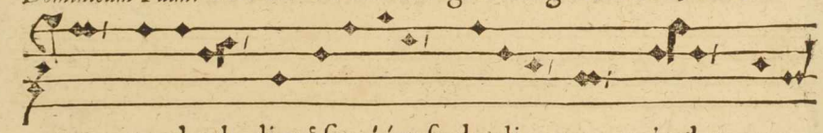

te nevednek dicsôſségéért ſzabadits meg minden go-

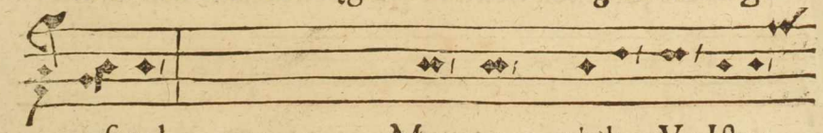

noſztol. *Pſalmus.* Ments meg minket Vr Iſten

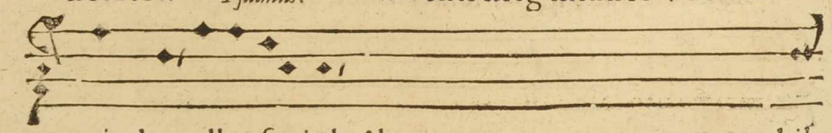

minden ellenſéginktól, kik

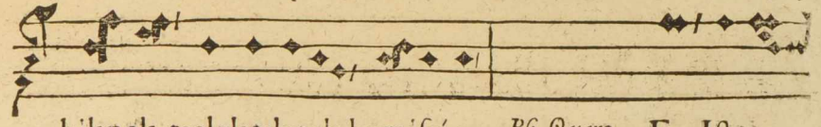

kiknek tselekedetek hamiſság. *Pſ: Quare fremerunt.* En Iſte-

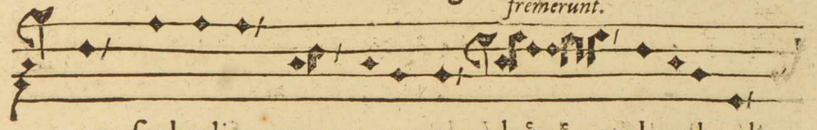

nem ſzabadits meg engemet az bûnös embereknek

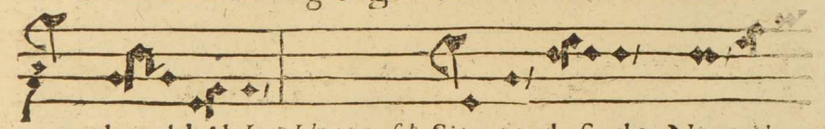

kezekből *In tẽ Iehova confid.* Simon aluſzol? Nem vi-

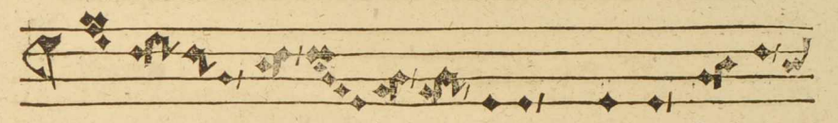

gyázhattál é egy oráiglan én velem? Avagy Iudáſt

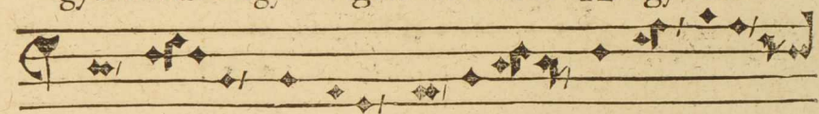

nem látod-é, miképpen nem aluſzik, hanem ſiet en-

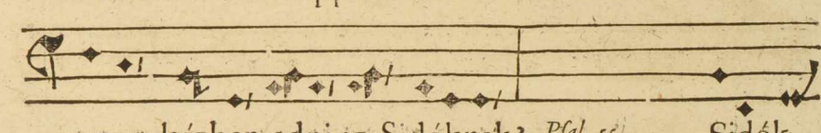

gemet kézben adni az Sidóknak? *Pſal.* 55. Sidók-

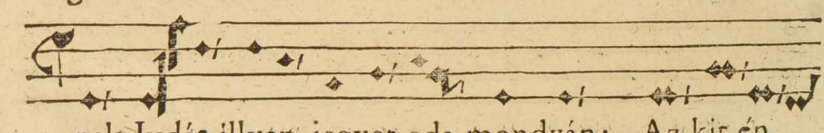

nak Iudás illyen jegyet ada mondván: Az kit én

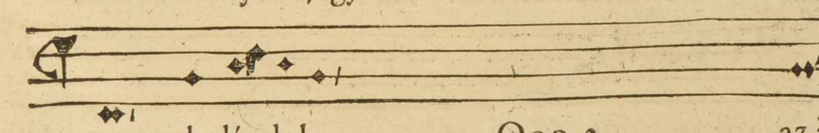

meg tsokolándok,

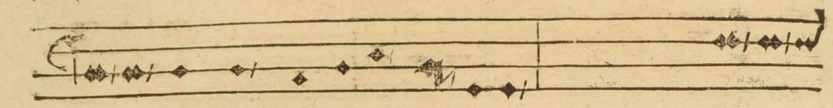

az à Chriſtus, fogjátok meg ôtet. *Pſalmus.* Az te

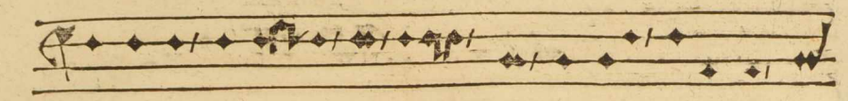

házadnak ſzerelme Vr Iſten, meg emeſzte engemet;

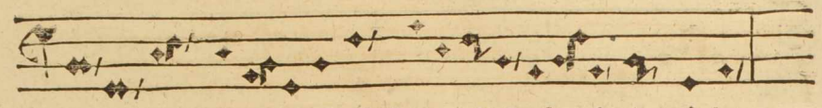

Es az te káromlóidnak káromláſi eſének én rajtam.

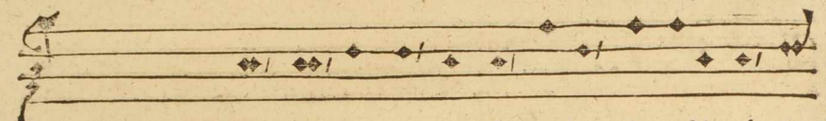

Pſal. 69. Nagy ſok hamis tanuk reám támadának:

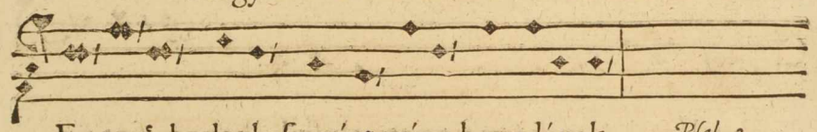

Es az ô kedvek ſzerént reám hazudának. *Pſal. 3.*

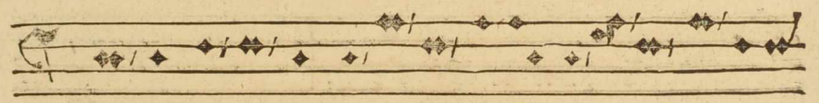

Meg oſzták ô köztök az én ruháimat, és az én kön-

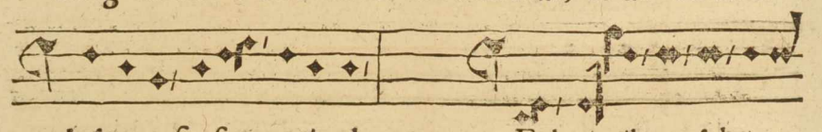

tösömre ſorſot vetének. *Pſal. 22.* Fel tévék az ô ha-

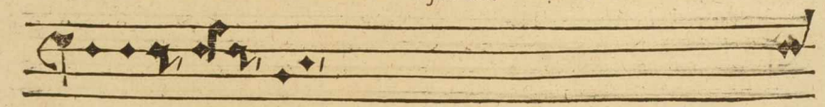

lálának okát feje. feil-

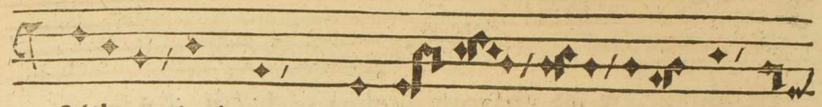

feliben irván: Nazarethbéli Ieſus Sidóknak Ki-

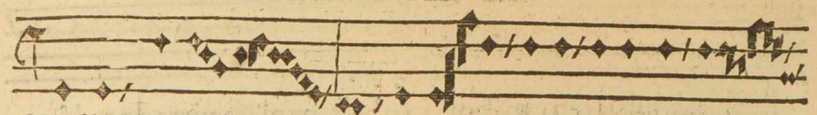

rállyok. *Pſalmus.* Meg feſzitvén Atya Iſtennek fiát,

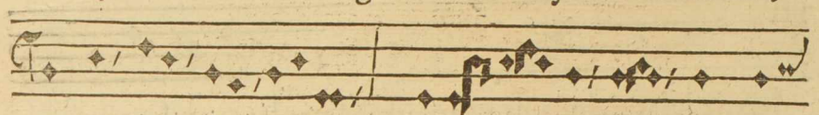

Imezt irák feje feliben: Nazarethbéli Ieſus, Sidók-

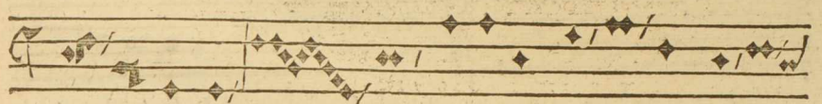

nak Királlyok. *Magn.* Nagy békeſséggel ki mulok ez

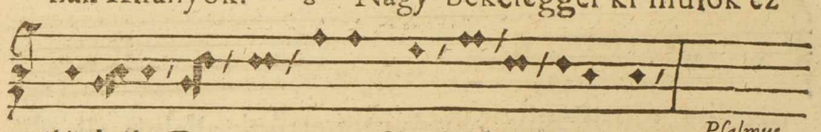

világból: Es meg nyugoſzom az Vr Iſtenben. *Pſalmus. Cuſtod.*

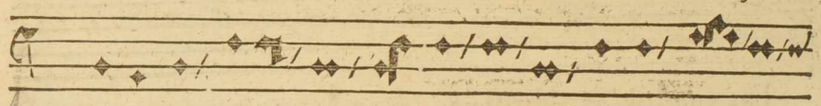

Miképpen Ionás vólt három nap és három éjjel az

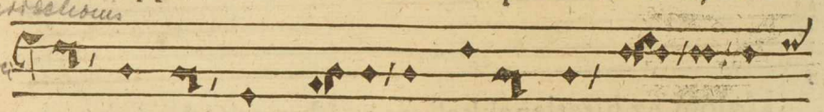

Czet halnak gyomrában: Azonképpen léſzen az em-

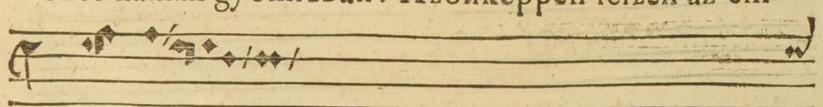

bernek fia-is az föld-

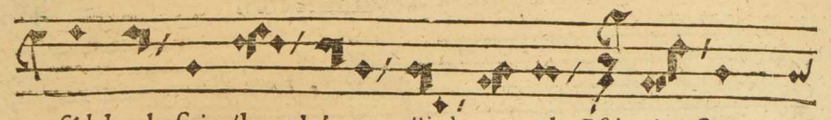

földnek szivében három éjjel nappal. *Psal.* Az szom-

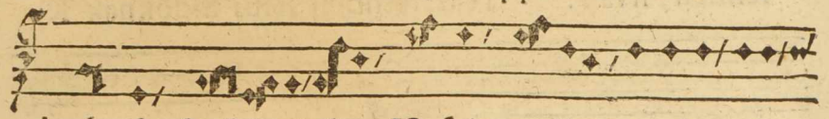

bathnak estvéjén, mikor Husvét napjára virradna, jöve

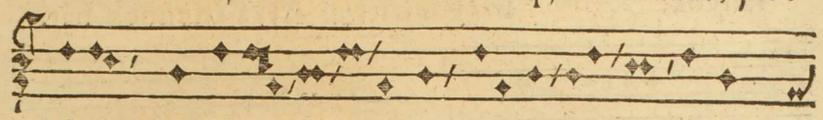

Maria Magdalena és az másik Maria látni az kopor-

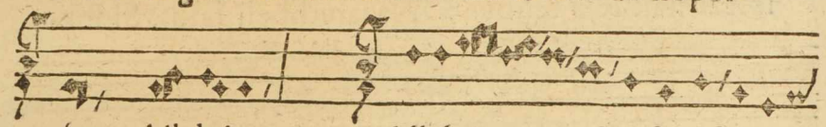

sot. Alleluia. *Psal.* Alleluia, az mi Husvéti bará-

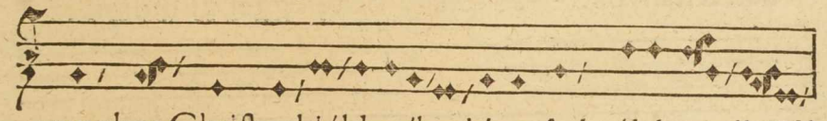

nyunk az Christus ki áldozék mi érettünk, alleluia, all. *Psal.*

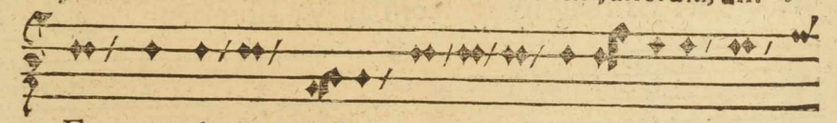

En vagyok az Christus, és az én tanátsomat nem

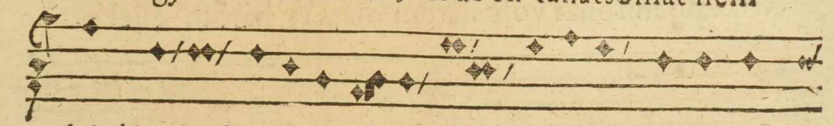

közlöm az hitetlenekkel, de az Istennek törvényé-

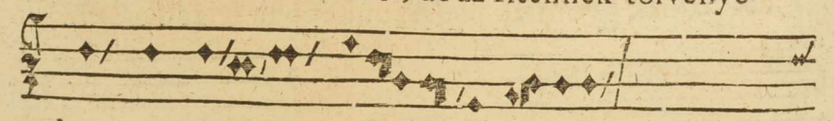

ben vagyon az én akaratom, alleluia. *Psal.* En

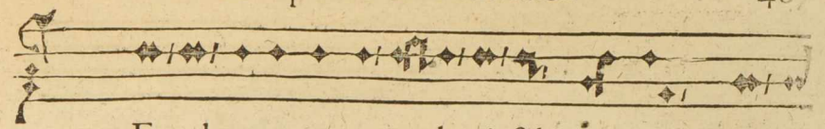

En el temettettem vala, és fel támadtam, mert

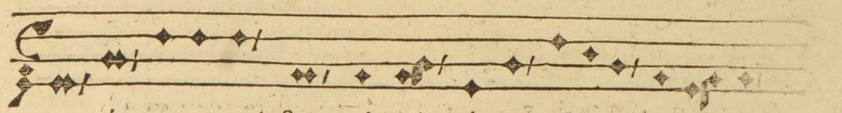

az én mennyei szent Atyám hozzá fogada engemet.

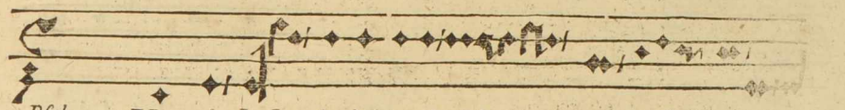

Psal. 27. Vrunk Iesus halálának idején meg indula az fö-

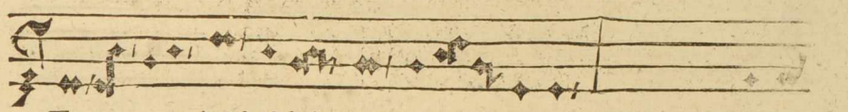

Es az erös kösziklák meg repedezének. *Psalmus.* Hol-

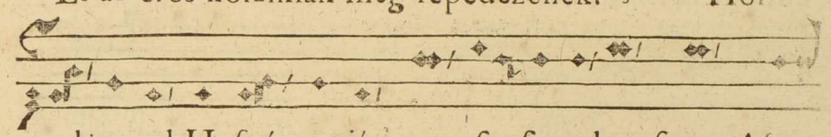

val reggel Husvét napján nagy sietséggel az szent Asz-

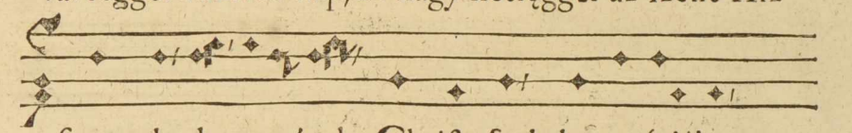

szonyok el menének Christusnak koporsójához.

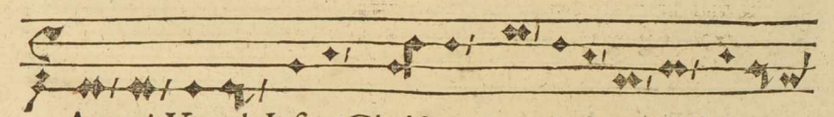

Az mi Vrunk Iesus Christus meg hala az mi bűne-

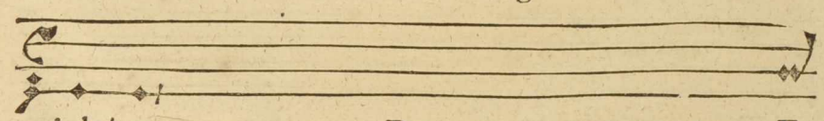

inkért,

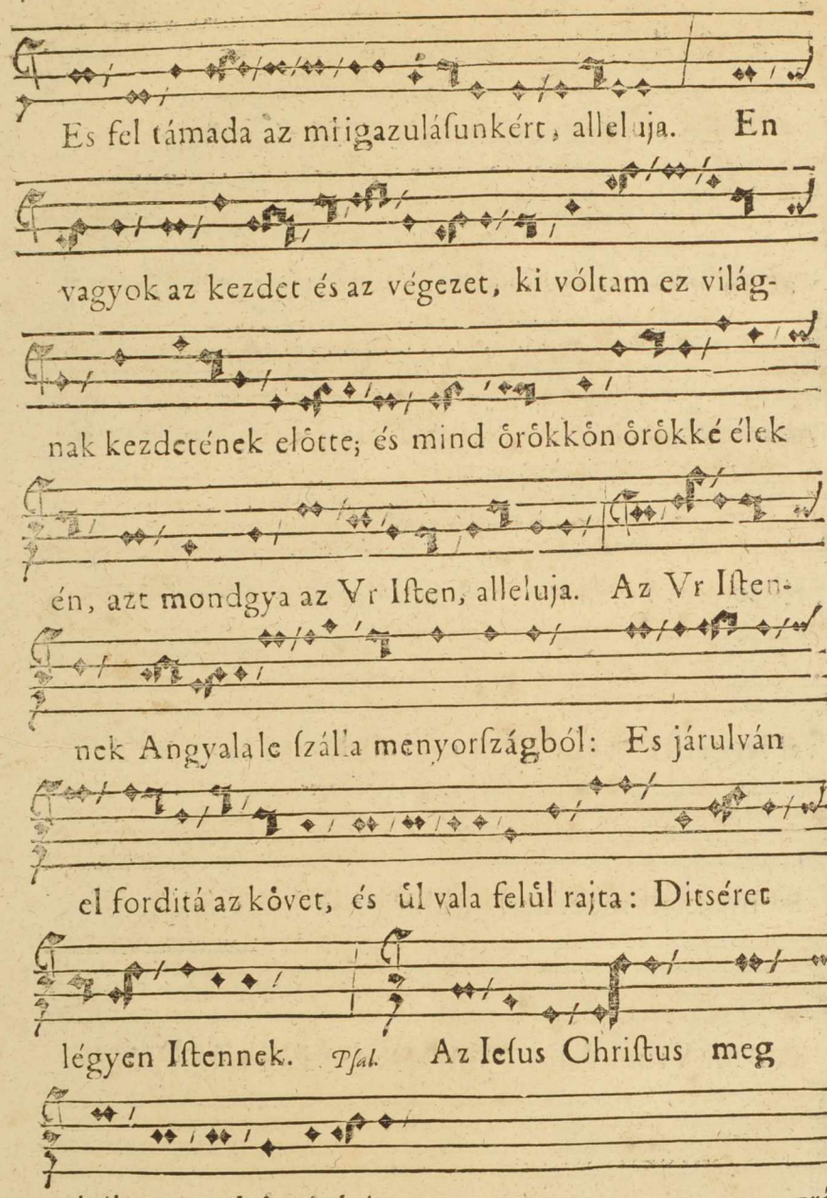
Es fel támada az mi igazuláſunkért, alleluja. En
vagyok az kezdet és az végezet, ki vóltam ez világ-
nak kezdetének elôtte; és mind ôrôkkôn ôrôkké élek
én, azt mondgya az Vr Iſten, alleluja. Az Vr Iſten-
nek Angyala le ſzálla menyorſzágból: Es járulván
el forditá az követ, és úl vala felûl rajta: Ditséret
légyen Iſtennek. Pſal. Az Ieſus Chriſtus meg
hólt az mi bûneinkért, azrá-

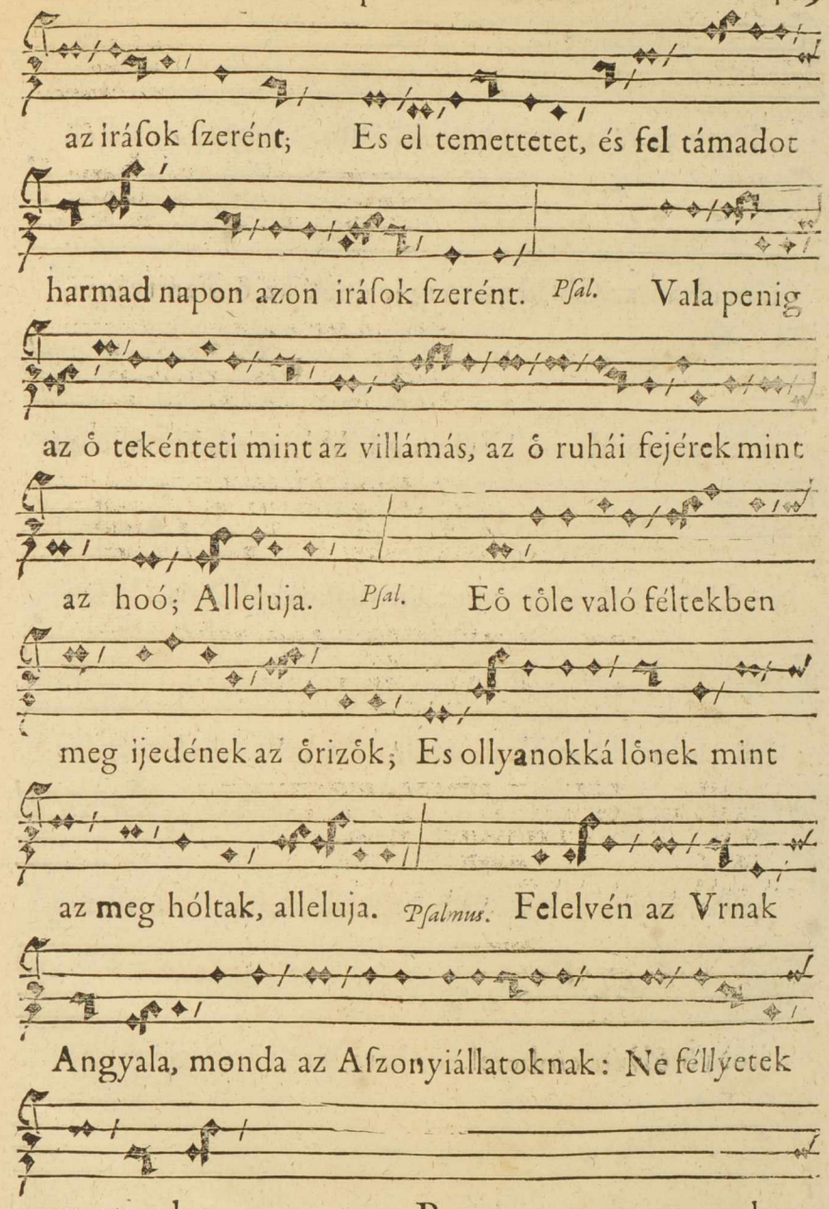
az iráſok ſzerént; Es el temettetet, és fel támadot
harmad napon azon iráſok ſzerént. Pſal. Vala penig
az ô tekénteti mint az villámás, az ô ruhái fejérek mint
az hoó; Alleluja. Pſal. Eô tôle való féltekben
meg ijedének az ôrizôk; Es ollyanokká lônek mint
az meg hóltak, alleluja. Pſalmus. Felelvén az Vrnak
Angyala, monda az Aſzonyiállatoknak: Ne félly etek
mert tudom,

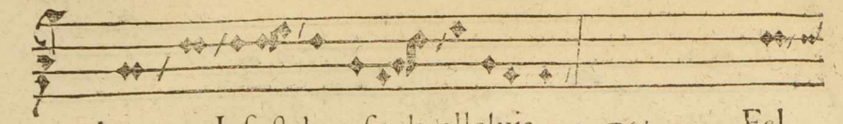

hogy az Iesust keresitek, alleluja. *Psalmus.* Fel

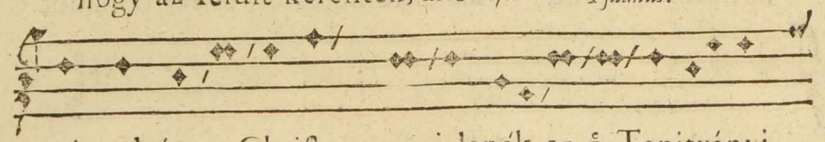

támadván az Christus, meg jelenék az ô Tanitványi-

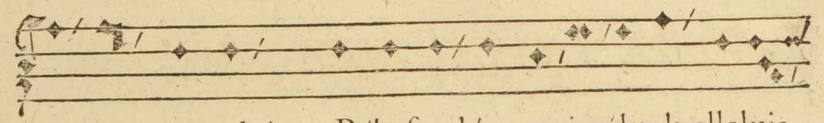

nak ezt mondván: Békeség légyen ti-néktek, alleluia.

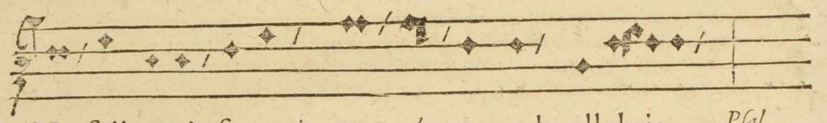

Ne féllyetek semmit, mert én vagyok, alleluia. *Psal.*

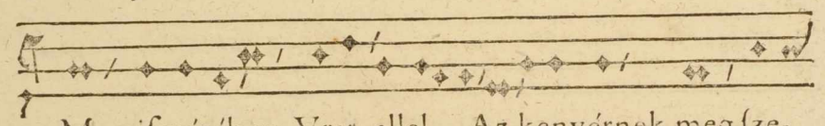

Meg ismérék az Vrat, allel; Az kenyérnek meg sze-

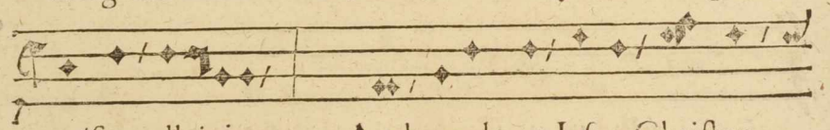

gésen, alleiuja. *Psal.* Az kegyelmes Iesus Christus

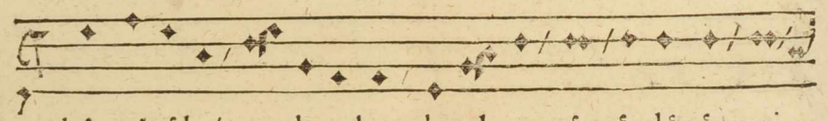

könyörülvén embereken, hatalmat vön ördögön mi

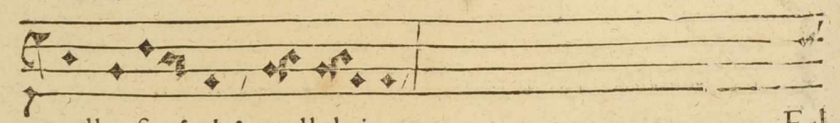

ellensegünkön, alleluia. *Psal.* Fel

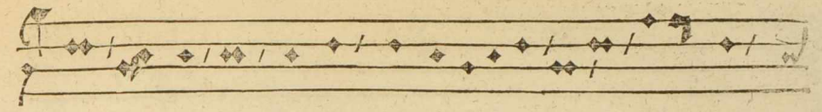

Fel támadt az Christus halottaiból, ki mi érettünk

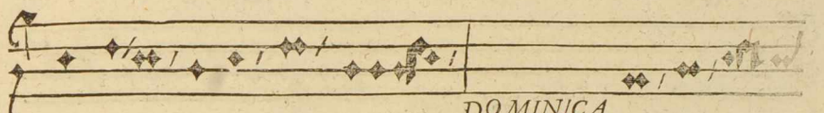

függe az keresztfán, all. *Psal.* *DOMINICA Misericord.* Az jó pász-

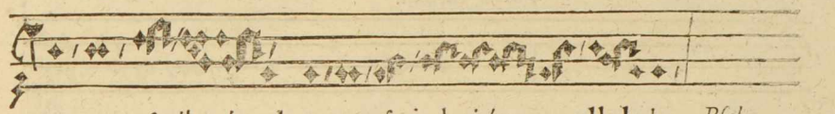

tor az ô életét adgya az ô juhaiért, alleluia. *Psal.*

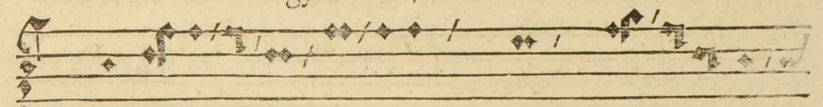

DOM. Iubilate. Mitsoda az mit mi-nékünk mond; Egy keveset?

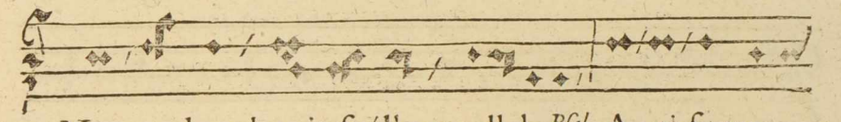

Nem tudgyuk mit szóllyon, allel. *Psal.* Az ti szomo-

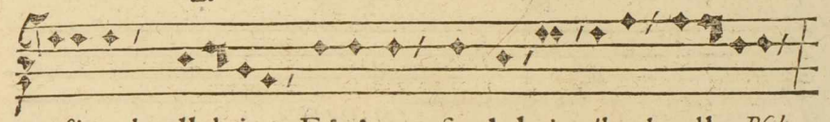

ruságtok; alleluja. Eörömre fordul ti-néktek; all. *Psal.*

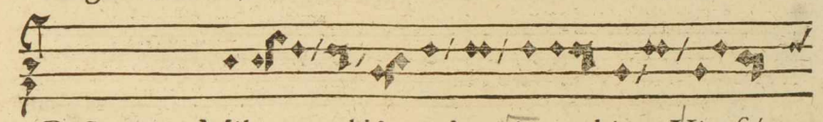

D. Cantate. Mikoron el jövend az igaztaló az igasság-

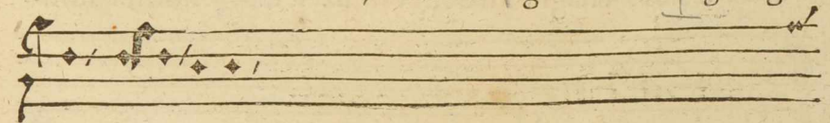

nak ama lelke, Ppp 3 az

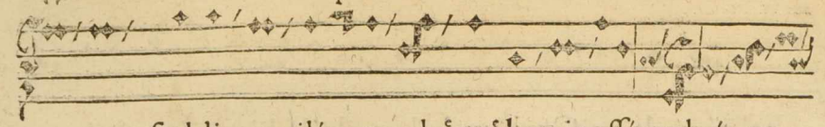

az meg feddi ez világot az bűnről, az igasságrol, és az

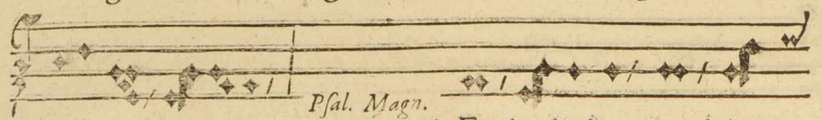

itéletről, alleluja. *Pſal. Magn.* *DOMINICA* *Vocem Iucund.* Ez kediglen nem kér-

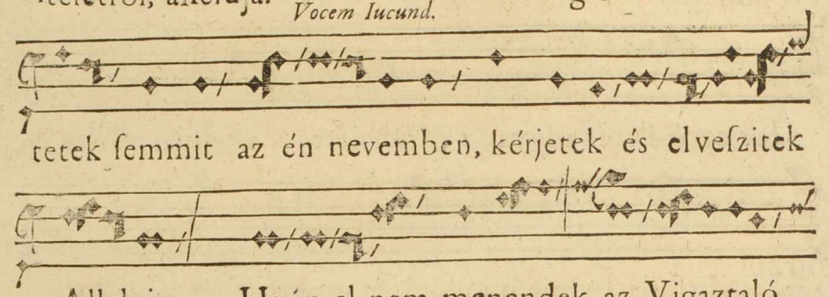

tetek ſemmit az én nevemben, kérjetek és elveſzitek

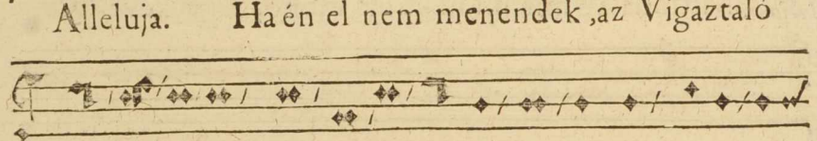

Alleluja. Ha én el nem menendek, az Vigaztaló

nem jő el, de hogy ha el megyek, elkű dőm ôtet ti

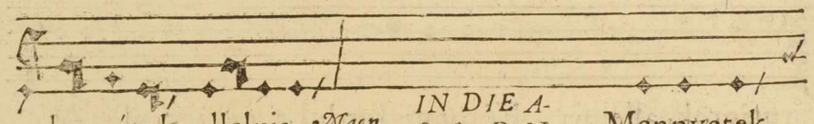

hozzátok, alleluja. *Magn.* *IN DIE Aſcenſion. D. N.* Mennyetek

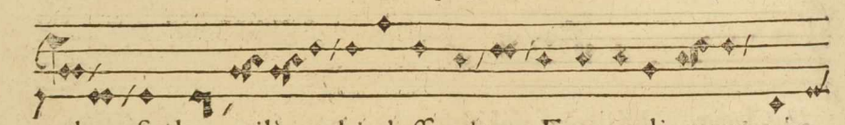

el az ſzéles világra hirdeſſétek az Euangeliomot min-

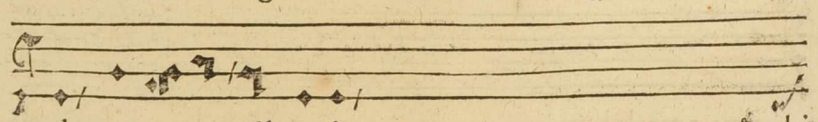

den teremtet állatnak. Az ki

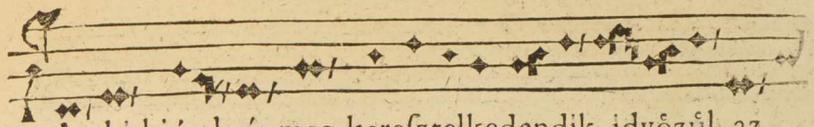

Az ki hiénd, és meg kereſztelkedendik, idvőzűl, az

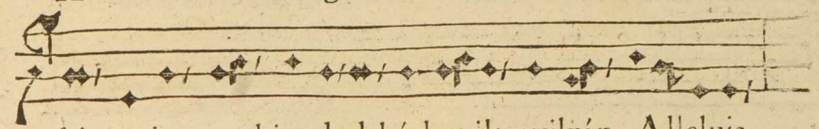

ki penig nem hiend el kárhozik nyilván, Alleluja.

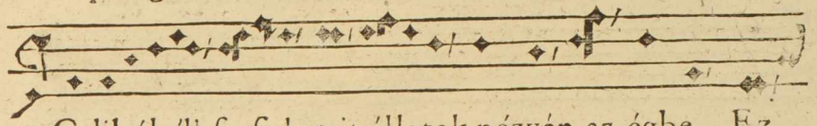

Galileábéli ferfiak mit állotok nézvén az égbe. Ez

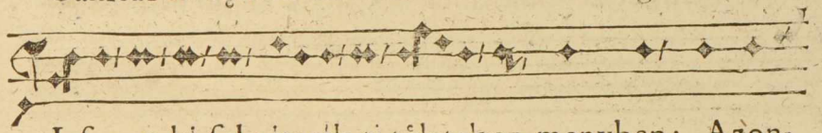

Ieſus az ki fel viteték ti tőletek az menyben: Azon-

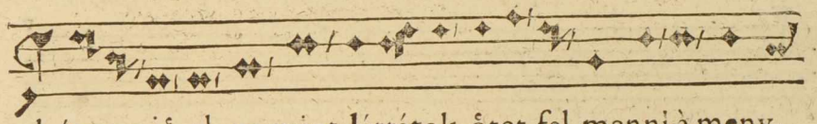

képpen jő el, az mint láttátok ôtet fel menni à meny-

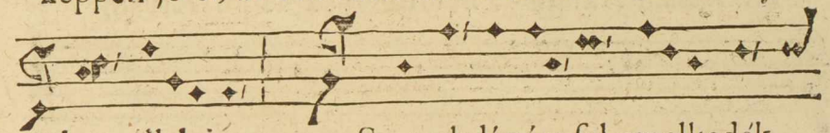

ben, alleluja. Szemek láttára fel emelkedék

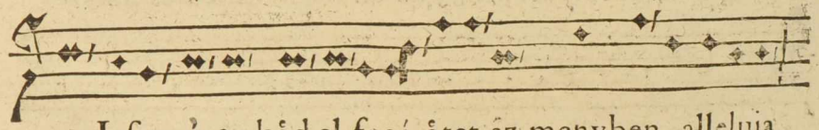

az Ieſus, és az kőd el fogá ôtet az menyben, alleluja.

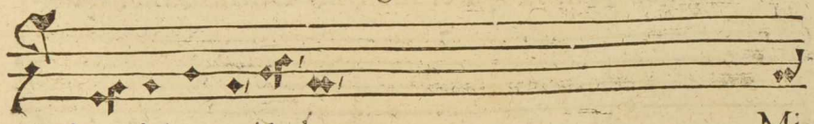

Azonképpen jő el, Mi-

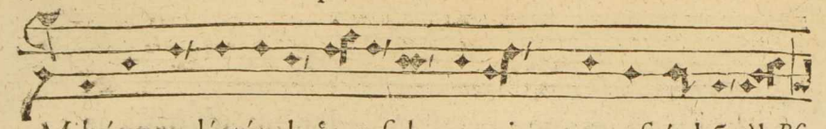

Miképpen láttátok ôtet fel menni menyorſzágbã,all. *Pſ.*

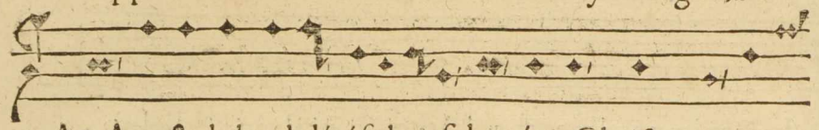

Az Apoſtoloknak látáſokra fel méne Chriſtus ma-

gos menyorſzágban, allel *Pſal.* Ez képpen jô el az

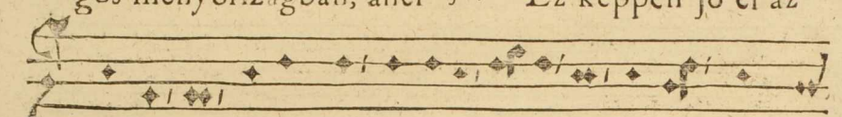

Chriſtus az miképpen láttátok ôtet fel menni meny-

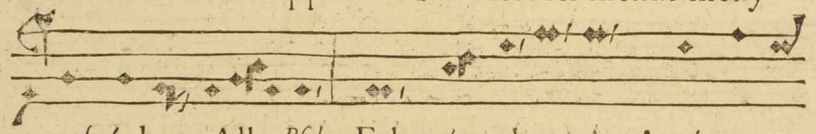

orſzágban; All. *Pſal.* Fel mégyek az én Atyám-

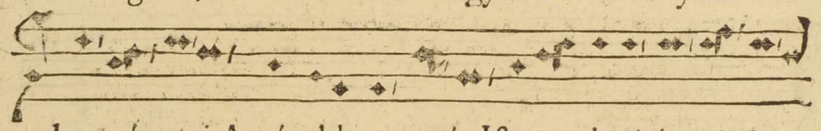

hoz, és az ti Atyátokhoz, az én Iſtenemhez és az ti

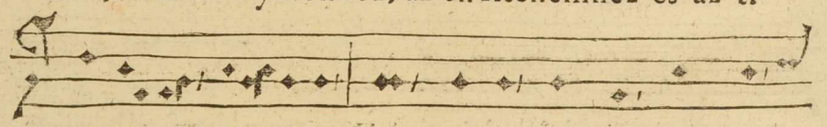

Iſtentekhez All. *Pſal.* Fel menvén Chriſtus mennyek-

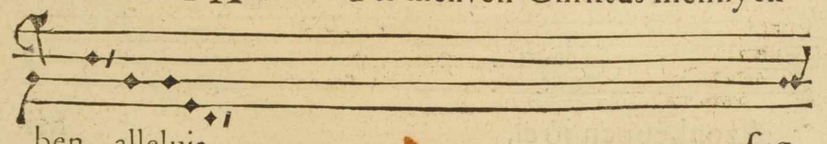

ben, alleluja. fog-

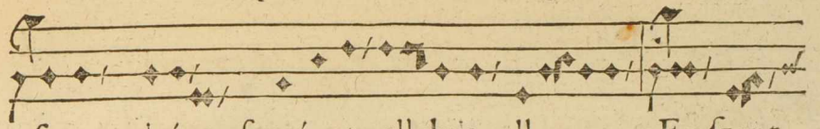

fogva vivé az fogságot, alleluia; all. *Magn.* En ſzent

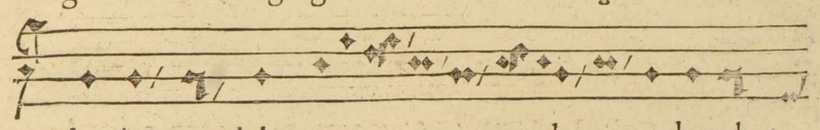

Atyám meg jelentettem az te nevedet az emberek-

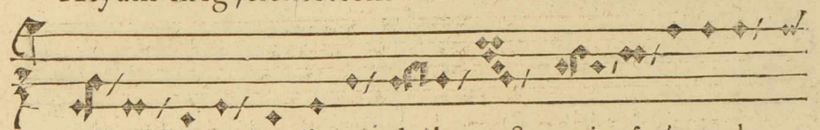

nek, az kiket énnékem adtál; moſt penig ô érettek

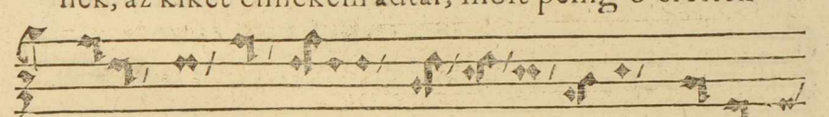

kérlek nem ez világért, mert én te hozzád megyek,

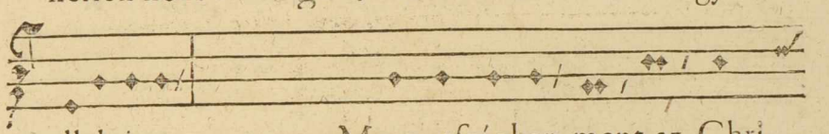

alleluia. Menyorſzágban ment az Chri-

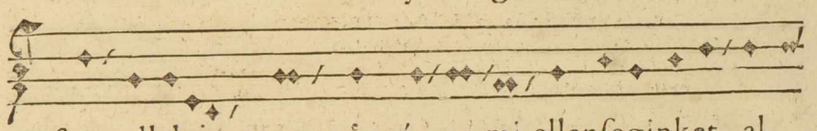

ſtus, alleluja. meg győzvén az mi ellenſęginket. al-

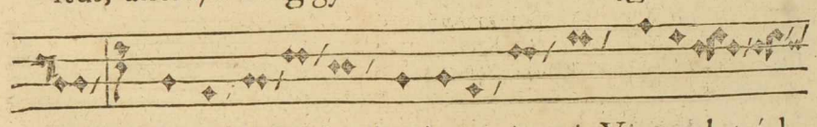

leluja. kérem én az én Atyámat, és más Vigaztalot ád

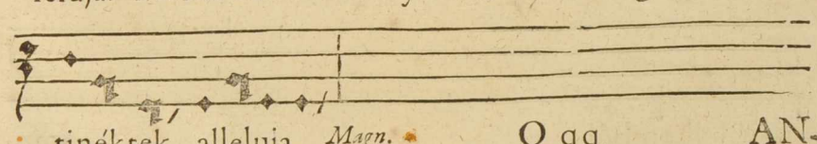

tinéktek, alleluia. *Magn.*

IN FESTO Pentecoſtes. Iövel Sz. Lélek Iſten, töltſd bé az te hi-

veidnek ſziveket, Es az te ſzeretetednek tűzét, ő

bennek fel gerjeſzed, ki minden nyelveknek kűlőm-

bőzések által, az pogányokat hitnek eggyeſségé-

ben ősſzve gyűjtötted; alleluja all. *Pſalmus.*

Ez az, az mit mondot vólt áz Iſten, Ióel Prophétá-

nak általa: Léſzen áz utólsó napokban, ki ôntők az

én lelkemből min-

minden teſtre; Es az ti fiaitok, és leányitok Prophe-

tálnak; allel. *Pſal.* Mikor el tölt vólna az ötvenedik

nap, eggyező akarattal mindnyájan eggyűt valának,

alleluja. *Pſal.* Szólnak vala más nyelveken

az Tanitványok az Iſtennek nagyſágos dolgairól, all *Mag*

Nem hagylak titeket árvájul, all: El mé-

gyek; és hozzátok jövők, alleluja. Es örvendez az ti

ſzivetek; alleluja. *Pſal.*

192

Mikoron bé tôltenek vólna az Pünkôſdnek napjai, el jô-

ve az ſzent Lélek az Apoſtolokra, alleluja. *Dixit Dng*

Huſvét nap után ôtven napok el telvén, az Apoſto-

194

lok valának egy házban imádkozván. *Pſal.* Vr Iſten-

nek ſzent Lelke bé tôlté fôldnek kerekségét ditsér-

jük az Vr Iſtent. *Pſal.* Bé tellyeſedének az Apoſto-

lok ſzent Lélekkel; Es kezdének ſzóllani, allel. *Pſal.*

Vram Iſten botsáſd el ez

ez mai napon-is az te Sz. Lelkedet, miként nékünk

meg igérted. Alleluja. Dominica Trinitatis

Ditséretet mondgyunk mi mindnyájan az Atya

Iſtennek, és Fiu Iſtennek, és Sz. Lélek Iſtennek egye-

temben, moſt és mind ôrôkkôn ôrôkké. *Pſal.* Téged

egynek állatban, és három ſzemélyünek, igaz hittel

vallunk mindenkoron felſęges Vr Iſten. *Pſal.* Aldgy

meg minket

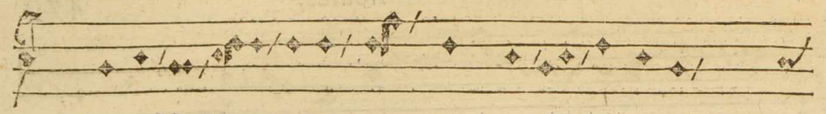

Atya Vr Iſten, ôrizz meg minket élô Iſtennek

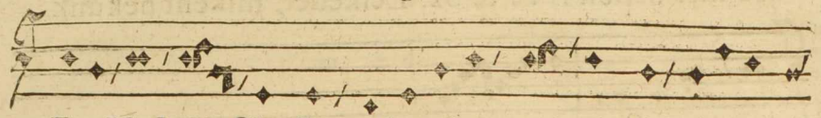

Fia Vr Ieſus Chriſtus, világoſits meg minket vigaztaló ſzent Lélek Vr Iſten, ma, és életünknek minden

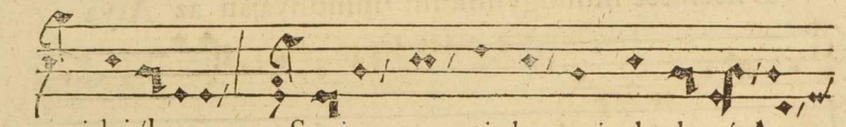

idejében. Segits meg minket mindenható Atya

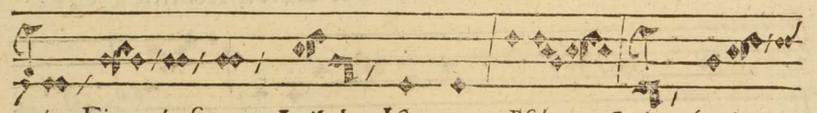

és Fiu, és ſzent Lélek Iſten. *Pſal.* Légy ſegit-

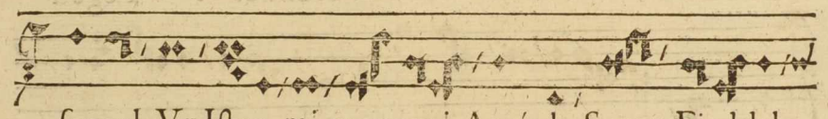

ſéggel Vr Iſten mi mennyei Atyánk Szent Fiaddal

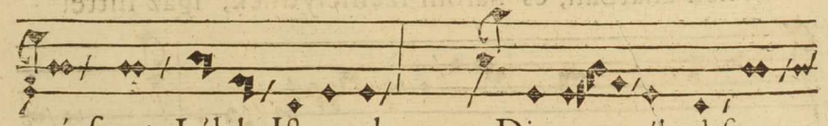

és ſzent Lélek Iſtennel. *Pſal.* Ditseret néked ſzent

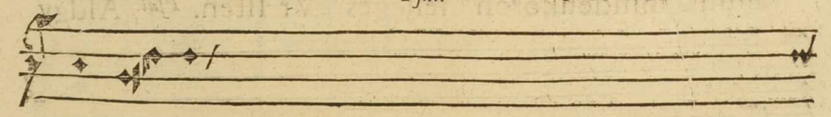

Háromság egy

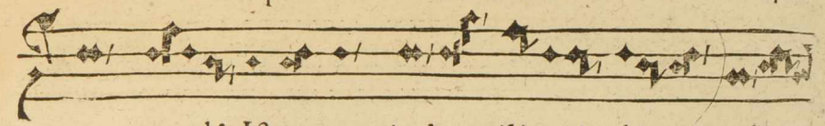

egy egyenlô Iſtenség mind ez világnak elôtte moſt és

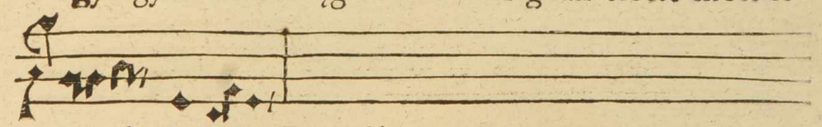

mind ôrôkké. *Pſal. 110.*

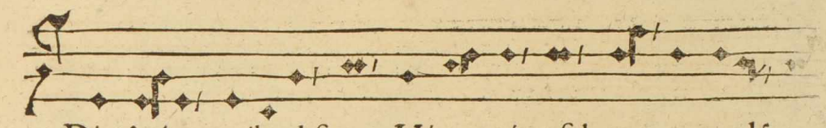

Ditsôség tenéked ſzent Háromság tſak egy egyenlô

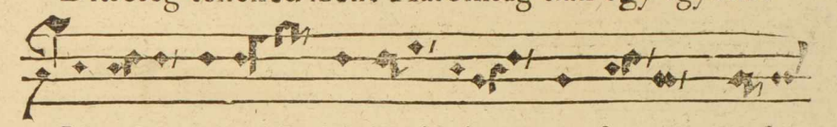

Iſtenſég, minden ûdôknek elôtte, moſtan és mind

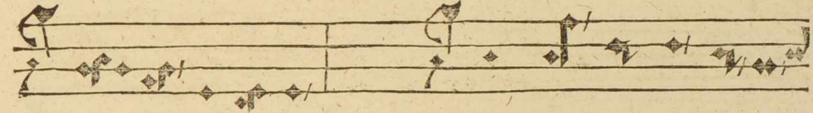

ôrôkkôn ôrôkké. *Pſal.* Hárman vagynak kik az

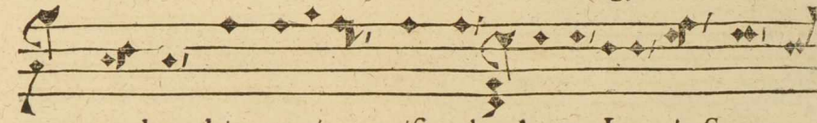

menyben bizonyságot téſznek: Atya, Ige, és Szent

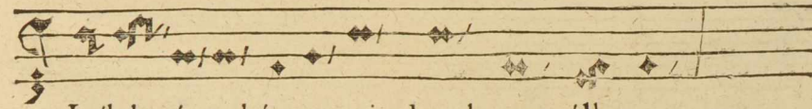

Lélek, és ez három mind tsak egy állat. *Pſal.*

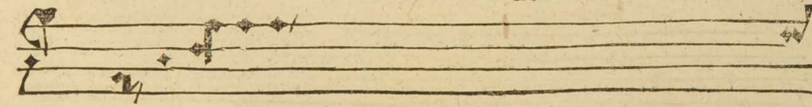

Nagy ditséretet dicsô-

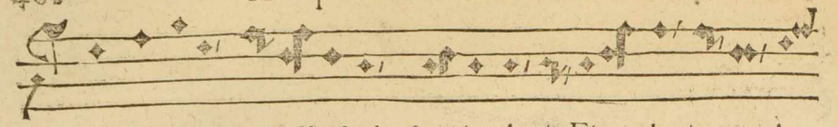

ditsôſęget énekellyûnk Atyának és Fiunak, és az vi-

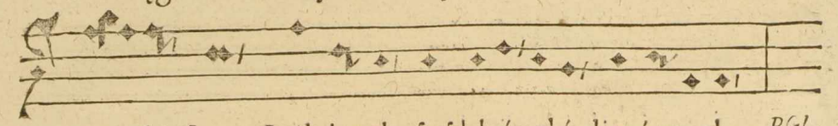

gaztaló ſzent Iéleknek, ôrôkké való ditsérettel. *Pſal.*

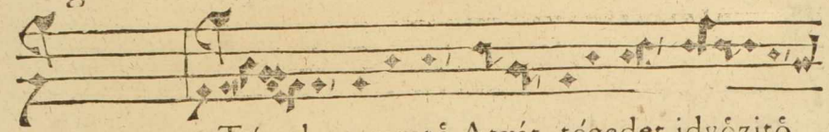

Tégedet teremtô Atyát, tégedet idvôzitô

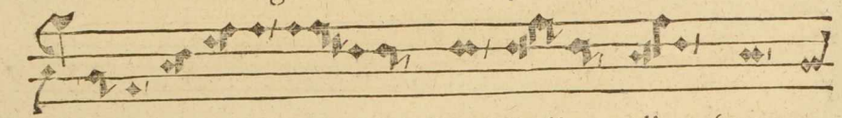

Fiut, tégedet vigaztaló ſzent Lelket, tellyes ſzent

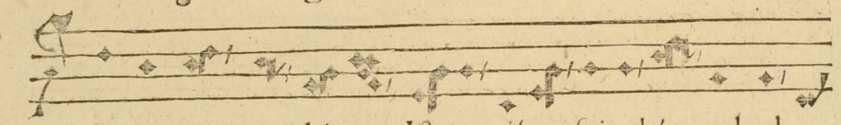

Háromság egy bizony Iſtent, tiſzta ſzivel és nyelvel

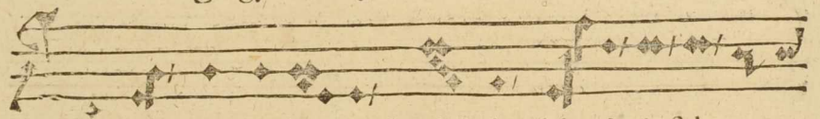

vallunk, mindenkoron ditsérûnk, áldunk, és fel ma-

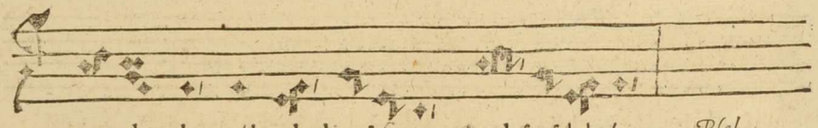

gaztalunk, néked ditsôſęg mind ôrôkké. *Pſal.*

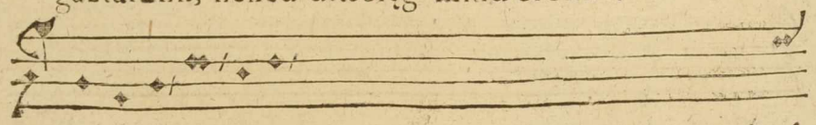

Ditséret és ôrôk ditsô-

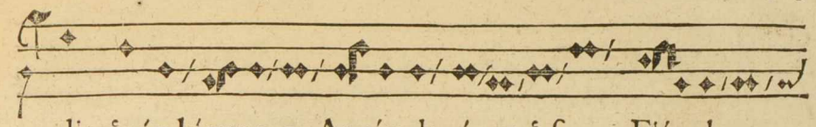

ditsôség légyen az Atyának, és az ô ſzent Fiának, az

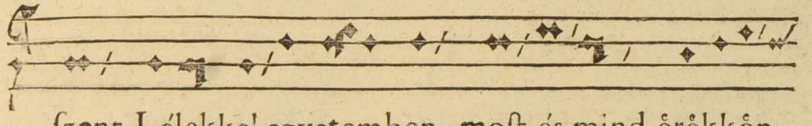

ſzent Lélekkel egyetemben, moſt és mind ôrôkkôn

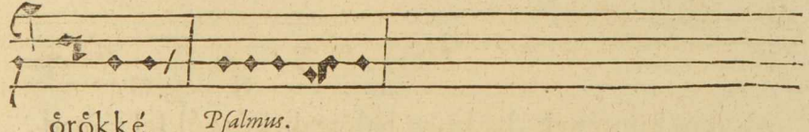

ôrôkké. *Pſalmus.*

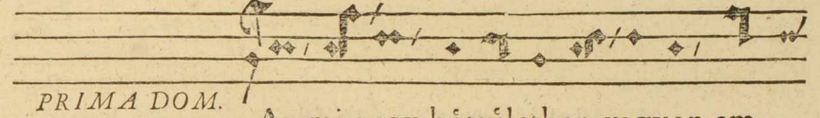

PRIMA DOM. poſt Trinitat. Az mi nagy bôtsûletben vagyon em-

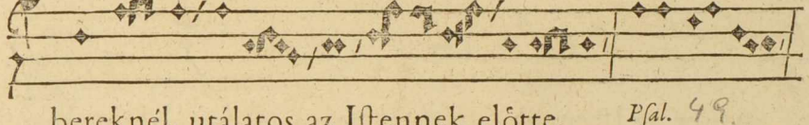

bereknél, utálatos az Iſtennek elôtte. *Pſal.* 49.

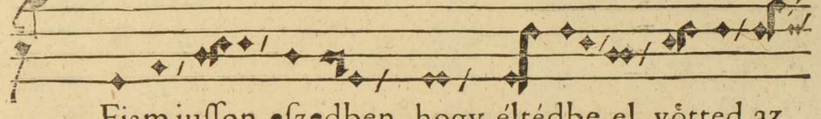

Fiam juſſon eſzedben, hogy éltédbe el vôtted az

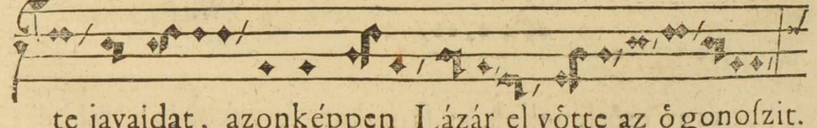

te javaidat, azonképpen Lázár el vôtte az ô gonoſzit.

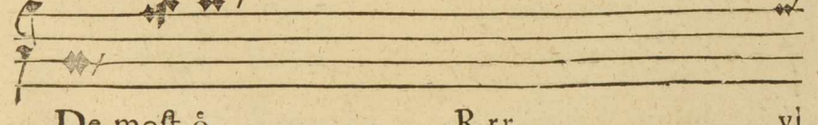

De moſt ô

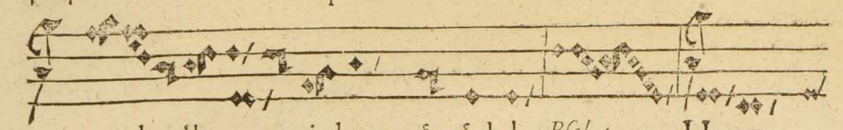

vigaztaltatik te peniglen gyötrödel. *Pſal. 4.* Ha az

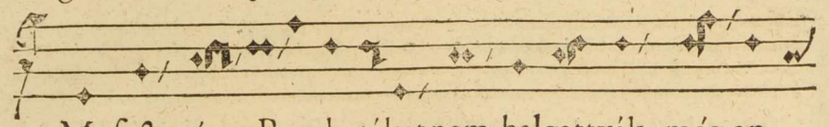

Moſeſt, és az Prophetákat nem halgattyák, még an-

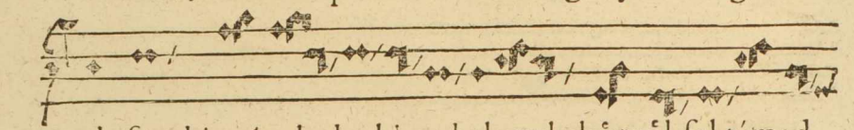

nak ſem hinnének, ha ki az halottak közzül fel támad-

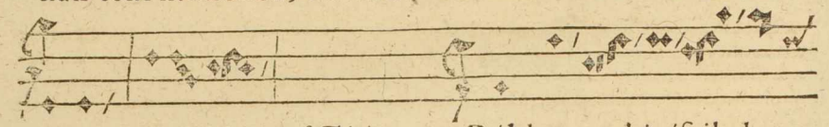

na-is. *DOM. 2. poſt Trinitat.* Bóldog az ki éſzik ke-

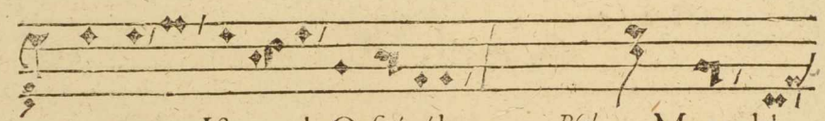

nyeret az Iſtennek Orſzágában. *Pſal.* Meny ki

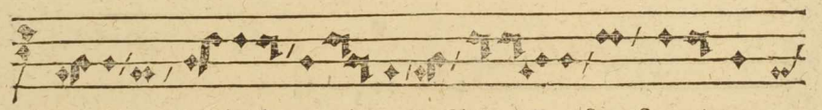

hamar az városnak utzáira és ſikátorira, ſ-az ſzegényeket

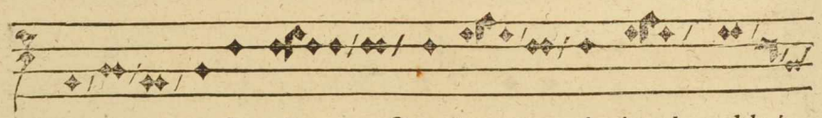

és az erőtleneket, az ſántákat, és vakokat hozd bé

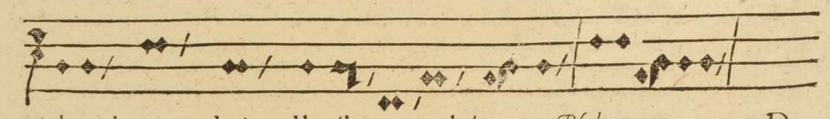

ide, hogy bé tellyék az én házam. *Pſalmus.* Do-

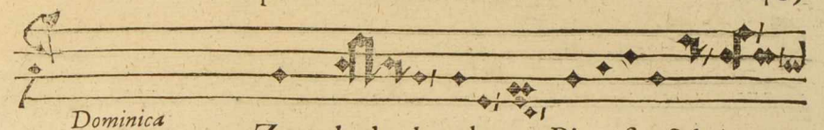

Dominica 3. poſt T. Zugolodnak vala az Phariſęuſok és az

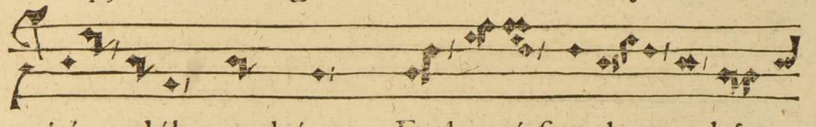

irás tudók mondván: Ez hozzá fogadgya az bű-

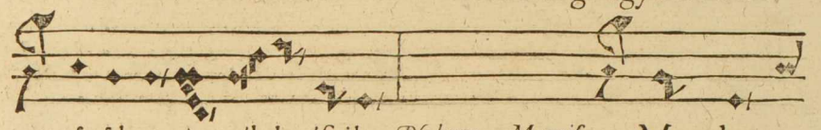

nősöket, és vélek éſzik. *Pſalmus. Magnif.* Mondom

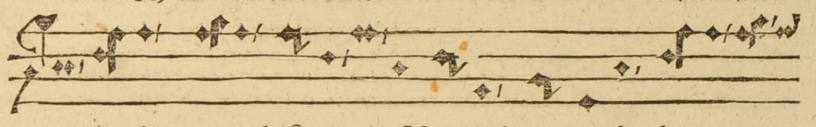

ti-néktek, örőm leſzen, az Iſtennek Angyali előtt, tsak

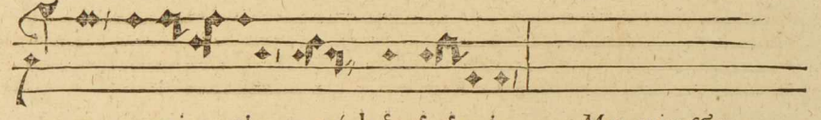

egy pœnitentia tartó bűnősön-is. *Mag. anim. &c.*

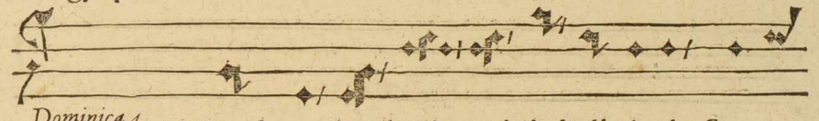

Dominica 4. poſt Trinitat. Mondom ti-néktek, az kik hallyátok; Sze-

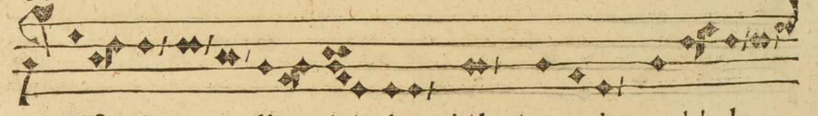

reſſétek az ti ellenségiteket, jól tégyetek, azokkal az

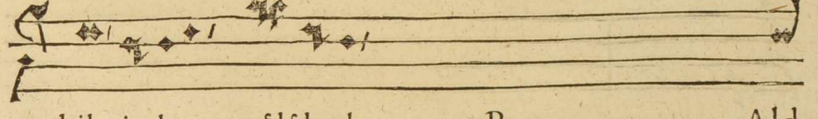

kik titeket gyűlölnek, Rrr 2 Ald-

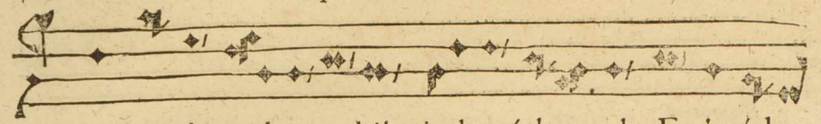

Aldgyátok azokat az kik titeket átkoznak; Es imád-

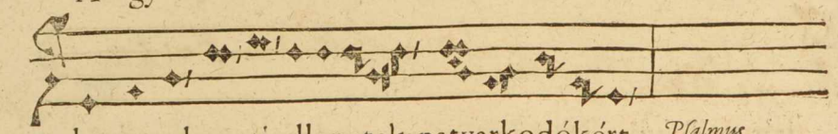

kozzatok az ti ellenetek patvarkodókért. *Pſalmus*

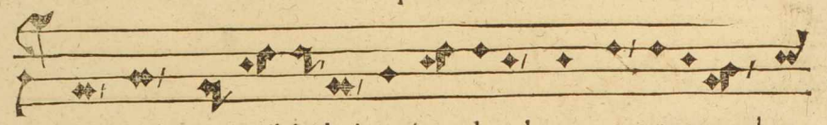

Az mely mértékkel ti mérendetek, ugyan azonnal

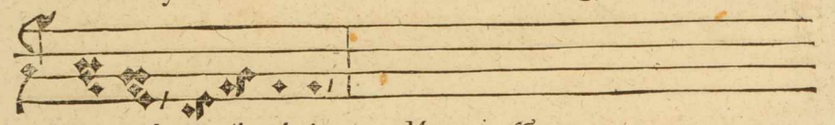

mérnek tinéktek-is. *Mag. anim. &c.*

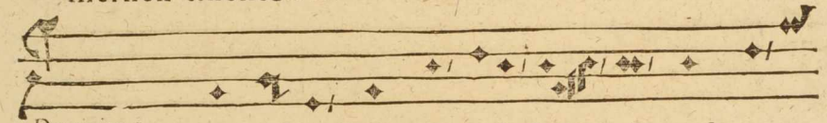

Dominica 5. poſt Trinit. Puſztában mégyen vala Ieſus, és egyben

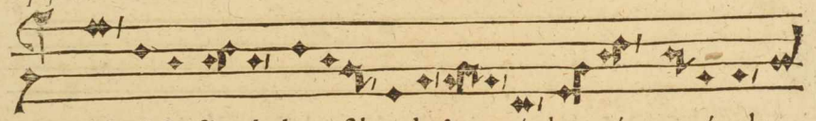

gyűlt ſokaſágok keresik vala ôtet, és hozzá menének

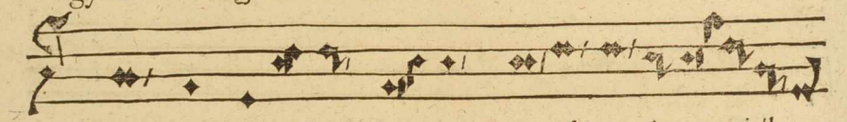

ſ-meg tartoztaták ôtet, hogy el ne távoznejék

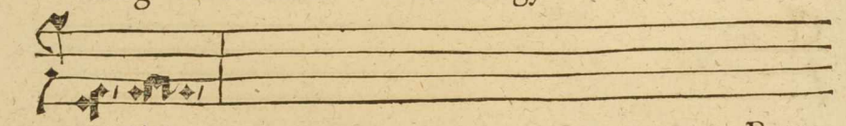

ő tőlők,

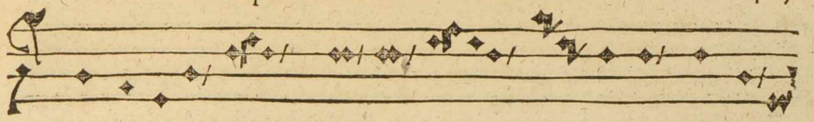

Parantsoló Ieſus mind ez étſzaka fáradozván ſemmit

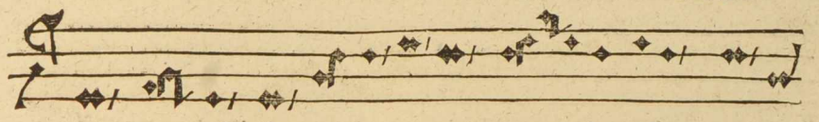

nem fogtunk, de mégis az te parantsolatodra meg

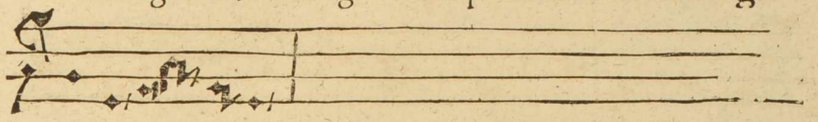

vetem az hálot. *Magnif.*

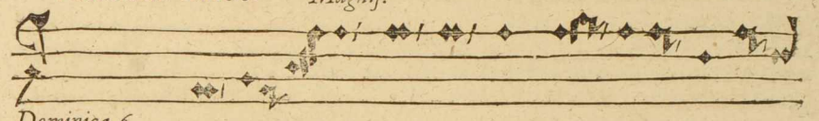

Dominica 6. poſt Trinitat. Ne alitsátok hogy én tôrvény tôrni jôttem

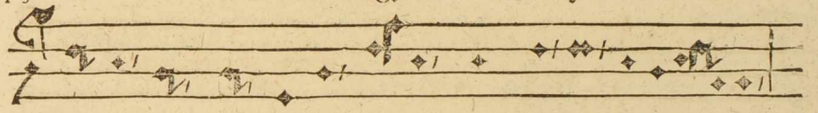

vólna, mert nem tôrni jôttem, hanem bé tellyeſiteni.

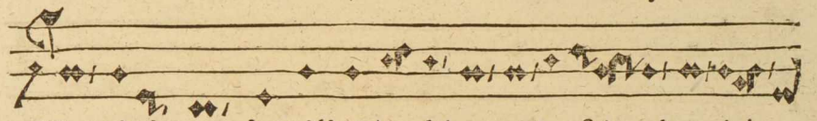

Ha inkáb nem bővölkődendik az ti igaſságtok az irás

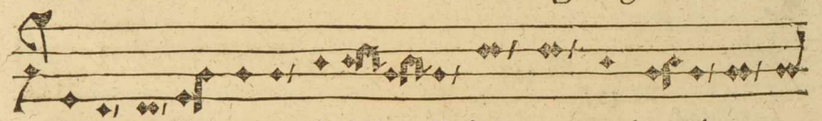

tudok és ſzerzetes Sidókénál; bé nem mehettek az

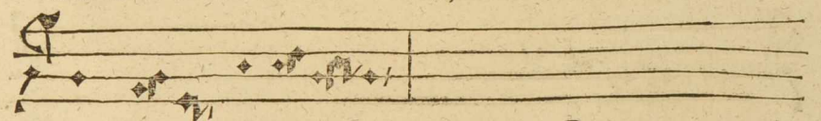

mennyeknek orſzágában. *Magnif.*

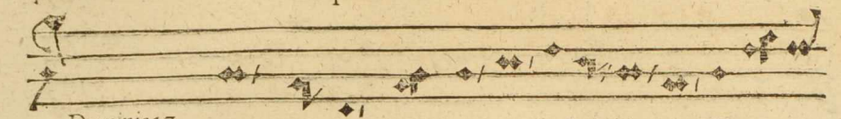

Dominica 7. post Trinit. Az bűnnek ſoldgya az halál, de az Iſten-

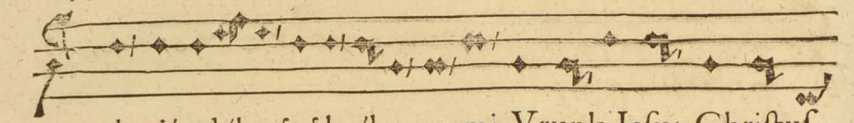

nek ajándéka őrők élet, az mi Vrunk Ieſus Chriſtuſ-

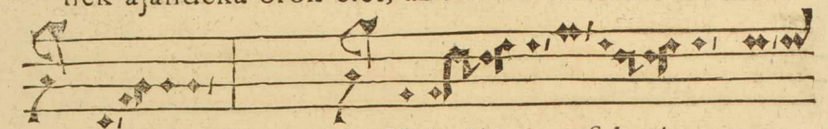

nak általa. *Pſalmus* Keſerűlőm ez ſokaságot, mert

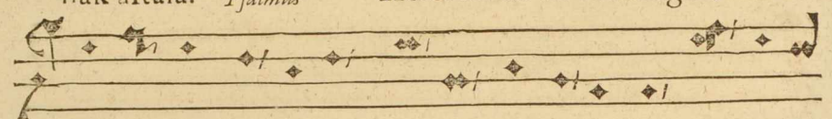

immár harmad napja, hogy én velem vagynak, és nin-

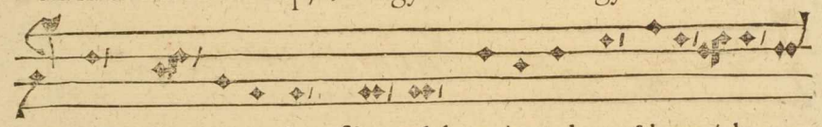

tsen mit egyenek, ſ-ha el botsátandom őket étlen

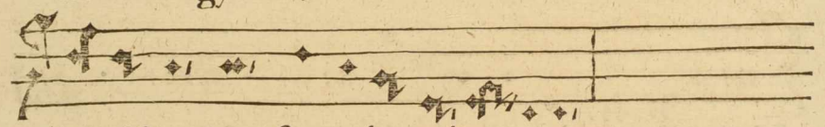

házokhoz, meg fogyatkoznak az uton. *Magnif.*

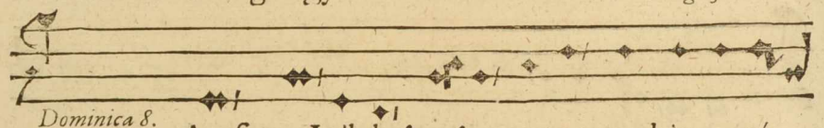

Dominica 8. poſt Trinit. Az ſzent Lélek önnön maga tanubizonysá-

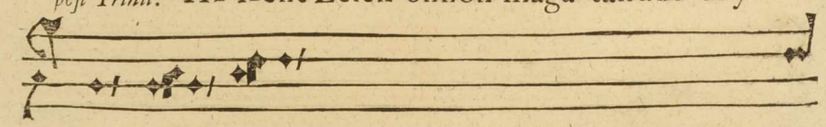

got téſzen arról az

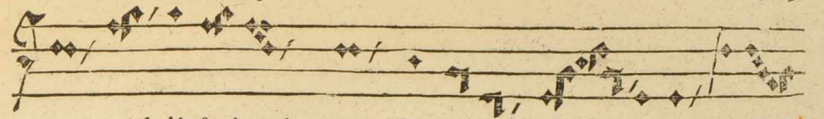

az mi lelkűnknek, hogy Iſtennek fiai vagyunk. *Pſal.*

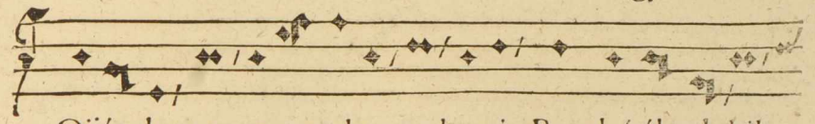

Oijátok meg magatokat az hamis Prophétáktol, kik

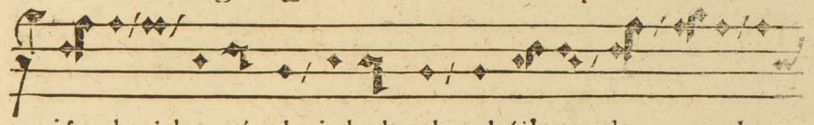

jónek ti hozzátok juhoknak ruháiban, de onnan be-

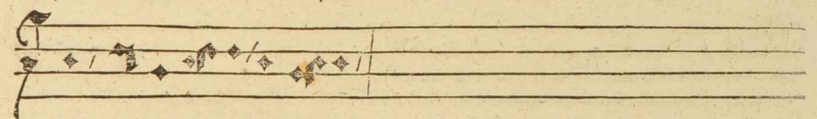

lől ragadozó farkasok. *Pſalmus. Mag. anim. &c.*

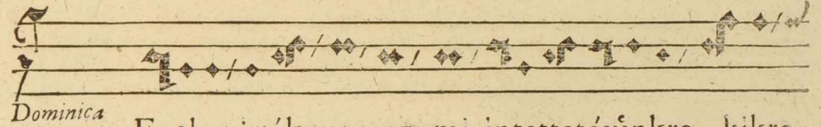

Dominica 9. poſt T. Ezeket irták meg az mi intettetésűnkre, kikre

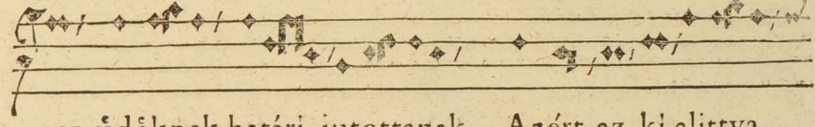

ez űdőknek határi jutottanak; Azért az ki alittya

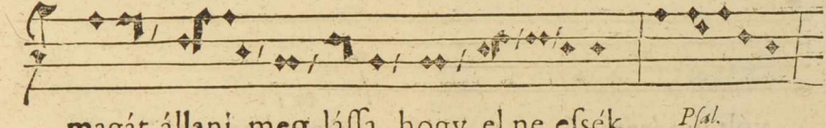

magát állani, meg lássa hogy el ne essék. *Pſal.*

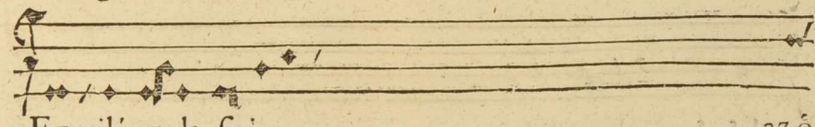

Ez világnak fiai az ő

az ő nemzetſégekben, eſzesbek az világoſságnak fiai-

nál: En-is mondom ti-néktek, ſzerezzetek baráto-

kat magatoknak az hamis mammonból, hogy mikor

meg fogyatkozándotok, vegyenek bétiteket az őrök-

ké való hailékokban. *Pſal. Magn.*

Dominica X. poſt T. Azért eſett fogságban az én népem, hogy nem

vólt iſméreti. Nem hagynak kővet

kővön te benned, mert

mert nem iſmérted meg az te meg látogattatáſodnak

idejét *DOMINICA XI. poſt Trinitat.* Mikor el jövend az

Embernek Fia, vallyon ſ-talál-é akkor hitet ez földön?

Minden az ki fel magaſztallya magát, meg aláz-

tatik: Es az ki meg alázza magat fel magaſztal-

tatik *Magnif.* *DOMINICA XII. poſt Trinitat.* Ha va-

lamire elegek vagyunk, az Iſtentől vagyon, ki alkol-

matoſſokká-is tőtt

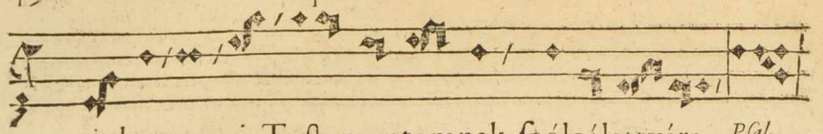

minket az uj Teſtamentomnak ſzólgálattyára. *Pſal.*

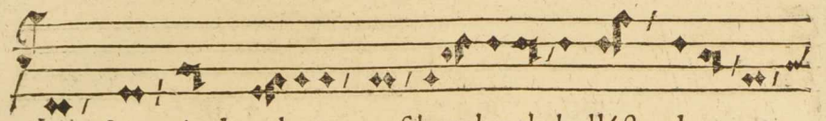

Iól tőtt mindeneket, az ſiketeknek halláſt adott, az

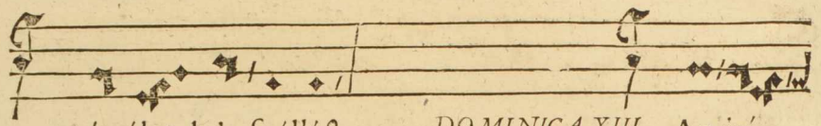

némáknak-is ſzólláſt. *DOMINICA XIII. poſt Trinitat.* Az irás

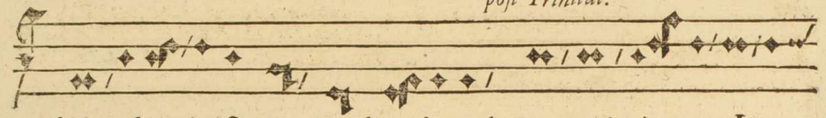

bűn alá rekeſztet mindeneket, hogy az igéret az Ie-

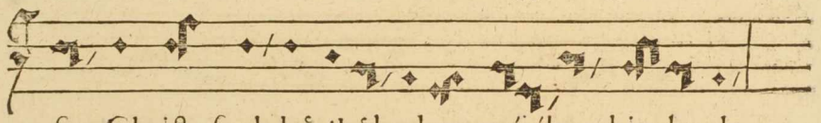

ſus Chriſtuſnak hűtiből adattatnéjék az hiveknek.

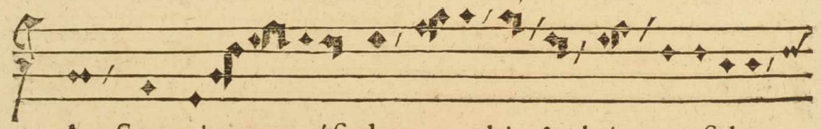

Az Samaritanus máſod napon ki vőn két garaſokat

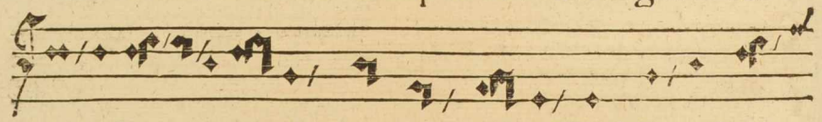

és adá az gazdának, ſ-monda néki: Viſeld gondgyát

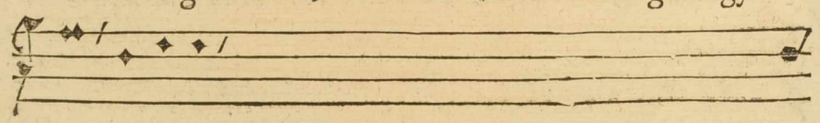

ez ſebeſnek, ſ vala

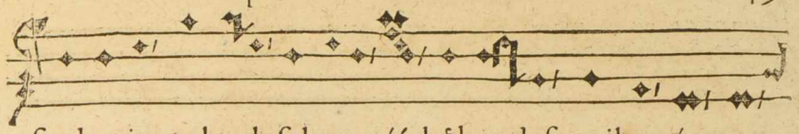

ſ-valamit ezeknek felette réá kőltendeſz, mikor én meg

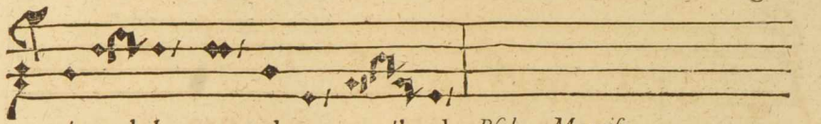

térendek meg adom tenéked. *Pſal. Magnif.*

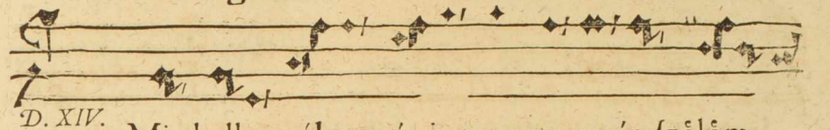

D. XIV. poſt Trin. Mit kellet vólna még-is tennem az én ſzőlőm-

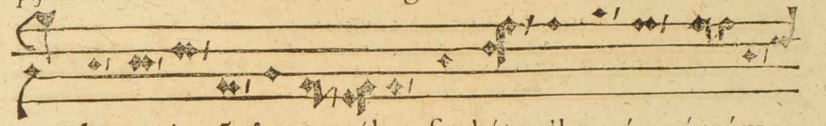

mel, az mit nẽ tőttem vólna, ſ-tehát mikor én várnám,

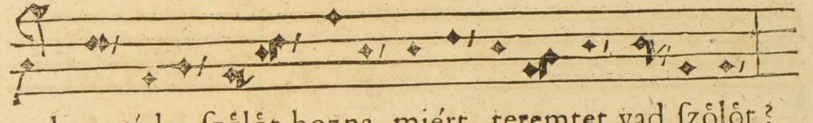

hogy édes ſzőlőt hozna, miért teremtet vad ſzőlőt?

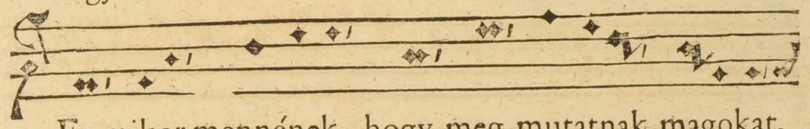

Es mikor mennének, hogy meg mutatnak magokat.

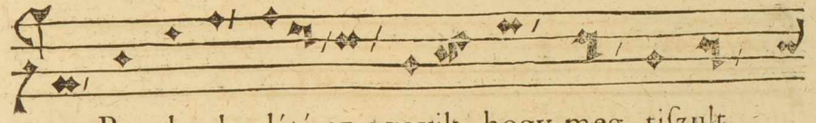

az Papoknak, látá az eggyik, hogy meg tiſzult

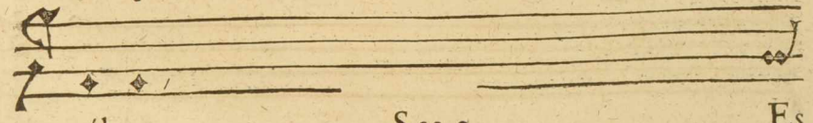

vólna;

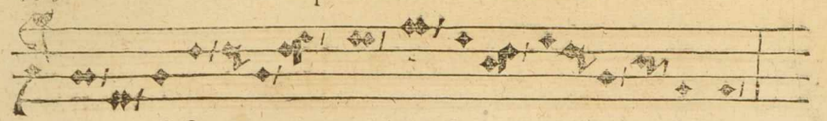

Es az viſzſzá tére, és nagy fel ſzóval ditsére az Iſtent. *Pſal.*

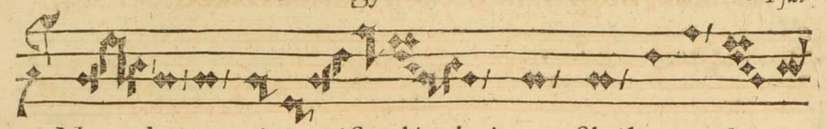

Nem de nem tizen tiſztulának-é meg, ſ-hól amaz ki-

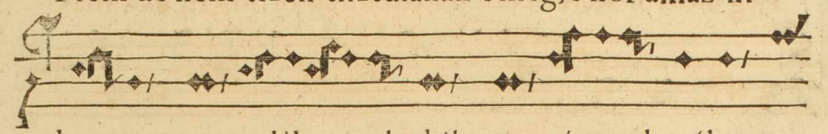

lentze? nem találtatának, kik meg tértenek vólna,

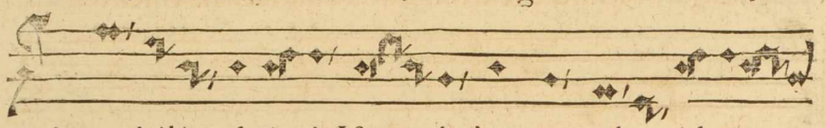

hogy hálát adnának Iſtennek, hanem tsak ez idegen

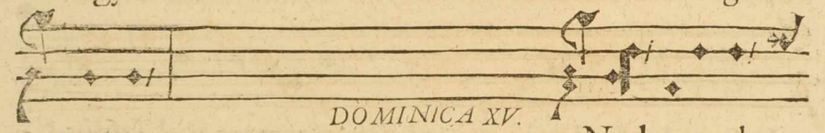

nemzet. *Pſal.* *DOMINICA XV. poſt Trinitat.* Ne legyetek

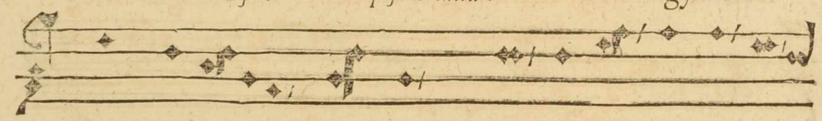

ſzorgalmatoſok, mondván: Mit együnk avagy mit

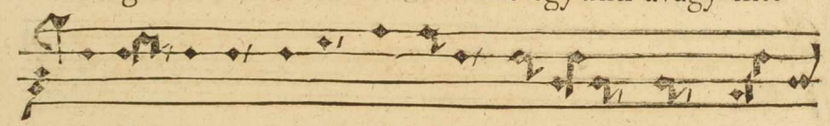

igyunk, avagy mivel ruházzuk magunkat, mert tud-

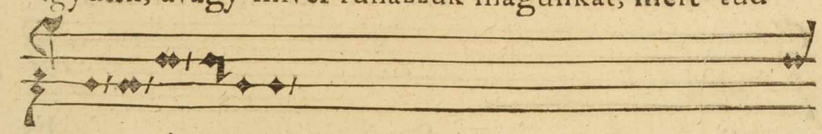

gya az ti mennyei Atya-

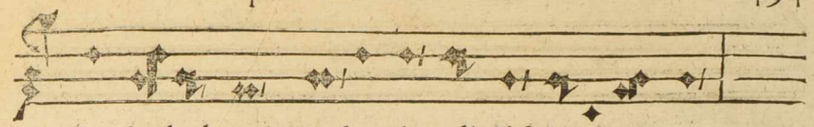

Atyátok, hogy mind ezek-nélkül ſzükölködtök. *Magnif.*

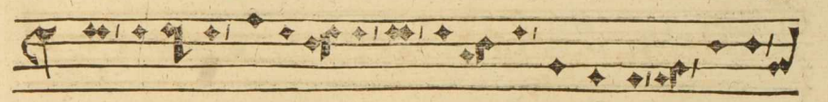

Leg elöſzör kereſsétek az Iſtennek országát, és annak

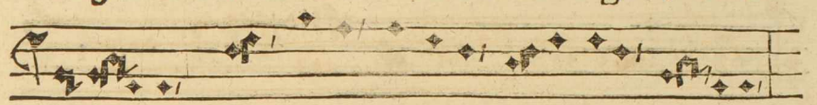

igaſságát, ſ-mind ezek hozzájok adattatnak tinéktek.

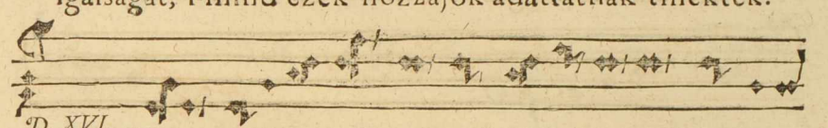

D. XVI. poſt Trin. Vram emlékezzél meg mi rolunk, az te néped-

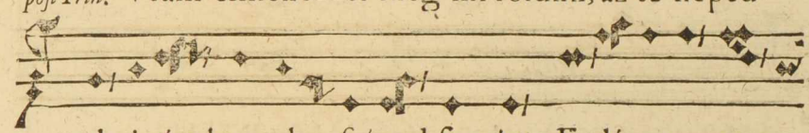

nek igért kegyelmeſséged ſzerént; Es látogas meg

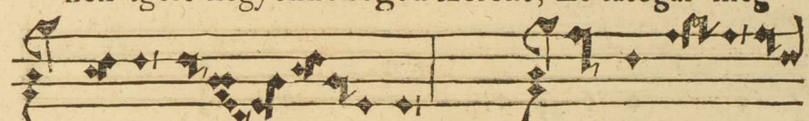

minket az te Idvözitöddel. *Pſal.* Nagy Propheta tá-

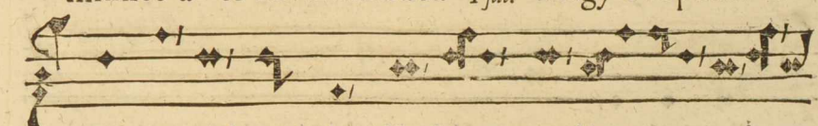

madott mi köztünk; Es Iſten meg látogatta az ő

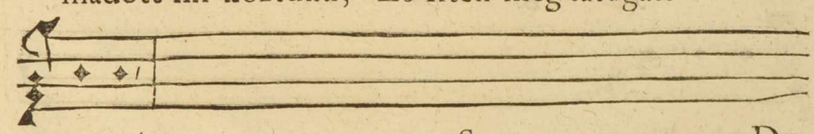

nepét.

DOM. XVII. post Trin. Intlek titeket, hogy ugy járjatok, az mint

illik az ti hivataltokban, mellyel vagytok hivataloſok

minden alázatoſsággal és ſzelidſęggel, tűrvén egy-máſ-

nak az ſzeretet által, igyekezvén meg tartani az lélek-

nek eggyeſségét az békeſégnek kôtele által. *Pſal.*

Mikor menyekzôben hivándnak, meny el, ſ-úly le az

utólsó helyen, hogy mikoron el jôvend az, az ki té-

gedet hivott ven-

vendéggé, azt mondgya te-néked; Barátô úlly fellyeb

akkor tiſztelſęged léſzen tenéked mind az egyetem-

ben le telepedtek elôtt. *Magnif.*

DOM. XVIII. post Trin. En vagyok Abrahámnak Iſtene, és Iſáknak

Iſtene, és Iacobnak Iſtene, nem hóltak-é penig az I-

ſten, hanem az élôk-é, *Pſal. 14.* Szereſſed az

te Vradat Iſtenedet, az te tellyes ſzivedbôl, az te tellyes

lelkedbôl és az

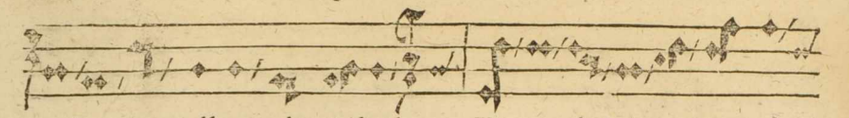

és az te tellyes elmédbôl; Ez az elsô és az nagyob

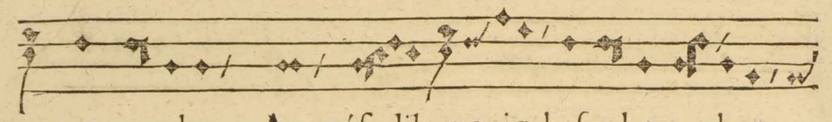

parantsolat· Az második penig hasonlatos ehez:

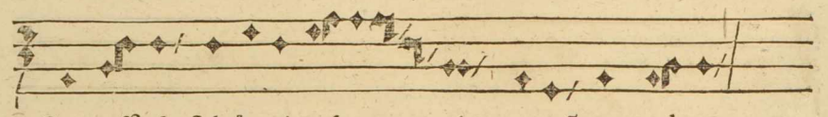

Szeressed felebarátodat ugy mint tenně magadat. *Mag.*

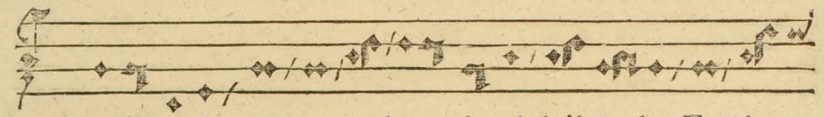

Vjjullyatok meg az ti elméteknek lelkével; Es ôl-

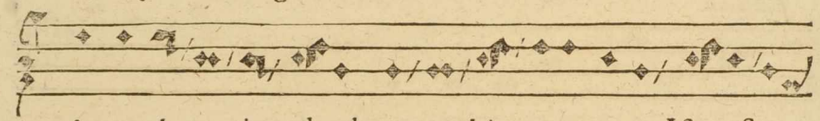

tôzzetek az uj emberben, az ki teremtetet Isten sze-

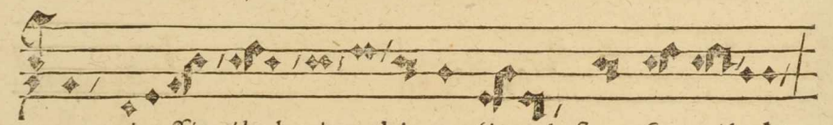

rent igasság által, és az bizonyságnak szentsége által.

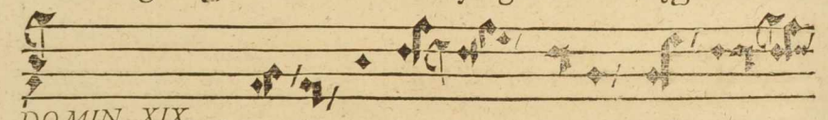

DOMIN. XIX. post Trin. Légy jó reménységben fiam megbotsáttat-

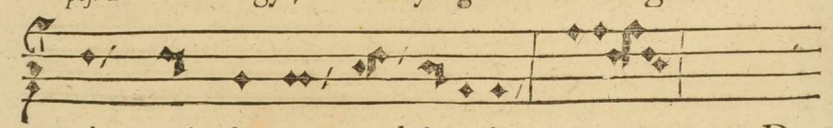

tak néked az te bűneid. Do-

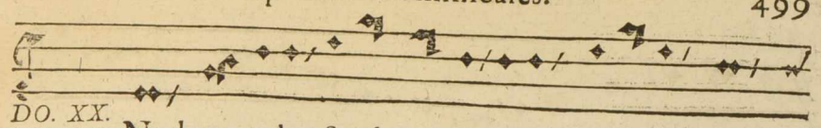

DO. XX. post Trinit. Ne legyetek esztelenek, hanem értsétek meg

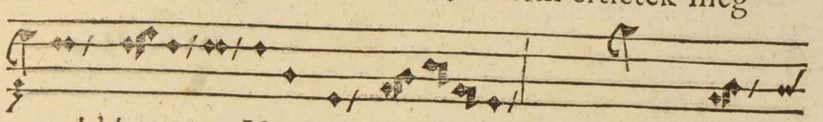

mi légyen az Istennek akarattya. *Psal.* Kész

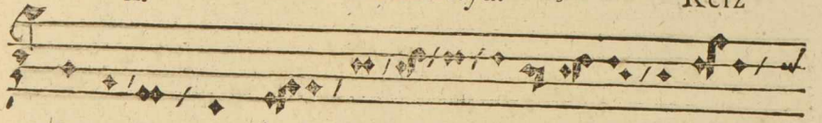

ugyan az menyekzô, de az kik hivatalosok vóltanak

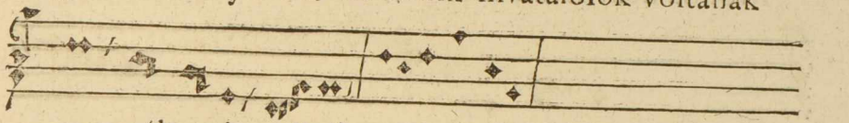

nem vóltanak méltók· *Psalmus Magnif.*

DOM. XXI. post Trin. Mindeneknek felette vegyétek fel az hitnek

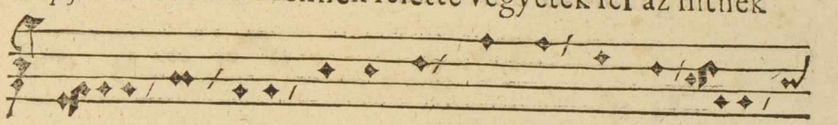

paisát, hogy amaz gonosznak minden tűzes nyilait

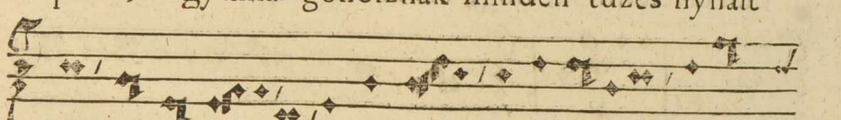

meg olthassátok, az idvôsségnek sisakját-is fel vegyé-

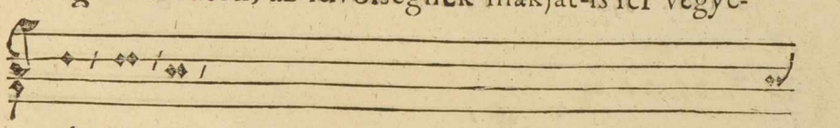

tek, és az

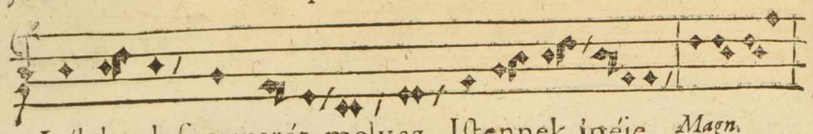

Léleknek fegyverét, mely az Iſtennek igéje *Magn.*

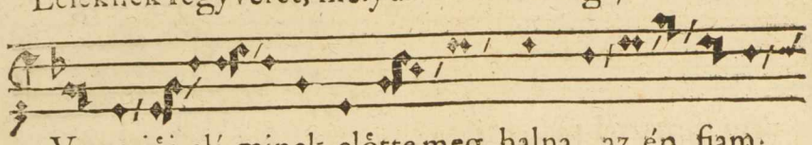

Vram jöj alá minek elötte meg halna az én fiam;

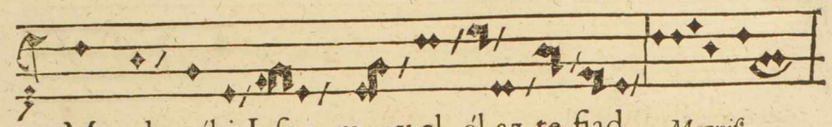

Monda néki Ieſus; meny el, él az te fiad. *Magniſ*

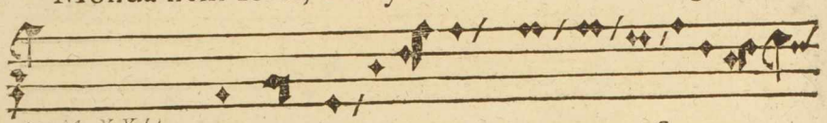

DOM. XXII. poſt Trin. Könyörgök Iſtennek, hogy az ti ſzeretete-

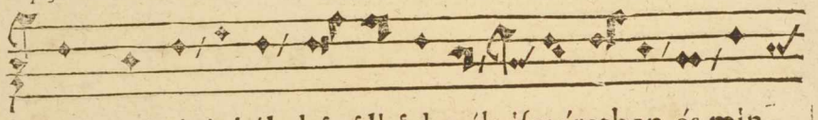

tek még-is inkáb bövölködgyék iſméretben, és min-

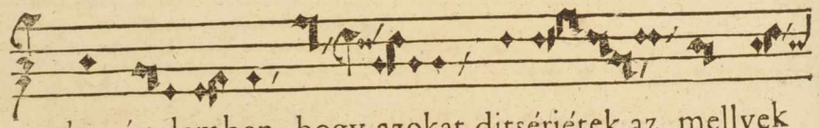

den értelemben, hogy azokat ditsérjétek az mellyek

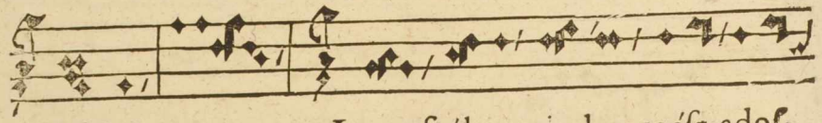

jóbbak. *Pſal.* Lator ſzólga mind az egéſz adoſ-

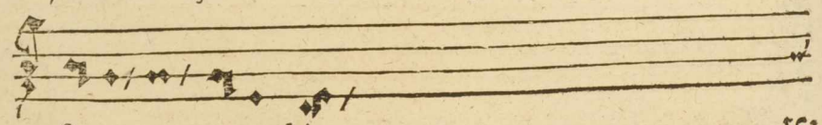

ſágot meg engedém te-

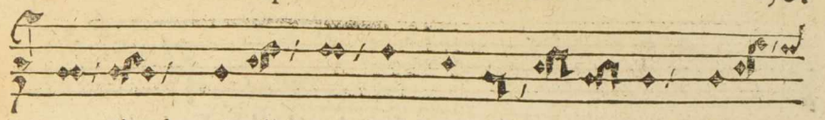

te-néked mivel hogy könyörgél énnékem: ſ-tehát

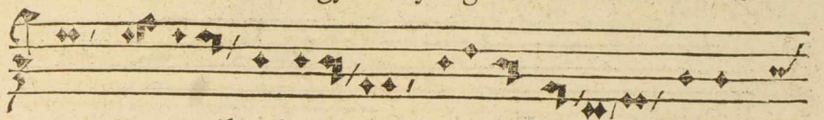

nem tartoztál vólna-é te-is könyörülni az te ſzólga

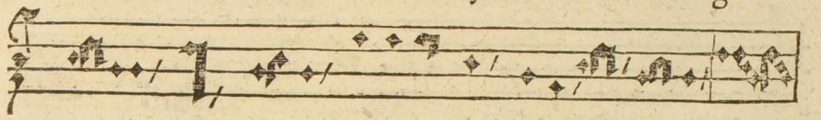

társodon, mint én-is könyörültem vala te rajtad? *Pſal.*

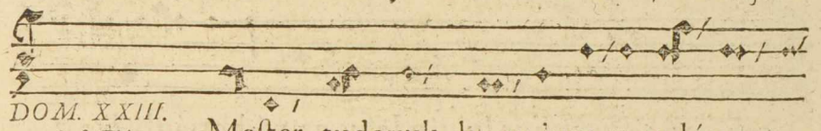

DOM. XXIII. poſt Trin. Meſter, tudgyuk, hogy igaz mondó vagy

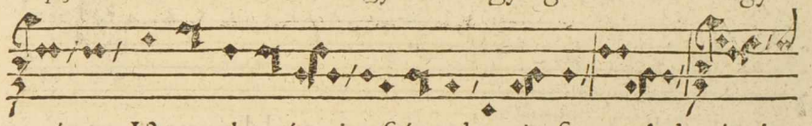

és az Iſtennek utára igaſsággal tanitaſz. Adgyátok

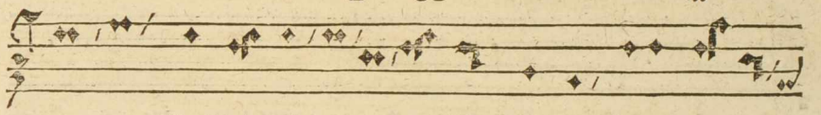

meg az Tsáſzárnak az mi az Tsáſzár-é, Iſtennek-is

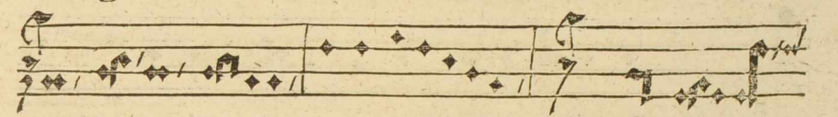

az mi az Iſten-é. *DOM. XXIV. poſt Trin.* Ditsérendó

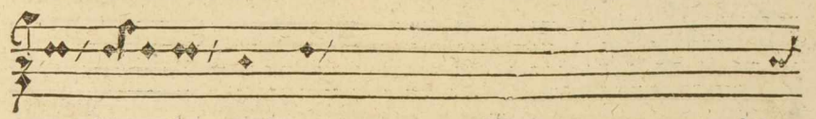

az Iſten, ki minket

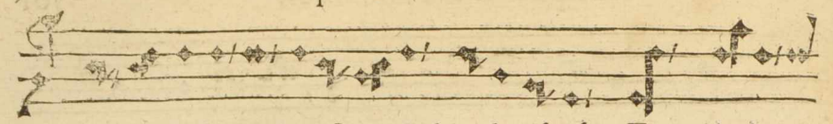

ki ragadot az sôtétſęgnek hatalmából. Es által

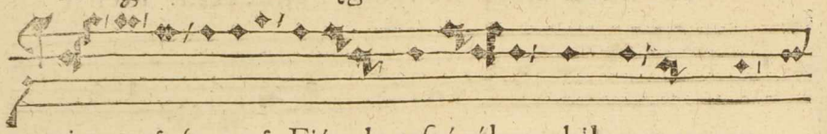

vitt az ô ſzeretô Fiának orſzágában, kiben vagyon

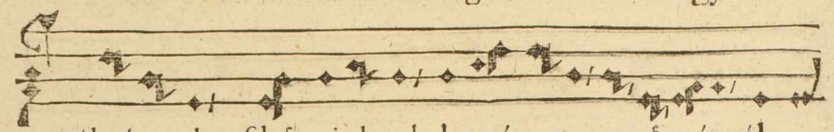

váltságunk, ſ-bűneinknek botsánattya az ô vére ál-

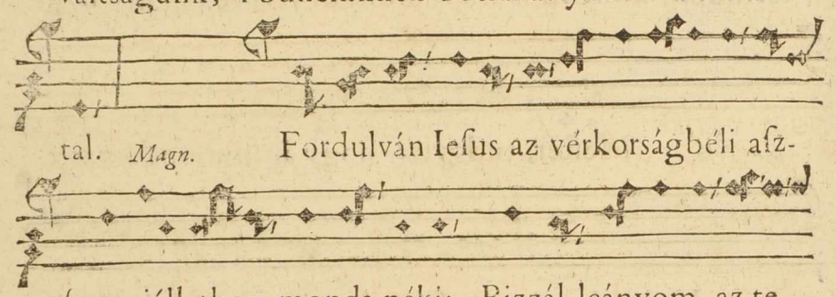

tal. *Magn.* Fordulván Iesus az vérkorságbéli aſz-

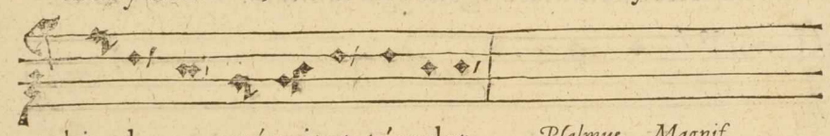

ſzonyiállathoz, monda néki: Bizzál leányom, az te

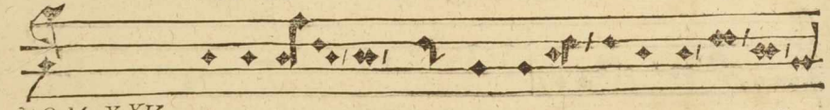

hited meg gyógyitot tégedet *Pſalmus. Magnif.*

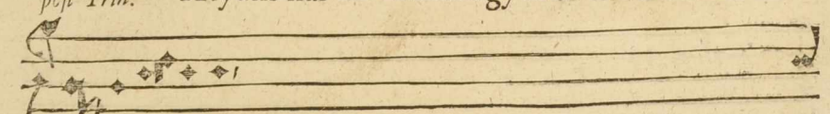

DOM. XXV post Trin. Atyám-fiai ne bánkodgyatok azokon, az kik

el aluttanak, mi-

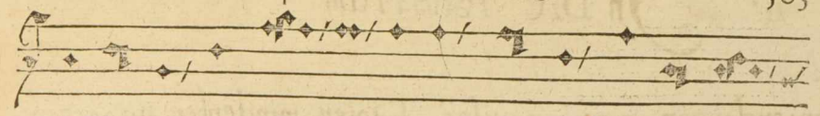

Mikeppen egyebek, az kiknek nintſen reményſęgek

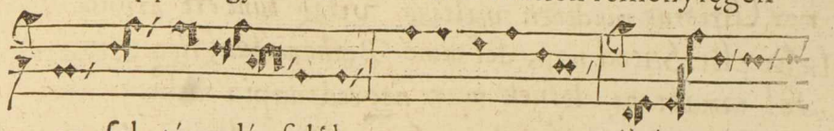

az fel támadás felôl. *Magn.* Miképpen az

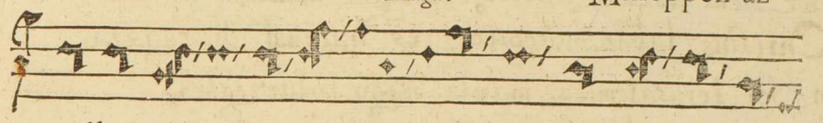

villamás ki jô nap kelet felôl, ſ-meg látſzik mind nap

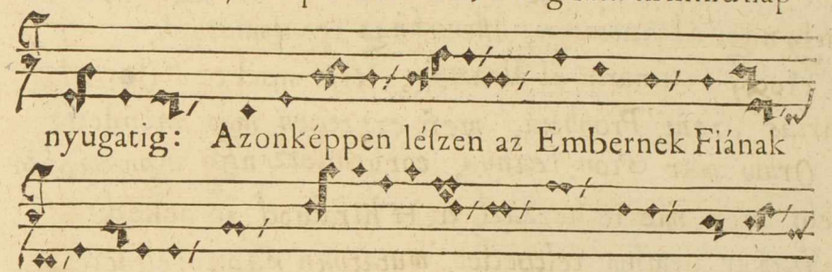

nyugatig: Azonképpen léſzen az Embernek Fiának

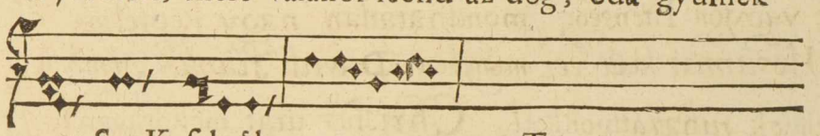

el jövetele, mért valahól leénd az dög, oda gyulnek

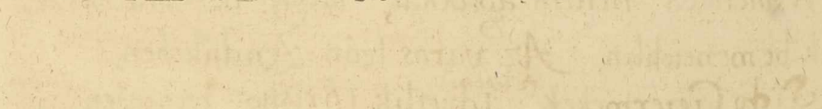

az Sas Keſelyûk; *Magnif.*

In Die Palmarum

Oruendezzen már ez világ, Ligien mindenben vigasság,
mer Christus mindenért váltság, világ bune-ért orvosságh.
Halála elöt hatod nap, fel mine Bethániában, hog zázárt
fel támasztaná, kinek már negied napia vala,
Hol az szent aszony Maria, drága kenettel Iarula,
Christus lábát mosogatá, es haiával szárogatá;
Onnan fel Ierusalemben, indula nagy szelittzégben,
Szamárt vemhéuel egiemben, hozatá eö seregiben,
Oh mely nagi alazatosság, Istentól nag irgalmasságh,
Hogy szamaron ül Urasság, kije mind ez sziles világ,
Zacharias szent Propheta, mert ezt régen meg mondotta;
Orüly már Sion leánya, eöruendezz nag vigasságban
Ne fély mert ime te hozzád, az te kiralyod jö neked,
Szamar vemhin telepedet, mutatvan nagy szelidczéget,
Velle vagyon Istensége, mondhatatlan nagy kegielme,
Hosannát kialt az menyben David fianak örömben,
Némellyek ruhazattyokkal, Christus utát meltosaggal,
Nemellyek hintik agakkal, kiralyt tisztelik azokkal,
Kinek be meneteliben, Az varos leön Zendülésben,
Sido Gyermekek (az keppen) Idvözlik Christust menteben,
Mi is azert kirallyunknak, Mennyünk eleiben Urunknak:
Wigyünk szep palma agakat, Hitünk gyözedelmes voltat,
Dutsosség Atyának menyben, Mi kirallyunknak azkeppen,
Szent Lilekkel egiemtemben Mostan es minden üdöben.

Ugy Lizien Amen

TONI PSALMORVM DISTINCTI.

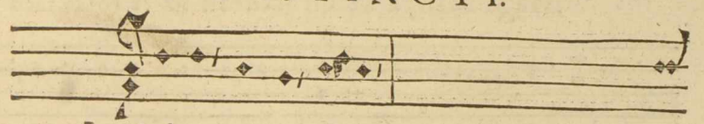

I. Adam primus homo-

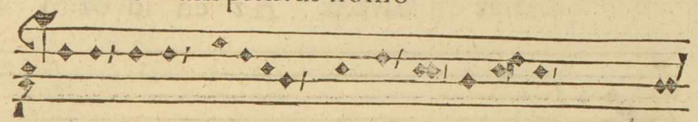

Primi toni melodia, pſallat in directè.

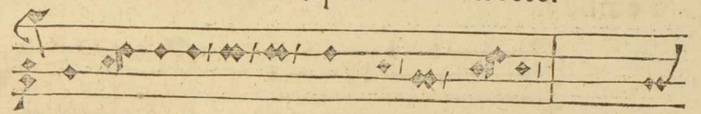

Magaſztallya az én lelkem az Vrat:

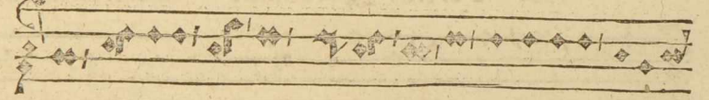

Es vigadoz az én ſzivem az én idvôzitô Iſte-

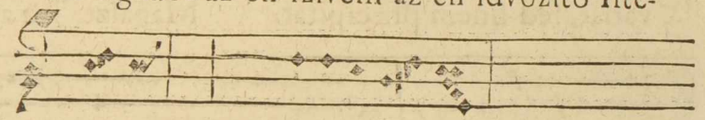

nemben. Differentia.

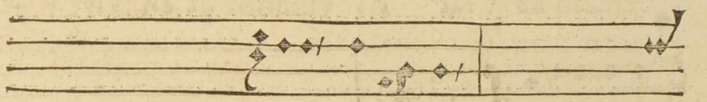

II. Tonus. Noe ſecundus.

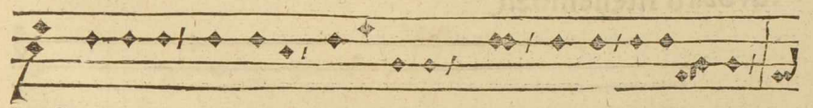

Secundi medium deponito: Sed finem attollito.

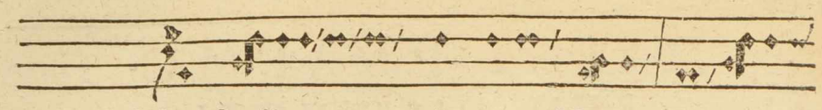

Magaſztallya az én lelkem az Vrat: Es viga-

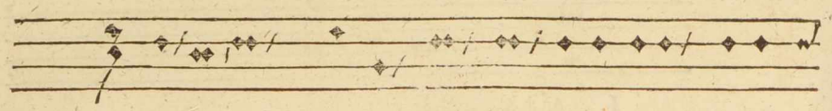

doz az én ſzivem. Az én idvôzitô Iſte-

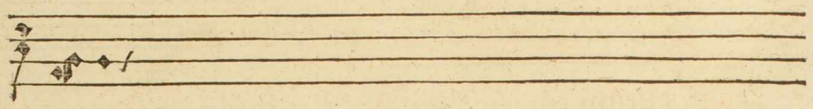

nemben.

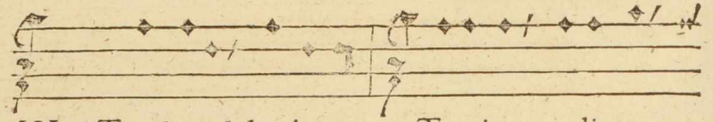

III. Tertius Abraham. Tertius medium

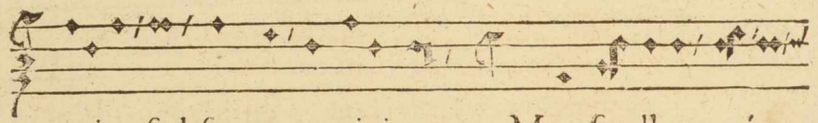

variat, ſed finem præcipitat. Magaſztallya az én

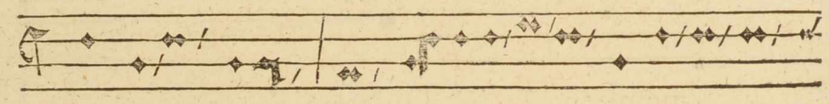

lelkem az Vrat. Es vigadoz az én ſzivem az én

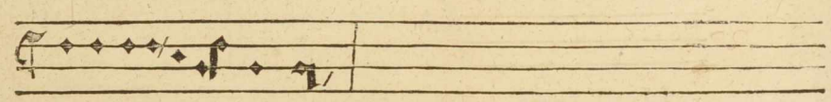

idvôzitô Iſtenemben.

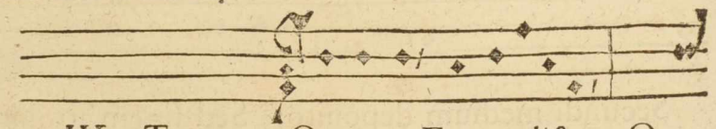

IV. Tonus. Quatuor Euangeliſtæ. Quar-

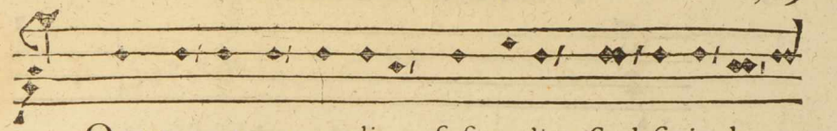

Quartus autem medium ſuſpendit: Sed finis de

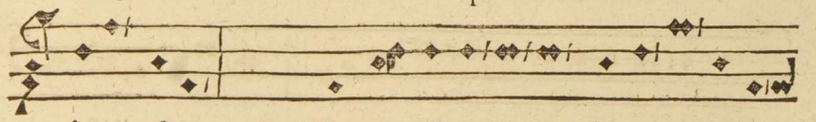

alto cadit. Magaſztallya az én lelkem az Vrat.

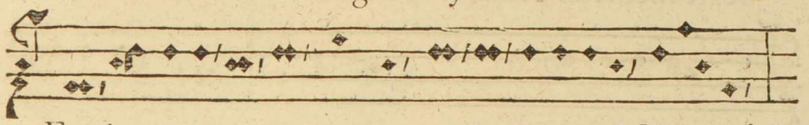

Es vigadoz az én ſzivem: Az én idvôzitô Iſtenembẽ.

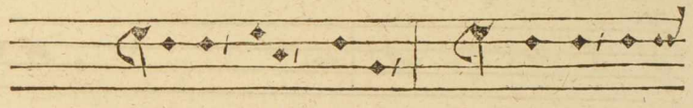

V. Tonus. Quinque libri Moſis. Quinti me-

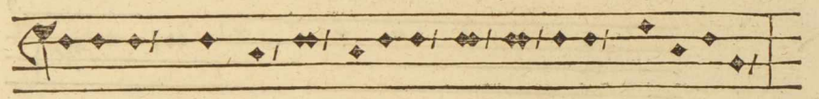

dietas quarti eſt ſimilis; Sed in fine diſsimilis.

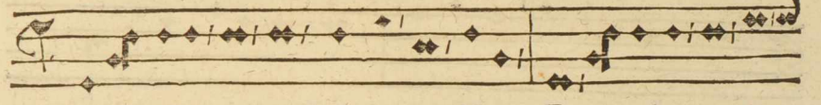

Magaſztallya az én lelkem az Vrat: Es vigadoz az én

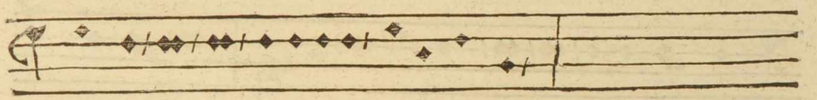

ſzivem az én idvôzitô Iſtenemben.

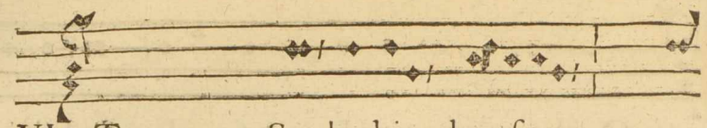

VI. Tonus. Sex hydriæ depoſitæ.

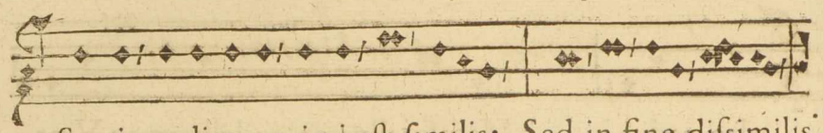

Sexti medietas primi eſt ſimilis: Sed in fine diſsimilis

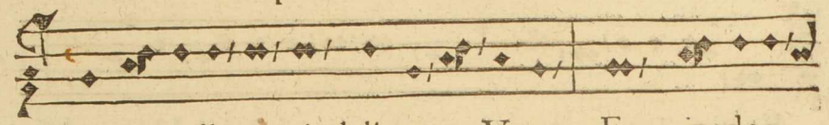

Magaſztallya az én lelkem az Vrat; Es vigadoz

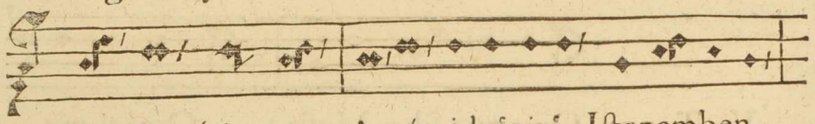

az én ſzivem: Az én idvôzitô Iſtenemben.

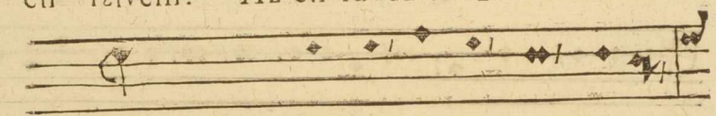

VII. Tonus. Septem Scholæ ſunt Artes.

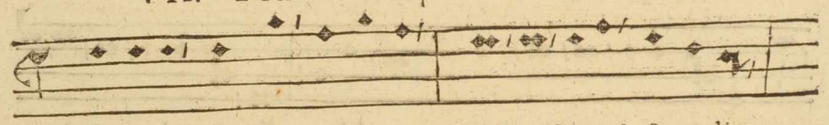

Septimi ſcandit medium: Sed in fine deſcendit.

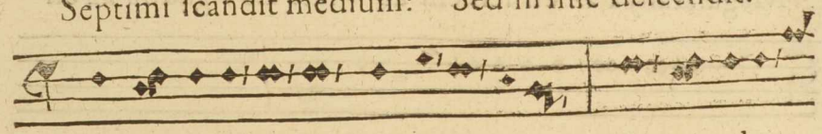

Magaſztallya az én lelkem az Vrat: Es vigadoz

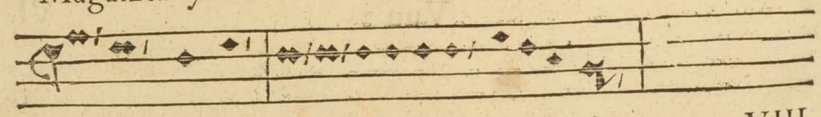

az én ſzivem: Az én idvôzitô Iſtenemben. VIII.

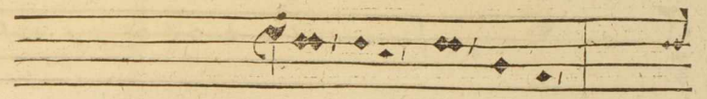

VIII. Tonus Sed octo ſunt partes.

Octavi medium ſecundi eſt ſimilis; ſed finis abſimilis.

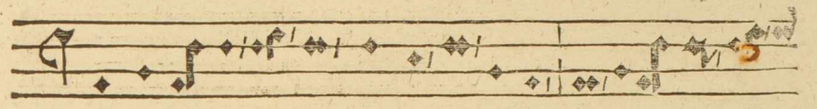

Magaſztallya az én lelkem az Vrat: Es vigadoz az

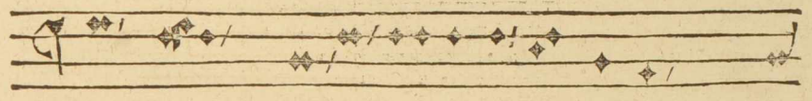

én ſzivem; Az én idvczitô Iſtenemben.

PEREGRINVS TONVS.

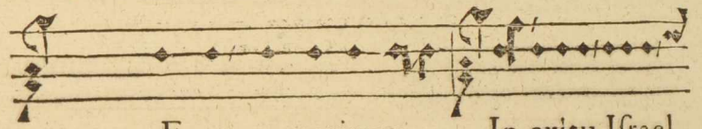

Ecce peregrinus: In exitu Iſrael

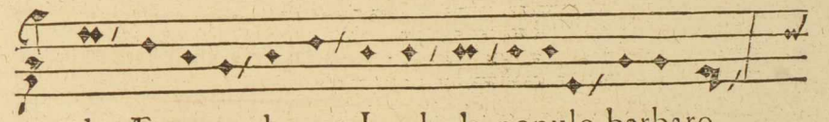

de Ægypto; domus Iacob de populo barbaro.

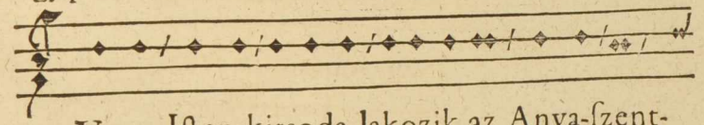

Vram Iſten kitsoda lakozik az Anya-ſzent-

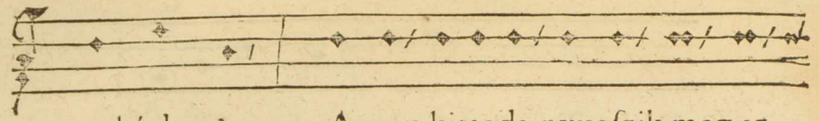

egyházban? Avagy kitsoda nyugſzik meg az

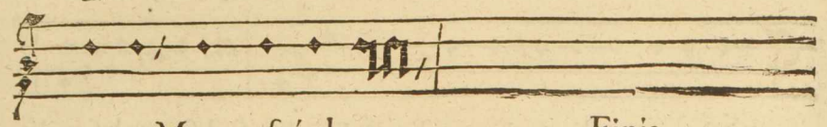

magas Menyorſzágban. Finis.

PSALMI DAVIDIS.

Pzimus.

BOldogh ember ki nem jár az Istentől szakadtaknak tanácsán; Es az bűnősöknek után nem ûl, az megh csufolok közőt.

Hanem ő néki az Istenben vagyon minden bizodalma: Es az Istennek törvényét forgattya elméjében éjjel és nappal.

Es ollyan mint az folyo viz mellet ûltetet élő fa: ki gyümölcsőt teremt alkolmatos ûdőben.

Es az ő levelei meg nem hirvadnak: Es valamit cselekeszik jó szerencsés lészen.

De az Istentől szakadtak nem illyenek: hanem ollyanok mint az polyva ki az széltől idestova hányattatik.

Ennek okáért megh nem maradhatnak az Istentől szakadtak az itiletben: sem az gonoszok az igazaknak gyülekezetiben.

Mert tudgya Isten az igazaknak utokat: de az Istentől szakadtaknak útok mind el vész.

Dicsőség Atyának és Fiunak: és szent Lélek Istennek.

Miképpen kezdetben dicsőséges vala: most és mind örökkön örökké ugy légyen.

Pſa. II.

208

Miért dühösködnek az pogányok: Es az ô népek miért gondolnak hiában valókat.

Az földnek Királyi egyben gyûlnek: Es az Fejedelmek tanácsot tartonak az Vr ellen, és az ô Chriſtuſa ellen.

Szaggaſſuk el, ugy-mond, az ô kôteleket: Es rázzuk le nyakunkrol az ô igájokat.

De az ki az egekben lakozik megh neveti ôket: Es az Vr megh csufollya ôket.

Akkor az ô haragjában ſzól ô nékiek: Es buſuláſában meg neveti ôket, ezt mondván.

En penig válaztattam az én királyomot Sionon: Es helyheztettem ôtet, az én ſzent hegyemen.

Megh beſzéllem az Vrnak decretomát; ki ezt mondá nékem: En Fiam vagy te, én ma ſzûltelek tégedet.

Kérjed én tôlem az pogányokat ôrôkſégûl, és tenéked adom: Es az földnek határit birodalmul.

Megh rontod ôket vas veſzſzôvel: és mint egy cserepet ôſzve tôrôd ôket.

Moſtan azért ti Királlyok eſzméllyétek meg magatokat: Es ti földnek birái az tanitáſt be vegyétek.

Szólgállyatok az Vrnak félelemben: Es ôrûllyetek nékl rettegésben.

Csokolgaſſátok az Fiat, hogy meg ne haragudgyék: Es el ne veſzeſſen titeket az ti útatokban.

Mert hamar fel gerjed az ô haragja: Bóldogok mind azok kik ô hozzá ragazkodnak.

Dicsôſégh: Miképpen:

Pſa. III.

210

VRam mely igen megh ſokaſodtanak az én ellenſégim: Mely feleſen vadnak kik én ellenem támadtanak.

Sokan mondgyák az en lelkem felôl: Nincsen ſegitſege néki az Iſtentôl.

De te vagy Vram énnékem payſom En dicsôſégem vagy, és fel magaſztalod az én nevemet.

En fel ſzóval az Vrhoz kiáltottam: Es meg halgatot engemet az ôſzentſégének hegyérôl.

En le fekſzem és el aluſzom és fel kelek: Mert az Vr óltalmaz engemet.

Nem félek ſok ezer néptôl mely minden felôl meg kôrnyékezet engemet: Kely fel Vram, tarts meg engemet én Iſtenem.

Mert minden én ellenſégimet te csapdoſod arczul: Es ki tôrôd az Iſtentôl ſzakadtaknak fogokat.

Az Vré az ſzabaditás: Es az te népeden vagyon az te áldáſod. Dicsôſégh Atyának &c.

Pſa. IV.

212

HAlgas meg engemet én igaſſágomnak Iſtene: Mikor kiáltok te hozzád, vidámits meg engemet az nyomoruſágban.

Kegyelmeſſęgedbůl kőnyőrůlly én raytam: Es halgaſd megh az én imádſágimat.

Oh embernek kemény ſzivů Fiai, meddig léſzen az én dicsőſęgem, gyalázatban: Meddigh ſzeretitek az hiuſágot, és kővetitek az hamiſſágot.

De légyen tudtotokra hogy magának válaſztot az Vr engemet: Es az én kőnyőrgéſemet megh halgattya valamenyiſzer ő hozzá fel kiáltok.

Haragudgyatok de ne vétkezzetek: Beſzélgeſſetek ſziveitekben, és az ti ágyas házatokban legyetek csendeſſęgbẽ.

Aldozzatok igaſſágnak áldozattyaval: Es bizzatok az Vrban.

Sokan mondgyák ezt ő kőzőttők: Kicsoda mutattya megh minékűnk az Iſtennek javait?

De te, Vram, mutaſſad megh minékűnk az te orczádnak világát: Es igy nagyub őrőmet adſz az én ſzivemben, hogy nem mint mikor az ő borok, és buzájok megſokaſodnak.

Békeſſęggel el nyugoſzom, és el aluſzom: Mert Vram, te adſz egyedůl, énnékem bátorſágos lakáſt ez főldőn.

Dicsőſęgh Atyának és Fiunak, &c.

Pſal. V.

VRam az én beſzédemet vegyd fűleidbén: Ertſd meg az én gondolatimat.

Figyelmezzel az én kiáltáſomnak ſzavára, én Királyom és én Iſtenem: Mert én tenéked kőnyőrgők.

Vram hamar halgaſd meg az én ſzómat: Minden dolgaim előt kéſzitettem magam te hozzád, és várom az te ſegitſęgedet.

Mert nem oly Iſten vagy ki győnyőrkődgyél az hitetlenſęgben: Nem lakik te nálad az gonoſz.

Nem álnak meg az te ſzemeid előt az kevélyek: Es gyűlőlſz minden gonoſz cselekedeteket.

El veſzted az kik hazugſágot ſzólnak: Az vér ſzopót, és álnokſágnak emberét gyűlőli az Vr.

En penigh az te jóvőltodnak ſokaſágában bizván megyek bé az te házadban: Es kőnyőrgők az te ſzent Templomodban, az te fęlelmedben.

Vram igazgas engemet az te igaſſágodban, az én ellenſęgimért: Igazgaſd én előttem az te útadat.

Mert nincsen az ő ſzájókban igaſſágh, ſzivek merő álnokſágh: Torkok meg nyilt koporsó, nyelvekkel csalárdul hizelkednek.

Itild meg ezeket, oh Iſten, hogy csalatkozzanak megaz ő tanácsokban: Es az ő hamiſſágoknak ſokſágáért veſzeſd el őket, mert engedetlenek teneked.

Es ôrûlnek mindnyájan kik biznak te benned; mind ôrôkké vigadnak az kiket megh óltalmaſz: Es ôrvendeznek te benned mindnyájan kik ſzeretik az te nevedet.

Mert te Vram megh áldod az igazat: Az te jóvóltoddal mint egy paiſſal kôrnyûl vészed ôtet.

Dicsôſęgh Atyának és Fiunak, &c.

Pſal. VI.

213

VRam az te buſulâſodban ne fedgy megh engemet: Es az te haragodban ne oſtorozz meg engemet.

Kônyôrûly én raytam Vram mert erôtelen vagyok: Gyógits meg engemet, Vram, mert megh háborodtanak az én csontaim.

Térj hozzám Vram és ſzabaditsd meg az én lelkemet: Es tarts meg engemet az te irgalmaſſágodért.

Mert nincsen az halálban te rollad emlékezet: Az koporsóban penigh kicsoda mond teneked dicsiretet?

El faradtam foházkodáſimban, megh moſtam minden éijel az én ágyamat: Es kônyhullataſimmal meg ôntôztem nyoſzolyamat.

Megh homályoſodtanak az én ſzemeim az keſerûſęgnek miatta: Es az én orczám megh vénhûdt az én ellenſęgimmiat.

Tá-

Távozzatok el tôllem mindnyájan kik álnokſágot cselekeztek: Mert megh halgata az Vr az én kônyôrgéſemet; és az Vr eleiben vôtte az énefedezéſemet.

Pirullyanak megh és igen meg háborittaſſanak minden én ellenſęgim: Hátra térjenek és hirtelen meg ſzégyenûllyenek.

Dicsôſęgh Atyának és Fiunak, &c.

Pſal. VII.

215

EN Vram, és én Iſtenem, te benned vetem az én remenyſęgemet: Oltalmazz meg engemet minden háborgatoim ellen, és ſzabadits meg engemet.

Hogy el ne ragadgyák mint egy oroſzlán az én életemet: Es el ne ſzaggaſſanak, ſ-ne légyen ki megh ſzabaditson.

En Vram Iſtenem ha ezt cselekedtem, ha vagyon hamiſſágh az én kezeimben: Ha gonoſzſzal vóltam az én velem békével lakónak, és ha nem kedveztem mégh annak-is, az ki engemet ok-nélkûl nyomorgatot.

Bátor ûldôzze életemet az én ellenſęgem, megh fogjon, és fôldre tapodgyon: Es az én dicsôſęgemet porba keverje.

Támadgy fel Vram az te haragodban, és magaſztaltaſſál fel az én ellenſęgimnek dicsôſęge ellen: Es ſerkényfel én mellettem, az itiletért, mellyet parancsoltal.

Hogy téged népeknek ſerege kôrnyul végyen: Es ezért fel magaſztaltaſſál.

Az

Az Vr megh itili az népeket: itily megh Vram engemet az én igaſſágom és ártatlanſágom ſzerint.

Szűnnyék megh kérlek az hitetleneknek gonoſſágok, és erősitsd megaz igazat: mert te vagy ſziveknek, és veſęknek által-látó Iſtene.

Paiſom énnékem az Iſten: ki megh ſzabadittya az igaz ſzivű embereket.

Az Iſten az igazat meg őrizi: Es az Iſten naponként haragſzik az gonoſzokra.

Ha meg nem térnek az ő fegyverét meg éleſitette ő ellenek: Az ő nyilait az ellenſęgh ellen kéſzitette.

Halálos nyilakat kéſzitet ellenek: Es az ő kéz iját megh vonta, és irányozza őket.

Imé hamiſſágot viſel elméjében, mert gonoſſággal eſet terehben: Es hazugſágot fogh ſzűlni.

Vermet áſot, és męllyen áſta azt: De ő maga eſett az verembe mellyet áſot.

Fordul az ő munkája az maga fejére: Es az ő tetejére ſzál minden ő álnokſága.

Dicsirem az Vrat az ő igaſſága ſzerint: Es éneklek az felſęges Vrnak nevének. Dicsőſęgh.

Pſm. VIII.

MI Vrunk Iſtenűnk, mely igen csudálatos az te neved ez egéſz földön: Ki az te dicsőſęgedet az egeknek felette magaztaltad.

Az Kicsideknek és csecsemőknek ſzájok által erősittetted megh az te hatalmadat, az te ellenſęgidért: Hogy megh rontſad ellenſęgidet, és az boſzſzu állókat.

Mikoron látom az te egheidet, az te kezeidnek munkáit: Az hóldot, és az csillagokat mellyeket te teremtettél.

Kicsodá az ember, azt gondolom, hogy megh emlékezel ő rolla: Avagy az embernek fia, hogy megh látogatod ötet?

Noha ötet valamenyivel kiſſebbé teremtetted az Angyaloknál: Mind az által dicsőſęggel, és tiſztelęſęggel meg ékeſsitetted ötet.

Tőtted ötet minden te kezeidnek munkáin Vrrá: Mindeneket vetettél az ő lábai alá.

Iuhohat és minden barmokat: Még az mezei vadakot-is.

Az éghi madarakat, és az tengernek halait: Mellyek által járják az tengernek ősvényit.

Mi Vrunk Iſtenűnk mely igen dicsőſęges az te neved: Mind az egéſz föld kerekſęgében.

Pſm. IX.

DIcsirem az Vrat tellyes ſzivemből: Hirdetem minden te csuda tételidet.

Eorvendezek és vigadok te benned: Es dicsiretet mondok felſęges Iſten az te nevednek.

Hogy az én ellenſęgim hátat adtak: Megh űtközték, és el veſztek, az te orczád elől.

Hogy az én itiletemet, és igyemet véghez vitted: Es űlvén az ſzékben igaſſágot ſzólgáltattál.

Megh feddetted az pogányokat, el veſztetted az hitetlent: Az ô neveket mindenha, és mind ôrôkké el tôrlôtted.

Az ellenſégnek puſztitáſi mindeneſtôl fogva meg ſzűntenek: Az ô váraſit el rontottad, és az ô emlékezetek vélek egyembe el veſzett.

De az Vr mind ôrôkké megh marad: Es az ô ſzékit kéſziti az itiletre.

Es ô megh itili ez világot igaſſágban: Es az népeknek tôrvényt mond tôkelleteſſegben.

Es az Vr fel magaſztallya az nyomoritattat: Mert idejekorán való ſegitſége léſzen az nyomoruſágban.

Te benned, Vram, biznak az kik iſmérik az te nevedet: Mert el nem hagyod azokat, kik kereſnek tégedet.

Mondgyatok dicsiretet az Vrnak ki Sionban lákik: Hirdeſſétek az népek kôzôt, az ô cselekedetit.

Mert ki kereſi, az ki ontot vért, és arrul megh emlékezik: Nem feletkezik el az ſzegénynek kiáltáſárol.

Dicsôſégh Atyának, és Fiunak, &c.

Pſal. mi ciuſdem continuatio.

Kônyôrûly én raytam Vram, és ſzabadits meg engemet, az halálnak kapuiból: Láſd meg nyomoruſágomat mellyet ſzenvedek ellenſégimtôl.

Hogy hirdeſſem minden te dicsiretedet Sion leányának kapuiban: Es ôrûllyek az te meg ſzabaditáſodban.

Bé merültenek az pogányok, az véremben mellyet áſtanak: Az hálóban megh akadot lábok, mellyet el rôjtettenek.

Megh

Megh jelentette magát az Vr, az igaſſágnak ki ſzólgáltatáſában: Az hitetlen az ô kezének munkájával csuda mint megh kôtôztetet.

Szállyanak az koporsóban az hitetlenek: Es minden népek, kik el feletkeznek az Iſtenrôl.

Mert nem léſzen mind ôrôkké feledékenſégben az ſzegény: Es az nyomorultaknak reményſégek nem véſz el mind ôrôkké.

Kely fel Vram ne végyen hatalmat az ember én raytam: Itilteſſenek meg az Iſtentelenek te elôtted.

Rémétsd megh Vram ôket: Hagyd iſmérjék meg az hitetlenek, hogy ôk halandó emberek.

Dicsôſég Atyának, &c. Miképpen:

Pſal. X.

VRam miért állaſz távol tôlünk: Miert rejted el magadat kellettekorán az mi nyomoruſáginkban?

Nagy kevélyen háborgattya az hitetlen az ſzegényt? De fogattaſſanak megh az ô tanácsokban mellyeket gondoltanak.

Mert dicsekedik az gonoſz ember, az ô gondolatinak kivánſágiban: Es az fôſvény magának hizelkedvén, káromlya az Vrat.

Az hitetlen az ô kevélyſégének miatta, nem tudakozik az Iſtenrôl: Hanem minden ô gondolati azok hogy nincsen Iſten.

Az ô úta minden ûdôben ſzerencsés: Es noha meſzſze vetette az te itiletedet, az ô ſzemei elôl, mind az által minden ellenſégin gyôzôdelmes.

Azt gondollya az ô szivében, hogy soha örökké meg nẽ hanyatlik: Es hogy semmi nyavalya ôtet soha nem találllya.

Kinek szája, átkozódással, csalárdsággal, és álnoksággal rakva: Es az ô nyelve alatt ártalom és álnokság vagyon.

Az útzáknak szorossain leselkedik, és megh ôli az ártatlant: Az ô szemei csak az szegényre vigyáznak.

Leselkedik titkon, mint az Oroszlány az Barlangban: Hogy el ragadgya az szegényt midôn az ô tôriben ejti ôtet.

Megh rontya, és megh nyomorittya az szegényeket, az ô erejével, ezt mondván az ô szivében: El feletkezvén az Isten ezekrôl, el forditotta orczáját, és soha nem láttya ôket.

Kely fel azért, Vram Isten, és emeld fel az te kezeidet: Ne feletkezzel el az szegényrôl.

Az hitetlen miért boszszonttya az Istent: Mert azt mondgya, az ô szivében, hogy meg nem bûnteted ôtet.

Maga, Vram, midôn látod az álnokságot, és nyomorgatást, ugy tetszet teneked, hogy az te kezeiddel ô néki meg fizess: Vgyan-is te reád hagyattatot az szegény, és az árváknak te vagy segitôjök.

Rontsd meg az hitetlennek, és gonosznak karját: Hogy az ô Istentelenségek tôbbé ne regnállyon.

Az Vr, vralkodik mindenha és mind örökkön örökké: De el veszsznek az Istentelenek az ô földökrôl.

Az szegényeknek kivánságokat megh halgatod Vram: Meg erôsited az ô sziveket, és fûleiddel reájok figyelmesz.

Hogy itiletet tégy az árváknak, és az nyomorultaknak: Hogy tôbbé ne kegyetlenkedgyék raytok az földbôl való ember.

Dicsôségh Atyának, és Fiunak, &c.

Psal:

Psal. XI.

AZ Vrban vagyon énnékem bizodalmam: Hogy hogy mondgyátok az én lelkemnek, hogy el fusson az ti hegyetekrôl, mint az madár?

Mert imé az hitetlenek az ô nyilokat, az idegben vetvén, ijokat meg vonták: Hogy lôvöldözzék titkon, az igaz szivû embereket.

Miért hogy megh az fundamentomok-is el rontatnak: Az igaz mit cselekedhetik?

Az Vr az ô szent Templomában, és az Vrnak széki az egekben vagyon: Az ô szemei néznek, és megh probállyák az embereknek fiait.

Az Vr az igazat szereti: Az hitetlent penigh, és az gonosságnak szeretôjét gyûlôli az ô lelke.

Bocsát az Isten az, hitetlenekre eleven szenet, tûzet, és kénkövet: Es az megh emésztô szél lészen, az ô pohároknak része.

Mert mivel az Vr igasságot szeret: Es az igaz emberre néznek az ô szemei Dicsôség Atyának, &c.

Psal. XII.

SZabadits megh, Vram, engemet, mert el fogytak az te szentid, a kik jót cselekednének: Megh fogyatkoztak az igaz mondók az embereknek fiai közzûl.

Hazugságot szól ki ki az ô fele barátyának: Szájával hizelkedvén belôl kettôs szivet visel.

Vágja kiaz Vr mind az hizelkedő ajakokat: Es az kevély nyelveket meſſe ki.

Kik ezt mondgyák, nyelvünkel mindent tehetünk: Es az mi ajakink, mi birtokunkban vadnak, ſ-kicsoda minékünk Vrunk?

Az nyomorultaknak puſztitáſokért, és az ſzegényeknek foházkodáſokért már fel kelek; azt mondgya az Vr: Meg ſzabaditom azokat, kiket tőrben ejtet az Iſtentelen.

Az Vrnak beſzédi, tiſzta beſzédek: Mint az kohban meg probáltatot, és hétſzer megh tiſztitatot ezüſt.

De Vram, tartsd megh őket: Es őrizd megh őket ez nemzetſégtől mind örökké.

Mert igen kevélyen viſelik magokat az gonoſzok: Mikor az embereknek alá valói fel magaſztaltatnak. Dicsőſég:

Pſal. XIII.

VRam miglen feletkezel el én rolam mindeneſtől fogva? Miglen rőjted el orczádat én tőlem?

Miglen tanácskozom az én lelkemben, keſerűſégemet naponként miglen tartom ſzivemben? Miglen magaztaltatik fel ellenſégem én raytam?

Nézz reám, és halgas meg engemet én Iſtenem: Világoſitsd meg én ſzemeimet, hogy ne alugyam bé az halálban.

Hogy valamikor ne mondhaſſa az én ellenſégem, megh győztem ötet: Es az én háborgatoim ne örűllyenek ha megh eſendem.

En

En penig az te jóvóltodban bizván, örvendek az te ſzabaditáſodban: Es éneklek az Vrnak, mert jól tőtt, én velem.

Dicsőſégh Atyának, &c.

Pſal. XIV.

AZ bolond azt mondgya az ő ſzivében, hogy nincsen Iſten: Megh veſztek az emberek, útálatos dolgokat kővetnek, és nincsen az ki jót cselekedgyék

Az Vr, az menyből alá tekintet az embereknek fiaira: Hogy megh láſſa ha vagyon köztők értelmes Iſten félő.

Mindnyájan el hanyatlottak, egyetemben hiában valokká lőttenek: Es nincsen csak egy-is az ki jót cselekedgyék.

Az ő torkok ollyan mind az megh nyilt koporsó, Es az ő nyelvekkel álnokſágot ſzólnak, ſ- az ő ajakok alat áſpis kigyó mérge vagyon.

Kiknek ſzájók átkozódáſſal, és boſzſzúſágh ſzólláſſal tellyes: Es az ő lábok gyorſak az vér ontáſra.

Az ő útokban romlás és nyomorgatás vagyon: Az békeſſégnek útát nem tudgyák, és nincsen az Iſteni félelem ő előttők.

Avagy nincsé értelem az gonoſſágnak cselekedőiben? Hogy az én népemet megh eſzik, mint az kenyeret ſzokták megh enni, és az Vrat nem tiſztelik?

Akkor réműlnek megh nagy rémüléſſel: Mikor az Vr az igazaknak nemzetſége baját fel veſzi.

Az ſzégénynek tanácsát megh csufollyátok: Mikor az Vr ő néki reményſége.

Oh

Oh vajha el jöne Sionból az Izraelnek ſzabaditója: Hogy mikor az Vr, az ô népének foglyait megh ſzabadittya, az Iákób örüllyen, és az Izrael örvendezzen.

Pſa. XV.

VRam kicsoda lakozik az te ſátorodban? Es kicsoda nyugſzik megh az te ſzent hegyeden?

Az ki tökélleteſſégben jár, és igaſſágot cselekedik: Es igaſſágot ſzól az ô ſzivében.

Az ki nem rágalmaz nyelvével: Es nem cselekedik fele baráttyával gonoſzul, ſ- attyafiát meg nem gyalázza.

Kinek ſzemei elôt utálatos az gonoſſágnak cselekedôje: De az Iſten féljôket igen ſzereti és bôcsülli.

Az ki eskûvéſét nagy kárával-is meg állya: Es azt ſemmi úton megh nem változtattya.

Az ki pénzét nem adgya uſorára: Es ajándékot ártatlan ellen fel nem véſzen.

Az ki ezeket cselekedi: Megh marad mind örökkön örökké. Dicsôſégh Atyának, és Fiunak, &c.

Pſa. XVI.

TArts megh, és ôrizz megh engemet, oh én Vram Iſtenem: Mert én egyedûl csak tebenned bizom.

Mondgyad ezt óh én lelkem az Iſtennek, én Vram vagy te: Noha én tôlem ſemmi nem ſzármazhatik, mely néked haſználna. Ha-

Hanem az ſzenteket ſegittem, kik ez földön vadnak: Es az bôcsûleteſſeket éppitem, kikben vagyon minden én gyönyörûſégem.

Megh ſokaſodnak azoknak bánáttyok, kik idegen Iſtenek útán ſietnek: Nem áldozom azoknak véres áldozattyokkal, fel ſem veſzem azoknak neveket az én ajakimra.

Az Vr az én örökſégemnek, és poháromnak réſze: Te vagy az ki megh tartod énnékem az én réſzemet.

Az én nyilaſom eſett énnékem igen kies helyen: Nyilvaſzép örökſég jutot énnékem.

Aldom az Vrat ki énnékem tanácsot adot: Ki azt cselekedi, hogy még éjjel-is tanitſanak engemet az én belsô tagaim.

En ſzüntelenûl az Vrra nézek: Mert jóbbom felôl vagyon azért megh nem tántorodom.

Annakokáért örûl az én ſzivem, és örvendez az én dicsôſégem: Mégh az én téſtem-is bátorságban nyugſzik.

Mert nem hagyod az én lelkemet az koporsóban: Es nem engeded, hogy az te ſzented rothadáſra juſſon.

Te tanitaſz megh engemet az életnek ôſvényére: Elégſéges örôm vagyon te elôtted, és gyönyörûſégek vadnak az te jóbbod felôl mindenkoron.

Dicsôſégh &c.

Pſa. XVII.

HAld megh Vram az én igaſſágomat, és figyelmezzél az én kiáltáſomra: Halgaſd meg az én könyörgéſemet melyben nincsen csalárdſágh.

Az te orczád elôl jôijôn ki az én itiletem: Es az te ſzemeid láſſanak igazat.

Megh probáltad az én ſzivemet, és megh viſgáltál éijel engemet: Es nem találtál máſt az én ſzámban, hanem az mit ſzivemben gondoltam.

Az gonoſz embereknek cselekedetektôl, és az latroknak ôſvényetôl az te ſzádnak parancsolattyára: Felette igen megh óltalmaztam én mindenkoron magamat.

Igazgaſſad lépéſimet az te ôſvényidben: Hogy valahaazokból ki ne hágjanak az én lábaim.

En tégedet ſegitſégûl hilak, annakokáért halgas megh engemet, én Iſtenem: Haitsd le fûleidet én hozzám, és halgaſd megh beſzédimet.

Mutaſd meg az te csudálatos irgalmaſſágidat: Ki megh ſzabaditod az te benned bizókat azoktol, kik az te jóbbod ellen támadtanak.

Eorizz meg engemet mint ſzemed fényét: Oltalmazz megh engemet az te ſzárnyaidnak árnyéka alatt:

Az hitetleneknek orczájok elôt, kik engemet háborgatnak: Ellenſégim elôt, kik életemet halálra kôrnyûl vôtték.

Az kôvérſég el boritotta orczájokat: Annak-okáért nyelvekkel kevélyen ſzóllottanak.

Az én útaimban moſtan kôrnyûl vôttenek engemet: Es csak azt ſzemlélik holot ſzegezheſſenek az fôldhôz.

Haſonlok az præda ſzomjuhozo oroſzlányokhoz: Es az barlangban ûlô oroſzlány kölykekhez.

Kely fel, Vram, vegyd eleit az ô orczájoknak, és véſd le ôket: Szabaditsd megh az én életemet az hitetlenektôl az te fegyvereddel.

Az go-

Az gonoſz emberektôl ſzabadits meg az te kezeddel Vram: Kiknek réſzek ez világban vagyon, és haſokat bé tôltôd kazdagſággal, megh elégittetnek magzatokal, és hadgyák marhájokat az ô fiaiknak.

En penig igaſſágban megh látom az te orczádat: Meg elégedem az te ábrázatoddal midôn fel ſerkenek.

Dicsôſégh Atyának, &c.

Pſal. XVIII.

SZeretlek tégedet oh én Vram Iſtenem, tellyes ſzivembôl, mint én erôſſégemet: Mert te vagy énnékem kôſziklám, erôs váram, és megh ſzabaditom.

En Iſtenem, én ſegitſegem vagy, én te benned bizom: Paiſom vagy, és az én ſzabaduláſomnak ſzarva, én fel magaſztaltatáſom.

Az dicsirendô Iſtent midôn ſégitſégûl hittam: Az én ellenſégimtôl megh óltalmaztattam.

Kôrnyûl vôttenek vólt engemet az halálnak kôtelei: Es az álnok embereknek ſokſága rettent vala engemet.

Az koporsónak fajdalmi kôrnyékeztek vólt meg engemet: Elômet vôtték vólt az halálnak tôrei.

Az én nyomoruſágomban hittam ſegitſégûl az Vrat, és kiáltottam az én Iſtenemnek: Es meg halgatta ſzómat, az ô Templómából, és az én kiáltaſom ô eleibe jutot, az ô fûlében.

Megh indult és reſzketet az fôld: Es az hegyeknek fundamentomi megh háborodtanak, az ô haragja ellen.

Fûſt jôt ki az ô orrából, és meg emészto tûz az ô szájából: Sebessen lángaló szenek származtak tôlle.

Felettûnk bé vonta az egheket felhôkkel: És le szállot, az homály vólt az ô lábai alat.

És vitettetet az Cherubimokon, ugy-mint ô szekeren: És sebessen repûlt az szeleknek szárnyain.

Az sûrû kôdben el rejtette ônnôn magát: És az ô sátorát kôrnyûl vôtte setét vizekkel, és sûrû felhôkkel.

Az ô elôtte való villámások miat az felhôk el oszlottanak: Kô esôk, és élevén szenek következtenek.

Az Vr dörgôt az éghbôl; és rettenetes szót adott: Kô esôk, és élevén szenek érkeztek.

Es ki bocsátotta az ô nyilait: Es megh sokasitván az villámásokat el szélleszteti, és megh háboritotta ôket.

Akkor az vizeknek ôrvényi láttattanak, és ki nyilatkoztattanak az fôld kerekségének fundamentomi: Az te megh feddésednek miatta, oh Vram, és az te haragodnak szelének fúása miatt.

Segitséget bocsátot az éghbôl, és fel vôtt engemet: Es kivont engemet az sok vizekbôl.

Ki ragadot engemet az én hatalmas ellenségim kôzzûl; és az én sok gyûlôlôim kôzzûl: Mert erôsbek vóltanak én nálamnál.

Elômet vôtték énnékem az én veszedelmemnek napján: De az Vr vólt énnékem segitô gyámolom.

Ki vitt engemet tágas helyre, és ki ragadot engemet: Mert jómat kivánnya énnékem.

Megh fizetet énnékem az Vr, az én igasságom szerint: Az én kezeimnek tisztasága szerint fizetet énnékem.

Mert

Mert megh ôriztem az Vrnak útait: Es nem szakadtam el hitetlenûl az én Istenemtôl.

Minden ô itileti én elôttem vadnak: Es az ô parancsolatit nem hánytam el tôllem.

Es voltam tôkélletes ô elôtte: Es megh tartoztattam magamat az én bûneimtôl.

Annakokáért megh fizetet énnékem az Vr, az én igasságom szerint: Az én kezeimnek tisztasága szerint, az ô szemei elôt.

Az irgalmashoz te irgalmas vagy: Es az tôkélleteshez tôkélletes vagy.

Az tisztával peniglen tiszta vagy: Es az viszáshoz viszás vagy.

Annakokáért te az nyomorodot népet meg tartod: Es az kevélyeknek szemeket megh alázod.

Dicsôségh Atyának, &c.

Psalmi eiusdem continuatio.

EN Vram Istenem te gyújtod meg az én szôvétnekemet: Es megh világositod, az én setétségemet.

Mert én te általad mégyek által az ellenségnek táborán: Es az én Istenem által megyek az kô falokon által.

Ennek az Istennek úta tôkélletes: Es az Vrnak beszéde igen tiszta, és paisa minden ô benne bizoknak.

Mert kicsoda vólna Isten, az Iehova kivûl? Es kicsoda hatalmas az mi Istenûnk kivûl?

Az Isten ôvedzett fel engemet erôvel: Es ô igyenesitette meg az én útaimat.

Ollyanokká tötte az én lábaimat mint az ſzarvaſoknak lábok: Es az én váraimban állatot bé engem.

Eo tanittya az én kezemet harczoláſra: Annyira hogy az én kezeim által megh romlonak az ércz kézi ijak.

Adtad Vram énnékem az te ſzabaditáſodnak payiſát: Es az te jób karod tartot engemet, és az te jó-vóltod magaztalt fel engemet.

Ki terjeztetted lépéſimet én alattam: Es az én lábaim nem fáradtanak el.

Midón ellenſęgimet kergettem, meg fogtam óket: Es megh nem tértem miglen megh emészttettem óket.

Megh vertem óket és fel nem kelhettenek: El hullottanak az én lábaim alatt.

Mert fel óvedzettél engemet erővel az hadra: Es az én ellenſęgimet én alattam le nyomtad.

Az én ellenſęgimnek nyakokat én kezemben adtad: Es az én gyúlólóimet el veſztetted.

Kiáltottanak dè nem vólt ki óket meg ſzabaditotta vólna: Az Vrhoz, de nem halgatta megh óket.

Es aprora tórtem óket, mint az port az ſzél előtt: Es mint az piaczon lévó ſárt le tapodtam óket.

Megh ſzabaditottál engemet az népnek pártoláſától: Tóttél engemet az pogányoknak fejévé, az mely népet nẽ iſmértem ſzólgált énnekem.

Az kik csak meg halhattanak-is engedtenek énnékem: Es az idegen fiak hazudván meg adták énnékem magokat.

Az idegen népek meg epettenek feltekben: Es reſzkedtenek az ó hajlékokban.

Ellyen

Ellyen az Vr, és légyen áldot az én kőſziklám: Es magaztaltaſſęk fel az én ſzabadittatáſomnak Iſtene.

Iſten az ki én érettem boſz ſzut áll: Es az ki ſok népet én hozzám hodoltat.

Ki engemet az én ellenſęgimtól meg ſzabaditott: Es az én ellenem támadtaktul meg mentett, és az gonoſz embereknek kezekből ki ragadott.

Ennek-okáért dicsirlek téged, oh Vram, az pogányok kőzőt: Es az te nevednek ſzivemből éneklek.

Mert te az te Királyodat ſokſzor csudálatosképpen meg ſzabaditottad: Es az te meg kent Királyoddal az Daviddal irgalmaſſágot cselekedtél, és az ó maradékival mind órökké.

Dicsőſęg, &c.

Pſa. XIX.

AZ Eghek hirdetik az Iſtennek dicsőſęgét: Es az ó kezeinek munkáját, ki beſzélli amaz ki terjeztetett erőſſęgh. 224

Az egymás útán kövétkező napok egyik az máſiknak, bőſęggel prædikállyák az igét: Es eggyik étzaka az máſiknak hirdet bőlcseſęget.

Nincsen beſzédek nékiek ſem igéjek: Męg-is megh hallatnak az ó ſzavok.

Minden földre ki hatot az ó zengéſek, és az földnek kerekſęgének határira az ó beſzédek: Mivel az Iſten az napnak az egekben ſzerzet ſátort.

Es

Es az ugy mint egy vôlegény ki jövén az ô ágyas házából: Siet mint egy erôs fúto ferfiu az ô útának el végezéſére.

Az ô ki jövetele, az éghnek eggyik végétôl fogva az másik végeiglen vagyon: Es nincs az ki el rejtezhetnék az ô melege elôtt.

Az Vrnak törvénye tökelletes, és meg eleveniti az lelkeket: Az Vrnak igaz tanubizonyſág tétele, bölcſéſéget ád az kiſdedeknek.

Az Vrnak parancsolati, igazak; és megh vidámittyák az ſzivet: Az Vr parancsóllattya tiſzta, és meg világoſittya az ſzemeket.

Az Vrnak felelme tiſzta és meg marad mind örökké: Az Vrnak itileti igaz mondás mindeneſtôl fogva.

Kivánatosbak minden tiſzta aranynál: Es édesbek minden ſzin méznél.

Megh az te ſzólgád-is megh intetik azokból: Es azoknak megh tartóinak ſok jutalmok vagyon.

De kicsoda tudhattya, Vram, az vétkeket? Az én titkos bûneimból tiſztits megh engemet.

Tartoztaſd megh az te ſzólgádat, az vakmerô bûnöktôl, hogy ne uralkodgyanak én raytam: Akkor tökélletes léſzek, és tiſzta léſzek ſok vétkektôl.

Az én ſzámnak beſzédi, és az én ſzivemnek gondolati legyenek az te kedved ſzerint valók: Vram ki énnékem erôſſégem, és ſzabaditóm vagy. Dicsôſégh &c.

Pſal. XX.

HAlgaſſon meg tégedet az Vr, az te háboruſágodnak napján: Es tégyen győzödelmeſſe tégedet az Iácobnak Iſtene. Küld

Küldgyön ſegitſéget tenéked az ô ſzentſéges helyéről: Es az Sionból óltalmazzon megh tégedet.

Emlékezzék megh minden te áldozatodrol; Es az te ſzûbéli imádſágodat kedvellye.

Cselekedgyék az te jó kivánſágod ſzerint: Es minden te tanácsodat tellyeſittse meg.

Hogy örûlheſsûnk az te ſzabaditáſodban, és az mi Iſtenünk nevében énekellyünk: Az Vr tellyeſittse megh minden te kéréſidet.

Moſtan iſmérem hogy meg tartya az Vr az ô Királyát: Meg halgatván ôtet az magas egekben, jób keze által hatalmaſſan meg ſzabadittya.

Némellyek az ô ſzekerekben, némellyek az ô lovaikban biznak: De mi az mi Vrunknak Iſtenünknek nevéről emlékezûnk megh.

Azok megh hanyatlottanak és el eſtenek: Mi penig fel kôltûnk és fel egyeneſedtûnk.

Oh Vram tarts megh minket: Ama mennyei király halgaſſon megh minket az napon mellyen ôtet ſegitſégûl hijuk. Dicsôſégh Atyának &c.

Pſal. XXI.

VRam az te erôſſégedben örûl az Király: Es az te ſzabaditáſodban felette igen örvendez.

Az ô ſzivének kivánſágát megh adtad néki: Es az ô ajakinak kéréſét nem tagadtad megh ô tôle.

Mert elôl vetted ôtet az te javaidnak áldáſival: Es tóttél az ô fejében tiſzta arany Coronát.

Eletet kért te tôled: Es adtál ô néki napoknak hoſzſzaſágit mind ôrôkké és mind éltigh.

Nagy az ô dicsôſége az te megh tartáſodban: Fényeſſéget, és ékeſſéget töttél ô réá.

Mert vetetted ô réa minden féle bôſéges áldáſidat: Mind ôrôkké megh vidámitottad ôtet az te ſzinednek ôrômével.

Mert az Király bizik az Vrban: Azért bizván az magaſſágoſnak ô kedvében, megh nem hanyatlik.

Megh találllya az te kezed minden te ellenſégidet: Es az te jóbbod meg találllya azokat kik gyûlôlnek tégedet.

Ollyanná téſzed azokat, mint az tûznek kemenczéjét az te haragodnak idején: Az Vr az ô haragjában el nyeli azokat, és megh emészti ôket mint az tûz.

Az ô magzattyokat ez földrôl el veſzted: Es az ô magvokat az embereknek fiai közzûl.

Mert ellened gonoſzt végeztenek, és csálardſágot gondoltanak: Mellyet mind az által véghez nem vihettek.

Mert te ôket czélúl vetted: Es meg vonſzod az te ijadat ô ellenek.

Magaſztaltaſſal fel Vram az te erôſſégedben: Hagyd énekellyünk, és dicsirjük az te hatalmadat. Dicsôſég:

Pſal. XXII.

EN Iſtenem, én Iſtenem, oh miért hagyál el engemet: Es miért távozál el az én megh tartáſomtol, és az én jajgatáſimnak beſzéditôl?

En

En Iſtenem mind nap eſtig kiáltok, de nem halgatſz megh engemet: Eijel-is nincsen énnékem veztégléſem.

Te peniglen ſzent vagy: Ki lakozol az Izraelnek dicsireti közôt.

Az mi Atyáink te benned biztanak: Biztanak és megh ſzabaditottad ôket.

Te hozzád kiáltottanak és megh ſzabadultanak: Benned biztanak, és megh nem gyálaztattanak.

En penigh féregh vagyok és nem férfiú: Emberéknek ſzidalmok, és népeknek útálatoſſágok.

+ Mindenek kik engemet láttanak meg csufolnak: Félre vonſzák ajakokat, és hajtogattyák az ô fejeket ezt mondvá.

+ Bizot ô az Vr Iſtenben: Szabadittsa megh ôtet ha ô néki jó akarója.

Mert te vontál ki engemet az én Anyámnak méhéból: Es biztattál engemet az én Anyámnak emléjétôl fogva.

Te óltalmad alá vettettem az én Anyámnak méhétôl fogva: Az én Anyámnak méhétôl fogva te vóltál énnékem Iſtenem.

+ Ne távozzál meſzſze én tôlem: Mert az nyomoruſág közel vagyon, és ſenki nincs ki énnékem ſegitſéggel légyen.

Környûl vöttenek engemet ſok tulkok: Es az Bálánnak bikái meg környékeztenek engemet.

Fel tátották én ellenem az ô ſzájokat: Mint az ragadozó és orditó oroſzlány.

Mint az viz ugyan ki öntödtem; és minden csontaim el oſzlottanak: Az én ſzivem mint az viaſz el olvadott az én belsô tagaim közôt.

Megh ſzáradot mint az cserép az én erôm: Az én nyelvem-is az én inyemhez ragadot és az halálnak porában vetettél engemet.

+ Mert kórnyûl vóttenek engemet az ebek, és az gonoſzoknak ſerege meg kórnyékezet engemet: Altal liggattak kezeimet és lábaimat.

+ Megh ſzámlalhatom minden én csontaimat: ók penigh azt órómóſt nézik és hallyák.

+ El oſztak ó kóztók az én ruháimat magoknak: Es az én kóntósómre ſorſot vetének.

+ De te Vram ne légy távul én tólem: En erósſęgem ſies az én ſegitſęgemre.

Mentsd megh az én lelkemet az fegyvertól: Es az én eggyetlen eggyemet az ebeknek kezekból.

Szabadits megh engemet az oroſzlánynak ſzájából: Es az Vnicorniſoknak ſzarvai ellen halgas megh engemet.

Es hirdetem az te nevedet az én Atyámfiainak: Az gyúlekezetnek kózepette dicsirlek tégedet.

Kik fęlitek az Vrat dicsirjetek ótet: Iácobnak minden nemzeti dicsirjétek ótet, és fęllyétek ótet Izraelnek minden maradéki.

Mert nem utálta, és nem vetette meg az ſzegénynek nyomorgatáſát: Es el nem rejtette az ó orczáját ó tóle, és midón kiáltot ó hozzá megh halgatta ótet.

Te tóled léſzen az én dicsiretem az nagy gyúlekezetekben: Az én fogadáſimat megh tellyeſitem azok elótt kik fęlik ótet.

Eſznek az nyomorultak és megh elégeſznek dicsirik ótet, az kik kereſik ótet: Es él az ó ſzivek mind órókké.

Megh emlékeznek erról, és meg térnek az Vrhoz ez fóldnek minden határi: Es imádkoznak ó elótte az pogányoknak minden nemzetſęgi.

Mert az Vré az birodalom: Es uralkodik az pogányokon.

Eſz-

Eſznek, és imádgyák ótet ez fóldnek minden kóvéri: Térdet haitnak ó elótte mindenek kik az porban fekúſznek és nyomorultul élnek.

Az ó magzatik nékie ſzólgálnak: Es az Vréi leſznek mind órókké.

El jónek és hirdetik az ó igaſſágát az ó utánnok való népeknek: Hogy az Vr ezt cselekedte.

Dicsóſęgh Atyának, &c.

Pſal. XXIII.

AZ Vr énnékem legeltető páſztorom: Azért ſemmiben megh nem fogyatkozom. 232

Gyónyórúſęges és ſzép fúves helyeken legeltet engemet: Es kies vizek mellé viſzen engemet.

Az én lelkemet megh vidamittya: Es viſel engemet az igaſſágnak ósvényén, az ó nevéért.

Megh ha ſzinte az halálnak árnyékának vólgyében járok-is nem fęlek az gonoſztul, mert te vagy én velem: Az te veſzſzód, és az te páſztori botod, megh vigaſztalnak engemet.

Aſztalt teriteſz énnékem az én ellenſęgim elótt: Es meg hizlalod olaijal az én fejemet, és meg tóltód az én poháromat ſziniglen.

Sót nagy bizonnyal az te jó vóltod, és irgalmaſſágod kóvetnek engemet életemnek minden idejében: Es lakozom az Vrnak házában, hoſzſzu ideiglen.

Dicsóſęgh Atyának, &c.

Pſal. XXIV.

233 AZ Vré az fôld, és annak minden ô tellyeſſége: Eové az fôldnek kerekſége, és annak minden koſi.

Mert ô az fôldet az tengeren fundálta: Es az folyó vizeken állatta ôtet.

Kicsoda mégyen fel az Vrnak hegyére? Es kicsoda áll megh az ô ſzentſégének helyen?

Az ártatlan kezû, és az tiſzta ſzivû: Es az ki nem adta elméjét hivalkodáſra, ſem penigh hamiſſan megh nem eskûtt.

Az vészen áldáſt az Vrtól: Es igaſſágot az ô idvôzitô Iſtenétôl.

Illyen az Iſten keresôknek nemzetſégek: Es az igaz Iacobnak nemzetſége az kik az te orczádat keresik.

Ti kapuk emellyétek fel az ti fejeiteket: Es emelkedgyetek fel ôrôkké való ajtók, hogy mennyen bé az dicsôſégnek Királya.

Kicsoda ez az dicsôſégnek Királlya? Az erôs és hatalmas Vr, az erôs és hadakozó Vr.

Ti kapuk emellyétek fel az ti fejeiteket, és emelkedgyetek fel ti ôrôkké való kapuk: Hogy mennyen bé az dicsôſégnek Királya.

Kicsoda ez az dicsôſégnek Királya? Az ſeregeknek Iſtene, ô az dicsôſégnek Királlya.

Dicsôſégh Atyának, &c.

Pſal:

Pſal. XXV.

TE hozzád emelem fel Vram az én lelkemet: En Iſtenem te benned bizom, hogy megh ne gyaláztaſſam, és ne ôrûllyenek az én ellenſégimén rajtam.

Mert mindenek kik tégedet várnak megh nem ſzégyenûlnek: Szégyenûllyenek megh azok, az kik gonoſzul cselekednek az te ſzólgáddal oknélkûl.

Az te útaidat mutaſd megh Vram énnékem: Es az te ôſvényidre tanits megh engemet.

Viſely engemet az te igaſſágodban, és tanits meg engemet: Mert te vagy énnékem ſzabaditó Iſtenem, tégedet várlak egéſz napon.

Emlékezzel megh Vram az te irgalmaſſágodrol, és jóvóltodrol: Mellyek kezdettôl fogva vadnak.

Az én iffiuſágomnak bûneirôl, és az én álnokſágimról meg ne emlékezzél: Hanem inkáb Vram, az te irgalmaſſágod ſzerint, emlékezzél megh én rolam az te jóvóltodért.

Igen jó, és igaz az Vr: Ennekokáért tanittya az kik az útrol el tévelyednek.

Igazgattya az nyomorultakat az itiletben: Es tanittya az alázatoſſakat az ô útaira.

Minden útai az Vrnak irgalmaſſág és igaſſág: Azoknak kik az ô frigyét, és parancsolatit megh ôrzik.

Az te nevedért Vram legy kegyelmes az én álnokſágimnak: Mert felette igen ſokak az én bûneim.

Kicso-

Kicsoda az az ember ki fęli az Vrat? Az tanittya az útra mellyet válaſzſzon magának.

Annak lelke az jóban megh marad: Es az ô magzattya ôrôkſęgûl birjá ez fôldet.

Az Vrnak titka azoknak adatik, kik ôtet felik: Es az ô frigyét megh jelenti nékik.

Az én ſzemeim mindenha az Vrra néznek: Mert ô veſzi ki az tôrbôl az én lábaimat.

Tekintsd réám Vram és kônyôrûly én rajtam: Mert én eggyes, és ſzegény vagyok.

Az én ſzivemnek háborusági igen meg ſokaſultak: Az én nyomoruságomból ſzabadits megh engemet.

Láſd megh az én nyomoruſágomat és gyôtrelmemet: Es bocsáſd meg minden bûneimet.

Tekintsd meg az én ellenſęgimet: Mert igen meg ſokaſodtanak, és méltatlan gyûlôlſęggel gyûlôltenek engemet.

Eorizd meg az én lelkemet, és ſzabadits megh engemet: Hogy meg ne ſzégyenûllyek, mert én te benned biztam.

Az tôkélleteſſęgh és igaſſágh megh ôriznek engemet: Mert én te benned biztam.

Szabaditsd megh ô Vr Iſten az Izraelt: Minden ô nyomoruſágiból.

Dicsôſęg: Miképpen kezd:

Pſal.

Pſal. XXVI.

Itilly megh engemet Vram, mert én tôkélleteſſęgben jártam: Es bizom az Iehovában, hogy én meg nem tántorodom.

Probály meg engemet Vram, kéſęrges meg engemet: Kérdezd megh az én veſęimet, és az én ſzivemet.

Mert az te irgalmaſſágod az én ſzemeim elôt vagyon: Es jártam az te igaſſágodban.

Nem ûltem eggyût az hivalkodó emberekkel: Es az csalárd emberekkel nem nyájaskodtam.

Gyûlôlôm az gonoſzoknak gyûlekezeteket: Es az hitetlenekkel eggyût nem ûlôk.

Megh moſom az én kezeimet az ártatlanſágban: Es én Vram az te oltárod kôrnyûl forgok.

Hogy hálá-adatos ſzóval dicsirjelek tégedet: Es hirdeſſem minden te csuda dolgaidat.

Vram ſzerettem az te házadban valo lakáſomat: Es az te dicsôſęgednek hajlékának helyét.

Ne rekezd egyûvé az bûnôsôkkel az én lelkemet: Sem az én életemet az vér ſzopó emberekkel.

Mert az ô kezekben bûn vagyon: Es az ô jób kezek rakva megh csaló ajándékokkal.

En penigh az én ártatlanſágomban járok: Annakokáért ſzabadits megh engemet, és kônyôrûly én raytam.

Az én lábaim állanak igaſſágban: Es az gyûlekezetekben hálákat adok az Vrnak. Dicsôſęg Atyának, &c.

Pſal. XXVII.

AZ Vr az én világom, és ſzabaditáſom, ſ-kitôl fęlnek? Az Vr az én életemnek erôſſęge, ſ-kitôl rettegnék.

Midôn jónének az gonoſzok én ellenem, hogy az én teſtemet megh ennék: Az én ellenſęgim és háborgatoim megh útkôzének, és el hullának.

Ha ſzintén én kôrnyûlem tábort járnának-is, nem fęl az én ſzivem: Es hogy ha had támad ellenem-is, męg-is ô benne bizom.

Egy dolgot kértẽ az Vrtol, moſt-is azont kérem: Hog' lakhaſſam az Vrnak házában életemnek minden idejében.

Hogy láthaſſam az Vrnak ſzépſęgét: Es láthaſſam az ô templomát.

Mert el rejt engemet az ô ſátorában az veſzedelemnek napján: Es az ô ſátorának titkos rejtekébôl kôſziklára emel fel engemet.

Es moſt-is fel emeli az én fejemet az én ellenſęgim felett, kik kôrnyûlôttem vadnak: Es áldozom az ô ſátorában ôrômnek áldozattyát, éneklek és dicsiretet mondok az Vrnak.

Halgaſd meg Vram az én ſzómat midôn hozzád kiáltok: Es konyôrûly én rajtam, és halgas megh engemet.

Te felôled mondgya az én ſzivem: Kereſſętek megh az én orczámat; az te orczádat Vram megh kereſęm.

Ne rejtsd el orczádat én elôttem, és ne veſs el haragodban: Te vagy énnékem ſegitſęgem, ne hadgy el engemet en idvôſſęgemnek Iſtene. Ha

Ha az én Atyám és Anyám el hagynak-is engemet: Az Vr hozzája vęſzen engemet.

Tanits megh engemet Vram az te útadra: Es hordozz engemet az egyenes úton, az én ellenſęgimért.

Ne cselekedgyél velem Vram az én ellenſęgemnek kivánſága ſzerint: Mert hamis tanuk támadtanak ellenem, kik hazugságot ſzólnak.

En penigh hiſzem hogy meg látom az Vrnak jóvait: Az élôknek fôldében.

Várjad az Vrat és légy erôs: Es megh erôſiti az te ſzivedet, ſ-várjad az Vrat. Dicsôſęg &c.

Pſal. XXVIII.

HE hozzád kiáltok, Vram, én erôſſęgem, ne veſztégely az én kiáltáſomra: Mert ha veſztéglendeſz né talám haſonló léſzek az megh holtakhoz.

Halgaſd megh az én kônyôrgeſemnek ſzavát midôn kiáltok te hozzád: Es midôn fel emelem kezeimet az te ſzentſęges templomodhoz.

Ne ſzámlály engemet az hitetleneknek és gonoſſágnak cselekedôi kôziben: Kik békeſſęget ſzólnak felebarattyokkal, gonoſz vagyon penig az ô ſzivekben.

Fizes meg nékiek az ô cselekedetek ſzerint: Es az ô gonoſz igyekezeteknek jutalmát add megh nékiek.

Mert nem vęſzik eſzekben az Vrnak cselekedetit, és az ô kezeinek munkáit: Ennekokáért elrontya ôket, és fel nem éppiti tôbbé ôket.

Aldot légyen az én Vram Iſtenem; Mert megh halgatta az én könyörgéſemnek ſzavait.

Az Vr az én erőſſęgem és paiſom: Eo benne bizott az én ſzivem, és megh ſegittettem.

Eorůl az én ſzivem, és az én énekemmel dicsirem az Vrat: Mert az ő Királyának erőſſęge, és meg tartó ereje.

Tartsd megh az te nevedet, és ald meg az te örökſęgedet: Birjad őket, és magaſztald fel őket mind örökké.

Dicsőſęgh Atyának &c.

Pſal. XXIX.

TI földnek fejedelmi, és hatalmaſoknak fiai: Adgyátok az Vrnak az dicsőſęget, és az erőſſęget.

Az Vrnak nevének adgyatok illendő dicsőſęget: Imádgyátok az Vrat az ő fęnyes ſzent hajlékában.

Az Vrnak ſzava vagyon az vizeken; és az dicsőſęgnek Iſtene megh dördůle: Es az Vrnak ſzava az ſok vizeknek felette.

Az Vrnak ſzava hatalmas: Az Vrnak ſzava dicsőſęges.

Az Vrnak ſzava le tőri az Cedrus fákat: Az Vr le tőri az Libanuſnak Cedruſit.

Es meg tomboltattya azokat mint az tulkokat: Az Libanuſt, és az Sirion hegyeket mintaz Vnicorniſnak fiait.

Az Vrnak ſzava bocsát langós tűzet: Az Vrnak ſzava reſzketteti az puſztat, és az Cadeſnek puſztáit.

Az Vrnak ſzava megh borjuztattya az nőſtén ſzarvaſokat, és megh fozttya az erdőket: Es az ő ſzent templomában ki ki ő néki dicsiretet mond. Az

Az Vr ſzerez őzőn vizeket: Es az Vr örökké való király.

Az Vr ád erőſſęget az ő népének: Az Vr meg áldgya az ő népét békeſſęgben. Dicsőſęg &c.

Pſal. XXX.

EI magaſztallak tégedet Vram, mert fel emeltél engemet: Es nem engedted hogy az én ellenſęgim én rajtam örůllyenek.

En Vram Iſtenem te hozzád kiáltottam: Es megh gyógyitottál engemet.

Oh Vram ki hoztad az koporsóból az én lelkemet: Megh elevenitettél engemet, holot egyebek az koporsóban ſzállottanak.

Dicsirjétek az Vrat ő hivei: Es dicsirjétek az ő ſzentſęgének emlékezetit.

Mert egy ſzem pillantáſig tart az ő haragja, de örökké való az ő jó akarattya: Eſtve ha ſiralom vagyon ő előtte, reggel örőm vagyon.

En penigh az én jó állapatomban igy gondolkodom vala: Soha meg nem változik az én állapatom.

Vram az te jó kedvedből erőſitetted vala meg az én hegyemet: De mihelt el rejtéd az te orczádat, én meg háborodám.

Te hozzád kiáltottam Vram: Es tenéked könyörgőttem ezt mondván.

Mi haſzon vagyon az én véremben, hogy ha az koporsóban ſzállok? Vallyon ſ-dicsir-é tégedet az por? vallyon ſ-hirdeti-é az te igaſſagodat?

Halgas meg Vram, és kônyôrûly raytam: Vram légy énnékem ſegitôm.

Forditottad az én ſiralmimat énnékem ôrômre: Le vetetted az én gyáſz ruhámat, és bé ôvedzettél engemet ôrômmel.

Ennek okáért énekel te néked az én lelkem, és nem veſztégel: En Iſtenem ôrôkké dicsirlek tégedet.

Dicsôſęg Atyának, &c.

Pſal. XXXI.

235 TE benned biztam Vram kérlek ſoha megh ne gyálaztaſſam: Az te igaſſágodban ſzabadits meg engemet.

Hajtsd hozzám az te fûleidet, hamar ſzabadits meg engemet: Legy énnékem erôs kôſziklám, és erôs házam, hogy megh tarts engemet.

Mert te vagy az én kô ſziklám, és az én erôſſęgem: Annakokáért az te nevedért vezérely, és vilely engemet.

Szabadits ki engemet az tôrbôl, kit el rejtettenek énnékem: Mert te vagy az én erôſſęgem.

Az te kezedben ajánlom az én lelkemet: Mert meg váltottál engemet Vram, igaſſágnak Iſtene.

Gyûlôltem az hiában való hazugſágoknak kôvetôit: En penigh az Vrban bizom.

Vigadok és ôrvendezek az te jóvóltodban: Mert meg tekintetted az én nyomoruſágomat, és láttad az én lelkemet az háboruſágokban. Es

Es nem rekeſztettél engemet az ellenſęgnek kezében: Hanem állattad ſzéles helyen az én lábaimat.

Pſalmi ejuſdem continuatio.

KÔnyôrûly rajtam Vram mert nyomoruſágom vagyon: Megh hirvadot bánat miat az én orczám, az én lelkem és az én haſam meg apadot.

Mert el fogyatkozot életem az bánat miatt, és az én eſztendeim az foházkodás miatt: Az én erôm el ſzakadot, az én hamiſſágomért, és az én csontaim meg ſenyvedtenek.

Minden én ellenſęgimnek vóltam ſzidalmok: Ielesben penig ſzomſzédimnak.

Vtálatos vóltam az én barátimnak: Es az kik engemet kivûl láttanak, el futottanak én tôlem.

El feletkeztenek én rolam mint az halotrol ki az élôknek ſzivekbôl ki ment: Ollyanná lôttem mint az el roshadt edény.

Mert ſokaknak ſzidalmazáſokat hallottam: Es minden felôl félelem vagyon én rajtam.

Mivelhogy eggyetemben tanácskoznak én ellenem: Es tánacsot tartnak hogy meg fogják az én lelkemet.

En penigh Vram te benned biztam: El hittem hogy Iſtenem vagy te.

Te kezeidben vadnak az én életemnek napjai: Szabadits megh engemet az én ellenſégimnek kezekbôl, és az én háborgatoimtol.

Világoſitsad megh az te orczádat az te ſzólgádon: Tarts meg engemet az te jóvóltodbol.

Vram kérlek meg ne gyaláztaſſam: Mert én tégedet hittalak ſegitségûl. Gya-

Gyaláztaſſanak megh az hitetlenek: Es vágattaſſanak ki hogy ſzállyanak koporsóban.

Megh némullyanak az hazugſágnak ajakai: Kik ſzólnak az igaz ellen keményeket kevélyſęggel, és Vtálatoſsággal. Dicsőſęg Atyának, &c.

Pſalmi ejuſdem continuatio.

MEly igen bőſęges óh Vr Iſten az te jóvóltod mellyet kűlőn tőttél az téged fęlőknek: Es mellyet meg adtál azoknak kik te benned biznak, az embereknek fiai előtt.

El rejtéd azokat az te orczádnak rejtekében, mindeneknek kevélyſęge előtt: El reitéd őket az te ſátorodban az háborgó nyelvek előt.

Aldott az Vr, az ki csudálatoſsá tette az ő irgalmaſságát: Engemet óltalmában tartván, mint egy erős városban.

En penig azt gondolom vala hirtelenſęgemben, hogy el vettettem az te ſzemeid elől: De męg-is meg halgattad az én kőnyőrgeſemnek ſzavát, midőn kiáltottam te hozzád.

Szereſſętek az Vrat minden ti ió tétemányeſi: Az ő hiveit megh őrzi az Vr, és bőven megh fizet az kevélyen cselekedőknek.

Erőſsek legyetek, és erős légyen az ti ſzivetek: Mindnyáian kik az Vrban biztok.

Dicsőſęg Atyának, és Fiunak, &c.

Pſal:

Pſal. XXXII.

BOldog ember, az kinek az ő hamiſsága megh bocsáttatott: Es kinek az ő bűne el fedeztetet.

Bóldog ember kinek az Vr nem tulajdonittya az ő hamiſságát: Es kinek lelkében nincsen csalárdság.

En mikor veſztéglenék meg avultanak az én csontaim: Az én eſtigh való jajgatáſim miat.

Mert Vram eijel és nappal nehezkedik vala rajtam az te kezed: Változik vala az én nedveſſęgem nyári ſzárazságokká.

Annakokáért az én bűnőmőt tenéked megh jelentettem: Es az én hamiſságomat el nem fedeztem.

Megh vallom, mondék, én ellenem, az én álnokságomat az Vrnak: Es te meg bocsátod az én bűneimnek hamiſságát.

Azért kőnyőrőg tenéked minden ſzent, mig vagyon ideje: S-ez az oka hogy az vizeknek áradáſi őket el nem búrittyák.

Te vagy az én óltalmam az háboruságban, őrizz meg engemet: Szabaduláſnak énekével végy kőrnyűl engemet.

Bőlcsé téſzlek tégedet, ugy mond az Vr, és meg tanitlak tégedet az útra, mellyen járj: Tanácsot adok tenéked, és ſzemeimmel réád vigyázok.

Ne legyetek ollyanok mint az lo, és mint az őſzvér, kiknek nincsen értelmek: Kiknek állokat ha megh nem ſzoritod zabolával és fékkel, tenéked nem engednek.

Sok bánatik és butulásik vadnak az hitetleneknek: De az ki bizik az Vrban meg kôrnyékezi azt az ô irgalmaſſága.

Vigadgyatok az Vrban, és ôrûllyetek ti igazak: Enekellyetek mindnyájan ti tiſzta ſzivûek. Dicsôſęg &c.

Pſal. XXXIII.

Orûllyetek ti igazak az Vrban: Mert az igazakhoz illik hogy ôtet dicsirjék.

Dicsirjétek az Vrat hegedûben: Lantban és tiz huru múſika ſzerſzámban énekellyetek ô néki.

Mondgyatok ô néki uy éneket: Hangicsáló ſzóval és nagy ôrômmel énekellyetek.

Mert igaz az Vrnak beſzéde: Es minden ô cselekedeti álhatatoſok.

Szereti az igaſſágot, és az itiletet: Es az Vrnak jóvóltával rakva az fôldnek kerekſęge.

Az Vrnak beſzéde által lôttenek az egek: Es az ô ſzájának lelkével minden ô ſeregi.

Eoſzve gyûjti az tengernek vizeit mint egy tômlôben: Es helyhezteti az męlyſęgeket az ô titkos helyeire.

Fęllye az Vrat minden fôld: Fęllyetek ô tôle, az fôldnek minden lakoſi.

Mert ô mihelt mondotta mindgyáráſt lôtt: Eô parancsolta és elô állott.

Az Vr el fordittya az pogányoknak tanácsokat: Es el rontya az népeknek gondolattyokat.

Az Vrnak tanácsa penig mind ôrôkké megh marad Es az ô ſzivének gondolati nemzetſęgrôl nemzetſęgre.

Bóldogh

Bóldogh nép az à kinek Iſtene az Iehova: Es az nép mellyet válaztot ôrôkſęgûl magának.

Az égbôl le tekinte az Vr: Es meg látá az emberekenek minden fiait.

Az ô lakó házának ſzékibôl néz alá: Ez fôldnek minden lakoſira.

Ki teremtette egyetemben az ô ſziveket: Es ki érti minden ô cselekedeteket.

Nem ſzabadul megh az Király az ô népének ſokaſága által: Sem az erôs nem ſzabadul meg az ô nagy ereje által.

Meg csal az loo az megh ſzabaditásban: Es az ô ſok ereje által ſenkit megh nem ment.

Imé az Vrnak ſzemei vadnak az ôtet fęlôkôn: Es az ô irgalmaſſágaban bizókon.

Hogy megh ſzabaditsa haláltul az ô lelkeket: Es el tartsa ôket az éhſęgnek idejen.

Az mi lelkûnk várja az Vrat: Mert ô az mi ſegitſęgûnk, és paiſunk.

Mert ô benne vigad az mi ſzivûnk: Ezert mert az ô ſzent nevében bizunk.

Légyen Vram mi rajtunk az te irgalmaſſágod: Miképpen biztûnk te benned. Dicsôſęgh &c.

Pſal. XXXIV.

Aldomaz Vrat én minden idôben: Es ſoha az ô dicsireti az én ſzámból ki nem ſzakad.

Az Vrban dicsekedik az én lelkem: Ezt meg halván az nyomorultak ôrûlni fognak.

Magaztallyátok az Vrat velem ôſzve: Es magaztallyuk az ô nevét egyetemben.

Megh kereſtem az Vrat és megh halgatot engemet: Es minden rettegéſimbôl meg ſzabaditott engemet.

Az kik ô réá néznek, és ô hozzá futnak: Azoknak orczáik megh nem pirulnak.

Imé ez az ſzegény fel kiáltott, és az Vr megh halgatta ôtet: Es minden háboruságiból meg ſzabaditotta ôtet.

Tábort járt az Vrnak Angyala az ôtet fęlôk kôrnyûl: Es megh ſzabadittya ôket.

Koſtollyátok megh, és láſſátok meg, mely igen jó légyen az Vr: Bóldogh ember az, az ki ô benne bizik.

Féllyétek az Vrat kik ſzenti vadtok: Mert ſemmi fogyatkozáſok nincsen az ôtet félôknek.

Az oroſzlányoknak kôlkeik megh éheznek, és ſzûkôlkôdnek: De az kik az Vrat kereſik ſemmi jó nélkûl nem ſzûkôlkôdnek.

Iôyjetek ide fiaim, és halgaſſatok engemet: Az Vrnak fęlelmere megh tanitlak titeket.

Kicsoda az ember, az ki életét kivánnya: Es kiván látni jó napokat?

Tartoztaſſa megh nyelvét az gonoſztul: Es az ô ajakait, hogy ne ſzóllyanak csalárdſágot.

Távozzék el az gonoztul és cselekedgyék jót: Kereſſe az békeſséget, és kôveſſe azt.

Az Vrnak ſzemei az igazakra néznek: Es az ô fûlei azoknak kiáltáſokra figyelmeznek.

Az

Az Vrnak tekinteti azok ellen vagyon, kik gonoſzt cselekednek: Hogy ki gyomlállya ez fôldrôl azoknak emlékezeteket.

Az igazak fel kiáltnak, és az Vr meg halgattya ôket: Es minden ô nyomoruſágokból meg ſzabadittya ôket.

Kôzel vagyon az Vr, az tôredelmes ſzivûkhôz: Es à tôredelmes lelkûeket meg tartya.

Sok nyomoruſágik vadnak az igazaknak: De mind azokból ki ſzabadittya ôket az Vr.

Megh ôrizi minden ô csontaikat: Vgy hogy csak egy-is azok kôzzul meg nem rontatik.

Az hitetlent penig meg ôli az gonoſſág: Es az kik gyûlôlik az igazat el veſztetnek.

Megh ſzabadittya az Vr az ô ſzólgainak lelkeket: Es el nem veſznek az kik ô benne biznak.

Dicsôſęg Atyának, és Fiunak, &c.

Pſal. XXXV.

PErelly Vram az én velem perlôkkel: Es harczoly az én velem harczolokkal; Ragadgy fegyvert, és paiſt, és kely fel az én ſegitſęgemre.

Es nyujtſd ki dárdádat, ſ- rekezd meg az én háborgatoimnak útokat; Mondgyad az én lelkemnek, én vagyok az te megh tartód.

Gyaláztaſſanak meg, és ſzégyenûllyenek meg kik ke-

reſik az én lelkemet: Veretteſſenek hátra, és pirullyanak meg, kik én ellenem gonozt gondolnak.

Legyenek ollyanok mint az polyva az ſzél elôt: Es az Vrnak Angyala háborgaſſa ôket.

Legyenek az ô utok homályoſok és ſikâk: Es az Vrnak Angyala kergeſſe ôket.

Mert oknélkûl megh vetették énnékem az ô hálojokat: Es minden oknélkûl vermet áſtanak az én lelkemnek.

Szállyon reájok az veſzedelem mellyet nem tudnak: Es az ô hálójok mellyet el rejtettek, fogja megh ôket, és hirtelen eſſenek veſzedelemben.

Az én lelkem penigh vigad az Vrban: Es ôrvendez az ô megh ſzabaditásában.

Minden én tetemeim mondgyák én bennem: Vram kicsoda haſonló te hozzád ki megh ſzabaditod az nyomorultat.

Dicsôſęg Atyának, és Fiunak, &c.

Pſalmi eiuſdem continuatio.

FEl támadtanak én ellenem az hamis tanuk: Es az mellyeket nem tudtam azokat kérdezték én tôlem.

Fizettenek énnékem gonozt az jóért: Hogy engemet meg foſzſzának az én lelkemtôl.

En penigh mikoron ôk betegek vóltanak gyázban ôltôztem: Szenyvedtettem lelkemet bôitel, és érettek ugy kônyôrgôttem mint magamért.

Mintha

Mintha énnékem barátom, és atyámfia lôt vólna, érette ugy jártam: Mintha anyámat ſiratnám, ugy jártam gyázban nagy alázatoſon.

Eôk penig az én nyomoruſágomban ôrûltenek: Egy ben gyûltenek én ellenem az ſántikálok.

Es én hátam megé rágalmaztanak engemet: Es egy csépnyire ſem veſztéglettenek.

Eôſzve gyûltenek az hizelkedôkkel, és az csufolokkal: Agyarkodván az ô fogokkal én ellenem.

Te penig Vram miglen nézed ezeket? Szabaditsd meg az én lelkemet az ô veſzedelmekbôl, az oroſzlányok kôzzûl az én eggyetlen eggyemet.

Hálákat adok én teneked ezért az nagy gyûlekezetben: Az ſok nép kôzôt dicsirlek tégedet.

Ne ôrûllyenek én rajtam kik méltatlanul lôttenek énnékem ellenſęgim: Se ſzemmel ne hunyoritſanak kik oknélkûl engemet gyûlôlnek.

Mert nem ſzólnak békeſſęget: Hanem azok ellen kik békeſſęgeſek ez fôldôn, álnok beſzédeket gondolnak.

Es fel tátották az ô ſzájókat én ellenem: Es mondának; ha ha ha; látá az mi ſzemünk.

Láttad te, Vram, azért ne halgas Vram: Es ne légy távul én tôlem.

Kely fel és ſerkeny fel az én itiletemre; En Iſtenem és én Vram, az én ûgyemnek itiletire.

Itilly megh engemet az te igaſſágod ſzerint, óh én Vram Iſtenem; Hogy ne ôrûllyenek ezek én rajtam.

Ne mondgyák ezek az ô ſzivôkben, ôrûly mi lelkünk; Se ne mondgyák nyellyük bé ôtet.

Gya-

Gyaláztaſſanak meg és egyetemben pirullyanak meg, kik ôrûlnek az én nyavalyámon: Eôltôzteſſenek fel gyalázatoſſággal és ſzidalommal, kik fel fúalkodnak én ellenẽ.

Vigadgyanak és ôrûllyenek, kik akarják az én igaſságomat, és mondgyák ezt mindenkoron: Magaztaltaſſék az Vr, ki akar békeſſéget az ô ſzólgainak.

Es az én nyelvem ſzóllya az te igaſſágodat: Minden napon hirdeti az te dicsiretedet.

Dicsôſség Atyának, és Fiunak, &c.

Pſal. XXXVI.

AZ hitetlenek hitetlenſége felôl az én ſzivemben illyen modon gondolkodom: Hogy nincsen Iſtennek féelme az ô ſzemek elôt.

Mert hizelkednek magoknak az ô ſzemek elôtt: Miglen méltónak találtatik az ô hamiſſágok gyûlôlſégre.

Az ô ſzájoknak beſzédi hamiſſág és álnokság: Nincs ſemmi kedvek ahoz hogy jól cselekedgyenek.

Gonoſſágot gondolván az ô agyokban, nem jó úton járnak: Es az gonozt tartoztatni nem igyekeznek.

Vram az égiglen vagyon az te irgalmaſságod: Es az te igaz mondáſod az fôlyhôkigh.

Az te igaſságod mint az hegyeknek magaſsági, és az te itileted, mint az bô mélſéges vizek: Vram az embert, és az barmot te tartod megh.

Oh Iſten mely igen bôcsûletes, az te irgalmaſſágod: An-

Annakokáért, az embereknek fiai biznak az te ſzárnyaidnak árnyékában.

Megh elégittetnek az te házadnak kôvérſégével: Es az te gyônyôrûſégednek folyó vizével megh itatod ôket.

Mert nálad vagyon az életnek kút feje: Es az te világoſſágod által látunk világoſſágot.

Terjezd ki az te irgalmaſſágodat az te iſmerôidre: Es az te igaſſágodat az igaz ſzivû emberekre.

Ne támadgyanak én réám az kevelyeknek lábok: Es az hitetleneknek kezek ne hábóritſanak meg engemet.

Hanem hullyanak el az gonoſſágnak cselekedôi: Ejteſſenek ugy el hogy ſoha fel ne kelheſſenek. Dicsôſség.

Pſal. XXXVII.

NE boſzſzonkodgyál az Iſtentelenekre: Se ne irigykedgyél az gonoſzul cselekedôkre.

Mert mint az fû hirtelen ki vágattatnak: Es mint az zôldellô fû meg ſzáradnak.

Bizzál az Vrban és cselekedgyél jót: Lakozzál ez fôldôn, és élly hitnek általa.

Gyônyôrkôdgyél az Vr Iſtenben: Es meg adgya tenéked az te ſzivednek kéréſét.

Hadgyad az Vrra az te útaidat: Es bizzál ô benne, és ô teneked gondodat viſeli.

Es ki hozza az te igaſſágodat, mint az világot: Es az te itiletedet miképpen az délt.

Veſztégſégben légy az Vrban, és várjad ôtet: Es ne boſzſzonkodgyál, hogy te-is gonoſzt ne cselekedgyel.

Mert az gonoſzok ki vágattatnak: De az kik az Vrat várják, ôrôkſęgûl birják ez fôldet.

Es kevés idô mulva az hitetlen el vész: Nézed az helyét, és nem léſzen.

Az ſzelidek penigh leſznek ôrôkôſi ez fôldnek: Es gyônyôrkôdtetik magokat az békeſſęgnek ſokaſágában.

Tanácsot tart az hitetlen az igaz ellen: Es foggal csikorgat ô ellene.

Az Vr penig neveti ôtet: Mert láttya hogy el jô az ô napja.

Fegyvert vontanak az hitetlenek, és meg vonták az ô ijokat: Hogy le verjék az ſzegényt, és az ſzûkôlkôdôt és megh ôllyék az igazán élôket.

De az ô fegyverek mennyen bé az ô ſzivôkben: Es az ô ijok tôrettetſſenek el.

Iób az igaznak à kicsin: Hogy nem az hitetleneknek az ô kazdagságok.

Mert az hitetleneknek karjaik el tôrettetnek: Es el tarttya az Vr az igazakat.

Eſméri az Vr az tôkélletetſſeknek napjait: Es az ô ôrôkſęgek meg marad mind ôrôkké.

Megh nem gyaláztatnak az veſzedelmes idôkben: Es az éhſęgnek idején meg elégitetnek.

De az hitetlenek el veſznek: Es az Vrnak ellenſęgi mint az bárányokban való kôverſęgh, meg emészтetnek és ſemmivé léſznek.

Kôltſôn kér az hitetlen de megh nem fizeti: Az igaz penigh irgalmas és adakozó.

Mert az kik meg áldattatnak ô tôle, ez fôldet birják; Es az kik meg átkoztatnak ô tôlle, ki gyomláltatnak.

Az

Az igaz embereknek lépéſi az Vrtól erôſsittetnek meg: Es az ô útait ſzereti.

Ha el eſendik megh nem rontatik: Mert az Vr tartya ôtet az ô kezével.

Gyermek vóltam én, és immár megh vénhettem: De ſoha nem láttam hogy az igaz el hagyatot vólna, és az igaznak kenyér keresô magva.

Minden naponként irgalmaskodik és kôlcsônt ád: Es az ô magzattya áldásban vagyon. Dicsôſęgh &c.

Pſalmi eiuſdem continuatio.

TAvozzál el óh te halandó ember az gonoſztul, és cselekedgyel jót: Es maradandó léſzeſz mind ôrôkke.

Mert az Vr ſzereti az itiletet, és el nem hadgya az ô élô ſzenteit, hanem ôrôkké megh ôriztetnek: Az hitetleneknek penigh maradékik ki vágattatnak.

Az igazak ôrôkſęgûl birják ez fôldet: Es lakoznak ôrôkké azon.

Az igaznak ſzája bôlcseſęget beſzél: Es az ô nyelve itiletet ſzól.

Az Iſtennek tôrvénye az ô ſzivében vagyon: Annak-okáért az ô lépéſi megh nem tántorodnak.

Az hitetlen álnokul ſzemléli az igazat: Es dûhôſſen keresi ôtet halálra.

Az Vr penig nem hadgya ôtet az hitetleneknek kezekben: Sem nẽ engedi kárhoztatni ôtet mikor itiletbẽ forog.

Várjad az Vrat, és ôrizd megh az ô útát, és fel magaztal tégedet, hogy ôrôkſęgûl birjad ez fôldet: Es mikor az hitetlenek ki gyomláltatnak meg látod.

Láttam én el hatalmazott hitetlent: Es hogy az fel fualkodott, mint az ki terjedet zôldellô fa.

De el mulék és imé nem vala: Kereſęm ôtet és én nem találám.

Nézd meg az tôkélleteſt, ésvedd eſzedben az igazat: Mert effęle embernek végre békeſſęge léſzen.

Az hitetlenek penig egyetemben el veſznek: Es az gonoſzoknak maradékik ki gyomláltatnak.

Az igazaknak penig meg maradáſok az Vrtol vagyon: Ki ô nékik erôſſęgek az háboruſágnak idején.

Megh ſegiti ôket az Vr, és megh ſzabadittya ôket: Megh ſzabadittya ôket az hitetlenektôl, és meg tarttya ôket, mert ô benne biznak. Dicsôſęgh &c.

Pſal. XXXVIII.

VRam ne fedgy megh engemet az te buſuláſodban: Se ne oſtorozz engemet az te haragodban.

Mert az te nyilaid belém akadtanak: Es az te kezed ſzállott én réám.

Nincsen épſęgh az én teſtemben az te haragod miat: Es nincsen épſęg az én csontaimban az én bûneim miat.

Mert az én hamiſſágim el boritották az én fejemet: Es mint egy nehéz tereh réám nehezültenek erôm felet.

Meg rothadtanak és meg ſenyvedtenek az én ſebeim: Az én bolondſágom miatt.

Le horgattam, és igen le nyomattattam: Es minden nap ſzomoruan járok.

Mert

Mert az én tomporim megh rakodtanak nagy fajdalmakkal: Es nincsen épſęg az én teſtemben.

El ſzakaźkodtam, és igen meg rontattam: Iajgattam az én ſzivemnek keſerûſęge miat.

Vram te elôtted vagyon minden kivánſágom: Es az én nyögéſem te elôtted el nem rejtetett.

Az én ſzivem csak kereng el hagyott engemet az én erôm: Es az én ſzememnek világa meg homályoſodott.

Az én barátim, és az én rokonim távul álván én tôlem tôrt vetettenek énnékem, kik az én lelkemet kereſik: Es kik ártani akarnak énnékem gonoſz ſzókat ſzólnak, ésmind nap eſtig csalárdſágot gondolnak.

En penigh mint az ſûket nem hallok vala: Es ollyan valék mint az néma, ki az ô ſzáját fel nem táttya.

Es lôk ollyan mint az ſiket ember: Kinek az ô ſzájában nincsen feddés.

Mert én tégedet vártalak Vram: Te halgas meg Vram, én Iſtenem.

Mert azt gondolom vala, hogy ne talám ôrûlni fognak én rajtam: Az én lábamnak ſikamláſakor ellenem fognak támadni.

En nyilvánſággal csak az nyomoruſágokra kéſzittettem; Es az én ſerelmem mindenkor én elôttem vagyon.

En bizonnyal az én hamiſſágomat hirdetem; Es ſzorgalmatos vagyok az én bûneim felôl.

Az én ellenſęgim penigh élvén meg erôſsôdnek; Es meg ſokaſodnak, kik engemet méltatlanul gyûlôlnek.

Es azok ellenkednek én velem: Kik az jó-ért gonoſzt fizetnek hogy az jót kôvetem.

Ne hadgy el engemet Vram; En Iſtenem ne távozzál meſzſze én tôlem.

Sies az én ſegitſégemre: Oh Vram én ſzabaditom.
Dicsôſég &c.

Pſal. XXXIX.

EL végeztem magamban, hogy megh ôrizzem az én útaimat, hogy ne vétkezzem az én nyelvemmel: Megh zábolázom az én ſzámat migh az hitetlen én elôttem vagyon.

Megh némulék veſztégléſſel, és az jót-is el halgatom vala: Mikor az én nyavalyáim nevekednek vala.

Megh hevûle az én ſzivem én bennem, és az én gondolatomban fel gerjede az tûz: Es végre igy ſzóllék az én nyelvemmel.

Ielentſd meg Vram énnékem az én végemet, és az én napjaimnak mértékek mennyi légyen: Hogy meg tudgyam, hogy csak ideigh való vagyok.

Imé egy tenyernyivé tötted az én napjaimat, és az én idôm ugymint ſemmi te elôtted: Bizonyára merô hiában valóſágh minden ember, még az igen megh erôſsittetet-is.

Bizonyára mint az árnyék ugy jár az ember, és csak hiában ſzorgalmatoskodik: Rakáſra gyûit, de nem tudgya kicsoda éli meg azt.

Azért én moſt mit várok Vram? Bizonyára minden bizodalmam csak te benned vagyon.

Minden én vétkeimból ſzabadits megh engemet: Es az bolondnak ſzidalmazáſára ne veſs engemet.

Megh némúlék, és megh nem nyitám az én ſzámat: Mert te cselekedted Vram ezeket én velem

Vegyd

Vegyd el én rolam az te oſtorodat: Mert à te kezednek fenyéteke miat én el fogytam.

Midôn meg fedded az embert az hamiſſágért, megh emészted az ô ſzépſégét mint az moly: Ennekokáért minden halandó ember csak ſemmi.

Halgaſd meg, Vram, az én kônyôrgéſemet, és vegyd fûleidben az én kiáltáſomat: Az én kônyhullatáſimra ne veſztégely, mert én te elôtted jövevén vagyok és ſellér, miképpen minden én Atyáim vóltanak.

Szûnnyél meg én tôlem, hogy veheſsek erôt: Minek elôtte el mennek, hogy az után ne legyek.

Dicsôſég &c.

Pſal. XL.

VArván vártam az Vrat és ô én hozzám tére: Es meg halgatá az én kiáltáſomat.

Es kivont engemet az rettenetes kútból, és az ſáros fertôbôl: Es fel állatá az kôſziklára az én lábaimat és meg erôſsité az én lépéſimet.

Es ada az én ſzámban uy éneket, az mi Iſtenünknek dicsiretit: Látván ezt nagy ſokan fęlni kezdének, és reményſęgeket veték az Vrban.

Bóldog ember az ki az Vrban vetette az ô reményſęgét: Es nem nézett az kevélyekre, és azokra, az kik az hazugſágra hanyatlanak.

Megh ſokaſitottad, Vram, én Iſtenem, az te csudálatos cselekedetidet: Es az te mi felôlünk való gondolatidat ſenki te tôled el nem fordithattya.

Mellye-

Mellyeket ha elô akarnék ſzámlálni, és meg beſzélleni: Tôbbek lennének hogy nem mint ki mondhatnám.

Aldozatot, és ajándékot nem kivántál, hanem fûleimet által furtad énnékem: Egéſzſzen égô áldozatot és bûnért való áldozatot nem kivántál.

Akkoron mondék; imhol vagyok én: Az tôrvénynek kônyvében irva vagyon én felôlem.

Hogy cselekedgyem az te akaratodat, én Iſtenem, azt akarom: Es az te tôrvényed az én belsô tagaimnak közepette vagyon.

Hirdettem az te igaſſágodat az nagy gyûlekezetben: Imé az én ajakimat meg nem tiltom, te tudod Vram.

Az te igaſſágodat el nem rejtettem, az én ſzivemnek közepette: Az te igiretedben való igaz mondáſodat, és à te jóvóltodat, az nagy gyûlekezetben el nem titkoltam.

De azért Vram ne tartſd megh én tôlem az te irgalmaſſágidat: Az te jóvóltod, és az te igaz mondáſod, mindenha ôrizzenek engemet.

Mert kôrnyûl vôttenek engemet ſzámtalan gonoſzok: Es kôrnyûl fogtak engemet az én hamiſſágimnak bûntetéſi.

Felette igen ſokak azok, ugy annyira hogy ſzememmel el nem lephetem azokat: Tôbbek az én fejemnek haj ſzálinál, és az én ſzivem el hagya engemet.

Kôllyen Vram, tenéked az én megh ſzabaduláſom: Te Vram, az én ſegitſégemre ſies.

Gyaláztaſſanak megh és ſzégyenûllyenek meg eggyetemben, kik kereſik az én lelkemet, hogy el veſzeſſék azt: Veretteſſenek hátra, és gyaláztaſſanak meg kik akarják az én gonoſzomat.

Puſztittaſſanak el az ô gyalázatoſſágoknak jutalma ſzerint:

rint: Kik mondgyák énnékem csufolásképpen; ha ha ha.

Vigadgyanak, es ôrûllyenek te benned mindenek, kik kereſnek tégedet, és mondgyék azt mindenha: Fel magaztaltaſſék az Vr azzoktul, kik ſzeretik az te megh tartáſodat.

En penigh noha ſzegény, és ſzûkôlkôdô vagyok, mind az által az Vr gondot viſel én rolam: Te vagy az én ſegitſégem, és az én meg ſzabaditom, én Iſtenem, ne kéſſél. Dicsôſſégh.

Pſal. XLI.

BOldogh az ollyan ember, az ki kônyôrûl az nyomorulton: Az veſzedelemnek napján meg ſzabadittya ôtet az Vr.

Az Vr megh ôrzi azt, és élteti ſ-boldog léſzen ez fôldôn: Es nem adgya azt az ô ellenſéginek kivánſágára.

Az Vr meg erôſſiti azt az ô beteges ágyában: Es minden ô nyavályáiból egéſſégre indittya.

En mondék; Vram, kônyôrûly rajtam: Gyógitſd meg az én lelkemet mert vétkeztem te ellened.

Az en ellenſégim gonoſzt ſzollottanak én felôllem: Mondván; mikor hal megh és véſz el az ô neve?

Ha mikor el jônek látogatnom, tehát csak hazudnak: Es az ô ſzivek álnokſágot gondolnak, és ha ki mennek azt beſzéllik.

Minden én ellenſégim egyetemben én ellenem ſuſognak: Es ellenem gonoſzt gondolnak, mondván.

Iſtennek átka ſzállot ô rejá: Es miért hogy le eſett, nem kel fel többé.

Mégh az én békeſſęgemnek embere-is, az kiben bizom vala, és ki az én kenyeremet éſzi vala: Az ô ſarkát fel emelte én ellenem.

De te, Vram, kônyörûly én rajtam: Es emélly fel engemet, hogy megh fizeſſek nékiek.

Ebbôl iſmérem megh hogy iómat akarod: Hogy az én ellenſęgem ôrûl én rajtam.

Es imé engemet éppen megh tartottál: Es állattál engemet te elôdben mind ôrôkké.

Aldot az Iſraelnek Vra Iſtene: Eleitôl fogva mind ôrôkké: Amen. Dicsôſęg &c.

Pſal. XLII.

MIképpen kivánkozik az Szarvas az folyo vizekre: Akképpen kivánkozik az én lelkem te hozzád Vr Iſten.

Szomiuhozik az en Lelkem az èlô Iſtenhez: Vallyon ſ-mikor mehetek el, hogy be mutaſſam magamat, az Vr elôtt.

Az en kôny hullataſſom volt ennekem eijel nappal kenyerem: Midôn mondgyak ennekem minden napon hol vagyon â te Iſtened?

Mikoron ezekrôl emlekezem lelkemben felette igen megh keſeredem: Mert en ennek elôtte megyek vala nagy ſokaſaggal, viven mind az iſten házáig nagy ôrôm-mel es dicsirettel az ôrvendezô ſokſagot.

Miért

Miért ô én lelkem, hogy illyen igen el hagytad magadat, és nyughatatlankodol én bennem? Bizzál az Iſtenbẽ mert még én ô néki, hálákat adok az ô meg ſzabaditáſáért.

En Iſtenem az én lelkem én bennem el hagyta magat: Miért hogy emlekezem té rolad innet az Iordánnak fôldérôl, és ez Hermonnak kicsin hegyérôl.

Az nyomoruſagnak eggyik mélyſęge az máſikat kôveti: Az te csatornáidnak minden áradáſi, és habjai én rajtam által mentenek.

Nappal kûldi vala az Vr az ô igaſſágát, és éijel az éjnek éijen hozzám: Az én kônyörgéſem az én életemnek Iſteneéhez.

Mondom az Iſtennek én erôſſęgemnek, miért feletkeztél el én rolam? Es miért járok gyáſz ruhában midôn ellenſęgem háborgat engemet?

Nem kûlômb vólt éles fegyvereknél az én csontaimban, mikoron az én ellenſęgim ſzidalmaztanak engemet: Mondván énnékem naponként, hól immáran à te Iſtened?

Miért hagytad el oh én lelkem magadat? Es miért buſongaſz én bennem?

Várjad az Iſtent mert mégh én hálákat adok ô néki: Mert az én orczámnak meg ſzabaditója, és ô énnékem Iſtenem.

Dicsôſęg Atyának &c.

Pſal. XLIII.

245

ITilly meg engemet én Iſtenem, és óltalmazd meg igyemet az gonoſz nemzet ellen: Az álnok és hamis embertől ſzabadits megh engemet.

Mert te vagy az én erősſęgemnek Iſtene, ſ-miért vetettél meg engemet? Es miért járok ſzomoruan midőn az én ellenſęgem háborgat engemet?

Bocsáſd ki az te világoſſágodat, és az te igaſſágodat, hogy azok vezérellyenek engemet: Es bé vegyenek engemet az te ſzentſęgednek hegyére az te ſzent házadban.

Hogy bé mennyek az Iſtennek óltárához, és az én vigaſſágomnak és örömömnek Iſtenéhez: Es dicsirjélek tégedet óh Iſten, én Iſtenem.

Miért hagytad el ô én lelkem magadat, és miért buſkodol én bennem? Bizzál az Iſtenben mert én még ô néki hálákat adok, mert ô az én oraczámnak ſzabaditója, és ô énnékem Iſtenem. Dicsőſęgh, &c.

Pſal. XLIV.

AZ mi fűleinkkel hallottuk Vr Iſten, az mi Atyáink beſzéllették minékünk: Minémű dólgokat cselekedtél az ô idejekben, és régtűl fogva.

Te az te kezeiddel ki űzted az pogányokat, és őket ſzálli-

ſzállitottad helyekbe: El veſztetted az ô népeket, és ôket meg gyökereztetted.

Mert nem az ô fegyverek által vőtték meg ez főldet, ſem az ô karjok tartotta meg ôket: Hanem az te jób kezed, és az te jób karod, az te orczádnak világoſſága, mert jó akaro vóltál ô hozzájok.

Te vagy Iſten én Királyom: Ki igirſz Iacobnak győzödelmet.

Te általad vertűk meg az mi ellenſęginket: Es az te nevedben tapodtuk le azokat, kik mi ellenünk támadtanak.

Mert én nem bizom az én ijamban: Es az én fegyverem nem óltalmaz megh engemet.

Hanem te ſzabaditaſz meg minket az mi ellenſęginktől: Es te ſzégyenited meg az mi gyűlőlőinket.

Annakokáért tégedet, ô Iſten, minden napon dicsirűnk: Es az te nevedet mind örökké magaztallyuk.

De te moſtan meg vetettél és meg gyaláztál minket: Es nem jősz ki az mi ſereginkkel.

Megh futamtattál minket az mi ellenſęgünk előt: Es az kik gyűlőlnek minket, megh prædáltatz azokkal.

Adſz minket ételűl nékiek mint az juhokat: Es az pogányok közőt el hinteſz minket.

El adtad az te népedet minden pénz nélkűl: Es meg nem öregbitetted az ô bőcsűjét.

Vetettél minket ſzidalomſágra az mi ſzomſzédinknak: Meg csufoláſra, és nevetſęgre az mi környűlünk valóknak.

Tőttél minket példa beſzéddé az pogányoknak: Es fő csóváláſra minden nemzetſęgeknek.

Az én gyalázatom naponként előttem vagyon: Es az én orczámnak pirongattatáſa el buritott engemet.

Az ſzidalmazóknak és boſzſzuſággal illetőknek ſzavokért: Az ellenſégért és az boſzſzu állókért.

Mind ezek noha rajtunk meg lőttenek, mindazáltal nem feletkeztünk el te rolad: Se meg nem ſzegtük az te frigyedet.

Nem ſzakadott el tőled az mi ſzivünk: Sem az mi lábunk ki nem tért az te ôſvényidből.

Noha minket oroſzlányok kőziben úztél: Es el boritottál minket az halálnak árnyékával.

Ha hól penig el feletkeztünk vólna à mi Iſtenünknek nevéről: Es fel emeltük vólna kezünket idegen Iſtenhez.

Nemde ezt nem ki kereſte vólnaé az Iſten? Mert ô jól iſméri minden ſziveknek titkait.

Bizonyára te éretted naponként ôlettetünk: Es tartatunk mint az meg metzendô juhok.

Serkény fel, miért aluſzol Vram? Kely fel, és ne ves el minket ôrôkké.

Miért rejted el az te orczádat? Es el feletkezel az mi nyavalyáinkrol, és háboruſáginkrol?

Mert le nyomattatot mind az poriglan az mi lelkünk: Az fôldhőz ragadot az mi haſunk.

Kelly fel az mi ſegitſégünkre: Es ſzabadits meg minket az te irgalmaſſágodért.

Dicsôſég Atyának &c.

Pſal. XLV.

Pſal. XLV.

NAgy kivánſággal az én ſzivem kivánván mondani ſzép éneket, el mondom az én énekemet az Királyrol: Az én nyelvem gyors irónak pennája. 246

Te ſzépb vagy minden emberek fiainál, az te ajakadban vagyon ékeſſen ſzólláſnak kedveſſége: Mert megh áldott téged az Iſten mind ôrôkké.

Kôsd fel óldaladra fegyveredet te erôs vitez: Az te dicsôſégedért, és ékeſſégedért.

Es légyen az te ékeſſégedben elô meneteled, uralkodgyál az igaſſágnak igiéjért: Es tanit tégedet az te jób kezed csudálatos dolgokra.

Az te nyilaid igen éleſſek: Az népek te előtted le hulnak, és az Király ellenſégének ſzivében eſnek à nyilak.

Az te ſzéked, oh Iſten, meg marad mind ôrôkké: Az te orſzágodnak pálczáia, igaſságnak pálczáia.

Szereted az igaſſágot, és gyűlôlôd az hamiſſágot: Ennek-okáért mert meg kent tégedet, oh Iſten, az te Iſtened vigaſſágnak olajával, az te tarſaid felett.

Minden te ôltôzetid mirha, Aloe, és Caſia illatuak: Mellyek ki hozzattatnak, az te Elephánt tetémből csináltatot palotaidból, honnét mikor ki jôſz teneked mindnyájan ôrvendeznek.

Az Királynak leányi az te ékeſſégedben járnak: Az te jegyeſed penig áll az te jób kezed felôlaranyás ôltôzetben.

Hal-

Halgaſd meg én leányom, és láſd megh, és hajtsd ide az te fûleidet: Es feletkezzél el az te népedrôl, és az te Atyádnak házárol.

Es megh kivánnya az Király az te ékeſſęgedet: Mert ô az te Vrad, es te tiſztellyed ôtet.

Az Tyruſnak leányi-is: Ajándékokkal az te orczádat tiſztelik.

Mindeneſtôl fogva dicsôſęges à Királynak leánya belôl: Es az ô ruhája vont aranyból vagyon.

Hives ôltözetekben vitetik az Királyhoz: Az ô ſzûz társai utánna vadnak, és bé vitetnek te hozzád.

Bé vitetnek nagy ôrômmél és vigaſſággal: Es be mennek az Királynak palotájában.

Az te Atyaid helyet léſznek tenéked fiaid: Kiket fejedelmekké téſzeſz mind ez ſzéles fôldôn.

Megh emlékezem az te nevedrôl nemzetſęgrôl nemzetſęgre: Ennek-okáért az népek hálát adnak tenéked mind ôrôkké. Dicsôſęg &c.

Pſal. XLVI.

AZ Vr Iſten az mi oltalmunk és erôſſęgünk: Es igen alkalmatos ſegitſęgünk nyomoruſáginkban.

Ennekokáért nem felünk ha az fôld megh indulna-is: Es ha ſzintén az hegyek az tengerben bé merûlnének-is.

Mégh ha zugnak, és fel emelkodnek az ô vizei-is: Es ha annak háborgatáſa miatt az hegyek le omolnának-is.

Az ô

Az ô vizének folyáſi megh vidámittyák az Iſtennek városát: Es az felſęges Iſtennek ſzent lakó helyét.

Az Iſten ô közepette vagyon; ennekokáért meg nem indul: Meg ſegiti Iſten ôtet hajnal felé.

A pogányok fel tsöndûltenek, az orſzágok meg indultanak: De mihelyen ô ſzót ád, ottã meg csendeſzedik à fôld.

Az ſeregeknek Iſtene velünk vagyon: Az Iacobnak Iſtene mi várunk.

Iôvetek el láſſátok meg az Vrnak cselekedetit: Mely nagy puſztáſágot ſzerzett ez fôldôn.

Eo ſzállittya le à hadakat mind à ſzéles fôldôn: El tôri azijat, és el rontya à kopját, és à ſzekereket tûzzel megégeti.

Szûnnyetek meg, és iſmérjétek meg hogy én vagyok az Iſten: Ki fel magaſztaltatom az pogányok közôtt, és fel magaſztaltatom ez egéſz fôldôn.

Az ſeregeknek Vra Iſtene mi velünk vagyon: Es mi jutalmunk az Iacobnak Iſtene. Dicsôſeg, &c.

Pſal. XLVII.

MInden népek tapſollyatok kezeitekkel: Eorvendezzetek az Iſtennek vigaſſágos énekekkel.

Mert az Vr felſęges, és rettenetes: Nagy Király mind az egéſz fôld kerekſęgében.

Ki az mi birodalmunk alá veti az népeket: Es az pogányokat az mi lábaink alá.

Ki el válaztotta mi nékünk az mi örôkſęgünket: Iacobnak dicsôſęgét kit ſzeretett.

Fel mene az Iſten nagy ôrômmel: Az Vr fel mene trombita ſzóval.

Enekellyetek az Iſtennek énekellyetek: Enekellyetek az mi Királyunknak énekellyetek.

Mert az Iſten mind ez ſzéles földnek Királya: Enekellyetek ô néki bölcsen.

Vralkodik az Iſten minden pogányokon: Az Iſten ûl az ô ſzentſégének ſzékiben.

Az népeknek fejedelmi gyûlekeztenek az Abraham Iſtenének népéhez: Mert Iſten-é ez földnek meg óltalmazása; ki igen fel magaſztaltatott. Dicsôſég, &c.

Pſal. XLVIII.

NAgy Vr, és igen dicsiretes az mi Iſtenünk: Az ô városában, az ô ſzentſégének hegyén.

Az Sionnak hegye kies hely és mind ez ſzéles földnek ôröme: Eſzak felôl való oldala az nagy Királynak városa,

Iſten vagyon az ô palotájában: Es ô iſmértetik erôs óltalomnak.

De imé az Királyok egyben gyûltenek: De héában el multanak mellôle.

Eôk penig ezt látván el csudálkoztanak: Meg rettentenek és hanyat homlok eſtenek.

Az reſzketés ott ôket el fogá: Es az fájdalom mint egy ſzûlô Aſzſzonyiállatot.

Mert az nap keleti ſzéllel el rontod: Az tengernek hajoit.

Miképpen hallottuk, akképpen láttuk az Seregeknek Vrának városában, az mi Iſtenünk városában: Az Iſten meg erôſiti mind ôrökké. Vár-

Vártuk ô Iſten az te irgalmaſſágodat: Az te templomodnak közepette.

Miképpen vagyon Iſten az te neved; akképpen vagyon az te dicsireted mind az egéſz földnek határáig: Az te jób kezed tellyes igaſſággal.

Eorûllyen Sijonnak hegye: Es vigadgyanak Iudának leányi, az te itiletedért.

Környékezzétek meg az Siont, és kerûllyétek megh ôtet: Számlállyátok meg az ô tornyait.

Nézzétek meg ſzivetek ſzerint az ô kôfalainak erôſſégét: Láſſátok meg az ô palotáit, hogy hirdeſſétek az utánnatok való nemzetſégnek.

Mert az Iſten mi Iſtenünk mind ôrökkön ôrökké: Eô igazgat minket mind haláligh. Dicsôſég, &c.

Pſal. XLIX.

MEG halgaſſátok ezeket minden népek: Es meg értsetek mindnyáijan kik vagytok è ſzéles világon. 257

Mind kôz népek mind Fejedelmek: Mind kazdagok, és mind ſzegények.

Iſteni bölcseséget mondunk tinéktek az mi ſzájunkkal: Es az mi ſzivünkbôl mondgyuk tinéktek az Iſtennek igéjét.

Nagy ſzép példa beſzédet mondunk mi tinéktek: Es ki jelenttyük az mi énekünket hegedûben tinéktek.

Miért félnénk az veſzedelemnek napján; Midôn környûl veſznek minket az mi reánk tôrô hamis emberek.

Kik az ô kazdagságokban bizakodnak: Es az ô kazdagságoknak ſokſágában dicsekednek.

De az ô Attyafiát ſenki nem válthattya meg kárhozattol: Sem meg nem adhattya Iſtennek az ô váltſágának árrát.

Mert az ô lelkének váltſága drágáb, hogy ſem mint azok által megh menthetné azt az ôrôk haláltol: Es élne mind ôrôkké, és ne látná ſoha az koporſót.

Mert minden ember nyilván láttya, hogy az bôlcsek-is az kazdagokkal eggyût meg halnak: Es az bolondok az eſztelenekkel egyetemben el veſznek, és az ô kazdagságokat máſnak hadgyák.

De még-is az ô gondolattyok ez, hogy az ô házok ôrôkké meg maradgyon, és az ô lakóhelyek nemzetſégrôl nemzetſégre ſzállyon: Es az ô nevek ez fôldôn mind ôrôkké meg maradgyon.

De effele emberek az ô tiſztelſségekben meg nẽ maradnak: Mert haſonlatoſok az barmokhoz kik el veſznek.

Es ô életek noha merô bolondság: Még-is az ô maradékik jovallyák az ô cselekedeteket.

Mint az ſereg juhok pokolra vettetnek: Es az ôrôk halál emészti meg ôket.

Es hamar való napon uralkodnak ô rajtok az igazak: Mert az ô erôſſégek el vész, és az Pokol léſzen az ô lako helyek.

De az Iſten meg ſzabaditott minket pokoltol: Es az mi lelkünket meg váltván hozzája vészi.

Ne fellyünk azért attul haki meg kazdagodik: Es az ô házának dicsôſége meg ôregbedik.

Mert ſemmit az halálban vele el nem viſzen: Es nẽ haſznál néki pokolban az ô kazdagsága.

Mert

Mert itt életében el vôtte az ô javait: Es az mi kedvének tetſzett azt cselekedte.

Ekképpen mégyen pokolra az ô elei után: Es ſoha ôrôkké nem lát világoſſágot.

Igy az ember mikor tiſztelſségben vólna, nem vôtte eſzében magát: Annakokáért mint az barmok haſonlatoſképpen el veſznek. Dicsôſég Atyának, &c.

Pſal. L.

AZ Iſteneknek Iſtene, az Iehova ſzól, és hija az fôldet nap kelettôl fogván mind nap nyugottig: Az tökélletes ſzépſégû Sionból jelenék megh az Iſten.

El jô az mi Iſtenünk és nem veſztégel: Meg emésztô tûz vagyon ô elôtte, és ô kôrnyûle erôs forgó ſzél.

Szólitotta az egeket onnan fellyûl: Es az fôldet az ô népének meg itiléſére, ezt mondván:

Gyûjtsétek én elômben azokat az kiket kedvemben vettem vólt: Kik én velem ſzôvetſséget tettenek vala az áldozatok által.

Es az egek ki jelentik az ô igaſſágát: Mert az Iſten igaz itilô biró.

Halgaſd meg én népem tenéked ſzóllok Iſzrael, és bizonſágot téſzek tenéked: Hogy én Iſten te Iſtened vagyok.

Nem az áldozatokért haragſzom te reád: Mert az te égô áldozatid ſzûntelen én elôttem vadnak.

Nem kedvellem az te házadból az tulkokat; Es az te aklaidból az bakokat.

Mert enyim az erdőnek minden vada: Es az hegyeken való ſok ezer barmok.

En iſmerem az hegyeknek minden repeső állatit: Es az mezőnek vadaival én birók.

Ha megh éheznem nem mondanám megh tenéked: Mert enyim ez világnak kereksége és annak minden kazdagſága.

Avagy eſzem-é én az bikáknak husokat: Vagy az bakoknak véréket iſzom-é.

Aldozzál az Iſtennek dicsirettél: Es add meg az magaſſágos Iſtennek az te fogadáſidat.

Es hij engemet ſegitſégůl à te nyomoruſágodnak idején: Meg ſzabaditlak, és dicsőiteſz engemet.

Az hitetlennek penig azt mondgya az Iſten: Miért hirdeted te az én rendeléſimet, és miért veſzed az én ſzővetſégemet az te ſzádban.

Te penig gyůlőlted az fenyitéket: Es hátad megé vetetted az én beſzedemet.

Mihelt lopót látandaſz azonnál melléje adod magadat: Es az te társáſágod az paráznakkal vagyon.

Az te ſzádat meg nyitod az gonoſzra: Es az tenyelved álnokſágot ſzól.

Le ůlſz és az te felebarátod ellen ſzólſz: Es az te Anyádnak fiát-is gyalázattal illeted.

Mikor te ezeket cselekeded vala, mivel hogy én halgatok vala, azt gondoltad hogy én te hozzád haſonlatos vagyok: De én megh fedlek téged, és rendel ſzemed eleiben rakom az te gonoſſágidat.

Vegyétek eſzetekben immár ezt ti kik Iſtent el feledjtitek: Hogy el ne ragadgyalak, és ne légyen ki megmentſen titeket.

Az

Az ki dicsirettel áldozik az dicsőit engemet: Az ő utait jól vezérli, meg mutatom annak ſzabaditáſát.

Dicsőſég, &c.

Pſal. XLI.

KEőnyőrůly én rajtam, én Iſtenem: Az te nagy irgalmaſságod ſzerint. 254

Az te irgalmaſſágodnak ſokſága ſzerint: Tőrőld el az én bůneimet.

Moſs meg engemet az én álnokſágimból: Es tiſztits meg az én bůneimből engemet.

Mert iſmérem az én bůneimet: Es naponként ſzemeim előtt forognak énnékem az én bůneim.

Tenéked, csak tenéked vétkeztem ő Vr Iſten: Es az gonoſságot az te ſzemeid előtt cselekedtem.

Hogy igaznak itilteſſel az te beſzédidben: Es tiſzta légy mikoron itilſz.

Imé én álnokságban fogantattam az én anyámnak méhében: Bůnben meleggetett engemet az én anyám az ő méhében.

Te penig győnyőrködől az igaſſágban mely az veſękben vagyon: Es engemet kiváltképpen az bőlceſęgre meg tanitottál.

Moſs meg engemet Iſóppal és meg tiſztulok: Moſs meg engemet, és fejérb léſzek az hónál.

Engedgyed hogy hallyak őrőmet és vigaſſágot: Hogy őrvendezzenek az én tetemim mellyeket meg rontottál.

Forditsd el az én bůneimről az te orczádat; Es minden álnokſágimat tőrőld el énnékem.

Te-

Teremts én bennem tiſzta ſzivet, én Iſtenem: Es az te igédben való tökélletes lelket, uijtsd meg én bennem.

Ne veſs el engemet az te orczádnak elölle: Es az te ſzent lelkedet ne vegyd el én tölem.

Add meg énnékem az én lelkemnek vigaſſágát, melyet értettem az te igédből idvöſſegem felöl: Es erösits meg engemet az engedelemnek lelkével.

Ha én velem igy tejendeſz hirdetem az bünösöknek az te utaidat: Es az bünösök te hozzád térülnek.

Oh én idvözitö Iſtenem ſzabadits meg engemet minden büneimtöl: Hogy az én nyelvem nagy örömmel valhaſſa az te igaſſágodat.

Nyiſd meg Vram az én ajakimat: Es az én ſzám hirdeti az te dicsiretedet.

Mert ha akartad vólna áldozatot töttem vólna tenéked: De nẽ gyönyörködöl külsö áldozatnak mivóltában.

Tenéked Felſęges Iſten kellemetes áldozat bünböl való fel ſerkent lélek: Es alázatosképpen meg ſzomorodot ſzivet nem útálſz meg.

Tégy kegyelmeſſęget az te jóvóltodból az Sionnal: Es éppitſd meg Ieruſalemnek kófalait.

Akkoron kedveſek léſznek te elötted az igaſſágnak, és hála-adáſnak áldozati: Mert az hivek az ö igaſſágoknak jegyeit külsöképpen-is meg mutattyák tenéked.

Dicsöſęg, &c.

Pſal. LII.

MIt dicsekedel az gonozságban, oh gonoſz ember, ki hatalmas vagy az alnokſágban? Nem tudode hogy az Iſtennek irgalmaſſága megh marad mind örökke?

Az te nyelveddel, oh alnokſágnak meſtere, ſzollaſz megh gondolt artalmakat. Es az haſonlatos az éles beretuahoz.

Szereted az gonoſzt inkab hogy ſem mint az jot: Es az hazugſágot ſzollani inkab hogy ſem mint az igaſſagot.

Szereted az artalmas beſzedeket: Es az te nyelvedet alnokſágban forgatod.

Annak okaért az Iſten-is meg ront teged mind örökke: Ki gyomlal tegedet az te hajlekodbol, és az elöknek földökból ki ſzaggat.

Mellyet latvan az igazak felik az Vr Iſtent: Es megh csufolnak tegedet, ezt mondvan:

Ime ez az gonoſz ember ki az Iſtennek hatalmaſſágaban nem bizott: Hanem bizott az ö kazdagſáganak ſokſágaban, meg erösödött az ö gonozſſágaban.

En penigh ollyan vagyok az Iſtennek hazaban mint az zöldellö olaj fa: Bizom az Iſtennek jo voltaban mind örökkön örökke.

Tiſztellek tegedet, oh Vram, mind örökke, hogy ezt cselekedted en velem: Varom az te nevedet mert igen jo azok elött az kikhez te kegyelmes vagy.

Dicsöſſęgh &c.

Pſal. LIII.

AZT mondgya az balgatag ember az ô ſzivében: Nincsen Iſten, ki ez világnak gondgyat viſellye.

Igen meg romlottak az emberek terméſzetekben, és útálatos hamiſſágot cselekeſznek: Nincsen kôzzûlôk az ki jót cselekedgyék.

Az Iſten az menyékbôl alá tekintett az emberek fiaira: Hogy meg látná ha vólna valaki értelmes, és ki az Iſtent keresné.

Mindnyájan el hajlottanak és egyenlôképpen megh veſztenek: Nincsenki jót cselekedgyék, nincsẽ csak egy-is.

Avagy nem értelem nélkûl valóké az hamiſſágnak cselekedôi: Kik az én népemet meg eſzik mint az kenyeret, és az Iſtent ſegitſégûl nem hiják?

Ott félnek nagy félelemmel àhol nincsen félelem: Mert te, óh Iſten, el ſzéllezted azoknak tetemiket kik te ellened tábort járnak.

Es te igen meg ſzégyenited azokat: Es téſzed ôket utálatoſokká minden népek elôtt.

Oh vajha el jône Sionból Iſzraelnek az ſzabaditó: Minek utánná az Iſten viſzſza hozza az ô népének foglyait, ôrûl az Iacob, és ôrvendez az Iſzrael.

Dicsôſég Atyának, és Fiunak, &c.

Pſal. LIV.

Pſal. LIV.

OH Iſten az te nevedért ſzabadits meg engemet: Es à te hatalmaſſágodból forgaſſad az én igyemet. 259

Halgaſd meg óh Iſten az én imádſágomat: Kérlek figyelmezzél az én ſzámnak beſzédére.

Mert az idegenek fel támadtanak én ellenem: Es az kegyetlenek keresik az én lelkemet, kik az Iſtent nem gondollyák.

Imé az Iſten az én ſegitſegem: Es az Vr ôrizôje az én lelkemnek.

Boſzſzut áll az én utánnam leſelkedôkôn: Az te igaſſágod által ronts meg ôket.

Akkoron ſzabad akaratomból áldozom én tenéked: Tiſztelem az te nevedet mert igen jó.

Mert minden nyomoruſágimból meg ſzabaditál engemet: Es az én ellenſegimen való boſzſzú álláſt megh látá az én ſzemem.

Dicsôſeg, &c.

Pſal. LV.

HAlgaſd meg Iſten az én imádſágomat: Es ne reitsd el magadat az én kônyörgéſem elôtt. 260

Figyelmezzél reám és halgaſs meg engemet: Mert ſirok az én gondolatimban, és igen háborgok.

Mert az ellenség réám kiált, és az hitetlenek nyomorgátnak engemet: És akarnak énnékem ártani, mert igen gyûlölnek.

Hazugságot kôltônek azok én reám: Es nagy dühösséggel ellenkeznek én velem

Az én szivem retteg én bennem: Es az halálnak félelmi kôrnyûl vôttének engemet.

Félelem és rettegés vagyon én rajtam: Es meg kôrnyékezett engemet az iszonyodás.

Es ezt mondom; vajha szárnyam vólna nékem mint a galambnak: Hogy bátorságos, és nyugodalmas helyre repûlhetnék.

Nyilva messze el mennék, és az pusztában lakoznám: Sietnék meg szabadulni ez sebes és forgó széltôl.

Veszesd el, Vram, és oszlasd el az ô nyelveket: Mert látok nagy boszszuság tételt, és háborgást a városban.

Nappal és éjjel kôrnyûl vészik az várost az kôfalokon vigyázvan: Es hamisság sártalom vagyon abban.

Nyomoruságok vadnak abban: Es el nem távoznak az ô utzájárol az ravaszság és álnokság.

Mert nem az ellenség illetett engemet szidalommal, mellyet könnyebben szenvednék: Nem az én gyûlôlôm emelte fel magát én ellenem, mert el rejtettem vólna magámat az elôt.

Hanem te én hozzám hasonló halandó ember: En vezérem, és én barátom.

Kik eggyût gyönyörûségessen tanácskozunk vala: Es az Vrnak házában megyünk vala ugy mint társok.

Kôrnyékezze meg az halál és szállyanak elevenén az pokolra: Mert azoknak társaságokban csak gonosságok vadnak.

En

En penig az Istenhez kiáltok: Es az Vr meg szabádit engemet.

Estve, délbe, és reggel imádkozom és panaszolkodom: Miglen meg nem halgatándgya az én szómat.

Meg szabadittya az én életemet az én ellenem valoktûl nagy békével: Oh mely sokan vadnak az én ellenségim.

Meg halgat az Isten engemet és meg bûnteti azokat: Mivel hogy nem akarnak meg térni, és nem félik az Istent.

Mert kezeket azok ellen emelték fel, kik ô vélek békességesek: Meg rontották az ô szövetségeket.

Az vajnál lágyabbak valának az ô szájoknak beszédi: De az ô szivekben háboruság vala.

Lágyabbak valának az ô beszédik az olajnál: Noha mind azáltal ollyanok valának mint az éles szablyák.

Vesséd az Vrra az te terhedet, oh Isten félô ember, és ô gondot visel te rolad: Es nem engedi hogy az igaz ember mind ôrôkké háborgattassék.

Te azért, oh Isten, az verembe taszitod ezeket: Mert az vér szópók és álnokok az ô életeknek felét-is nem élik meg; de én te benned bizom. Dicsôség, &c.

Psal. LVI.

Kegyelmezz rajtam én Istenem, mert el akar engemet nyelni az gonosz ember: Es az minden nap ellenem hadakozván nyomorgat engemet.

Az én ellenségim minden napon el akarnak engemet nyelni: Bizony sokan hadakoznak én ellenem, oh magasságos Isten.

Mind az által valamenyiſzér fęltem: En te benned vetettem az én reményſęgemet.

Az Iſtent dicsirem az ô beſzédéért: Az Iſtenben bizom, nem fęlek, mit árthatna nékem az ember.

Minden napon az én beſzédemben patvart találnak: En ellenem vadnak minden ô gondolatik nékem ártalmamra.

Egyben gyűlnek, el rejtik magokat, nyomoznak engemet: Vgy mint kik várják az én életemnek végét.

Az ô hamiſſágokért azt alittyák, hogy meg menekednek: De rontsd meg óh Iſten, az te haragodban mind ezeket.

Az én bujdóſáſimnak ſzámokot jól tudod: Az én könyhullatáſimat az te tömlődben raktad; avagy nem tudod-é azoknak ſzámokot?

Az melly napon én fel kiáltandok te hozzád, akkor az én ellenſęgim hátra fordulnak: Igy tudom meg hogy az Iſten vagyon én velem.

Az Iſtent dicsirem az ô beſzédéért: Dicsirem az Vrat az ô igéjeért.

Az Iſtenben bizom ſemmit nem félek: Mit árthatna nékem az ember?

Eſzemben forognak, óh Iſten, az tenéked tőtt fogadáſim: Meg adom tenéked az dicsireteket.

Mert meg ſzabaditottad az én lelkemet az halálból, és az én lábaimat az eſettől: Hogy járjak te előtted Iſten, az élőknek világoſſágokban.

Dicsőſęg &c.

Pſal-

Pſal. LVII.

Kęonyőrűly én rajtam, Vr Iſten, könyőrűly én rajtam: Mert te benned bizik az én lelkem. 264

És az te ſzárnyaidnak árnyékában vagyon reményſęgem; Miglen el mulnak én rolam az nyomoruságok.

Kiáltok az magaſſágos Iſtenhez: Az Iſtenhez ki végez viſzi hozzám való jó akaarttyát.

El küld az menyből és meg tart engemet az engem bé nyelőnek gyalázattya ellen: El bocsáttya Iſten az ô kegyelmeſſęgét és igaſſágát.

Az én lelkem az oroſzlányok közőtt vagyon, és fekűſzöm à gyujtogatok közőtt: Kiknek fogok dárda, és nyilak, és kiknek nyelvek éles ſzablya.

Magaſztaltaſſál fel az egeknek felette: Es az te dicsőſęged az egęſz földön.

Mivel hálót csináltanak az én járáſimnak, meg görbedett az én lelkem: Vérmet áſtak énſ elelőmben, de ők abban eſtenek.

Kęſz az én ſzivem én Iſtenem, kęz az én ſzivem: Eneklek és dicsiretet mondok én tenéked.

Serkeny fel, óh én dicsőſęgem, kely fel, és ſzóly én hegedům: Ió reggel fel kelek, és az Vr Iſtent dicsirem.

Dicsirlek téged, óh Vr Iſten az, népek közőt: Es éneket mondok tenéked az pogány népek közőt.

Mert mind az égig fel magaſztaltatott az te irgalmaſſágod: Es mind az felyhőkig az te igaz mondáſod.

Magaſztaltaſſál fel, óh Iſten, az egeknek felette: Es az te dicsőſęged légyen mind az egęſz földön.

Pſal. LVIII.

VAllyons bizonnyal igaſſágot ſzoltoke ti, kik egyben gyűltetek? Avagy igazan itélteké ti embernek fiai?

Sôt inkab az ti ſzivetekbẽ hamiſſágot forgattok: Es ez fôldôn az ti kezeteknek hamiſſágát meritek.

El fajultak az hitetlenek az ô annyoknak méhétôl fogua. Tevelygettek az ô annyoknak méhétôl fogva hazugſágot ſzolvan.

Az ô mergek ollyan mint az kigyonak merge: Mint â ſiket aſpisnak, mely az ô fûleit be dughja.

Mely nem hallya az bûbajoſoknak ſzauokat: Kik nagy bôlcsen tudnak bûvôlni és varáſolni.

Rontsd el, az ô fogaikot az ô ſzajokban: Rontsd ki Vram az oroſzlanoknak záp fogokat.

Es el olvadnak mint az viz: Megh vontak az eô kezi ijokat de el romolnak.

Mint az csiga el olvadvan el mulnak: Es mint az aſzſzonyallatnak idetlen gyermeke, mely nem latta az napot.

Mégh fẽlben el bomolnak az ô practikaik: Mert az igazakat megh ſegitô Iſtennek haragja el bontya azt.

Oerûl az igaz mikor láttya az boſzu allaſt: Az ô labait moſſa az hitetlennek vereben.

Es az mondgya az ember, bizonyara vagyon az igáznak jutalma: Kétſegnélkûl vagyon itilô Iſten ez fôldôn.

Dicsôſſegh &c. Pſal.

Pſal. LIX.

SZabadits meg engemet az én ellenſẽgimtôl, én Iſtenem: Es az én ellenem támadoktol ments meg engemet.

Szabadits meg engemet az hamiſságnak tselekedôitôl: Es az vér ontó emberek ellen tarts meg engemet.

Mert imé leſelkednek az én életem után: Egyben gyűltek én ellenem az erôſsek, nem az én hamiſságomért, ſem az én bûnômért, óh Vram.

Minden ellenek való vétſẽgem-nélkûl egybẽ gyűlnek, és magokat kéſzitik: Serkeny fel én elômben, és ezeket láſd meg Vram.

Te Vram ſeregeknek Iſtene, Iſraelnek Iſtene, ſerkény fel, hogy bûnteſd meg az pogányokat: Ne kônyôrûly mind azokon kik hamiſságot tselekednek.

Eſtvére én hozzám jónek: Orditanak mint az ebek, és kerûlik az városſt.

Tsátsognak az ô ſzájokkal, ſzablya vagyon az ô ajakokban: Mert azt mondgyák; kitsoda hallya ezeket?

Te penig, Vram, le veted ôket: Es meg tsufolod mind az pogány népeket.

Mig az ô hatalma tart, te reád vigyázok: Mert te vagy, én Iſtenem, énnékem erôs váram.

Az én kegyelmes Iſtenem engemet elô vészen: Az Iſten meg adgya látnom az én ellenſegem felôl való kivánſágomat.

Ne veſzeſd el ôket mindeneſtôl, hogy el ne feletkez-

zék az én népem: Hanem az te hatalmaddal tegyed bujdoſokká ôket, és alázd meg ôket, Vram, mi paiſunk.

Az ô ſzájoknak bûne, az ô ajakoknak beſzéde: Fogadtaſsanak meg az ô kevélyſégekben, mert tsak átkot és hazugſágot ſzóllanak.

Emészd meg ôket az te buſulásodban, ugy hogy ne legyenek: Es tudgyák meg hogy az Iſten uralkodik az Iacob népe között, mind az földnek határaig.

Kik hozzám jönek eſtve: Vgatnak mint az ebek, és kerûlik az városſt.

Széllel bujdoſsanak, hogy eledelt keresſének: Es mikor meg nem elégittetnek, ében fekedgyenek le.

En penig éneklem az te hatalmadat, és minden reggel hirdetem az te kegyelmeſségedet: Mert nékem vátam vóltál, és óltalmam, az én nyomoruságomnak napján.

Az én óltalmam te nálad vagyon: Éneket mondok tenéked, mert engemet kegyelmeſen ſzerettél. Ditsôſ.

Pſal. LX.

OH Vr Iſten, ki el vetettél vala minket, el ſzélleſztettél vala minket, mert meg haragúttál vala reánk: Térj meg kérûnk kegyelmeſen mi hozzánk.

Meg renditvén az földet két felé válaſztottad azt: Epitſd meg annak romláſit, mert meg indult.

Az te népednek nehéz dolgokat mutattál vala: Itattál minket rettegéſnek borával.

Záſzlót adtál az téged félôknek: Mellyel éllyenek az igazságért.

Hogy

Hogy meg ſzabadullyanak az te ſzerelmeſid: Tarts meg az te jób kezeddel, és halgas meg engemet.

Az Iſten ſzóllot az ô ſzentſégének hajlékában, ezokáért örvendezek: El oſztom az Sichemitáknak örökſégeket; és az Succuthnak vôlgyet el mérem.

Enyim Galaad, és enyim az Manaſſe: Az Ephraim az én fejemnek ereje, Iuda az én törvény rendelôm.

Moáb én moſdó medentzem: Az Edomra vetem az én ſarumat, te Palæſtina énnékem örûly.

De kitsoda viſzen engemet az erôs városokba? Kitsoda vezérlene engemet Edomig?

Avagy nem te vagy-é Iſten ki minket meg vetettél vala; Es nem megy vala ki az mi ſereginkkel?

Légy ſégitſeggel mi nékûnk az mi nyomoruſágunk után; Mert hiában való az emberi ſegitſeg.

Te benned bizván erôſsen tselekedûnk: Mert te el tapodtad az mi ellenſégûnket. Ditsôſeg; &c.

Pſal. LXI.

HAlgaſd meg Vr Iſten, az én kiáltáſomat: Figyelmezzél az én könyörgéſemre.

Az földnek határából kiáltok te hozzád, az én ſzivemnek keſerûſégében: Vigy engemet magas kôſziklákra.

Mert lôttél énnékem egygyetlen egy remenyſégem: Es erôs tornyom az ellenſég ellen.

Lakozom az te hajlékodban mind örökké: Folyamodom az te ſzárnyaidnak árnyéka alá.

Mert te Iſten meghalgadtad az én kévánſágomat: Es az te nevednek tiſztelôinek meg adtad az ô ôrôkſégeket.

Szaporitſd meg az Király életének eſztendejét: Esaz ô eſztendei legyenek mint ſok nemzetſégeknek eſztendei.

Lakozzék mind ôrôkké az Iſten elôtt; Készits kegyelmeſſéget, és igazságot mellyek meg ôrizik ôtet.

Es igy éneket mondok az te nevednek mind ôrôkkôn ôrôkké; Es meg tellyeſitem az én fogadáſimat, minden napon. Ditsôség; &c.

Pſal. LXII.

TSak az Iſtenben nyugſzik az én lelkem: Mert ô tôle vagyon az én ſzabadulásom.

Tsak ô énnékem az én kôſziklám; és az én ſzabaditom: Eo az én óltalmazom, azért meg nem mozdulok felettébb.

Meddig gondolkodtok, ti mindnyáján az férfiu ellen, hogy ôtet meg ôllyétek: Mint egy el hanyátlot falt, és meg dôlt gyepût.

Tanátskoznak tsak arrol mimodon ôtet az ô méltóſágából leveſsék: Gyônyôrkôdnek az hazugságban, mert ſzájokkal nékem jót mondonak, ſzivekben gonoſzt gondolnak.

Mind az által az Iſtenben nyugodgyál, óh én lelkem: Mert ô tôle vagyon az én reménységem.

Tsak ô az én kôſziklám és ſzabaditom: Fel magaſztalom ôtet, mert én meg nem mozdulok.

Az Iſtenben vagyon az én ſzabaditáſom, és ditsôſégem: En erôs kôſziklám, az én óltalmam az Iſtenben vagyon.

Bizza-

Bizzatok ô benne mindenkor ti népek, nemzetſégek: Az ti ſziveteket tôltsétek ki ô elôtte, az Iſten óltalmunk mi nékünk.

Bizony hiában valók az embereknek fiai, és hazugok az fejedelmeknek fiai: Ha mérô ſerpenyôben vettetnek, az ſemminél mindnyájan alább valók léſznek.

Ne bizzatok az kegyetlenſégben, és az ragadozásban, és ne legyetek hiában valók: Kazdagságokkal bôvölkôdôk ne bizzatok azokban.

Egyſzer ſzóllot az Iſten, kétſzer hallottã ugyan azont: Hogy az hatalmaſság tsak az Iſten-é.

Estied, Vram, az kegyelmeſség: Bizony te meg fizetſz mindennek az ô tselekedeti ſzerént. Ditsôſég; &c.

Pſal. LXIII.

EN Iſtenem, én Iſtenem vagy te: Io reggel kereslek tégedet.

Az én lelkem ſzomjuhoz tégedet: Kévánt tégedet az én teſtem, ez puſzta, ſzomjuhozó, és viz-nélkûl való fôldôn.

Hogy az te hatalmaſságodat, és ditsôſegedet látnám: Az mint az ſzent hajlékban ſzoktalak vala téged látni.

(Mert az te kegyelmeſſéged jób az életnél:) Hogy az én ajakim ditsérjenek tégedet.

Es ugy áldanálak tégedet az én életemben: Es az te nevedben fel emelném az én kezeimet.

Mint az kôvérſéggel, ugy bé tellyeſedik ez én nyelvem: Mikor vig ajakakkal ditsér tégedet az én ſzám.

Bizony meg emelkezem te rolad az én ágyamban: Es éjeli vigyázáſomban gondolkodom te felôled. Mert

Mert énnékem ſegitſégem vóltál: Es az te ſzárnyaidnak árnyékában örvendezek:

Az én lelkem te hozzád ragaſzkodott: Az te jób kezed óriz engemet.

Azok penig az kik veſzedelemre keresik az én életemet: Az földnek alsó réſzére mennek.

Az ſzablyának éliben esnek: Es az rokáknak léſznek eledeli.

Az Király penig örvendez az Iſtenben, és ditsekedik valaki eskűſzik ő reája: Mert bé dugattatik az hazugság ſzóllóknak ſzájok. Ditsőſég.

Pſal. LXIV.

Halgaſd meg Vram az én panaſzólkodáſomban való ſzómat: Az ellenſégnek felélmétől mentſd meg az én lelkemet.

Reits el engemet az gonoſz akaroknak tanátsok elől: Az hamiſság tselekedőknek gyülekezetek elől.

Mert meg élesitették mint az ſzablyát az ő nyelveket: Az ő nyilokat reám igazitották, az ő keſerű beſzédeket.

Hogy lövöldözzék titkon az ártatlant: Nagy hitetlenſéggel lövöldözik azt, és nem félnek.

Meg erősitvén magokat az gonoſzban, arról tanátskoznak mint énnékem tört veſſenek: Es azt mondgyák kitsoda láttya őket?

Alnokſágokról tudakozván, meg emésztetünk azokkal, az mellyeket nagy álnokſággal találtanak: Oly mélyſégesek, és el rejtettek azoknak az férfiaknak ſzivek.

De

De meg lövi az Vr őket az ő nyilaival: Es nagy hirtelenſéggel meg oſtoroztatnak.

Es az ő magok nyelvekkel meg útkőznek ő magokban: Es meg rettennek mindnyájan az kik azt láttyák.

Es meg láttyák minden emberek, és beſzéllik az Vrnak dolgát: Es az ő tselekedetit meg értik.

Eorvendez az igaz az Vrban, és bizik ő benne: Es ditsekednek mindnyájan az igaz ſzivű emberek. Ditső:

Pſal. LXV.

Tegedet, óh Vr Iſten, nagy tsendeſséggel vár az ditseret Sijonban; Es tenéked tellyeſittetik meg az fogadás.

Ott mégyen te hozzád minden ember; Ki meg halgatod az könyörgéſt.

Az hamiſságnak beſzédit mellyek mi rajtunk erőt vőttenek; Es az mi bűneinket te tiſztitod el.

Bóldog az, à kit te válaſztaſz, és hozzad fogadſz, az ki lakozik az te tornátzidban; Meg elégittetünk az te házadnak jávaival, az te Templomodnak ſzent dolgaival.

Rettenetes dolgokat ſzóllaſz minékünk, mi idvőſségünknek Iſtene, az te igaſságodban: Az földnek minden végeinek, és az meſzſze való tengernek reménysége.

Ki az hegyeket meg erősited az te erőddel: Vgymint ki hatalommal környűl vétettél.

Ki megfenyited az tengernek buſulását, és az habóknak zugáſokat: Es az pogány népeknek háboruſágokat.

Es

Es félnek az ô jeleitôl, valakik ez fôldnek utólsó határin lakoznak: Es örvendeztéted azokat az reggelért, és eſtvéért.

Meg látogattad ez fôldet és meg ôntôzted azt, bôſęggel meg kazdagitottad azt: Az Iſtennek folyo vize tellyes vizekkel, gabonát ſzerez ô nekiek, mert ugy rendelted az fôldet.

Annak barázdáit meg réſzegited, meg nedveſited hantyait az zápor eſôkkel: Meg lágyitod azt, annak teremęt meg áldod.

Meg koronázod az eſztendôt, az te jóvóltoddal: Es az te ôſvényid kôvérſęggel tsepegnek.

Tsepegnek az puſztának aklaira: Es az halmok ô. rômmel vétetnek kôrnyûl.

Az mezôk juhokkal meg tellyeſednek: Es az vôlgyek gabonával meg kazdagulnak, örvendeznek, és éneket mondanak. Ditsôſęg, &c.

Pſal. LXVI.

Örvendezzetek az Iſtennek, fôldnek minden lakoſi: Enekellyetek ditsôſęget az ô nevének, ditsôitsétek és ditsérjétek ôtet.

Mondgyátok az Iſtennek: Mely tsudálatoſok az te dolgaid!

Az te hatalmaſságodnak nagy vóltáért: Az te ellenſęgid hazudnak tenéked.

Ez fôldnek minden lakoſi imádgyanak tégedet, és énekellyenek tenéked: Enekellyenek az te nevednek.

Ier-

tek el és láſſátok, az Vrnak dolgait: Tsudálatoſok az ô tselekedeti, az embereknek fiaihoz.

Az tengert meg ſzáraſztotta, az folyo vizen ſzáraz láb bal mentek által: Ott örvendeztünk ô benne.

Vralkodik ez világon hatalmaſſágával; Az ô ſzemei az pogányokat nézik, hogy az kik engedetlenek fel ne fualkodgyanak magokban.

Áldgyátok népek az mi Iſtenünket; Es zengjen az ô ditséretinek ſzava.

Ki meg eleveníti az mi lelkünket; Es nem engedi hogy az mi lábaink el eſsenek.

Mert meg keſergettél minket, Iſten: Meg probáltál minket tűzzel mint az ezűſt meg probáltatik.

Bé vittél minket az hálóban: Meg ſzoritottad az mi derekainkot.

Az mi fejünkre ültetted az embereket; Tűzben, és vizbę mentünk; mind azáltal vittél minket ſzép kies helyre.

Fel mégyek azért az te házadba áldozatokkal: Meg tellyeſitem tenéked az én fogadáſomat.

Az mellyeket az én ajakim igértenek: Es melyről ſzólt az én ſzám, az én nyomoruságomban.

Kôvér koſoknak áldozattyával áldozom tenéked, jó illattal egybe: Aldozom ôkrôkkel és bakokkal.

Iôjjetek el, hallyátok meg, és meg beſzéllem minden Iſten fęlôknek: Az mellyeket tett az én lelkemmel.

Eo hozzája kiálték az én ſzámmal: Es az én nyelvem aalt fel magaſztaltaték.

Ha hamiſságra néztem vólna az én ſzivemben: Meg nem halgatot vólna engemet.

De meg halgata engemet: Es az én kônyôrgéſemnek beſzédére figyelmeze.

Aldot az Iſten, ki nem vetette meg az én kőnyőrgéſemet: Es irgalmaſſágát nem vonta meg tőlem.

Ditsőſség; Miképpen.

Pſal. LXVII.

266

Kőnyőrűllyőn mi rajtunk az Vr Iſten, és áldgyon meg minket: Világoſitſa meg mi rajtunk az ő ortzáját, ſ-keſerűllyőn minket.

Hogy meg iſmérheſsék ez főldőn az ő utait: Es minden pogány népek kőzt az ő ſzabaditáſát.

Tiſztelnek téged, oh Vr Iſten, az népek: Tiſztelnek téged minden nemzetſégek.

Eőrvendeznek és vigadoznak az népek: Mert itéled à népeket igaſſágban, és az nemzetſégeket ez főldőn igazgated.

Tiſztelnek téged minden népek: Mert az főld meg adgya az ő gyűmőltſét.

Meg áld minket az Iſten à mi Iſtenűnk: Meg áld minket az Iſten, és félik őtet, ez főldnek minden határi.

Ditsőſség; &c.

Pſal. LXVIII.

Kellyen fel az Vr Iſten, és oſzollyanak el az ő ellenſegi: El fuſſanak az ő ortzája elől, kik gyűlőlik őtet.

Mint az ſzél el ſzélleztetik, azonképpen el ſzéleſzted őket: Es miképpen el ólvad az viaſz az tűz előt, azonképpen el veſznek az hitetlenek Iſten ortzája elől.

De az igazak őrvendeznek és vigadnak az Vr előt: Es őrűlnek nagy őrőmmel.

Enekellyetek az Iſtennek, mondgyatok ditséretet az ő nevének; Magaſztallyátok azt, az ki lakozik kies helyeken, kinek neve Iah, és őrvendgyetek ő előtte.

Ki az árváknak Attya, és az őſzvegyeknek őrizője, az Iſten tudni-illik; Ki az ő ſzentſéges helyében lakozik.

Ki az egyedűl valókat meg ſzaporittya tseléddel, és az fogságban lévőket meg ſzabadittya; De az engedetlenek lakoznak ſzáraz helyeken.

Iſten mikor ki jőnél az te néped előtt; Es mikor az puſztában járnál ő előtte.

Az főld reng vala, az egek-is tsepegnek vala, az Iſten jelen való vólta miatt. Azonképpen az Sinai hegy-is az Iſrael Iſtenének előtte.

Bőſéges eſſőt adſz vala Iſten, az te őrőkſégedre: Es az el fáradtakat meg nyugotod vala.

Az te juhaid, oh Vr Iſten, lakoznak azon az főldőn: Mellyeket kéſzitettél jó vóltodból az ſzűkőlkődőkért.

Az Vr ád vala beſzédre való álkalmatoſſágot: Es az ditsérő aſzſzonyiállatoknak ſeregek nagy vala; kik ezt mondgyák vala.

Az ſeregeknek királyi el futottak: Es az othon ülő aſzſzonyiállatok oſztották az nyereſségét.

Ióllehet az kormos fazékak kőzőtt ültetek: Mind az által léſztek haſonlatoſok az ezűſtől tűndőklő galambnak ſzárnyához, vagy az melynek ſzárnyai haſonlatoſok az ſárga aranyhoz.

Mikor el veſzté az mindenható az ő őrőkſégéért à királyokat: Fejérlenek vala mint az hoo, az Salmonnak havaſiban.

Az Iſtennek hegye ollyan mint az Báſánnak nagy hegye: Es olly magas mint az fel emelkedett hegyek kőzűl egygyik.

Miért emelkedtetek fel ti magas hegyek? Azt az hegyet kéyánta Isten, hogy lakoznék azon; az Vr lakozik azon mind ôrökkè.

Az Vrnak szekerei husz ezerek; és Angyali számtalan ezerek: Az Vr vagyon azokkal, mint az Sinaj hegyen ugy vagyon az ô szent hajlékában.

Fel menvén az magasságban fogva vivé az fogságot: Ajándékokat vévén, osztogatád azokat az embereknek; az engedetlenek-is ide jônek lakni Vram Isten. Ditsôség:

CONTINVATIO
ejusdem Psal.

ALdot légyen az Vr, ki minden nap meg ajándékoz minket: Mert ô minékünk meg szabaditó Istenünk.

Az Isten minékünk szabaditó Istenünk: Es az uralkodó Vr szabadit ki az halálból.

Az Isten meg rontya az ô ellenségeinek fejeket: Az ô bûnökben járóknak ûstökös fejeket.

Azt mondotta vala az Isten, meg szabaditom az én népemet Basanból: Az tengernek mélységéből ki hozom ôtet.

Annakokáért, az te lábadat meg véresited az vérben: Es az te ebeidnek nyelveket az ellenségnek vérében.

Látták az te járásidat, óh Vr Isten: Az én Istenemnek és az én királyomnak járását, ki az sz: helyben vagyon.

Elôl mennek vala az éneklôk, az után az hegedûsök: Középben valának dobolo leányok; ezt mondván.

Az gyülekezetekben áldgyák az Istent: Az Vrat áldgyák az Israel magvából valók.

Egy

Egy felôl vagyon az kis Beniámin, ki ô rajtok uralkodik, az Iudának fejedelmi, és az ô gyülekezetek:, Zabulonnak és Nephtalinnak fejedelmi.

Parantsolta az te Istened, hogy te erôs lennél: Erôsitsd meg Isten, az mit mi közöttünk tselekedtél.

Az te Templomodtól mely az Ieruzálemben vagyon: Tenéked az királyok ajándékokat hoznak.

Veszesd el az nyilas sereget, az bikáknak seregét, mind az népeknek tulkaival egyben, kik ditsekednek az sok darab ezüstökben: Veszeld el az pogányokat kik gyönyörködnek az hadakozásban.

El jônek az fejedelmek Ægyptomból: Az Szeretsen ország hamar kezét adgya az Istennek.

Az földnek minden országi énekellyetek az Istennek: Mondgyatok ditséretet az Vrnak.

Ki kezdettôl fogva az egeknek egein ûl: Imé onnet szól nagy kemeny séges szóval.

Adgyatok ditséretet az Istennek: Kinek ditsôsége az Israelen, és az ô hatalma az felyhôben.

Rettenetes vagy az te szentséges hajlékidtol Israelnek Istene: Ki erôt és hatalmat adsz az népeknek.

Ditsôség; Miképpen.

Psal. LXIX.

SZabadits meg Vr Isten engemet, szabadits meg mert sok háboruságok fogtanak kôrnyûl engemet: Mind az én halálomig. 268

Eſtem mélyſęges ſárban, holott fel nẽ álhatok: Mélyſęges vizekre jutottam és azoknak habjók el fogott engemet.

El fáradtam az kiáltásban meg ſzáradott az én torkom: El fogyatkoztak az én ſzemeim várván az Iſtent.

Mert tôbben vagynak az én fejemnek hajſzálinál, az kik engemet gyûlôlnek ok nélkûl: Erôſſek az kik engemet ſzorongatnak, kik nékem ellenſęgim ok nélkûl.

Az mit én el nem ragadoztam: Azt kel énnékem meg fizetnem.

Iſten te tudod az én balgatagſágomat: Es az én bûneim nyilván vagynak te elôtted.

Ne ſzégyenûllyenek meg én érettem, az kik tégedet várnak, Vram, ſeregeknek Vra: Ne ſzégyenûllyenek meg én miattam, az kik tégedet kereſnek Iſraelnek Iſtene.

Mert te éretted terheltetem gyalázattal: Es az gyalázat bé fedezte az én ortzámat.

Az én atyámfiai elôtt idegenné lôttem: Es az én Anyámnak fiai elôtt jövevénnyé.

Mert az te házadhoz való buzgó ſzeretet meg emészt engemet: Es azoknak gyalázattyok kik téged gyaláznak, én reám eſtenek.

Mikor ſirván gyôtröm bôjtôléſſel az én lelkemet: Az-is gyalázatomra vagyon énnékem.

Mikor az én ruhám helyett ſákban ôltôzôm: Eô nékiek akkor példa beſzéd vagyok.

Az kik à kapuban ûlnek, én rolam ſzólnak: Es az lakodalomban én rolam énekelnek.

En annakokáért tenéked igy könyörgök, Vram: Az te jó vóltodnak meg jelentéſének ideje el jött.

Iſten

Iſten az te irgalmaſſágodnak ſokſágában halgas meg engemet: Az te ſzabaditáſod felôl való igéretnek igaſſágában.

Szabadits meg engemet az ſárból, hogy el ne borullyak: Hanem inkáb ſzabadullyak meg az én ellenſęgimtôl, és az vizeknek ôrvényétôl.

Hogy el ne boritſon engemet az vizeknek habja, és e ne nyellyen engemet az ôrvény: Es az veremnek ſzája ne dugattaſsék bé én reám.

Es ne rejtſd el az te ortzádat az te ſzólgádtol: Mert nagy ſzorongattatáſom vagyon énnékem; ſies halgas meg engemet.

Légy mellette az én lelkemnek, és ſzabaditsd meg ôtet: Az én ellenſęgimért ſzabadits meg engemet.

Te tudod az én gyalázatomat, az én ſzégyen vallásomat, és ſzidalmimat: Te elôtted vagynak minden ellenſęgim.

Az gyalázat az én ſzivemet meg alázta, annyira hogy meg nyomorodtam: Es várom vala, ha valaki eggyût én velem bánkodnék, de ſenki nem vala; és ha valaki meg vigaztalna, de nem találék ſenkit.

Sôt inkáb az eledel helyében mérget adnak vala: Es nékem innom adnak vala etzetet.

Légyen az ô aſztalok ô elôttôk tôr gyanánt: Es az ô jó ſzerentséjek háló gyanánt.

Setétûllyenek meg az ô ſzemeik, hogy ne láſsanak: Es az ô derékokat tégyed erôtlenné.

Eontſd ki az te haragodat ô reájok: Es az te haragodnak buſuláſa vegye környûl ôket.

Légyen az ô palotájok puſzta: Es az ô hajlékokban ne légyen lakos.

Mert

Mert az kit te meg vertél, azt háborgatták: Es az te tôled meg ſebeſitetetnek nyavalyájáról beſzéllettek.

Az ô hamiſſágokat ſokaſitſd meg: Es az te igaſſágodra ne jûſſanak.

Tôrûlteſſenek ki az élôknek könyvökbôl: Es az igazak közzé ne irátaſsanak.

En ſzegény ſzûkölködô és nyomorult vagyok: De az te ſzabaditáſod engemet fel magaſztal.

Dltsérem az Vrnak nevét énekekkel; Es ôtet ditséretekkel fel magaſztalom.

Es kedvesb léſzen ez az Vr elôt, az ökörnél és az tuloknál; Melynek ſzarvai és körmei vagynak.

Láttyák ezt az nyomorultak, és örvendeznek; Kereſſétek az Vrat, és él az ti lelketek.

Mert meg halgattya à ſzegényeket az Vr: Es az ô foglyait el nem hagygya.

Ditsérjék ôtet az egek, az fôld, és az tengerek; Es valami azokban vagyon.

Mert az Iſten meg tartya az Siont; meg éppiti az Judának városit; Es ott lakoznak, és örökſégûl birják azt.

Es az ô ſzólgaiknak maradéki örökségûl birják azt: Es az kik ſzeretik az ô nevét, laknak abban.

Ditsôſség, &c.

Pſal. LXX.

273 Lŏj el, én Iſtenem, az én ſzabadittatáſomra: Sies, Vram, az én ſegitſégemre.

Szégyenûllyenek meg, és pirullyanak meg, az kik keresik

reſik az én életemet: Hátra térûllyenek és meg gyaláztaſſanak, kik gyönyörködnek az én nyomoruſágomban.

Hátra térûllyenek, meg ſzégyenûlvén nagy hamarſággal: Kik azt mondgyák én felôlem; ha ha ha.

Eörûllyenek és örvendezzenek te benned mindenek kik keresnek tégedet, és ezt mondgyák; Magaſztaltaſſék fel mindenkor az Iſten, kik ſzeretik az te ſzabaditáſodat.

En penig ſzegény nyomorult vagyok, ſies én hozzám én Iſtenem; En ſegedelmem és ſzabaditom vagy te, Vram, ne késedelmezzél. Ditsôſség; &c.

Pſal. LXXI.

TE benned bizom, Vram, ne ſzégyenûllyek meg ſoha, : Az te igazſágod ſzerént, ments meg, és ſzabadits meg engemet.

Hajtsd én hozzám az te fûleidet; Es tarts meg engemet.

Légy énnékem erôs kô-ſziklám, melyhez folyamodgyam parantsolván, az én meg tartattatáſom felôl; Mert én kô-ſziklám, és én erôſſégem vagy.

En Iſtenem ſzabadits meg engemet, az gonoſz embernek kezébôl: Az hamiſnak, és kegyetlennek kezébôl.

Mert te vagy az én váráſom, Vram Iehovah; En bizodalmam gyermekségemtôl fogva.

Te tôled tápláltattam az én anyámnak méhétôl fogva: Az én anyámnak méhébôl te vontál ki engemet; te felôled vagyon az én ditséretem ſzûntelen.

Vgy mint tsudája lôttem ſokaknak: De te vagy az én erôs bizodalmam.

Meg tellyeſedik az én ſzám az te ditséreteddel: Es à te ditsôſęgeddel ſzûntelen.

Ne veſs el engemet az én vénſęgemnek idején: Mikor el fogy az én erôm, ne hagy el engemet.

Mert ſzóltak az én ellenſęgim én felôlem: Es az kik az én életem után leſelkednek, eggyût tanátskoznak.

Es ezt mondgyák; az Iſten el hagyta ôtet: Kergeſſętek és fogjátok meg ôtet, mert nintsen ki ôtet meg ſzabaditaná.

Iſten ne távozzál el én tôlem: En Iſtenem ſies az én ſegitſégemre.

Szégyenûllyenek meg, és fogyatkozzanak el, az én életemnek ellenſégi: Borittaſſanak bé gyalázattal, és ſzégyennel, az kik nékem gonoſzt akarnak.

En penig ſzûntelen te benned bizom: Es az te ditséretedet hirdetem.

Az én ſzám beſzélli az te igazſágodat, és minden nap az te ſzabaditáſodat: Ióllehet annak ſzámát nem tudom.

Bátorsággal járok, az Vrnak hatalmaſſágában bizván: Meg emlékezem tsak az te igazságodrol.

Vr Iſten engemet gyermekségemtôl fogvá tanitottál: Es mind ez mai napig hirdetem az te tsudálatos dolgaidat.

Annakokáért vénſęgemig és az én meg ôſzûléſemig; Iſten, ne haggy el engemet: Hagyd hirdeſſem az te hatalmaſſágodat ez nemzetſęgnek, és minden kôvetkezendô nemzetſęgnek az te erôdet. Ditsôſęg;

PSALMI EIVSDEM continuatio.

EL magaſztaltatott, óh Vr Iſten, az te igazságod, mert nagyſágos dólgokat tselekedtél: Kitsoda, Vr Iſten, te hozzád haſonló? Mert

Mert minek utánna ſok és gonoſz nyomoruságokat koſtoltattál meg én velem: Iſmet meg elevenitettél engemet, és az fôldnek mélyſégébôl fel hoztál.

Meg ôregbitetted az én nagyſágomat: Es hozzám fordulván, meg vigaztaltál engemet.

Annakokáért én-is tiſztellek tégedet; és az te igazſágodat éneklô ſzerſzámokkal, én Iſtenem: Eneklek hegedûvel Iſraelnek ſzent Iſtene.

Eorvendeznek az én ajakim mikor néked énekelnek: Es az én lelkem-is, mellyet meg ſzabaditottál

Az én nyelvem-is minden napon hirdeti az te igazſágodat: Mert meg ſzégyenûltek, és gyalázattal illettettek, az kik nékem gonoſzt akarnak.

Ditsôség;

Pſal. LXXII.

ISTen az te itiletedet adgyad az királynak: Es az te igazſágodat az királynak fiainak. 275

Hogy itéllye az te népedet igazſágban: Es az te ſzegyényidet itéletben.

Az hegyek hoznak békeſéget az népnek: Es az halmok igazſágot.

Meg itéli az népnek ſzegényét, és meg ſzabadittya az ſzegényeknek fiait: Es meg rontya az nyomorgatót.

Félnek tégedet valameddig léſzen az nap: Es mig az hold tart, mind nemzetſęgrôl nemzetſégre.

Le ſzáll mint egy elsô az meg kaſzált mezôre: Es mint az fôldet meg ôntôzô zápor elsô.

Virágozik ô idejében az igaz: Es az békeſégnek sokſága léſzen, mig az hold nem léſzen.

Es uralkodik egygyik tengertôl fogva az máſik tengerig: Es az Euphrates folyo viztôl fogván az fôldnek határáig.

Eô elôtte artzal le borulnak kik az puſztában vágynak: Es az ô ellenſęgi az port nyallyák.

Az tengernek és ſzigeteknek királyi ajándékot hoznak: Mindenik Sébának királyi ajándékot hoznak.

Es artzra le borulnak ô elôtte az fôldnek királyi: Minden pogány népek ſzólgálnak ô néki.

Mert meg ſzabaditotta az kiáltó ſzegényt: Es az nyomorultat, kinek nem vala ſegitôje.

Kedvez az ſzegénynek, és az ſzûkôlkôdônek: Es az fogyatkozottaknak életeket meg tartya.

Az tsalárdságtol, és erôſzak tételtôl meg ſzabadittya azoknak lelkeket: Es az ô vérek drága az ô ſzeme elôtt.

El ô, és adattatik ô néki Sébabéli arany: Es imádkoznak ô érette mindenkor, és minden napon áldgyák.

Léſznek gabona kévék az fôldôn, és az hegyeknek tetei: Akképpen meg indul annak gyûmôltse, mint az Libanus, és virágoznak az lakoſok mind az fôldnek fûve.

Leſzen az ô neve mind ôrôkké, és mig az nap léſzen, az ô neve nevelkedik: Es meg áldatnak ô benne, mindê népek, és magaſztallyák ôtet.

Aldot az Vr Iſten, az Izraelnek Iſtene: Ki tsuda dolgokat tselekeſzik egyedûl.

Es áldot légyen az ô ditsôſęges neve mind ôrôkké: Es tellyeſedgyék bé az ô ditsôſęgével az egéſz fôld; Ditsô;

Pſal.

Pſal. LXXIII.

BIzonyára jó Iſraelnek az Iſten: De azoknak az kik tiſzta ſzivûek.

Az mi néz én reám, ugy-mint meg hanyatlottak az én lábaim: Es kitsin hija, hogy az én lábaim el nem tsiſzamodának.

Mikor irégykedném az kevélyekre: Es az gonoſzoknak jó ſzerentséjeket látnám.

Mert nintsenek az halálnak kôteleiben: Es az ô erejek állandó.

Az embereknek nyomoruſágokbã nintſen réſzek: Es az emberekkel egygyût nem nyomorgattatnak.

Annakokáért mint egy arany lántz meg környékezte ôket az kevélyſęg: Bé boritotta ôket az kegyetlenſęg mint egy ruha.

Az kôvérſégnek miatta kin ûlnek az ô ſzemek: Az ô elméjeknek gondolattyát végben viſzik.

Kevélyek és ſzólnak álnokságot: Boſzſzuſágot ſzólnak nagy kevélyſęggel.

Az égre tátották az ô ſzájokat: Es az ô nyelvek el járja ez fôldet.

Annakokáért erre fordul az ô népe; Mivel hogy tellyes pohár viz vagyon kezekben.

Hogy ezt mondgyák; mimodon tudhatná meg ezt az Iſten; Avagy vagyon-é az magaſſágban értelem?

Imé az gonoſz emberek; Mely nagy ſzerentséſen nevelik erejeket ez világon.

Annakokáért én hijában tartottam tiſztán az én ſzivemet: Es hijában moſtam ártatlanságban az én kezeimet.

Mert minden nap nyomorgottam: Es minden reggel oſtoroztattam.

Ha azt mondándom és illyen módon ſzólok: Imé ez az te fiaidnak nemzetſégek; hitetlen léſzék.

Annakokáért gondolkodó vala ſzorgalmatoſon hogy ezt meg tudhatnám: De az nehéz dolognak láttaték énnékem.

Mig nem bé mennék az Iſtennek ſzentſéges helyében: Es meg érteném azoknak végeket.

Bizony Vram igen ſikon helyheztetted óket: Es óket nyakra fóre hányod alá.

Mimodon puſztultanak el egy ſzempillantásbá? Meg ſzűntek, meg emészttettek az rettegéſtól.

Mint az álom, minek utánna fel ſerken az ember: Vram mikor fel ſerkented óket, az ó gondolattyokat, utálatoſſá téſzed.

De az én ſzivem háborog vala: Es az én veſéimben ósztónóztetem vala.

Annakokáért én balgatag vóltam; és értelem-nélkúl való: Oktalan állat vóltam te elótted.

Mind-az-által én mindenkor te melletted vóltam: Mert az te kezeddel az én jób kezemet tartottad.

Az te tanátsoddal igazgas engemet: Hogy az után az ditsóſégben fogadgy bé engemet.

Mitsoda vólna nékem mennyekben te náladnál tóbb? Es te náladnál egyébben nem gyónyórkódóm ez fóldón.

El fogyatkozot az én teſtem és az én ſzivem: Az én ſzivem-

ſzivemnek kóſziklája, és én órókſégem, te vagy, Iſten, mind órókké.

Mert imé az kik te tóled el távoznak el veſznek: El veſzted mind azokat, az kik te tóled el hajolnak.

Az mi én reám néz; Iſtenhez közelgetnem énnékem felette igen jó: Az Vr Iehovában helyheztettem reménységemet, hogy hirdeſſem minden tselekedetit. Ditsóſég.

Pſal. LXXIV.

Miért vetettél el, óh Iſten, minket, mindeneſtól fogva? Es miért fűſtólóg az te haragod, az te mezódnek juhai ellen?

Emlekezzél meg az te gyülekezetedról, mellyet régen-ſzerzettél, és meg váltottál: Az te órókſégednek réſzéről, az Sijon hegyéről, mellyen lakozol.

Emeld fel az te lábaidat, az hitetleneknek veſzedelmekre: Mert az ellenség mindeneket el puſztitot, az te ſzentſéges helyedben.

Orditottak az te ellenſégid, az te templomodnak közepette: Es ott helyheztették az ó jegyeiket jelenſégúl.

Azoknak mindenik fó embernek itéltetett: Az mint fel emeli vala az ó fejſzéjét az erdónek ſűrú fáira.

Moſtannis annak faragott kóveit: Fejſzékkel és pórólyókkel rontyák.

Tűzet vetettek az te ſzentſéges helyednek: Az földre tapodván, meg fertóztették az te nevednek hajlékát.

Ezt mondották az ó ſzivekben, veſsünk ſákmánt bennek: Egyetemben meg gyujtották ez fóldón, az Iſtennek minden hajlékait.

Az

Az mi eleinket nem láttyuk nintſen immár Prophe-
ta: Es nintsen mi kôzôttünk az ki meg tudhatná med-
dig léſznek az nyomoruſágok.

Meddig ſzidalmaz minket az ellenſęg? Avagy mind
ôrôkké boſzſzuſággal illeti-é az ellenſęg az te nevedet?

Miért forditod el az te kezedet? Es miért nem nyuj-
tod ki az te jób kezedet, az te kebeledbôl?

Mind az-által az Iſten én királyom: Ki eleitôl fogva
ez fôldôn ſzabaduláſokat mivelt.

Te válaſztottad ketté az tengert az te erôddel: Meg
rontottad az nagy Tzet halaknak fejeket az vizekben.

Te rontottad meg az Leviathánnak fejét: Es adtad
azt eledelûl, az puſztában lakó népnek.

Te ſzáraſztottad meg az forráſt, és az patakot: Te
ſzáraſztottad meg az ſebes folyo vizeket.

Tied az nap, és az étſzaka-is tied: Te formáltad az
világoſſágot, és az napot.

Te rendelted az fôldnek minden határit: Az nyárat
és telet, te formáltad.

Emlékezzél meg arrol, hogy az ellenség ſzidalmazta
az Vrat: Es az bolond nép boſzſzontotta az te nevedet.

Ne adgyad az fene vadaknak, az te gerlitzédnek lel-
két: Az te ſzegényidnek gyülekezetirôl ne feletkezzél el
mindeneſtôl fogva.

Tekints az ſzövetségre: Mert bé tôltenek ez fôldnek
ſetét helyei az kegyetlenſégnek hajlékival.

Az ki meg rontatot, ne térjen el te elôled ſzégyen val-
laſſal: Az nyomorult és az ſzegény ditsérje az te nevedet.

Kely fel Iſten, és forgasd az te igyedet: Emlékezzél
meg az te gyalázatodrol. mellyel tégedet, minden nap il-
let az bolond.

Ne

Ne feletkezzél el az te ellenségidnek ſzavokrol; Az
te ellened támadoknak háborgatáſokrol, mely minden nap
nevelkedik.

Ditsôſęg;

Pſal. LXXV.

MAgaſztalunk tégedet, Iſten, magaſztalunk: Mert
az te nevednek kôzel való vóltát hirdetik az te tsu-
da dolgaid.

Minek utánna az nékem rendeltetet ûdôt vejéndem:
En igazán itélek.

Az fôld és annak minden lakoſi meg mozdultanak:
En penig meg erôſitem annak oſzlopit.

Az kérkedékenyeknek azt mondom, ne kérkedgye-
tek: Es az gonoſzoknak, ne emellyetek ſzarvat.

Ne emellyetek magas ſzarvat: Ne ſzóllyatok meg ke-
ményedett nyakkal.

Mert ſem nap támadattol fogva, ſem nap nyugattol:
Sem az puſztától nintsen az fel magaſztaltatás.

Mert az Iſten igazgató biró: Ki egygyet meg aláz ſ.
máſt fel magaſztal.

Mert az Vrnak kezében pohár vagyon, és zavaros bor,
és tellyes itallál: Mellyet abból tôlt ki, mellynek az ſep-
rejét-is meg iſzſzák, és ugyan ki ſzopják, az fôldôn lakozó
minden latrok.

En penig hirdetem mind ôrôkké: Es eneket mon-
dok az Iacob Iſtenének.

Es az gonoſzoknak minden ſzarvaikat le rontom: Az
igazakéinak penig fel emeltetnek.

Ditsôſég;

Pſal. LXXVI.

ISmértetik az Iſten Sidó országban: Iſraelben nagy az ô neve.

Kinek az ô hajléka vagyon Sálemben: Es az ô lako helye Sionban.

Ott el tôrte az nyilakat, kézijakat: Faiſt, ſzablyát, és az hadat.

Ekesb vagy te és tsudálatosb: Az koborlóknak hegyénél.

Meg foſztattak az erôs ſzivûek, el aluttanak: Es az erôs férjfiaknak kezeknek ſemmi ereje nem vólt.

Az te hatalmas beſzéded miatt, oh Iacobnak Iſtene: El ſzenderedet mind az ſzekér, ſ-mind az loo.

Te rettenetes vagy, és kitsoda álhat meg az te ortzádnak elôtte: Mikor meg haragſzol.

Az menybôl jelentetted ki az te itéletedet: Az fôld megrettent és halgatott.

Mikor az Iſten fel kelne az itéletre: Hogy meg ſzabaditaná ez fôldnek nyomorultit.

Az embereknek dûhôſſégek tiſztel tégedet: Es azoknak dûhôſségektôl az kik meg maradnak, kôrnyûl veſzed.

Tegyetek fogadáſokat, és adgyátok meg azokat az ti Vratoknak Iſtenteknek: Mindnyájjan kik ô kôrnyûle vagytok, vigyetek ajándékot az retteneteſnek.

Ki az fejedelmeknek lelkeket el véſzi: Es rettenetes az királyoknak.

Pſal. LXXVII.

AZ én ſzómmal az Vrhoz kiáltottam: Az én ſzommal az Iſtenhez kiáltottam, és meg halgata engemet.

Az én nyomoruságomnak napján az Iſtent meg kereſém: Az én kezemet éjjel ki terjeztettem, és el nem fáradott, mikor az én lelkem vigaztaláſt nem akarna bévenni.

Meg emlekezem Iſtenrôl mikor háborgok: Gondolkodom mikor az én lelkemnek ſzomoruſága vagyon.

Az én ſzemôldôkimet meg tartoztattad: Meg háborodtam vala annyira, hogy nem ſzólhatnék.

Gondolkodni kezdék az régi napokrol: Es az el mult idôknek eſztendejérôl.

Meg emlekezem az én énekimrôl, étſzaka az én ſzivemben gondolkodván: Es az én lelkem tudakozik vala, ezt mondván:

Avagy mind ôrôkké el vetnejé az Iſten: Es nem lennejé tôbbé jó akaróm?

Avagy el fogyott-é mindeneſtôl fogva az ô kegyelmeſſége? Vagy meg ſzûnnék-é az ô igéreti nemzetſégrôl nemzetſégre.

Avagy el feletkeznék-é az kegyelmeſſégrôl? Avagy az ô haragjában meg tartaná-é irgalmaſſágit?

Az után mondék; ez az én nyavalyám: De ezeket el változtattya az magaſſágos Iſtennek jóbb keze.

Meg emlekezem az Iſtennek dolgairol: Meg emlekezem eleitôl fogván való tsudálatos tselekedetirôl.

Gondolkodom, mondom, minden tselekedetiről: Es ſzóllok vala az te dolgaidról.

Iſten az te utad ſzentſéges; Kitsoda ollyan nagy Iſten, mint az Iſten?

Te Iſten tsudákat tselekeſzel tsuda dolgokat, Az népeknek meg jelentetted az te hatalmaſſágodat.

Meg ſzabaditottad az te népedet hatalmad által; Az Iácobnak, és Ioſephnek fiait.

Látának az vizek tégedet Iſten, látának az vizek, és meg fęlemlének; Az mélyſęgek-is meg indulának.

Az vizeket meg áraſzták az felyhők; Meg zendűlének az egek, és az te nyilaid ſzéllel furkoſának.

Az te menydörgéſednek ſzava az égben; Az te villámáſid meg világoſitották ez földet, meg rendűlt és meg indult az föld.

Az tengeren vólt az te utad; és az te ösvényid az nagy ſzéles vizeken; Es az te nyomodat nem iſmérték meg.

Az te népedet mint az juhokat hordoztad; Moſeſnek és Aaronnak kezek által. Ditsőſęg; &c.

Pſal. LXXVIII.

HAlgaſſad, én népem: az én törvényemet: Hajtsátok az ti fűleiteket az én ſzámnak beſzédire

Meg

Meg nyitom az én ſzámat bőlts beſzédek által: Nagy bővſéggel ſzóllok, régi titkos dolgokról.

Az mellyeket hallottunk és tudunk: Es mellyeket à Atyáink beſzéllettek minékünk.

Nem titkollyuk el azokat azoknak fiaitol, és maradékitol: Beſzélvén az Vrnak ditséretit, és az ő erejét, és az ő tsuda dolgait, melyeket tselekedett.

Es bizonyságot állatott maga felől Iacob nemzeti között: Es törvényt adott az Iſraelben, mellyeket parantsolt az mi Atyáinknak, hogy azokat meg jelentſék az ő fiaiknak.

Hogy az Iſtenben veſsék az ő reménységeket: Es el ne feletkezzenek az Iſtennek dolgairol, és hogy az Iſtennek parantsolatit meg tartsák.

Es ne legyenek ollyanok mint az ő Attyok, vakmerő és rugodozó nemzetſeg: Mely nem bizott Iſtenben, és az ő ſzive nem vólt Iſtenhez tökélletes.

Az Ephraimnak fegyveres fiai, kik kéz ijaſok valának: Hátat adtak az ütközetnek napján.

Nem őrizték meg az Iſtennek ſzövetſęgét: Es az ő törvényében nem akartak járni.

Es el feletkezének az ő dolgairol: Es az ő tsudáirol, mellyeket mutatott vala nékik.

Az ő Attyok előtt tsuda dolgokat tselekedett: Égyptomban az Soán mezején.

Az tengert két felé válaſztotta, és által vitte őket: Es rakásban állatta az vizeket.

Es hordozta őket, nappal felyhő által: Es minden étſzaka tűznek világoſſága által.

Meg haſitotta az kôſziklákat à puſztában: Es innyok adott nékiek, ugy-mint mélyſéges vizekből.

Es vizet hozott az kôſziklából: Es azt mivelte hogy az vizek ki jöjjönek ugy-mint folyo vizek.

Mind az-által még-is vétkezének ô ellene: Hogy meg haragitanák az magaſſágos Iſtent az puſztában.

Es meg kéſérték az Iſtent az ô ſzivekben: Hogy kérnének eledelt az ô kévánságok ſzerént.

Es ſzóllának Iſten ellen ſ-mondának: Avagy kéſzithet-é az Iſten aſztalt az puſztában.

Imé az kôſziklát meg ſujtá, és vizek jövének ki belôle: Vallyon adhat é kenyeret-is, avagy kéſzithet-é huſt az ô népének?

Annakokáért meg hallá az Vr, és meg haraguvék: Es tûz gerjede fel az Iacob ellen, és harag gerjede fel Iſrael ellen.

Mert nem biztak az Iſtenben: Es nem vetették reménységeket az ô ſzabaditáſában.

Ióllehet parantsolt vala oda fel az felyhôknek: Es az egeknek kapuit meg nyitotta vala.

Es adott vala Mannát ételekre: Es mennyei kenyeret adott vala nékiek.

Az Angyalok kenyerét ötték: Es eledelt adott vala nékiek bôvſéggel.

El hozá az nap keleti ſzelet menyből: Es el hozá az ô erejének általa az déli ſzelet.

Es huſt ada nékiek mint az port: Es madarakat mint az tengernek fövenyét.

Le ſzállitván azokat az ô táborok közepire: Es az ô ſátoroknak környûle.

Evé-

Evének azért és igen meg elégedének; Es az ô kévánſágokat bé tôlték.

Az ô kévánſágoktol még el nem távoztak vala; Még az ételek az ô ſzájokban vala.

Mikor az Iſten haragja fel geriede ô ellenek: Es az kövérek közzûl ſokakat meg ôle, és az Iſraelnek válaſztottit le vágá.

Mind ezeknek felette még-is vétkezének; Es nem hivének az ô tsuda dolgainak.

Es annakokáért meg emészté az ô napokat hijába valóságban; Es az ô eſztendejeket felélemben.

Mikor ôket ôli vala, azonnal meg keresik vala ôtet; Es megtérnek vala, és jó reggel meg keresik vala az Iſtent.

Es meg emlekéznek vala hogy Iſten vólna az ô várok; Es az magaſſágos Iſten az ô ſzabaditójok.

Es hizelkedének az ô ſzáiokkal: Es az ô nyelvekkel hazudának néki.

Az ô ſziveк penig nem vala tökélletes Iſten elôtt; Es nem vóltak igazak, az ô ſzövetſégében. Ditsôſég;

CONTINVATIO
eiuſdem Pſalmi.

OH mely igen irgalmas és kegyelmes az Vr Iſten, az bûnôsokhöz: Vgy mint ki nem veſzté el atyákat az puſztában haragjából, noha igen meg buſult vala ellenek.

Hanem meg emlekezék arrol, hogy teſt vólnának: Es ollyanok mint az el muló és meg nem térô ſzél.

Menyi-

Menyiſzer haragitották meg ôtet az puſztában: Keſerûſeggel illették ôtet az puſztában.

És meg tértenek, és kéſértették az Iſtent: És néki bizonyos határt vetettek.

Nem emlekeztek meg az ô kezéről: Sem az naprol, mellyen meg ſzabaditotta ôket az nyomorgatotol.

Mikor Ægyiptomban helyhezteté az ô eleit: És az ô tsuda dolgait az Soan mezején.

És vérré változtatá az ô folyo vizeket: És az ô patakjokat, hogy ne ihatnának.

Botsáta ô reájok ſok féle oktalan állatokat, mellyek meg emészténék ôket: És békákat mellyek el veſztenék ôket.

És az tsere bogárnak adá az ô földôk gyûmöltsét: És az ô munkájokat az ſáskáknak.

És az ô ſzôlôjôkôt kô eſsôvel el veré: És az ô füge fájokat villámáſokkal.

És adta az ô barmokat kô eſsônek: És az ô oktalan állatokat tûzes kôveknek.

Botsátá ô reájok az ô haragjának buſulâſát, fel gerjedett haragot, és ſzorongatáſt: Botsátván reájok gonoſz Angyalokat.

Vtat tsinált az ô haragjának ôſvényének, és nem tartotta meg az haláltol az ô életeket: És az ô oktalan állatokat, adá az dôg halálnak.

És meg ôle minden elsô ſzûlôttet Ægyptomban, az ô erejeknek elsô ſengéjét: Az Cham maradékinak ſátorában.

És ki hozá mint az juhokat, az ô népét: És hordozá ôket mint az nyájjat, az puſztában.

Es ki hozá ôket nagy bátorsággal, hogy ne félnének: Es az ô ellenségeket el boritá az tenger.

Es bé vivé ôket az ô ſzent határában: Az hegyre mellyet ſzerzett az ô jóbb kezével.

Es ki ûzé ô elôttôk az pogányokot, és ſorſal el oſztá nekik az ô örökségeket: Es lakoztatá azoknak hajlékokban az Iſrael nemzetségét.

Es meg kiſérték, ſ. meg haragiták az magaſſágos Iſtent: Es az ô bizonyſágit nem ôrizék meg.

Es el fordulának, és hitetlenûl tselekedének: Miképpen az ô attyaik hátra fordultak, mint az hitván kézij.

Haragra inditották ôtet, az ô magas oltárok által: Es az ô faragot bálványok által boſzſzontották ôtet.

Meg hallá az Iſten, és fel gerjede: Es az Iſraelt felette igen meg utálá.

Es el hagyá az Silóhnak ſátorát: Az ſátort mellyet helyheztetet vala az emberek kôzôtt.

Es fogságban adá az ô erejét: Es az ô ditsôſégét az ellenségnek kezében.

Es fegyver alá rekeſzté az ô népét: Es az ô örökſége ellen fel gerjede.

Az ô iffjait tûz emészté meg: Es az ô leányik meg nem bôtsûltetének.

Az ô Papjai fegyver miatt el hullottak: Es az ô özvegyei nem ſirtanak.

Es fel ſerkene az Vr, ugy mint mély álomból: Es mint az erôs, ki az bor után kiált.

Es meg veré az ô ellenſegit hátul: Ôrôk ſzidalmat vete reájok.

Az után meg utálá az Ioſeph ſátorát: Es az Ephraim nemzetſégét nem válaſztotta.

Hanem válaſztotta az Iuda nemzetét: Az Sion hegyet mellyét ſzeret.

Es éppité az ô templomát mint egy várat: Mint az földet, mellyet fundált hogy örökké állyon.

Es válaſztá Davidot az ô ſzólgáját: Es elô vévé ôtet az juhoknak aklaiból.

Az ſzoptatós juhok mellôl voná el ôtet: Hogy az Iacobot, az ô népét, legeltetné; és az Iſraelt, az ô örökſégét.

Es ô azokat az ô lelkének tökélleteſſége ſzerént: Es az ô kezeinek okoſſága ſzerént vezérlette. Ditsôſég.

Pſal. LXXIX.

ISten, bé jöttek az pogányok az te örökſégedbe: Meg ferteztették az te ſzent Templomodat, és Ieruſalemet rakáſra rontották.

Az te ſzólgaidnak hólt teſteiket vetették eledelûl az égi madaraknak: Es az kiket te kegyelmeſen ſzeretſz azoknak teſteiket az kegyetlen vadaknak.

Ki ontották az ô véreket mint az vizet, Ieruſalem kôrûl: Es nem vólt ki el temetné azokat.

Lôttünk ſzidalom az mi ſzomſzédságinknak: Nevetſég és tsufolás azoknak, kik kôrnyûlünk vagynak.

Meddig haragſzol, Vram, mind örökké-é? Es gerjedez-é az te haragod mint az tûz?

Ontſd ki az te haragodat az pogány népekre, kik tégedet nem iſmérnek: Es az orſzágokra, mellyek az te nevedet ſegitſégûl nem hiják.

Mert

Mert az Iacobot meg ôtték: Es az ô hajlékát el puſztitották.

Ne emlekezzél meg mi ellenünk az elôbbi bûneinkrôl: Hamar vegyenek elôl minket az te irgalmaſſágid, mert igen meg nyomorodtunk.

Légy ſegitſégûl nékünk, mi ſzabaditó Iſtenünk; az te nevednek ditsôſégéért: Es ſzabadits meg minket, és az mi bûneinknek légy kegyelmes az te nevedért.

Miért mondanák az pogány népek; hól vagyon az ô Iſtenek? Légyen nyilván az pogányok elôtt az mi ſzemeink láttára, az te ſzólgaidnak ki ontot vérekért való boſzſzu állâſod.

Mennyen bé te elôdbe, az foglyoknak foházkodáſok: Az te hatalmadnak nagyſága által, tarſd meg azokat, kik halálra rendeltettek.

Es fizes meg az mi ellenſéginknek kebelekben hét képpen: Az ſzidalomért mellyel illettek tégedet, Vram.

Mi penig te néped, és te mezôdnek juhai, te rolad valláſt teſzünk mind örökké: Es nemzetségrôl nemzetſégre, hirdettyük az te ditséretedet.

Ditsôſég.

Pſal. LXXX.

OH Iſraelnek páſztora, halgas meg minket, ki vezérled az Ioſephet, mint az juhokat; Ki ûlſz az Cherubinokon, jelentsd meg magadat. 278

Az Ephraim, Beniámin, és Manaſſé elôt mutaſd meg hatalmaſſágodot: Es jôj el hogy ſzabadits meg minket.

Iſten, állas helyûnkre minket: Es mutaſd meg az te ortzádat, és meg ſzabadulunk.

Seregeknek Vra Iſtene: Meddig haragſzol az te népednek könyörgéſe ellen?

Meg elégitetted ôket ſiralmas kenyérrel: Es ſiralmas italt adſz nékiek nagy mértékkel.

Adtál minket ſzidalomra az mi ſzomſzédságinknak: Es az mi ellenségink tsufolnak minket.

Seregeknek Iſtene, állas helyûnkre minket: Es mutaſd meg az te ortzádat, és meg ſzabadulunk.

Ægyptomból ſzôlôt hozál ki, ki ûzéd az pogányokat: Es azt el plántálád.

Te vóltál ô elôtte, az ô utának vezére: El plántálád annak gyûkereit, és el lepé az fôldet.

Az hegyeket el fogá annak árnyéka: Es annak veſzſzei ollyanok mint az magas Cedrus fák.

Ki terjeſzté az ô veſzſzejét mind az tengerig: Es mind az Euphrateſig az ô nevéſét.

Miért rontád el annak gyepûjét: Es miért ſzaggattyák azt mindenek, kik az uton el mennek?

Puſztittyák azt az erdei kanok: Es az mezônek vadai élik azt.

Seregeknek Iſtene, térj meg kérlek, ſ-tekints alá az mennyekbôl: Es láſd meg, és tekintsd meg ez ſzôlôt.

Es az tsemetét mellyet az te jóbb kezed plántált: Es annak ágát, mellyet magadnak meg erôſsitettél vala.

Mely meg égett tûz miat; ki vágattatot: Az te ortzádnak haragja miat el veſznek.

Lé-

Légyen az te kezed, az te jób kezednek férjfián: Es az embernek fián, mellyet magadnak meg erôſsitettél.

Elevenits meg minket és nem távozunk el tôled: Es az te nevedet ſegitſégûl hijuk.

Seregeknek Vra Iſtene, állas helyûnkre minket: Es mutaſd meg az te ortzádat, és meg ſzabadulunk.

Ditsôſség.

Pſal. LXXXI.

Nekellyetek Iſtennek, mi erôſségünknek: Vigadgyatok az Iacob Iſtenének.

Vegyetek éneklô ſzerſzámokat: Ragadgyatok dobot, gyönyörûséges hegedût és lantot.

Enékellyetek az uj hóldnak innepén kürtel: Az rendeltetet innepeken, az mi innepünknek napján.

Mert végezett dolog ez Iſraelben: Az Iacob Iſtenétôl ſzereztetet rend tartás.

Ezt bizonyſágul adta Ioſeph nemzetsége közôt, mikor Ægyptom fôlde ellen ki jöne: Holot ollyan ſzót hallottam mellyet nem tudtam.

Meg ſzabaditottam az terehtôl az te válladat: Es az te kezeidet az tégla tsinálâſtol.

Az te nyomoruságodban ſegitſégûl hivál engemet, és meg ſzabaditálak tégedet, meg halgatálak tégedet az menydörgéſnek rejtekében: Meg probáltalak tégedet az verſengéſnek vizeinél.

Halgaſd meg én népem, és ſzóllok néked, óh Iſrael: Ha meg halgatſz engemet.

Ne legyen tenéked idegen Iſtened: Es idegen Iſten elôt ne hajoly meg.

En vagyok az te Vrad Iſtened, ki az Ægyptomnak ſöldéből ki hoztalak tégedet: Széleſitſd el az te ſzádat, és bé tôltôm azt.

De nem halgatá az én népem az én beſzédemet: Es az Iſrael nem engede énnékem.

Annakokáért hagyám ôket az ô ſziveknek gonozſágának: Hogy járjanak az ô tanátsokban.

Oh vajha az én népem halgatot vólna engemet: Es az Iſrael az én utaimban járt vólna!

Az ô ellenſégeket meg aláztam vólna: Es azok ellen fordítottam vólna az én kezemet.

Az Vrnak ellenségi hazudtak vólna ô néki: Es az ô jó ſzerentséjeknek ideje lôtt vólna örökké.

Es meg elégitettem vólna ôket gabonának kövérivel: Es kô-ſziklából folyo mézzel tôltöttem vólna bé ôket.

Ditsôſég.

Pſal. LXXXII.

AZ Iſten áll, az Iſtenek gyülekezetiben: Es az Iſtenek közôt itéletet tészen.

Meddig itéltek hamiſſágot: Es az gonoſzoknak ſzemélyeket kedvellitek?

Tegyetek itéletet az ſzegénynek és árvának: Az nyomorultat, és az ſzegényt igazitsátok meg.

Az

Az ſzegényt és az ſzükölködôt mentsétek meg: Es a gonoſzoknak kezekből ſzabaditsátok meg.

Nem tudnak ſemmit és nem értenek, az ſetitſégben járnak: Az földnek minden fundamentomi meg indulnak.

En mondom, Iſtenek vagytok: Es az magaſſágos Iſtennek fiai mindnyáján.

De minden kétség nélkül, mint egy köz embert meg haltok: Es mint akarki ti fejedelmek el hullotok.

Kely fel Iſten, itéld meg az földet: Mert te birod mind az pogány népeket. Ditsôſég;

Pſal. LXXXIII.

NE halgas, oh Vr Iſten, és ne veſztégely: Oh Iſten ne nyugodgyál.

Mert imé az te ellenſégid háborgatnak: Es az kik tégedet gyülölnek fejeket fel emelték.

Az te néped ellen álnok tanátsot gondolnak: Tanátskoznak az te ſzárnyad alatt el rejtettek ellen.

Es ezt mondották; jertek el, veſzeſſük el ezeket, hogy ne legyenek nemzetſég: Es ne nevezteſsék többé az Iſraelnek neve.

Mert egyenlô akarattal tanátsot tartottak: Es te ellened ſzövetſéget tôttek.

Az Edómitáknak, és Iſmaelitáknak ſátorok: Az Moábiták és Agarenuſok.

Az Gebáliták, Ammoniták, és Amaléchiták: Az Palæſtinabéliek, az Tyrusbéliekkel.

Az

Az Aſſur-is társul adá magát hozzájok: Segitségûl lőttek az Loth fiainak.

Tselekedgyél ugy vélek mint az Madiánitákkal, és az Siſarával: Mint az Iábinnal az Kiſſon patakánál.

Kik el veſztenek Endornál: Es lőttek az földnek ganejivá.

Tegyed őket és az ő fejedelmeket ollyanokká mint à Orebet: Es mint az Zeebet, és Zébát, és mint az Salmunát,, mind az ő fejedelmeket.

Kik ezt mondották: Birjuk örökſégûl az Iſtennek hajlékait.

En Iſtenem tegyed őket ollyanokká mint az lapta: Es minemű az pozdorja az ſzél előtt.

Mint az tűz meg gyujttya az erdőt: Es mint az láng meg gyujtya az hegyeket-

Akképpen kergeſſed őket az te ſzél veſzeddel: Es az te forgó ſzeleddel veſzeſd eſzeket nékiek.

Tőltſd bé az ő ortzáiokat gyalázattal: Hogy az te nevedet, Vram, kereſſék meg.

Szégyenűllyenek meg, és háborittaſſanak meg mind örökké: Pirullyanak meg és veſzſzenek el.

Es tudgyák meg hogy te, kinek neved Iehovah, tsak egyedűl vagy felſőges Iſten: Mind az egéſz föld kerekſégében. Ditsőſég.

Pſal. LXXXIV.

OH Seregeknek Vra Iſtene; Mely igen ſzerelmeteſek az te hajlékid.

Az

Az Vrnak tornátzibã való menetelnek kévánſága miat el fogyatkozik az én lelkem: Az én ſzivem és teſtem kévánkozik az élő Iſtenhez.

Az te óltáridnál, ſeregeknek Vra, én királyom, és én Iſtenem, az veréb-is talált házat: Es az fetske féſzket magának, melyben helyhezteſſe az ő fiait.

Bóldogok az kik lakoznak az te házadban: Es ſzűntelen tégedet ditsérnek.

Bóldog ember az, az kinek te erősége vagy: Es az kinek ſzivében vagynak az te ősvényid.

Kik által menvén az viznélkűl való völgyeken: Azokon forráſokat áſnak, és kutakat eſső viznek.

Seregenként, és főltonként mennek: Mig nem meg láttatnak Iſten előtt Sionban.

Seregeknek Vra Iſtene, halgaſd meg az én könyörgéſemet: Halgaſd meg Iacobnak Iſtene.

Te mi paiſunk Iſten, tekénts reám: Es tekéntſd meg az te meg kent királyodnak ortzáját.

Mert jóbb nékem egy nap az te tornátzidban, hogy nem máſut ezer nap: Inkáb akarnék az én Iſtenemnek házának küſzőbén űlni, hogy nem mint lakni az gonoſzoknak hajlékokban.

Mert ollyan mint az nap, és az pais az Vr Iſten: Kegyelmet és ditsőſéget ád az Vr, nem vonſza meg az jót azoktol az kik járnak ártatlanságban.

Seregeknek Vra, bóldog ember az: Az kinek benned vagyon bizodalma. Ditsőſég.

Pſal. LXXXV.

IO akarattal vôltál, Vram, az te fôldedhez: Az Iacob nemzetſęgébôl való foglyokat meg ſzabaditottad.

Az te népednek álnokságát meg engedted: El fedezted minden ô bûnôket.

El vôtted rolok minden haragodat: El forditottad haragodat hogy fel ne gerjedne.

Térj meg mi hozzánk mi ſzabaditáſunknak Iſtene: Es ſzállyon le ellenünk való haragod.

Avagy mind ôrôkké haragſzol-é ellenünk? Es az te haragodat meg tartanád-é mind ôrôkkôn ôrôkké?

Avagy nem eleveniteſz-é még minket-is meg? Hogy az nép te benned ôrvendezzen.

Mutasd meg minékünk, Vram, az te irgalmaſſágodat: Es az te ſzabaditáſodat adgyad minékünk.

Meg hallom mit ſzól az Iſten: Mert kétſęg nélkûl ſzól békeſéget az ô népének, és az kiket kegyelmeſſęgével kôrnyûl vôt, hogy ne térjenek az bolondságra.

Kétſęg-nélkûl kôzel vagyon az ô ſzabaditáſa, az ôtet félôkhez: Hogy lakozzék az ditsôſęg az mi fôldünkôn.

Az irgalmaſſág és igazſág elôl talállyák egymáſt: Az igazſág, és az békeſęg egymáſt tsokollyák.

Az igaz mondás az fôldból gyûmôltôst teremt: Es az igazſág menyből alá tekint.

Az Vr-is minden jót ád: Hogy az mi fôldünk meg teremje az ô gyûmôltsét.

Az igazſág jár ô elôtte: Es annak elô menetele leſzen.

Pſal. LXXXVI.

HAjtſd le, Vram, az te fûledet, halgas meg engemet: Mert nyomorult és ſzegény vagyok.

Tartſd meg az én ęletemet, mert te ſzented vagyok: Tartſd meg, én Iſtenem, az te benned bizo ſzolgadat.

Kônyôrûly én rajtam, Vram: Mert te hozzád kiáltok minden napon.

Vidámitsd meg az te ſzólgádnak lelkét: Mert az én lelkemet tsak te hozzád emelem fel.

Mert te, Vram, jó vagy és kegyelmes: Es ſok irgalmaſſágu azokhoz kik téged ſegitſégûl hiunak.

Figyelmezzél, Vram, az én kônyôrgéſemre: Es halgaſd meg az kônyôrgéſemnek beſzédét.

Az én nyomoruſágomnak idején ſegitſęgûl hiulak tégedet: Azért halgas meg engemet.

Nintſen, Vram, ſenki az Iſtenek kôzôt ollyan mint te: Es az te dolgaidhoz haſonlók nintsenek.

Minden népek az mellyeket teremtettél el jônek, és az te ortzádat imádgyák, Vram: Es ditsôſéget adnak az te nevednek.

Mert nagy vagy te, Vram: Es tsuda dolgokat tselekeſzel egyedûl.

Mutasd meg nékem az te utadat, hagyd járják az te igazſágodban: Erôſitſd meg az én lelkemet az te nevednek félelmére.

Tiſztellek tégedet, Vram Iſten, tellyes ſzivem ſzerént: Es ditsôitem az te nevedet ôrôkké.

Mert az te jó vóltod nagy én rajtam: Es meg ſzabaditottad az én lelkemet az mélyſéges ſirból.

Iſten, az kevélyek fel támadtak én ellenem: Es az hatalmaſoknak ſerege keresi az én lelkemet, és tégedet meg nem gondoltanak.

De te, Vram Iſten, irgalmas és hajlandó vagy az kegyelemre; kéſedelmes az haragra: Nagy kegyelmeſſégû es igazſágu.

Tekénts reám, és kônyôrûly rajtam, adgyad az te erôdet az te ſzólgadnak: Es ſzabaditsd meg az te ſzólgálóleányodnak fiát.

Iſmértesd meg velem nyilván való jelbôl, az te hozzá való jó akaratodat: Hogy láſſák az én ellenségim, és ſzégyenûllyenek meg, mikor engemet meg ſegitendeſz, és meg vigaſztalándaſz. Ditsôség.

Pſal. LXXXVII.

AZ Iſtennek fundáláſa az ſzent hegyek kôzôt vagyon: Szereti az Vr az Sionnak kapuit, az Iacobnak minden hajlékinak felette.

Felette igen tiſztteſſegeſek azok: Az mellyek te felôled hirdettetnek, oh Iſtennek városa.

Az

Az Ægyptomot, és Babyloniát, azok kôzzé ſzámlálom, az kik engemet iſmérnek: Imé az Philiſtéuſok, és Tyruſbéliek az Szerentsenekkel egybe ott ſzûlettetnek.

Es az Sijon felôl jôvendôben azt mondgyák; hogy mind ez, ſ-mind amaz ott ſzûlettetet: Es az felſéges Iſten erôſiti azt meg.

Az Vr meg ſzámlállya az népeket fel irván: Ez ott ſzûlettetet,

Es léſznek ott éneklôk, és ſipoſok: Es minden én forázſim te benned léſznek.

Ditsôſég.

Pſal. LXXXVIII.

VRam, én ſzabadittatáſomnak Iſtene: Mind nappal, ſ-mind eijel kiáltok te elôtted.

Mennyen te elôdbe az én imádságom: Hajtſd le az te fûledet az én kiáltáſomra.

Mert az én lelkem meg tellyeſedet nyomoruſágokkal: Es az én életem az koporſóhoz kôzelget.

Haſonlatos lôttem az koporſóba ſzállottakhoz: Haſonlatos vagyok ahoz, kinek ſemmi eréje nintſen.

Az halottak kôzzé ſzámláltattam az emberi tárſáſágtol meg foſztatván: Mint az koporſóban fekûvô meg ôlettettek, kikrôl tôbbé meg nem emlekezel, kik az te kezed által vágattattak ki.

Az leg alſo ſirban vetettél engemet: Az ſetétſeg be, az mélyſéges helyekre.

Az te haragod én reám ſzállott: Es minden te habjaiddal nyomorgattál engemet.

Az én ismérőimtől meg foſztottál, és engemet utálatoſſágul adtal ezeknek: Bé-rekeſztettem annyira, hogy meg nem ſzabadulhatok.

Az én ſzemem meg ſenyvedet az nyomoruság miat: Minden nap téged hiulak ſegitſégül, Vram, és te hozzád terjeſztem az én kezeimet.

Avagy az halottakkal tselekeſzel-é tsudálatos dolgot: Avagy az halottak támadnak-é fel, hogy rolad valláſt tegyenek?

Avagy beſzéllik-é az koporsóban az te kegyelmeſſégedet? Es az te igazſágodat az halálban?

Avagy meg tudhattyák-é az ſötétſégben az te tsuda dolgaidat? Es az te igazſágodat, az feledékensegnek földében?

En te hozzád kiáltok, Vram: Es minden reggel az én imádságom te hozzád érkezik.

Miért vetſz el engemet, Vram: Es miért rejted el az te ortzádat én tőlem?

Szegény és hólt eleven vagyok az nyomoruság miat: Es à te tőled reám botsáttatot rettegéſeket hordozvã félek.

Az te buſuláſid én rajtam által mentenek: Es az te tőled reám botsáttatot fęlelmek meg ſzoritottak engemet.

Kőrnyűl vőttenek engemet mint az vizek: Szűntelen kőrnyűl veſznek engemet egyenlőképpen.

El ſzakaſztotttad én tőlem az én baratomat, és társomat: Es az én ismerőim ollyanok mint az ſetétſęg.

Ditsőſęg; &c.

Pſal:

Pſal. LXXXIX.

AZ Vrnak kegyelmeſſęgét mind őrőkké éneklem: Minden nemzetſégről nemzetſégre hirdetem az te igazſágodat, Vram, az én ſzámmal.

Mert azt mondom; hogy az ő kegyelmeſſége mind őrőkké meg marad: Es az mennyekben meg erősited az te igaz mondaſodat; mellyel ezt mondottad:

Szővetſęget tőttem az én válaſztottammal: Es meg eskűttem Davidnak az én ſzólgámnak.

Hogy mind őrőkké meg erősitem az te magodat: Es nemzetségről nemzetſęgre meg éppitem az te királyi ſzékedet.

Annakokáért az egek hirdetik az te tsudálatos dolgaidat, Vram: Es az te igaz mondáſodat az ſzentek gyűlekezetiben.

Mert az felyhőkbe kitsoda vólna haſonlatos az Vrhoz: Kitsoda haſonlatos az Vrhoz, az erőſſeknek fiai kőzőt?

Az Iſten igen rettenetes az ſzenteknek gyűlekezetiben: Es tiſzteletes mind azoknak felette az kik ő kőrnyűle vagynak.

Vram, ſeregeknek Iſtene, kitsoda ollyan erős Iſten mint te vagy? Mert az te igaz mondáſod te kőrnyűled vagyon.

Te uralkodol az tengernek kevélyſégén: Mikor az ő habjai fel emelkednek, te enyihited meg azokat.

Az

Az Ægyptombélieket te rontád meg, mint ha fegyverrel verettettenek vólna által: Es az te karodnak ereje által, az te ellenségidet el ſzélleſztéd.

Tieid az egek, tied az fôld: Ez világot minden benne valókkal te fundáltad.

Az éſzakot, és az délt te teremtetted: Az Thábor és Hermon hegye, az te nevednek énekelnek.

Tenéked az te karod hatalmas: Erôs az te kezed, és fel magaſztaltatot az te jóbb kezed.

Az igazság és itélet az te ſzékednek helye: Az kegyelem és tôkélleteſſég jár az te ortzád elôt.

Ditsôſég.

PSALMI EIVSDEM continuatio.

BOldog nép az mely tud az Vrban ôrvendezni: Vram, ezek az te ábrázatodnak világoſſágában biznak.

Az te nevednek ôrvendeznek minden napon: Es az te igazságodban fel magaſztaltatnak.

Mert az ô erejéknek ékeſſége te vagy: Es az te jó akaratod által emeltetik fel az mi ſzarvunk.

Mert az Vr minékúnk paiſunk: Es az Iſraelnek ſzent Iſtene az mi királyunk.

Akkor meg ſzóllitád látásban az te ſzentidet; és ezt mondád: Segitſéget rendeltem az ellen, és fel magaſztaltam azt, az kit az kôſſég közzûl válaſztottam.

Találtam Davidot az én ſzólgámat: Az én ſzent olajommal kentem meg ôtet.

Azért

Azért az én kezem meg érôſſiti ôtet: Minden ok vetetlen az én karom meg tartya ôtet.

Nem nyomják el ôtet az ô reája jövô ellenſégi: A gonoſz ember-is nem nyomorgattya meg ôtet.

Mert meg rontom ô elôtte az ô nyomorgatoit: Es azokat kik ôtet gyûlôlik, meg verem.

Es az én igazſágom, és kegyelmeſſégem léſzen ô vele: Es az én nevemben magaſztaltatik fel az ô ſzarva.

Mert vetem az ô kezét az tengerre: Es az folyó vizekre az ô jób kezet.

Eô énnékem azt mondgya, én atyam vagy, én Iſtenem: Es az én ſzabadittatáſomnak kôſziklaja.

En-is elsô ſzûlôttemmé téſzem ôtet: Es minden földi Kiralyoknál fellyeb valová.

Mind ôrôkké meg tartom néki az én irgalmſságomat: Es az én ſzövetſégem ô vele erôs léſzen.

Es az ô magvát ôrôkké valová teſzem: Es az ô kiralyi ſzekit, mint az egeknek napjait.

Ha az ô fiai el hagyandgyák az én tôrvényemet: Es az én itéletimben nem jarnak.

Ha az én rendeléſimet által hágjak: Es az én parantſolatimat meg nem ôrzik.

Meg látogatom veſzövel az ô bûnöket: Es vereſégekkel az ô alnokſágokat.

De az én irgalmaſſágom el nem veſzem ô tôle: Es az én mondáſomat el nem változtatom.

Nem rontom meg az én ſzövetſégemet: Es az mi ki jôt az én ſzámbol el nem valtoztatom.

Egyſzer meg eskûttem az én ſzentségemre: Davidnak tôtt igéretemet nem változtatom el.

Az ô magva mind ôrôkké meg marad: Es az ô kiralyi ſzeki mint az nap én elôttem.

Es mint az hold mind ôrôkké meg marad; Es mint az egekben valo tôkelletes bizonyságok.

De te elvetetted ôtet, és meg utáltad: Es meg haragutta laz te meg kent kiralyod ellen.

Fel bontottad az te ſzolgaddal tôt ſzôvetſéget: Az fôldre vetvén meg gyalaztad az ô Coronajat.

El rontottad az ô kô falait: Minden erôſſégeit az földre hánytad.

Minden uton járok ſákmant vetettek ô bêne: Az ô ſzomſzedgyai elôt gyalázatos.

Fel magaſztaltad az ô ellenséginek jób kezeket: Es meg vidamitottad minden ô gonoſz akaroit.

Az ô fegyverének élit ki vontad: Es minden batorságát el vôtted az hadban.

El tôrlôtted az ô fenyeſſégét: Es az ô kiralyi ſzekit á földre le rontottad.

Az ô iffiuſagának napiait meg rôviditetted: Kôrnyûl vôtted ôtet gyalázattal. Ditsôség.

PSALMI EIVSDEM continuatio.

MEddiglen rejted el te magadot mi tôlünk, Vr Iſten, mind ôrôkkéé? Es meddig ég az te haragod mint az tûz?

Emlekezzel meg én rólam, melly rôvid eletû vagyok: Miért teremtetted vólna hijaban az embereket.

Kitsoda

Kitsoda az élôk kôzzûl az ki meg nem halna? Kitſoda ſzabadithattya meg magat az koporſotol?

Hol vagynak az te elébbi irgalmaſſagid, Vram? Mellyeket eskûveſſel fogadtál vala Davidnak az te tôkelleteſſégedben?

Emlekezzél meg az te ſzolgaidnak gyalázattoykrôl: Hogy ſok nepeknek gyalázattyokat hordoztam az én kebelemben.

Mellyekkel illettenek tegedet az te ellenſégid, Vram: Es mellyekkel illették az te meg kent kiralyodnak jôvetelet.

Aldot legyen az Vr: Mind ôrôkké, amen, amen.

Ditsôség.

Pſal. XC.

VR Iſten, te voltal minekûnk hajlekunk: Mind nemzetſégrôl nemzetſégre. 332

Minekelôtte az hegyek lennenek, és formaltatnek az fôld, és ez vilag: Eorôktûl fogva mind ôrôkké, tevagy Iſten.

Ki az embert ſemmié teſzed, és ezt mondod: Terjetek az fôldben embereknek fiai.

Mert az ezer eſztendô te elôtted ollyan mint az tegnapi nap, mely-el mult: Es az etſzakanak negyed reſze.

El ragadod ôket mint egy ár vizzel: Ollyanok mint az álom, mint az fû, mely hirtelen meg ſzárad.

Mely reggel virágzik és eſtvére el valtozik: Ki vagattatik és meg ſzárad.

Azért meg emésztetünk, az te haragod miat: Es az te buſulásod miat meg romlunk.

Mert az mi álnokságinkat elődbe vetetted: Es az mi titkos bűneinket, az te orczádnak vilaga eleibe.

Annakokáért minden mi napjaink el mulnak az te haragod miat: Meg emésztyük az mi esztendőinket, mint az beszédet.

Az mi esztendeinknek napjai hetven esztendők, vagy mentől fellyeb nyolczvan esztendők: Es azoknak, szinte az javais nyomoruſag és fárad.ag, mely mikor el mulik el repűlünk.

Ki tudhattya az te haragodnak erejet? Es az te felelmed szerént, az te haragodat?

Tanits meg minket hogy tudhaſſuk az mi napjainknak számokot: Hogy jarhaſſunk bőlts szivel te előtted.

Téri hozzam, Vram; meddig leszen az te haragod? Es legy kegyelmes az te szolgaidhoz.

Tőlts be minket az te jó voltoddal minden napon: Hogy enekellyünk, és vigadgyunk minden mi űdőnkben.

Vidamits meg minket az mi nyomoruſáginknak napjai utan: Es az esztendők utan, mellyekben latunk nyomoruſágot.

Lattaſſek meg az te szolgaidban az te tsuda dolgod: Es az te ditsőséged azoknak fiaiban.

Es legyen az mi Vrunknak Istenünknek szépsége mi rajtunk: Es az mi kezünknek tselekedetit erősſitsd meg mi bennünk, és igazgaſd az mi kezeinknek munkait.

Ditsőség.

Pſal.

Pſal. XCI.

AZ ki lakozik az felséges Istennek rejtekében: Az hatalmas Istennek árnyekában nyugszik. 334

Azt mondom azért én az Vrnak: En oltalmam vagy, én erősſegem, én Istenem, ő benne bizom.

Mert ő szabadit meg tegedet az madáraſznak töriből: Es az veszedelmes dögtől.

Az ő szárnyaval fedez bé tegedet, és az ő szárnyai alatt leszen oltalmad: Pais az ő igaz igéreti.

Ne fély az ejeli rettegéstől: Es az nappal repülő nyiltol.

Az étszaka kegyetlenkedő dögtől: Es az delben puſztito dög haláltol.

Ha el esnek mellőled ezeren, és jób kezed felől tiz ezerennis: Mind azáltal te hozzad nem közelget.

Ketségnelkül az te szemeiddel nezed: Es az hitetleneknek bűntettetéseket meg látod.

Mivelhogy te azt mondottad; Vram, én oltalmam vagy: Es az felséges Istent válaſztottad hajlékodnak.

Nem illet teged az veszedelem: Es az ostor nem közelget az te hajlékodhoz.

Mert az ő Angyalinak parántsolt te felőled: Hogy őrizzenek tegedet minden te utaidban.

Az ő kezekben hordoznak tegedet: Hogy meg ne üſſed az te labaidat az kőben.

Az oroſzlányon, és az Aſpis kigyon jarſz: Meg tapodod az oroſzlány kôlykôket és az ſárkányokat.

Mert ezt mondgya az Iſten; mivelhogy ez engemet ſzeret, meg ſzabaditom ôtet: Fel magaſztalom ôtet, mert iſmeri az én nevemet.

Segitſégûl hivot engemet és meg halgatom ôtet: Vele vagyok haborulagaban, meg mentem, és meg ditsôitem.

Hoſzſzu napokkal be tôltôm ôtet: Es meg mutatom neki az én ſzabaditáſomat. Ditsôség.

Pſal. XCII.

JO dolog az Vrat tiſztelni: Es az te nevednek, oh magaſſagbeli Iſten, eneket enekleni.

Hirdetni minden napon, az te kegyelmeſſégedet: Es az te igaz mondáſodat minden ejjel.

Tiz huru kintornával czimbalommal: Enekkel és hegedûvel.

Mert meg vidámitottal engemet, Vram, az te tselekedetiddel: Az te kezeidnek munkaiban ôrvendezek.

Mely nagyok, Vram, az te tselekedetid? Igen mélyſégeſek az te gondolatid.

Az balgatag ember nem veſzi azt eſzében: Es az bolond nem értì azt.

Hogy mikor viragoznak az gonoſzok mint az fûvek: Es viragoznak mind az hamiſſag tselekedôk, el veſznek mind ôrôkké.

De te vagy az felſéges Iſten: Mind ôrôkké Vram.

Mert

Mertime az te ellenſégid, Vram, á te ellenſégid mondom, el veſznek: Es el ſzélhednek mind az hamiſſág tselekedôk.

Es fel emeled az én ſzarvamat, mint az Vnicorniſnak: Mivelhogy meg kenettettem ſzép zôldellô olajjal.

Es meg láttya az én ſzemem, az én ellenem támadot ellenſégimen az te itéletedet: Es az gonoſzok felôl meg halìya az én fûlem az mellyeket akar.

Az viragozik mint az palma fa: Es meg ſzaporodik mint á Libanuſnak cedruſſa.

Az Vr házának palantai: Az mi Iſtenünknek tornatziban virágoznak.

Vénſégekben is gyümôltsôznek: Kôvérek és zôldellôk leſznek.

Hogy hirdeſſek az Vrat, az én kôſziklámat, igaznak lenni: Es hogy nintsen ſemmi hamiſſág ô benne.

Ditsôſég.

Pſal. XCIII.

VRalkodik az Vr, ditsôſéget ôltôzôt fel, az Vr, nagy hatalmas erôt ôltôzôt fel, fel övedzette magat: Az fôld-is ô tôle erôsîtteteti meg, hogy meg ne indullyon.

Allando az te ſzeked ôrôktôl fogva: Eôrôktûl fogva vagy te.

Az folyo vizek, Vram, az folyo vizek zugnak: Az folyo vizeknek habjai.

De az

De az ſok vizeknek zugásánál, tengernek erôs habjainal: Erôsb az magaſſagban lakozo Vr.

Az te bizonſag tetelid igen erôſſek: Az te házadnak kévánatos ſzentſégi, Vram, ſok ideig meg maradnak.

Ditsôség. &c.

Pſal. XCIV.

VRam, boſzſzu állaſnak Iſtene: Boſzu allo Iſten jelennyél meg.

Magaſztaltaſſál fel földnek biraja: Fizeſs meg az kevélyeknek.

Meddig ôrvendeznek, Vram: Meddig ôrvendeznek az hitetlenek?

Vakmerôkeppen tsátsognak, keményen ſzólnak: Kérkednek az hamiſſágnak tselekedôi.

Az te nepedet, Vram, rontyak: Es az te ôrôkſégedet nyomorgattyak.

Az ôzvegyet és jövevenyt meg ölik: Az arvakat-is meg haborgattyak.

Es kevélyen azt mondgyak; nem lattya Iſten: Es az Iacobnak Iſtene, nem tudgya.

Vegyétek eſzetekben magatokat, kik á kôſſég kôzôt bolondok vagytok: Es ti balgatagok mikor tértek eſzetekre?

Az ki az fûlet plantalta, avagy nem hall-é? Es az ki az ſzemet teremtette nem lát-é?

Az ki az pogányokat meg feddi, avagy nem fedd-é meg titeket? Es az ki embereket tudományra tanit, avagy nem tudna-é az ſemmit? Az

Az Vr tudgya az embereknek gondolattyokat: Hogy heaba valok.

Ditsôség.

PSALMI EIVSDEM continuatio.

BOldog ember, az kit te tanitandaſz, Vram: Es az kit, az te tôrvényedre oktatſz.

Hogy nyugodalmat adgy annak az veſzedelemnek napjan: Miglen az Iſtenteleneknek verem áſattatik.

Bizony nem veti el az Vr az ô nepet: Es el nem haggya az ô ôrôkſégét.

Mert még az itélet meg tér az igazságra: Es ô utanna mennek az igaz ſzivû emberek.

Kitsoda tamadot fel én érettem, az gonoſzul tselekedôk ellen? Kitsoda állot én mellem az hamiſſag tselekedôk ellen?

Ha az Vr ſegitſéggel nem volt volna nekem: Az én lelkem moſtan tsendeſſegben lakoznek.

Mikor azt mondottam; az én labam él tsiſzámodot: Az te jó voltod, Vram, meg erôſſitett engemet.

Es az én bennem való ſok gondolkodáſimban: Az vigaſztaláſok meg vidámittottak az én lelkemet.

Avagy vagyon-é te hozzád valami kôzi az hamiſſágnak ſzekinek: Mely nyomoruſágot ſzerez tôrvenynek ſzine alatt?

Seregenként gyûlnek az igaznak lelke ellen: Es az ártatlannak vérét kárhoztattyak.

Es lôn ennekem az Vr, kô váram: Es az én Iſtenem oltalomnak kô ſziklája.

Mert meg fizeti nekiek az ô álnokságokat: Es az ô gonoſzlágok el veſzti ôket, el veſzti ôket az mi Vrunk Iſtenünk. Ditsôség: &c. Miképpen.

Pſal. XCV.

LOvetek el ôrvendezzünk az Vrnak: Vigadgyunk à mi ſzabaditáſunknak kô ſziklajanak:

Mennyünk eleiben hálá adaſſal: Enekellyünk néki ditséreteket.

Mert nagy Iſten az Vr: Es nagy kiraly minden Iſteneknek felette.

Mert ô hatalmaban vagynak ez fôldnek elsô reſzei: Es az hegyeknek magaſſági ôvei.

Eove az tenger, ô teremtette azt: Es az fôldet az ô kezei formaltak.

Iôvetek el imadgyuk ôtet: Borullyunk le arczal, hajtſuk meg terdünket az mi teremtô Vrunknak elôtte.

Mert ô az mi Iſtenünk: Es mi az ô mezejenek népei, és az ô kezének juhai, vagyunk.

Ma ha az ô ſzavát hallandgyatok: Meg ne keményitsétek ſzivéteket, mint az verſengéſnek helyen, az kiſértetnek napjan az puſztaban.

Mikor meg kisértének engemet az ti atyaitok, és meg probálanak engemet: Iollehet látták volna az én tselekedetimet.

Negyven eſztendôkig bantattã ez nemzetſegtôl; azért azt mondám: Tevelygô ſzivü nép ez, és nem tudgyak az én utaimat. Kiknek

Kiknek meg eskûttem az én haragomban: Hogy bé nem mennek az én nyugodalmamban.

Ditsôség. &c.

Pſal. XCVI.

In die Adventus Domini

281

ENekellyetek az Vrnak uj eneket: Enekellyen az Vrnak mind az egéſz fôld.

Enekellyetek az Vrnak, és áldgyátok az ô nevét: Hirdeſſétek minden napon az ô ſzabaditáſat.

Hirdeſſétek az pogany nepek kôzôt az ô ditsôléget: Minden nepek kôzôt az ô tſuda dolgait.

Mert nagy az Vr és igen ditſéretes: Tiſztelendô minden Iſteneknek felette.

Mert a' pogányoknak minden Iſtenik bálvanyok: De az Vr, az egeket teremtette.

Ditsôség és ſzépség vagyon ô elôtte: Erôſſeg és meltoſag az ô ſzent hajlekában.

Adgyatok az Vrnak ſzentſéget nepeknek nẽmzetſégi: Adgyatok az Vrnak ditsôséget, és erôſſéget.

Tulajdonitsatok az Vrnak nevének minden hatalmaſſagot: Ragadgyatok ajandekokat, és mennyetek be az ô tornácziba.

Imádgyátok az Vrat az ô ſzent hajlekának ékẽſſégében: Rettegjen ô tôle mind az egéſz fôld.

Mondgyátok; az pogan népek kôzôt uralkôdik az Vr: Mert meg erôſsitette az fôldnek kerekſégét hogy meg ne indullyon, és meg itéli az népeket igazſágban.

Eorûllyenek az egek, és ôrvendêzzẽ az fôld: Zengjen az tenger, és minden benne valok.

Eorûllyenek az mezôk mindẽ bennẽk valokkal: Akkor ôrûllyenek az erdôknek fáji.

Az Vrnak orczája élôt, mikor el jôvend, mert el jôt birnĩ ez fôldet: Meg itéli ez fôldet igazſagban, és az nepeket igaz mondáſával. Ditsôség.

Pſal. XCVII.

283

VRalkodik az Vr, ôrûllyôn az fôld: Eorvendezzenek az nagy ſzigetek.

Felyhô és homályoſſag vagyon ô elôtte: Igazſág és itélet az ô ſzekinek erôſſége.

Tûz jár ô elôtte: Es kôrôs kôrnyûl meg égeti az ô ellenſégit.

Fénlettek az ô villámáſi ez vilagon: Láttya és meg retten az fôld.

Az hegyek mint az viaſz meg olvadnak az Vrnak elôtte: Az egeſz fôldnek Vranak ſzine elôtt.

Hirdetik az egek az ô igazſagat: Es meg láttyák minden népek az ô ditsôségét.

Szégyenûllyenek meg mind az faragott kepeknek ſzolgai, kik ditsekednek az bálványokkal: Imadgyatok ôtet minden Iſtenek.

Hallá, és ôrvendeze Sijon: Es ôrûlenek az Iudanak leanyi, az te itéletedert, Vram.

Mert te, Vram, magaſſágos vagy mind az egeſz fôldôn: Es felette igen fel magaſztaltattal minden Iſtenek felette.

Kik ſzeretitek az Vrat gyûlôllyetek a' gonoſzt: Meg ôrizi az ô ſzenteinek lelkeiket, és az gonoſzoknak kezeikbôl meg ſzabadittya ôket.

Vilagoſſág támadot az igazaknak: Es az igaz ſzivû embereknek vigaſag.

Eorûllyetek igazak az Vrban: Es tiſztellyétek az ô ſzentségének emlekezetit. Ditsôség:

Pſal. XCVIII.

ENekeilyetek az Vrnak uj eneket; mert tſuda dolgokat tſelekedett: Szabaditaſt adott neki az ô jobb keze, és az ô ſzentſeges karja.

Hirdette az Vr az ô ſzabaditáſát: Az pogany népeknek ſzemek elôt meg jelentette az ô igazſágat.

Meg emlekezett az ô jó voltarol, és az Iſrael hazahoz való tôkélleteſſégerôl: Az fôldnek minden határi látták az mi Iſtenünknek ſzabaditáſat.

Eorômmel enekellyetek az Vrnak, fôldnek minden lakoſi: Zengjetek, ôrûllyetek, és mondgyatok ditséretet.

Mondgyatok ditséretet, az Vrnak hegedûvel: Hegedûvel mondom, és énekléſſel.

Trombitaknak és kûrtnek zengéſével: Zengjetek az Iehova Kiraly elôtt.

Zengjen az tenger minden benne valokkal egybe: Az vilag az ô benne valokkal egyetemben.

Az

Az folyo vizek tapſollyanak kezzel: Az hegyek-is egyemben örüllyenek,

Az Vr elôt, mert el jôt a' földnek birájára: Birja ez vilagot igazſaggal, és az nepeket felette igazán.

Ditsôség:

Pſal. XCIX.

VRalkodik az Vr, akar mint dühösködgyének az nepek: Az Cherubinokon ül, akar mint rengedezzen az föld.

Az Sijonban lákozo Vr nagy: Es magaſſágos minden nepeknek felette.

Tiſztelliyek az te nagy, és rettenetes nevedet: Mert ſzent, és az királynak ereje itéletet ſzeret.

Te rendelted az igazſágot: Itéletet és igazſágot te rendeltél az Iacob nemzetſégében.

Magaſztallyátok az mi Vrunkat Iſtenünket: Es hajtsátok meg magatokat az ô labainak ſámonyánal, mert ſzent.

Moyſes és Aaron az ô Papjaival egybe: Es az Samuel azokkal egybe.

Kik az ô nevet ſegitſégül hiják vala: Segitſégül hijak vala az Vrat, és ô meg hálgatá ôket.

Felyhônek oſzlopában ſzól vala nekiek az Iſten: Meg örizik vala az ô bizonſag tételit, és parantſolattyát, mellyet adott vala nekik.

Vram, mi Iſtenünk te meg halgattad ôket, és kegyelmes voltal nekiek: Mind azáltal boſzut allottal az ô tselekedetekert.

Magaſz-

Magaſztallyatok az mi Vrunkat Iſtenünket: Es hajtsátok meg magatokat az ô ſzentséges hegyénél, mert ſzent a mi Vrunk Iſtenünk.

Ditsôség.

Pſal. C.

ORvendezzetek az Vrnak földnek minden lakoſi: Szolgallyatok az Vrnak vigaſſággal, és mennyetek ô eleibe örömmel.

Tudgyatok meg, hogy az Vr Iſten teremtet minket, és nem mi teremtettük magunkat: Eo népe vagyunk, és az ô mezejének juhai.

Mennyetek be az ô kapuin hálá adáſſal, és az ô tornácziba ditsérettel: Adgyatok hálákat neki, és áldgyátok az ô nevét.

Mert jó az Vr, és mind örökké vagyon az ô irgalmaſſága: Es nemzetſégről nemzetſégre vagyon, az ô tökélleteſſége.

Ditsôség.

Pſal. CI.

IRgyelmeſſéget, és itéletet eneklek: Es te neked, Vram, éneket mondok.

Szorgalmatoſſan igyekezem az tökélletes utnak örizésére, mikoron én hozzam jövendeſz: Iárok az én ſzivemnek tekélleteſſégeben, az én házamban.

Nem követek gonoſz dolgot; az gonoſz tévöknek tselekedeteket gyülölöm: Es azok én barátim nem leſz-

Az-

nek.

Az gonoſz ſzivű ember távol léſzen én tőlem: Es az gonoſzokat hozzam nem botsátom.

Az ő fele-baráttyoknak titkon való rágalmazoit, el veſztem: Es az ki kevély ſzemű, fel fuvalkodot ſzivű, azt el nem ſzenyvedem.

Az én ſzemeim figyelmeteſek leſznek, az földnek igaz mondoira; hogy én velem lakozzanak: Az tőkélleteſſégnek vtában járo ſzolgal énnekem.

Nem laknak az én házamban az álnokſag tselekedők: Az ki hazugſágot ſzol nem léſzen maradáſa az én ſzemeim előt.

Nagy hamar él veſztem è földnek latrait: Hogy ki gyomlállyam az Vrnak varasából mind az hamiſſag tselekedőket.

Ditsőſég.

Pſal. CII.

VRam, halgaſd meg az én imadságomat: Es az én kiáltaſom juſſon te elődbe.

Ne rejtſd él az te orczádat én tőlem, mikor ſzorongattatom: Hajtſd én hozzam az te fűleidet, az mely nap kialtok te hozzad, és hamar halgas meg engemet.

Mert meg emésztetnek mint az füſt az én napjaim: Es az en tsontaim, mint az űlzóg meg égtenek.

Az én ſzivem minek utanna meg verettetet, meg ſzáradot mint az fű: Anynyira hogy él feletkezem ételemről is.

Az

Az én könyörgéſemnek ſzava miat; Az én tſontom az én huſomhoz ragadot.

Haſonlatos lőttem a' puſztaban lakozo ökör bikahoz: Ollyanná lőttem, mint az bagoly az puſztában.

Vigyazok, és ollyan vagyok: Mint az egyedűl való vereb az ház hean.

Minden napon gyalázattal illetnek engemet az én ellenségim: Es a' kik engemet tſufolnak, én ream eskűſznek.

Annakokaért a' port, mint az kenyeret eſzem vala: Es az én italomat könyhullataſſal elegyitem vala.

Az te haragod és buſuláſod miat: Mert fel emelvén az földhöz űtöttel engemet.

Az én napjaim haſonlatoſok az el hanyatlot árnyékhoz: Es én mint az fű meg ſzáradtam.

Te penig, Vram, mind örökké meg maradſz: Es az te emlekezeted nemzetségről nemzetségre meg marad.

Ditsőség.

EIVSDEM PSALMI continuatio.

KEly fel, Vram, és könyörűlly az Sionon: Mert ideje hogy könyörűlly rajta, mivel el jött az üdő

Mert az te ſzolgaid annak köveiben gyönyörködnek: Es annak poran könyörűlnek.

Es félik az poganyok az te nevedet, Vram: Es ez földnek minden királyi, az te ditsőségedet.

Mivelhogy az Vr meg éppitette az Sijont: Es ott meg láttatott az ő ditsőségében.

Es az nyomorultaknak könyörgéſekre tekéntett: Es azoknak könyörgéſeket meg nem utálta.

Irattaſſék meg ez, a' következédô nemzetſégnek haſznára: Hogy a' meg ujjtatot nep ditſérje az Vrat.

Mivelhogy alá tekéntett az ô magaſſágos ſzentſéges helyébôl: Az Vr, az mennyekbôl az fôldre tekéntet.

Hogy meg hallaná a' foglyoknak nyögéſeket: Es meg oldozná az halálnak fiait.

Hogy hirdeſſék Sijonban az Vrnak nevét: Es az ô ditſéretit Ieruſalemben.

Mikor ſok nép gyülekeznék egybe: Es ſok országok hogy ſzolgállyanak az Vrnak.

Ki illyen modon nyomorgatván az én erômet: Az én életemnek napjait meg rôviditi.

Azt mondám azért; én Iſtenem, ne vigy el engemet az én napjaimnak felén: Mind ôrôkkôn ôrôkké vagynak az teeſztendeid.

Minek elôtte ez fôldet fundáltad vólna: Es az te kezeidnek munkája az egek volnának.

Ezek el veſznek, de te meg maradſz: Mind ezek mint az ruha meg avulnak, mint az ôltôzetet el változtatod azokat, és el változnak.

Te penig ugyan azon vagy: Es az te eſztendeid el nem fogynak.

Az te ſzolgaidnak fiai meg maradnak: Es azoknak magvok te elôtted meg erôſſittetik.

Ditsôség.

Pſal. CIII.

288 Aldgyad én lelkem az Vrat: Es minden belſô réſzeim az ô ſzent nevet.

Aldgyad

Aldgyad én lelkem az Vrat: Es el ne feletkezzél ſemmi jó tétérôl.

Ki meg kegyelmez minden te bûneidnek: Ki meg gyogyittya minden betegſégedet.

Ki meg ſzabadittya a' koporſobol az te elétedet: Ki tégedet meg koronaz kegyelmeſſégével és irgalmaſſágával.

Ki minden jóval meg elégiti az te ſzádat: Meg ujittya az te iffiuſagodat, mint az Sas keſelyûnek.

Igázſágot tſelekeſzik az Vr: Es itéletet a' nyomorultakkal.

Meg jelenti az ô utait Moſesnek: Az Iſrael fiainak az ô gondolatit.

Irgalmas és kegyelmes az Vr: Keſedelmes az haragra, és igen kegyelmes.

Nem mind ôrôkké feddôdik: Es nem tartya meg mind ôrôkké az ô haragját.

Nem az mi bûneink ſzerént tſelekeſzik mi velünk: Es nem fizet mi nékünk az mi álnokſágunk ſzerént.

Mert melly igen magas az ég az fôldôn felûl: Ollyanigen nagy az ô jó volta az ôtet félôkhöz.

Melly távol vagyon az napkelet az napnyugattol: Oly meſzſze vetette mi tôlünk, a' mi bûneinket.

Miképpen könyörûl az atya, az ô fiain: Azonképpē könyörûl az Vr, az ôtet félôkön.

Mert ô tudgya hogy romlando edények vagyunk: Meg emlekezik rola hogy porbol valok vagyunk.

Es hogy az halando embernek napjai haſonlatoſok az fûhöz: Es hogy mint a' mezônek virága úgy virágzik.

Es mikor a' ſzél által megyen rajta: Nem leſzen tôbbé, és még tſak helye-is nem tetſzik.

De az Vrnak jó vólta mind órókkón órókké az ótet félókön: Es az ó igazſága annak fiainak fiain.

Ezokon a' kik meg órizik az ó ſzóvetſégét: Es meg emlekeznek az ó parantſolattyárol, hogy azokat tſeleked-gyék.

Az Vr a' mennyekben helyheztette az ó ſzekit: Es az ó birodalmának mindeneken hatalma vagyon.

Aldgyátok az Vrat, ó angyali, kik erővel hatalmaſok vagytok: Kik az ó parantſolattyát mivelitek, engedvén az ó beſzédének ſzavának.

Aldgyátok az Vrat minden ó ſeregi: Minden ó ſzolgai kik az ó akarattyának engedtek.

Aldgyátok az Vrat minden ó teremtett állati; az ó Vralkodáſának minden helyein: Aldgyad én lelkem az Vrat.

Ditsőség.

Pſal. CIV.

Aldgyad én lelkem az Vrat: En Vram Iſtenem felette igen fel magaſztaltattál; ditſőſéget és ékeſſéget óltóztél magadra.

Ki magadat világoſſággal, mint egy óltózettel, kórnyúl vótted: Es ki terjeſztetted az egeket mint egy kárpitot.

Ki a' vizekben ſzerzette az ó lako helyeit: Ki az félyhóket rendelte az ó ſzekerévé, és jár a' ſzeleknek ſzárnyain.

Ki az ſzeleket ó követie tótte: Es ó ſzolgaiva az lángozo tűzet.

Fundálta a' földet az ó oſzlopin: Melly ſoha órókké meg nem mozdul.

Mélyſéges vizekkel, ugy mint óltózettel bé boritotad vala azt: Az hegyeknek felette állanak vala az vizek.

De az te parantſolatodra el oſzlának: Az te menydórgéſednek ſzavára hamar el menének.

Fel emelkedének az hegyek, és az völgyek le ſzállának: Az helyre, mellyet azoknak rendeltél vala.

Határt vetettél azoknak mellyet által nem hágnak: Es viſzſza nem térnek a' földnek el borittatáſára.

Ki az forráſokat folyo vizekké téſzed: Hogy az hegyek kózót follyanak.

Hogy abbol igyanak az mezei vadak: Es az vad ſzamárok meg enyhitſék az ó ſzomjuſágokat.

Azok mellet lakoznak az égi madarak: Es az fáknak ágai kózzúl ſzolnak.

Ki meg óntózód az hegyeket az te lako helyedból: Hogy az te tſelekedetidnek haſznából meg elégitteſſék az föld.

Teremteſz ſzénát a' barmoknak, és fúvet az embereknek haſznokra: Hogy eledelt vegyenek a' földből.

Ki borral meg vidámitod az embernek ſzivét, és orczáját meg fényeſited olajjal: Es kenyérrel az embernek ſzivet meg erőſſited.

Az Vrnak fjai meg elégittetnek: Az Libanuſnac Cedrus fáji mellyeket plántált.

Mert a' madarak azokon féſzket raknak, es az eſzteraghok: Mellyeknek házok az jegyene fák.

Az magas hegyek a' vad ketskéknek: Az kőſziklák az hórtsókóknek hajléki.

Teremtetted az holdot, bizonyos ûdôknek mutatáſára: Es az napot mely az ô alá menetelit tudgya.

Setitſéget ſzerzeſz hogy étſzaka legyen: Mellyen az erdôknek vadai ki jônek.

Az oroſzlány kôlykôk kik orditonak az prædáért: Kereſven az Iſtentôl az ô eledeleket.

Fel támadván az nap iſmet el rejteznek: Es az ô hajlekokban le fekûſznek.

Ki megyen az ember az ô munkájára: Es az ô dolgára mind eſtveig.

Melly nagyok az te tſelekedetid, Vram: Mindeneket bôltſen teremtettél, és bé tôlt az fôld az te kazdagſagiddal. Ditsôſęg.

PSALMI EIVSDEM continuatio.

ALdgyad, én lelkem, az Vrat, ki igen fel magaſztaltatot a' ſzeles tengeren: Mellyben vagynak ſzámlalhatatlan uſzo állatok, és apro állatoknagyokkal egybe.

Azon jarnak az nagy gállyák: Az nagy Cet hal mellyet te formálál, Vram, hogy jatzodozzék abban.

Mindenek te read neznek: Hogy éledelt adgy nékiek alkolmatos idôben.

Mikor te adſz nekiek, akkor takarnak: Mikor az te kezedet meg nyitod akkor mindenek bé telnek az te jó vóltoddal.

Mikor el forditod orczádot meg haborodnak: Mikor el veſzed azoknak lelkeket, el fogyatkoznak és fôldé leſznek.

Ha az te lelkedet ki botſátod meg ujjulnak: Es meg ujjitod az fôldnek ſzinet. Legyen

Legyen az Vrnak ditsôſeg mind ôrôkké: Es ôrvendezzen az Vr, az ô teremtet állatiban.

Ki mikor a' fôldre teként meg retten az: Ki az hegyeket meg úti és fûſtôlgônek.

Eneklek az Vrnak az én életemben: Eneket mondok az én Iſtenemnek a' mig vagyok.

Legyen kedves néki az én beſzédem: Es én ôrvendezek az Vrban.

Veſzſzenek el a' gonoſz emberek ez fôldrôl, és az hitetlenek tôbbé ne legyenek: Aldgyad én lelkem az Vrat; ditſérjetek az Vrat. Ditsôſęg.

Pſal. CV.

ISztellyétek az Vrat, és hijjátok ſegitségûl az ô nevét: Hirdeſſétek a' népek kôzôt az ô tſelekedetit.

Enekellyetek és mondgyatok ditséretet néki: Szollyatok minden ô tſudairôl.

Ditsekedgyetek az ô ſzent nevében: Eôrvendezzen azoknak ſzivek kik kereſik az Vrat.

Kereſſétek az Vrat, és az ô erejet: Hirdeſſétek az ô orczájat ſzûntelen.

Emlekezzetek meg az ô tſudairol, mellyeket tſelekedett: Az ô tſudairol, és az ô ſzájának itéletirôl.

Oh Abrahamnak, ô ſzolgájának, magva: Iacobnak ô válaſztottának fiai.

Az Vr az mi Iſtenûnk: Mind az egéſz fôldôn vagynak az ô itéleti. Meg

Meg emlekezik mind ôrôkké az ô ſzôvetségéről, és az ô beſzédéről: Mellyet parantſolt meg tartatni ezer nemzetſégiglen.

Mellyet ſzerzett Abrahammal: Es az Iſaknak tôtt eskûvéſiről.

Mellyet meg erôsſitett Iacobnak ôrôk vegezes ſzerént: Es az Iſraelnek ôrôk ſzôvetſégûl; ezt mondván.

Néked adom az Chanáán földét: Hogy legyen néked ſors ſzerént való ôrôkſéged.

Iollehet ſzám ſzerént keveſen volnának: Felette igen keveſen, és ugy mint ſellyerek.

Es egy nemzetség kôzzûl mas nemzetſég kôzzé mennének: Es egy orſzagból más nép kôzzé.

Es nem engedé hogy ſenki ártana nékik: Es ô erettek az királyokat-is meg dorgálta; ezt mondván.

Az én meg kenetteteimet ne illeſſétek: Az én Prophetaimnak ne ártsatok.

Es ehſéget ſzerze az földôn: Es az kenyernek táplálâſât el vévé.

El kûlde ô elôttôk egy férfiat: Az Ioſephet ki el adattatot vala rabſágra.

Kinek labait békokba veték: Es az vas által hatá az ô lelkét.

Mind az ideig, mellyben bé kell vala áz ô beſzédének tellyeſſedni: Az Vr beſzéde meg probálá ôtet.

El kûlde a' Kiraly, és el botsáttatá ôtet az nepnek fejedelme: Es el ſzabaditá ôtet:

Vrrá tévé azt az ô hazan: Es minden joſzágán fejedelemmé.

Hogy az ô fejedelmit-is az ô akarattya ſzerént meg kôtôz-

kôtôztetné: Es hogy az ô veneit tanitaná bôltseſégre.

Akkor mene az Iſrael Ægyptomban: Es az Iakob bujdoſék az Chámnak földén.

Es meg ſzaporitá Iſten az ô népét felette igen: Es az ô ellenſéginél erôsbé tévé.

El forditá azoknak ſziveket, hogy meg gyûlôlnék az ô népét: Es álnokul tselekedének az ô ſzólgaival.

El botsátá Moyſeſt az ô ſzólgáját: Es az Aaront kit válaſztott vala.

Kik azok kôzôtt nagy tsudákot tôttek: Es jeleket a' Chamnak földén.

Botsáta setitséget, és bé ſetitité azt: Es az tsudák nem vóltak engedetlenek az ô béſzédinek.

Azoknak vizeket vérré változtatá: Es meg ôlé az ô halaikot.

Az ô földôk békákat teremte: Mellyek az ô Királlyoknak házokban-is vóltak.

Parantsola és támada legyeknek ſokaſágok: Es tetvek minden ô határokban.

Az ô eſôjôket, kô-eſôvé változtatta vala: Es égô tûzet botsáta az ô földôkre.

Es el veré azoknak ſzôlôjiket, fige fájikot: Es el veſztté minden ô határoknak termô fáit.

Parantsola és támadának ſáskák: Es ſzámlálhatatlan ſok tsere bogarak.

Es minden zôldellô fûvet meg emésztének az ô földôkben: Es meg emészték az ô földôknek gyûmôltsét.

Es minden elsô ſzûlôttet meg ôle az ô földôkben: Minden ô erejeknek elsô ſengéjét.

Es ki hozá ôket ezûſtel arannyal: Es az ô tseledgyekben egy ſem vólt beteges.

Eorvendeze Ægyptom az ô ki jövetelekben: Mert azoktol való félelem meg kôrnyékezte vala ôket.

Ki terjeſzté Iſten az felyhôt hogy ôket bé fedezné: Es az tûzet, hogy éjel világoſſágot adna.

Kônyörge az Iſrael, és fürjek jövének: Es mennyei kenyeret adott nékiek.

Meg nyitá az kôſziklát és vizek jövének ki: Mellyek folytak az ſzáraz földôn mint az folyo viz.

Mert meg emlekezék az ô ſzentséges beſzédéről: Mellyet mondott vólt Abrahámnak.

Ki hozá azért az ô népét örömmel: Es vigaſsággal az ô válaſztottit.

Es adá azoknak az pogányok földét: Es az népeknek munkájokat vötték örökſégûl.

Hogy meg tartanák az ô rendeléſit: Es meg őriznék az ô törvényit; Ditséret Iſtennek. Ditséſség &c.

Pſal. CVI.

Ditsérjétek az Vrat, mert jó: Mert mind örökké vagyon az ô irgalmaſſága.

Kitsoda mondhatná meg az Vrnak nagy erejét: Es kitsodá jelenthetné ki az ô ditséretit.

Bóldogok az kik meg őrizik az itéletit: Es az ki igazán viſeli magát mindenkoron.

Emlekezzél meg én rolam, Vram, az te jó vóltodért, mellyel vagy az te népedhez: Látogaſs meg engemet az te ſegitſegeddel.

Hogy láſſam meg az te válaſztottidhoz való jó tétedet: Es örvendezze Ægyptom az ô ki jövetelekben: Mert azoktol való félelem meg kôrnyékezte vala ôket.

Ki terjeſzté Iſten az felyhôt hogy ôket bé fedezné: Es az tûzet, hogy éjel világoſſágot adna.

Kônyörge az Iſrael, és fürjek jövének: Es mennyei kenyeret adott nékiek.

Meg nyitá az kôſziklát és vizek jövének ki: Mellyek folytak az ſzáraz földôn mint az folyo viz.

Mert meg emlekezék az ô ſzentséges beſzédéről: Mellyet mondott vólt Abrahámnak.

Ki hozá azért az ô népét örömmel: Es vigaſsággal az ô válaſztottit.

Es adá azoknak az pogányok földét: Es az népeknek munkájokat vötték örökſégûl.

Hogy meg tartanák az ô rendeléſit: Es meg őriznék az ô törvényit; Ditséret Iſtennek. Ditséſség &c.

Es örvendezzek az te népednek örömében, hogy ditsekedgyem az te örökſégeddel.

Vétkeztünk az mi Atyáinkkal: Alnokul tselekedtünk, gonoſzul tselekedtünk.

Az mi Atyáink Ægyptomban nem értették az te tsudáidat nem emlekezének meg a' te ſok jó téteményidről: Es engedetlenek lônek az veres tengernél.

De meg tartá ôket az Vr az ô nevéért: Hogy meg jelentené az ô hatalmaſſágát.

Mert meg dorgálá az veres tengert és meg ſzárada: Es által vivé ôket az melyſégeken mint egy nagy puſztán.

Es meg ſzabaditá ôket az ellenſégnek kezéből: Meg menté ôket az ô ellenſégektől.

Es az vizek el boriták az ô nyomorgatoikot: Tsak egy-is nem marada meg azok közzûl.

Akkor hivének az ô beſzédének: Es éneklék az ô ditséretit.

De azonnal el feletkezének az ô dolgairol: Es nem várák az ô tanátsát.

Es kévánságra indulának az puſztában: Es kéſirték az Iſtent az puſztában.

Annakokáért meg adá nékik az ô kévánſágokot: De botsáta ô reájok ôſztövérſéget.

Annak felette irégyſégre indulának Moſes ellen az táborban: Es az Iſtennek ſzente ellen, az Aaron ellen.

Meg nyilatkozék az föld és el nyelé Dathant: Es el boritá Abirámnak tseledét.

Es tûz gerjede az ô gyülekezete ellen: Az láng meg gyujtá az gonoſzokot.

Borju képet ôntének az Horebnél: Es imádák az ôntôt bálványt.

Es változtaták az ô ditsôſégét: Baromnak haſonlatoſſágává mely ſzénát éſzik.

El feletkezének Iſtenrôl, ki meg tartotta vala ôket: Ki nagy dolgokat tselekedett vala Ægyptomban.

Tsudálatoſokat az Chamnak földén: Retteneteſeket az veres tengernél.

Annakokáért meg mondotta vala, hogy el veſzti ôket: Ha Moſes az ô válaſztot ſzólgája nem állot vólna az romlaſon az ô ortzája elôt, az ô haragjának el fordittatáſáért, hogy ôket el ne tôrlené.

Meg utálák az kévánatos földet-is: Nem hivének az ô ſzavának.

Es morgolódának az ô Satorokban: Es nem hallák meg az ô ſzavát.

Annakokáért fel emelé az ô kezét ô ellenek: Hogy ôket el veſztené az puſztában.

Es hogy az ô magvokat az pogányok kôzôtt el ſzéleſztené: Es hogy minden földeken ôket el hintené.

Annak felette adák magokot az Bál Peor mellé: Es halottak áldozattyát ęvék.

Es haragra inditák az Iſtent az ô tselekedetekkel: Es oſtor ſzálla reájok.

Mig nem az Phineas elô álla, és boſzut álla: Es meg ſzűnék az oſtor.

Es tulajdonittaték néki igazſágul: Nemzetſęgrôl nemzetſęgre mind ôrôkké.

Ha-

Haragra inditák ôtet az vérſengésnek vizénél-is: Annyira hogy Moſes gonoſzul járna ô miattok.

Mert meg háboriták az ô lelkét· Es magá gondolatlanul ſzólla ajakival.

Nem veſzték el az népeket-is: Az kikrôl az Vr ſzóllot vala.

Hanem meg elegyedének az pogányokkal: Es azoknak tselekedeteket meg tanulák.

Es ſzolgálának az ô bálványiknak: Mellyek nékiek romláſokra lônek.

Mert meg áldozák az ô fiaikot: Es leányikot az ôrdôgôknek.

Es ártatlan vért ontának, az ô fiaiknak, leányiknak véreket: Mellyeket az Chanaannak bálványinak áldoztak, és meg fertezteték az föld ôldôkléſekkel.

Es meg fertezteténck az ô tselekedetekkel: Es paráználkodának ſzánt ſzándékkal.

Azért fel gerjede az Vr haragja az ô népe ellen: Es meg utálá az ô ôrôkſęgét.

Es adá azokot az pogányoknak kezekben: Es uralkodának ô rajtok az ô ellenſęgik.

Es nyomorgaták ôket az ô ellenſegik: Es meg gyaláztatának azoknak kezek alat.

Nagy gyakorta meg ſzabaditotta ôket; jóllehet ôk meg háboritották vólna ôtet, az ô tanátsokkal· El veſztenek az ô hamiſſágokért.

Mind az által reájok tekénte mikor nekik nyomoruſágok vólna: Meg halgatván az ô kiáltáſokot.

Es ô érettek meg emlekezék az ô ſzövetſégéről: Es az ô kegyelmeſſégének nagyſága ſzerént el változtatá ſzándékát.

Es könyörületeſségre inditá azokot: Az kik ôket fogva el vitték vala.

Tarts meg minket mi Vrunk Iſtenünk, és gyüjts egyben minket az pogányok közzül: Hogy az te ſzent nevedet ditsérjük, és hirdeſſük az te ditséretedet.

48 Aldott az Iſzraelnek Vra Iſtene öröktől fogván mind örökké, és minden nép azt mondgya: Amen. Ditsérjétek az Vrat. Ditsőſég; &c.

Pſal. CVII.

DItsérjétek az Vrat, mert jó: Mert mind örökké vagyon az ô irgalmaſſága.

Hirdeſſék ezt az Vrtol meg váltattak: Kiket meg ſzabaditott az nyomorgatoknak kezekből.

Kiket egyben gyüjtött ez földről nap keletről: Nap nyugatrol, éſzakrol, és az tenger felől.

Bujdoſnak vala az puſztában, az kietlenben az úton kűvől: Es nem találnak vala lakáſra való városſt.

Ehek

Ehek és ſzomjak válának; Az ô lelkek az ſzomjuſág miatt el fogyatkozott vala.

Es kiáltának az Vrhoz az ô nyomoruſágokban: Ki meg ſzabaditá ôket az ô nyomoruſágokból.

Es vivé ôket az egyénes utra: Hogy jutnának olly városban melyben laknának.

Tiſztellyék azért az Vr elôtt az ô kegyelmeſſégét: Es az ô tsudálatos dolgait az embereknek fiai elôtt.

Mert meg elégiti az ſzomjuhozó lelket: Es az éhezô lelket bé tölti jóval.

Némellyek ſetitſégben és az halálnak árnyékában ûlnek: Meg kötöztetvén keſerüſséggel és vaſſal.

Mert engedetlenek vóltak az Iſten beſzédéhez: Es az felſéges Iſtennek tanátsát meg utalták.

De minek utánna meg alázá az nyomoruſág az ô ſziveket: Es el eſének annyira hogy ſegitſégek nem vólna.

Es kiáltának az Vrhoz az ô nyomoruſágokban: Az ô nyavalyájokból meg ſzabaditá ôket.

Ki hozá ôket az ſetitſégből, és az halálnak árnyékából: Es az ô kôteleket el ſzakaſztá.

Hirdeſsétek azért az Vr elôtt az ô jóvóltát: Es az ô tsuda dolgait az embereknek fiaik elôtt.

Mert meg rontotta az értz kapukot: Es az vas zárokot el törte.

Némellyek bálgatagok lévén, az ô gonoſzſágoknak útaért: Es az ô hamiſſágokért óſtoroztatnak.

Minden étket utál az ô lelkek: Es közelget az halálnak kapujához.

Es kiáltanak az Vrhoz az ô nyomoruſágokb: Es az ô nyavalyájokból meg ſzabadittya ôket.

El-

El botsáttya az ô igéjét és meg gyogyittya ôkôt Es meg szabadittya ôkôt az ô vermekbôl.

Hirdessék azért az Vr elôtt az ô irgalmasságát: Es az ô tusda dolgait az embereknek fiaik elôtt.

Es áldozzanak ditséretnek áldozattyával: Es hirdessék az ô tselekedétit ôrômmel.

Az kik hajókon az tengerre mennek: Es az nagy vizeken kereskednek.

Azok láttyák az Vrnak dolgait: Es az ô tsudáit az mélységben.

Mert minek utánna szól, szélveszet támaszt: Melly az tenger habjait fel emeli.

Az égig fel emelkednek; az mélységben le botsátkoznak: Az ô lelkek az nagy félelemnek miatta el olvad.

Hányattatnak, és tántorganak mint az részég: Es minden tudományoknak eszek vész.

Es kiáltonak az Vrhoz az ô nyavalyájokban: Ki az ô nyomoruságokbol meg szabádittya ôket.

Meg állattya az szél veszet: Es meg tsendesédnek az habok.

Es örûlnek mert meg tsendésedtek: Es vezérli ôket az partra mellyre igyékeztek menni.

Hirdessétek az Vr elôtt az ô jó tétemenyét; Es az ô tsuda dolgait az embereknek fiai elôtt.

Es magasztallyák ôtet az népnek gyûlekézetiben: Es az véneknek gyûlekezetiben ditsérjék ôtet.

Az folyo vizeket pusztákká tészi; Es az vizeknek forrásit szárazzá.

Az gyûmölts termô földet meddó földé tötte; Azon az foldón lakó népnek gonoszságáért.

Az

Az pusztát álló tókká tészi: Es az kietlen földet vizeknek fólyásává.

Es azt miveli hogy ott lakozzanak az éhezôk: Es azt lakó várassá tegyék.

Hogy mezôket bé ültessenek: Szôlôket plántállyanak, és hasznos jövedelmeket szerezzenek.

Es meg áldgya ôket, és igen meg szaporodnak: Es azoknak barmalkat meg nem kevesíti.

Az után meg kevesednek és meg áláztatnak: Az nyomoruságnak veszedelemnek és keserûségnek miatta.

Gyalázatban ejti az Fejedelmeket: Es azt miveli, hogy tévelyegjenek az ut nélkûl való pusztában.

Es fel emeli az szegényt az szûkségbôl: Es meg szaporittya az tselédeket mint az juhokat.

Hogy lássák az igazak, és örvendezzenek: Es minden gonoszok meg tartoztassák az ô szájokat.

43. Kitsoda az bôltsek kôzzûl az ki ezeket eszében venné? Hogy az emberek meg gondolnák az Istennek kegyelmességét.

Ditsôség &c.

Psal. CVIII.

KEsz az én szivem, én Istenem: Eneklek és ditséretet mondok én tenéked, én ditsôségem.

Kelly fel én lantom és hegedûm: Fel serkenek jó reggel.

Ditsérlek tégedet az pogányok kôzött Vram: Es éneket mondok néked az népek kôzôt.

Mert mind az egeknek felette fel magasztaltatot az te jó-

te jóvoltod: Es mind az felyhókig vagyon az te igaz mondáſod.

Magaſztaltaſſál fel áz egeknek felette, oh Iſten: Es mind az egéſz földön az te ditsőſęged.

Hogy ſzabadullyanak meg az te ſzerelmeſid: Tarts meg az te jóbb karoddal, és halgas meg engemet.

Az Iſten ſzóllott az ő ſzentſęges helyéből: Eórvendezek azért, ez Sichemitáknak jószágokat el oſztom, és a Sukotnak, vólgyét el mérem.

Enyim az Galaad, enyim az Manaſſé: Es az Ephraim az én fejemnek ereje, és az Iuda én tőrvény tévőm.

Az Moab én moſdó medentzém: Az Edomra vetem az én ſaruimat, és az Philiſteuſokon őrvendezek.

De kitsoda viſzen engemet az keritett városokban? Kitsoda vinne engemet az Edom ellen?

Avagy nem te-é, oh Vr Iſten? Ki minket meg vetettél vala, hogy ki mennél, Iſten, az mi ſereginkel.

Légy ſegitſęgűl minekűnk az háboruſágban: Mert hijába vólt az emberi ſegitſęg.

Az Iſtenben bizván tselekedgyűnk erőſſen: Es ő meg tapodgya az mi ellenſeginket.

Ditsőſęg, &c.

Pſal. CIX.

EN ditséretemnek Iſtene: Ne halgas kérlek tégedet.

Mert az gonoſznak ſzája, és az álnok ſzáj én ellenem fel nyitotta magát: Szóltak én ellenem hazug nyelvel.

Es

Es gyűlőſęges beſzéddel kórnyűl vőttenek engemet: Es oſtromlottanak engemet oknélkűl.

Az helyébe hogy én ſzeretem őket, én velem ellenkeznek: En penig imádkozom vala.

Es adtak nékem gonoſzt az jó helyébe: Es gyűlőlſęget az én ſzeretetem helyébe.

Adgy ő nékie gonoſz fejedelmet: Es az ellenſęg álljon az ő jóbbkeze felől.

Mikor tőrvénykezik, meg győzettetvén jőjjön ki onnét: Es az ő könyőrgéſi változzanak bűnné.

Az ő életének napjai legyenek kevéſek: Es az ő fejedelemſęgét más vegye el.

Az ő fiai legyenek árvákká: S az ő feleſęge legyen özveggyé.

Az ő fiai bujdoſſanak el, ſkoldullyanak: Es kereſſenek eledelt az ő el puſztult helyeken.

Foglallya el az uſorás néki minden jószágát: Es az idegenek ragadozzák el minden márháját.

Ne légyen néki az ki álhatatos lenne hozzája az jo tétéményben: Es ne légyen az ki könyőrűllyőn az ő árváin.

Az ő maradéki veſzſzenek el: Az második nemzetſęgben tőrűlteſsék el azoknak nevek.

Az ő attyainak álnokſága légyen emlekezetben az Vr előt: Es az ő annyának gonoſzſága el ne tőrűlteſsék.

Legyenek az Vr előtt mindenkor: Es tőrűlteſsék el ez földről az ő emlekezetek.

Mert nem emlekezett meg arrol, hogy irgalmaſſágot tselekednék: Hanem kergette a' ſzegény nyomorult férjfiat, és az meg keſeredett ſzivet, hogy azt meg ölné.

Es szerette az átkot, hogy reá szállana: Es nem akarta az áldást, és el távozik ő tőle.

Hogy fel öltöztetnék átokkal mint öltözettel: Es bé menne mint az viz ő beléje, mint az olaj, az ő tsontaiba.

Légyen ő rajta mint egy paláſt, mellyel bé fedeztessék: Es mint az övedző, mellyel bé övedzteſſék.

Ez légyen jutalmok az Vrtol az én ellenségimnek: Es az kik gonoszt mondonak az én lelkem ellen.

De te, Vram Isten, tselekedgyél én velem jól, az te nevedért: Mivel hogy jó az te irgalmaſságod, szabadits még engemet.

Ditsőség.

PSALMI EIVSDEM Continuatio.

EN ditséretemnek Istene: Ne halgas kérlek tégedet.

Mert szegény vagyok és szűkölködő: Es az én szivem én bennem meg sebesittetett.

Mint az árnyék mikor el hanyatlik, el kel mennem: Es ideſtova hányattatom mint az száska.

Az én térdeim tántorgonak az étlenség miatt: Es az én teſtem meg száradot, mivel hogy nedveſſég nintsen bennem.

Annakfelette gyalázatos lőttē az én ellenségim előt: Mikor engemet látnak, tekergetik fejeket én rajtam.

Légy segitséggel énnékem, oh Vram Isten: Szabadits meg engemet, az te kegyelmeſſéged szerént.

Es tudgyák meg hogy az te kezed ez: Es hogy, Vram, te mivelted ezt.

Atkozzanak ők, de te áldgy meg: Ellenem támadnak azok, de meg szégyenűlnek, és az te szólgád örvendez.

Az én ellenségim környűl vétetnek gyalázattal: Es bé fedeztetnek mint egy paláſtal, az ő szégyenekkel.

Ditsérem az Vrat felette igen az én számmal: Es sok embereknek gyülekezetiben tiſztelem őtet.

Mivel hogy az szegénynek jóbb keze felől áll: Hog' meg tartsa annak lelkét azoktol, a' kik kárhoztattyák azt.

Ditsőség.

Psal. CX.

MOnda az Vr, az én Vramnak: Vlly az én jóbb kezem felől, miglen vetem az te ellenségidet, az te lábaid alá számolyul. 292

Az te birodalmadnak páltzáját ki botsáttya az Vr Sionból, ezt mondván: Vralkodgyál az te ellenségidnek közepettek.

Az te néped szabad akarattya szerént, az te seregednek muſtrálásának napján jelen léſzen tenéked szentséges öltözetekkel: Az ő méhétől fogva, hajnaltol fogva, jelen léſzen tenéked, az te ifjaidnak harmattya.

Meg eskütt az Vr, és meg nem változtattya: Hogy te vagy örökké való Pap Melchiſédeknek rendi szerént.

Az Vr léſzen teneked jóbb kezed felől: Az ô haragjának napján meg rontya az Királyokat.

Itéletet téſzen az pogány népek közôt, és meg tölt ſok helyeket holt teſtekkel: Sokaknak meg rontya fejeket ez földön.

Az úton való zavaros patakból iſzik: Annakokáért fel emeli az ô fejét. Ditsôſęg.

Pſal. CXI.

293 Hirdetem az Vrat tellyes ſzivemből: Az igazaknak tanátsokban és gyülekezetekben.

Nagyok az Vrnak tselekedeti: Nyilván valók mind azoknál, kik azokban gyönyörködnek.

Ditsôséges, és tiſztelęſséges az ô tselekedeti: Az ô igazsága meg marad mind örökké.

Emlekezetet ſzerzett az ô tsudálatos dolgainak: Az kegyelmes és irgalmas Vr.

Eledelt ád az ôtet félôknek; Meg emelkezik mind örökké az ô szövetségéről.

Az ô tselekedetinek erejét hirdette az ô népének; Hogy nékiek adná az pogányoknak örökségeket.

Az ô kezeinek tselekedeti igaz mondás, és itélet; Erôſſek minden ô végezéſi.

Meg erôſsittettek mind örökké: Mellyek lőttek hűſęggel és igazſággal.

Váltſágot küldôt az ô népének: Parantsolta az ô ſzövetſęgét hogy meg tartsák mind örökké; ſzent és rettenetes az ô neve. Az

Az bôltseſęgnek kezdeti az Iſteni fęlelem: Io értelmek vagyon mind azoknak kik azt tselekeſzik, az ô ditséti meg marad mind örökké. Ditsôſęg.

Pſal. CXII.

Boldog az férjfi ki féli az Vrat: Es az ô parantsolattyában igen gyönyörködik. 295

Hatalmas léſzen annak magva ez földön: Az igazaknak nemzetſęgek meg áldatik.

Kazdagſág és bôſęg léſzen annak házában: Es az ô igazſága meg marad mind örökké.

Fénylik az ſetitben-is az igazak világoſſága: Az kegyelmes, irgalmas, és igaz Iſten, által.

Az jó férjfiu könyörül máſon és kôltsönt ád: Az ô dolgait igazán viſeli.

Annakokáért ſoha meg nem indul: Eörök emlekezetben léſzen az igaz.

Az gonoſz hir halláſtol nem fęl: Erôs az ô ſzive mivel hogy Iſtenben bizik.

Bátor az ô ſzive, azért nem retteg: Miglen meg láttya az ô ellenſęginek veſzedelmeket.

Oſztogat, adakozik az ſzegényeknek: Az ô igazſága meg marad mind örökké, és az ô feje fel emeltetik ditsôſęggel.

Az gonoſz ember ezt látván haragſzik, és fogait tsikorgatván kegyetlenkedik: De az gonoſzoknak kévánſágok ſemmivé léſzen. Ditsôſég.

Pſal

Pſal. CXIII.

297 DItsérjétek, Vrnak ſzólgai, az Vr Iſtent: Ditsérjétek az Vrnak nevét.

Az Vrnak neve légyen áldott: Moſtantol fogván mind örökkön örökké.

Nap kelettől fogva mind nap nyugatiglan: Ditséretes az Vrnak neve.

Fel magaſztaltatot az Vr minden pogány népeknek felette: Az egeknek felette az ő ditsőſége.

Kitsoda haſonlatos az mi Vrunkhoz Iſtenünkhöz? Ki az magaſſágban lakozik.

De magát ugy mint le botsátván: Néz mindenekre mennyen és földön.

Fel emeli az ſzegényt az porbol: Es az ſzegényeket elő véſzi az ganéjból.

Hogy ültеſſe őkőt az Fejedelmek közzé: Az ő népének fejedelmi közzé.

Ki azt miveli, hogy a' ki meddő vala az házban: Nagy örömmel magzatoknak annya légyen; ditsérjétek az Vrat. Ditsőſeg, &c.

Pſal;

Pſal. CXIV.

298 AZ Iſraelnek népe mikor Ægyptomból ki jöve: Es az Iacobnak háza népe a' pogány nép közzül.

Lőn az Iuda az ő ſzentſéges népe: Es az Iſrael ő uralkodáſa.

Látván az tenger ötet hátra folyamodék: Es az Iordán vize hátra térüle.

Az hegyek ſzőknek vala mint az koſok: Es az halmok mint az juhoknak bárányi.

Mitsoda az oka, tenger, hogy hátra futamodál? Es te Iordán vize hogy hátra fordulál?

Hegyek, mitsoda az oka hogy ſzőktők vala, mint az koſok: Es halmok, mint az juhoknak bárányi?

Az Vrnak ortzája előtt indult meg az föld: Az Iácob Iſtenének előtte.

Ki változtattya az kőſziklákat álló tóvá: Es az kőſziklát vizeknek forráſává. Ditsőſeg.

Pſal. CXV.

Qui vulgo ſuperiori annecti ſolet.

NEm nékünk Vram, nem nékünk, hanem az te névednek adgyad az ditsőſéget: Az te irgalmaſſagodért, és az te igazſágodért.

Miért mondanák az pogány népek: Hól vagyon moſt az ô Iſtenek?

Az mi Iſtenünk az mennyekben vagyon: Es mindeneket az mellyeket akar tselekeſzik.

De azoknak bálványik ezüſt és arany: Embereknek munkája.

Szájok vagyon, és nem ſzólnak: Szemek vagyon, és nem látnak.

Fülök vagyon, és nem hallonak: Orrok vagyon és nem illatoznak.

Kezek vagyon de nem tapogatnak: Lábok vagyon de nem járnak, és nem ſzólnak az ô torkokkal.

Haſonlatoſok legyenek azokhoz, az kik azokat tsinállyák: Es mind az kik azokban biznak.

Iſrael bizzál az Vr Iſtenben: Mert azoknak ſegitſegek, és paiſok, kik ô benne biznak.

Aaron háza népe bizzatok az Vrban: Kiknek ô ſegitſégtek, és paiſtok.

Kik félitek az Vrat, bizzatok az Vrban: Mert azoknak ô ſegitſégek és paiſok.

Az Vr meg emlekezik mi rolunk, és meg áld minket: Meg áldgya az Iſrael házát, meg áldgya az Aaron házát.

Meg áldgya azokat kik félik az Vrat: Mind kitsinyeket, mind nagyokat.

Meg ſzaporit az Vr titeket: Titeket és az ti fiaitokat.

Aldottak léſztek az Vrtol: Ki teremtette az mennyet éz az földet.

Az ma-

Az magaſſágos egek az Vréi: Az földet penig adta az embereknek fiainak.

Az meg hóltak nem ditsérnek téged, Vr Iſten: Es az kik az föld alá mennek.

Hanem mi áldgyuk az Iſtent, moſtantol fogva mind örökké: Ditsérjétek az Vr Iſtent.

Ditsőſęg.

Pſal. CXVI.

Szeretem az én Vramat, Iſtenemet: Mert meg halgattya az én ſzómat, és az én imádſágomat.

És az ô fülét én hozzám hajtotta: Mikor az én életemnek napjaiba ôtet ſegitſęgül hiunám.

Környül vöttenek vala engemet az halálnak kötelei; és a' pokolnak keſerüſégi el foglaltak vala engemet; Nyomoruſágot és nyavalyát találtam vala.

Es az Vrnak nevét ſegitſęgül hivám, ezt mondván: Kérlek Vram, ſzabaditsd meg az én lelkemet.

Kegyelmes az Vr, és igaz: Es az mi Iſtenünk irgalmas.

Meg őrizi az alázatoſokat az Vr: Mikoron el fogyatkoztam vólna meg ſzabadita engemet.

Térj meg, én lelkem, az te nyugodalmodban: Mert az Vr jól tött te veled.

Mivelhogy meg ſzabaditottad az én lelkemet az haláltol: Az én ſzemeimet az könyvhullatáſtol, és az én lábamat az eſéſtől.

Iárok az Vrnak ortzája elôtt: Az élôknek földében.

Hittem, és annakokáért ſzóllottam: Noha én felette meg aláztattam vala.

En azt mondottam, az én félelmemnek idején: Hogy minden ember hazug.

Vallyon ſmivel fizeſſek én az Vrnak: Minden én hozzám való jó tételeményiért?

Az ſzabaduláſért való háláadáſnak pohárát veſzem: Es az Vrnak nevét hivom ſegitſégûl.

Az én fogadáſimat meg adom: Az egéſz kôſſég elôtt az Vrnak.

Az Vrnak ſzemei elôt igen bôtsûletes: Az ô ſzenteinek halálok.

Vram, kétſég nélkûl én te ſzólgád vagyok: En te ſzólgád vagyok, te ſzólgáló leányodnak fia, ki az én kôteleimet el ſzaggattad.

Tenéked áldozom háláadáſnak áldozattyával: Es az Vrnak nevét ſegitſégûl hivom.

Az én fogadáſimat meg adom az Vrnak; Az ô egéſz gyûlekezete elôt.

Az Vrnak házának tornátziban: Te közepedted Ieruſalem; Ditsérjétek az Vrat. Ditsôség.

Pſal. CXVII.

337 Ditsérjétek az Vrat minden pogány népek: Ditsérjétek ôtet minden népek.

Mert el hatalmazott mi rajtunk az ô irgalmaſſága: Es az Vrnak igazſága meg marad mind örökké; ditsérjétek az Vrat. Ditsôſég. Pſal.

Pſal. CXVIII.

Hirdeſſétek az Vrat, mert igen jó: Mert mind örökké meg marad az ô irgalmaſſága.

Mondgya ezt moſt az Iſrael: Hogy mind örökké vagyon az ô irgalmaſſága.

Mondgya ezt moſt az Aron háza: Hogy mind örökké meg marad az ô irgalmaſſága.

Mondgyák moſt az Iſten félôk: Hogy mind örökké meg áll az ô irgalmaſſága.

Az én nyomoruſágomban ſegitſégûl hivám az Vrat: Es nékem meg felelvén, tágas helyen helyheztete engemet az Iſten.

Az Vr én velem vagyon, az én ſegitôim kôzôtt: Es én meg látom az én ellenſégimen az mit kévánok.

Iobb az Iſtenben bizni: Hogy ſem mint az emberekben.

Iobb az Iſtenben bizni: Hogy ſem mint az fejedelmekben.

Minden pogányok kôrnyûl vôttenek vala engemet: De az Vrnak nevében el veſztém azokat.

Felette igen meg kôrnyékeztek vala engemet: De az Vrnak nevében el veſztém ôket.

Kôrnyûl vôttek vala engemet mint az méhék, el oltattak mint az tôviſnek tûze; Mert az Vrnak nevében el veſztém ôket.

Igen meg taſzitottál vala engemet hogy el eſném: De az Vr meg ſegite engemet.

En erôſségem és énekem az Iſten: Eô ſzabaditott meg engemet.

Enekleſnek és ſzabadulaſnak ſzava vagyon az igazaknak ſátorokban: Az Vrnak, ugy mond, jóbb karja hatalmaſt tselekedett.

Az Vrnak karja fel magaſztaltatot: Az Vrnak jóbb karja hatalmaſſon tselekedett.

Nem halok meg hanem élek: Es hirdetem az Vrnak dolgait.

Keményen meg oſtoroza engemet az Vr Iſten: De nem ôle meg engemet.

Nyiſſatok meg nékem az igazſágnak kapuját: Hogy azon bé menvén ditsérjem az Iſtent.

Az Vrnak kapuja: Mellyen az igazak mennek bé.

Ditsérlek tégedet, mert meg halgattál engemet: Es engemet meg ſzabaditottál.

PSALMI EIVSDEM continuatio.

AZ kô mellyet az éppitôk meg vetettek: Az lôtt ſzegelet kôvé.

AzVrtol lôtt ez: Melly tsudálatos az mi ſzemeink elôtt.

Ez az nap mellyet az Vr rendelt: Eôrvendezzûnk és vigadgyunk ezen.

Oh Vram, kérlek tarts meg: Kérlek, Vram, adgy jó elô menetelt moſtan.

Aldott az ki jôtt az Vrnak nevében: Aldunk titeket kik az Vrnak házából valok vagytok.

Erôs Iſten az Iehova ki minket meg világoſitott: Kôtelekkel meg kôtôzve vigyétek az bárányt az óltárnak ſzarváig.

En

En Iſtenem vagy te, ditsérlek tégedet: En Iſtenem fel magaſztallak tégedet.

Hirdeſſétek az Vrat mert igen jó: Mert mind ôrôkké meg marad az ô irgalmaſſága. Ditsôség.

Pſal. CXIX.

ALEPH.

BOldogok az kik az ô utokban ártalanok: Es a kik járnak az Vrnak tôrvényében. 301

Bóldogok az kik meg ôrizik az ô tánubizonyſágit: Es az kik tellyes ſzivel kereſik ôtet.

Az kik nem tselekeſznek hamiſſágot: Hanem az ô utaiban járnak.

Te parantsoltad, Vram: Hogy az te parántsolatidat meg ôrizzûk.

Vajha igazgattatnának az én utaim: Az te parantsolatidnak meg ôrizéſére.

Akkor meg nem ſzégyenûlnék: Mikoron néznék minden te parantsolatidra.

Ditsérlek tégedet tiſzta ſzivembôl: Minek utánna meg tanulándom az te igazſágodnak ôſvényit.

Az te parantsolatidat meg ôrizem: Ne hadgy el ſoha engemet.

BETH.

VAllyon mi módon jóbbittya meg az iffju az ô útát: Hanem az te beſzédednek meg tartáſával?

Tellyes ſzivembôl kereslek tégedet: Ne engedgyed hogy el idegenûllyek az te parantsolatidtol.

Az

Az én ſzivemben el rejtettem a' te beſzédedet: Hogy ne vétkezzem te ellened.

Aldot vagy te, Vram: Tanits meg engemet az te parantsolatidra.

Az én ajakimmal hirdetem: A' te ſzádnak tôrvényit.

Az te parantsolatidnak utában gyönyörködöm: Miképpen minden kazdagságokban.

Az te parantsolatidrol gondolkodom: Es nézek az te ôſvényidre.

Az te parantsolatidban gyönyörködtetem magamat: Es el nem feletkezem az te beſzédidrôl.

GIMEL.

Tégy jól, Vram, az te ſzólgáddal: Hogy mig élek meg tartsam az te beſzédedet.

Nyiſd meg az én ſzemeimet: Hogy a' te tôrvényednek tsudálatos bôltseſégét láthaſſam.

Mig ez földön bujdoſom: Ne rejtſd el én tôlem az te parantsolatidat.

Meg emészteted az én lelkem az te tôrvényedhez való buzgóſágomnak miatta: Melly bennem vagyon mindenkor.

Meg dorgálod az kevélyeket: Atkozottak az kik el távoznak az te parantsolatidtol.

Vegyd el én rolam a' ſzidalmat és gyalázatot: Mert meg ôriztem az te parantsolatidat.

Az fejedelmek-is le ûlnek, és én ellenem ſzólnak: Az te ſzólgád penig gondolkodik az te parantsolatidrol.

Az te parantsolatid én gyönyörûſégim: Es énnékem tanátsoſim. Ditsôſég.

Dal-

DALETH.

Az én lelkem az porhoz ragadot: Elevenits meg engemet, Vram, az te beſzéded ſzerént.

Az én utaimat te néked meg beſzéllettem, és engemet meg halgattál: Tanits engemet a' te parantsolatidra.

Engedgyed hogy értsem az te parantsolatodnak utát: Es gondolkodom az te tsuda dolgaidrol.

Az én lelkem el ólvadot az keſerûſeg miat: Vigaſztaly meg engemet az te beſzéded ſzerént.

Az hamiſſágnak utát távoztaſd el én tôlem: Es az te tôrvényedet adgyad énnékem.

Az igazſágnak utát válaſztottam magamnak: Az te tôrvényid forognak én elôttem.

Az te bizonyſágidhoz ragazkodom, Vram: Ne gyalázz meg engemet.

Az te parantsolatidnak utain járok: Minek utánna meg vigaſztalod az én ſzivemet

HE..

Tanics meg, Vram, engemet az te parancsolatidnak utára: Mellyet meg ôrizzek mind végiglen.

Adgy énnékem olly értelmet, hogy meg ôrizzem az te tôrvényedet: Es meg tartsam azt tellyes ſzivemból.

Igazgaſs engemet a' te parantsolatidnak utában: Mert abban gyönyörködöm.

Hajtsd az én ſzivemet az te parantsolatidhoz: Es nem az telhetetlenſéghez.

Forditsd el az én ſzemeimet hogy ne láſſanak hejában valóſágot: Az te utaidban elevenits meg engemet.

Tellyeſitsd meg az te ſzólgádnak az te beſzédedet: Ki az te tiſzteletedhez ragaſzkodot.

Forditſd el az gyalázatot én tôlem, melytôl én félek: Mert az te parantsolatid jók.

Imé kévánom az te parantsolatidat: Az te igazſágodban elevenits meg engemet. Ditsôſég:

V A V.

Szállyon én reám, az te irgalmaſſágod, Vram: Es az te ſzabaditáſod az te beſzéded ſzerént.

Hogy meg felelheſſek valóbã az engém gyalázónak: Hogy bizodalmam vagyon az te beſzédedben.

Es az igazſágnak beſzédét ſoha ki ne vegyed az én ſzámból: Mert az te itéletedet várom.

Es meg ôrizem az te tôrvényedet mindenkor: Es mind ôrôkkôn ôrôkké.

Es járok nagy ſzéles uton: Mert az te parantsolatidat kereſtem.

Es ſzólok az te bizonyſágidrol az királyok elôtt: Es meg nem ſzégyenûlôk.

Es gyônyôrkôdtetem magamat az te parantsolatiddal: Mellyeket ſzeretek.

Fel emelẽ az én kezeimet a' te parantsolatidra, mellyeket ſzeretek: Es gondolkodom az te parantsolatidrol.

Z A I N.

311 Emlékezzél meg âz te ſzólgáddal való beſzédedrôl: Melyrôl nékem reményſęget adtál.

Az én vigaſztaláſom az én nyomoruſágomban: Hogy az te beſzéded meg vigaſztal engem.

A' kevélyek felette igen tsufoltanak engemet: Mind az által az te tôrvényedtôl el nem hajlottam.

Meg emlekezem az te eleitôl fogván való itéletidrôl, Vram: Es vigaſztaláſt vészek. Az ret-

Az rettegés kôrnyûl vôtt engemet, Vram, az hitetlenek miatt: Kik az te tôrvényedet el hagyták.

Ennékem énekeim vóltanak az te parantsolatid: Az én bujdoſáſomnak helyén.

Meg emlekeztem éjjel az te nevedrôl, Vram: Es meg ôriztem az te tudományodat.

Ez az én vigaztaltatáſom: Hogy az te parantsolatidat meg ôrizem. Ditsôſég:

H E T H.

En azt mondottam, hogy az én ôrôkſégem az Vr: Az te beſzédidnek meg tartáſa.

Tellyes ſzivemből engeſztelem az te ortzádat: Kônyôrûlly én rajtam az te beſzéded ſzerént.

Meg gondolom az én utaimat: Hogy forditsam az én lábaimat az te bizonyſágidra.

Sieték és nem halaſztám: Hogy meg ôrizzem az te parantsolatidat.

Az gonoſzoknak ſeregi meg foſztának engemet: De az te tôrvényedrôl el nem feledkeztem.

Ejfélkor fel kelék hogy tégedet tiſztellyelek: Az te igazſágodnak itéletiért.

Társok vagyok én mind azoknak kik tégedet félnek: Es meg ôrizik az te parantsolatidat.

Az te irgalmaſſágoddal tellyes az fôld: Tanits meg engemet az te parantsolatidra.

T E T H.

Kegyelmeſſen tselekedtél az te ſzólgáddal, Vram: 308 Az te beſzéded ſzerént.

Az okoſſágnak és tudománynak drága vóltára tanits meg engemet: Mert az te parantsolatidnak hiſzek.

Minek elôtte meg aláztatnám, én tévelygek vala: Moſtan penig az te beſzédedet meg ôrizem.

Ió vagy te, és jól tévô: Tanits meg engemet az te parantsolatidra.

Az kevélyek én ellenem hazugſágot gondolnak: En penig tellyes ſzivel ôrizem az te parantsolatidat.

Meg kôvéredet mint az tsepeſz háj az ô ſzivek: De én az te tôrvényeddel gyönyörködtetem magamat.

Ió énnékem hogy engemet meg aláztál: Hogy meg tanulnám az te parantsolatidat.

Iobb énnékem az te ſzádnak tôrvénye: Sok ezer arány és ezûſt pénzeknél.

I O D.

Az te kezeid teremtettek és erôſsitettek meg engemet: Adgy, Vram, nekem értelmet, hogy tanullyam meg az te parantsolatidat.

Az kik téged félnek, látnak engemet, és ôrvendeznek: Mivelhogy a' te beſzédedben vagyon reménységem.

Tudom, Vram, hogy igazak az te itéletid: Es igazán oſtoroztál engemet.

Légyen én velem az te kegyelmeſſéged: Hogy meg vigaztallyon engemet az te ſzólgádnak mondott beſzéd ſzerént.

Légyen az te irgalmaſſágod én rajtam, hogy éllyek: Mert az te tôrvényed énnékem minden gyönyörûſégem.

Szégyenûllyenek meg az kevélyek, kik ok nélkûl háborgatnak engemet: Holott én az te parantsolatidrol gondolkodom.

Fordullyanak én hozzám az kik téged félnek: Es a' te bizonyſágidat tudgyák.

Az én ſzivem tôkélletes léſzen az te parantsolatidban: Hogy meg ne ſzégyenûllyek.

C A P H.

Az te ſzabaditáſodnak kévánſága miatt, el fogyatkozott az én lelkem: Az te beſzédedet várom. 304

Az te beſzédednek kévánſága miatt el fogyatkoztak az én ſzemeim, ezt mondván: Mikor vigaſztallz meg engemet?

Ollyanná lôttem mint az fûſtôn meg ſzáradott tömlô: De az te parantsolatidrol el nem feletkeztem.

Menyik léſznek az te ſzólgádnak napjai? Mikor itéled meg az én háborgatoimat?

Vermet áſtanak énnékem az kevélyek: Kik nem élnek az te tôrvényed ſzerént.

Minden te parantsolatid igazak: Ok nélkûl háborgatnak engemet, ſegilly meg engemet.

Tsak nẽ meg emészttettek engemet e' fôldôn: Mind az által én el nem hagytam az te parantsolatidat.

Az te jóvóltodból elevenits meg engemet: Es meg ôrizem az te ſzádnak bizonyſág tételét.

L A M E D.

Vram mind ôrökké meg marad menyben: Az te ſzentſéges beſzéded.

Nemzetſégrôl nemzetſégre vagyon az te igazſágod: Meg erôſsitetted az fôldet, és meg marad.

Az te parantsolatid ſzerént állonak mind ez ideig: Mert mindenek te ſzólgaid.

Ha az te tôrvényed nem vólt vólna én gyönyörûſégem: El veſztem vólna régen az én nyomoruſágomban.

Soha el nem feledkezem a' te parantsolatidrol: Mert azok által elevenitettél meg engemet.

Tied vagyok én, tarts meg engemet: Mert az te parantsolatidrol tudakozom.

Engemet vártanak az gonoſzok hogy el veſzeſſenek: De én az te bizonyſágidat gondolom meg.

Minden tökélletes dolognak látom hogy végeléſzen: De az te parantsolatid igen ſzéleſſek.

MEM.

Oh mely igen ſzeretem, Vr Iſten, az te törvényedet: Egéſz nap eſtig tsak arrol gondolkodom.

Az én ellenſégimnél bőltsebbé töttél engemet, az te parantsolatiddal: Mert azok mindenkor én velem vagynak.

Minden én tanitóimnál engemet bőltsebbé töttél. Mert az te bizonyſágid az én gondolatim.

Az vén embereknél bőltsebb vagyok: Mert az te parantsolatidat meg őrizem.

Minden gonoſznak őſvényetől meg tartoztattam az én lábaimat: Hogy meg őrizném az te beſzédedet.

Az te törvényedtől el nem távoztam: Mert te tanitottál engemet.

Melly édeſſek vóltak az én inyemnek az te beſzédid: Edesbek vóltak az én ſzámnak az méznél.

Az te parantsolatidból bőltsé lőttem: Annakokaért gyűlőlőm minden hamiſſágnak őſvényét.

NVN.

Az én lábomnak ſzővétneke, az te iged, Vr Iſten: Es az én őſvényemnek világa.

Meg

Meg eskűttem és meg állom: Hogy meg tartom az te igazſágodnak törvényét.

Felette igen meg nyomorodtam, Vram: Elevenits meg engemet az te beſzéded ſzerént.

Az én ſzámnak ſzabad akarat ſzerént való áldozati legyenek kedveſek te előtted: Az te törvényedre tanits meg engemet.

Az én lelkemet az én markomban hordozom mindenkor: Mind az által az te törvényedről el nẽ feledkezem.

Az gonoſzok nékem tört vetettek: De az te parantsolatidtol el nem tévelyedtem.

Eőrőkſég ſzerént birom az te bizonyſág tételidet mind őrőkké: Mert az én ſzivemnek őrőme azok.

Hajlott az én ſzivem az te parantsolatidnak tselekedetire: Mind őrőkké és mind végig.

SAMECH.

Vr Iſten, én az álhatatlanokot gyűlőlőm: Az te törvényedet penig ſzeretem. 315

En rejtek helyem, és paiſom vagy te: Az te beſzédedben vagyon reményſęgem.

Távozzatok el én tőlem gonoſzok: Hogy őrizzem meg az én Iſtenemnek parantsolatit.

Táplálly engemet, Vram, az te beſzéded ſzerént, hogy éllyek: Es ne hadgy ſzégyent vallanom az én reményſégemben.

Támogas meg engemet, hogy ſzabadullyak meg: Es az te parantsolatidra nézzek ſzűntelen.

Meg tapodod mind azokat, kik az te parantsolatidtól el távoznak. Mert az ő álnokſágok hazugſág.

Mint

Mint az értz eſőléket azonképpen el veted e' főldnek iſtentelenit: Annakokáért én ſzeretem az te bizonyſág tételidet.

Az te tőled való félelem miat reſzketet az én teſtem: Mert az te itéletedtől féltem.

AIN.

Itéletet és igazságot cselekedtem, én Iſtenem: Ne adgy azért engemet azoknak kezekben kik engemet nyomorgatnak.

Légy kezes az te ſzólgádért, néki javára: Hogy az kevélyek el ne nyomjanak engemet.

Az én ſzemeim el fogyatkoznak az te ſzabaditáſodnak kévánſága miatt: És az te igazlágodnak beſzéde miatt.

Tselekedgyel az te ſzólgáddal a' te irgalmaſſágod ſzerént: És az te parancsolatidra tanits meg engemet.

Te ſzólgád vagyok én, adgy nékem értelmet: Hogy tudgyam meg az te bizonyſág tételidet.

Ideje vagyon, hogy az Vr itéletet tselekedgyék: Mert az te tőrvényedet meg rontották.

Annakokáért az te parancsolatidat inkáb ſzerettem: Az igen tiſzta aranynál.

Azért minden te parancsolatidat igazaknak mondom lenni: Es az hamiſſágnak minden ősvényit gyűlőlőm.

PE.

Dicsőſég.

330 Tsudálatoſok az te bizonyſág tételid, oh Vr Iſten: Azért meg őrizi az én lelkem azokat.

Az te beſzédidnek ajtaja meg világoſit: Es értelmet ád az kicsinyeknek.

Az

Az én ſzámot el ſzéleſitem, és lehek: Mert az te parantsolatidat nagy kévánſággal kévántam.

Tekénts reám és könyőrülly rajtam: Az mint ſzoktál tselekedni az te nevednek ſzeretőivel.

Az én utaimat vezérellyed az te beſzédeddel: Es engedgyed hogy ſemmi hamiſſág ne uralkodgyék én bennem.

Szabadits meg engemet az embereknek álnokſágoktol: Es meg őrizem az te parantsolatidat.

Az te ortzádat világoſitsd meg az te ſzólgádon: Es tánits meg engemet az te parantsolatidra.

Vizeknek forráſi ſzármaznak az én ſzemeimből: Azok miatt, kik az te tőrvényedet nem őrizik meg.

TSADE.

Igaz vagy te, én Vram Iſtenem: Es igaz az te itéleted.

Parantsoltad az te bizonyſágidnak igazſágát: Es az te igaz mondáſodat igen meg őrizni.

Az te hozzád való buzgó ſzerelmem meg emészt engemet: Mert el feletkeztek az te beſzédidről az én ellenſégim.

Felette igen tiſzta az te beſzéded: Es az te ſzólgád ſzereti azt.

Kitsin vagyok én, és utálatos: Az te parantsolatidrol el nem feletkeztem.

Az te igazſágod őrökké való igazſág: Es az te tőrvényed igazſág.

Nyomoruſág, és keſerűſég talált engemet: De az te parantsolatid én gyönyörűſégim.

A a Az te

Az te bizonyſág tételednek igazſága meg marad mind örökké: Adgy nékem értelmet hogy élheſſek.

CAPH.

Mikor kiáltok te hozzád tellyes ſzivemből, halgaſs meg engemet, Vram: Hogy az te parantsolatidat meg örizzem.

Mikor ſegitſégül hiulak tarts meg engemet: Hogy meg örizzem az te parancsolatidat.

Hajnalnak előtte kiáltottam te hozzád: Az te beſzédedben vólt reménſęgem.

Az én ſzemeim az vigyázókot elől véſzik: Hogy az te beſzédedről gondolkodgyam.

Az én ſzomat halgaſd meg a' te kegyelmeſſéged ſzerént: Vram, az te törvényed ſzerént elevenits meg engemet.

En hozzám közelgettek az gonoſz háborgatok: Kik az te törvényedtől meſzſze távoztanak.

Közel vagy te, Vram: Es minden te parancsolatid igázak.

Régtől fogván tudom a' te bizonyſágid felől: Hogy azokat örökké állandókká tötted. Ditsőſég.

RESCH.

Láſd meg az én nyomoruſágomat, Vram, és ſzabadits meg engemet: Mert a' te törvényedről nẽ feletkezem el.

Itéld meg az én igyemet, és ſzabadits meg engemet: Az te beſzéded ſzerént elevenits meg engemet.

Távol vagyon az ſzabaditás az gonoſzoktol: Mert az te parantsolatidat nem kereſik.

Az te irgalmaſſágid nagyok, Vram: Az te törvényed ſzerent elevenits meg engemet.

So-

Sokan vagynak az én nyomorgatoim, és háborgatoim: De az te bizonyſág tételidtől nem távoztam el.

Látám az bűnősöket; és gyötrelmem vala: Hogy az te beſzédedet meg nem örizték.

Láſd meg hogy az te parancsolatidat ſzeretem, Vram: Az te jóvóltod ſzerént elevenits meg engemet.

Az te beſzédednek feje az igaz mondás: Es mind örökké vagyon minden te igaz itéléted.

SCHIN.

Az fejedelmek oknélkül háborgatnak engemet: Az te beſzédedtül félt az én lelkem.

Gyönyörködöm a' te beſzédedben: Mint az kinag' nyereſéget talált.

Az álnokſágot gyűlölöm és utálom: De az te törvényedet ſzeretem.

Minden naponhétſzer dicsérlek tégedet: A' te igazságodnak itéletiért.

Nagy békeſégek vagyon az te törvényednek ſzeretőinek: Es nincsen azoknak bántáſok.

Várom az te ſzabaditáſodat, Vram: Es az te parancsolatidat tselekeſzem.

Meg tartya az én lelkem az te bizonyſágidat: Es azokat igen ſzeretem.

Meg tartom az te parantsolatidat, és bizonyſágidat: Mert minden én utaim te előtted vagynak.

THAV.

Közelgeſſen az én könyörgéſem az te ortzád eleibe, Vram: Az te beſzéded ſzerént tégy bőltse engemet.

Mennyen te elôdbe az én kônyôrgéſem: Az te beſzéded ſzerént ſzabadits meg engemet.

Az én ajakim mondnak ditséretet: Minek utánna meg tanitándaſz engemet az te parantsolatidra.

Az én nyelvem énekli az te beſzédedet: Mert minden te parantsolatid igazak.

Légyen az te kezed nékem ſegitſégûl: Mert az te parancsolatidat valaſztottam magamnak.

Kévánom az te ſzabaditáſodat, Vram: Es az te tôrvényed nékem minden gyônyôrûſegem.

Ellyen az én lelkem hogy dicsérjeń tégedet: Es az te itéletid legyenek énnékem ſegitſégûl.

Tévelygettem mint az el veſzett juh, kereſd meg az te ſzolgádat: Mert az te parancsolatidat nem felejtettem el.

Dicsôſég.

Pſal. CXX.

AZ én nyomoruſágomban az Vrhoz kiálték: Es meg halgata engemet.

Vram, az én lelkemet ſzabaditsd meg az hamiſſágot ſzólló ajakaktol: Es az csalárd nyelvtôl.

Micsodát ád tenéked? Avagy mivel kazdagit meg tégedet, az csalárd nyelvû ember?

Kinek beſzédi haſonlatoſok az erôſnek éles nyilaihoz: Es az fenyû fában eſett tûzhôz.

Iaj nékem hogy ſzámki vettetett vagyok az Méſech nemzetſége kôzôt: Es lakom a' Kédár nemzetſége kôzôt.

Sok ideig lakot az én lelkem: Az békeſégnek ellenſégivél.

En

En az békeſéget ſzeretem: De mikor én ſzóllok ôk viadalhoz kéſzûlnek.

Dicsôſég.

Pſal. CXXI.

EL emelem az én ſzemeimet az hegyekre, honnat jôjjôn énnékem ſegitſégem: Az én ſegitſégem az Vrtol vagyon ki teremtette mennyet és az fôldet.

Nem engedi hogy az te lábad el eſſék: Nem ſzunnyad az te ôrizôd.

Imé nem ſzunnyad és nem aluſzik: Az Iſraelnek ôrizô Iſtene.

Az Vr tenéked ôrizôd, az Vr tenéked árnyékod: Es az te jóbb kezed felôl vagyon.

Nappal az nap tégedet meg nem éget: Vagy az hóld étſzakán.

Az Vr meg ôriz tégedet minden gonoſztol: Meg ôrizi az te lelkedet.

Az Vr meg ôrizi az te ki meneteledet, és bé meneteledet: Moſtantol fogva mind ôrôkké.

Dicsôſég.

Pſal. CXXII.

ÖRvendezek én, mikor nékem azt mondgyák: Mennyûnk el az Vrnak házában.

Hogy állyanak az mi lábaink: Az te tornáczidban, oh Ieruſalem.

Az Ieruſalem ſzépen éppittetet város: Mely egybẽ ſzerkeſztetet egyenlőképpen.

Hogy oda gyűlekezzenek az nemzetſęgek; az Vrnak nemzetſęgi, az Iſraelnek bizonyſágához: Az Vrnak nevének tiſzteletire.

Mert ott helyheztettek az itéletnek ſzekei: Es az David házának ſzékei.

Kőnyőrőgjetek az Ieruſalemnek békeſęgéért: Es legyenek ſzerentséſek az kik téged ſzeretnek.

Légyen békeſęg az te kéritéſedben: Es tsendeſſęg az te tornyaidban.

Az én atyámfiaiért, és az én baratimért: Kérem moſtan hogy légyen békeſęg te benned.

Az mi Vrunknak Iſtenűnknek házáért: Kévánok én tenéked minden jót. Dicsőſęg.

Pſal. CXXIII.

TE hozzád emelem az én ſzemeimet: Ki lakozol mennyekben.

Imé miképpen az ſzólgáknak ſzemeik az ő Vroknak ſegitſégekre néznek: Es az ſzólgaló leánynak ſzemei az ő aſzſzonyának ſegitſégére.

Azonképpen az mi ſzemeink, az mi Vrunkra Iſtenűnkre néznek: Mig nem kőnyőrűl mi rajtunk.

Kőnyőrűly rajtunk, Vram, kőnyőrűly rajtunk: Mert meg tellyeſedtűnk gyalázattal.

Igen meg tellyeſedet az mi lelkűnk, az kazdagoknak tsufoláſokkal: Es az kevélyeknek meg utáláſokkal. Ditsőſég.

Pſal.

Pſal. CXXIV.

HA az Vr nem vólt vólna mi velűnk: Mondgya moſt az Iſrael.

Ha az Vr nem vólt vólna mi mellettűnk: Mikor az emberek mi ellenűnk támadnának.

Akkor minket elevenen el nyeltenek vólna: Mikor az ő buſuláſok mi ellenűnk fel gerjedet vólna.

Akkor az vizek el boritottak vólna minket: Es az patak által ment vólna az mi lelkűnkőn.

Akkor által mentek vólna az mi lelkűnkőn: Az meg árradot vizek.

Aldott légyen az Vr: Ki nem adott minket prædára az ő fogoknak.

Az mi lelkűnk meg ſzabadult mint az madár, az madaráſznak tőriből: Az tőr el ſzakadozot, és mi meg ſzabadultunk.

Az mi ſegitſégűnk vólt az Vrnak nevében: Ki teremtette az mennyet, és az földet. Ditsőſég.

Pſal. CXXV.

AZ kik biznak az Vrban, haſonlatoſok léſznek à Sijon hegyéhez, melly nem mozdul meg: Es mind őrökké meg maradnak.

Mint az Ieruſalem kőrnyűl hegyek vagynak: Azonkép-

képpen vagyon az Vr, az ô népe környûl, moſtantol fogva mind örökké.

Mert nem marad meg az gonoſzoknak birodalmok az igazakon: Hogy az igazak ſemmi hamiſſágra ne nyujtsák az ô kezeket.

Tégy jól, Vram, az igazakkal: Es az igaz ſzivû emberekkel.

A' kik penig az ô gonoſzságokban biznak, az Vr küldgye el azokat veſzedelemre, az hamiſſágnak tselekedetivel: S légyen békeſég az Iſraelen. Ditsôſég.

Pſal. CXXVI.

MIkor az Vr viſzſzá hozná az Sijonnak foglyait: Ollyanok valánk mint az kik álmodoznak.

Akkor bé telék nevetséggel a' mi ſzánk, és a' mi nyelvünk vigaſsággal: Akkor azt mondották az pogányok magokban; hatalmaſson tselekedett az Vr ezekkel.

Hatalmas dolgokat tselekedett mi velünk: Annakokáért méltán vigadunk.

Vram, ſzabaditſd meg az mi foglyainkat: Mint ha vizet vinnél az ſzáraz tartományba.

Az kik vetnek könyhullatáſſal: Azok nagy örömmel aratnak.

Az ki hordozván az ô kereſett magvát ſirva mégyen vala: Az térjen meg nagy ének ſzóval, hozván az ô kéveit. Ditsôſég.

Pſal.

Pſal. CXXVII.

HA az Vr nem éppiti az házat; héjában fáradnak az kik azt éppitik: Ha az Vr nem örizi az városſt héában vigyáznak az örizök.

Héában való dolog néktek reggel fel kelnetek: Es kéſön fekûdnötök le.

Es nagy fáradsággal kenyeret ennetek: Holott az Iſten az ô ſzerelmeſinek enged álmot.

Imé az Vrnak örökſégi az fiak: Es az Aſzſzonyiállatnak méhének gyümöltse jutalom.

Miképpen az nyilak az hatalmas erôſnek kezében: Ollyanok az ifjuſágnak fiai.

Bóldogok az kik meg töltik az ô tegzeket azokkal: Nem ſzégyenülnek meg mikor az ô ellenſégeket a' kapuban meg ſzollittyák. Ditsôſég.

Pſal. CXXVIII.

BOldog ember, az ki féli az Vrat: Es az ki az ô utaiban jár.

Az te kezeidnek munkáját éſzed: Bóldog vagy és jól léſzen dolgod.

Az te feleſéged ollyan léſzen mint az termô ſzöllö a' te házaidban: Az te fiaid mint az olaj fának ágai az te aſztalod környûl.

Imé igy áldatik meg az férfiu: Az ki féli az Vrat.

Meg áld téged az Vr Sionból: Es meg látod az Ieruſalemnek javait, életednek minden idejében.

Es meg látod fiaidnak fiait: Es az Iſraelen való békeſéget.

Ditsőſég.

Pſal. CXXIX.

GYakorta nyomorgattak engemet az én iffiuſágomtol fogva: Mondgya moſt ezt az Iſrael.

Gyakorta nyomorgattak engemet az én iffiuſágomtol fogva: Mind az által nékem ſemmit nem árthattak.

Az én hátamon ſzántottak az ſzántók: Es azon hoſzu barázdákat vontak.

De az Vr igaz: El ſzaggatá a' gonoſzoknak köteleket.

Meg ſzégyenűlnek és hátra térűlnek: Mind az kik gyűlölik az Sijont.

Ollyanok léſznek mint az ház fedelén való fű: Melly minek előtte fel huzalkodik meg ſzárad.

Mellyel az arató meg nem tőlti az ő markát: Sem az ő ölét az kéve kötő.

Es nem mondgyák az uton járok; az Vrnak áldáſa légyen rajtatok: Áldunk titeket az Vrnak névében.

Ditsőſég.

Pſal. CXXX.

AZ mélyſégből kiáltok te hozzád, Vram: Vram halgaſd meg az én ſzómot, és az te fűleid legyenek figyelmeteſek az én könyörgéſemnek ſzavára.

Ha az mi bűneinket meg ſzámlálándod, Vr Iſten: Vram, kitsoda maradhat meg előtted?

De te nálad vagyon az kegyelem: Hogy igen nagy bőtsűlettel tiſzteltetteſſél.

Várom az Vrat, várja az én lelkem őtet: Es az ő beſzédében vagyon az én reményſégem.

Az én lelkem figyelmetesben várja az Vrat: Hogy nem mint az vigyázók az reggelt, az virraſztók, mondom, az reggelt.

Várjad, Iſrael az Vrat, mert az Vrnál vagyon az kegyelmeſſég: Es bőſéges ő nála az ſzabaditás.

Es ő ſzabadittya meg az Iſraelt: Minden ő bűneiből.

Ditsőſég.

Pſal. CXXXI.

VRam, nem fuvalkodik fel az én ſzivem; ſem az én ſzemeim nē emelkedtek fel: Es nem jártam nagy és felettem való dolgokban.

Ha ollyan nem vóltam, és az én lelkem ollyan nem vólt, mint az téjtől el válaſztatott gyermek: Es haſonlatos vólt én bennem az én lelkem, az téjtől el ſzakaſztatot gyermekhez.

Bizzál Iſrael az Vrban: Moſtantol fogva mind őrökkön őrökké.

Ditsőſég.

Pſal. CXXXII.

321

EMlekezzél meg, Vram, az Davidrol: Es minden ô nyomoruſágirol.

Ki meg eskûtt az Vrnak: Es fogadáſt tôtt az Iacobnak erôs Iſtenének.

Ha bé menendek, ugy-mond, az én házamnak hajlékában: Es ha az én ágyamra fel hágok.

Ha az én ſzemeimnek alunni hagyok; és az én ſzemöldökimnek ſzunnyadni: Bátor nagy dolog történnyék én rajtam.

Mig nem meg találom az Vrnak helyét: Es az Iacob erôs Iſtenének ſátorának helyét.

Imé hallottuk hogy vólt régén az Ephráthánál: Vólt az ideje, mikor meg találtuk az láárnak mezején.

El megyûnk moſt az ô hajlékihoz: Hogy meg hajtsuk magunkat az ô lábainak ſámolyánál.

Kelly fel, Vram, hogy meny az te nyugodalmadban: Te, és az te erôdnek ládája.

Az te Papjaid öltözteſſenek fel igazſággal: Es az te ſzentid örvendezzenek.

Az Davidért az te ſzólgádért: Ne utáld meg az te meg kenetett királyodnak ortzáját.

Meg eskûtt az Vr Davidnak igazſággal, és azt meg nem máſollya, ezt mondván: Az te ágyékodnak gyümöltséből ültetek királyt az te ſzékedben.

Ha meg örizendik az te fiaid az én ſzövetſégemet, és az én bizonyſágimat, mellyekre ôket meg tanitottam:

Azok-

Azoknak fiai is mind örökké ûlnek az te ſzékedben.

Mert válaſztotta az Vr Sijont: Szerette azt magának lakó helyûl; ezt mondván:

Ez léſzen az én nyugodalmam mind örökké: Itt lakozom, mert ezt kévántam vala.

Az ô eleſégét meg áldom kazdagon: Es az ô ſzegényit bé töltöm kenyérrel.

Es az ô Papjait meg óltalmazom: Es az ô ſzentei nagy örömmel örvendeznek.

Ezt mivelem ott, hogy teremjen az Davidnak ſzarva: Holott ſzerzettem ſzövétneket, az én fel kent Királyomnak.

Az ô ellenſégit gyalázattal véſzem környûl: Eô rajta penig fénylik az ô ékeſſége.

Ditsôſég.

Pſal. CXXXIII.

IMé mely igen jó, és melly gyönyörûſéges dolog: Az atyafiaknak eggyeſſégben való lakáſok.

Az ſzintén ollyan mint az ember fejére öntetet drága kenet: Melly az Aaron Pap ſzakálán mégyen alá, és le foly ſzintén az ô öltözetinek alſó peremeiglen.

Mint az Hermon hegyének harmattya, mely az Sion hegyeire ſzáll: Mert ott parantsollya az Vr, hogy légyen áldás, és élet mind örökké.

Ditsôſég.

Pſal. CXXXIV.

337

IMé moſtan áldgyátok az Vrat, Vrnak minden ſzólgai: Kik minden ejjel állotok az Vrnak házába.

Emellyétek fel az ti kezeiteket az Vrnak házában: Es áldgyátok az Vrat.

Aldgyon meg titeket az Vr Sionból: Ki teremtette mennyet és az földet.

Ditsőség.

Pſal. CXXXV.

DItsérjétek az Vrnak nevét: Ditsérjétek Vrnak ſzólgai.

Kik állotok az Vrnak házában: Az mi Iſtenünknek házának tornátziban.

Ditsérjétek az Iſtent mert jó az Vr: Enekellyetek az ő nevének, mert gyönyörűſéges.

Mert az Iacobot válaſztotta magának az Iſten: Az Iſraelt ő ſaját népévé.

En bizonnyal tudom hogy nagy az Vr: Es az mi Iſtenünk minden Iſteneknek felette.

Mindeneket, valamiket akar az Vr, tselekedik mennyekben és ez földön: Az tengerben és minden mélyſégekben.

Ki az fełyhőket az földnek utólſó határából fel hoza; és

za; és villámáſokat ſzerez eſsővel egyben: Es az ſzelet ki hozza az ő tár házából.

Ki az Ægyptomnak első ſzűlőttit meg ölte: Mind emberek ſ-mind barmok között.

Mikor jeleket és tsudákat botsátot vólna reád, te Ægyptom orſzága: Pharahora, és minden ő ſzólgaira.

Ki meg vert ſok népeket: Es erős királyokat meg ölt.

Sihont, az Amorrhæuſok királlyát, Ogot Báſánnak királlyát: Es a' Chananæuſoknak minden birodalmokat.

Es az földet melly örökſęgek vala: Adá örökſégűl Iſraelnek, az ő népének.

Vram, az te neved mind örökké vagyon: Vram, az te emlekezeted nemzetſégről nemzetſęgre meg marad.

Mert meg itéli az Vr, az ő népét: Es az ő ſzólgainak kegyelmes léſzen.

Az pogányoknak bálványik ezűſt és arany: Emberek kezének tsinálmányi.

Szájok vagyon azoknak, és nem ſzólhatnak: Szemek vagyon azoknak és nem látnak.

Fűlők vagyon, és nem hallonak: Orrok vagyon és nintsen lehellet az ő ſzájokban.

Haſonlatoſok legyenek azokhoz, az kik azokat tsinállyák: Es minden valaki azokban bizik.

Iſrael háza, áldgyátok az Vrat: Aaron háza áldgyátok az Vrat.

Lévi nemzetſęgének háza áldgyátok az Vrat: Kik félitek az Vrat, áldgyátok az Vrat.

Aldott légyen az Vr Sionból, ki lakozik Ieruſalemben: Ditsérjétek az Vrat.

Ditsőſęg,

Pſal. CXXXVI.

DItsérjétek az Vrat, mert jó: Mert mind órókké meg marad az ô irgalmaſſága.

Ditsérjétek az Iſteneknek Iſtenét: Mert mind &c.

Ditsérjétek az Vraknak Vrat: Mert mind:

Ki nagy tsudákat tselekedik egyedûl: Mert mind.

Ki teremtette az egeket, az ô bôltseſégének altala: Mert mind órókké meg marad az ô irgalmaſſága.

Ki meg erôſsitette az fôldet, az vizeknek felette: Mert mind órókké meg marad:

Ki teremtette amaz nagy lámpáſokat: Mert mind:

Az napot hogy nappal uralkodnék: Mert mind:

Az hóldot, és az tsillagokat, hogy uralkodnának az étſzakán: Mert mind:

Ki meg veré Ægyptomot, az ô elsô ſzûlöttökben: Mert mind.

Ki ki hozá az Iſraelt ô közzûlök: Mert mind:

Hatalmas erôs kezével, és ki nyujtot karjaval: Mert.

Ki az veres tengert két felé válaſztá: Mert mind:

És által vivé az Iſraelt annak közepette: Mert mind.

Es el veſzté Pharahót; és mindẽ ô népét az veres tengerbe: Mert mind.

Ki az ô népét által vitte az puſztán. Mert.

Ki nagy királyokat meg vere; Mert mind.

Es meg ôle hatalmas királyokat. Mert &c.

Sihont az Amorrhæuſok királlyát. Mert mind.

Ogot

Ogot az Báſánnak királlyát: Mert mind órókke.

Es adta az ô földôkôt órókſégûl: Mert mind.

Eórókſégûl az ô ſzólgájának Iſraelnek: Mert mind.

Ki az mi alázatos állapatunknak idejen, meg emlekezett mi rolunk: Mert mind.

Es meg ſzabaditott minket az mi ellenſéginktôl: M.

Ki eledelt ád minden teſtnek: Mert mind órók.

Ditsérjétek az mennyeknek Iſtenét: Mert mind.

Ditsôſég.

Pſal. CXXXVII.

AZ Babylloniának folyo vize mellet úlúnk vala, és ſirunk vala: Mikor meg emlekeznénk az Sionrol.

Az fûſz fákra fel függeztettûk vala a' mi hegedûinket: Babyllonnak közepette.

Ióllehet ott ugyan azonok az kik minket fogva el vittek vala, és el rontották vala, kévánnak vala mi tôlünk vigaſágos énekeket, ezt mondván: Enekellyetek minékünk az Sionnak énekei közzûl.

Mi módon éneklettünk vólna: Az Vrnak éneket az idegen földön?

Ha el feletkezem te rolad Ieruſálem: Feletkezzék el magárol az én jobb kezem.

Ragadgyon az én nyelvem az én inyemhez, ha meg nem emlekezem rolad: Ha az én fô vigaſágom az Ieruſalemben nem léſzen.

Emlekezzél meg; Vram, az Edomiták ellen, az Ieruſálemnek napjáról, kik ezt mondották: Rontsátok rontsátok mind fundamentomig, valami abban vagyon.

Babyllonnak leánya, te-is el puſztitatol: Bóldog léſzen valaki meg fizet tenéked a' te gonozſágodért, mellyel mi hozzánk vóltál.

Bóldog ember léſzen az ki meg ragadgya: Es az kő ſziklához veri az te kitsiny gyermekidet.

Ditsőſég.

Pſal. CXXXVIII.

DItsérlek, Vram, tégedet tellyes ſzivemből: Az hatalmaſok előt éneket mondok tenéked.

Meg hajtottam magamat az te ſzentſégednek templománál: Es éneklek az te nevédnek, az te kegyelmeſſéged, és igaz mondáſod felől.

Mert mindeneknek felette magaſztaltad az te nevedet: Azonképpen az te beſzédedet.

Az melly nap kiáltottam, azonnal meg halgattál engemet: Meg ſzaporitottad az én lelkemben az erőt.

Ditsérnek tégedet, Vram, az földnek minden királyi: Mikoron hallandgyák az te ſzádnak beſzédét.

Es éneket mondnak az Vrnak utai felől: Mivelhogy nagy az Vrnak ditsőſége.

Mert jóllehet felſéges az Iſten; mind azáltal az alázatoſt nézi: Es az kevélyeket nagy távol láttya.

Ha

Ha az nyomoruſágnak kőzepette járok-is, meg elevenitéſz engemet: Az én ellenſégimnek haragjok ellen, ki nyujtod az te kezedet, és meg tart engemet az te jóbb kezed.

Az Vr el végezi, az mit én bennem kezdett: Vram, az te irgalmaſſágod mind őrőkké vagyon, annakokáért az te kezednek munkáját ne hadgyad el. Ditsőſég.

Pſal. CXXXIX.

VRam te meg kiſértettél, és iſmérſz engemet: Te tudod az én üléſemet, és fel keléſemet, és távol látod az én gondolatimat.

Az én ősvényemet, és le fekűéſemet kőrnyűl vőtted: Es minden én utaimat jól tudod.

Mikor még az én nyelvem alatt nintsen az béſzéd: Imé Vram, te azt mind jól tudod.

Elől és hátul meg kőrnyékeztél engemet: Es az te kezedet én reám vetetted.

Tsudálatosb, és magaſſágosb az te bőltseſéged: Hogy nem mint én azt meg foghatnám.

Hová mennék az te lelked előtt: Es az te ortzád előtt hová futnék.

Ha az menybe megyek-is te ott vagy: Ha az koporſóban vetem-is az én ágyamot, ott is jelen vagy.

Ha ollyan ſzárnyam vólna-is mint az hajnalnak: Es az tengernek utólsó határánál laknám-is.

Oda-is az te kezed vinne engemet: Es az te jóbb kezed meg fogna engemet.

Ha azt mondándom-is, talám az ſetitſęg el fedez engemet: Az ſetitſęg-is világoſſág léſzen én kőrnyűlem.

Az ſetitſęg-is nem fedez el engemet te előtted; hanẽ az étſzaka is mint az nappal fénylik: Az ſetitſęg te előtted ollyan mint az világoſſág.

Az én veſéimet te birod: Es te fedeztél bé engemet az én anyámnak méhében.

Ditsérlek tégedet hogy tsudálatosképpen tsudálatoſſá tőttél engemet: Tsudálatoſok az te tselekedetid; és az én lelkem azt jól tudgya.

Nem rejtetet el te előtted az én tsontaimnak alkutáſa, mikor formáltattam rejtekben: Es tsudálatos meſterſęggel alkottattam, ugymint az főldnek alsó réſzeiben.

Az én teſtemet mikor még forma nélkűl vólna látták az te ſzemeid: Es az te kőnyvedbe mind ezek bé irattattak.

Az napok-is mellyeken azok formáltatnak vala: Mikor még azokban egy ſem vólna.

Annakokáért ő melly tsudálatoſok én előttem az te gondolatid: Es azoknak ſummájok melly nagy.

Meg beſzéllenem azokat, de az fővénynél többek: Mikor fel ſerkenek-is te veled vagyok.

Hogy ha el veſztenéd, Iſten, az hitetlen gonoſz embert: Az kegyetlen vér ſzopók el távoznának én tőlem.

Kik te felőled gonoſzul ſzóltanak: Es fel magaſztallyák az te ellenſęgidet.

Az kik tégedet gyűlőltek, Vram: Avagy nem gyűlőltem-é azokot, és a' te ellenſęgidet, avagy nẽ utáltam-é?

Tőkél-

Tőkélletes gyűlőlſéggel gyűlőltem azokat: Es énnékem ellenſégim vóltak.

Kiſérts meg engem, Iſten, és láſſad meg az én lelkemet: Probály meg engemet, és láſd meg az én gondolatimat.

Es láſd meg ha boſzſzuſágodra való uton járok: Es hordozz engemet tőkélletes uton. Ditsőſég.

Pſal. CXL.

Szabadits meg engemet, Vram, az álnok embe. rektől: Es az kegyetlenektől oltalmazz meg engemet.

Kik gondolnak gonoſzt az ő ſzivekben: Es minden napon gyűlnek hartzra.

Meg éleſitették az ő nyelveket mint az kigyok: Aſpis kigyonak mérge vagyon az ő ajakok alatt.

Oltalmazz meg engemet, Vram, az gonoſzoknak kezektől; az kegyetlenektől őrizz meg engemet: Kik arrol gondolkodnak hogy lábomrol el taſzitsanak.

Az kevéllyek tőrt vetettek nékem és kőtelet: Hálótt vetettek nékem az én ősvényemre, és ártalmat tsináltak nékem.

De én azt mondám az Vrnak; én Iſtenem vagy te: Halgaſd meg az én kőnyőrgéſemnek beſzédét.

Vram Iſten, én meg tartáſomnak Iſtene: Bé fedezted az én fejemet az hadnak napján.

Ne engedgyed Vram, az mit az gonoſz ember kéván:

ván az ô gonoſz gondolattyokat ne vigyed elô, hogy ne fualkodgyanak fel.

Az kik engemet kôrnyûl vôttek, azoknak ajakoknak mérge borittya bé az ô fejeket: Szállyon azokra tûz.

Veſſe azokat Iſten az tûzbe és verembe: Honnét meg ne ſzabadullyanak.

Az átkozódó nyelv ne légyen állandó ez fôldôn: A' kegyetlen embert mind addig vadáſzſza az veſzedelem, mig nem nyaka ſzakad.

Bizonnyal tudom hogy az Iſten, az nyomorultaknak perit fel véſzi: Es az ſzegényért boſzſzut áll.

Az igazak penig az te nevedet ditsérik: Es az igazak lakoznak az te ortzád elôtt. Ditsôſęg.

Pſal. CXLI.

VRam te hozzád kiáltok ſies én hozzám: Figyelmezzél az én ſzómra mikor te hozzád kiáltok.

Mennyen fel az én imádſágom te elôdbe, mint az jó illatu fûſt: Es az én kezemnek fel emeléſe, mint az eſtveli áldozat.

Eôrizd meg, Vram, az én ſzájamot: Oltalmazd meg az én ajakimnak ajtaját.

Ne engedgyed hajlani az én ſzivemet gonoſzra; és hogy foglallyam magamot hamiſſágnak tselekedetiben, azokkal egybe kik hamiſſágot tselekeznek: Es ne engedgyed hogy egyem az ô gyônyôrûſéges étkekben.

Fedgyen meg engemet az igaz, és jó neven véſzem tôle:

tôle, dorgállyon meg engemet, és nékem ollyan léſzen mint az drága Balſamum, ne tartsa meg azt az én fejemtôl: Mennél inkáb miveli azt én velem, annál inkáb imádkozom érette az ô nyavalyájában.

Vetteſſenek le az kôſziklákra ezeknek birái: Hogy az én beſzédimet hallyák meg; mivelhogy azok gyônyôrûſégeſek.

Mert miképpen valamelly ember az kôvet vágja, és darabollya az fôldôn: Azonképpen hányattatnak el az mi tetemink az koporsó ſzájánál.

De az mi ſzemeink, Vram Iehova, te reád néznek: Te hozzád folyamodom ne hagyd el az én lelkemet.

Eôrizz meg engemet az tôôrtûl, mellyet vetettek nékem: Es az hamiſſág tselekedôknek hálójoktol.

Eſſenek a' gonoſzok mindnyájan az ô magok hálójokba: En penig mindenkor ártalom nélkûl által megyek.

Ditsôſęg.

Pſal. CXLII.

AZ én ſzómmal kiáltok az Vrhoz: Az én ſzómmal kônyôrgôk az Vrhoz.

Ki ôntôm ô elôtte az én lelkemet: Az én nyomoruſágomat ô elôtte meg jelentem.

Mikor az én lelkem keſeregne én bennem, te tudtad az én ôſvényemet: Mikor valahóvá mennék, hogy nékem tôôrt vetettenek.

Tekénts az én jóbb kezemre, és láſſad hogy nintsen ki en-

ki engemet iſmérne: Nem ſzaladhatok el, nintsen ki az én életemre gondot viſelne.

Kiáltok te hozzád, Vram, ezt mondván: Te vagy az én reményſęgem, és én örökſégem az élőknek földében.

Figyelmezzél az én kiáltáſomra, mert igen meg fogyatkoztam: Szabadits meg engemet, az én háborgatóimtol, mert el hatalmaztak én rajtam.

Szabaditsd ki az tömlőtzből az én lelkemet; hogy ditsérjem az te nevedet: Engemet környúl véſznek az igazak mikor én velem jól tejendeſz.

Ditsőſęg.

Pſal. CXLIII.

VRam, halgaſd meg az én könyörgéſemet, figyelmezzél az én imádſágomra: Az te igaz igéreted és igazſágod ſzerént halgas meg engemet.

És ne perely az te ſzólgáddal: Mert egy igaz ſem találtatik te elötted az élők közzül.

De az ellenſęg kergeti az én lelkemet, és az földhöz verte az én életemet: Az ſetitſęgben helyheztetet engemet, mint az kik régen meg hóltak.

És az én lelkem én bennem el keſeredet: Az én ſzivem el háborodot én bennem.

Mindazáltal meg emlekeztem az régi üdőkről; és gondolkodtam az te régi dolgaidrol: Az te kezeidnek tselekedetiről elmélkedtem.

Az én kezeimet ki terjeztettem te hozzád: Az én lelkem foházkodik hozzád, mint az ſzomjuhozó föld.

Sies

Sies halgaſs meg, Vram, el fogyatkozik az én lelkem, ne reitſd el az te ortzádat én tőlem: Mert haſonlatos vagyok az meg hóltakhoz.

Adgyad hogy hamar hallyam a' te kegyelmeſſégedet mert te benned bizom: Mutaſd meg nékem az utat mellyen járjak, mert te hozzád emeltem az én lelkemet.

Szabadits meg engemet az én ellenſégimtől, Vram: Mert te tőled várok óltalmat.

Tanits meg engemet, hogy az te akaratodat tegyem, mert én Iſtenem vagy te: Az te jó lelked vezérellyen engemet egyenes után.

Az te nevedért, Vram, elevenits meg engemet: Az te igazſágodért vigy ki engemet ez ſzoroſſágból.

És az te kegyelmeſſégedből veſzeſd el az én ellenſégimet; és rontſd meg azokat, kik az én lelkemet háborgattyák: Mert én te ſzólgád vagyok.

Ditsőſęg.

Pſal. CXLIV.

ALdot légyen az Vr, az én kőſziklám, ki tanittya az én kezeimet hadakozáſra: És az én ujjaimat az viadalra.

En jól tévőm, és én óltalmazóm, én kő váram, és én ſzabaditóm, én paiſom kihez folyamodom óltalomért: Ki az én népemet nékem engedelmeſſé téſzi.

Vram, mitsoda az ember hogy gondot viſelſz ő rola? Es az embernek fia, hogy ő felőle gondolkodol?

Az ember haſonlatos az héában valóſághoz: Es az ô napjai ollyanok mint az el mulandó árnyék.

Vram, haitſd le az te egeidet és ſzály alá: Eűſd meg az hegyeket hogy fűſtőlőgjenek.

Botsáſs menyűtő kőveket, és veſzéſd el őket: Botsáſd ki az te nyiladat, és veſzeſd eſzeket nékiek.

Terjeſzd ki az te kezedet az magaſſágból, ſzabadits meg, és ments meg engemet az ſok vizekből: Az idegeneknek kezekből.

Mert az ô ſzájok ſzól hazugſágot: Es az ô jóbb kezek hamiſſágnak iobb keze.

Iſten uj éneket éneklek téneked: Tiz huru hegedűvel mondok néked ditséretet.

Ki meg ſzabadittya az királlyokat: Es meg menti Dávidot az ô ſzólgáját az ſzablyától.

Szabadits meg, és ments meg engemet az idegeneknek kezekből: Kiknek ſzájok ſzól hazugſágot, és kiknek jóbb kezek álnokſágnak jóbb keze.

Hogy az mi fiaink legyenek ollyanok mint az nevekedő palánták az ô gyermekdédkorokban: Es a' mi leányink mint az templum kőveinek haſonlatoſſágára ſzépen ki faragot kővek.

Az mi tellyes táár házaink ſzólgáltaſſanak ſzűntelen eleſéget: Az mi juhaink ellyenek ezert, és tiz ezert az mi faluinkban.

Az mi ökreink legyenek kővérek: Ne légyen ellenſégnek ſemmi rabláſa, ſe valami kőltőzés, ſe kiáltás az mi utzáinkban.

Bóldog nép az, az mélynek igy vagyon dolga: Bóldog nép az, az melynek Iſtene az Iehova.

Ditsőſég. Pſal

Pſal. CXLV.

MAgaſztallak tégedet Iſten én királyom: Es áldő az te nevedet mind őrőkkőn őrőkké.

Minden napon áldlak tégedet: Es ditsérem az te nevedet mind őrőkkőn őrőkké.

Nagy az Vr, és igen ditséretes: Es az ô nagyſágának nem mehet ſenki végére.

Eggyik nemzetſeg az máſiknak hirdeti az te dolgaidat: Es az te hatalmaſſágodat beſzéllik.

Az te méltóſágodnak ékeſſęgét és ditsőſęgét: Es az te tsudálatos dolgaidat beſzéllem.

Es az te rettenetes dolgaidnak hatalmaſſágát hirdetem: Es az te nagyſágodat beſzéllem.

Az te jóvóltodnak nagyſágának emlekezetit ſzóllyák: Es az te igazſágodat éneklik mondván.

Kegyelmes és irgálmas az Vr: Kéſedelmes az haragra, és nagy az ô kegyelmeſſége.

Ió az Vr mindeneknek: Es az ô irgalmaſſága minden ô teremtett állatin.

Ditsérnek tégedet, Vram, minden te teremtet állatid: Es az te fiaid áldonak tégedet.

Az te orſzágodnak ditsőſęgét ſzóllyák: Es az te hatalmadat hirdetik.

Hogy az embereknek fiainak tudtokra adgyák az ô hatalmaſſágát: Es az ô orſzágának ékeſſęgének ditsőſégét.

Az te országod minden jóban álló ország: Es az te uralkodáſod meg marad mind nemzetſégről nemzetſégre.

Az Vr támogattya az el eſendőket: Es fel emeli azokat az kik meg gőrbedtek.

Mindeneknek ſzemei te reád néznek: Es te adſz azoknak eledelt alkolmotos időben.

Meg nyitod az te kezedet: Es bé tőlteſz minden lelkes állatot az te jóvóltodból.

Igaz az Vr minden utaiban: Es kegyelmes minden dolgaiban.

Kőzel vágyon az Vr mindenekhez kik őtet ſegitſégűl hiják: Mindenekhez mondom, kik őtet tőkélleteſſéggel hiják.

Az őtet félőknek akarattyokat téſzi: Azoknak kőnyőrgéſeket meg halgattya, és őket meg ſzabadittya.

Meg őrizi az Vr mind azokat kik őtet ſzeretik: Es az gonoſzokat mind el veſzti.

Az Vrnak ditséretit ſzóllya az én ſzám: Es áldgya az ő ſzentſéges nevét minden teſt, mind őrőkkőn és őrőkké. Ditsőſég.

Pſal. CXLVI.

338 Ditsérjed én lelkem az Vrat: Ditsérem az Vrat az én életemben, és éneklek az én Iſtenemnek mig élek.

Ne bizzatok az fejedelmekben: Az embereknek fiaiban, kikben nintsen ſzabaditáſra való erő.

Ki

Ki mégyen az ő lelkek és ők főldé leſznek: Az napon el véſz minden ő gondolattyok.

Bóldog az, az kinek ſegitője az Iácobnak Iſtene: Es az kinek reménysége vagyon az ő Vrában Iſtenében.

Ki teremtette az mennyet, főldet, tengert, és mind azokban való állatokat: Es az igaz mondáſt meg őrizi mind őrőkké.

Az nyomorultaknak itéletet ſzólgáltat: Eledelt ád az éhezőknek az Vr, és meg ſzabadittya az foglyokat.

Az Vr világoſittya meg az vakokat: Az Vr emeli fel az el eſteket, az Vr ſzereti az igazakat.

Az Vr óltalmazza az jövevényeket, az árvákat, és az özvegyeket táplállya: Az gonoſzoknak utokat el veſzti.

Vralkodik az Vr mind őrőkké: Az te Iſtened Sion nemzetſégről nemzetſégre meg marad. Ditsőſég.

Pſal. CXLVII.

339 Ditsérjétek az Vrat, mert jó ditséretet mondani az mi Iſtenűnknek: Mert győnyőrűſéges és illendő dolog az ditséret.

Az Vr éppiti az Ieruſalemet: Es az el ſzélhedet Iſraelitákat ő gyűjti egybe.

Eő gyogyittya meg az tőrődelmes ſzivűeket: Es ő kőtőzi bé azoknak fájdalmokot.

Meg ſzámlállya az tsillagoknak ſokſágokat: Es mindeneknek nevet ád.

Nagy az mi Vrunk, és nagy az ő ereje: Kinek az ő bőltseſége meg ſzámlálhatatlan.

Fel ſegiti az nyomorultakat az Vr: Az gonoſzokat földig meg alázza.

Énekellyetek az Vrnak hálá-adáſſal: Mondgyatok ditséretet Iſtennek hegedűvel.

Ki bé fedezi az eget fölyhökkel, és eſsőt kéſzit ez földre: Es az hegyeken fűvet teremt.

Ki az barmoknak meg adgya az ő eledeleket: Az holló fiaknak kik ő reája kiáltnak.

Nem a' lónak erejében gyönyörködik: Es az férfiunak-is gyorſaſágában nintsen néki kedve.

Hanem kedveſek az Vrnak az kik őtet félik: Es az kik biznak az ő irgalmaſſágában.

Ditsérjed Ieruſálem az Vrat: Ditsérjed az te Iſtenedet Sion.

Mert ő erősiti meg az te kapuidnak zárjait: Meg áldgya te benned az te fiaidat.

Ki az te határidat békeſęgeſſé téſzi: Gabonának ſirjával meg elégit tégedet.

Ki el botsáttya az ő igéjet ez földre: Es nagy gyorſon foly az ő beſzéde.

Ki az gyapjuhoz haſonló havat adgya: Es hinti az havat mint az hamuat.

Ki az jeget darabokká fagylallya: Mellynek hidegſégét ki álhattya meg?

Ki botsáttya az ő beſzédét, és el ólvaſztya azokat: Az ő ſzele fu, és az vizek folynak.

Az ő ſzent igéjét hirdetteti az Iacobnak: Az ő rendeléſét és itéletit az Iſraelnek.

Nem tselekedet illyen módon ſemmi nemzetséggel; Es az ő itéletit egyéb nemzetſęgek nem tudgyák.

Ditsőſęg.

Pſal. CXLVIII.

Ditsérjétek az Vrat mennyei állatok: Ditsérjétek őtet az magaſſágban.

Ditsérjétek őtet minden ő Angyali: Ditsérjétek őtet minden ő ſeregi.

Ditsérjétek őtet minden fényes tsillagok: Ditsérjétek őtet magaſſágos egek, és az égen felűl való vizek.

Ditsériétek az Vrnak nevét: Mert ő mondotta és lőttek.

Es meg erősitette azokat mind őrőkké: Eőrőkké való rendet ſzabot azoknak, melly ſoha el nem változik.

Ditsérjétek az Vrat földi állatok: Sárkányok és minden mélyſégek.

Tűz, és kő eſső, hó és nedveſſég: Szelek, kik az ő akarattyának engedtek.

Hegyek és minden halmok: Gyűmölts termő fák és minden Cédrus fák.

Vadak és minden barmok: Tsuſzó máſzó állatok, és repeső madarak.

Földi királyok, és minden népek: Feiedelmek és földnek minden birái.

Iffiak és ſzűzek, vének és gyermekek: Ditsériétek az Vrnak nevét.

Mert tsak az ő neve nagy: Az ő ditséreti, az földnek, és az egeknek felette vagyon.

Es fel magaſztalta az ő népének ſzárvát: Ditséret minden ő ſzenteinek, az Iſrael fiainak, az ő hozzá közel való népnek.

Ditsőſęg.

Pſal.

Pſal. CXLIX.

ENekellyetek az Vrnak uj éneket: Az ô ditséreti zengjen az ô ſzenteinek gyülekezetekben.

Eorvendezzen az Iſrael az ô teremtôjében: Az Sionnak fiai ôrvendezzenek az ô Királyoknak.

Ditsériétek az ô nevét ſippal, dobbal, és hegedûvel: Mondgyanak néki ditséretet.

Mert gyönyörködik az Vr az ô népében: Meg ékeſiti az nyomorultakat ſzabadulással.

Eorvendezzenek az ô ſzentei ditsôſęgeſſen: Enekellyenek az ô ágyas házokban.

Az Iſtennek fel magaſztaltatáſi legyenek az ô torkokban: Es két élû fegyverek az ô kezekben.

Hogy az pogányokon boſzſzut állyanak: Es meg bûnteſſęk az népeket.

Hogy meg kôtôzzék azoknak királyokat vas lántzokkal: Es azoknak fô fô embereit meg békozzák.

Hogy az meg irott itélet ſzerént tselekedgyenek ô vélek: Az, az ô ſzentinek ékeſſégek.

Ditsôſęg.

Pſal. CL.

DItsérjétek az Iſtent az ô ſzentſęges lakó helyében: Ditsérjétek ôtet az ô ki terjeſztet erejéről.

Ditsér-

Ditsérjétek ôtet az ô hatalmaſſágárol: Ditsérjétek ôtet az ô nagyſágának ſokſága ſzerént.

Ditsérjétek ôtet trombitáknak zengéſével: Ditsérjétek ôtet lanttal és hegedûvel.

Ditsérjétek ôtet dobokkal, és ſipokkal: Ditsérjétek ôtet huroknak zengéſével, és orgonákkal.

Ditsérjétek ôtet hangos czimbalmokkal, ditsérjétek vigaſág tévô czimbalmokkal: Minden Lélek ditsérje az Iſtent.

Ditsôſęg.

Miképpen &c.

CANTICVM MARIÆ

Ex Lucæ 1. A verſu xlvi. uſq; ad lv.

MAgaſztallya az én lelkem az Vrat: Es ôrvendez az én elmém, az én meg tartó Iſtenemben.

Mert meg tekénté az ô ſzólgáló leányának alázatos vóltát: Imé azért engemet ez ûdôtôl fogva bóldognak mondonak minden nemzetſégek.

Mert én velem nagyſágos dolgokat tselekedék az hatalmas Iſten: Ditséretes és ſzent az ô neve.

Es az ô irgalmaſſága nemzetſégrôl nemzetſégre vagyon: Azokon az kik ôtet félik.

Hatalmas dolgot tselekedék karjának ereje által: Es az kevélyeknek ſzivek gondolattyának eſzét veſzté.

Az hatalmaſokat le voná az ô ſzékekbôl: Es az alázatoſokat fel magaſztalá.

Az éhezôket minden jókkal bé tôlté: Ez az kazdagokat ûreſſen botsátá.

Hozzá fogadá Iſraelt az ô ſzólgáját: Hogy meg emlekeznék az ô irgalmaſſágárol.

Miképpen ſzóllott vala az mi atyáinknak: Abrahamnak, és az ô maradékinak mind ôrôkké.

Ditsôſég.

CANTICVM ZACHARIÆ.

Ex Luce 1. A verſu lxviii. uſq; ad lxxix.

ALdot légyen Iſraelnek Vra Iſtene: Hogy meg látogatta, és meg váltotta, az ô népét.

Es fel emelte az idvôſſęgnek ſzarvát minékünk: Az ô ſzólgájának az Davidnak házában.

Miképpen ſzóllot az ô ſzent Prophetáinak általa: Kik eleitôl fogva vóltanak.

Hogy az mi ellenſęginktôl meg ſzabaditana: Es azoknak kezekbôl az kik minket gyúlólnek.

Hogy irgalmaſſágot tselekednék az mi Atyáinkkal: Es meg emlekeznék az ô ſzent fogadáſárol.

Meg emlekeznék eskúvéſérôl, mellyel meg eskút az mi Atyánknak Abrahámnak: Hogy ô meg adná minékünk.

Hogy az mi ellenſęginknek kezekbôl meg ſzabadulván: Minden kételkedés nélkúl és félelem nélkúl ſzólgállyunk ô néki.

Szentſęgben és igazſágban ô elôtte: Az mi életünknek minden idejében.

Te penig kis gyermek az magaſſágos Iſtennek Prophetájának hivattatol: Mert az Vrnak elôtte járſz, hogy az ô utait meg kéſzitsed.

Es az idvôſſęgnek iſméretire meg tanitſad az ô népét: Az ô bűnôknek botsánattyának általa.

Az mi Iſtenünknek nagy irgalmaſſágáért: Mellyel meg látogatot minket a' magaſſágból ſzármazott tsemete.

Hogy meg jelennék azoknak az kik az ſetitſęgben, és az

és az halálnak árnyékában vágynak: Hogy az mi lábainkat igazgaſſa az békeſſęgnek útára.

Ditsôſęg.

CANTICVM SIMEONIS

Ex Luc. 2. à verſu xxix. uſq; ad xxxii.

MOſtan botsátod el, Vram, az te ſzólgádat békeſęggel: Az te beſzéded ſzerént.

Mert látták az én ſzemeim az te idvôzitôdet: Kit kéſzitettél minden népeknek ſzemek elôt.

Az pogány népeknek meg világoſittatáſokra való világoſſágot: Es az te népednek az Iſraelnek ditsôſégét.

Ditsôſęg.

SYMBOLVM BEATI ATHANASII.

VAlaki akar idvôzúlni: Mindeneknek elôtte ſzúkſęg, hogy tudgya az kôzônſéges kereſztyéni hitet.

Mellyet hogy ha ki tôkélleteſen, és tiſztán meg nem tartánd: Minden kétſég nélkúl ôrôkké el kárhozik.

Ez penig az kôzônſéges kereſztyéni hit: Hogy egy Iſtent tiſztellyünk az ſzent Háromſágban, és háromſágot az egy Iſtenſégben.

Sem egyben nem elegyitvén az ſzemélyeket: Sem az állatot azoktol el nem válaſztván.

Mert más az Atyának ſzemélye, más az Fiuénak: Más az Szent Lélekének.

De az Atyának, Fiunak, és Szent Léleknek egy Istenſége vagyon: Egyenlő ditsőſége, és örökké való felſége.

Minémű az Atya, ollyatán az Fiu: Ollyatán az Sz: Lélek.

Teremtetlen az Atya, teremtetlen az Fiu: Teremtetlen az Szent Lélek.

Véghetetlen az Atya, véghetetlen az Fiu: Véghetetlen az Szent Lélek.

Eorökké való az Atya, örökké való az Fiu: Eorökké való az Szent Lélek.

De mind az által nem három örökké valók: Hanē tsak egy az örökké való Isten.

Az minthogy nem három teremtetlenek, ſem háromvéghetetlenek: Hanem egy az véghetetlen.

Haſonlóképpen mindenható az Atya, mindenható a' Fiu: Mindenható az Szent Lélek.

De mind az által nem három mindenhatok: Hanē tsak egy az mindenható.

Azonképpen Isten az Atya, Isten az Fiu: Isten az Szent Lélek.

De mind az által nem három Istenek: Hanem tsak egy az Isten.

Igy Vr az Atya, Vr az Fiu: Vr az Szent Lélek.

Mind azáltal nem három Vrak: Hanem tsak egy az Vr.

Mert miképpen kénſzerittetünk az kereſztyéni igazſágból mindenik ſzemélyt, kűlön kűlön Istenünknek és Vrunknak vallani: Azonképpen három Isteneket, avagy három Vrakat, mondani meg tiltatunk, az kereſztyéni kőzönſęges hittől.

Az

Az Atya ſenkitől nem lőtt: Sem teremtetett, ſem ſzűletett.

Az Fiu tsak az Atyától vagyon: Nem lőtt, ſem teremtetett, de ſzűletett.

Az Szent Lélek az Atyától és Fiutol vagyon: Nem lőtt, ſem teremtetett, ſem ſzűletett, de ſzármazott.

Egy azért az Atya, nē három Atyák; egy az Fiu; nem három Fiak: Egy az Szent Lélek, nem három Sz. Lelkek.

Ez Háromſágban ſemmi elsőb, avagy utólsób, ſemmi nagyobb avagy kiſſeb nintsen: Hanem mind az három ſzemélyek, örökké valók és egyenlők.

Vgy annyira, hogy mindenekben az egy Istenſęg tiſztelendő az háromſágban: Es az háromſág az egy Istenſęgben.

Az ki akar azért idvőzűlni: Illyen értelme légyen az Szent Háromſágrol.

De ſzűkſég az örők idvőſſęgre még az-is: Hogy az mi Vrunk Ieſus Chriſtuſnak meg teſteſűléſét-is igazán hidgye.

Ez azért az igaz hit: Hogy hidgyűk, és vallyuk, hogy az mi Vrunk Ieſus Chriſtus, Istennek fia, Isten és ember légyen.

Isten az Atyának állattyából, örőktől fogva ſzűlettetvén: Ember, az annyának állattyából bizonyos űdőben ſzűlettetvén.

Tőkélletes Isten, és tőkélletes ember: Okos lélekből, és emberi teſtből álló.

Egyenlő az Atyával Istenſége ſzerént: Kiſſebb az Atyánál emberſége ſzerént.

Ki jóllehet Isten és ember: De azért nem kettő, hanem egy az Chriſtus.

Egy

Egy penig, nem az Iſtenſęgnek teſté változáſával: Hanem az emberſęgnek az Iſtenſęgbe való fel vétetéſével.

Egy, nem az terméſzeteknek ôſzve elegyedéſekkel: Hanem az ſzemélynek egy vóltával.

Mert miképpen az okos lélek, és teſt, egy ember: Igy az Iſten, és az ember, egy Chriſtus.

Ki ſzenyvedett az mi idvôſſęgünkért: Pokolra ſzállot, és harmad napon halottaibol fel támadott.

Fel ment az egekben, és ûl az mindenható Iſtennek jóbján: Az honnan el jôvendô itélni eleveneket és hóltakat.

Kinek el jôvetelire minden emberek fel támadnak az ô teſtekben: Es ſzámot adnak az ô tulajdon tselekedetikrôl.

Es az kik jól tselekedtenek mennek az ôrôk életre: Az kik penig gonoſzul tselekedtenek mennek az ôrôkké való tûzre.

Ez az Kereſztyéni hût: Mellyeket valaki igazán, ſtôkélleteſſen nem hiend, ſemmikęppen nem idvôzûlhet.

Ditsôſęg Atyának: Miképpen &c.

VEGE.

ENNEK AZ HYMNVSNAK ODA' fel az Huſvéti cæremoniák kôzzé kellett vólna tétetni, de tsak nagy kéſôre vôm eſzemben, hogy az irott Graduálból ki maradott, hanem el ide hátra kelle vetnem, valamenyivel diſzeskéb rhytmuſokkal, mint az elôtt vólt.

HYMNVM DICAMVS DOMINO, &c.

DItséretet mondgyunk jer az Vrnak, Es ô Fiának Chriſtuſnak, Ki minket ſzent halálának, érdemével meg válta; Irgalmazz minékûnk.

Az eſtvének idején, az mellyen Chriſtus el árultaték, vatsorára jôve az Iudás, tettetvén hogy benne nints árulás; Irgalmazz &c.

Ieſus jôvendôt jelente azoknak kik évének vêle, egygyitek el árul engem, ki eggyût éſzik moſt velem; Irgal.

Iudás az hamis fôſvény kalmár, békeſęggel kôſzôn az Vrnak, hogy már; az Vr mint ártatlan bárány, kôſzônetit kegyeſen el fogadá; irgalmazz.

Harmintz ezûſt garaſokon, Chriſtus el adaték illy kis árron, ki az foglyokat meg váltá, azt egy hitván rab el adá; irgalmazz.

Pilátus nagy fel ſzóval azt mondá, ſemmi bûnt nem találok hozzá; kezét vizben meg moſá, Chriſtuſt Sidóknak ki adá, irgalmazz.

Az gonoſz álhatatlan kôſſęg, az tólvajt kéri hogy el ereſzteſſęk, Chriſtuſt bûnôſnek vádollya, meg feſzitteſſęk kiáltya, irgalmazz.

Tólvaj Barabbás el ereſzteték, ki méltó lôn hogy meg ôletnék, ditsôſęgnek ura meg feſzitteték, ki által ſok halott támaſztatek, irgalmazz

Ditsőség legyen Atyának, és az ő eggyetlen egy Fiának, Szent Lélekkel eggyetemben; Most és örökké Amen; Irgalmazz minékünk.

CANTICVM
Pro necessariis quibusdam à Deo impetrandis.

MAtalmas Vr Isten, kiben semmi változás nintsen;

halgass meg minket könyörgésünkben, tekénts

reánk illy nagy szükségünkben.
Vegyd el mi rolunk, az te nagy haragodat, ne nézzed hálá-datlanságunkat.
Adgy hitet te benned, és egy máshoz szeretetet, rontsd el az sok hitetlenséget.
Ald meg munkánkat, és minden dolgainkat.
Adgy esső, és égi harmatot. Adgy esső.
Avagy ellenben:
Szűntesd meg ez nagy ég szakadást. Szűn.
Avag. Adgy józan és tiszta életet. Adgy józan.
Vegyd el már rolunk ez nagy sok insęget, vegyd el az pogány ellenséget. *Avagy.* Vegyd el az sok kegyetlenségeт.
Ditsérhessünk tégedet; Adgyad az örök életet.

RES-

RESPONSORIA
DOMINICALIA.

IEsus Christus élő Istennek szent Fia; Irgalmazz minékünk.

DOMINICA I. Advent. Ki az mi váltságunkért ez világra el jövél; Irgalmazz minékünk. Avagy.

Ki az Szent Lélektől az Szűznek méhében fogantatál, Irgalmazz minékünk.

DOMINICA II. ADV. Ki el jősz az itéletre nagy hatalommal és ditsőséggel, Irgalmazz minékünk.

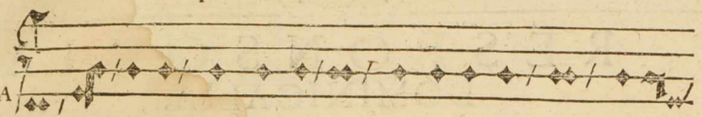

DOMINICA III. ADV. Ki el jöttél hirdetni az ſzegényeknek az Euan-

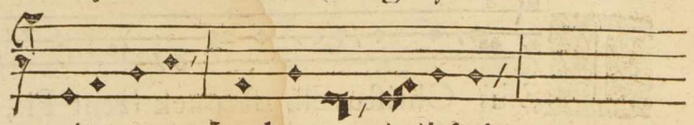

geliumot: Irgalmazz minékünk.

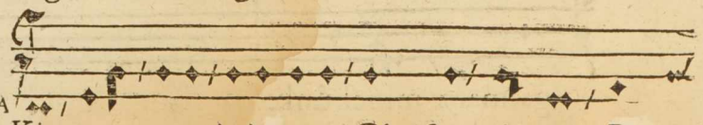

DOMINICA IV Advent. Ki vagy amaz igértetet Chriſtus, és nagy Pro-

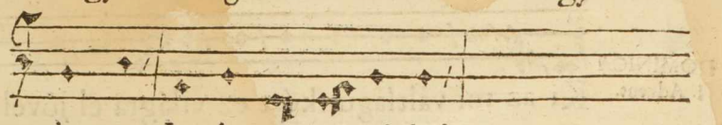

pheta, Irgalmazz minékünk.

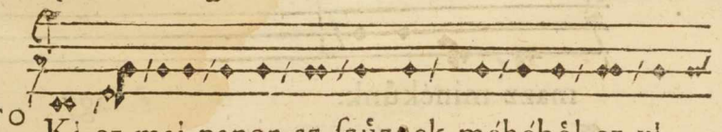

IN FESTO Nativit. D. Ki ez mai napon az ſzűznek méhéből ez vi-

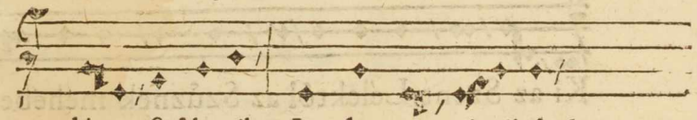

lágra ſzületél; Irgalmazz minékünk.

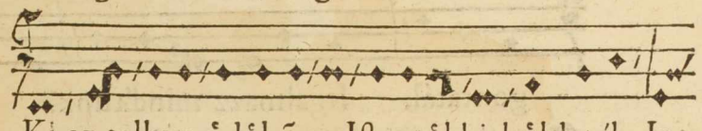

FERIA II. Nativit. Ki az tellyes üdőbē az Iſtentől ki küldetél: Ir.

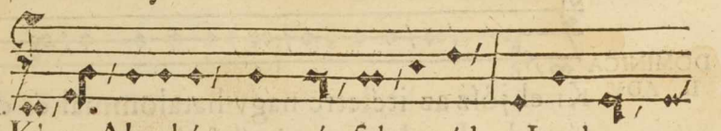

FERIA III. Nativit. D. Ki az Abrahám magvát fel vevéd: Irgalmazz.

Avagy.

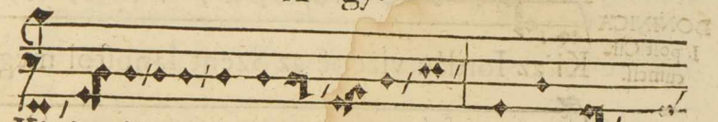

Ki Ige lévén érettünk teſté lől; Irgalmaz.

Avagy.

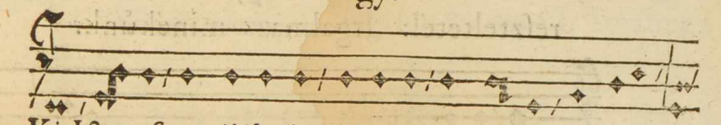

Ki Iſten formájából ſzólgai formában öltözél.

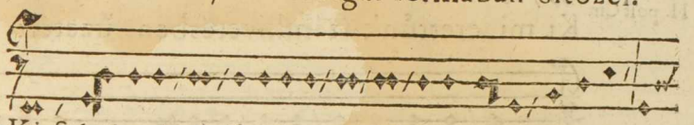

DOMINICA poſt Natal. Ki ſokaknak el eſéſekre és fel keléſekre tételél:

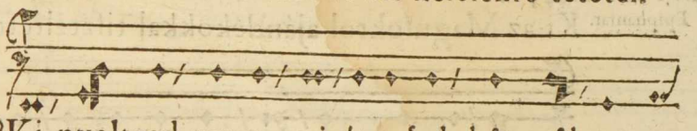

IN FESTO Circumciſ. Ki nyoltzad napon mi érettünk környűl me-

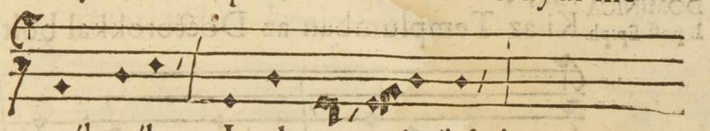

téltetél; Irgalmazz minékünk.

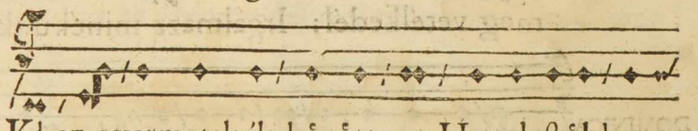

IN MEMORIÆ Infanticid. Ki az gyermetskék között, az Herodeſtől ha-

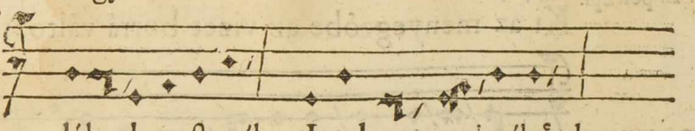

lálra kereſtetél: Irgalmazz minékünk.

DONINICA I. poſt Circumciſ.

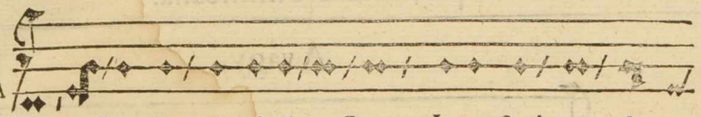

Ki az Iordán vizébẽ az Szent Ianoſtol meg ke-

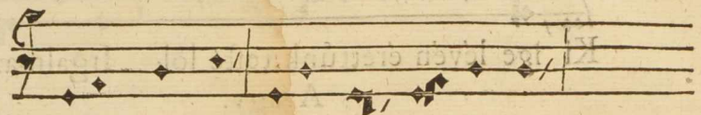

reſzteltetél: Irgalmazz minékűnk.

DOMINICA II. poſt Cir.

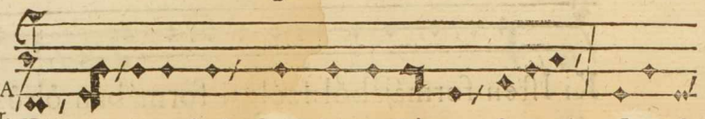

Ki mi erettűnk ſzámkivetésben űzetél: Irgal.

IN FESTO Epiphaniar.

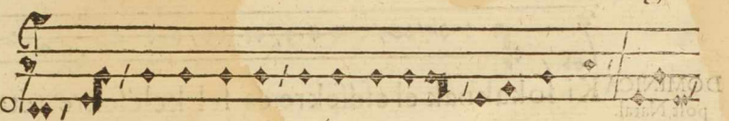

Ki az Maguſoktol ajándékokkal tiſzteltetél: Ir:

DOMINICA I. poſt Epiph.

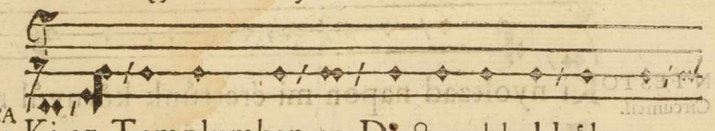

Ki az Templumban az Doctorokkal bôltsen

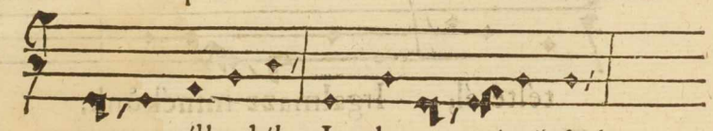

meg vetélkedél: Irgalmazz minékűnk.

DOMINICA II. poſt Epi.

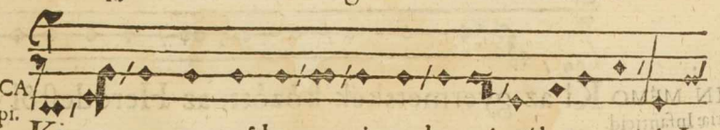

Ki az menyegzőbe az vizet borrá változtatád: Ir.

DOMINICA III. poſt Ep.

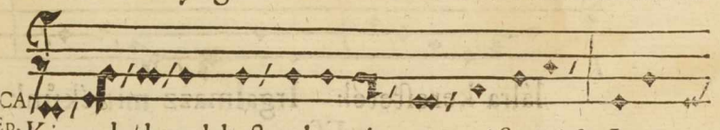

Ki az bél pokloſt, akarván meg tiſztitád; Irg.

DOMINICA IV. poſt Epiphan.

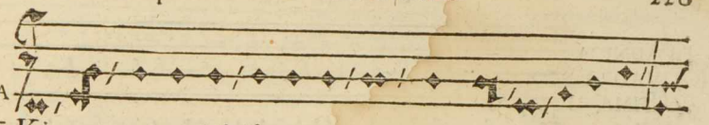

Ki az tengeri háborut meg fedvén le ſzállitád: Ir.

DOMINICA V. poſt Epiphan.

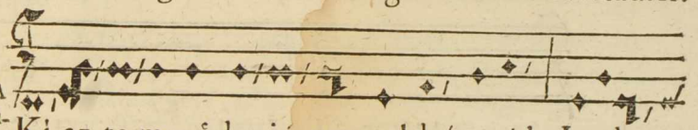

Ki az te mezôdet jó maggal bé vetéd; Irgalmaz

DOMINICA Septuageſima.

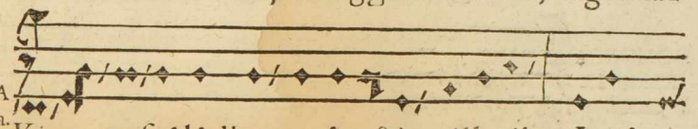

Ki az te ſzőlődben műveſeket állatál; Irgal.

DOMINICA Sexageſima.

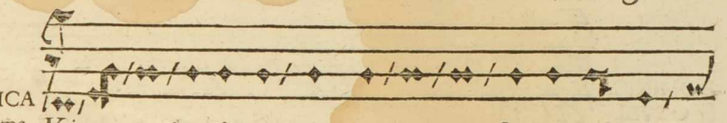

Ki az te igédnek magvát az mi ſziveinkben

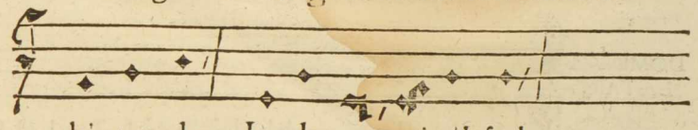

hinteted; Irgalmazz minékűnk.

DOMINICA Quinquageſ.

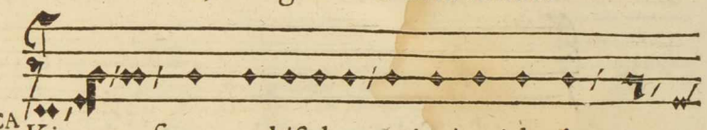

Ki az te ſzenyvedéſidet tanitványidnak meg

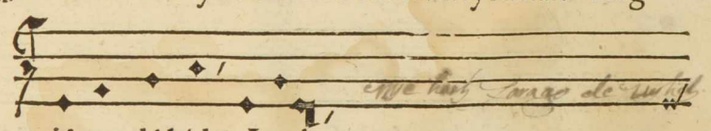

jővendőléd; Irgal.

Ki

DOMINICA QVADRAGESIMA.

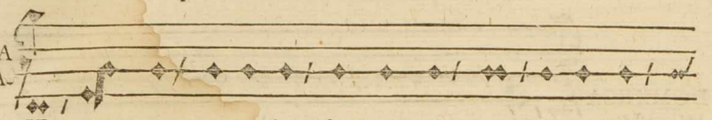

Ki negyven napokig bôjtôlvén; az Sátántol

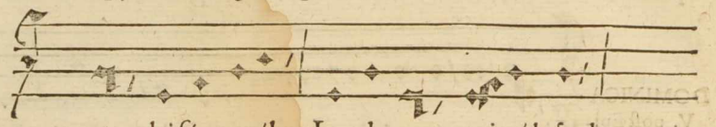

meg kiſértetél; Irgalmazz minékünk.

DOMINICA REMINISCERE.

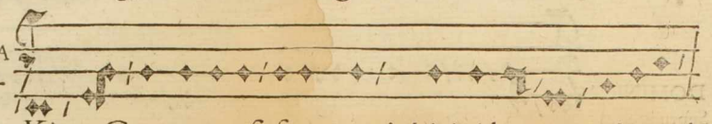

Ki az Cananea aſzſzonynak hititôl meg gyôzetél:

DOMINICA OCVLI.

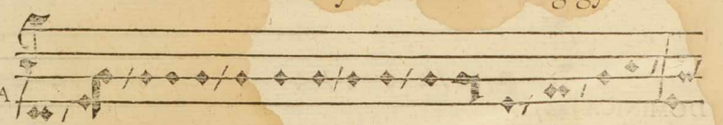

Ki az némitó ôrdôgôt Iſten ujjával ki üzéd, irg.

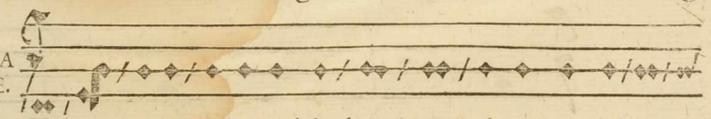

DOMINICA LÆTARE.

Ki ôt árpa kenyerekkel,és két halatskákkal ôt

ezer férjfiakot meg elégitél; Irgalmazz;

DOMINICA IVDICVM.

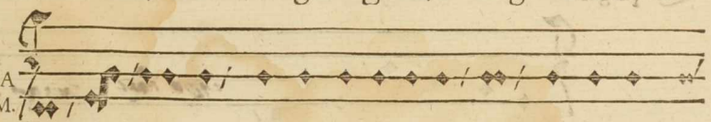

Ki mi érettünk Samaritánuſnak, és ôrdôngôſ-

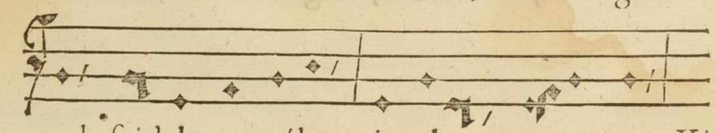

nek ſzidalmaztatál, irgal: Ki

DOMINICA PALMARVM.

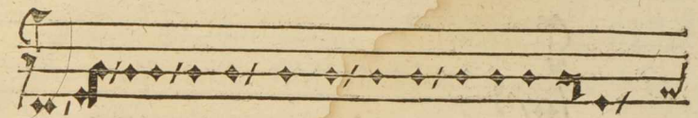

Ki ez mai napon ſzamár háton Ieruſalemben

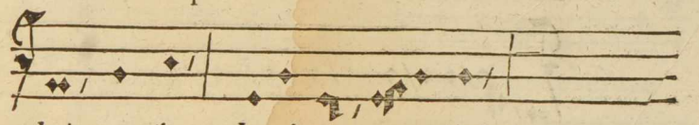

bé menél. Irgalmazz minékünk.

IN PARASCEVE PASSIONIS Domini noſtri Ieſu Chriſti.

Ki mi érettünk el árultatál; Irgal.

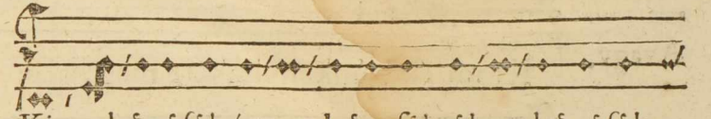

Avágy. Ki az bûnôſôkért, az bûneſôktôl, az bûnôſôk-

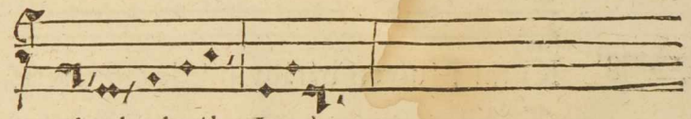

nek el adatál; Irgal.

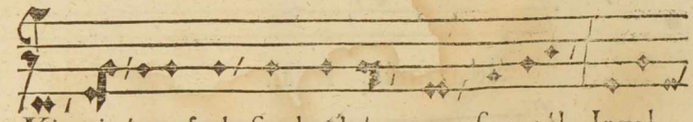

Avagy Ki mi érettünk foglyókért meg fogatál; Irgal.

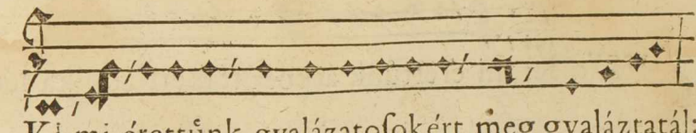

Avagy. Ki mi érettünk gyalázatoſokért meg gyaláztatál:

Avagy.

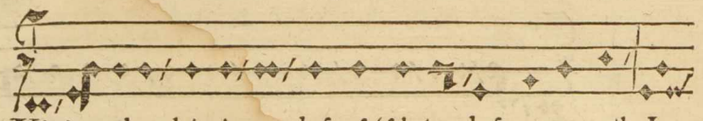

Ki ártatlan lévén az bűnösökért büntettetél; Ir.

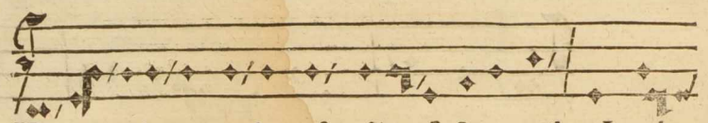

INFESTO Paſsionis Dñi. Ki ez mai napon kereſzt fára feſzittetél; Irgal.

Avagy.

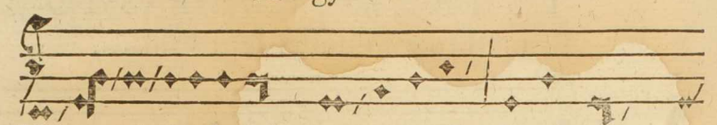

Avagy. Ki az mi életünkért meg ôletél; Irgalmazz.

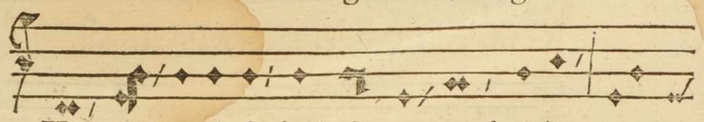

Avagy. Ki mi érettünk hóltakért meg halál; Irgal.

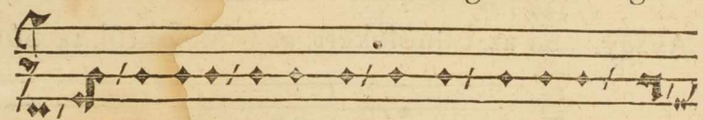

Avagy. Ki mi Huſveti bárányunk lévén, érettünk meg

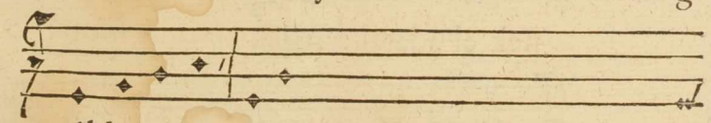

áldoztatál: Irgal.

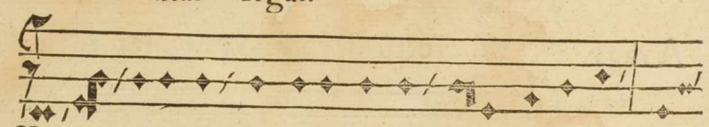

Avagy. Ki mi érettünk átkozottakért átokká lévél; Irg.

Ki az

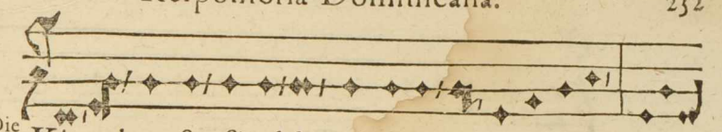

EODEM Die pro veſperis. Ki az kereſzt fárol le vétetvén el temettetél; Ir.

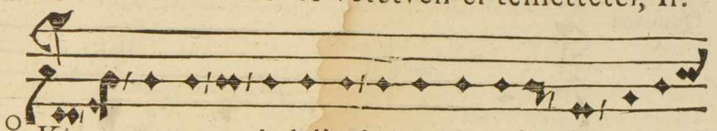

INFESTO Paſchat. Ki ez napon az halálból ditsôſégeſſen fel táma-

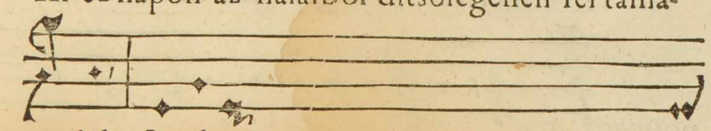

dál; Irgalmazz.

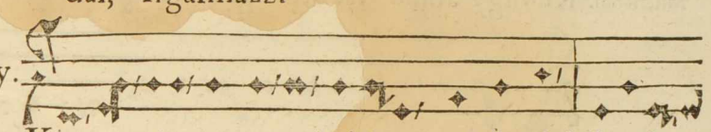

Avagy. Ki ez mai napon az halálon győzkôdél; Irgalm

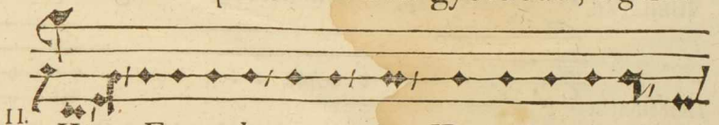

FERIA II. Paſchat. Ki az Emausba menô két Tanitványoknak

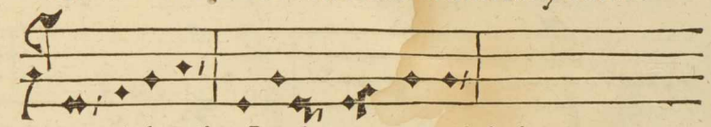

meg jélenél; Irgalmazz minékünk.

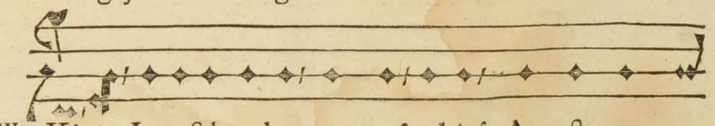

FERIA III. Paſchat. Ki az Ieruſalemben eggyût lévô Apoſto-

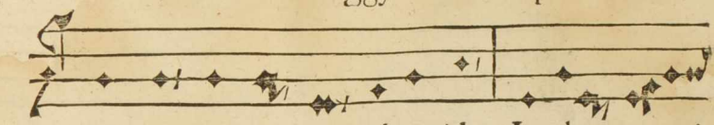

lidnak magad meg jelentéd; Irgalmazz mi.

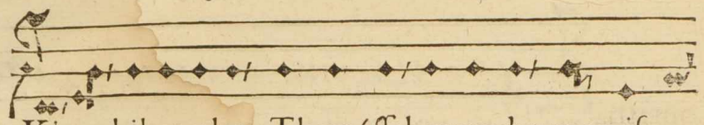

DOMINICA Quaſimod. Ki az hihetetlen Thamáſſal magadat meg iſ-

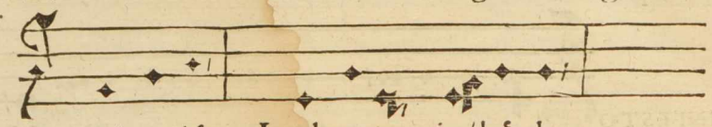

mértetéd; Irgalmazz minékünk.

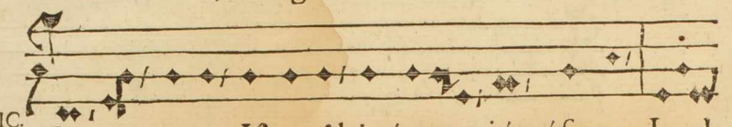

DOMINIC. Miſericord. Ki vagy amaz Iſtentôl igértetet jó páſztor; Irgal.

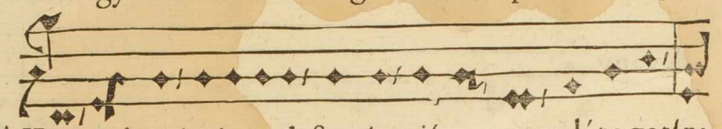

DOMINICA IUBILATE Ki minket igéreted ſzerént iſmeg meg látogatſz:

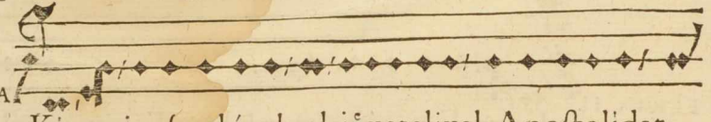

DOMINICA Cantate. Ki azvigaſztalónak el jövetelivel Apoſtolidat

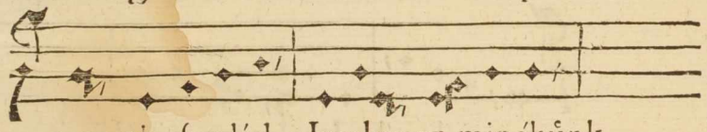

meg vigaſztalád; Irgalmazz minékünk.

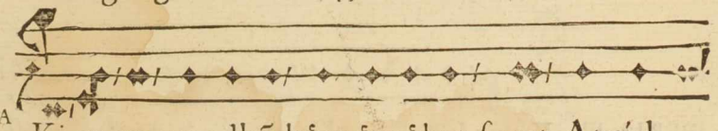

DOMINICA Rogationum. Ki az te nevedbẽ könyörgôket ſzent Atyád-

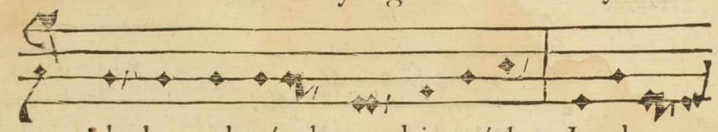

nak kegyelmével meg biztatád; Irgalmazz.

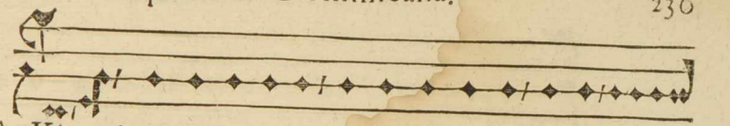

DOMINICA Exaudi. Ki az kegyetleneknek háborgatáſok ellen hivei-

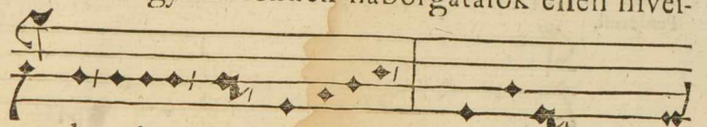

det eleve meg erôſsitéd, Irgalmazz.

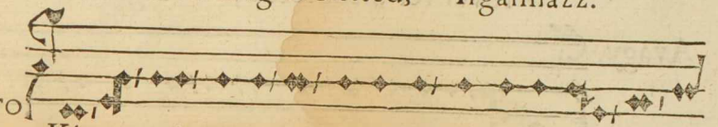

IN FESTO Aſcenſion. Ki ez mai napon az egekbe ditsôſégeſen fel

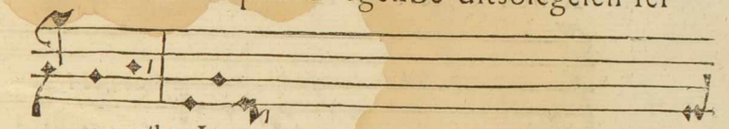

menél. Irg. Avagy.

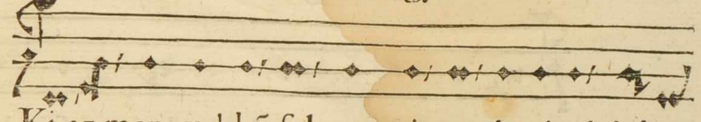

Ki az mennyekbẽ fel menvén az Atyának jób-

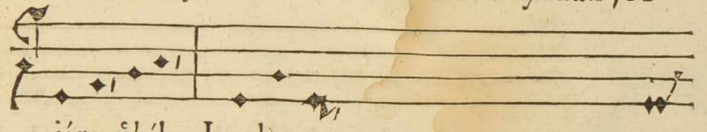

jára ûlél; Irgalmazz.

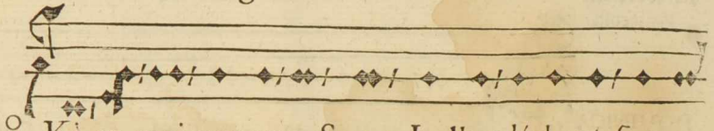

IN FESTO Pentecoſt. Ki ez mai naponaz Szent Lelket látható for-

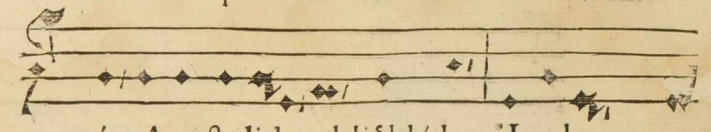

mán Apoſtolidra el küldéd; Irgal.

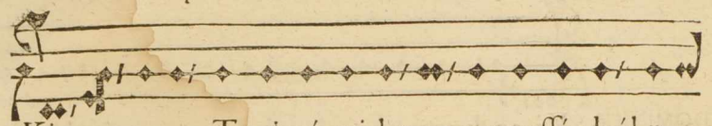

FERIA II. Pentecoſt. Ki ez napon Tanitványidat az magaſſágból e-

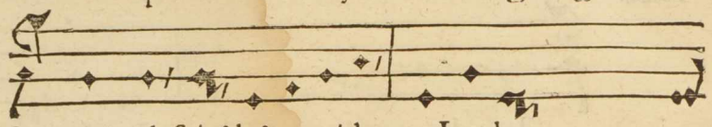

rővel fel öltöztetéd; Irgalmazz.

Avagy.

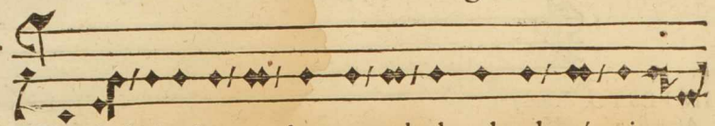

Kinek kértére az Atya, te helyedted más vigaz-

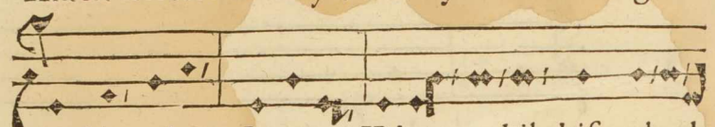

talót ada; Irg. Kiben az kik hiſznek el

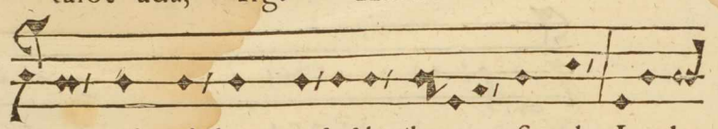

nem veſznek hanem örök életet veſznek; Irgal:

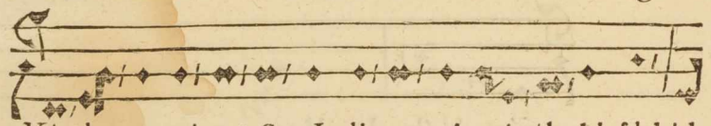

FERIA III. Pentecoſt. Ki el menvén a' Sz. Lelket az Atyától el küldéd:

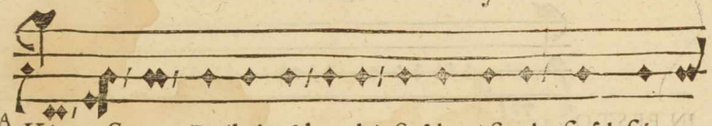

DOMINICA Trinitat: Ki az Szent Lélektől való ſzületéſnek ſzükſé-

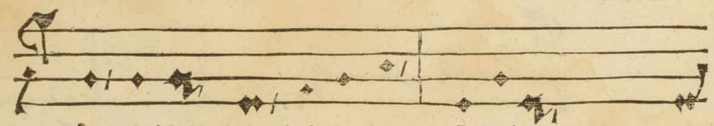

ges vóltát meg jelentéd; Irgal:

Ki az

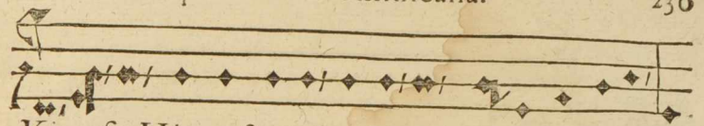

Avagy. Ki az ſz. Háromſágnak titkát ki nyilatkoztatád; Ir.

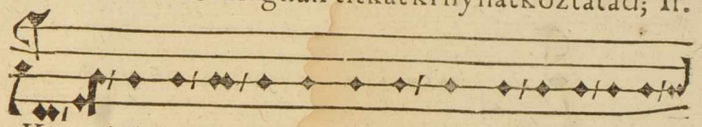

DOMINICA I. poſt Trin: Ki az jóknak és gonoſzoknak holtok után való

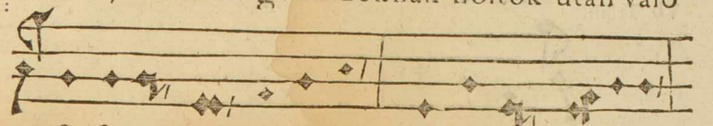

ſorſokat meg jelentéd; Irgalmazz minékünk.

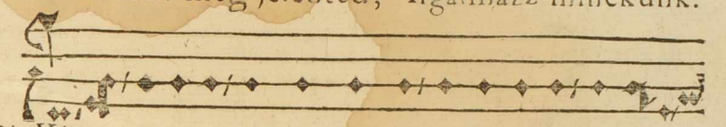

DOMINICA II. Trinitat. Ki az mennyei bóldogſágnak közlésére ſokakat

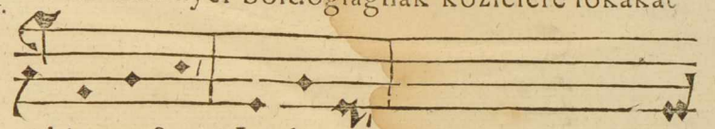

hivogatſz, Irgalmazz.

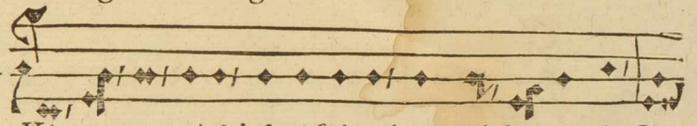

DOMINICA III. Trinit: Ki az meg térő bűnöſöket hozzád fogadod; Ir.

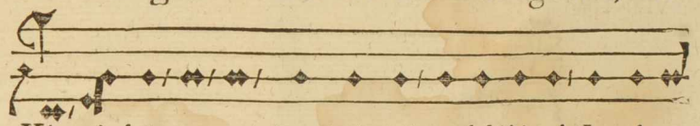

DOMINICA IV. Trinit: Ki minket az mi Atyánknak példájával Irgal-

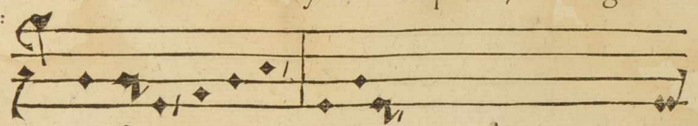

maſſágra tanitál; Irgalmazz.

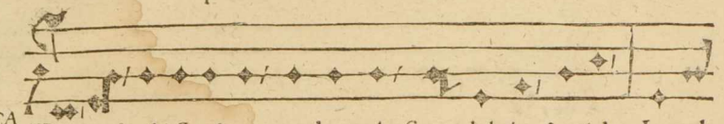

DOMINICA V. Trinit. Ki az haláſzokat emberek fogokká tôvéd; Irgal.

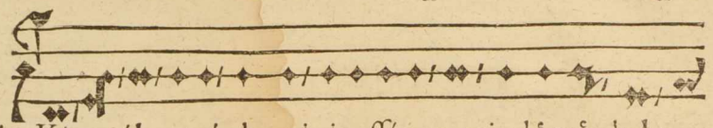

DOMINICA VI. Trinit. Ki az ál ortzás hamis igaſſágot mi elôttünk le

gyalázád; Irgalmazz.

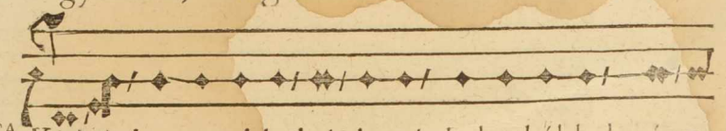

DOMINICA VII. Trinit. Ki hét kenyerekkel és kevés halatskákkal négy

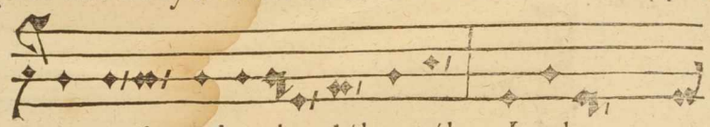

ezer éh embereket jól tartál; Irgalmazz.

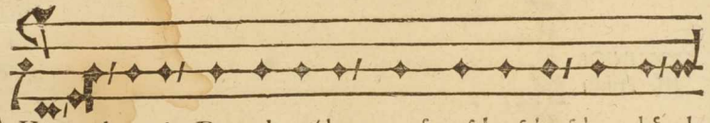

DOMINICA VIII. Trin. Ki az hamis Prophetákat gyûmôltsôkrôl velünk

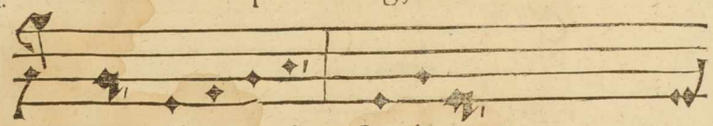

meg iſmértetéd; Irgalmazz.

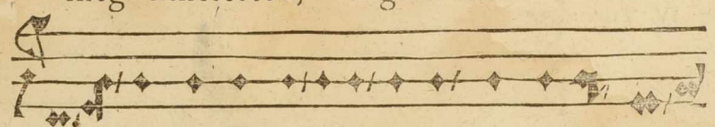

DOMINICA IX. Trinit. Ki az kazdagſágnak igaz végét minékünk meg jelentéd; irgal.

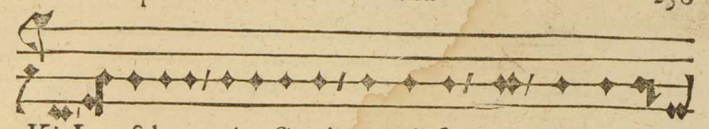

DOMINICA X. poſt Trin: Ki Ieruſalem városának romláſát meg jövendôl-

vén ſiratád; Irgalmazz.

DOMINICA XI. Trin. Ki az magok alitó igazaknak hiuſágos vóltokat

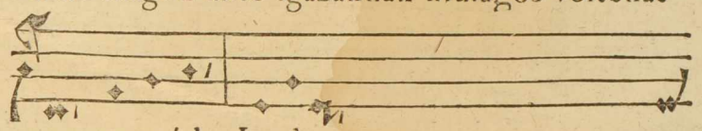

meg mutatád; Irgalmazz.

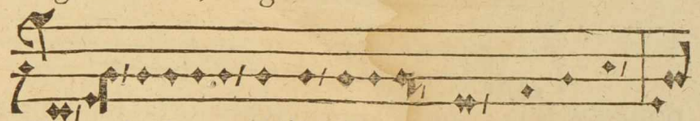

DOMINICA XII. poſt Tr. Ki az akadozva ſzólló ſiketet meg gyogyitád; Ir.

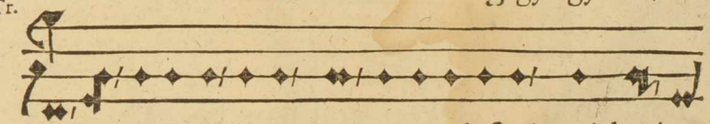

DOMINICA XIII. Trin: Ki à tôrvényból való meg igazuláſnak módgyát

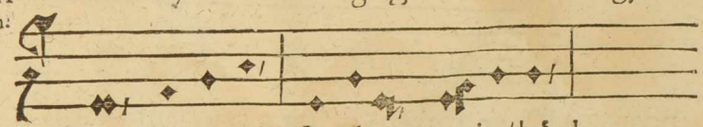

meg mutatád; Irgalmazz minékünk.

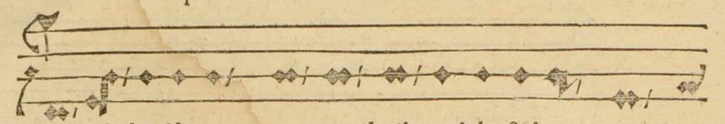

DOMINICA XIV. Trin. Ki az elôdben ment tiz bél poklosokat meg

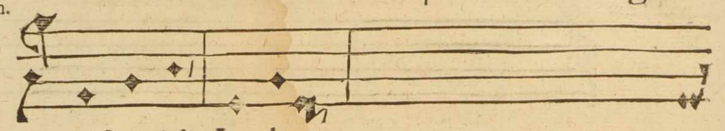

tiſztitád; Irgalmazz.

DOMINICA XV. Trinit. Ki az hitetlen ſzorgalmatoskodáſtol minket

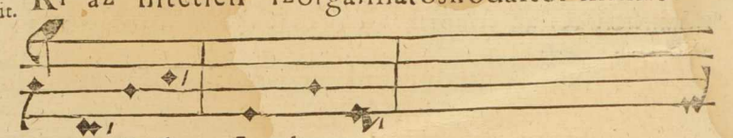

el tiltál; Irgalmazz.

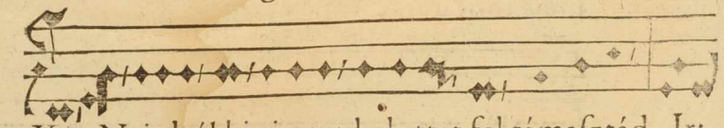

DOMINICA XVI. Trin. Ki a Nainból ki vitetet halottat fel támaſztád; Ir·

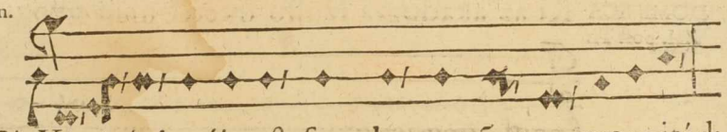

DOMINICA XVII. Trin. Ki a' viz korſágoſt ſzombat napõ meg gyogyitád:

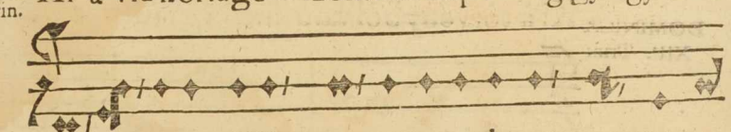

DOMINICA XVIII. Trin. Ki az tôrvénybéli nagy parantsolatot meg ma-

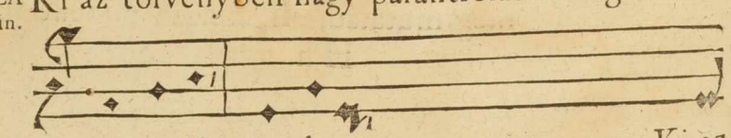

gyarázád; Irgal.

Ki az

DOMINICA XIX. Trin. Ki az gutta útôttnek bûnét meg botsátván lábra állatád; Irgalmazz.

DOMINICA XX. Trin. Ki az háládatlan Sidókot meg vetvén az hivő pogányokot fel vévéd; Irgalmazz.

DOMIMICA XXI. Trin. Ki az Capernaumi kis Királynak vonogo fiát fel éleſztéd; Irgalmazz.

DOMINICA XXII. Trin. Ki az mi tiz ezer talentominkat ingyen meg engedéd; Irgalmaz minékünk.

DOMINICA XXIII. Trin. Ki minket az Iſtenhez és az Tsáſzárhoz való tiſztünkre meg tanitál, Irgal.

DOMINICA XXIV. Tri- Ki az Iairus leányát az halálból fel kôltéd; Irgal.

DOMINICA XXV. Trin. Ki Ieruſalemnek végsô romláſát meg jövendôléd; Irgalmazz.

DOMINICA XXVI. Trin. Ki el jôſz az utólsó napon itélni jókot és gonoſzokot; Irgalmazz minékünk.

VERSICVLI DOMINICALES.

DOMINICA I. Adventus.
EOrvendgy oh Sijonnak leánya,
Chriſtuſnak Eccleſiája,
Imé el jôtt tenéked a' te Királyod,
Nagy alázatoſon.

DOMINICA II. ADVENTVS.
El jô az Embernek fia az felyhôben,
Nagy ditsôſéggel,
Ki el jôtt vólt elôbb az teſtben,
Nagy ſzelidſęggel.

DOMINICA III. ADVENT.
Az Vrnak lelke én rajtam;
Fel kent engem olajjal,
Hogy hirdetnék az foglyoknak ſzabaduláſt,
Az ſzegényeknek jó hir mondáſt.

DOMINICA IV. ADVEN.
En vagyok az puſztaban kiáltó ſzózat,
Egyengeſſetek az Vrnak utat,
Minden vôlgy emelkedgyék fel,
Es minden hegy botsátkozzék le.

IN FESTO NATIVIT.
Imé Angyali ditsô kôvet jô hozzátok,
Es az égbôl Iſtentôl Euangeliumot hoz,
Ne féllyetek, ugy mond, mert ſzûletett ma a' Chriſtus,
Az ti idvôzitôtôk.

FERIA II. NATIVIT.
El tôlt immár az tellyes ûdô,
S- el iôtt az idvôzitô,
Nagy kegyeſſégnek titka ez,
Iſten jelent meg az teſtben.

FERIA III. NATIVITAT. D.
Imé ki fakadt az tsemetétske,
Az Iſai tôrſôkéből,

Es fel huzalkodott az ſugár veſzôtske,
Az ô gyûkeréből.

DOMINICA poſt Natal.
Nevekedik vala az gyermek Ieſus az teſtben,
Es érôſſôdik vala Lélekkel,
Es tellyeſedik vala bôltseſéggel;
S-az Vr elôtt való kedveſſęggel.

IN FESTO Circumciſ.
El telvén az nyoltzadik nap,
Kôrnyûl metélteték az kis magzat,
Es hivaték az ô neve Ieſuſnak,
Az kinek hiuta vala az Angyal.

DOMINICA I. poſt Circum.
Meg kereſzteltették az Vr az ſzólgától,
Az bûntelen az bûnôſtôl,
Hogy meg ſzentelné az mi kereſzt vizûnket
S-tûzzel-is meg kereſztelne bennûnket.

DOMINICA II. poſt Circumciſ.
Számki vetésben viteték az kiſded Ieſus,
Az pogány orſzágban, melly Ægyptus,
Hogy bé telnék az Hoſeáſnak ama' mondáſa:
Ægyptusból hivom ki az én fiamat.

IN MEMORIA INFANTICIDII.
Bé tôlt az Ieremias mondáſa;
Siralmas jaj ſzó hallatott Rhamaban,
Rachel ſirattya fiait,
Nem akar vigaſztaláſt venni.

IN FESTO EPIPHANIÆ.
Es te Iuda Bethleheme,
Nem vagy kiſſebb az Iudának ezeriben,
Mert te belôled jô ki az vezér,
Az ki legeltetni fogja az Iſraelt.

ALII.
Bôltsek látnak uj tsillagot nap keleten,
S-jônek utánna Ieruſalemben,
Kereſik az Sidóknak ſzûletett királyt,
S-Bethlehemben fel talályák.

DOMINICA I. post Epiphan.
El marada Ieruſalemben az gyermek Ieſus,
Melly miatt Ioſeph és Maria igen bus,
Meg találák harmad napon az templomban,
Vetélkedve az doctorokkal.

DOMINICA II. post Epiphan.
Elsô tsudát tôn Iéſus Canában,
Az viznek borrá változtatáſában,
Ki nyilatkoztatá az ô ditsôſégét,
S-meg erôſsité az ô tanitványinak hiteket.

DOMINICA III. post Epiphan.
Nap keletrôl és nap nyugatrol ſok hivô pogányok el jônek.
S-az Atyákkal eggyûtt az mennyekben le telepednek.
Az hitetlen Sidók penig a' ſetit pokolra vettetnek.
A' hól ſiraſok és fog tsikorgáſok léſznek.

DOMINICA IV. post Epiphan.
Bé ûle Ieſus az hajóban,
Az ô tanitványival,
Es imé az tengeren nagy háboru támada,
Vgy hogy az hajó mereng vala.

DOMINICA V. post Epiphan.
Eggyûtt hagyatnak az konkolyok az buzával mind aratáſig.
De akkor azoktol meg válaſztatik,
Az buza gyûjtetik az tsûrben,
A' konkolyok penig vettetnek az tûzbẽ.

DOMINICA SEPTUAGESIMA.
Az utólſok léſznek elsôkké,
Az elsôk penig végſôkké,
Mert ſokak az hivattattak,
De keveſek az válaſztattak.

DOMINICA SEXAGESIMA.
Az mag az Iſten igéje.
Az fôld az halgatók ſzive,

Ból-

Bóldog ſzû a' ki azt bé fogadgya és meg tartya,
S-engedelmeſſen gyûmôltsét-is hozza.

DOMINICA QVINQUAGESIMA.
Fel mene az Iſtennek báránya Ieruſalemben,
Szántſzándékkal az méſzárſzékre,
Meg áldoztatott mert ô akarta,
S-lôtt az mi bûneinknek árra.

DOMINICA Quadrageſima.
Ki viteték Iéſus az puſztában az Lélektôl,
Hogy meg kiſértetnék az ördögtôl,
Egyedûl lenni és éhezni hogy látá,
Az kiſértô ôtet meg oſtromlá.

DOMINICA REMINISCERE.
A' fiak az ô kenyereket, a' kegyelmet, el vevék.
De az kôlykôk fel vévék, (téк.
Fiak valának az Sidók,
Kôlykôk az pogányok.

DOMINICA OCULI.
Bóldog méh az melly az Vrat hordozta,
Es emlôk az mellyeket a' ſzopta,
De bóldogbak kik az Iſtennek igéjét halgatják,
Es azt meg tartyák. (tyák,

DOMINICA LÆTARE.
Eôt ezereket Vrunk ôt kenyerekkel jól tarta,
S-még-is tôbb lôn à maradékja,
Mellyból még iſmérék hogy ô ama Prophe-
Ki jôvendô vala ez világra. (ta,

DOMINICA IVDICA.
Az Abraham kévánta latni a' Chriſtus napját,
Látta és ôrvendezett rajta,
Mert minek elôtte Abraham lôtt vólna,
Az Chriſtus immár vala.

DOMINICA PALMARUM.
Idvôzits moſtan, oh Iehova,
Kérûnk adgy bóldog elômenetelt, oh Iehova,
Aldott az Király a' ki jôtt az Vrnak nevébẽ,
Idvôzits ki vagy az magas egekben.

IN-

IN PARASCEVE Paſsionis Domini. El adaték az minden jóknak adója,
Meg fogaték a' foglyoknak ſzabaditója,
Meg ſententiáztatek az igazſág,
Meg oſtoroztaték az ártatlanság.

IN FESTO PASſionis Domini. Nem vala diſzes formája, és ſzine néki,
Nézték ôtet és nem kévánták látni,
Fájdalmaknak férjfia vala,
Ollyan a' ki elôtt ember ortzáját el for-
(dittya.

ALII. Az mi nyavalyánkot a' Chriſtus fel vôtte,
Es fájdalminkat viſelte,
Eô ſebeſsittetett meg az mi bûneinkért,
S-meg tôretet az mi álnokſáginkért.

ALII. Az Meſsiás kékjei minékünk gyógyuláſunk-
(ra vóltanak.
Az mi bûneink ô reá hárittattanak,
Mint az bárány az meſzárſzékre vonatott,
Es mint az juh a' nyirô alatt halgatott.

ALII. Az ki bûnt nem tudott, ſem nem tôtt,
Bûnért való áldozattá lôtt,
Az gonoſz tévôk kôzzé ſzámláltatott,
Es az bûnôſôkért imádkozott.

Eodem die pro veſperis.

Az bûnôſôkkel eggyûtt lôtt az ô temetſége,
Es az kazdagnak koporſójában az ô téte-
(téſe.
Az meddig Ionás vólt az Czet halnak gyom-
Addig lôn a' Ieſus a' koporſóban. (rába,

IN FESTO PASchatis. Ne féllyetek kegyes hivek,
Kik az meg feſzittetett Ieſuſt kereſitek,

Fel

Fel támadott az koporsóból, nintsen ott,
Eûres a' hely a' hová a' teſte tétetett vólt.

FERIA II. PASCH. Meg kellet az Chriſtuſnak mind azokot
ſzenyvedni,
Az miket ſzenyvedett,
Es harmad napra fel kellet támadni,
Az iráſok ſzerént.

FERIA III. PASCH. Meg állott az fel kôlt Ieſus az ô Tanitványi
kôzôtt,
Es nékik békeſęggel kôſzônt,
Meg iſmértette magát vélek ſok jelekbôl,
Es Prophetáknak jôvendôléſikbôl.

DOMINICA Quaſimodo geniti. Fel támadván az Chriſtus halottaiból,
Ki vôn minden kétſéget az ô tanitványi-
Bóldog lôn a' Thamás a' ki látá és hivé, (ból,
De bóldogbak a' kik nem látták ſ-hitték.

DOMINICA MIſericordias D. Az Chriſtus ama' jó Páſztor,
Ki az ô juhainak ſzeretetekkel forr,
S- nem penig a' béres és or,
Ki az juhokkal nem gondol.

DOMINICA IUbilate. Fájdalommal ſzûlnek az teſti anyák,
De nagyobbal az lelki atyák,
De fájdalmokot el felejtik,
Midôn az fiakot ſzûlik.

DOMINICA CANtate. Haſznált bizonyában, az mint mondta, nékünk,
Hogy az Chriſtus teſt ſzerént el ment
tôlünk,
Mert az Sz. Lélek hozzánk el nem jôtt vólna,
Ha ô el menvén el nem kûldte vólna.

DOMINICA ROgationum ſive vocem Iucundit. Ki jött vólt az Fiu az Atyától,
S-ez világra bé jött vólt,
Iſmet el hagyta ez világot,
S-ment fel az Attyához.

IN FESTO Aſcenſionis Dom. Fel mene az Vr Chriſtus az magaſſágban,
Az ô Tanitványinak láttokra,
Akképpen fog iſmeg el jöni,
Az miként láttatott el menni.

ALIE. Fel emelteték az Ieſus az égben,
Az fényes fellegben,
Es ûle az Atyának jóbjára,
S-onnan jô el az itélet napjára.

DOMI: EXAVDI. Ki ûzi ez világ az világoſſágnak fiait,
S-az ô gyûlekezetibôl ki rekeſzti,
Ezzel mutattya meg, hogy nem ô belôle va-
Noha ideig ô benne lakók. (lok,

IN FESTO Pentecoſt. Ki ónté az Vr az ô Lelkét minden teſtre,
Mint az Ioel által meg igérte,
Es az Iſrael fiai leányi Prophétálának,
Venei álmokot, ſ-ifjai látáſokot látának.

FERIA II. Pentecoſt. Hirtelenſęggel nagy zugas rijada az égbôl
mint egy ſzél,
Es az házat, a' mellyben az Tanitványok
ûlnek vala bé tôlté,
Es láttatának ô tôlök haſábos tûzes nyelvek,
Es mindnyájjiknak fejekre ûlének.

FERIA III. PENtecoſt. Bé-telének mindnyájjan Szent Lélekkel,
Es kezdének ſzóllani idegen uj nyelve-
Az miként az el vött Sz. Lélek, (ken,
Szóltat vala ô vélek.

Vala-

DOMINICA TRInitatis. Valaki másodſzor nem ſzûletik az Szent Lé
(lektôl,
Ki rekeſztetik az mennyekbôl,
Mert az ki teſti ſzûléktôl ſzûletik, gyarló-az,
De az ki Lélektôl-is ſzûletik, ſzent az.

DOMINICA I. Trinit. El véſzik a' hivek ez életbẽ az ô gonoſzikot,
Az hitetlenek-is az ô javaikot.
De viſzont az hivek el fogják venni az ô ja-
vaikot,
S-a' hitetlenek az ô érdemlet gonoſzikot,

DOMINICA II. poſt Trin. Kazdag az Iſten kegyelemmel,
Onſzol mindeneket az ûdvôſſéggel,
De az kiket hivat ſ-nem mennek,
Az ô orſzágából ki rekednek.

DOMINICA III. poſt Trinitat. Eôrûlnek az Iſtennek Angyali az égben,
Egy meg térô bûnôſôn,
Inkább hogy ſem mint ſok igazakon,
Kiknek az meg téréſre ſzûkſégek nin-
(tſen.

DOMINICA IV. poſt Trinitat. Irgalmaſok legyetek egy máshoz,
Az mint az Iſten-is irgalmas hozzátok,
Mert az mint ti másokkal tselekeſztek,
Akképpen tselekeſznek mások-is ti ve-
(letek.

DOMINICA V. poſt Trinit. Háló az Iſtennek igéje,
Tenger ez világnak ſzéléſſége,
Halak az halgatók,
Haláſzok az Tanitok.

DOMINICA VI. post Trinitat.
Békéllyél meg az te haragoſoddal eż életbẽ,
Hogy az téged az Iſtennel ne vetteſſen
(az mélyſégben.
A' honnan ſoha ki nem jôhetſz,
Mig eleget nem ſzenyvedſz.

DOMINICA VII. post Trinit.
Meg ſzáná az Chriſtus az ôtet halgató ſere-
Látván hogy meg éhezett, (get,
S-meg vendéglé az ſzûk puſztában bôven,
Hét kenyerekkel az negy ezereket.

DOMINICA IIX. post Trinit.
A' gyûmôltsôkrôl iſmértetik meg az fa,
S-az tudományrol az Propheta,
Mert ſem az roſz fa jó gyûmôltsôt nẽ teremt,
Sem az hamis Propheta igazat ne hirdet.

DOMINICA IX. post Trinitat.
Szerezzetek barátokat az ti kereſményitek-
Az ſzegény ſzûkôlkôdôk kôzzûl, (bôl,
Hogy mikor ez világi élettôl meg foſztattok,
Kônyôrôgjenek hogy az égben Iſtentôl
bé fogadtaſſatok.

DOMINICA X. post Trinit.
Tsak addig az Templom Iſten háza,
Az meddig az Iſten igazán imádtatik
De mihelyt fordittatik komplárſágra, (abbã,
Ottan léſzen latroknak barlangja.

DOMINICA XI. post Trin.
Meg ſzégyenûl Iſten elôtt az kevélyigazſág,
Meg igazul az alázatos hamiſſág,
Mert az ki magát fel emeli le nyomattatik,
De az ki magát le nyomja fel emeltetik.

DOMINICA XII. post Trinit.
Tiſztinek az Chriſtus meg felelt,
Mert mindeneket jól tselekedett,
Azt tselekedte hogy az ſûketek hallyonak,
Es az némák ſzóllyanak.

Ból-

DOMINICA XIII. post Trin:
Bóldogok az kik az Chriſtuſt, és tsudait ſze-
(meikkel nézték,
Es azokból ôtet Meſsiaſnak hitték,
Bóldogbak az ſzent Prophetáknál, és Kirá-
(lyoknál,
Az kik noha hitték, de ſzemeikkel nem
(látták.

DOMINICA XIV. post Trin.
A' Chriſtus tiſztitott meg minket a' mi bû-
(neinkbôl,
Ditsôitsûk ôtet háláadó ſzûbôl,
Ne kôveſsûk az meg tiſztult kilentz háládát-
(lanokot,
Hanem az háláadó Samaritánuſt.

DOMINICA XV. post Trinitat.
Senki nem ſzólgálhat hiven két ellenkezô u-
(raknak,
Az Iſtennek és az hitetlen ſzorgalmatoſ-
(kodáſnak,
Mert nem fér egy ſzûben mind e' kettônek
(ſzereteti.
Hanem egygyik az máſikot ki ûzi.

DOMINICA XVI. post Trinit.
Meg adatott ama' nagy Propheta,
Az Iſten az ô népét meg látogatta,
Ne ſirjatok ſzûlék halottaitokon,
Mert fel támaſztya ôket az végsô napon.

DOMINICA XVII. post Trin:
Kôveti az bôtsûlet a' ki ôtet nem kereſi,
Fut az elôtt az ki ôtet kergeti,
Ha azért elô akarſz menni, alatt járj,
Ha penig hátra eſni, nagyra vágygy.

DOMINICA XIIX. post Trinitat.
Szereſſed az te Vradat Iſtenedet teljes ſzi-
Ha akarſz idvôzûlni az tôr- (vedbôl,
(vényból, Sze-

Szereſſed felebaratodot-is mint tennen magadat;
Ezek az fôbb parantsolatok, ha tudni akarod.

DOMINICA XIX. post Trinit. Bóldog hely az a' melly az Chriſtuſt be fogadgya,
Mert az léſzen ô városa,
Es bóldog azkinek bûne meg botsáttatik,
Mert nyavalyája ottan el vétetik.

DOMINICA XX. post Trinitat. El jegyzette az vôlegény Chriſtus az Eccle-ſiát,
Szent Lelkével mint lelki mátkáját,
El kéſzitette halálával annak lakodalmát,
Az mennyeknek bóldogſágát.

DOMINICA XXI. post Trin. Meg betegiti az Iſten gyakorta az fiakot,
Hogy meg gyógyitsa az Atyákot,
Meg gyógyitá a' kis Király fiának beteg teſtét.
Meg gyógyitá az Attyának-is kételkedô (ſzivét.

DOMINICA XXII. post Trinit. Az mi bûneink Iſten ellen, tiz ezer talentumok,
Felebarátinké mi ellenünk tsak ſzáz denárok,
Meg engedi Iſten nékünk a' ſok talentomokot,
Engedgyük meg mi-is nékik a' kevés denárokot.

DOMINICA XXIII. post Trin. Az mi az égben az felséges Iſtenſeg,
Majd ugyã az a' fôldôn a' Tsáſzári felſeg,
Meg kel azért adni az Iſtennek à mi az Iſtené,
Az Tsáſzárnak-is az mi az Tsáſzár-é.

DO-

DOMINICA XXIV. post Trin. Tiſztátalan vertôl buzognak ſziveink,
Folynak belôlôk gonoſz tselekedetink,
Ha az Chriſtuſt hitünkkel fogdoſſuk,
Az tiſztuláſt belôle ki vonſzuk.

DOMINICA XXV. post Trinit. Támadnak hamis Chriſtuſok és hamis Prophetâk,
Kik az Chriſtuſt ez fôldôn imitt amott mutogattyák,
Maga az teſt ſzerént moſtan az mennyekbẽ vagyon,
S-onnan jô ki mint az villámás, az utólſó napon.

DOMINICA XXVI. post Trin. El jô az Embernek fia az itéletre,
Az ô ſzent Angyalival eggyütt e' fôldre,
Az embereket egy máſtol meg válogattya,
Az jókot jóbra, ſ-az gonoſzokot balra állattya.

BENEDICTIONES Et VOTA DOMINICALIA.

DOMINICA I. Adventus. ÓRúllyünk mi kereſztyenek, mert az Iſten igért fiat,
Szelidſégben ez világra érettünk el botsátá,
Aldgyuk ôtet nagy fen ſzóval mint nékünk jôtt Királyunkot,
Fogadgyuk mint Meg-váltónkot, ſ-igaz Meſsiáſunkot.

Emellyé-

DOMINICA II. ADVENTVS.

Emellyük fel fejeinket, ſ-mutaſſunk mind vidã ſzivet,
Mert a' Chriſtus az váltſágra iſmet majd el közelget,
Hogy az miként lelkeinket az elsôben meg váltotta,
Vgy utólsó el jôtében lelkünket-is váltsa,

DOMINICA III. ADVENTVS.

Imé el jôt az Meſsiás, kiról ſzólt vólt Eſaiás,
Ki által az vakok látnak, bénnák járnak, ſ-tiſztulnák
Bél poklosok, hóltak támadnak, ſ-az ſiketek hallonak,
Bóldog az ki meg nem botlik alázatoſságában.

DOMINICA IV. ADVENTVS.

Iertek, hivek, mi az Vrhoz, az egy igaz Meſſiáshoz,
Nem Ianoshoz, a' ſzólgához, ſ-annak út irtójához,
Mert az tsak kereſztelt vizzel, de Vr Chriſtus Szent Lélekkel,
Eô moſta el világ bûnét báránnyi ſz. vérével.

IN FESTO NATIVITATIS DOMINI.

Hallyunk Euangeliumot; ſzûletett ma nékünk Ieſus,
Bethlehemben, az Davidnak városában, Vr Chriſtus,
Mondgyuk mi-is Angyalokkal; Ditsôſég az magas menyben
Az Iſtennek, ſ-itt ez fôldôn békeſég embereknek.

FERIA II. NATIVITATIS DOMINI.

Igaz Iſten, ſ-az mit igér meg adgya tôkélleteſen,
Meg igérte vólt ſzent Fiát, ſ-meg-is adta hûſséggel,
Ditséret légyen Atyának, ki Fiának nem kedvezett,
S-az Fiának, ki Attyához értünk engedelmes lôtt.

FE-

FERIA III. NATIVITATIS DOMINI.

Meg lôn nékünk ôrômünkre, az mit Iſten meg ígére,
Ieſſe nemes gyükerébôl veſzô ſzál fel fördüle,
Kire ſzálván még nyugovék az Iehovanak Szent Lelke,
Es minket vad pogányokot hozzája ſzelidite.

DOMINICA POST NATIVITATEM D.

Az Chriſtus lôn az kôſzikla, melyben ſokan el eſének,
Sokan iſmet az kik hûnek általa fel kelének,
Eô lôn az ellenkezéſnek közre ki tétetett jegye,
Kire mindẽ pogány bôltsek ſ-tévelygôk lövöldöznek.

IN FESTO CIRCVMCISIONIS D.

Ieſus Chriſtus, ki ſzent lévén fel venni nem neheztelléd,
Az környülmetélkedéſnek ſérelmes ſ-nehéz jegyét,
Metéld környûl minékünk-is ſziveinket Szent Lelkeddel,
Es légy minékünk Ieſuſunk valóſággal és névei.

DOMINICA I. POST CIRCVMCISION.

Meg kereſztelé Vrunkat Ianos az Iordán vizében,
Ielen lôn az Szent Háromſág annak pompás jegyébẽ,
Mert az Atya az égbôl ſzólt, az Fiu az vizben vala,
Az Szent Lélek galamb képben annak fejére ſzálla.

DOMINICA II. POST CIRCVMCISIONEM.

Ieſus Vrunk ki mi értünk Iudæából Ægyptusban,
Vitetél Herodes elôtt mindjárt kisdedkorodban,

Kerünk téged vigy bé minket a' mi mennyei hazánkbã,
Honnan ki üzettünk vala amaz elsô Adamban.

IN MEMORIA INFANTICIDII.

Oh ártatlan bárány Chriſtus, mit vétettél Herodeſnek,
Hogy helyetted ſok tsetsemők fegyver élire mennek,
Mint meg mentéd az Iſákot az Attyának pálloſától,
Ments meg minketis enyetted ſz. Atyádnak bárdjától.

IN FESTO EPIPHANIÆ.

Oh ſzületett Király Chriſte, ki bőltseknek meg jelenél,
S-ajándékon temjént, myrrhát, ſ-aranyat tőlők vővél,
Ielentsd meg magad nékünk-is hitnek általa ſzivünkben,
Es fogadd tiſzteletünket ſzent ajándékok helyett.

DOMINICA I. POST EPIPHAN.

Ielét adá Chriſtus Vrunk tizenkét eſztendőskorban,
Hogy ő vólna az Iſtentől igért nagy bőlts Propheta,
Az Attyáért teſti annyát mi példánkra hátra hagyá,
Hogy fügnénk mi-is ſzülénktől, de inkább az Iſten-
(től.

DOMINICA II. POST EPIPHAN.

Menyekzőben mene Vrunk Annyával, ſ-Tanitványival,
Meg mutatván hogy tiſztá ágy légyen a' ſzent házaſ-
(ſág.
Kemény ſzóval meg riaſztá ſzent Annyát tanuſágunkra,
Hogy ő helyette ne tennők azt mi kőzben járónká.

DOMINICA III. POST EPIPHAN.

Aldott Ieſus ki le jöttél az magos égnek hegyéről,
Illeſs minket poklosokot, tiſztits meg bűneinkből,
El-

El eſtek minden tagaink, az jóra mozdulatlanok,
Tsak parantsolly ſz. igéddel, ſ-meg vaſtagodnak azok.

DOMINICA IV. POST EPIPHAN.

Serkény fel, kérünk Vr Ieſus, ſ-ne ſzunnyadgy az te hajod-
Tarts meg minket, mert el veſzünk ez ſzőr- (ban.
nyü zürzavarban,
Fenyitsd meg a' magaſſágból az üldőzésnek veſzeit,
S-tsendeſitsd le a' kegyetleneknek dühőskődéſit.

DOMINICA V. POST EPIPHAN.

Az Vr az ő ſzent igéjét földön tiſztán hirdetteti,
De az őrdög tévélygéſnek konkolyit közzé hinti,
Elegy léſznek az jó hivek mind végig tetteteſekkel,
De akkor amazok menybe, ſ-ezek mennek mélyſégbe.

DOMINICA SEPTVAGESIMA.

Szorgalmatos Iſten igen ember üdvőſſége felől,
Hijja ő ſzent orſzágára kit utólban, ſ-kit előbb,
Az ki utólb mégyen, az elsővel egyenlő bért véſzen,
Meg tetſzik, az őrők élet hogy kegyelemből légyen.

DOMINICA SEXAGESIMA.

Hiven hirdetteti Iſten ſzent igéjét mindeneknek,
De az halgatók nem véſzik azt mind egyenlőképpen,
Mert némellyek az út félre, ſ némellyek véſzik kő ſzűben,
Némellyek tőviſſek közzé, ſ-leg kevésben jó ſzűben.

DOMINICA QVINQVAGESIMA.

Ieſus Chriſtus magad kényén ki Ieruſalemben menél,
Hogy az mit Propheták irtak, mindent ott meg ſzeny-
vednél,
Es utadban egy vak kolduſt meg ſzánván látóvá tévéd,
Szabd mi reánk ſzenyvedéſid, ſ-vak elménket fényes-
ſitſd,

DOMINICA QVADRAGES:

Aldott Ieſus ki mi értünk az ördöggel három versben,
Szembẽ menél, és győzködél, fegyverit ki tekervén,
Tudgy mi rajtunk könyörülni, kik-is kiſértetünk tőle,
S-légy paiſunk az Sátánnak tüzes nyilai ellen.

DOMINICA REMINISCERE.

David fia, Ieſus Chriſtus, ki minap ördögöt győzél,
Egy pogány aſzony hititől moſt immár meg győzetél,
Meg hartzolunk mi-is veled, és hitünkel meg ragadunk,
S-mig kegyelmedet nem közlöd velünk, el nem botsátunk.

DOMINICA OCVLI.

Oh hatalmas király Chriſtus, ki ſzálláſárol ki veréd,
Az ördögöt, erős vitézt, és fegyverit el ſzedéd,
Vzd távól tőlönk-is, kérünk, az rút lelket, ſzent ujjoddal,
Es viſzá térni ne engedd mi nagyobb nyavalyánkal.

DOMINICA LAETARE.

Oh bő kezű, nagy hatalmu, áldott gazda, Ieſu Chriſte,
Ki ſokakat kevés kóſtal kazdagon meg vendéglél,
Szaporitsd meg minékünk-is mi kevés eledelünket,
Es táplállyad ſzent igéddel ſ-teſteddel mi lelkünket,

DOMINICA IUDICA.

A' bünről meg feddhetetlen Chriſtuſt bünöſök vádollyák,
Samaritánuſnak és ördöngöſnek ſzidalmazzák,
De mi, hitből igazultak, őtet iſmét igazitſuk,
Es ő beſzédét meg tartſuk, ſ-örök halált nem látunk.

IN

IN PARASCEVE PASSIONIS.

Oh idvöſſégnek adója, ki kárhozatnak fiától,
El adatál, kérünk, minket váltſ hozzád az Sátántol,
Ki meg fogatál, köttetél, vádoltatál ſ-gyaláztatál,
Szabadits, áldozz, igazits minket, és meg ditsőits.

IN FESTO PASSIONIS DOMINI.

Oh igaz Huſvéti bárány, ki értünk meg áldoztatál,
Válts ki minket az pokolból vérednek drága árrán,
Te halálod erejével hallyunk meg mi-is az bünnek,
S-vigyük fel ſzent áldozatul teſteinket Iſtennek.

ALIA.

Büntől üres, kegyes kezes, és hü fő Pap, áldott Chriſte,
Ki az kereſztnek óltárát ſzent véreddel meg feſtéd,
Vegyd el rolunk törvény átkát fárol való le fügtöddel,
Véreddel bününket moſd el, ſ-haláloddal éleſz meg.

ALIA.

Mint Moyſes az értz kigyot puſztában fel emelteté,
Hogy kit tüzes kigyo meg mart, reá tekéntvén éllyen,
Vgy az Iſten ő ſzent Fiát magas fára függezteté,
Hogy valaki rá néz, ſ-hiſzen, örök élete légyen.

EODEM FESTO PRO VESPERIS.

El temeté kazdag Ioſeph, Vrunknak kén látott teſtét,
Bé takarván tiſzta gyóltsban az önnön kő ſirjában,
Temetteſſünk el ő véle mi-is meg halván az bünnek,
Mellyet jegyez az kereſztség, és járjunk uj életben.

IN FESTO PASCHATIS.

Oh életnek Fejedelme, ki az halállal bajt vivál,
S-Atyádnak ditsőſégére az alól fel támadál,
Támaſz fel, kérünk, minket-is büneinkből uj életre,
Hogy végső nap támadhaſsunk mi-is fel ditsőſégre.

FERIA II. PASCHAT:

Iſraelnek meg váltója, ki az halálból fel kelvén,
Bujdoſo Tanitványidnak magadat meg jelentéd,
Ielentſd meg, kérünk, nékünk-is, meg nyitván elménk ſzemeit,
S-maradgy velünk mert világnak eſtvéje el közelit.

FERIA III. PASCHAT.

Fel költ Ieſus, ki probájul kezeidet ſ-lábaidat,
Te gyanus Tanitványidnak kezek alá botsátád,
Szemek láttára évél-is ſok iráſokat bé hordván,
Hiteſd el magad velünk-is, elméinket meg nyitván.

DOMINICA QVASIMODOGENITI.

Ieſus Chriſtus, ki fel kelvén, békeſséggel, Szent Lélekkel,
Tanitványidot meg áldád, és Egy házi ſzent tiſztel,
Thamaſtol-is ő Vranak Iſtenének iſmértetél,
Iſmérteſd magad velünk-is, ſ-aldgy meg-is mindenikkel.

DOMINICA MISERICORDIAS DOMINI

Oh Páſztorok Fejedelme, ki le téd lelked juhokért,
Meg hartzolván pokolbéli farkaſokkal lelkekért,
Iſmérjed már juhaidot, tőlők te-is iſmérteſſél,
S-ne engedd hogy eggy-is bennek kezedből ki véteſſék.

DOMINICA IUBILATE.

Világ őrül, hivek ſirnak, de iſmet viſza fordulnak,
Mert végre ez világ ſirni, ſ-hivek őrülni fognak,
Látogas meg, kérünk, Vrunk, hagyd őrüllyön a' mi ſzivünk,
S-őrömünket ſoha ſenki el ne vegye mi tőlünk.

DOMINICA CANTATE.

El jött immár az Szent Lélek, ſ-ez világot meg feddette,
Az bűnről, az igazſágrol, ſ-itéletről meg győzte,
Min-

Mindent bőven meg jelentett a' mi ſzükſég idvőſſégre,
Nints tehát ſemmi ſzükſégünk emberek ſzerzéſire.

DOMINICA ROGATIONVM
ſive vocem Iucunditatis.

Igazſág ſzóll, kétség benne nẽ lehet, hogy ha mit kérünk,
Szent Attyától, ő nevében, meg adatik minékünk,
Kérjük tehát, valami jó, attol hitből ő nevében,
S-el veſzük, és ne kereſsünk más nevet ő helyében.

INFESTO ASCENSIONIS DOMINI.

Iſten fia ki az váltſágnak munkáját véghez vivén,
Szent orſzágodban fel menél, ſ-Atyád jóbjára ülél,
Szerezz helyet ott nékünk-is és végső napon jőj értünk,
S-vigy fel hogy az hól te fő vagy, mi-is tagok ott legyünk,

ALIA.

Fel ment az Vr nagy őrömmel, jer tapſollyunk kezeinkel,
Fel ment nagy trombita ſzóval, énekellyünk vig ſzivel.
Fogva vitte fogságunkat, őrdőgőt, halált, bűnt, ſ-poklot,
S-küldött alá hiveinek lelki ajándékokat.

DOMINICA EXAVDI.

Gyülől minket ez e' világ, űz, ſ-kerget mint tolvajokot,
Ki rekeſzt társaſágából, ſ-rongyol mint bitangokot,
Sőt véle Iſtent tiſztelni véli ha kit meg ől bennünk,
Ezt Vrunk meg mondotta vólt, benne meg ne ütközzünk,

IN FESTO PENTECOST.

Oh igazſágnak ſzent ſzája, Ieſus Chriſtus, ki Sz. Lelked,
Meſterül Tanitványidnak el küldéd, mint igérted,
Ki által minden nyelvekre, ſ-idvőſſégnek titkaira,
Meg tanitád; küld hozzánk-is, hogy tanitſon azokra.

FE-

FERIA II. PENTECOST:

Igaz Iſten, kinek ſoha hazugſág nem vólt ſzájában,
Es valamit igér hiba nem léſzen ſoha abban,
Meg-igéré hogy Sz. Lelkét árvizképpen nagy bővſéggel,
Ki ôntené minden teſtre, ſ-bé-is tôlté hűſéggel.

FERIA III. PENTECOST.

Oh Sz. Lélek, tűzes Doctor, ki minden munkájok nékűl,
Alkolmatlan eſzközidet, alkolmatoſokká tôd,
Tudatlanokból bôltseket, s félénkekből bátraká tôl,
Minket-is tanits, bátorits, tiſztits, és világoſits.

DOMINICA TRINITATIS.

Valamint hogy ez világi életben nints annak réſze,
A' ki atyától anyától nem nemzetik elsôben,
Azonképpen az mennyei bóldogſágban réſzt nẽ vészen,
Az ki ujjá nem ſzűletik Szent Lélektől iſmetlen.

DOMINICA I. POST TRINITAT:

A' kazdagſággal jól éllyűnk, mindẽ nap józanon legyűnk.
Az buja ôltözetekben felettébb el ne mennyűnk,
Szűkölködôkôt ſegillyűnk, Lázárokon kônyörűllyűnk,
Hogy kônyörűleteſſéget mi-is Iſtennél lellyűnk.

DOMINICA II. POST TRINIT.

Ne vonnyon el, téged ember, a' menyorſzágtól a' major,
Sem egy néhány iga baro, ſem penig a' meny aſzony.
Ne hagyd el, ha eſzed vagyon, a' mennyeit földiekért,
Mert azok nélkűl-is el léſz, ſ-amabbá ſem vehetſz réſzt.

DOMINICA III. POST TRINITA.

Kônyörűlô ſzivű Ieſus, ki meg térô bűnôsôkôt
Hozzád fogadſz, ſ-az alitott igazakon elébb adſz.
Es ki egy el révelyedtért ſokakat aklodban el hagyſz,
S-fel kereſvén viſzá viſzed, kérűnk tegyd velűnk-is azt.

DO-

DOMINICA IV. POST TRINIT.

Az ki máſt feddeni akarſz, magad czirkáld meg elsôben,
Hogy az mit te másban feddeſz, más ne fedgye te benned,
Az hátulsó táskában tegyd à más vétkét, ſ-az magadét
Az elsôbẽ, hogy azt nézzed, ſ-nem peniglen a'máſét.

DOMINICA V. POST TRINITAT:

Párantsoló Ieſus, az te ſzódra meg vettyűk hálonkot,
Az te nevedben gyakorlyuk igaz hivatalunkot,
Mert az te áldáſod nélkűl munkánk haſznának tanyáját
Fel nem lellyűk, kérűnk azért hogy adgyad ſzaporáját.

DOMINICA VI. POST TRINIT.

Szines ugyan, de haſznotlan embernek ûdvôſſégére
Szűbéli tiſztaſág nélkűl az kűlsô tselekedet,
Mert az Iſten nẽ tsak kézzel, hanem ſzűvel leg fôképpen,
Kéván tôlünk tiſzteltetni az ô ſzent tôrvényében.

DOMINICA VII. POST TRINIT.

Oh hatalmas nagy Propheta ki az te halgatoidat,
Nem tsak lelki, hanem teſti kenyérrel-is táplálod,
Meg élégitéd lelkeket ſzent igeddel-is ez népnek,
S-kenyérrel-is az teſteket; Velünk-is azont tegyed.

DOMINICA IIX. POST TRINITAT.

Nem mind igaz tanitó az, az ki ſzelidſéget mutat,
Hanem gyakran lelki farkas, ódd ember tôle magad,
Iſmérteſd meg, ô fô Páſztor, az jokot tudományokrol,
S-vond le az hamiſſaknak az ál-ortzát homlokokrol.

DOMINICA IX. POST TRINIT.

Az nagy kazdag az Vr Iſten, az emberek ô ſáfári,
Számot vészen mindenektôl, ſ-az kit meg ér le teſzi,
Ha ez világnak fiai teſtiekben illy eſzeſek,
Mi világoſſágé legyűnk lelkiekben eſzesbek.

DOMINICA X. POST TRINIT.

Oh ártatlan bárány Christe ki farkasidot sirattad,
Es véred szopó városnak veztét illy igen szántad,
Szánny minket-is gyilkosidot, kik bűneinkkel meg öltünk,
Es ne engedgy végső romlást, s-poklot érte szenyvednünk.

DOMINICA XI. POST TRINIT.

Vtálatosb Isten előtt a' maga hitt kevély igaz,
Mint az alázatos bűnös ki maga előtt tsak gaz,
Mert az töredelmes bűnös meg igazul mint az Fukar,
De az kevély Pharisæus igazulatlan marad.

DOMINICA XII. POST TRINITAT.

Oh Isteni orvos Doctor ki a' süketet hallóvá
S-az rebegőt jól szóllóvá, töd ujjoddal s-nyáladdal,
Nyujtsd süket füleinkben-is ujjod, s-nema nyelveinket,
Nyáladdal kend, hogy hallyuk szód, hirdessük ió tétedet.

DOMINICA XIII. POST TRINIT.

A' ki szereti az Istent, egész szivel, s-ő érette
Felebaráttyát mint magát, az törvényt bé töltötte,
De mivel mi tsak magunkat szerettyuk, s-mind törvényt
(törünk.
Szabd ránk törvény töltő Iesus igazságodot s-élünk.

DOMINICA XIV. POST TRINITAT:

Mindnyájan lelki poklosok vagyunk természetünk szerént
Mert bűnből lött eredetünk, s-bűnbe születtetésünk,
Elődben mégyünk, s-kiáltunk, szánny meg s-tisztits meg Iesusunk.
Hogy tiszták lévén az égben lehessen szabad útunk.

DOMINICA XV. POST TRINITAT.

Az Isten ha az lelkünket belénk adta, el-is tartya,
Ha az testünket formálta, tehát meg-is ruházza,
Inkább mint az madarakot, és mezei virágokot,
Ne legyünk hát pogány módra arrol szorgalmatosok.

DO-

DOMINICA XVI. POST TRINITAT:

Halált üző, élet hozó, Isten Fia, ki parantsolsz,
Az holtaknak és fel kelnek, mint aluvok álmokból,
Költöges, kérünk, minket-is kik az bűnben bé aluttunk,
Zengedező sz. igeddel, hogy abban bé ne hallyunk.

DOMINICA XVII. POST TRINITAT.

Meg gyógyitá az Vr Christus a' vizkorságost Szombaton,
Meg mutatá vóltaképpen hogy uralkodik azon,
Es hogy szabad minékünk-is jól tennünk ünep napokon,
Tsak a' bűntől, s-az mulható dologtol kel meg szünnünk.

DOMINICA XIIX. POST TRINITAT.

A' törvény tsak bűnt ismértet, de attol meg nẽ könnyithet.
Tsak parantsol, de hogy tegyük, segitségül nẽ lehet,
Az David fia és ura, tehat az, kit Sóltár mutat,
Az ki bűnből meg óldozhat, s-az jóra erőt adhat.

DOMINICA XIX. POST TRINIT.

Egyenlő Isteni erő a' bűnöket meg botsátani,
S-gutta ütést eszköz nélkül tsak szóval meggyógyitni,
Mindenikre erőd vagyon Isten Fia, Isten vagy hát,
Bűnünket nékünk-is botsásd, gyógyitsd lelki guttánkat.

DOMINICA XX. POST TRINIT.

Hivatá Isten elsőben az Sidókot menyországra,
Eő szent Prophetái által, s-nem lőnek méltók arra,
Hanem ki küldé másodszor Apostolit pogányokhoz,
Kik közzül nagy sokan bűnek s-járulának Christushoz,

DOMINICA XXI. POST TRINIT.

Nagy orvosság az atyáknak az fiaknak betegségek,
Azzal gyógyul meg ő nékik gyakorta beteg lelkek,
Minékünk-is kedvesinket mikor Isten sanyargattya,
Tudgyuk hogy azzal szivünket magához hajtogattya.

DOMINICA XXII. POST TRINIT.

Oh kônyôrûlô nagy Király elôdben borulunk ſirván,
Bûneinknek ſokſágától ſzivûnkben vádoltatván,
Engedd meg, kérûnk, nékûnk-is ezerni ezer vétkûnket,
S-ne adgy értek a' pokolnak gyôtrelmére bennûnket.

DOMINICA XXIII. POST TRINITA.

Oh bôlts Ieſus, ki idvôſſég útát igazán tanitád,
S-álnok okoskodáſokban az bôltseket meg fogád,
Fogd meg moſt is kik ellenûnk álnok tanátsot forralnak,
Akazd lábokat a' tôrben mellyet nékûnk hánytanak.

DOMINICA XXIV. POST TRINITATIS.

Szûleink undok vérétôl fertelmes mind teſtûnk lelkûnk,
Moſogaſs meg ſzent véreddel, Vr Ieſus, téged kérûnk,
Mind halva fekſzûnk a' bûnben Adam fiai leányi,
Eleſz fel te ſzent Lelkeddel, hogy légyûnk Iſtené-i.

DOMINICA XXV. POST TRINIT.

Legyûnk erôſsek az hitben, ne hidgyûnk mindẽ léleknek,
Mert ez ûdôben világra nagy ſok hitetôk jônek,
Kik hogy inkább tsalhaſſanak tsudákot-is ſokat teſznek,
De minket válaſztattakot el nem tévelyithetnek.

DOMINICA XXVI. POST TRINIT.

El jô az Vr, minden hidgye, ſ-le ûl ô fényes ſzékiben,
Es meg itél mindeneket mint éltek ez életben,
Az jó tévôket magával fel hijja az meny orſzágban,
Az gonoſz tévôket kûldi ôrdôgôkkel pokolban.

GRA-

GRATES NVNC OMNES

HAlát moſt adgyunk mindnyájján, az Vr Iſtennek,
ki Fia ſzûletéſével, meg ſzabaditott ôrdôgnek hatalmaſſágából.
Ennek illik hógy énekellyûk az Angyalokkal:
Ditsôſég mágaſſágban Iſtennek.

DIMISSIO PERACTA COMMVNIONE.

MEnnyetek el Vr Chriſtuſnak hû vendégi békeſéggel,
Meg elégedvén lelketek ſzent teſtével vérével.
Hálát adgyatok ô néki illy nagy jó tétéményéért,
Rendelvén életeteket ô ſzent tôrvénye ſzerént.

FINITIS PRECIBVS.

Igáz Iſten, ki nem hibáſz beſzédedben, te igérted,
Hogy meg halgatſz ha kônyôrgûnk ſzûkſégûnkben, teneked,
Halgaſs meg tehát ezekben, téged kérûnk, kegyelmeſen
Add meg, az mik jók minékûnk, ſzent Fiadnak nevében.

ALIA.

Kôzben jaró Ieſus Chriſtus, ki eskûvéſſel igérted,
Hogy valamiket kérendûnk az Atyától nevedben,
Meg leſznek adatva tôle; ezeket imé ugy kérôk,
Szerezd meg tehát Atyádtol, ſadd meg magad-is nékûnk.

FINITA CONCIONE.

MIndenható Atya Iſten ki ſzent igédben minékůnk,
Hirdettetéd az mit kévánſz, el hagynunk, vagy követnůnk;
Add érthetnůnk az mit hallánk, ſ-meg tartanunk az mit értůnk,
Eletůnket-is az ſzerént mindenben rendelhetnůnk.

PRECATIVNCVLÆ.

Invocationi ſtatis temporibus præcinendæ
Quovis tempore.

VRam mi reánk az te ſzemeid, vigyázzanak, ſ-az mi Orſzágunkra, és Orſzágunknak Fejedelmére, ſ-ez mi Váraſunkra, és minden helyben lévő Kereſztyénekre; ſzent bőltseſéggel, békés ſzeretettel, és minden ſzůkſéges dolgainkban jó ſzerentsékkel; kegyelmes hozzánk lévén, minket áldgy ſ-ajándékozz. Kegyelmes hozzánk lévén minket áldgy ſ-ajándékozz.

HOSTIBVS SÆVIENTIBVS.

Exurge Domine.

TAmadgy fel Vr Iſten mellettůnk, mi ellenſeginkre, rontſd meg minden ő ereejket nagy kiſſebſégekre: Pirullyanak, és meg rettennyenek előtted nagy veſzedelmekre; Futamjanak, futamjanak, futamjanak mint Madiannak népe. Futamjanak, futamjanak, futamjanak mint Madiánnak nepe.

IN SIMILI CASV.

TE Vr Iſten, te Vr Iſten, ſzánny meg minket, ohajtáſunk vegyd

vegyd fůledben; teged hívunk, téged hívunk, mi verůnk, ez inſégből ments ki minket. Te vagy a mi regedelmůnk, te vagy az mi regedelmünk. Mi ellenségünktőt tarts meg, ůldőzőinket te [illegible] meg, hogy féljenek Vram, teged; hogy féllyenek, Vram téged.

IN EXORDIO NOVI ANNI.

EZ eſztendőt meg áldgyad, ez eſztendőt meg áldgy[illegible] kegyelmedből Vr Iſten; bő ſirral kővéritsed, bő ſirral kővéritsed, te ſzent Iehova Iſten; Tégedet félnek kik lakoznak ez földnek ſzinén, meg az puſzta helyek-is bővſéggel, halmok ajitozódnak vigkedvel, bóldog kit magának válaſztott Sijonnak Királlya Tégedet félnek, kik lakoznak, &c.

IN FESTO PASCHATIS.

EZ Huſvét ůdnepében, ez Huſvét ůdnepében, ditsérjůk Iſtent ſzivel; Ki értůnk meghólt Fiát, ki értůnk meg hólt Fiát, fel támaſztotta teſtbe: Ennek őrůl föld, tenger, és az menny vig kedvében, minden élő állatok, ſok rendben, kik égben földőn vagnak, ſok réſzben; fák; fůek és virágok ujjulnak őrömb: Ennek őrůl föld, &c.

IN FESTO PENTECOSTES.

EZ Pünkősd ůdnepében, ez Pinkősd ůdnepében, ditserjůk Iſtent ſzivel; Ki Szent Lelkt ſzivůnkben, ki Szent Lelkét ſzivůnkben oſztogatty: bővſéggel: Ennek őrůl föld, tenger, és az menny vig levében, minden élő állatok, ſok rendben, kik égben földön vagynak ſok reſzbē, fák, fůek, és virágok ujjulnak őrőben. Ennek őrůl föld, tenger és az menny &c.

Quo-

Tévelygünk mint az, juhok velygünk mint az juhok;
Kevess fel Vr Isten: Mutasd jó kedved hozzánk, mu-
tasd jó kedved hozzánk, tekénts reánk kegyesen: Ne
emlékezzél rut vétkeinknek sokságárol, sőt meg igazitá-
sod, mutasd irgalmasságod, fogadgyad te szolgadat Atyai
kedvedben. Ne emlékezzél rut vétkeinknek &c.

AZ EGY IGAZ ŐRŐKK VALO ISTENNEK, AZ KI ATYA, FIU, ES SZENT LELK, LEGYEN DITSERET DITSŐSEG, MENYBEN ES EZ FŐLDŐN. AMEN.

VEGE AGRADVALNAK.

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA